

คู่มือ

ปฏิบัติการทางยุทธวิธี
ของกองทัพบก พ.ศ.2556

ทหารม้าลาดตระเวน

คณิพจน์ ผบ.ทบ.

ฉลาด รอบรู้ ทนสมัชช มีวิสัยทัศน์

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา

ผู้บัญชาการทหารบก

๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

คำนำ

คู่มือปฏิบัติการทางยุทธวิธีทหารม้าลาดตระเวนเล่มนี้ กองทัพบกได้มอบหมายให้กองทัพบกภาคที่ 1 จัดทำขึ้นเป็นคู่มือสำหรับผู้บังคับหน่วยระดับกองร้อยลงมาใช้ในการศึกษา อ้างอิง ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการทางยุทธวิธีและใช้ปฏิบัติการฝึกในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นคู่มือที่รวบรวมเนื้อหาจากหลักนิยม คู่มือราชการสนาม ระเบียบ คำสั่งและแนวสอนของเหล่า/สายวิทยาการที่ทันสมัยล่าสุดของกองทัพบก รวมทั้งสนธิข้อมูลที่หลากหลายจากประสบการณ์ของหน่วยปฏิบัติโดยตรง โดยผู้ใช้สามารถทำความเข้าใจไปตามกลุ่มเนื้อหา ที่เปรียบเทียบให้เห็นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บังคับหน่วยแต่ละตำแหน่ง ในแต่ละขั้นตอนของกิจทางยุทธวิธีอย่างชัดเจน

เนื้อหาภายในคู่มือเล่มนี้ประกอบด้วย คุณลักษณะผู้นำและระเบียบการนำหน่วย ภารกิจของหน่วยทหารม้าลาดตระเวน การจัดหน่วย หน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้บังคับหน่วย การปฏิบัติการทางยุทธวิธี การสนับสนุนการรบและการสนับสนุนการช่วยรบ เทคนิคและการฝึกเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการปฏิบัติการ การปฏิบัติการทางทหารอื่น ๆ ที่มีใช้สงคราม และข้อมูลสนามรบที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติการทางยุทธวิธี ทั้งนี้กรมยุทธศึกษาทหารบกและเหล่า/สายวิทยาการได้ให้คำแนะนำในการเรียบเรียงเพิ่มเติมสาระสำคัญ ๆ ตลอดจนได้สนับสนุนการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและข้อมูลภายในเล่มเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้บังคับหน่วยระดับกองร้อยลงมา ในการปฏิบัติงานในสนาม และสำหรับผู้บังคับหน่วยตั้งแต่ผู้บังคับกองพันขึ้นไป สามารถใช้เป็นเอกสารในการตรวจสอบและกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ใต้บังคับบัญชาได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่และการบรรลุภารกิจต่าง ๆ ที่ได้รับมอบ ส่งผลให้หน่วยมีความพร้อมสูงสุดที่จะทำหน้าที่ในการพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติและผลประโยชน์ของชาติให้มีความมั่นคง ยั่งยืนตลอดไป

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

ผู้บัญชาการทหารบก

กันยายน 2555

สารบัญ

บทนำ

- ผู้นำและทหารมืออาชีพ 1
- ลักษณะผู้นำทหาร 2
- ระเบียบการนำหน่วย 3

ตอนที่ 1 การกิจของทหารม้าลาดตระเวน การจัดหน่วยและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บังคับหน่วย

- การกิจ 1-1
- ซีดความสามารถ 1-1
- การจัดหน่วย 1-1
- สถานภาพยุทธโศภกรณ์ 1-4
- หน้าที่ความรับผิดชอบของ ผบ.หน่วย 1-5

ตอนที่ 2 การปฏิบัติทางยุทธวิธี

- การจัดกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนเข้าทำการรบ 5 แบบ 2-1
- การลาดตระเวน 2-7
- การระวังป้องกัน 2-27
 - การตั้งรับแรงกดดัน/การเข้าที่มั่นสกัดกั้น 2-40
 - การรบนวงเวลา 2-55
- การรบด้วยวิธีรุก 2-65
 - 1) การเคลื่อนที่เข้าปะทะ 2-65
 - 2) การเข้าตีแรงกดดัน 2-66
 - 3) การเข้าตีประณิต 2-67
 - 4) การขยายผล 2-67
 - 5) การไล่ติดตาม 2-67
- การรบด้วยวิธีรับ 2-70
- การรบด้วยวิธีร่นถอย 2-72

ตอนที่ 3 การสนับสนุนการรบ และการสนับสนุนการช่วยรบ

- การสนับสนุนการรบ 3-1
 - การยิงสนับสนุน 3-1
 - การสนับสนุนการรบจากทหารปืนใหญ่สนาม (Field Artillery) 3-4
 - การสนับสนุนของทหารช่าง 3-7
 - ขั้วกรองทางการรบและการต่อต้านการข่าวกรอง 3-10
- การสนับสนุนการช่วยรบ 3-13
 - การจัดขบวนสัมภาระของหน่วย 3-14
 - ระบบการส่งกำลัง 3-15

• การขนส่ง	3-18
• การซ่อมบำรุง	3-19
• การส่งกลับทางสายแพทย์และการรักษาพยาบาล	3-19
• การเบิกจ่าย สป. ประเภท ต่างๆ	3-20
• เบ็ดเตล็ด	3-20

ตอนที่ 4 เทคนิคและการฝึกเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการปฏิบัติการรบ

• การปฏิบัติเมื่อปะทะข้าศึก	4-1
• การปฏิบัติสำหรับการลาดตระเวนทางแยก	4-2
• การตรวจทางโค้งอับสายตา	4-3
• การตรวจสะพาน	4-4
• การปฏิบัติเมื่อผ่านพื้นที่อันตราย	4-6
• การปฏิบัติเมื่อพบเครื่องกีดขวางหรือดงระเบิด	4-8
• การปฏิบัติการลาดตระเวนหมู่บ้านหรือที่มั่นข้าศึก	4-10
• การตั้งรถถังเล็งขนาบคู่	4-12
• การตั้งเครื่องยิงลูกระเบิดแบบเร่งด่วน	4-15
• การใช้กล้องกองร้อยชนิดเข็มทิศวางพื้นยิงให้กับหมู่ ค.	4-16
• การตั้งเครื่องยิงลูกระเบิดเล็งขนาบคู่	4-17

ตอนที่ 5 การปฏิบัติทางทหารที่มีใช้สงคราม

• การปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ	5 – 1
• กล่าวทั่วไป ระบบของสหประชาชาติ	5 – 3
• หลักพื้นฐานในการดำเนินงาน	5 - 3
• บทบาทของสหประชาชาติในการแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน	5 – 4
• กองกำลังสหประชาชาติกับสิทธิมนุษยชนและกฎหมายสงคราม	5 – 4
• กองกำลังสหประชาชาติกับการใช้กำลังทหาร	5 – 6
• กิจเฉพาะทั่วไปในการปฏิบัติการ	5 – 7
• งานด้านกิจการพลเรือนและการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม	5 – 7
• การบังคับบัญชา การควบคุม และระบบการติดต่อสื่อสาร	5 – 8
• การเตรียมความพร้อมก่อนไปปฏิบัติการกิจของสหประชาชาติ	5 – 9
• การฝึกมาตรฐาน 6 สถานี สำหรับการปฏิบัติการกิจรักษาสันติภาพ	5 - 10
• การบรรเทาสาธารณภัย	5 – 23
• ภารกิจ การจัด	5 – 23
• การปฏิบัติต่อภัยพิบัติ	
• อุทกภัย	5 - 28
• อัคคีภัย	5 – 30
• แผ่นดินไหว, ดินถล่มและ คลื่นสึนามิ	5 - 31
• การรักษาความสงบเรียบร้อย	5 – 33
• ภารกิจ ขีดความสามารถ การจัด	5 – 33

• หน้าที่ ความรับผิดชอบ	5 - 35
• ยุทธวิธีการจัดรูปขบวน	5 - 36
• กฎการใช้อำกำลัง	5 - 37
• ขั้นตอนการปฏิบัติการใช้อำกำลังทางยุทธวิธีของกองร้อยรักษาความสงบเรียบร้อย	5 - 37
• ตารางเปรียบเทียบกฎอัยการศึก พรบ.ความมั่นคงฯ และ พรก.ฉุกเฉิน	5 - 39

ตอนที่ 6 ข้อมูลสนามรบที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติทางยุทธวิธี

• ข้อพิจารณาพื้นฐานทางยุทธวิธีปัจจัยมูลฐาน METT - TC	6 - 1
• ระบบปฏิบัติการสนามรบ 7 ประการ	6 - 3
• รูปขบวนเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธี	6 - 4
• การดัดแปลงที่มั่นในสนามรบ	6 - 12
• ขนาด/มิติสนามรบ	6 - 16
• สัญลักษณ์และเครื่องหมายทางทหาร	6 - 18
• คำสั่งการรบและตัวอย่าง	6 - 31
• แผ่นบริวารยุทธการ	6 - 64
• แผนการยิงแผ่นบริวารการยิงสนับสนุนและแผ่นจระยะ	6 - 66
• แบบรายงานต่างๆ	6 - 75
• แบบรายการเบิก-จ่าย ยุทโธปกรณ์ และ สป. ต่างๆ	6 - 94
• การปฏิบัติการร่วมกับอากาศยาน	6 - 98
• อาวุธและยุทธโปกรณ์ ของกองทัพไทย	6 - 113
• อาวุธและยุทธโปกรณ์ ที่ไม่ใช่ฝ่ายเรา	6 - 148
• วัตถุประสงค์ทางการทหาร และวัตถุประสงค์แสงเครื่อง IED	6 - 172
• กฎการใช้อำกำลัง (Rules of Engagement)	6 - 187
• กฎหมายว่าด้วยการสงครามทางบก (The Law of Land Warfare)	6 - 193
• การใช้ประโยชน์ของคู่มือ	7
• คุณลักษณะเด่น	8
• ชุดคู่มือปฏิบัติการทางยุทธวิธีของกองทัพบก พ.ศ.2556	9,10
• คณะทำงานจัดทำคู่มือ	11

ตอนที่ 1

ภารกิจหน่วยทหารม้าลาดตระเวน การจัดหน่วยและหน้าที่ความรับผิดชอบของ ผบ.หน่วย

ตอนที่ 1 จะกล่าวถึงภารกิจ ขีดความสามารถ ของกองร้อยทหารม้าลาดตระเวน หน้าที่ ความสำเร็จในการปฏิบัติภารกิจ ผบ.หน่วยตั้งแต่ ผบ.ร้อย. จนถึง ผบ.หมู่ ตลอดจนการจัดหน่วยระดับกองพันและกองร้อยทหารม้าลาดตระเวน ตาม อจย.17- 55 พ. และ 17- 57 พ.

ภารกิจหน่วยทหารม้าลาดตระเวน การจัดหน่วยและหน้าที่ความรับผิดชอบของ ผบ.หน่วย

- ภารกิจ
- ขีดความสามารถ
- การจัดหน่วย
- สถานภาพยุทธโศปกรณ์
- หน้าที่ความรับผิดชอบของ ผบ.หน่วย

1.ภารกิจ (Mission)

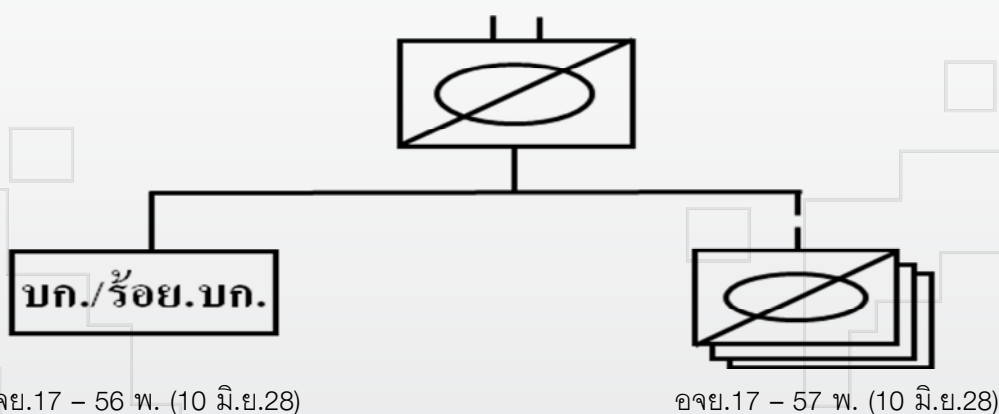
ทำการระวังป้องกันและทำการลาดตระเวนให้กับหน่วยเหนือ หรือหน่วยที่ไปขึ้นสมทบ และเข้าปะทะข้าศึกในการรบด้วยวิธีรุก วิธีรับ หรือทำการรบหน่วงเวลา

2.ขีดความสามารถ (Capabilities)

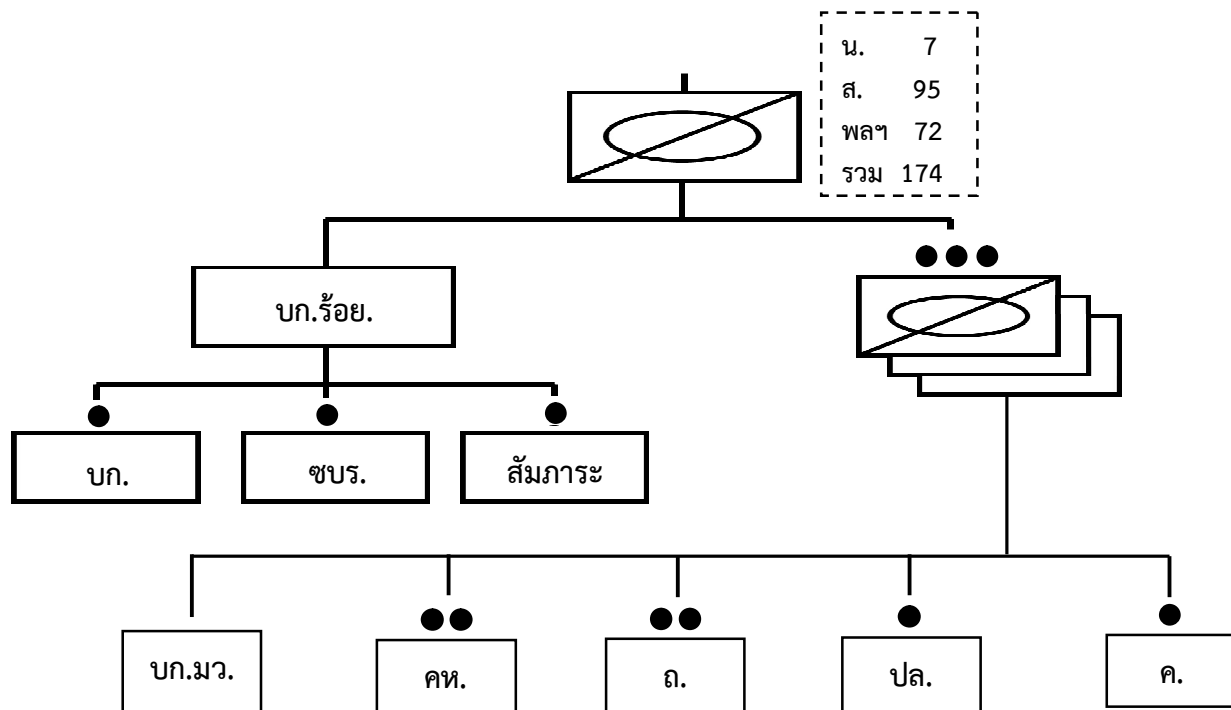
- 1) ทำการลาดตระเวนและระวังป้องกันให้กับหน่วยเหนือ หรือที่ไปขึ้นสมทบมักปฏิบัติการเป็นอิสระโดยไม่มีกรเพิ่มเติมกำลัง
- 2) ทำการรบได้ในขีดจำกัด อันเหมาะสมแก่หน่วยยานเกราะขนาดเบา
- 3) แต่ละบุคคลในหน่วยนี้ ทำการรบได้อย่างทหารราบ
- 4) หน่วยนี้สามารถป้องกันตนเอง และที่ตั้งได้จากการโจมตี ทางพื้นดิน

3. การจัดหน่วย

กองพันทหารม้าลาดตระเวน อจย.17 – 55 พ. (10 มิ.ย.28)

กองร้อยทหารม้าลาดตระเวน อจย.17 - 57 พ. (10 มิ.ย.28)

1) การจัดกองบังคับการกองร้อย :

กองบังคับการกองร้อยประกอบด้วย หมู่บังคับการ , หมู่ซ่อมบำรุง, หมู่สัณการะ

• การจัดหมู่บังคับการ :

หมู่บังคับการประกอบด้วยอัตรากำลังพล และยุทธโปกรณ์ ดังต่อไปนี้

-ผบ.ร้อย.
-พลวิทยุโทรเลข (พลขับ)

-พลขับ
-พลยิง
-พลบรรจ

-รอง.ผบ.ร้อย.
-พลวิทยุโทรเลข (พลขับ)

-นายทหารติดต่
- ส.ติดต่ (พลขับ)

-นายสิบสื่อสาร
- ส.ติดต่ (พลขับ)

ยอดกำลังพล

น.3 , ส.8, พลฯ 1
รวม 12 นาย

ยุทธโปกรณ์

อาวุธประจำกาย
ปพ.86
ปลย.
ปลย.สั้น

3 กระบอก
8 กระบอก
1 กระบอก

เครื่องมือสื่อสาร

AN/VRC-46 2 เครื่อง
AN/VRC-106 3 เครื่อง
AN/VRC-12 1 เครื่อง
UK/VRQ-301 1 เครื่อง
TRA-931X 1 เครื่อง

• การจัดหมู่สัมภาระ :

หมู่สัมภาระประกอบด้วยอัตรากำลังพล และยุทโธปกรณ์ ดังต่อไปนี้

-จ่ากองร้อย
-เสมียนกองร้อย
-พลขับ

-นายสิบกำลังพล

-ส.ส่งกำลัง
-ทหารบริการ (7)
-พลขับ

-ส.สุทกรรม
-พลสุทกรรม (พลขับ)
-พลสุทกรรม (13)

ยอดกำลังพล

ส.8, พลฯ 20 รวม 28 นาย

ยุทโธปกรณ์

อาวุธประจำกาย

ปลย. 28 กระบอก

อาวุธประจำหน่วย

ปก.93 1 กระบอก

เครื่องมือสื่อสาร

AN/VRC-160 1 เครื่อง

• การจัดหมู่ซ่อมบำรุง

หมู่ซ่อมบำรุง ประกอบด้วยอัตรากำลังพล และยุทโธปกรณ์ ดังต่อไปนี้

-

-นายสิบยานยนต์
-ช่างยานยนต์ล้อ

-นายสิบรถกู้
-ช่างอาวุธ (พลขับ)

-ช่างยานยนต์สายพาน
(พลขับ)

-ช่างปืนใหญ่รถถัง
-นายสิบชิ้นส่วน
-ช่างยานยนต์สายพาน
-ช่างวิทยุ (พลขับ)

ยอดกำลังพล

น.1, ส.16 รวม
17 นาย

ยุทโธปกรณ์

อาวุธประจำกาย

ปลย.ขนาด 5.56 มม. 17 กระบอก

อาวุธประจำหน่วย

ปก.93 1 กระบอก

เครื่องมือสื่อสาร

AN/VRC-160 2 เครื่อง

3) การจัดหมวดลาดตระเวน

หมวดลาดตระเวน ประกอบด้วยอัตรากำลังพล และยุทโธปกรณ์ ดังนี้

-ผบ.มว.	-ผบ.ตอน	-รอง	-รอง	-รอง	-รอง ผบ.มว.	-ผบ.รถถัง	-ผบ.หมู่ ปล.	-ผบ.หมู่ ค.
-พลขับ	คห.	ผบ.หมู่ คห.	ผบ.หมู่ คห.	ผบ.หมู่ คห.	-พลยิง	-พลยิง	-รอง ผบ.หมู่	-พลยิง
	-พลขับ	-พลขับ	-พลขับ	-พลขับ	-พลขับ	-พลขับ	ปล.	-พลกระสุน(4)
					-พลบรรจุ	-พลบรรจุ	-พลปืนเล็ก(7)	-พลขับ
							-พลขับ	

มว.ลว.	กำลังพล	ยุทโธปกรณ์		
		อาวุธประจำกาย	อาวุธประจำหน่วย	เครื่องมือสื่อสาร
บก.มว.	2 นาย (น.1, ส.1)	ปลย. 5.56 มม. 2 กบ.	-	AN/VRC-46 2 เครื่อง TRA-931x 1 เครื่อง
ตอน คห.	12 นาย (ส.8, พลฯ 4)	ปลย. 5.56 8 กบ. M203 4 กบ.	ปท.ขนาด 7.62 มม. 4 กบ.	AN/GRC-125 2 เครื่อง AN/PRC-25 2 เครื่อง
ตอน ถ.	8 นาย (ส.6, พลฯ 2)	ปท.86 6 กบ. ปลย.สั้น/พับฐาน 2 กบ.	ปท.ขนาด 76 มม. 2 กบ. ปท.ร่วมแกน L43 A1 2 กบ.	UK/VRQ-301 2 เครื่อง TRA-931X 1 เครื่อง
หมู่ ปล.	10 นาย (ส.3, พลฯ 7)	ปลย. 5.56 มม. 9 กบ. M203 1 กบ.	ปท.ขนาด 7.62 มม. 2 กบ. ปท.93 1 กบ.	AN/PRC-25 1 เครื่อง
หมู่ ค.	7 นาย (ส.3, พลฯ 4)	ปลย.5.56 มม. 7 กบ.	ค.4.2 นิ้ว 2 กบ.	AN/GRC-125 1 เครื่อง

4.สถานภาพยุทโธปกรณ์ในกองร้อยทหารม้าลาดตระเวน

เครื่องมือสื่อสาร	บก.ร้อย.	มว.ลว.ที่ 1	มว.ลว.ที่ 2	มว.ลว.ที่ 3	รวม
AN/VRC-12	1	-	-	-	1
AN/PRC-77/AN/RRC-25	-	3	3	3	9
AN/VRC-46/AN/GRC-125	2	2	2	2	8
AN/GRC-160	2	3	3	3	11
UK/VRQ-301	1	2	2	2	7
TRA-931X	1	2	2	2	7
AN/GRC-106	3	-	-	-	3

ยานพาหนะ	บก.ร้อย.	มว.ลว.ที่ 1	มว.ลว.ที่ 2	มว.ลว.ที่ 3	รวม
รยบ.1/4 ตัน (J)	3	-	-	-	3
รยบ.1 1/4 ตัน (U)	2	-	-	-	2
รยบ.1 1/4 ตัน (H)	-	5	5	5	15
รยบ.2 1/2 ตัน	6	-	-	-	6
กู้ซ่อม 5 ตัน	2	-	-	-	2
ถ.เบา 21	1	2	2	2	7
รสป.ม113 A2	-	1	1	1	3
รพส.ม106 A2	-	1	1	1	3

อาวุธ	บก.ร้อย.	มว.ลว.ที่ 1	มว.ลว.ที่ 2	มว.ลว.ที่ 3	รวม
ประจำกาย					
1. ปพ.86	4	6	6	6	22
2. ปลด.ขนาด 5.56 มม.	52	26	26	26	130
3. M 79/M 203	-	5	5	5	15
4. ปลด.สั้น/พับฐาน	1	2	2	2	7
ประจำหน่วย/ประจำยานรบ					
1. ปก.ม 240G/MAG58	-	6	6	6	18
2. เครื่องยิงลูกระเบิด	-	1	1	1	3
3. ปืนใหญ่รถถัง ขนาด 76 มม.	1	2	2	2	7
4. ปก.ร่วมแกนขนาด 7.62 มม.	1	2	2	2	7
5. ปก.93	3	1	1	1	6

5. หน้าที่ความรับผิดชอบของ ผบ.หน่วย

ตำแหน่ง : ผู้บังคับกองร้อย (ชกท.1204)

1. อำนาจการควบคุมการใช้หน่วยทางยุทธวิธี ในการปฏิบัติการรบ
2. ประเมินค่าข่าวกรอง ประมาณสถานการณ์ และตกลงใจ
3. ใช้ยานยนต์ล้อ หรือรถถังขนาดเบา เป็นพาหนะในระหว่างการรบ เพื่ออำนาจการใช้หน่วยทางยุทธวิธี โดยใช้วิทยุสื่อสารทางสายหรือทัศนสัญญาณ
4. นำหน่วยในการทำหน้าที่ระวังป้องกัน และลาดตระเวน
5. นำหน่วยในการโอบ ยึดพื้นที่สำคัญๆ และไล่ติดตาม
6. อำนาจการรุก รับ และร่นถอย ลาดตระเวน ต่อด้านการลาดตระเวน ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบ
7. อำนาจการฝึกเจ้าหน้าที่เป็นหน่วย
8. อำนาจการทางการช่วยรบ การติดต่อสื่อสาร การส่งกำลัง การซ่อมบำรุง การขนส่ง และการให้ความปลอดภัยแก่หน่วย

ตำแหน่ง : รองผู้บังคับกองร้อย (ชกท.1204)

1. ปฏิบัติงานตามผู้บังคับกองร้อยมอบหมายให้
2. ต้องติดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นให้ทันอยู่ตลอดเวลา และต้องพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่แทนผู้บังคับกองร้อยได้ทุกโอกาส
3. กำกับดูแลงานของส่วนสนับสนุนของกองร้อย และการปฏิบัติการต่างๆ ในที่บังคับการกองร้อย
4. เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการเคลื่อนย้าย การกำหนดที่ตั้ง และการระวังป้องกันที่บังคับการกองร้อย และประกันได้ว่าต้องสามารถดำรงการติดต่อสื่อสารกับหมวดต่างๆ กับผู้บังคับกองร้อย และกับหน่วยเหนือถัดไปได้ตลอดเวลา

ตำแหน่ง : ผู้บังคับหมวดลาดตระเวน (ชกท.1204)

1. อำนาจการควบคุมการใช้หน่วยทางยุทธวิธีในการปฏิบัติการรบ
2. ประเมินค่าข่าวกรอง ประมาณสถานการณ์ และตกลงใจ
3. ใช้ยานยนต์ล้อหรือรถถังขนาดเบาเป็นยานพาหนะในระหว่างรบ เพื่ออำนาจการใช้หน่วยทางยุทธวิธีโดยใช้วิทยุ การสื่อสารทางสาย หรือทัศนสัญญาณ
4. นำหน่วยในการทำหน้าที่ระวังป้องกัน และลาดตระเวน
5. นำหน่วยในการโอบ ยึดพื้นที่สำคัญๆ และได้ติดตาม
6. อำนาจการรุก รับ และร่นถอย ลาดตระเวน ต่อด้านการลาดตระเวนตามหน้าที่ที่ได้รับมอบ
7. อำนาจการฝึกเจ้าหน้าที่ในหน่วย
8. อำนาจการทางการช่วยรบ การติดต่อสื่อสาร การส่งกำลัง การซ่อมบำรุง การขนส่ง และการให้ความปลอดภัยแก่หน่วย

ตำแหน่ง : ผู้บังคับตอนคอยเหตุ, ผู้บังคับหมู่ (ชกท.133)

1. บังคับบัญชาและควบคุมหมู่ หรือตอนของตนทางยุทธวิธี
2. ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับหมวด
3. ตรวจสอบและรายงานข่าวข่าวศึกเกี่ยวกับ ที่ตั้ง หน่วยของข้าศึก การวางกำลังของข้าศึก การประกอบกำลังของข้าศึก ที่แน่นอนทันเวลา
4. ทำหน้าที่เชื่อมต่อกับหน่วยข้างเคียง หน่วยเหนือ และหน่วยรอง
5. ช่วยในการลาดตระเวนเส้นทาง และที่ตั้งที่บังคับการ
6. ช่วยในการเตรียมแผนการลาดตระเวน ประสานแผนการรวบรวม ประเมินค่า และเสนอข่าวสารที่รวบรวมได้
7. ควบคุมการปรนนิบัติบำรุง ยานยนต์ และอาวุธ และหมู่

ตำแหน่ง : รองผู้บังคับหมวด (ผบ.ตอน ถ.) (ชกท.131)

1. ช่วยเหลือผู้บังคับหมวด ในการควบคุมในการปฏิบัติกรต่าง ๆ
2. บังคับบัญชาหมวดในเมื่อผู้บังคับหมวดไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
3. เป็นผู้บังคับรถถัง และผู้บังคับบัญชารถถัง ในการปฏิบัติงาน ประสานการวางแผนของหน่วย
4. รับการสนับสนุน เลือกรถที่หมาย และควบคุมการยิง กำหนดตารางการยิงและเครื่องมือควบคุม การยิง
5. ปรับเครื่องควบคุมป้อมปืนใหญ่ประจำรถ
6. กำกับกร และควบคุมการปฏิบัติบำรุงชั้นหน่วยแก่รถถัง และอาวุธประจำรถ
7. กำกับกร รับ เก็บ รักษา และแจกจ่ายเสบียงอาหาร สิ่งอุปกรณ์ กระสุน
8. เก็บรักษา และแจกจ่ายเอกสารในการฝึก รวบรวม คัดเลือก และแจกจ่ายข้อมูลทางข่าวกรอง
9. ตรวจรถ อาวุธ กระสุน และทหารประจำรถ ก่อนการเคลื่อนย้าย
10. จัดการสื่อสาร ระหว่างรถถัง และหมวด โดยใช้วิทยุและการติดต่อด้วยสายตา---

ตำแหน่ง : ผู้บังคับหมู่ปืนเล็ก (ชกท.131)

1. ผู้รับผิดชอบในเรื่อง วินัย การฝึก การควบคุม และการใช้หมู่ของตนทางยุทธวิธี
2. ตรวจรถ อาวุธ กระสุน และพลประจำรถ ก่อนการเคลื่อนย้าย
3. จัดการสื่อสารระหว่างหมวด โดยใช้วิทยุ และเครื่องมือติดต่อสื่อสารประเภทอื่น
4. กำกับกร และควบคุมการปฏิบัติบำรุงชั้นหน่วยแก่ยานพาหนะ และอาวุธ
5. กำกับกร รับ เก็บ รักษา และจ่ายเสบียงอาหารสิ่งอุปกรณ์ และกระสุน

ตำแหน่ง : ผู้บังคับหมู่เครื่องยิงลูกระเบิด (ชกท.131)

1. รับผิดชอบในการฝึก วินัย การควบคุม และการใช้หมู่เครื่องยิงลูกระเบิดของตนทางยุทธวิธี
2. ตรวจรถ อาวุธ กระสุน ทหารประจำรถ และควบคุมดูแลการเคลื่อนที่ของหมู่ไปยังตำบลที่ตั้งยิงที่กำหนดไว้
3. รับผิดชอบการเตรียมที่ตั้งยิง และการปฏิบัติการยิงของพลประจำเครื่องยิง
4. จัดการสื่อสารระหว่างหมวด โดยใช้วิทยุ และเครื่องมือติดต่อสื่อสารประเภทอื่น
5. กำกับกร และควบคุมการปฏิบัติบำรุงชั้นหน่วยแก่ยานพาหนะ และเครื่องยิงลูกระเบิด
6. กำกับกร รับ เก็บ รักษาและแจกจ่ายเสบียงอาหาร สิ่งอุปกรณ์ กระสุน

เอกสารอ้างอิง : นส.17-1-100 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 3) ,กองพันทหารม้าลาดตระเวน อจย.17-55พ.
(ลง 10 มิ.ย.28) และกองร้อยทหารม้าลาดตระเวน อจย.17-57พ. (ลง 10 มิ.ย.28)

บันทึก

ตอนที่ 2

การปฏิบัติการทางยุทธวิธีของทหารม้าลาดตระเวน

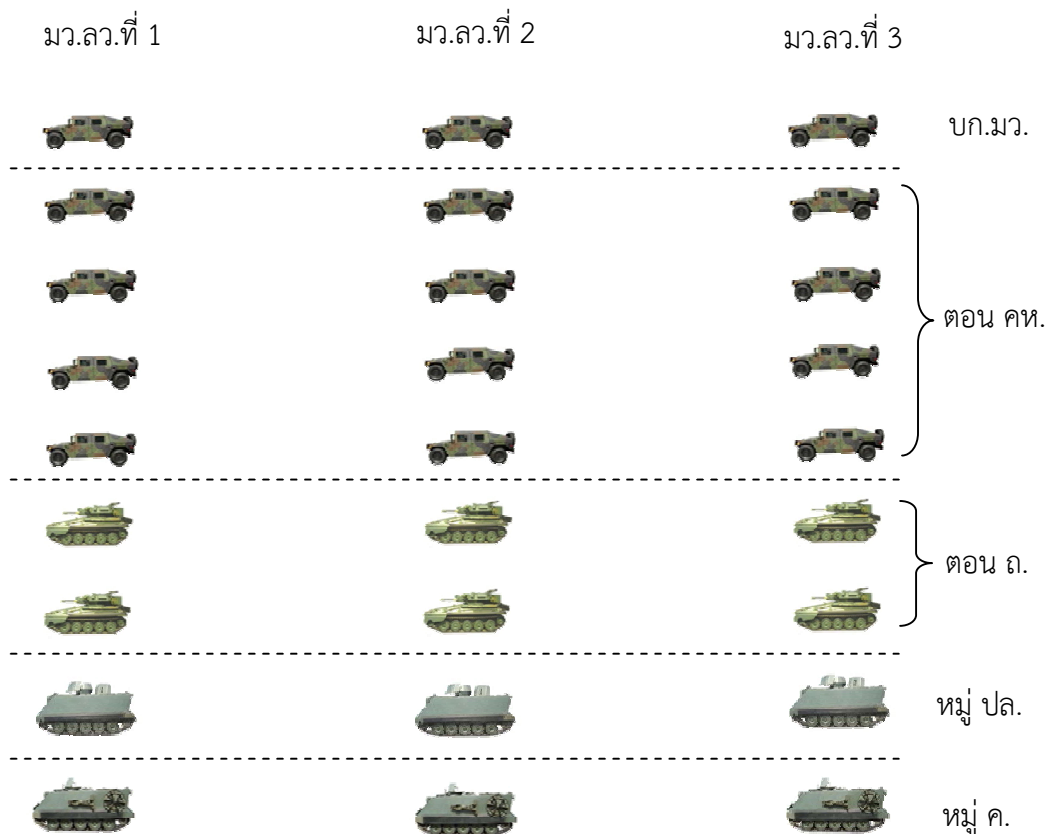
แนวความคิดในการใช้ ร้อย.ม.ลว./พัน.ม.ลว. ของ พล.ร. หน่วยทหารม้าลาดตระเวนมีไว้เพื่อปฏิบัติการกิจลาดตระเวน และระวังป้องกันให้กับหน่วยเหนือหรือหน่วยที่ไปขึ้นสมทบ ไม่ควรรู้ใช้หน่วยทหารม้าลาดตระเวนเป็นหน่วยดำเนินกลยุทธ์หลัก ในการเข้าตี/ตั้งรับ อย่างไรก็ตามหน่วยทหารม้าลาดตระเวน ซึ่งมีการจัดที่อ่อนตัวก็สามารถปฏิบัติการเข้าตี ตั้งรับ และร่นถอยได้ในระดับหนึ่งแต่ ผบ.พล.ร. ก็ต้องยอมรับในเรื่องการขาดแคลนหน่วยที่ให้การลาดตระเวนและ ระวังป้องกันไป

การปฏิบัติการทางยุทธวิธีของทหารม้าลาดตระเวน

- การจัดกำลังเข้าทำการรบ
- การลาดตระเวน
- การระวังป้องกัน
- การรบด้วยวิธีรุก
- การรบด้วยวิธีรับ

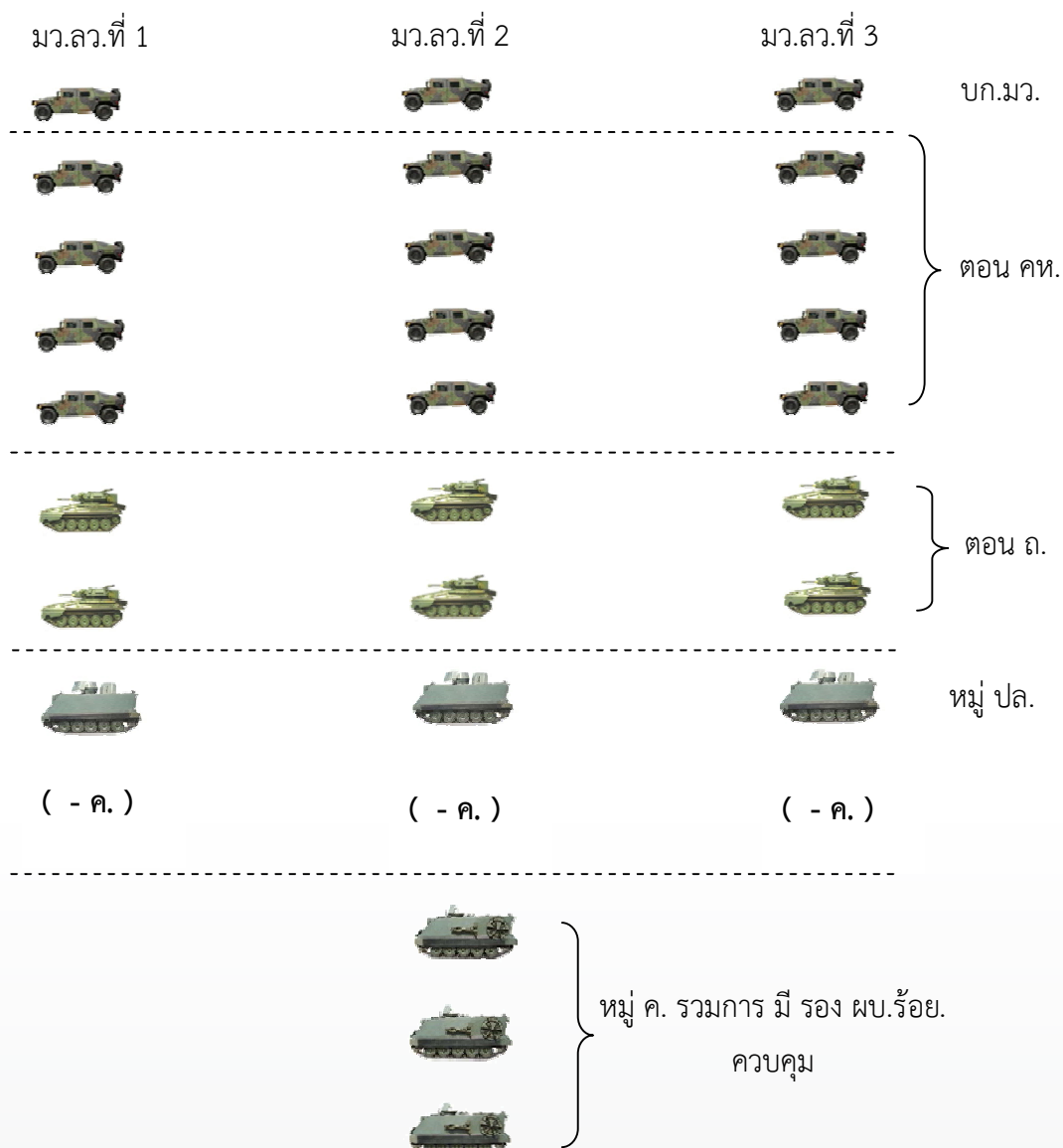
การจัดกำลังเข้าทำการรบ

ทหารม้าลาดตระเวน โดยปกติจะได้รับการกิจ ทำการระวังป้องกัน และทำการลาดตระเวนให้กับหน่วยเหนือ หรือ หน่วยที่ไปขึ้นสมทบ และเข้าปะทะกับข้าศึกโดยการรบด้วยวิธี รุก รับ หรือการรบห้วงเวลา ซึ่งทหารม้าลาดตระเวนนั้น จะเป็นหน่วยที่ค่อนข้างปฏิบัติการเป็นอิสระ โดยไม่มีการเพิ่มเติมกำลัง สามารถอยู่รอดในสนามรบได้ด้วยตัวของหน่วยเอง จะสังเกตได้จากอัตราการจัดที่มีความหลากหลายของอาวุธและยุทโธปกรณ์ ทำให้ทหารม้าลาดตระเวนมีความอ่อนตัวค่อนข้างสูง มีการจัดหลากหลายรูปแบบ ซึ่ง ผบ.ร้อย. จะเป็นผู้พิจารณาในการเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับการกิจที่ได้รับจากหน่วยเหนือ กองร้อยทหารม้าลาดตระเวนสามารถจัดกำลังเข้าทำการรบได้ 5 รูปแบบ ดังนี้

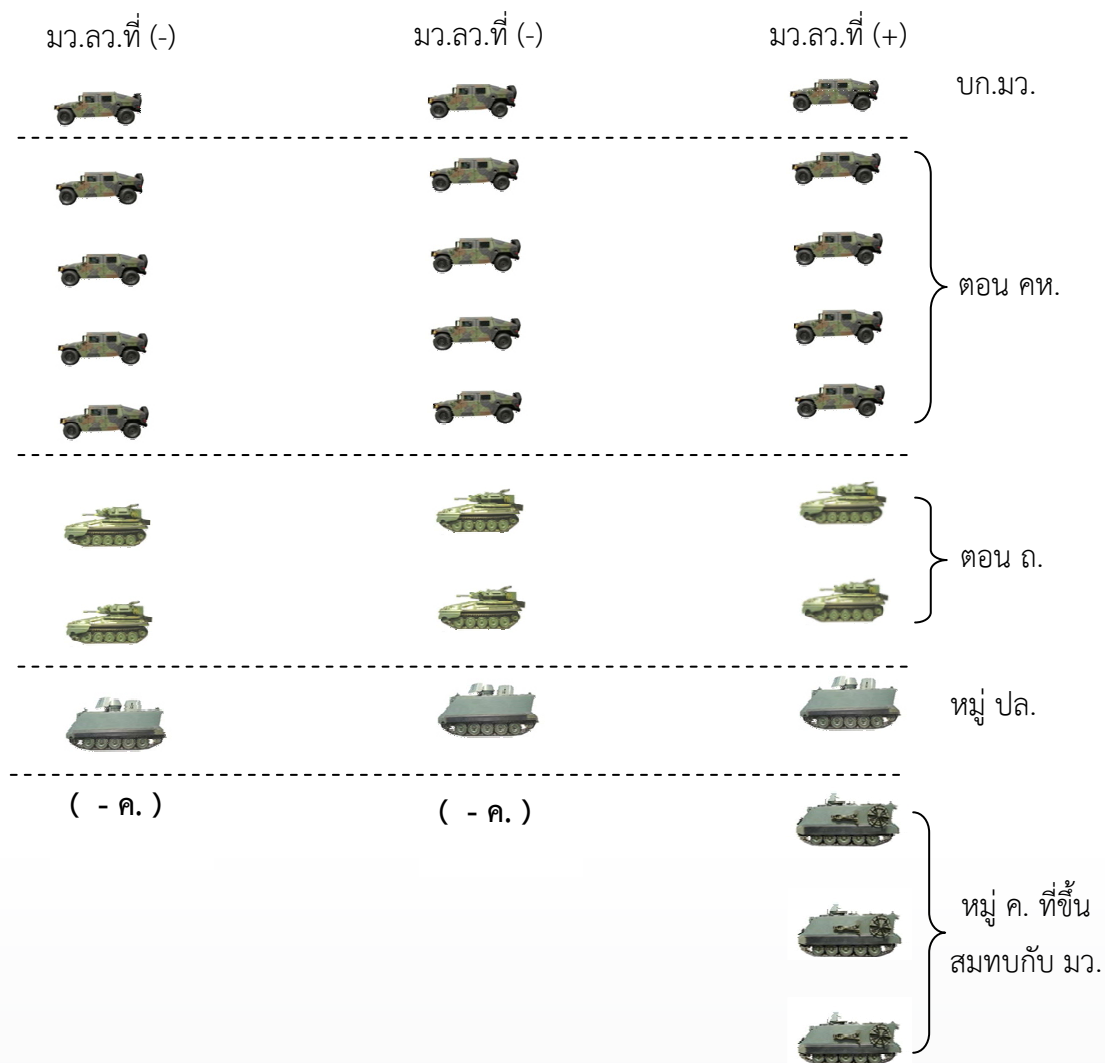

รูปที่ 2 - 1 แบบที่ 1 การจัดแบบหมวดปกติ

แบบที่ 1 คุณลักษณะ : เป็นแบบพื้นฐานซึ่งมีการประกอบกำลังอยู่ 5 ส่วนด้วยกัน ได้แก่ บก.มว. ตอน คห. ตอน ถ. หมู่ ปล. และ หมู่ ค. จะใช้ในกรณีที่ปฏิบัติการในเขตหรือพื้นที่ที่กว้างขวางมาก รวมถึงการปฏิบัติการลาดตระเวนทั้ง 3 แบบ (เส้นทาง, เขต, พื้นที่) ซึ่งในแต่ละหมวดจะมีอิสระในการปฏิบัติการกิจของตนเอง ในภารกิจลาดตระเวน สามารถช่วยเหลือกันได้อย่างใกล้ชิด ทำให้มีการประสานสอดคล้องในการปฏิบัติการกิจได้เป็นอย่างดีแต่มีข้อจำกัดในการใช้ เช่น หมู่ ค. ขณะเคลื่อนที่เป็นห่วงๆ ในการเข้าที่ตั้งยิงเพื่อวางพ่นยิงคุ้มครองการเคลื่อนที่ของกำลังส่วนใหญ่ นั้น หมู่ ค. จะขาดการระวังป้องกันและคุ้มกันให้ และในขณะที่ตั้งรับจะขาดอำนาจการยิงเนื่องจาก หมู่ ค. จะถูกแยกไปขึ้นการบังคับบัญชา กับ ผบ.มว. ทั้ง 3 มว.

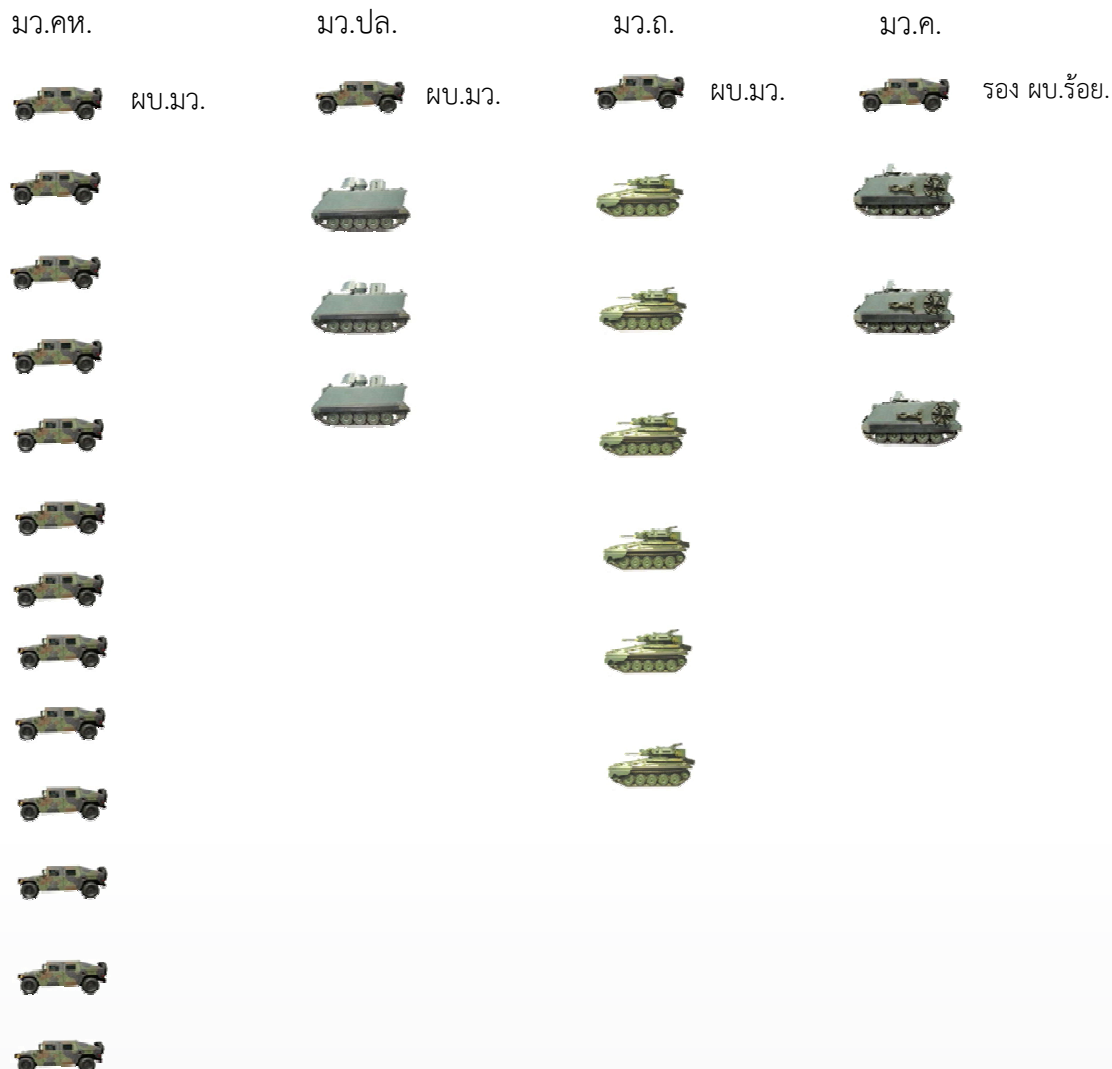
แบบที่ 2 คุณลักษณะ : เป็นการรวมอำนาจการยิงของหมู่ ค. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำลาย ขศ. สนับสนุนการยิงตามกว้างด้านหน้าของกองร้อย มักใช้ในการกิจตั้งรับ โดยให้ รอง ผบ.ร้อย. เป็นผู้ควบคุมบังคับบัญชา

รูปที่ 2 - 3

แบบที่ 3 จัดแบบแยกหมู่ ค.ของแต่ละหมวด ไปขึ้นสมทบกับหมวดใดหมวดหนึ่ง

แบบที่ 3 คุณลักษณะ : ใช้เมื่อเขตปฏิบัติการแคบหรือภูมิประเทศจำกัดรวมทั้ง ข้อจำกัดอื่นๆ ที่ทำให้ไม่สามารถใช้หมวดต่างๆ ปฏิบัติการอยู่ข้างหน้าได้ทั้งหมด จึงให้ หมู่ ค. ไปรวมการอยู่กับ มว. ไต่ มว. หนึ่ง และ ผบ.มว. ที่ไปขึ้นสมทบนั้นแต่งตั้ง ผบ.หมู่ ค. อาวุโส เป็นผู้ควบคุม

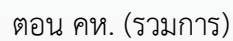

รูปที่ 2-4

แบบที่ 4 จัดรวมเป็นหมวดใหม่โดยแยกเป็น มว.คห., มว.ปล. มว.ถ.และ มว.ค.

แบบที่ 4 คุณลักษณะ : ใช้ในการกักการเข้าตีซึ่งมีการประสานงานกันไว้แล้วจัดรวมเป็นหมวด ใหม่แยกเป็น มว.คห., มว.ปล. มว.ถ.และ มว.ค. โดยจัดเป็น ส่วนระวังป้องกัน, ส่วนดำเนินกลยุทธ์และส่วนสนับสนุน/ สุานยิง ดังนี้

1. มว.คห. เป็น มว. ระวังป้องกันทางปีกทั้งสองข้าง
2. มว.ปล และ มว.ถ. เป็นส่วนดำเนินกลยุทธ์
3. มว.ค. เป็นส่วนสนับสนุน/สุานยิง มี รอง ผบ.ร้อย. เป็นผู้ควบคุมและบังคับบัญชา

แบบที่ 5 การจัดแยกส่วน (ส่วนดำเนินกลยุทธ์และส่วนฐานยิง)

แบบที่ 5 กลยุทธ์ : ใช้ในการเข้าถึงลงบนดินดิน โดยใช้ในพื้นที่ซึ่งรถถังหรือยานเกราะไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ในกรณีนี้
รถถังและ หมู่ ค. จะทำการยิงสนับสนุนให้เท่านั้น โดย จัดกำลังแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. ส่วนดำเนินกลยุทธ์ ประกอบด้วย มว.คห. และ มว.ปล. (ผบ.ร้อย. เป็นผู้ควบคุมและบังคับบัญชา)
2. ส่วนฐานยิง ประกอบด้วย มว.ถ.และ มว.ค. (รอง ผบ.ร้อย. เป็นผู้ควบคุมและบังคับบัญชา)

การลาดตระเวน

1. ความหมาย

การลาดตระเวน คือ การปฏิบัติการในสนามรบตามคำสั่ง เพื่อรวบรวมข่าวสารเกี่ยวกับข้าศึก และพื้นที่ปฏิบัติการ ทั้งนี้ด้วยการปฏิบัติการทั้งทางพื้นดินและทางอากาศ ข่าวสารดังกล่าวนี้จำแนกประเภทออกตามหัวข้อดังนี้ คือ ข้าศึก ภูมิประเทศ ลมฟ้าอากาศ และทรัพยากรของข้าศึก

2. หลักการสำคัญ

เพื่อให้ได้มาซึ่งข่าวสารทางการรบเกี่ยวกับข้าศึกและพื้นที่ปฏิบัติการเพื่อนำมาผลิตขึ้นเป็นข่าวกรองทางการรบ ข่าวกรองทางการรบที่ผลิตขึ้นมานี้ ผู้บังคับหน่วยจะนำมาใช้ในการวางแผน และในการอำนวยความสะดวก ข่าวสารที่ได้มาจากการลาดตระเวนและข่าวกรองทางการรบ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากกันนี้ จะช่วยลดแรงกดดันในปัญหาต่างๆ ที่ยังไม่อาจทราบได้เกี่ยวกับข้าศึก และพื้นที่ปฏิบัติการ และมีส่วนเพิ่มพูนความถูกต้องเที่ยงตรงให้แก่การประเมินค่าการเสี่ยงต่างๆ ที่จะต้องเกี่ยวข้อง รวมทั้งยังช่วยก่อให้เกิดการนำอำนาจกำลังรบไปประยุกต์ใช้อย่างได้ผลอีกด้วย

1) หลักพื้นฐานของการปฏิบัติการลาดตระเวน (Fundament of Reconnaissance Operations)

ความสำเร็จของการปฏิบัติการลาดตระเวน คือ การวางแผน และการจัดหน่วยเข้าทำการรบตลอดจนปัจจัยพื้นฐาน 6 ประการ ดังนี้.-

- ใช้หน่วยลาดตระเวนเข้าปฏิบัติการไปข้างหน้าให้มากที่สุด
(Maximum Reconnaissance Force Forward)
- ปฏิบัติการลาดตระเวนให้สัมพันธ์กับที่หมายที่อยู่กับที่ หรือเคลื่อนที่
(Orient on the Location or Movement of the Reconnaissance Objective)
- การรายงานข่าวสารทั้งสั้นอย่างรวดเร็วและถูกต้อง
(Report all Information Rapidly and Accurately)
- รักษาเสรีในการดำเนินกลยุทธ์
(Retain Freedom to Maneuver)
- ดำรงการเกาะข้าศึก
(Gain and Maintain Enemy Contact)
- คลี่คลายสถานการณ์อย่างรวดเร็ว
(Develop the Situation Rapidly)

2) ประเภทของการลาดตระเวน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท

• การลาดตระเวนตรวจการรบ คือ การปฏิบัติเป็นบุคคลหรือหมู่ขนาดเล็กเพื่อรวบรวมข่าวสารเกี่ยวกับสนามรบโดยตรง ซึ่งกระทำก่อน หรือระหว่างการรบ การลาดตระเวนตรวจการรบเป็นการปฏิบัติของหน่วยทหารที่อยู่ใกล้ชิดกับข้าศึก หน่วยทหารในแนวหน้าทั้งหมดปฏิบัติการลาดตระเวนสนามรบสำหรับตนเองการลาดตระเวนตรวจการรบกระทำได้ด้วย

- การตรวจตราด้วยการลงรบเดินดิน
- ในเวลากลางวันตรวจการณจากที่ตรวจการณ และจากที่ฟังการณในเวลากลางคืน หน่วยที่ทำการลาดตระเวนการรบได้ดีที่สุด คือ หน่วยที่ปะทะกับข้าศึก หน่วยหมู่ หมวด และกองร้อยในแนวหน้า ทำการลาดตระเวนตรวจการรบด้วยตนเอง

• การลาดตระเวนระยะใกล้ เป็นการรวบรวมข่าวสารในพื้นที่ซึ่งมีการปฏิบัติการทางยุทธวิธี เพื่อให้ ผบ.หน่วยได้มาซึ่งข่าวสารสำหรับใช้เป็นหลักก่อนการตกลงใจทางยุทธวิธี หน่วยทหารม้าลาดตระเวน เป็นหน่วยที่เหมาะสมสำหรับการลาดตระเวนระยะใกล้ ลักษณะของการลาดตระเวนระยะใกล้ ได้แก่

- การตรวจตราบนรถ หรือลงรบเดินดิน
- หมู่ตรวจ (ตอนคอยเหตุ หรือตอนลาดตระเวน) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากตอนรถถัง หมู่ปืนเล็ก และหมู่เครื่องยิงลูกระเบิด สามารถทำการยิงเพื่อให้ได้มาซึ่งข่าวสารที่จำเป็น ภายในหลักการปะทะเหล่านั้นควรพิจารณาปึกและความลึกของกำลังส่วนใหญ่ หรือที่มั่นของกำลังของฝ่ายข้าศึก หมู่ตรวจทำการตรวจค้น โดยอาศัยเทคนิคการ

ลาดตระเวนเส้นทาง เขต หรือพื้นที่ แล้วรายงานให้ทราบถึง ที่ตั้ง กำลัง การวางกำลัง การประกอบกำลังและภูมิประเทศ

- การลาดตระเวนระยะไกล คือ การรวบรวมข่าวสารในพื้นที่ ซึ่งอยู่พ้นระยะการโจมตีโดยทันทีของกำลังภาคพื้นดิน และอยู่พ้นระยะยิงของปืนใหญ่ เช่น การลาดตระเวนหลังแนวข้าศึก ส่วนมากจะใช้หน่วยลาดตระเวนทางอากาศหรือกองร้อยลาดตระเวนระยะไกล

3) แบบของการลาดตระเวน มี 3 แบบ ดังนี้

• การลาดตระเวนเส้นทาง

เป็นการปฏิบัติเพื่อให้ได้ข่าวสารเกี่ยวกับเส้นทาง เครื่องกีดขวางและข้าศึกที่อยู่ตามเส้นทาง นั้นๆ รวมทั้งภูมิประเทศที่อยู่ข้างเคียงเส้นทางซึ่งถ้าข้าศึกสามารถเข้ายึดครองไว้ได้แล้วจะมีผลกระทบกระเทือนต่อการเคลื่อนที่ของฝ่ายเราไปตามเส้นทางนั้น

การลาดตระเวนเส้นทางนี้อาจกำหนดให้ลาดตระเวนเพื่อให้ได้ข่าวสารเกี่ยวกับเส้นทางสายใดสายหนึ่งโดยเฉพาะหรือเพื่อให้ได้ข่าวสารเกี่ยวกับข้าศึกที่เคลื่อนไหวอยู่ทั่วๆ ไปตามทางสายใดสายหนึ่งโดยเฉพาะก็ได้ แต่เมื่อมีข่าวกรองระบุว่าข้าศึกน่าจะรุกคืบหน้าเข้ามาได้แล้วเส้นทางเหล่านี้ก็อาจจะกำหนดให้ลาดตระเวนเพื่อต้องการข่าวสารโดยเฉพาะเจาะจงของเส้นทางสายใดสายหนึ่งหรือหลาย ๆ เส้นทางของกลุ่มเส้นทางนั้น

เทคนิคที่นำมาใช้และข้อพึงประสงค์ในการ ลาดตระเวนเส้นทางนั้น ก็คือสิ้นเปลืองเวลาน้อยมาก และโดยธรรมดาแล้วจะสามารถปฏิบัติการ ลว. ได้รวดเร็วว่าการ ลว.เขต และ ลว.พื้นที่ กองร้อยทหารม้าลาดตระเวน สามารถ ลว. เส้นทางได้ดีที่สุด 3 เส้นทาง

• การลาดตระเวนพื้นที่

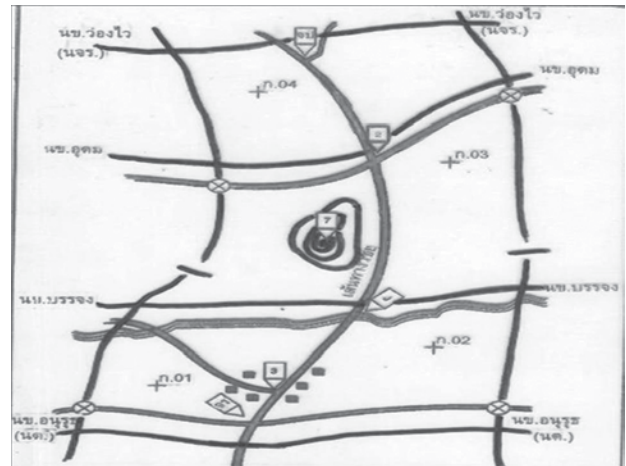
คือการปฏิบัติการเพื่อให้ได้ข่าวสารในรายละเอียดเกี่ยวกับเส้นทางทั้งปวง ภูมิประเทศและหน่วยข้าศึกภายในพื้นที่ที่กำหนดไว้โดยชัดแจ้ง

การลาดตระเวนพื้นที่นี้ กระทำเพื่อให้ได้ข่าวสารเกี่ยวกับตำบลที่ตั้งหนึ่ง ๆ โดยเฉพาะ เช่น หมู่บ้าน (เมือง) หย่อมป่า หรือ ทำข้ามต่าง ๆ ตามแม่น้ำ อาจให้ลาดตระเวนพื้นที่ เพื่อค้นหาข้าศึกที่อาจจะมียู่หรือเพื่อพิจารณาหาความเหมาะสมที่จะใช้พื้นที่นั้นหรือเพื่อให้หน่วยทหารฝ่ายเดียวกันใช้พื้นที่นั้นในลักษณะอย่างอื่น พื้นที่ที่จะให้ลาดตระเวนนั้น จะต้องกำหนดขอบเขตให้ทราบอย่างชัดเจน

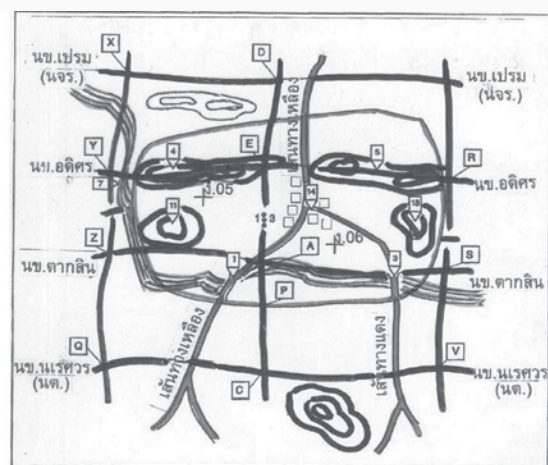
หน่วยที่ได้รับมอบภารกิจนี้จะต้องเคลื่อนที่ตรงไปยังพื้นที่และปฏิบัติการลาดตระเวนโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่นเดียวกับที่ใช้ในการลาดตระเวนเขต

• การลาดตระเวนเขต

คือ การปฏิบัติการเพื่อให้ได้ข่าวสารในรายละเอียดเกี่ยวกับเส้นทางทั้งปวง ภูมิประเทศ และหน่วยข้าศึกในเขตหนึ่ง ๆ ที่กำหนดขึ้นด้วยเส้นแบ่งเขต การลาดตระเวนเขตนี้มีรายละเอียด และสิ้นเปลืองเวลามากกว่า

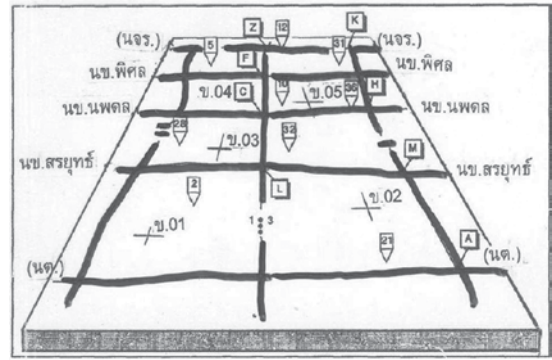

รูปที่ 2 - 6 แผนปฏิบัติการลาดตระเวนเส้นทางของกองร้อย

รูปที่ 2-7 แผนปฏิบัติการลาดตระเวนพื้นที่ ของกองร้อย

การลาดตระเวนประเภทอื่นๆ เมื่อที่ตั้งของข้าศึกยังไม่เป็นที่ทราบได้กระจ่างชัด หรือเมื่อต้องการที่จะหาเส้นทางต่างๆ ที่เหมาะสม หรือเพื่อพิจารณาหาขีดความสามารถในการรับน้ำหนักการจราจรในการเคลื่อนที่คร่อมข้ามภูมิประเทศในเขตหนึ่งๆ กว้างด้านหน้าของเขตที่จะมอบให้แก่หน่วยรองต่างๆ นั้น พิจารณาจากซ้ายเส้นทาง, ลักษณะภูมิประเทศ ประเภทข่าวสารที่ต้องการ การปฏิบัติการของข้าศึกที่คาดว่าจะเกิดขึ้น หน่วยทหารที่มีอยู่ ลมฟ้าอากาศ ทัศนวิสัย ตลอดจนเวลาที่มีอยู่ที่จะสามารถบรรลุภารกิจได้

รูปที่ 2- 8 แผนที่บริหารการลาดตระเวนเขตของกองร้อย

3. การปฏิบัติตามขั้นตอนยุทธวิธี : การกิจการลาดตระเวน

1) ขั้นตอนเตรียมการ

เริ่มต้น: ผน.ร้อย. รับคำสั่งยุทธการ จาก ผบ.พัน.

สิ้นสุด: กองร้อยเคลื่อนย้ายออกจากที่รวมพล

ผบ.พัน.

1. เมื่อรับมอบภารกิจ
2. ประเมินสถานการณ์
3. มอบเจตนาหมาย และแนวทางการวางแผนให้ ผอ. ต่าง ๆ
4. ตกลงใจเลือกหนทางปฏิบัติที่ ผอ. เสนอที่ตรงกับเจตนาหมายของ ผบ.พัน.
5. จัดทำแผน/คำสั่ง พร้อมแจกจ่าย
6. รับฟังการสรุปกลับจาก ผบ.เขต.
7. กำกับดูแล ชักซ้อมการปฏิบัติ

ผอ.

- ผอ.2 :** จัดทำสมรรถนะด้านการข่าว, วิเคราะห์ภูมิประเทศสภาพลมฟ้าอากาศ, สถานการณ์ข่าว (แนวทางปฏิบัติล่าสุดของข้าศึก)
- ผอ.3 :** ดำเนินการจัดเฉพาะกิจ, กำหนดแนวความคิดในการปฏิบัติ กลยุทธ์ การยิงสนับสนุน, คำนวณการประสานการปฏิบัติ การควบคุมบังคับบัญชา
- ผอ.4 :** กำหนดแนวความคิดในการส่งกำลังบำรุง, ปฏิบัติภารกิจด้านการส่งกำลังบำรุง, ความเร่งด่วนด้านการส่งกำลังบำรุง ก่อน, ระหว่าง, หลังการปฏิบัติการ
- ผอ.ผอ.3 :** กำหนดแนวความคิดในการปฏิบัติงานการพลเรือน, การปฏิบัติตามสนับสนุนด้านกิจการพลเรือน, กำหนดที่ตั้งสำคัญทางด้านกิจการพลเรือน
- รอง ผบ.พัน.:** กำหนดโครงสร้างแนวความคิดการปฏิบัติของหน่วยเหนือและหน่วยข้างเคียง, เจตนาหมายของ ผบ.หน่วย, สมมติฐานที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อแผน/คำสั่ง, ภารกิจที่ต้องปฏิบัติ, เกณฑ์เสี่ยง/อันตราย/ความล่าช้าที่เกิดขึ้นตามแผน/คำสั่งยุทธการและวิธีปฏิบัติเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดขึ้น

ผล.ร้อยละ.	ผล.มว.	รอง ผล.มว./ผล.ตอน ถ.	ผล.ตอน คห.	ผล.หมู่ ปล.	ผล.หมู่ ค.
ปฏิบัติตามระเบียบการ นำหน่วย 1. เมื่อ ผล.ร้อยละ. รับคำสั่งลาดตระเวนจาก ผล.พัน. เรียบร้อยแล้ววิเคราะห์ภารกิจตามปัจจัย METT-TC 2. ผล.ร้อยละ. ออกคำสั่งเตรียมแก่หน่วยรอง 3. ผล.ร้อยละ. ได้แจ้งไปถึงบกพร่องที่ตรวจพบเพื่อความพร้อมพร้อมในภารกิจที่ได้รับมอบ 4. ผล.ร้อยละ. ออกคำสั่งลาดตระเวนให้หน่วยรองของตน คำสั่งสั้น กระทัดรัด ชัดเจนสมบูรณ์ 5. ผล.ร้อยละ. กำหนดมาตรการควบคุมรูปแบบระยะต่อจุดตรวจจุดสอบจุดอ้างและอื่น ๆ อย่างเหมาะสม 6. ผล.ร้อยละ. ชักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติการกิจตามที่ได้รับมอบ และกำหนดมาตรการควบคุมในการติดต่อสื่อสาร สำรองอย่างได้ผล	ปฏิบัติตามระเบียบการ นำหน่วย 1. เมื่อ ผล.มว. รับคำสั่งลาดตระเวนจาก ผล.ร้อยละ. เรียบร้อยแล้ว 2. ผล.มว. ออกคำสั่งเตรียมแก่หน่วยรอง 3. ผล.มว. ได้แจ้งไปถึงบกพร่องที่ตรวจพบเพื่อความพร้อมพร้อมในภารกิจที่ได้รับมอบ 4. ผล.มว. ออกคำสั่งลาดตระเวนให้หน่วยรองของตน คำสั่งสั้น กระทัดรัด ชัดเจนสมบูรณ์ 5. ผล.มว. ได้กำหนดมาตรการควบคุมรูปแบบระยะต่อจุดตรวจจุดสอบจุดอ้างและอื่น ๆ อย่างเหมาะสม 6. ผล.มว. ได้มีการชักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติการกิจตามที่ได้รับมอบ และมีกรรมการกำหนดมาตรการควบคุมในการติดต่อสื่อสาร สำรองอย่างได้ผล	ปฏิบัติตามระเบียบการ นำหน่วย 1. เมื่อ ผล.มว./ผล.ตอน ถ. รับคำสั่งลาดตระเวนจาก ผล.มว. เรียบร้อยแล้ว 2. รอง ผล.มว. ออกคำสั่งเตรียมแก่ ตอน ถ. 3. รอง ผล.มว. ทำคำสั่งยุทธการของ ผล.มว. เป็นคำสั่งของ ตอน ถ. 4. รอง ผล.มว. ออกคำสั่งลาดตระเวนให้ ตอน ถ. เป็นคำสั่งสั้น กระทัดรัด ชัดเจนสมบูรณ์ 5. รอง ผล.มว. ได้มีการชักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติการกิจตามที่ได้รับมอบ	ปฏิบัติตามระเบียบการ นำหน่วย 1. เมื่อ ผล.ตอน คห. รับคำสั่งลาดตระเวนจาก ผล.มว. เรียบร้อยแล้ว 2. ผล.ตอน คห. ออกคำสั่งเตรียมแก่ ตอน คห. 3. ผล.ตอน คห. ทำคำสั่งยุทธการของ ผล.มว. เป็นคำสั่งของ ตอน คห. 4. ผล.ตอน คห. ออกคำสั่งลาดตระเวนให้ ตอน คห. เป็นคำสั่งสั้น กระทัดรัด ชัดเจนสมบูรณ์ 5. ผล.ตอน คห. ได้มีการชักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติการกิจตามที่ได้รับมอบ	ปฏิบัติตามระเบียบการ นำหน่วย 1. เมื่อ ผล.หมู่ ปล. รับคำสั่งลาดตระเวนจาก ผล.มว. เรียบร้อยแล้ว 2. ผล.หมู่ ปล. ออกคำสั่งเตรียมแก่ หมู่ ปล. 3. ผล.หมู่ ปล. ทำคำสั่งยุทธการของ ผล.มว. เป็นคำสั่งของ หมู่ ปล. 4. ผล.หมู่ ปล. ออกคำสั่งลาดตระเวนให้ หมู่ ปล. เป็นคำสั่งสั้น กระทัดรัด ชัดเจนสมบูรณ์ 5. ผล.หมู่ ปล. ได้มีการชักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติการกิจตามที่ได้รับมอบ	ปฏิบัติตามระเบียบการ นำหน่วย 1. เมื่อ ผล.หมู่ ค. รับคำสั่งลาดตระเวนจาก ผล.มว. เรียบร้อยแล้ว 2. ผล.หมู่ ค. ออกคำสั่งเตรียมแก่ หมู่ ค. 3. ผล.หมู่ ค. ทำคำสั่งยุทธการของ ผล.มว. เป็นคำสั่งของ หมู่ ค. 4. ผล.หมู่ ค. ออกคำสั่งลาดตระเวนให้ หมู่ ค. เป็นคำสั่งสั้น กระทัดรัด ชัดเจนสมบูรณ์ 5. ผล.หมู่ ค. ได้มีการชักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติการกิจตามที่ได้รับมอบ

2) ขั้นตอนการปฏิบัติ

เริ่มต้น : กองร้อยละเคลื่อนย้ายออกจากที่รวมพล

ผบ. พัน.

1. เมื่อได้เวลาการเคลื่อนย้าย ผบ. พัน. สั่งหน่วยต่าง ๆ เคลื่อนย้ายตามลำดับที่ให้ในคำสั่งยุทธการในส่วน ทก. พัน. เคลื่อนย้ายตามกองร้อยละที่ยู่่านกลาง หรือ กองร้อยละที่จะเกิดอันตรายมากที่สุด และรายงานการปฏิบัติให้หน่วยเห็นชอบ
2. ผบ. พัน. ให้ รอง ผบ. พัน. ประสานการผ่านแนวกับทหารฝ่ายเดียวกัน พร้อมกับแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่ต้องการ ผบ. พัน. ขึ้นไปตรวจสอบจำนวนยานพาหนะ ที่ผ่านแนว นกฟ. ร่วมกับ ผบ. หน่วย ทหารฝ่ายเดียวกัน และรายงานให้หน่วยเห็นชอบ
3. ผบ. พัน. รับทราบ และรับรายงานการ ลว. ของกองร้อยละต่าง ๆ ที่รายงานเข้ามาและส่งรายงานการปฏิบัติของกองพันให้หน่วยเห็นชอบต่อไป ถ้ามีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นต้องรับรายงานให้หน่วยเห็นชอบ ขอบรับการสนับสนุนพร้อมทั้งแก้ปัญหาให้กับกองร้อยละต่าง ๆ
4. ผบ. พัน. เมื่อได้รับรายงานจากกองร้อยละต่าง ๆ ถึงสิ่งที่ขัดขวางและหนทางปฏิบัติที่กองร้อยละต่าง ๆ เลือก ผบ. พัน. จะพิจารณาและวิเคราะห์หนทางปฏิบัติที่กองร้อยละต่าง ๆ เลือก หลังจากนั้นจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติ ถ้าไม่อนุมัติ จะให้แนวทางการปฏิบัติให้กับกองร้อยละนั้น ๆ ว่าจะต้องปฏิบัติต่อสิ่งกีดขวางนั้นอย่างไร รายงานให้หน่วยเห็นชอบ
5. ผบ. พัน. เมื่อได้รับรายงานการตรวจหมู่บ้าน ดังนั้นนำการปฏิบัติของกองร้อยละต่าง ๆ ต่อ ปชท. ที่อยู่ในหมู่บ้านต้องเป็นไปด้วยความสุภาพและระมัดระวัง อย่าให้มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานนั้นรายงานผลการปฏิบัติการ ลว. หมู่บ้านให้กับหน่วยเห็นชอบ

ผอ.

1. ผอ. ต่าง ๆ ปฏิบัติตามหน้าที่ของแต่ละ ผอ.
2. รอง ผบ. พัน. : ประสานกับทหารฝ่ายเดียวกันที่แนวพร้อมทั้งแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่ต้องการ ผอ. อื่น ๆ ยังคงปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเอง
3. การ ลว. เส้นทาง, พื้นที่ เขต
- ผอ. 3 : ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขให้กับ ผบ. พัน.
- ผอ. 1 : สนับสนุนด้านการส่งกำลังพลให้กับ กองร้อยละต่าง ๆ เมื่อร้องขอและประสานงานด้านการส่งพลให้กับหน่วยเหนือ
- ผอ. 4 : สนับสนุนด้านการส่งกำลังบำรุงให้กับกองร้อยละต่าง ๆ และร้องขอกับหน่วยเหนือเมื่อต้องการ สป. อื่น ๆ เพิ่มเติม
- ผอ. 3 : ประสานงานกับหน่วยเหนือในเรื่องกิจการพลเรือนและกำลังพลเรือนกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง
4. การปฏิบัติเมื่อตรวจพบเครื่องกีดขวาง
- ผอ. 3 : ให้ข้อเสนอแนะกับ ผบ. พัน.
- ผอ. 2 : ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคุ้มกันและ รวป. เครื่องกีดขวาง
- ผอ. 4 : สนับสนุนยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ เมื่อกองร้อยละร้องขอ
5. การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีทางอากาศ
- ผอ. 2 : ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอากาศยานฝ่ายตรงข้าม
- ผอ. 3 : ให้ข้อเสนอแนะการปฏิบัติ
- ผอ. 1 : ให้การสนับสนุนด้านกำลังพลและการบริการทางการแพทย์เมื่อส่วนต่าง ๆ ร้องขอ

ผบ.พัน.

6. ผบ.พัน. เมื่อได้รับรายงานจากกองร้อยที่ถูกโจมตีทางอากาศจะต้องแจ้งให้กับกองร้อยอื่นๆ ทราบ และสั่งทำการยิงโต้ตอบต่ออากาศยานและรายงานในทันทีหน่วยย่อยเหนือทราบ
7. เมื่อ ผบ.พัน. ได้รับรายงานผลการตรวจสะพาดไม่ไว้ในกรณีใด ๆ ให้รายงานให้หน่วยเหนือทราบ พร้อมทั้งให้การสนับสนุนกองร้อย ต่าง ๆ เมื่อร้องขอแล้วแต่กรณีไป
8. เมื่อ ผบ.พัน. ได้รับรายงานการปะทะข้าศึก และหนทางปฏิบัติจากกองร้อยแล้ว ผบ.พัน. จะต้องรับรายงานให้หน่วยเหนือทราบ และพิจารณาวิเคราะห์หนทางปฏิบัติของกองร้อยนั้น แล้วสั่งการให้ปฏิบัติตามหนทางปฏิบัติที่กองร้อยเลือก หรือตามแนวทางที่ ผบ.พัน. สั่งการไปหลังจากนั้นไม่ติดตามการปฏิบัติพร้อมกับรายงานให้หน่วยเหนือทราบตลอดเวลา

ผอ.

- ผอ.4 : ให้การสนับสนุนการส่งกำลังบำรุง
6. การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสะพาน
- ผอ.ต่าง ๆ ปฏิบัติตามหน้าที่ของตน พร้อมให้การสนับสนุนในส่วนต่าง ๆ ร้องขอ
7. การปฏิบัติเมื่อปะทะกับข้าศึก
- ผอ.3 : ให้ข้อเสนอแนะและข้อแนะนำเกี่ยวกับหนทางปฏิบัติที่กองร้อยต่างๆ เลือก
- แก่ ผบ.พัน.
- ผอ.2 : ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ขต. ตลอดจนขีดความสามารถและวิธีการปฏิบัติของ ขต.
- ผอ.1 : สนับสนุนด้านกำลังพลและการบริการทางการแพทย์แก่หน่วยที่ปะทะเมื่อมีการร้องขอ
- ผอ.4 : สนับสนุน สป.ต่าง ๆ แก่หน่วยที่ปะทะเมื่อมีการร้องขอ
- ผอ.ผ.อ.3 : ประสานการปฏิบัติงานด้านการพลเรือในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
การเคลื่อนย้ายออกจากที่รวมพล 1.รับทราบการปฏิบัติของ มว. ต่าง ๆ ในการเคลื่อนย้ายผ่านจุดเริ่มต้นออกจากที่รวมพล 2. เมื่อได้เวลา ผบ.ร้อย. เคลื่อนที่ตาม มว.ลว. ที่ได้บอกคำสั่งยุทธการไป	การเคลื่อนย้ายออกจากที่รวมพล 1.รับทราบการปฏิบัติของ ส่วน ต่าง ๆ ในการเคลื่อนย้ายผ่านจุดเริ่มต้นออก จากที่รวมพล 2. เมื่อได้เวลา ผบ.มว. เคลื่อนที่ตาม ผบ.ลว. ที่ได้บอกคำสั่งยุทธการไป	การเคลื่อนย้ายออกจากที่รวมพล รอง มว.เป็นส่วนล่วงหน้าไปกับ รอง ผบ.ร้อย. เพื่อประสานผ่านแนว	การเคลื่อนย้ายออกจากที่รวมพล เคลื่อนย้ายตามคำสั่ง ผบ.มว. โดย ตอน คห. เป็นส่วนนำใน การเคลื่อนที่	การเคลื่อนย้ายออกจากที่รวมพล 1. ผบ.หมู่ ได้ควบคุมดูแล การปฏิบัติภารกิจให้เป็นไปตามเวลาที่ กำหนดในคำสั่ง 2. หมู่ ปล.ใช้เทคนิคในการเคลื่อนที่อย่างเหมาะสม 3.หมู่ ปล. ใช้การตรวจการณ์รอบตัว โดยหันอาวุธไปในทิศทางของข้าศึก ตลอดเวลาการเคลื่อนที่	การเคลื่อนย้ายออกจากที่รวมพล ผบ.หมู่ ออกคำสั่งการเคลื่อนย้ายตามคำสั่งของ ผบ.มว. ในคำสั่งยุทธการ โดยเคลื่อนที่ตาม หมู่ ปล.ด้วยรูปขบวนแถวตอนด้วยความเร็วและระยะต่อ ตามที่ ผบ.มว. กำหนด

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ธ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
การปฏิบัติการผ่านแนว (ข้างหน้า) 1. รอง ผบ.ร้อย. นำ รอง ผบ.มว. ของแต่ละหมวดไปประสานการผ่านแนวกับหน่วยทหารที่วางกำลังอยู่ 2. ทำการแลกเปลี่ยนข่าวสาร เมื่อ รอง ผบ.ร้อย. มีการประสานเรียบร้อยแล้ว ผบ.ร้อย. ขึ้นมาชี้แนวทหารฝ่ายเดียวกันทำการตรวจสอบยอด กพ. และยานพาหนะที่ผ่าน	การปฏิบัติการผ่านแนว (ข้างหน้า) 1. รอง ผบ.มว. ของแต่ละหมวดไปประสานการผ่านแนวกับหน่วยทหารที่วางกำลังอยู่ 2. ทำการแลกเปลี่ยนข่าวสาร เมื่อ รอง ผบ.ร้อย. มีการประสานเรียบร้อยแล้ว ผบ.ร้อย. ขึ้นมาชี้แนวทหารฝ่ายเดียวกันทำการตรวจสอบยอด กพ. และยานพาหนะที่ผ่าน	การปฏิบัติการผ่านแนว (ข้างหน้า) 1. เตรียมสถานที่ทางบกกำลังพล อาวุธ ยานพาหนะ เครื่องมือสื่อสาร เพื่อใช้ในการประสานการผ่านแนว 2. แจ้งสัญญาณบอกฝ่ายการปฏิบัติในการผ่านแนวเพื่อให้ มว.ทราบ 3. เมื่อขบวนสวนใหญ่ผ่านแนวแล้วให้ รอง ผบ.มว. กลับประจำ ถ.ตามเดิม	การปฏิบัติการผ่านแนว (ข้างหน้า) 1. ผบ.ตอน รายงาน ผบ.มว. ว่าข้างหน้าประมาณ 200 เมตร เป็นทหารฝ่ายเดียวกันขอหยุดรูปขบวน 2. ตอนคอยเหตุปฏิบัติตามคำสั่งของ ผบ.มว. และเคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น	การปฏิบัติการผ่านแนว (ข้างหน้า) 1. หมู่ ปล. แสดงสัญญาณบอกฝ่ายตามที่กำหนดให้ตามเวลาที่กำหนด. 2. หมู่ ปล. เคลื่อนที่ปฏิบัติตามคำสั่งของ ผบ.มว. และเคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น	การปฏิบัติการผ่านแนว (ข้างหน้า) 1. ผบ.หมู่ ค. แสดงสัญญาณบอกฝ่ายก่อนที่จะผ่านจุดแนวทหารฝ่ายเดียวกัน 2. ผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกันตามเวลาที่กำหนด. กำหนด, ปฏิบัติตามคำสั่งของ ผบ.มว. และเคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น
การลาดตระเวนเส้นทาง . ติดตามสถานการณ์ ของ มว.ลว. อยู่ตลอดเวลาและรายงานการปฏิบัติให้ ผบ.พัน. ทราบ เป็นระยะๆ	การลาดตระเวนเส้นทาง 1. ติดตามสถานการณ์การปฏิบัติของตอนคอยเหตุตลอดเวลา 2. รายงานการปฏิบัติให้ ผบ.ร้อย. ทราบตลอดเวลา	การลาดตระเวนเส้นทาง 1. ติดตามสถานการณ์การปฏิบัติของตอนคอยเหตุตลอดเวลา 2. ทำการตรวจการณ์และระวังป้องกันในระหว่างการเคลื่อนที่โดยกล้องส่องสองตา และกล้องตรวจการณ์ 3. เตรียมเป็นส่วนดำเนินกลยุทธ์ในการปะทะหรือการเข้าตีเร่งด่วน 4. บันทึกหลักฐานที่อยู่ของตนเองลงบนแผนที่ตลอดเวลา	การลาดตระเวนเส้นทาง 1. ตอนคอยเหตุทำการลาดตระเวนเส้นทางและรวบรวมข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดขอบข่ายเส้นทางให้ ผบ.มว. ทราบ	การลาดตระเวนเส้นทาง 1. กระจายข่าวสารและข่าวกรองอื่นๆ ตามที่ระบุในคำสั่งสำหรับการลาดตระเวนเส้นทางให้กำลังพลภายในหมู่ของตนทราบอย่างทั่วถึง 2. หมู่ ปล. ทำการลาดตระเวนโดยมีให้ศึกษาตรวจพบ 3. หมู่ ปล. พิสูจน์ทราบขนาดของกำลังฝ่ายข้าศึกตามที่ ผบ.มว. กำหนดในกรณีเร่งด่วน, ทำการระวังป้องกันบนยานพาหนะและเคลื่อนที่, เมื่อมีการหยุดรูปขบวนต้องลงรถเพื่อคุ้มครองรถถึง	การลาดตระเวนเส้นทาง 1. หมู่ ค. เคลื่อนที่เป็นห่วงๆ ห่างจากส่วนสุดท้ายของ มว.ลว. ประมาณ 1000 ม. 2. ผบ.หมู่ ค. ตรวจจุดที่อยู่ตนเองและที่อยู่ของส่วนต่างๆ ภายใน มว.ลว. ตลอดเวลา 3. เข้าที่ตั้งยิงเพื่อวางแผนยิงคุ้มครองการเคลื่อนที่ของ มว.ลว. 4. ดำรงการติดต่อสื่อสารตลอดเวลา

ผ.ร้อย.	ผ.มว.	รอง ผ.มว./ผ.ตอน ถ.	ผ.ตอน คห.	ผ.หมู่ ปล.	ผ.หมู่ ค.
การลาดตระเวนพื้นที่ 1. เมื่อ ร้อง ผ.ร้อย. มีการประสานเรียบร้อยแล้ว ผ.ร้อย. ขึ้นมาชี้แจงหาหนทาง ฝ่ายเดียวกับการตรวจสอบ ยอด กพ. และยานพาหนะ ที่ผ่าน 2. ติดตามสถานการณ์ ของ มว.ลว. อยู่ตลอดเวลาและ รายงานการปฏิบัติให้ ผ.บ.พัน. ทราบ เป็นระยะๆ	การลาดตระเวนพื้นที่ 1. เมื่อมีการประสาน เรียบร้อยแล้ว ทำการตรวจสอบยอด กพ.และยานพาหนะ ที่ผ่าน 2. ติดตามสถานการณ์ การปฏิบัติของตอคนคอยเหตุ ตลอดเวลา 3. รายงานการปฏิบัติให้ ผ.บ.ร้อย. ทราบตลอดเวลา	การลาดตระเวนพื้นที่ 1. ติดตามสถานการณ์การ ปฏิบัติของตอคนคอยเหตุ ตลอดเวลา 2. ทำการตรวจการณ์และ ระวังป้องกันในระหว่างการ เคลื่อนที่โดยกล้องสองตา และกล้องตรวจการณ์ 3. เตรียมเป็นส่วนตัวใน กลยุทธ์ในการปะทะหรือการ เข้าตีเร่งด่วน 4. บันทึกหลักฐานที่อยู่ของ ตนเองลงบนแผนที่ตลอดเวลา	การลาดตระเวนพื้นที่ 1. ตอน คห. ทำการ ลว. พื้นที่ตามคำสั่ง ผ.บ.มว. 2. ตอน คห. ลว.พื้นที่เพื่อ รวบรวมข่าวสารในพื้นที่ รับผิดชอบ และรายงานให้ ผ.บ.มว. ทราบ	การลาดตระเวนพื้นที่ 1. หมู่ ปล.ปฏิบัติภารกิจ ลาดตระเวนและรายงานข่าว สารตามที่กำหนดได้ทันเวลา 2. ผ.หมู่ จัดกำลังเพื่อ ภารกิจลาดตระเวนเขต ตามที่ ผ.บ.มว.กำหนด	การลาดตระเวนพื้นที่ 1.หมู่ ค.เคลื่อนที่เป็นห่วงๆ ห่างจากส่วนสุดท้ายของ มว.ลว. ประมาณ 1000 ม. 2. ผ.หมู่ ค. ตรวจสอบที่ อยู่ตนเองและที่อยู่ ของส่วนต่างภายใน มว.ลว.ตลอดเวลา 3.เข้าที่ตั้งยิงเพื่อวางพื้นที่ ยิงคุ้มครองการเคลื่อนที่ ของ มว.ลว. 4.ดำรงการติดต่อสื่อสาร ตลอดเวลา
การลาดตระเวนเขต ติดตามสถานการณ์ ของ ผ.บ.ลว. อยู่ตลอดเวลาและ รายงานการปฏิบัติให้ ผ.บ.พัน. ทราบ เป็นระยะๆ	การลาดตระเวนเขต 1. ติดตามสถานการณ์การ ปฏิบัติของตอคนคอยเหตุ ตลอดเวลา 2.รายงานการปฏิบัติให้ ผ.บ.ร้อย. ทราบตลอดเวลา	การลาดตระเวนเขต 1. ติดตามสถานการณ์การ ปฏิบัติของตอคนคอยเหตุ ตลอดเวลา 2. ทำการตรวจการณ์และ ระวังป้องกันในระหว่างการ เคลื่อนที่โดยกล้องสองตา และกล้องตรวจการณ์ 3. เตรียมเป็นส่วนตัวใน กลยุทธ์ในการปะทะหรือการ เข้าตีเร่งด่วน 4. ทำการบันทึกหลักฐานที่อยู่ ตนเองลงบนแผนที่ตลอดเวลา ในขณะเคลื่อนที่	การลาดตระเวนเขต ตอน คห. ทำการลาดตระเวนเขต ตามคำสั่ง ผ.บ.มว. เพื่อรวบรวมข่าวสาร ภูมิประเทศ เส้นทาง ขั้วศึก และข้อมูลต่างๆ ให้กับ ผ.บ.มว. ทราบ	การลาดตระเวนเขต 1. หมู่ ปล.ปฏิบัติภารกิจ ลาดตระเวนและรายงานข่าว สารตามที่กำหนดได้ทันเวลา 2. ผ.หมู่ จัดกำลัง เพื่อ ภารกิจลาดตระเวนเขต ตามที่ ผ.บ.มว.กำหนด	การลาดตระเวนเขต 1.หมู่ ค.เคลื่อนที่เป็นห่วงๆ ห่างจากส่วนสุดท้ายของ มว.ลว. ประมาณ 1000 ม. 2. ผ.หมู่ ค. ตรวจสอบที่ อยู่ตนเองและที่อยู่ ของส่วนต่างภายใน มว.ลว.ตลอดเวลา 3.เข้าที่ตั้งยิงเพื่อวางพื้นที่ ยิงคุ้มครองการเคลื่อนที่ ของ มว.ลว. 4.ดำรงการติดต่อสื่อสาร ตลอดเวลา

ผ.ร้อย.	ผ.มว.	รอง ผ.มว./ผ.ตอน ถ.	ผ.ตอน คห.	ผ.หมู่ ปล.	ผ.หมู่ ค.
การตรวจสามแยก เมื่อ ผ.ร้อย. ได้รับแจ้งจาก ผ.มว. ว่าตรวจพบสามแยก สิ่งที่ต้องพิจารณา คือ เลือ กหนทางปฏิบัติแล้วรายงาน หน ทางปฏิบัติที่เลือกให้กับ ผ.พัน. และให้ปฏิบัติตาม คำสั่ง ผ.บ.พัน.ต่อไป	การตรวจสามแยก เมื่อ ผ.มว. ได้รับแจ้งจาก คห. ว่าตรวจพบสามแยก สิ่งที่ต้องพิจารณา คือ เลือ กหนทางปฏิบัติแล้ว รายงานหนทางปฏิบัติ ที่เลือกให้กับ ผ.ร้อย. และให้ปฏิบัติตามคำสั่ง ผ.บ.ร้อย.ต่อไป	การตรวจสามแยก 1. ให้เคลื่อนที่ช้าลงเฝ้าติดตามสถานการณ์ การปฏิบัติของตอนคอยเหตุ 2. ตอน ถ. ให้การระวังป้องกันทาง ปีกซ้าย และขวา 3. เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นพร้อม ปฏิบัติการยิงแสงตรงให้กับตอนคอย เหตุ	การตรวจสามแยก 1. ตอน คห. รายงาน ผ.มว.ลว. ขออนุมัติตรวจสามแยก 2. หมู่ 1 เคลื่อนที่ นำต่อไปโดยไม่หยุด รูปขบวน 3. ตอน คห. หมู่ 2 ทำการ เข้าไปตรวจทางแยกโดยให้ ทำการเข้าไปตรวจห่างจาก ทางแยกออกไปประมาณ 400 เมตร แล้วรายงาน สภาพทางแยกผลกระทบ ต่อการปฏิบัติทางแยก และรับกลับโดยขออนุมัติ การกลับเข้ารูปขบวน	การตรวจสามแยก 1. ลดความเร็วในการ เคลื่อนที่ 2. กำลังพลทำการ ระวังป้องกันบนยาน พาหนะและตรวจจากกรณี โดยละเอียด	การตรวจสามแยก 1.ผ.หมู่ ค.นำรถเข้าที่ตั้งยัง 2.วางพินยิงคัมครองให้กับ ตอน คห.ในการตรวจสาม แยก 3.หมู่ ค.เตรียมเคลื่อนย้าย ตามคำสั่ง ผ.บ.มว.
การตรวจสี่แยก เมื่อ ผ.ร้อย. ได้รับแจ้งจาก ผ.มว. ว่าตรวจพบสี่แยก สิ่งที่ต้องพิจารณา คือ เลือ กหนทางปฏิบัติแล้วรายงาน หน ทางปฏิบัติที่เลือกให้กับ ผ.พัน. และให้ปฏิบัติตาม คำสั่ง ผ.บ.พัน.ต่อไป ว่าจะให้กระทำอย่างไร	การตรวจสี่แยก เมื่อ ผ.มว. ได้รับแจ้งจาก คห. ว่าตรวจพบ สี่แยกสิ่งที่ต้องพิจารณา คือ เลือ กหนทางปฏิบัติ แล้วรายงานหนทางปฏิบัติ ที่เลือกให้กับ ผ.ร้อย. และให้ปฏิบัติตามคำสั่ง ผ.บ.ร้อย.ต่อไป ว่าจะให้กระทำอย่างไร	การตรวจสี่แยก 1. ให้เคลื่อนที่ช้าลงเฝ้าติดตามสถานการณ์ การปฏิบัติของตอนคอยเหตุ 2. ตอน ถ. ให้การระวังป้องกันทาง ปีกซ้าย และขวา 3. เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นพร้อม ปฏิบัติการยิงแสงตรงให้กับตอน คอยเหตุ	การตรวจสี่แยก 1. ตอน คห. ทำการตรวจ ทิ้งทางแยกซ้ายและขวา ทางแยกละ 1 หมู่ 2.ตอน คห. ทิ้ง 2 หมู่ ตรวจทางแยกเสร็จให้รายงาน สภาพทางแยกและ ผลกระทบต่อการปฏิบัติ และรับกลับ ขออนุมัติกลับ เข้ารูปขบวน	การตรวจสี่แยก 1.ลดความเร็วในการ เคลื่อนที่ 2.กำลังพลทำการระวัง ป้องกันบนยานพาหนะ และตรวจจากกรณีโดยละเอียด	การตรวจสี่แยก 1.ผ.หมู่ ค.นำรถเข้าที่ตั้งยัง 2.ทำการวางพินยิงคัมครอง ให้กับ ตอน คห.ในการตรวจ สี่แยก 3.หมู่ ค.เตรียมเคลื่อนย้าย ตามคำสั่ง ผ.บ.มว.

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ธ.	ผบ.ตอน คท.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
การตรวจทางโค้งอับสายตา เมื่อ ผบ.ร้อย. ได้รับแจ้งจาก ผบ.มว. ว่าตรวจพบทางโค้งสิ่งกีดขวาง คือ เลี้ยวหักศอกแล้วรายงานหนทางปฏิบัติที่เลือกให้กับ ผบ.พัน. และให้ปฏิบัติตามคำสั่ง ผบ.พัน.ต่อไป ว่าจะให้กระทำอย่างไร	การตรวจทางโค้งอับสายตา เมื่อ ผบ.มว. ได้รับแจ้งจาก คท. ว่าตรวจพบทางโค้งสิ่งกีดขวาง คือ เลี้ยวหักศอกแล้วรายงานหนทางปฏิบัติที่เลือกให้กับ ผบ.ร้อย.และให้ปฏิบัติตามคำสั่ง ผบ.ร้อย.ต่อไป ว่าจะให้กระทำอย่างไร	การตรวจทางโค้งอับสายตา 1. ให้เคลื่อนที่ช้าลงเพื่อติดตามสถานการณ์ การปฏิบัติของตอนคอยเหตุ 2. ตอน ธ. ให้ทำการระวังป้องกัน ทางปีกซ้ายและขวา 3. เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น พร้อมปฏิบัติตามวิธีปฏิบัติให้ กับตอนคอยเหตุ	การตรวจทางโค้งอับสายตา 1.ผบ.ตอน คท. รายงาน ผบ.มว.ลว. ขออนุมัติตรวจทางโค้งอับสายตา 2. ผบ.ตอน คท.เคลื่อนที่ ลักษณะที่ตามมากรให้การช่วยเหลือกันได้ เช่นแบบลำดับขั้น และแบบสลับขั้น 3. ผบ.ตอน คท. ตรวจทางโค้งอับสายตา ถึงผลกระทบต่อการปฏิบัติให้ ผบ.มว. ทราบ	การตรวจทางโค้งอับสายตา 1.ลดความเร็วในการเคลื่อนที่ 2.กำลังพลทำการระวังป้องกัน บนยานพาหนะและตรวจการณโดยละเอียด	การตรวจทางโค้งอับสายตา 1.ผบ.หมู่ ค.นำรถเข้าที่ตั่งยัง 2.ทำการวางพินยงค์คุมครองให้กับ ตอน คท.ในการตรวจทางโค้งอับสายตา 3.หมู่ ค.เตรียมเคลื่อนย้ายตามคำสั่ง ผบ.มว.
การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสิ่งกีดขวาง เมื่อ ผบ.ร้อย. ได้รับแจ้งจาก ผบ.มว. ว่าตรวจพบเครื่องหมายจราจรที่ผิดปกติหรือเครื่องหมายจราจรที่ผิดปกติให้ปฏิบัติตามคำสั่ง ผบ.พัน.ต่อไป ว่าจะให้กระทำอย่างไร	การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสิ่งกีดขวาง เมื่อ ผบ.มว. ได้รับแจ้งจาก คท. ว่าตรวจพบเครื่องหมายจราจรที่ผิดปกติหรือเครื่องหมายจราจรที่ผิดปกติให้ปฏิบัติตามคำสั่ง ผบ.ร้อย.ต่อไป ว่าจะให้กระทำอย่างไร	การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสิ่งกีดขวาง 1. ฝ่าฝืนตามการปฏิบัติของ ตอนคอยเหตุประกอบกับการดูแล เมื่อมีการร้องขอ 2. วางพินยงค์คุมครองชุดตรวจ/ทำลาย วัตถุระเบิดหรือ เครื่องกีดขวาง 3.เตรียมเป็นส่วนตัวเนินกลยุทธ์เมื่อเกิดการปะทะหรือเข้าตีเร่งด่วน 4. ตอน ธ.เคลื่อนที่ในส่วนนำในการผ่านพื้นที่อันตราย	การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสิ่งกีดขวาง 1.ตอน คท.ตรวจพบเครื่องหมายจราจรรายงานให้ ผบ.มว. ทราบ 2. ตอน คท.ทำการเข้าที่ตั่งยัง และทำการตรวจการณด้วยสายตา พร้อมกล้องส่องสองตา 3. ตอน คท.ทำการพิสูจน์ทราบลักษณะของเครื่องกีดขวางเป็นลดหนามหรือดงระเบิดตลอดจนความกว้าง ความลึก และความยากง่ายในการรื้อถอน 4.ตอน คท.หาทางอ้อมผ่าน มีทางอ้อมผ่าน 1. ตอน คท. ทำการ รวบ. ผังใกล้ และรายงานให้ ผบ.มว. ทราบ	การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสิ่งกีดขวาง 1.หมู่ ปล.เข้ายึดที่ตั่งคุ่มกัน ในลักษณะกำบังตัวรถ 2. หมู่ ปล.ทำการคุมครองรถถึง 3. พร้อมปฏิบัติในการกิจร่วมกับ ตอน คท.ตามคำสั่ง ผบ.มว.	การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสิ่งกีดขวาง 1.ผบ.หมู่ ค.นำรถเข้าที่ตั่งยัง 2.หมู่ ค.วางพินยงค์คุมครองให้กับชุดตรวจพินยงค์เปิด หรือ เครื่องกีดขวาง 3.หมู่ ค.เตรียมเคลื่อนย้ายตามคำสั่ง ผบ.มว.

ผ.ร้อย.	ผ.มว.	รอง ผ.มว./ผ.ตอน ถ.	ผ.ตอน คห.	ผ.หมู่ ปล.	ผ.หมู่ ค.
การลาดตระเวนในเขตบ้านเมือง/หมู่บ้าน เมื่อ ผ.ร้อย. ได้รับแจ้งหรือรายงานจาก ผ.มว. ที่ตรวจพบหมู่บ้าน ผ.ร้อย. รายงานให้กับ ผ.พัน. ทราบ ถึงการปฏิบัติและผลการปฏิบัติ	การลาดตระเวนในเขตบ้านเมือง/หมู่บ้าน เมื่อ ผ.มว. ได้รับแจ้งหรือรายงาน ที่ตรวจพบหมู่บ้าน ผ.มว. รายงานให้กับ ผ.ร้อย. ทราบ ถึงการปฏิบัติและผลการปฏิบัติ	การลาดตระเวนในเขตบ้านเมือง/หมู่บ้าน 1. เฝ้าติดตามการปฏิบัติของตอน คอยเหตุประกอบกับการดูแลพื้นที่ พร้อมที่จะให้การช่วยเหลือเมื่อได้รับการร้องขอ 2. เข้าที่ตั้งยังคุ้มครองชุดตรวจหมู่บ้าน 3. เตรียมเป็นส่วนดำเนินกลยุทธ์ เมื่อเกิดการปะทะหรือเข้าตี เร่งด่วน 4. เมื่อตอนคอยเหตุทำการตรวจหมู่บ้านรายงานผลการตรวจให้ผู้หมวดทราบหมู่บ้านปลอดภัย 5. ตอน ถ.เคลื่อนที่เป็นส่วนนำในการผ่านหมู่บ้าน	2. ตอน คห. ทำการตรวจหาทางข้ามผ่านและทำเครื่องหมายเมื่อปลอดภัย ไม่มีทางข้ามผ่าน 1. ตอน คห. ทำการระวังป้องกันทางปีนของเครื่องกีดขวาง 2. ตอน คห.+ปล. ทำการเก็บกู้และรื้อถอนเครื่องกีดขวาง และทำเครื่องหมายเมื่อเส้นทางปลอดภัย	การลาดตระเวนในเขตบ้านเมือง/หมู่บ้าน เมื่อมีเวลา 1. ผ. หมู่ ปล. เข้าที่รวมพลชั่วคราวและ จัดกำลังเดินเท้าตรวจหมู่บ้าน 2. รวบรวมข่าวสาร ตามหัวข้อการรายงาน 3. เมื่อตรวจบ้านเมือง/หมู่บ้าน และรวบรวมข่าวสารเรียบร้อย 4. ทำการ รวป. ทำหมู่บ้าน เมื่อไม่มีเวลา 1. ผ. หมู่ ปล. จัดกำลังเดินเท้าคุ้มครองจนถึงจนเคลื่อนที่ผ่านหมู่บ้าน 2. ผ. หมู่ ปล. นำกำลังขึ้นรถ และเคลื่อนที่ตามรถถึงเพื่อปฏิบัติการกิจต่อไป	การลาดตระเวนในเขตบ้านเมือง/หมู่บ้าน เมื่อมีเวลา 1. ผ. หมู่ ค. นำรถเข้าที่ตั้งยัง 2. หมู่ ค. วางพื้นยิงคุ้มครองให้กับชุดตรวจ 3. หมู่ ค. เตรียมเคลื่อนย้ายตามคำสั่ง ผ.มว. เมื่อไม่มีเวลา 1. หมู่ ค. เคลื่อนตาม หมู่ ปล. จนพ้นหมู่บ้าน 2. เคลื่อนที่ตามหมู่ ปล. เพื่อปฏิบัติการกิจต่อไป

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ธ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีทางอากาศ ผบ.ร้อย. สั่งการให้ขยายระยะต่อ เพิ่มความเร็ว และทำการยิงต้ออากาศยาน พร้อมทั้งรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ ถึงการปฏิบัติ	การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีทางอากาศ ผบ.มว. สั่งการให้ขยายระยะต่อ เพิ่มความเร็ว และทำการยิงต้ออากาศยาน พร้อมทั้งรายงานให้ ผบ.ร้อย. ทราบ ถึงการปฏิบัติ	การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีทางอากาศ 1.รอง ผบ.มว. แจ้งเตือนกำลังพลภายในตอน ฤ.ให้ทราบในทันทีและสั่งการให้ ขยายระยะต้อตอตามคำสั่ง ผบ.มว.	การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีทางอากาศ 1. ผบ.ตอน คห.ทำการรายงานว่าตรวจพบ ฮ. หรือ บ. ขั้วศึกให้ ผบ.มว. ทราบ 2.ผบ.ตอน คห.สั่งการให้ขยาย ระยะต้อและทำการยิงต้อสู้อากาศยานตามคำสั่ง ผบ.มว.	การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีทางอากาศ 1. ผบ.หมู่ แจ้งเตือนให้กำลังพลในหมู่ ของตนและรายงานให้ ผบ.มว. ทราบโดยทันที, และทำการยิงต้อต้อ, เคลื่อนที่ด้วยความเร็ว ขยายระยะต้อ และยิงต้อต้อ	การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีทางอากาศ 1. ผบ.หมู่ ค. แจ้งเตือนในทันทีและสั่งการในกรณีเคลื่อนที่ขยายระยะต้อตามคำสั่ง ผบ.มว.
การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสะพาน • สะพานปลอดภัยข้ามได้เมื่อ ผบ.มว. รายงานการตรวจพบให้ ผบ.ร้อย. ทราบ ผบ.ร้อย. รายงานให้ ผบ.พัน. ต่อบนถึงการปฏิบัติของ มว.ลว.	การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสะพาน • สะพานปลอดภัยข้ามได้เมื่อ ผบ.มว. รายงานการตรวจพบให้ ผบ.ร้อย. ทราบ ผบ.ร้อย. รายงานให้ ผบ.พัน. ต่อบนถึงการปฏิบัติของ มว.ลว.	การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสะพาน • สะพานปลอดภัยข้ามได้เมื่อ ผบ.มว. สั่งการให้ขยาย ระยะต้อและทำการยิงต้อสู้อากาศยานตามคำสั่ง ผบ.มว.	การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสะพาน • สะพานปลอดภัยข้ามได้เมื่อ ผบ.มว. สั่งการให้ขยาย ระยะต้อและทำการยิงต้อสู้อากาศยานตามคำสั่ง ผบ.มว.	การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสะพาน • สะพานปลอดภัยข้ามได้เมื่อ ผบ.มว. สั่งการให้ขยาย ระยะต้อและทำการยิงต้อสู้อากาศยานตามคำสั่ง ผบ.มว.	การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสะพาน • สะพานปลอดภัยข้ามได้เมื่อ ผบ.มว. สั่งการให้ขยาย ระยะต้อและทำการยิงต้อสู้อากาศยานตามคำสั่ง ผบ.มว.

ผ.ร้อย.	ผ.มว.	รอง ผ.มว./ผ.ตอน ถ.	ผ.ตอน คห.	ผ.หมู่ ปล.	ผ.หมู่ ค.
• สะพานสามารถหาทางลุยข้ามน้ำฝั่งไกลได้เมื่อ ผ.มว. รายงานการตรวจสะพานให้ ผ.ร้อย. ทราบ ผ.ร้อย. รายงานให้ ผ.พัน. ต่อไป ถึงการปฏิบัติของ มว.ลว.	• สะพานสามารถหาทางลุยข้ามน้ำฝั่งไกลได้ ผ.มว. รายงานการตรวจสะพานให้ ผ.ร้อย. ทราบ ถึงการปฏิบัติของ มว.ลว.	• สะพานสามารถหาทางลุยข้ามน้ำฝั่งไกลได้ ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ กรณีสะพานปลอดภัยข้ามได้	• สะพานสามารถหาทางลุยข้ามน้ำฝั่งไกลได้ 1. ผ.ตอน คห. รายงานพบสะพานให้ ผ.มว. ทราบ 2. ตอน คห.ทั้ง 2 หมู่ ทำการ รวบ. ฝั่งให้หมู่ ปล. ยึดฝั่งไกล 3. ตอน คห.ตรวจสะพาน อย่างละเอียดร่วมกัน ปล. และทำเครื่องหมายของทาง	• สะพานสามารถหาทางลุยข้ามน้ำฝั่งไกลได้ 1. ผ.หมู่ ปล. นำรถเข้าที่ก้าง กพล.ลงรวางตัว รวบ. 2. ผ.หมู่ ประสานการปฏิบัติงานปฏิบัติกับ ผ.ตอน คห. 3. นำกำลังพล หมู่ ปล. ลุยข้ามลำน้ำ เพื่อคุ้มครอง ฝั่งไกลโดยให้ รอง ผ.หมู่ และ พลปืนเล็ก 1 นาย ทำการตรวจทุ่นระเบิด	• สะพานสามารถหาทางลุยข้ามน้ำฝั่งไกลได้ 1. ผ.หมู่ ค. นำรถเข้าที่ตั้งยิง 2. หมู่ ค. วางพืนยิงคุ้มครองให้กับชุดตรวจสะพานตามคำสั่ง ผ.บ.มว.
• สะพานไม่สามารถหาทางลุยข้ามน้ำฝั่งไกลได้เมื่อ ผ.มว. รายงานการตรวจสะพานให้ ผ.ร้อย. ทราบ ผ.ร้อย. รายงานให้ ผ.พัน. ต่อไป ถึงการปฏิบัติของ มว.ลว.	• สะพานไม่สามารถหาทางลุยข้ามน้ำฝั่งไกลได้ ผ.มว. รายงานการตรวจสะพานให้ ผ.ร้อย. ทราบ ถึงการปฏิบัติของ มว.ลว.	• สะพานไม่สามารถหาทางลุยข้ามน้ำฝั่งไกลได้ ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ กรณีสะพานปลอดภัยข้ามได้	• สะพานไม่สามารถหาทางลุยข้ามน้ำฝั่งไกลได้ 1. ตอน คห.วางกำลังระวัง ป้องกันฝั่งไกลให้ หมู่ ปล. ข้ามไปยึดฝั่งไกล 2. ตอนคอยเหตุทำการ ตรวจสะพานร่วมกับ ปล. และทำเครื่องหมายช่องทาง 3. ตอนคอยเหตุ เมื่อตรวจแล้วรายงานให้ ผ.บ.มว. ทราบ	• สะพานไม่สามารถหาทางลุยข้ามน้ำฝั่งไกลได้ 1. ผ.หมู่ ปล. นำรถเข้าที่ก้าง กพล.ลงรวางตัว รวบ. 2. ผ.หมู่ ประสานการปฏิบัติกับ ผ.ตอน คห. 3. นำกำลัง หมู่ ปล. เคลื่อน ที่โดยการวิ่งข้ามสะพานโดยการเคลื่อนที่เป็นบุคคล หรือ เป็นคู่ เมื่อข้ามสะพานแล้ว วางตัว รวบ. คอยจนส่วนที่ เหลือข้ามมาหมดจึงปรับรูป ขบวนเคลื่อนที่เข้ายึดฝั่งไกล 4. รอง ผ.หมู่ และพลปืนเล็ก 1 นาย ร่วมตรวจทุ่นระเบิด	• สะพานไม่สามารถหาทางลุยข้ามน้ำฝั่งไกลได้ 1. ผ.หมู่ ค. นำรถเข้าที่ตั้งยิง 2. หมู่ ค. วางพืนยิงคุ้มครองให้กับชุดตรวจสะพานตามคำสั่ง ผ.บ.มว.

ผล.ร้อยละ	ผล.มว.	รอง ผล.มว./ผล.ตอน ถ.	ผล.ตอน คห.	ผล.หมู่ ปล.	ผล.หมู่ ค.
• สะพานชำรุดสามารถหาทางซ่อมผ่านได้ เมื่อ ผล.มว. รายงานการตรวจสะพานให้ ผล.ร้อยละ. ทราบ ผล.ร้อยละ. ทราบ ผล.พัน. ต่อไป ถึงการปฏิบัติของ มว.ลว.	• สะพานชำรุดสามารถหาทางซ่อมผ่านได้ ผล.มว. รายงานการตรวจสะพานให้ ผล.ร้อยละ. ทราบ ถึงการปฏิบัติของ มว.ลว.	• สะพานชำรุดสามารถหาทางซ่อมผ่านได้ 1. ตอนจนถึงเฝ้าติดตามการปฏิบัติของตอนคอยเหตุตลอดเวลา 2. ผล.รศ. ส่งพลขับหยุดการเคลื่อนที่เพื่อปรับรูปขบวนเข้าที่ตึงยังให้กับตอนคอยเหตุ 3. ทำการตรวจการณด้วยกล้องส่องสองตาเพื่อค้นหาเป้าหมาย 4. พลยิงทำการเล็งตรงไปที่เป้าหมายเพื่อทำลายเป้าหมายที่ปรากฏขึ้น 5. พลขับหาตำแหน่งจอร์จรถที่มีการซ่อนพรางและปะกิปักบ้าง 6. วางพื้นที่ไปยังบริเวณเพื่อทำการยิงคุ้มครองให้กับส่วนที่ทำการตรวจทางซ่อมผ่าน 7. การผ่านสะพานหรือการซ่อมผ่านเรียบร้อยแล้วให้ ผล.รศ. ลงเดินนำหน้ารถเพื่อข้ามสะพานแล้วปรับรูปขบวน	• สะพานชำรุดสามารถหาทางซ่อมผ่านได้ 1. ผล.ตอน คห. เมื่อตรวจพบสะพานนำกำลังเข้าที่กำบังซ่อนพรางโดย ตอน คห.อยู่ทางซ้าย และขวาฝั่งใกล้ของสะพานข้างละ 1 หมู่ เมื่อพบว่าเป็นสะพานขาดรายงานให้ ผล.มว. ทราบ 2. ตอน คห. ลว. หาทางซ่อมผ่านเพื่อรายงานให้ ผล.มว. ทราบ 3. ตอน คห. ทำการตรวจทางซ่อมผ่านร่วมกับ ปล. โดย หมู่ ปล. ยึดฝั่งใกล้ทำการระวังป้องกันให้ส่วนต่าง ๆ	• สะพานชำรุดสามารถหาทางซ่อมผ่านได้ 1. ผล.หมู่ ปล. นำรถเข้าที่กำบัง - กพ.ลงรถวางตัว รวป. 2. ผล.หมู่ ประสานการปฏิบัติกับ ผล.ตอน คห. 3. หมู่ ปล. จัดรูปขบวนเคลื่อน ที่ตามเส้นทางเดิมย้อนกลับเพื่อหาเส้นทางใหม่ เพื่อเชื่อมต่อเส้นทางเดินให้เร็วที่สุด	• สะพานชำรุดไม่สามารถหาทางซ่อมผ่านได้ 1. ผล.หมู่ ค. นำรถเข้าที่ตึงยัง 2. หมู่ ค.วางพื้นที่คุ้มครอง - ให้กับชุดตรวจสะพาน 3. หมู่ ค.เตรียมเคลื่อนย้ายตามคำสั่ง ผล.มว.
• สะพานชำรุดไม่สามารถหาทางซ่อมผ่านได้ เมื่อ ผล.มว. รายงานการตรวจสะพานให้ ผล.ร้อยละ. ทราบ ผล.ร้อยละ. ทราบ ผล.พัน. ต่อไป ถึงการปฏิบัติของ มว.ลว.	• สะพานชำรุดไม่สามารถหาทางซ่อมผ่านได้ ผล.มว. รายงานการตรวจสะพานให้ ผล.ร้อยละ. ทราบ ถึงการปฏิบัติของ มว.ลว.	• สะพานชำรุดไม่สามารถหาทางซ่อมผ่านได้ 1. ตอนจนถึงเฝ้าติดตามการปฏิบัติของตอนคอยเหตุตลอดเวลา 2. ผล.รศ. ส่งพลขับหยุดการเคลื่อนที่เพื่อปรับรูปขบวนเข้าที่ตึงยังให้กับตอนคอยเหตุ 3. ทำการตรวจการณด้วยกล้องส่องสองตาเพื่อค้นหาเป้าหมาย 4. พลยิงทำการเล็งตรงไปที่เป้าหมายเพื่อทำลายเป้าหมายที่ปรากฏขึ้น 5. พลขับหาตำแหน่งจอร์จรถที่มีการซ่อนพรางและปะกิปักบ้าง	• สะพานชำรุดไม่สามารถหาทางซ่อมผ่านได้ 1. ผล.ตอน คห. เมื่อตรวจพบสะพานรายงานให้ ผล.มว. ทราบ 2. ตอน คห. ลว. ตรวจหาทางซ่อมผ่านแล้ว รายงานให้ ผล.มว. ทราบ 3. ถ้ามีชุดสนับสนุนให้ การสนับสนุน มว.ลว. ต้องจัดการระวังป้องกันให้	• สะพานชำรุดไม่สามารถหาทางซ่อมผ่านได้ 1. ผล.หมู่ ปล. นำรถเข้าที่กำบัง - กพ.ลงรถวางตัว รวป. 2. ผล.หมู่ ประสานการปฏิบัติกับ ผล.ตอน คห. 3. หมู่ ปล. จัดรูปขบวนเคลื่อน ที่ตามเส้นทางเดิมย้อนกลับเพื่อหาเส้นทางใหม่ เพื่อเชื่อมต่อเส้นทางเดินให้เร็วที่สุด	• สะพานชำรุดไม่สามารถหาทางซ่อมผ่านได้ 1. ผล.หมู่ ค. นำรถเข้าที่ตึงยัง 2. หมู่ ค.วางพื้นที่คุ้มครอง - ให้กับชุดตรวจสะพาน 3. หมู่ ค.เตรียมเคลื่อนย้ายตามคำสั่ง ผล.มว.

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
		6. วางพื้นที่ไปยังบริเวณเพื่อทำการยิงคุ้มครองให้กับส่วนที่ทำการตรวจทางอ้อมผ่าน	4. ถ้าไม่มีชุดสนับสนุน มว.ลว.ขออนุมัติหน่วยเหนือเปลี่ยนแปลงเส้นทางและพยายามกลับเข้าเส้นทางเดิมให้เร็วที่สุด		
การปฏิบัติเมื่อปะทะข้าศึก/เข้าตีเร่งด่วน ผบ.ร้อย. จะต้องรับรายงานการปะทะให้ ผบ.พัน. ทราบ และ รายงานหนทางปฏิบัติที่เลือก เมื่อ ผบ.พัน.อนุมัติให้ปฏิบัติตามหนทางปฏิบัติ ผบ.ร้อย. สั่งการให้ มว.ลว. ที่ปะทะปฏิบัติตามหนทางปฏิบัติและ รายงานการปฏิบัติทุกขั้นตอน	การปฏิบัติเมื่อปะทะข้าศึก/เข้าตีเร่งด่วน ผบ.มว. จะต้องรับรายงานการปะทะให้ ผบ.ร้อย. ทราบ และรายงานหนทางปฏิบัติที่เลือก เมื่อ ผบ.ร้อย. อนุมัติ ให้ปฏิบัติตามหนทางปฏิบัติ ผบ.มว. สั่งการให้ ส่วนที่ปะทะปฏิบัติตามหนทางปฏิบัติ และรายงานการปฏิบัติทุกขั้นตอน	การปฏิบัติเมื่อปะทะข้าศึก/เข้าตีเร่งด่วน 1.ติดตามสถานการณ์จากตอนคอยเหตุและ เตรียมการดำเนินกลยุทธ์ 2. ปฏิบัติตามหนทางปฏิบัติที่ ผบ.มว. เลือกซึ่งอาจมีการเข้าตีเร่งด่วนหรือหาทางอ้อมผ่านแล้วแต่การตกลงใจของ ผบ.มว. 3. รายงานผลการปฏิบัติอย่างถูกต้องและทันเวลา 4.ได้มีการเสริมความมั่นคงและจัดระเบียบใหม่หลังการปะทะในทันทีและอย่างรวดเร็ว 5. เสริมความมั่นคงและการจัดระเบียบใหม่, รวบรวมศพ เตรียมการส่งกลับ, ดำเนินการส่งกลับผู้บาดเจ็บ เหยื่อศึกและยานพาหนะที่ชำรุด • รายงานสถานการณ์นำมกระสุนและการซ่อมบำรุงให้รอง ผบ.มว. • เจริญและแจกจ่ายกระสุนภายในหมวด • จัดทดแทนกำลังพลที่สูญเสียตามตำแหน่ง ตามความจำเป็น • ทำการปฐมพยาบาลเบื้องต้นต่อกำลังพลที่บาดเจ็บ	การปฏิบัติเมื่อปะทะข้าศึก/เข้าตีเร่งด่วน 1.กำลังส่วนที่ปะทะและไม่มีปะทะกระจายกำลังเข้าที่กำบังและทำการยิงต่อข้าศึกที่ตรวจพบ 2. กำลังส่วนที่ปะทะและตรวจพบ ให้ดำเนินการคลี่คลายสถานการณ์ตามขั้นตอน ดังนี้. • ที่ตั้ง ขศ. • กำลัง ขศ. • การวางกำลังของ ขศ. • การประกอบกำลัง ขศ. • มี/ไม่มี อารมณ์ต่อสู้ถึง 3. แล้วรายงานให้ ผบ.มว.ทราบ	การปฏิบัติเมื่อปะทะข้าศึก/เข้าตีเร่งด่วน 1. ผบ.หมู่ ปล. ปฏิบัติตามขั้นตอนการปะทะตามคำสั่งของ ผบ.มว. อย่างรวดเร็ว 2. ติดตามสถานการณ์จาก ตอน คห. และเตรียมการดำเนินกลยุทธ์ ร่วมกับรถถัง 3. เป็นส่วนดำเนินกลยุทธ์ร่วมกับรถถังเข้ากวาดล้าง ที่หมาย 4. รายงานผลการปฏิบัติ	การปฏิบัติเมื่อปะทะข้าศึก/เข้าตีเร่งด่วน 1.ผบ.หมู่ ค.นำรถเข้าที่ตั้งยิง 2.หมู่ ค.วางพื้นที่ไปยังที่หมาย/ ข้าศึกตามการรายงานของ ตอน คห. 3.ยิ่งเป้าหมายตามเหตุการณ์และร้องขอ 4.เตรียมการปฏิบัติเมื่อ ผบ.มว.สั่ง

3) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

เริ่มต้น : ปฏิบัติภารกิจ ลว.เสร็จแล้วจะเข้าที่รวมพลแห่งใหม่/ชั่วคราว หรือไปวางจากกักขัง **สิ้นสุด :** เข้าที่รวมพล หรือวางตัว ณ แนววางจากกักขังเรียบร้อยแล้ว

ผบ.พัน.	ผอ.
---------	-----

1. การเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลแห่งใหม่
 - หลังจากเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลเรียบร้อยแล้ว รอง ผบ.พัน. และ ผบ.ร้อย. ทุกกองร้อยมาสรุปผลการ ลว. ของแต่ละกองร้อยให้ทราบด้วยวาจา และเป็นลายลักษณ์อักษร หลังจากนั้นรายงานให้หน่วยเหนือทราบ
 - 2. การนำกำลังวางจากกักขัง
 - หลังจากวางจากกักขังเรียบร้อยแล้ว รอง ผบ.พัน. และ ผบ.ร้อย. ทุกกองร้อยสรุปผลการ ลว. ให้ ผบ.พัน. ทราบ หลังจากนั้นรายงานให้หน่วยเหนือทราบต่อไป
- ผอ.3 : รวบรวมผลการ ลว. ของกองร้อยต่าง ๆ และสรุปรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ และรายงานหน่วยเหนือ
- ผอ.2 : สรุปรายงานและวิเคราะห์การปฏิบัติของ ขต. และรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ
- ผอ.1 : สรุปยอดกำลังพลและทำการทดแทนกำลังพลให้กับหน่วยต่าง ๆ ที่ร้องขอ และร้องขอกำลังพลทดแทนจากหน่วยเหนือเมื่อไม่เพียงพอ
- ผอ.4 : สรุปยอด สบ.ต่าง ๆ และสนับสนุน สบ.ต่าง ๆ ให้กับหน่วยที่ร้องขอ และขอรับการสนับสนุนเพิ่มเติมจากหน่วยเหนือ
- ผอ.ผอ.3 : สรุปรายงานด้านกิจการพลเรือนให้ ผบ.พัน. ทราบ

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
การเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลแห่งใหม่/ชั่วคราว หลังจากทุกส่วนเข้าที่รวมพลเรียบร้อยแล้ว ผบ.ร้อย. เรียก รอง ผบ.ร้อย. และ ผบ.มว. ต่าง ๆ มาพบเพื่อ	การเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลแห่งใหม่/ชั่วคราว หลังจากทุกส่วนเข้าที่รวมพลเรียบร้อยแล้ว ผบ.มว. เรียกหัวหน้าส่วนมาพบเพื่อสรุปผลการ ลว. หลังจากนั้นจัดการสรุปผลและรายงานให้ ผบ.ร้อย. ทราบ เป็นลายลักษณ์อักษร	การเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลแห่งใหม่/ชั่วคราว 1. รอง ผบ.มว. พิจารณาที่ตั้งของรถแต่ละคันอย่างคร่าว ๆ 2. รอง ผบ.มว. จัดชุด ลว. ในพื้นที่รวมพลโดยทำการลาดตระเวนหาเส้นทางเข้าออกที่รวมพล 3. ตอน ถ. รับผิดชอบ 3 ถึง 9 นาฬิกา หรือ คุ่มครองเส้นทาง	การเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลแห่งใหม่/ชั่วคราว 1. ผบ.ตอน รับคำสั่งจาก ผบ.มว. ลว.ให้นำขบวนเคลื่อนที่เข้าที่รวมพลแห่งใหม่ 2. การวางตัวในที่รวมพลปฏิบัติตาม รบจ. ของหน่วย	การเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลแห่งใหม่/ชั่วคราว 1. จัดรูปขบวนแนวพาหนะใหม่การเคลื่อนที่ตาม รบจ. หรือ ปฏิบัติตามคำสั่ง 2. เคลื่อนที่เข้าที่รวมพลวางกำลังระหว่าง รถถึง 2 ด้าน	การเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลแห่งใหม่/ชั่วคราว 1. หมู่ ค. เข้าที่รวมพลอยู่ในย่านกลางของ มว. ลว. 2. จัดให้มีการระวังป้องกัน 3. วางปืนยิงเต็มกว้างด้านหน้าพื้นที่รับผิดชอบ ของหมวดและชุดการยิงจากชุดขวาง 4. ทำแผนการยิงของ

ผบ. ร้อย.	ผบ. มว.	รอง ผบ. มว./ผบ. ตอน ถ.	ผบ. ตอน คห.	ผบ. หมู่ ปล.	ผบ. หมู่ ค.
สรุปผลการ ลว. หลังจากนี้จัดทำ การสรุปผลและรายงานให้ ผบ. พัน. ทราบ เป็นลายลักษณ์อักษร		4. ผบ. รด นำเรื่องเข้าที่ต้งยัง ชี้แจงการยังให้กับพลตง 5. ประสานการปฏิบัติกับหน่วย ข้างเคียง 6. รายงานสถานการณ์ให้กับ กองร้อย 7. เลือกรที่ต้งยังสำรอง 8. สร้างระบบเตือนภัยให้กับ หมวด 9. ดำเนินการเพิ่มเติม สป. ต่าง ๆ 10. จัดเวรยามและแผนการ นอนภายในหมวด 11. กำหนดเขตศสวภิบาล (พื้นที่อบนน้ำ พื้นที่สุขา) 12. กำหนดพื้นที่ต้งยังขะแ่ง ขะเปี้ยก ให้รทุกต้น 13. ทำการกลบเกลื่อนร่อง รอยหลุมขะต่าง 14. กำกับดูแลงานด้านธุรการ และการส่งกำลังบำรุงภายใน หมวด 15. พลยงทำการระวังป้องกัน และการตรวจการณ์ 16. ทำการจระขะแ่งและ แผนการยัง 17. ทำการ ปบ. อาวุธ และเครื่องควบคุมการยัง		3. กำลังพลลงรคุมครอง รตง 4. ปฏิบัติงานในเี่ยวพล ตามลำดับความเร่งด่วน นำรเข้าที่ต้ง, จัดการระวัง ป้องกันทางพันดิน, อากาศ, กำหนดที่ต้งยังหลักของ อาวุธที่ต้งที่ตรวจการณ์ และฟังการณ, รักษาการ ติดต่อสื่อสาร, ทำแผนการ ยัง, แผนจระขะแ่ง, วางการติด ต่อ สส. ทางสายทำการพราง ยานพาหนะ, เลือกรที่ต้งยัง สำรอง เพิ่มเติมลว. เส้นทางเข้า – ออก, ดัดแปลงที่มั่น ชุดหลุม บุคคลจระขะแ่งเครื่องกีดขวาง และแผนการยังคุมครอง 5. สรุปผลการปฏิบัติ และ รายงานสถานการณ์ให้กับ รอง ผบ. มว.	หมู่ 2 ฉบับส่งให้ ผบ. มว. 1 ฉบับเก็บไว้กับ ตนเอง 1 ฉบับ เพื่อเป็นหลักฐาน การยัง 5. ถากถางพันการยัง 6. ชุดหลุมบุคคล 7. ดำรงการติดต่อสื่อสาร ตลอดเวลา 8. วางพันยังคุมครอง เครื่องกีดขวางที่ ตอน คห. และหมู่ ปล. สร้างขึ้น 9. เลือกรที่ต้งยัง สำรอง เพิ่มเติม, ดัดแปลงที่มั่น

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
		18. พดขัปนนำรถเข้าที่ตั้งยิงตามคำสั่งของ ผบ.รต 19. ถากถางพื้นที่ยิงและปักหลังเล็ง 20. วางการติดต่อทางสายทางยานพาหนะ 21. ทำที่ตั้งยิงหลักและที่ตั้งยิงสำรองเพื่อนำรถเข้าที่ตั้งยิงได้ 22. ขุดหลุมบุคคล 23. ปบ.การซ่อมบำรุงยานพาหนะและยุทธโธปกรณ์			
การนำกำลังจากกักบัง หลังจาก มว.ลว.ต่าง ๆ เข้าที่วาง จากกักบังเรียบร้อยแล้ว ผบ.ร้อย. ทำการตรวจแนว	การนำกำลังจากกักบัง หลังจากส่วนต่าง ๆ เข้าที่ วางจากกักบังเรียบร้อยแล้ว ผบ.มว. ทำการตรวจแนว	การนำกำลังจากกักบัง ตอน ถ. อยู่ศูนย์กลางของหมวด	การนำกำลังจากกักบัง เมื่อสิ้นสุดการ ลว. จนถึงจุด แยกขบวนตอนค่อยเหตุ แยกเป็น 2 หมู่ 1. หมู่ 1 ทางปีกซ้าย 2. หมู่ 2 ทางปีกขวา	การนำกำลังจากกักบัง เคลื่อนที่ไปยังจุดแยกขบวน นำกำลังจากกักบังมากลาง ของหมวด	การนำกำลังจากกักบัง ผบ.หมู่ ค. นำกำลัง หมู่ ค.เข้าวางกำลังย่านกลาง ห่างจากกักบังส่วนใหญ่ ประมาณ 1000 ม.และ ใช้หลักพิจารณาภูมิประเทศ ตามหลัก OCOKA
สรุปผลการลาดตระเวน รอง ผบ.ร้อย. และ ผบ.มว. ต่าง ๆ มาพบเพื่อสรุปผลการ ลว. และทำการรายงานให้กับ ผบ.พัน. ทราบ เป็นลายลักษณ์อักษร	สรุปผลการลาดตระเวน ผบ.มว.สรุปผลการ ลว. และทำการรายงานให้กับ ผบ.ร้อย. ทราบ เป็นลายลักษณ์อักษร	สรุปผลการลาดตระเวน 1.ขนาดและการประกอบ กำลังของหน่วย ลว. 2.ภารกิจ 3.เวลาเริ่มปฏิบัติ 4.เวลาเสร็จสิ้นภารกิจ 5.เส้นทาง 6.ภูมิประเทศที่ควรไปถึง • ทิศนำเข้า • ทางนำไหล • เครื่องกีดขวางทาง ธรรมชาติ	สรุปผลการลาดตระเวน เมื่อสิ้นสุดการ ลว. ผบ.ตอน คห. ต้องสรุปผลการ ลว. ให้ ผบ.มว. ทราบ ตามหัวข้อ ดังนี้- 1. ภูมิประเทศ 2. ขอบข่ายเส้นทาง 3. การปฏิบัติการของ ขต. 4. อารุธยโธปกรณ์ 5. หัวข้อข่าวสาร เกี่ยวกับข้าศึก	สรุปผลการลาดตระเวน รวบรวมข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง กับการใช้อาวุธยิงสนับสนุน จำนวนกระสุนที่ใช้ ระบิต 3.การปฏิบัติการของ ขต.	สรุปผลการลาดตระเวน รวบรวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ การใช้อาวุธยิงสนับสนุน จำนวนกระสุนที่ใช้

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ธ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
		• เครื่องกีดขวางที่สร้างขึ้น • การรับน้ำหนัก • การกำบัง • การซ่อนพราง • ที่รวมพล 7. ข่าวสารข่าวศึก Salute 8. การแก้ไขพื้นที่ 9. ข่าวเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ 10. ผลการปะทะของข่าวศึก 11. ปัญหา ข้อขัดข้อง และข้อเสนอแนะ	6. เส้นทางที่เกิดขึ้นใหม่และหายไป 7. หมู่บ้าน 8. ทำทิวของประชาชน 9. การเบิกทดแทน 10. สถานภาพกำลังพลและยุทธโศปกรณ์		

การปฏิบัติการระวังป้องกัน (Security Operations)

1. ความหมาย

การปฏิบัติการระวังป้องกัน เป็นการปฏิบัติการเพื่อให้ได้มาซึ่งข่าวสารเกี่ยวกับข้าศึกเพื่อให้มีเวลาเตรียมการ ในการตอบโต้ มีพื้นที่ในการดำเนินกลยุทธ์ และป้องกันหน่วยใหญ่ การปฏิบัติการระวังป้องกันเป็นลักษณะของการปฏิบัติการลาดตระเวนรบ (เชิงรุก) เพื่อรวบรวมข่าวสารภูมิประเทศและข้าศึกที่ยังไม่ทราบ และดำรงการเกาะข้าศึก เพื่อให้มั่นใจว่าได้รับข่าวสารข้าศึกอย่างต่อเนื่อง และเตรียมการแต่เนิ่นๆ และรายงานข่าวสารอย่างครบถ้วนต่อหน่วยที่ได้รับการระวังป้องกัน

การปฏิบัติการระวังป้องกัน อาจจะประกอบด้วยขอบเขตตลอดจนเงื่อนไขของระดับการระวังป้องกันในการจัดเตรียมการระวังป้องกัน และอำนาจกำลังรบที่ต้องการ ในการดำเนินการปฏิบัติการระวังป้องกันนั้น ร้อย.ม.ลว. และ มว.ลว. ปฏิบัติการท่าจากกำบัง กองพัน.ม.ลว. ปฏิบัติการท่าจากกำบังและการคุ้มกัน โดยปกติ กรม.ม.ลว.(พ.) เหมาะสมที่จะปฏิบัติการกำบัง โดยเฉพาะ กรม.ม.อิสระ หรือ กรม.ม.ฉก. ของกองพลทหารม้าจะปฏิบัติการกำบังได้เป็นอย่างดี

การปฏิบัติการระวังป้องกัน มีความสำคัญโดยเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก และการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรับ ทหารม้าลาดตระเวนดำเนินการปฏิบัติการระวังป้องกันให้กับ ผู้บังคับบัญชาตลอดกว้างด้านหน้าทางปีก และด้านหลังของกำลังส่วนใหญ่ หรือในทิศทางที่จะถูกคุกคามจากข้าศึก การปฏิบัติการระวังป้องกันระหว่างเส้นแบ่งเขตกับหน่วยฝ่ายเดียวกันสามารถสนองตอบได้โดยการจัดหน่วยเข้าดำเนินการในเขต หรือส่วนนั้นๆ บางครั้งหน่วยทหารม้าลาดตระเวนอาจจะต้องปฏิบัติการระวังป้องกัน โดยเป็นส่วนหนึ่งของกำลังส่วนใหญ่ที่ปฏิบัติการกิจการระวังป้องกัน ในกองพลทหารม้าการปฏิบัติการระวังป้องกันจะต้องใช้กองพันทหารม้าลาดตระเวน การแบ่งแยกกองพันลาดตระเวนให้ปฏิบัติการระวังป้องกัน ในหลายทิศทางเป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยง

2. หลักการสำคัญในการระวังป้องกัน

1) การเฝ้าตรวจสนามรบ (Surveillance) เป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องปฏิบัติอยู่ตลอดเวลาของการปฏิบัติการระวังป้องกัน สถานการณ์ในระหว่างปฏิบัติการกิจการระวังป้องกัน มีผลทำให้รบติดพันกับข้าศึก มว.ลว. มีกิจเริ่มแรกในการรวบรวมข่าวสาร มว.ปฏิบัติการกิจนี้โดยการจัดจุดตรวจการณ์ดำเนินการลาดตระเวนด้วยการเดินเท้า (ลงรบเดินดิน) และดำเนินการค้นหา/การลาดตระเวนมว.ลว. อาภาค และ มว.ลว.ทางภาคพื้น ประสานการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการประสานสอดคล้องในการดำรงขีดความสามารถที่มีอยู่

2) การต่อต้านการลาดตระเวน (Counterreconnaissance) เป็นกิจเฉพาะอย่างหนึ่งที่มีอยู่อย่างถาวร ไม่สามารถละเลยในระหว่างปฏิบัติการระวังป้องกัน การต่อต้านการลาดตระเวนเป็นการปฏิบัติโดยการจำกัดกำลังเข้าตอบโต้กำลังของข้าศึก การปฏิบัติการลาดตระเวน และความพยายามในการเฝ้าตรวจสนามรบจะมุ่งต่อการปฏิบัติทางลึกในพื้นที่ปฏิบัติการ จึงเป็นทั้งการปฏิบัติการเชิงรับและเชิงรุกเพื่อทำลายและขับไล่ส่วนลาดตระเวนของข้าศึก เพื่อขัดขวางไม่ให้สามารถรวบรวมข่าวสารเกี่ยวกับหน่วยทหารของฝ่ายเราการป้องกันไม่ให้กำลังลาดตระเวน ของข้าศึก ทำการตรวจการณ์ต่อกำลังส่วนใหญ่ของฝ่ายเรา โดยการทำให้พ่ายแพ้หรือสกัดกั้นกำลังข้าศึกไว้ ในการปฏิบัติการต่อต้านการลาดตระเวน ทหารม้าลาดตระเวนจะปฏิบัติการทั้งการรบด้วยวิธีรุกและการรบด้วยวิธีรับ โดยใช้วิธีการ ต่างๆ ที่เหมาะสมในแต่ละภารกิจนั้นๆ ซึ่งได้แก่ การเข้าตีเร่งด่วน การซุ่มโจมตี การยิงด้วยอาวุธวิถีโค้ง ซึ่งเป็นวิธีพื้นฐานของการปฏิบัติการ ทหารม้าลาดตระเวน มักจะจัดกำลังเข้าทำลายหน่วยลาดตระเวนของข้าศึกโดยไม่ต้องการเพิ่มเติ่มกำลังขีดความสามารถของกำลังลาดตระเวนของข้าศึกในแต่ละสถานการณ์ จะถูกนำมาเปรียบเทียบกับขีดความสามารถของกำลังทหารม้าลาดตระเวนที่มีอยู่

3) นายทหารติดต่อ ระหว่างหน่วยรับการระวังป้องกันมีความจำเป็นระหว่างปฏิบัติการกิจ เพื่อให้แน่ใจว่า ทั้งหน่วยรับการระวังป้องกัน และหน่วยปฏิบัติการระวังป้องกันมีการปฏิบัติการไปอย่างควบคู่และมีความประสานสอดคล้องกัน อย่างสมบูรณ์ ทั้งการปฏิบัติการระวังป้องกันทางปีก และการระวังป้องกันด้านหลัง เมื่อกำลังระวังป้องกันและกำลังที่ได้รับการระวังป้องกันปฏิบัติการในทิศทางต่างกัน กำลังระวังป้องกันปฏิบัติกิจนี้ได้สำเร็จโดยใช้นายทหารติดต่อ

2. วัตถุประสงค์และหลักพื้นฐานของการปฏิบัติการระวังป้องกัน (Purpose and Fundamentals of Security Operations)

ทหารม้าลาดตระเวนปฏิบัติการการระวังป้องกันเพื่อรวบรวมข่าวสารเกี่ยวกับข้าศึกและภูมิประเทศ ตลอดจนรักษา กำลังรบของหน่วยฝ่ายเดียวกัน ทหารม้าลาดตระเวนค้นหาข่าวสารข้าศึกเกี่ยวกับ ขนาด กำลัง การประกอบกำลัง ที่ตั้ง และทิศทางการเคลื่อนที่ของข้าศึก ทหารม้าลาดตระเวนหาข่าวสารเกี่ยวกับภูมิประเทศที่อำนวยความสะดวกในการ เคลื่อนที่และดำเนินกลยุทธ์ของกำลังอื่น ๆ ตลอดจนเวลาในการตอบโต้และพื้นที่ในการดำเนินกลยุทธ์ ซึ่งข่าวสาร เหล่านี้จะช่วยให้ ผบ.หน่วย กำลังส่วนใหญ่มีเวลาเตรียมการและจัดกำลังในการรบปะทะกับข้าศึก การปฏิบัติการ ระวัง ป้องกันป้องกันกำลังส่วนใหญ่จากการถูกโจมตีจากข้าศึก ทั้งยังเปิดโอกาสให้กับ ผบ.หน่วยรักษาอำนาจกำลังรบและรวม อำนาจกำลังรบไปใช้ ณ จุด หรือตำบลที่ต้องการผลแตกหัก

3. หลักพื้นฐานของการปฏิบัติการระวังป้องกัน (Fundamentals of Security Operations)

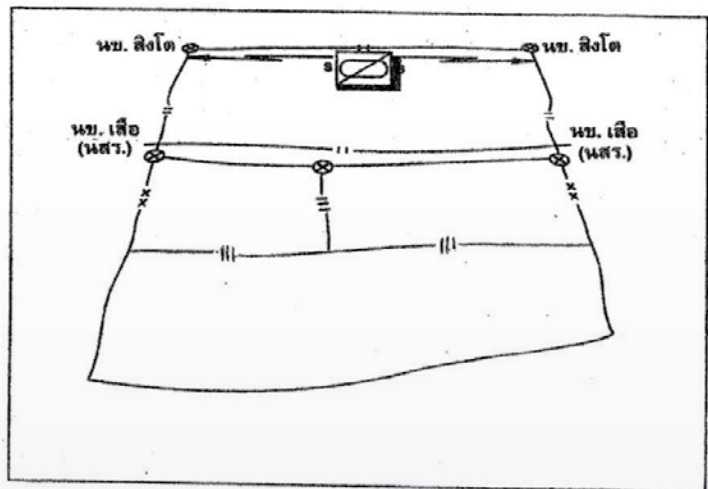
ความสำเร็จของการปฏิบัติการระวังป้องกัน คือการวางแผน และการจัดหน่วยเข้าทำการรบ ตลอดจนปัจจัยพื้นฐาน 5 ประการ ดังนี้.-

- 1) ให้สัมพันธ์กับกำลังส่วนใหญ่
- 2) ปฏิบัติการลาดตระเวนโดยต่อเนื่อง
- 3) ให้การแจ้งเตือนแต่เนิ่น และถูกต้อง
- 4) ให้มีเวลาในการตอบโต้และพื้นที่ในการดำเนินกลยุทธ์
- 5) ดำรงการเกาะข้าศึก

4. การปฏิบัติการระวังป้องกัน ประกอบด้วย

1) ฉากกำบัง (Screen) คือให้การแจ้งเตือน แต่เนิ่นให้กับกำลังส่วนใหญ่ ชีตความสามารถ ของฉากกำบังขึ้นอยู่กับเจตนารมณ์ของ ผบ. หน่วยเหนือ ซึ่งอาจจะทำลายส่วนลาดตระเวน ของข้าศึก และขัดขวาง ด้านทาน หน่วยเหนือ และทำอันตรายแก่กำลังส่วนใหญ่ของข้าศึก ด้วยการยิงเล็งจำลองและการยิงเล็งตรง ภารกิจ ฉากกำบังก็คือแบบหนึ่งของการปฏิบัติของการ ระวังป้องกัน และมีความเหมาะสมอย่างยิ่งด้วย การจัดตั้งจุดตรวจการณ์อย่างกว้างขวาง ตลอด จนจัดหมู่ตรวจลาดตระเวนเดินเท้า (ลงรบเดินดิน) เพื่อให้แน่ใจและเพียงพอ ตลอดจนการเฝ้าตรวจ สนามรบของแต่ละส่วนต่าง ๆ ในสนามรบ ฉาก กำบังเป็นการจัดเตรียม หรือให้การระวังป้องกัน ที่เบาบางที่สุดของภารกิจระวังป้องกัน ภารกิจนี้

มีความเหมาะสมที่จะปฏิบัติการทางปีก หรือเมื่อช่องว่างระหว่างเส้นหลัก การรุกของหน่วยอาจจะไม่ได้รับความปลอดภัย หรือเมื่อต้องการการเตรียมการในการแจ้งเตือนแต่เนิ่นระหว่างช่องว่าง ซึ่งอาจจะมีผลกระทบกระเทือน ต่อการร่ว มการระวังป้องกัน และความแข็งแกร่งที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งภารกิจนี้จะเปิดโอกาสให้ ผบ.หน่วย ของกำลังส่วนใหญ่มีการระวังป้องกันสูงสุด ณ ที่ซึ่งการปะทะจะเกิดขึ้น

รูปที่ 2-9 กองพันทหารม้าลาดตระเวนปฏิบัติการ กิจจวงฉากกำบังให้กับกำลังส่วนใหญ่

2) การคุ้มกัน (Guard) โดยปกติจะเป็นภารกิจ

ที่มอบหมายให้กับ พัน.ม.ลว. ซึ่ง พัน.ม.ลว. จะต้องมีความต้องการในการร้องขอการเพิ่มเติมกำลังหลายอย่าง ในการปฏิบัติการภารกิจนี้การปฏิบัติการคุ้มกันมักจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันในพื้นที่ขนาดใหญ่ และต้องการโครงสร้างการจัดและการควบคุมตลอดจนการบังคับบัญชาของ พัน.ม.ลว., ร้อย.ม.ลว. จะดำเนินการลาดตระเวนเขต ทำฉากกำบัง ตั้งรับแรงกดดัน รอบห่วงเวลา หรือเข้าตีแรงกดดัน ดังนั้นการปฏิบัติการคุ้มกันทำให้ พัน.ม.ลว. ต้องเข้าต่อสู้กับข้าศึก เอาชนะหน่วยยานยนต์ของข้าศึก พัน.ม.ลว. ต้องการหน่วยรถถังเพื่อรวมอำนาจกำลัง

รบที่จำเป็นเพื่อให้ประสบความสำเร็จภารกิจตามความต้องการ ซึ่งขึ้นอยู่กับภัยคุกคาม พัน.ม.ลว.พล. อาจจะต้องการเพิ่มเติมกำลังด้วยหน่วยดำเนินกลยุทธ์ ไว้สำหรับการปฏิบัติการให้บรรลุภารกิจการคุ้มกัน สำหรับ พัน.ม.ลว.ของ กรม.ลว.(ถ้ามี) อาจจะปฏิบัติการคุ้มกันด้วยหน่วยในอัตราเท่านั้น แต่การสนธิ์การปฏิบัติการของ ร้อย.ม.อากาศในการปฏิบัติการคุ้มกันจะปฏิบัติการคุ้มกันจะสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติของ พัน.ม.ลว.ให้สูงขึ้น พัน.ม.ลว.

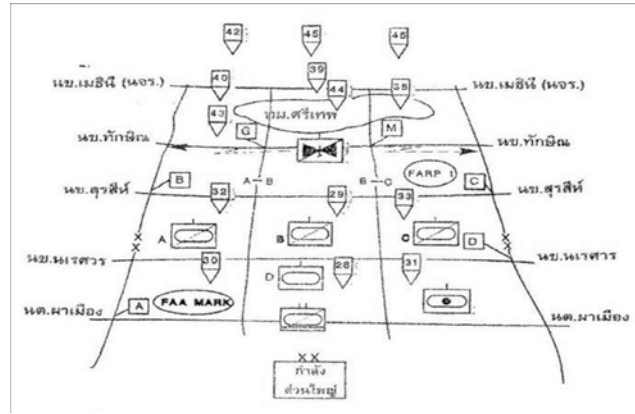
อื่น ๆ อาจจะได้รับเพิ่มเติมกำลังด้วยหน่วยดำเนินกลยุทธ์ (กองร้อยชุดรบ) เมื่อเขตหรือพื้นที่มีขนาดกว้างใหญ่ ทหารช่างมักจะได้รับการเพิ่มเติมให้กับ พัน.ม.ลว. ป.สนาม อาจจะได้รับการแบ่งมอบในการสนับสนุนโดยตรงให้กับ พัน.ม.ลว.พล. ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับเจตนารมณ์ของผู้บังคับหน่วยกำลังส่วนใหญ่ในการตกลงใจในการกำหนดภารกิจและขนาดของการเพิ่มเติมกำลังที่ต้องการ

3) การกำบัง (Cover)บรรลุความสำเร็จจาก

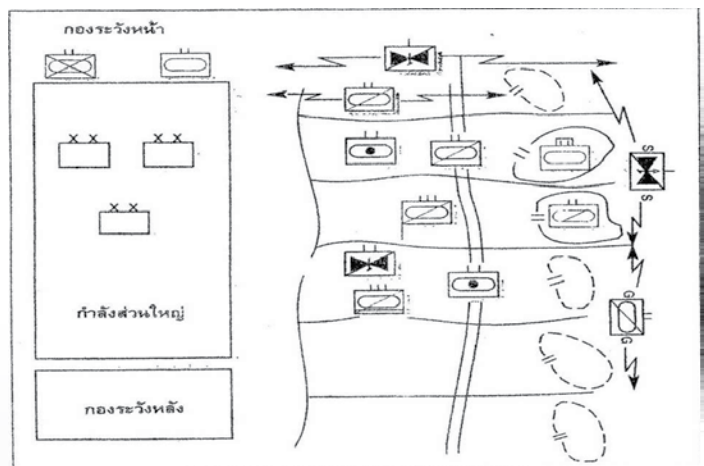
การรวมกิจเฉพาะทั้งหมดของฉากกำบังและส่วนคุ้มกันเข้าด้วยกัน โดยส่วนกำบังปฏิบัติการเป็นหน่วยหนึ่งซึ่งแยกต่างหากจากกำลังส่วนใหญ่ ด้วยการคลิด

ลายสถานการณ์แต่เนิ่น และทำการลง การทำลายการจัดระเบียบในการรบและทำลายกำลังข้าศึกส่วนกำบังเป็นหน่วยทางยุทธวิธีที่สนับสนุนตัวเองตามขีดความสามารถที่มีอยู่โดยอิสระไม่ขึ้นกับกำลังส่วนใหญ่ ซึ่งจะไม่เหมือนกับฉากกำบังหรือส่วนคุ้มกัน การกำบังอาจจะปฏิบัติการเหมือนกับการรบด้วยวิธีรุก หรือการตั้งรับ กำลังที่เป็นส่วนกำบังหรือกำลังบางส่วนส่วนของส่วนกำบังมักจะต้องเข้าปะทะกับกำลังของข้าศึก ดังนั้นกำลังที่เป็นส่วนกำบัง จะต้องได้รับการจัดกำลังให้มีอำนาจกำลังรบในการเข้าปะทะกับข้าศึก เพื่อให้คงความสามารถปฏิบัติการให้บรรลุภารกิจ

ความต้องการที่ตั้งเพื่อเปิดโอกาสให้กับปฏิบัติการของส่วนกำบัง โครงสร้างการควบคุมและการบังคับบัญชาที่จำเป็นสำหรับกำลังที่เข้าปฏิบัติการ และพื้นที่ปฏิบัติการที่กว้างใหญ่จะมีผลต่อความต้องการระดับการบังคับบัญชาที่เหมาะสม เพื่อให้เกื้อกูลต่อความสำเร็จของภารกิจ กรม.ม.ลว.(พ.) (ถ้ามี) มีการจัดและมียุทธโภการสำหรับปฏิบัติการเป็นส่วนกำบัง ซึ่งโดยปกติจะปฏิบัติเป็นส่วนกำบังให้กับกองทัพ หรือกองทัพน้อย (ถ้ามี) กองพลอาจจะต้องการการจัดส่วนกำบัง ซึ่งจะต้องใช้หน่วยขนาด กรม เพิ่มเติมกำลัง พัน.ม.ลว. ของกองพล อาจจะปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งของส่วนกำบังของกองพล โดยปฏิบัติการลาดตระเวน หรือระวังป้องกัน ถ้าเขตรับผิดชอบของกองพลมีความแคบที่เพียงพอ พัน.ม.ลว. ที่ได้รับการเพิ่มเติมกำลังที่เหมาะสมอาจจะปฏิบัติเป็นส่วนกำบังให้ก็ได้

รูปที่ 2 - 10 ร้อย.ม.ลว. ปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งของการคุ้มกัน

รูปที่ 2 - 11 พัน.ม.ลว. เป็นส่วนหนึ่งของ กรม.ม.ลว. เพิ่มเติมกำลังในการปฏิบัติเป็นส่วนกำบัง

ตารางเปรียบเทียบการปฏิบัติของทหารม้าในการระวังป้องกัน

ระดับการปฏิบัติ	การจัดกำลัง	ยุทธวิธีที่ใช้	การปฏิบัติ	หมายเหตุ
ฉากกำบัง (screen operations)	ทหารม้าลาดตระเวน ทุกระดับหน่วย	วางกำลังเป็น จุดเฝ้าตรวจ ตามแนวชั้น ที่กำหนด	แจ้งเตือนการเข้ามา และขับไล่หมู่ตรวจ ของข้าศึก	ถ้ามี ร้อย.ม.อากาศร่วม ปฏิบัติด้วยจะวางแผน ฉากกำบังอากาศไปข้าง หน้าอีก 1 แนว
ส่วนคุ้มกัน (guard operations)	พัน.ม.ลว. เพิ่มเติมกำลังขึ้นไป (พัน.ม.ฉก.)	วางกำลังเข้าที่มั่น สกัดกั้น และทำการ รบน่วงเวลาเข้าหา หน่วยใหญ่	แจ้งเตือน, ชัดขวาง การตรวจการณ์ทาง พื้นดินการยิงเล็งตรง และการเข้าตีอย่าง จุใจของข้าศึกด้วย การปฏิบัติการน่วง เวลา	การเพิ่มเติมกำลัง มักเพิ่มเติมด้วย ร้อย.ถ.,ร้อย. ช., ร้อย.ป.,ร้อย. ม. อากาศเป็นต้น
ส่วนกำบัง (cover operations)	กรม ม. ลว. เพิ่มเติม กำลังขึ้นไปจนถึง กองพลดำเนินกลยุทธ์ (กองพลสามารถใช้ พัน.ม.ลว.เพิ่มเติม กำลังด้วย ร้อย. ถ., ร้อย.ป.แยกเฉพาะ ฯลฯ เป็น ส่วนกำบังได้ ถ้า ทน./ทก.ไม่จัดส่วน กำบังให้	รุก , รับ , รบน่วงเวลาใน ขีดความสามารถ โดยใช้เทคนิคของ หน่วยทำฉากกำบัง , ส่วนคุ้มกัน ผสมผสานกัน	- แจ้งเตือนการ เข้ามาของข้าศึก - รั้งน่วงใน ขีดความสามารถ - ลวงให้ข้าศึกคิดว่า เป็นหน่วยใหญ่ - ทำลายรูปขบวน	การเพิ่มเติมกำลัง ควรเพิ่มเติมด้วย .. ถ., ป. ,ช. ,ร้อย.ม.อากาศ, หน่วยบินทางยุทธวิธีของ ทบ. ฯลฯ

3.การปฏิบัติตามขั้นตอนยุทธวิธี : การกิจจางจากก้าง

1) ขั้นตอนเตรียมการ

เริ่มต้น : เมื่อรับภารกิจจางจากก้าง (โดยปกติจะได้รับภารกิจพร้อมกับภารกิจลาดตระเวน) **สิ้นสุด :** เคลื่อนย้ายออกจากที่รวมพล

ผบ.พัน.

เมื่อรับมอบภารกิจแล้ว ผบ.พัน. เรียก ผอ. และ ผอ. ร้อย. รับคำสั่งเตรียม และให้แนวทางทางปฏิบัติแก่ ผอ. เพื่อดำเนินการแสวงหาคู่ต่อสู้จากนั้น ผบ.พัน. ตกลงใจเลือกหนทางปฏิบัติที่ ผอ. นำเสนอ และ ดำเนินการจัดทำแผน/คำสั่งยุทธการแจกจ่ายให้กับส่วนต่างๆ ตลอดจนกำกับดูแลทุกขั้นตอนก่อนปฏิบัติภารกิจ

ผอ.

เมื่อ ผอ. ต่างๆ รับมอบภารกิจจาก ผบ.พัน. แล้ว
ผอ.2 : จัดทำแผนรบด้านการข่าว, ลักษณะพื้นที่ที่ปฏิบัติการ ภูมิประเทศ, ลมฟ้าอากาศ ประเมินค่าภัยคุกคาม ฯลฯ
ผอ.3 : จัดทำแผนปริวรร, สถานภาพ กำลังพล ยุทธโศปกรณ์ ที่จะใช้ในการกิจจครั้งนี้ และแนวทางปฏิบัติตามแนวทางที่ ผบ.พัน. สั่งการ
ผอ.4 : จัดเตรียมอาวุธยุทธโศปกรณ์ตลอดจน สบ.ต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในภารกิจ ครึ่งนี้
ผอ.1 : จัดเตรียมข้อมูลด้านกำลังพลเกี่ยวกับงานในหน้าที่ และประสานกับหน่วยเหนือในเรื่องของกำลังพลทดแทน
ผช.ผอ.3 : จัดเตรียมข้อมูลด้านกิจการพลเรือน พื้นที่ปฏิบัติการ เครื่องมือ/หน่วยปฏิบัติงานด้านกิจการพลเรือน
รอง ผบ.พัน. : นำเสนอต่อ ผบ.พัน. เพื่อเลือกหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุด

ผล.ร้อยละ.	ผล.ม.ว.ลว.	รอง ผบ.ม.ว./ผบ.ตอน ธ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
ปฏิบัติตามระเบียบการนำหน่วย 1. หลังจาก ผบ.ร้อยละ. รับภารกิจมาแล้ว ทำการวิเคราะห์ภารกิจ และแนวทางการปฏิบัติที่จะทำให้งานภารกิจครั้งนี้สำเร็จได้อย่างไร 2. ผบ.ร้อยละ. อาจออกคำสั่งเตรียม โดยใช้ พลนำสาร ทางสาย หรือเรียก รอง ผบ.ร้อยละ. กับ ผบ.ม.ว. มารับคำสั่งก็ได้ 3. ผบ.ร้อยละ. วางแผนการปฏิบัติ ถึงรูปแบบและวิธีการวางหน้าที่เหมาะสมกับพื้นที่รับผิดชอบตลอดเวลาที่มีอยู่ 4. การ ลว. ตรวจภูมิประเทศ กระทำในแผนที่ โดย ผบ.ร้อยละ. แบ่งเตรียมรับผิดชอบตลอดจนพิจารณาภูมิประเทศระยะทางและเวลาที่แต่ละส่วน ต้องปฏิบัติตามอย่างไร ตามเวลาที่หน่วยเห็นอกำหนด 5. เมื่อพิจารณาแผนทางปฏิบัติทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ผบ.ร้อยละ. ตกลงใจทำแผนสมบูรณ์เพื่อจัดทำเป็นคำสั่งยุทธการ 6. เมื่อถึงเวลา รอง ผบ.ร้อยละ. และ ผบ.ม.ว. มารับคำสั่งยุทธการ เมื่อ ผบ.ร้อยละ. ออกคำสั่งเสร็จเปิดโอกาสให้แต่ละส่วนซักถามข้อสงสัย และทำการซักถามแต่ละส่วนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจถูกต้องหรือไม่ 7. ผบ.ร้อยละ. กำกับดูแลการปฏิบัติของทุกส่วนด้วยการซักถามหรือจากการซักซ้อมสรุปกลับของแต่ละส่วน	ปฏิบัติตามระเบียบการนำหน่วย 1. หลังจาก ผบ.ม.ว. รับภารกิจมาแล้ว ทำการวิเคราะห์ภารกิจ และแนวทางการปฏิบัติที่จะทำให้งานภารกิจครั้งนี้สำเร็จได้อย่างไรได้ผล 2. ผบ.ม.ว. อาจออกคำสั่งเตรียม โดยใช้พลนำสาร ทางสาย หรือเรียก ผบ.ส่วน มารับคำสั่งก็ได้ 3. ผบ.ม.ว. วางแผนการปฏิบัติ ถึงรูปแบบและวิธีการวางหน้าที่เหมาะสมกับพื้นที่รับผิดชอบตลอดเวลาที่มีอยู่ 4. พิจารณาภูมิประเทศระยะทางและเวลาที่แต่ละส่วน ต้องปฏิบัติตามอย่างไร ตามเวลาที่หน่วยเห็นอกำหนด 5. เมื่อพิจารณาแผนทางปฏิบัติทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ผบ.ม.ว. ตกลงใจทำแผนสมบูรณ์เพื่อจัดทำเป็นแผนสมบูรณ์เพื่อจัดทำเป็นคำสั่งยุทธการ 6. เมื่อ ผบ.ม.ว. ออกคำสั่งเสร็จเปิดโอกาสให้แต่ละส่วนซักถามข้อสงสัย และทำการซักถามแต่ละส่วนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจถูกต้องหรือไม่ 7. ผบ.ม.ว. กำกับดูแลการปฏิบัติของทุกส่วนด้วยการซักถามหรือจากการซักซ้อมสรุปกลับของแต่ละส่วน	ปฏิบัติตามระเบียบการนำหน่วย 1. เมื่อ รอง ผบ.ม.ว. รับคำสั่งวางจากกำบังจาก ผบ.ม.ว. เรียบร้อยแล้ว 2. รอง ผบ.ม.ว. ออกคำสั่งเตรียมแก่ ตอน ธ. 3. รอง ผบ.ม.ว. ทำคำสั่งยุทธการของ ผบ.ม.ว. เป็นคำสั่งของ ตอน ธ. 4. รอง ผบ.ม.ว. ออกคำสั่งวางจากกำบังให้ ตอน ธ. เป็นคำสั่ง กะทัดรัด ชัดเจนสมบูรณ์ 5. รอง ผบ.ม.ว. ได้มีการซักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติการที่ได้รับมอบ	ปฏิบัติตามระเบียบการนำหน่วย 1. เมื่อ ผบ.ตอน คห. รับคำสั่งวางจากกำบังจาก ผบ.ม.ว. เรียบร้อยแล้ว 2. ผบ.ตอน คห. ออกคำสั่งเตรียมแก่ ตอน คห. 3. ผบ.ตอน คห. ทำคำสั่งยุทธการของ ผบ.ม.ว. เป็นคำสั่งของ ตอน คห. 4. ผบ.ตอน คห. ออกคำสั่งวางจากกำบังให้ ตอน คห. เป็นคำสั่ง กะทัดรัด ชัดเจนสมบูรณ์ 5. ผบ.ตอน คห. ได้มีการซักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติการที่ได้รับมอบ	ปฏิบัติตามระเบียบการนำหน่วย 1. เมื่อ ผบ.หมู่ ปล. รับคำสั่งวางจากกำบังจาก ผบ.ม.ว. เรียบร้อยแล้ว 2. ผบ.หมู่ ปล. ออกคำสั่งเตรียมแก่ หมู่ ปล. 3. ผบ.หมู่ ปล. ทำคำสั่งยุทธการของ ผบ.ม.ว. เป็นคำสั่งของ หมู่ ปล. 4. ผบ.หมู่ ปล. ออกคำสั่งวางจากกำบังให้ หมู่ ปล. เป็นคำสั่ง กะทัดรัด ชัดเจนสมบูรณ์ 5. ผบ.หมู่ ปล. ได้มีการซักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติการที่ได้รับมอบ	ปฏิบัติตามระเบียบการนำหน่วย 1. เมื่อ ผบ.หมู่ ค. รับคำสั่งวางจากกำบังจาก ผบ.ม.ว. เรียบร้อยแล้ว 2. ผบ.หมู่ ค. ออกคำสั่งเตรียมแก่ หมู่ ค. 3. ผบ.หมู่ ค. ทำคำสั่งยุทธการของ ผบ.ม.ว. เป็นคำสั่งของ หมู่ ค. 4. ผบ.หมู่ ค. ออกคำสั่งวางจากกำบังให้ หมู่ ค. เป็นคำสั่ง กะทัดรัด ชัดเจนสมบูรณ์ 5. ผบ.หมู่ ค. ได้มีการซักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติการที่ได้รับมอบ

2) ขั้นตอนการปฏิบัติ

เริ่มต้น : เคลื่อนย้ายออกจากการรวมพลหรือเมื่อปฏิบัติภารกิจลาดตระเวนเสร็จ

สิ้นสุด : ทำการถอนตัวออกจากแนววงจรรักษาการกำบัง

ผบ. พัน.

การเคลื่อนย้ายออกจากการรวมพลไปยังแนววงจรรักษาการกำบัง เมื่อได้เวลา ผบ. พัน. สั่งการให้ทุกส่วนเริ่มปฏิบัติภารกิจตามคำสั่งยุทธการและคอยฟังรายงานจากส่วนต่างๆ จนกว่าแต่ละส่วนเข้าที่วางจากกำบังเรียบร้อยแล้ว จึงรายงานให้หน่วยเหนือทราบ จากนั้นเฝ้าติดตามเหตุการณ์นั้นจากหน่วยเหนือ และกำลังของตนเองที่ทำการกำบัง ถ้ามีการปฏิบัติของ ขต. ในระยะใกล้ที่หน่วยเหนือแจ้งให้กับหน่วยทราบ ผบ. พัน. ต้องรีบแจ้งให้กับส่วนวงจรรักษาการกำบังทราบทันที และเมื่อหน่วยต่างๆ รายงาน เมื่อตรวจพบ ขต. ก็ทำการรายงานให้หน่วยเหนือทราบ และสั่งการให้ทุกหน่วยดำรงการเกาะ ขต. หรือทำลาย ขต. ถ้า ขต. เป็นหน่วยขนาดเล็ก เช่น ชุดตรวจจากรัศมีของ ขต. แต่ถ้ำ ขต. เป็นหน่วยขนาดใหญ่ ให้ดำรงการเกาะ ขต. และส่งต่อไปกับหน่วยต่อไป แต่เมื่อถูก ขต. กัดกิน หน่วยเราเปิดเผยที่ตั้งและ ผบ. พัน. ต้องขออนุมัติถอนตัวจากหน่วยเหนือ เมื่อได้รับอนุมัติ ผบ. พัน. สั่งการให้ส่วนต่างๆ ถอนตัวไปยังแนวที่มั่นตั้งรับ หรือ ที่รวมพล แล้วแต่คำสั่ง

ผอ.

ผอ. ต่างๆ ให้การสนับสนุน กองร้อยต่างๆ เมื่อร้องขอตามหน้าที่ของแต่ละบุคคล รอง ผบ. พัน. ดูแลควบคุมการปฏิบัติด้านธุรการภายใน บก. ทำการตรวจแผนชั้นแต่ละแนวชั้นเมื่อมีเวลา และเป็นผู้ประสานการผ่านแนว

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.ลว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ธ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
การเคลื่อนย้ายจากที่รวมพลไปยังแนววงจากก่าบั้ง เมื่อได้เวลา ผบ.ร้อย. สั่งการให้ทุกส่วนปฏิบัติ การวางฉาก ตามคำสั่ง ยุทธการด้วยรูปแบบของหมวด เมื่อถึงจุดแยกให้แต่ละ ส่วนแยกไปวางฉากก่าบั้ง	การเคลื่อนย้ายจากที่รวมพลไปยังแนววงจากก่าบั้ง เมื่อได้เวลา ผบ.มว. ลังการให้ทุกส่วนปฏิบัติการวางฉาก ตามคำสั่งยุทธการด้วยรูปแบบของหมวด เมื่อถึงจุดแยกให้แต่ละ ส่วนแยกไปวางฉากก่าบั้ง	การเคลื่อนย้ายจากที่รวมพลไปยังแนววงจากก่าบั้ง 1. รอง ผบ.มว. ออกคำสั่งการเคลื่อนย้ายให้ กำลังพลใน ตอน ด. ทราบ 2. เคลื่อนที่ตามรูปแบบและเส้นทางที่กำหนด 3. การปฏิบัติระหว่างที่เคลื่อนที่ตาม รปจ. ของหน่วย	การเคลื่อนย้ายจากที่รวมพลไปยังแนววงจากก่าบั้ง ตอนคอยเหตุเคลื่อนที่ที่เป็น ส่วนนำในรูปแบบแถวตอน จนถึงจุดแยกขบวนและ เคลื่อนที่ไปยังแนววงจาก	การเคลื่อนย้ายจากที่รวมพลไปยังแนววงจากก่าบั้ง 1. หมู่ ปล. เคลื่อนที่ตาม รดถึงในรูปขบวนแถวตอน ตามคำสั่งของ ผบ.มว. 2. เมื่อถึงจุดแยกขบวน จึงแยกขบวนไปวางฉาก ยังพื้นที่รับผิดชอบ	การเคลื่อนย้ายจากที่รวมพลไปยังแนววงจากก่าบั้ง 1. ออกคำสั่งให้ทำการเคลื่อนย้ายตามคำสั่งและ แผนที่ ผบ.มว.ในคำสั่งยุทธการ 2. หมู่ ค.เคลื่อนที่ตาม หมู่ ปล. ด้วยรูปขบวนแถวตอนจนถึงจุดแยกขบวน 3. หมู่ ค. เข้าที่ตั้งยิงตามพิสัยที่ ผบ.มว. กำหนด
การวางกำลัง แนววงฉาก ทุกส่วนเข้าวางตัวในเขตรับผิดชอบที่แบ่งมอบให้ให้มีวางตัวเรียบร้อย แล้วรายงานให้ ผบ.ร้อย. ทราบ หลังจากนั้น ผบ.ร้อย. ออกทำการ ตรวจแนวของแต่ละหมวด เมื่อตรวจจนเสร็จเรียบร้อยแล้ว รายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ	การวางกำลัง แนววงฉาก ทุกส่วนเข้าวางตัวในเขตรับผิดชอบที่แบ่งมอบให้ให้มีวางตัวเรียบร้อย แล้วรายงานให้ ผบ.มว. ทราบ หลังจากนั้น ผบ.มว. ออกทำการ ตรวจแนววงของแต่ละส่วน เมื่อตรวจจนเสร็จเรียบร้อยแล้ว รายงานให้ ผบ.ร้อย. ทราบ	การวางกำลัง แนววงฉาก 1. ตอน ธ. เคลื่อนที่ตามรูปแบบเมื่อถึงจุดแยกให้ ตอน ธ. เข้าวางกำลังในย่านกลางของ มว. บริเวณทางด้านหลัง 2. กำหนดให้ ธ. คั่นที่ 5 อยู่ทางด้านซ้าย ธ. คั่นที่ 6 อยู่ทางด้านขวา 3. ตอน ธ. เคลื่อนที่ไปวางกำลังให้อยู่ในย่านกลางของ มว. เพื่อรอการปฏิบัติต่อไป 4. พลซุ่มให้การพรางยานพาหนะทั้งภาคพื้นดินและอากาศ 5. พลยิงทำการ ปบ.อาวุธ เครื่องกำหนดมุมทิศ เครื่องให้ทางทิศ เครื่องตั้งมุมยิง ปก.ร่วม แกนและเครื่องเมื่อพิเศษต่าง 6. ตอน ธ. เตรียมการหาเส้นทางเข้า ออกจากที่ตั้งยิงหลักไปที่ตั้งยิงสำรอง 7. เลือกเส้นทางในการเคลื่อนที่เข้าไปทำลายเป้าหมายให้กับหมวด (หมู่ตรวจของข้าศึก)	การวางกำลัง แนววงฉาก ตอนคอยเหตุแต่ละหมู่จะวางกำลังตามที่ ผบ.มว. ให้พิทักษ์มา ตอนคอยเหตุ สามารถจัดการวางกำลังได้ 2 แบบ 1. แบบ 1 มี 3 จุด คอยเหตุ จัด 2 จุด ๆ ละ 1 หมู่ หมู่ 1 อยู่ปีกซ้าย และ หมู่ 2 อยู่ปีกขวา 2. แบบ 2 มี 6 จุด คอยเหตุ จัด 4 จุด ๆ ละ 1 คั่นหมู่ 1 อยู่ปีกซ้าย 2 จุด หมู่ 2 อยู่ปีกขวา 2 จุด 3. รายงานพิสัยจุดตรวจ การณ์ ให้ ผบ.มว. ทราบ	การวางกำลัง แนววงฉาก 1. ผบ.หมู่ ปล. พิจารณาพื้นที่วางกำลังย่านกลางของพื้นที่วางฉากก่าบั้ง 2. พิจารณาทิศพื้นที่วางจุดตรวจการณ์ 3. หาพิสัยจุดตรวจการณ์ รายงานส่งพิสัยจุดตรวจการณ์ให้ ผบ.มว. ทราบ 4. วางกำลัง หมู่ ปล. โดยกำหนดเป็นหลุมบุคคคู่	การวางกำลัง แนววงฉาก 1. ผบ.หมู่ ค. นำรถเข้าที่ตั้งยิงหลังแนววงจากก่าบั้ง บริเวณย่านกลางห่างจาก มว.ลว.ประมาณ 1000 ม. 2. ติดตามสถานการณ์ อย่างใกล้ชิดตลอดเวลา

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.ลว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ธ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาฝึกกวดตัน เมื่อถูกกวดตัน ผบ.ร้อย. ขออณุมติถอนตัวจาก ผบ.พัน. เมื่อได้รับคำสั่งถอนตัว ผบ.ร้อย. สั่งการให้แต่ละส่วนถอนตัวมายังจุดนัดพบของกองร้อย เพื่อตรวจ สอบสถานภาพกำลังพลและ ยุทธโศปกรณ์ก่อนจะปฏิบัติ การต่อไป	การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาฝึกกวดตัน เมื่อถูกกวดตัน ผบ.มว. ขออณุมติถอนตัวจาก ผบ.ร้อย. เมื่อได้รับคำสั่ง ถอนตัว ผบ.มว. สั่งการ ให้แต่ละส่วนถอนตัวมา ยังจุดนัดพบของ หมวด เพื่อตรวจสอบสถานภาพ กำลังพลและยุทธโศปกรณ์ ก่อนจะปฏิบัติการต่อไป	การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาฝึกกวดตัน 1. ตอน ธ. ถอนตัวตามเวลาที่ กำหนดหรือปฏิบัติตามเส้นทางที่ 2. เคลื่อนที่ตามเส้นทางที่ กำหนดเพื่อไปยังจุดนัดพบ ของ มว. 3. เข้ารูปขบวน มว.เพื่อเตรียม ปฏิบัติภารกิจต่อไป	การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาฝึกกวดตัน 1. ตอนคอยเหตุ ถอนตัวเป็นส่วนสุดท้าย ในลักษณะการเกาะและ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หลักเดิมมิให้เข้าศึกษาตรวจ การค้นพบและยังทำหน้าที่ ในการทำลายถนน สะพาน 2. เคลื่อนที่ไปยังจุดนัดพบ และเตรียมปฏิบัติการ icip	การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาฝึกกวดตัน 1. ผบ.หมู่ ปล. ประสาน การใช้อาวุธยิงสนับสนุน เพื่อใช้ในการยับยั้ง และ ทำลายเข้าศึกษาฝึก 2. รายงานผลการปฏิบัติให้ ผบ.มว.ทราบตลอดเวลา 3. ผบ.หมู่ ปล. สั่งการ กำลังพลขึ้นรถ ถอนตัว ออกจากพื้นที่ 4. เคลื่อนที่ไปยังจุดนัดพบ ของ มว. 5. ตรวจความพร้อมรบของ กำลังพล และยุทธโศปกรณ์ 6. รวบรวมปฏิบัติต่อไปเมื่อถึง	การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาฝึกกวดตัน 1. หมู่ ค. ทำการยิงสนับสนุนให้ กับส่วนร้องขอและยิงฉกฉวน ให้กับมว. 2. หมู่ ค. ทำการถอนตัวเมื่อ ได้รับคำสั่งจาก ผบ.มว. 3. หมู่ ค. เคลื่อนที่ไปยังจุดพบ ที่ ผบ.มว.กำหนดเพื่อเตรียม ปฏิบัติภารกิจต่อไป
การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาฝึกไม่กวดตัน 1. เมื่อ ผบ.ร้อย.ได้รับ คำสั่งให้ถอนตัว จากหน่วย แห่ ผบ.ร้อย. สั่งการให้ แต่ละส่วนดำเนินการถอน ตัวมายังจุดนัดพบและ เตรียมปฏิบัติการต่อไป 2. เมื่อการปฏิบัติการ icip จากกองกำลังลดลง ผบ.ร้อย. ปฏิบัติการถอน ตัวแต่ก่อนที่จะสั่งการให้ แต่ละหมวดถอนตัวต้อง รายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ เสียก่อนที่จะปฏิบัติเมื่อได้ รับอณุมติจึงดำเนินการถอน ตัวมายังจุดนัดพบ	การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาฝึกไม่กวดตัน เมื่อ ผบ.มว. ได้รับคำสั่ง ให้ถอนตัว จากหน่วยเหนือ ผบ.มว. สั่งการให้แต่ละ ส่วนดำเนินการถอนตัวมา ยังจุดนัดพบและเตรียม ปฏิบัติภารกิจต่อไป	การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาฝึกไม่กวดตัน 1. ตอน ธ. ถอนตัวตามเวลาที่ กำหนดหรือปฏิบัติตามเส้นทางที่ 2. เคลื่อนที่ตามเส้นทางที่ กำหนดเพื่อไปยังจุดนัดพบ ของ มว. 3. เข้ารูปขบวน มว.เพื่อเตรียม ปฏิบัติภารกิจต่อไป	การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาฝึกไม่กวดตัน ตอนคอยเหตุถอนตัวตาม คำสั่ง ผบ.มว.หรือถอนตัว ตามแผนในคำสั่งยุทธการ ไปยังจุดนัดพบของตอน คอยเหตุ เพื่อตรวจความ เรียบร้อยจึงเคลื่อนที่ไป ยังจุดนัดพบของ มว.และ เตรียมปฏิบัติการต่อไป	การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาฝึกไม่กวดตัน หมู่ ปล.ถอนตัวตามคำสั่ง ผบ.มว.หรือถอนตัวตาม แผนในคำสั่งยุทธการ ไปยังจุดนัดพบของ หมู่ ปล. เพื่อตรวจความ เรียบร้อยจึงเคลื่อนที่ไป ยังจุดนัดพบของ มว. เตรียมปฏิบัติการต่อไป	การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาฝึกไม่กวดตัน 1. หมู่ ค. ทำการถอนตัวเมื่อได้ รับคำสั่งจาก ผบ.มว.หรือ คำสั่งยุทธการที่ได้รับไว้ 2. หมู่ ค. เคลื่อนที่ไปยังจุดพบ ที่ ผบ.มว.กำหนดให้เพื่อเตรียม ปฏิบัติภารกิจต่อไป

ผ.ร้อย.	ผ.มว.ลว.	รอง ผ.มว./ผ.ตอน ถ.	ผ.ตอน คห.	ผ.หมู่ ปล.	ผ.หมู่ ค.
การถอนตัวไปยังแนวที่มั่น สกัดกัน ผ.ร้อย. จะให้ รอง ผ.มว. จะให้ ผ.ส่วน ไปเตรียมการรื้อ ณ แนวที่มั่นสกัดกันเพื่อรอรับกำลัง ส่วนใหญ่จะตามไปหลังจากนั้นปฏิบัติตาม รปจ.ของหน่วย และรายงานให้ ผ.ร้อย. ทราบ ของหน่วยและรายงานให้ ผ.พัน. ทราบ	การถอนตัวไปยังแนวที่มั่น สกัดกัน ผ.มว. จะให้ ผ.ส่วน ไปเตรียมการรื้อ ณ แนวที่มั่นสกัดกันเพื่อรอรับกำลัง ส่วนใหญ่จะตามไปหลังจากนั้นปฏิบัติตาม รปจ.ของหน่วย และรายงานให้ ผ.ร้อย. ทราบ	การถอนตัวไปยังแนวที่มั่น สกัดกัน 1. ตอน ถ. เมื่อถึงจุดนัดพบของ ผ.มว. รอง ผ.มว. ทำการตรวจความพร้อมของ ตอน 2.เคลื่อนที่ไปยังแนวที่มั่น สกัดกันตอน ถ. เข้าเวังกาลังยามกลางของ มว. 3. การปฏิบัติในพื้นที่ตั้งรับของ ตอน ถ. ให้ปฏิบัติตาม รปจ. ของหน่วย	การถอนตัวไปยังแนวที่มั่น สกัดกัน ตอนคอยเหตุ ถอนตัวตามคำสั่ง ผ.มว. หรือ ถอนตัวตามแผนในคำสั่งยุทธการ ไปยังจุดนัดพบของตอนคอยเหตุ เพื่อตรวจความพร้อมของ มว. เพื่อไปยังจุดนัดพบของ มว. เพื่อตรวจความพร้อมครั้งสุดท้าย เมื่อทุกส่วนภายใน มว.ลว. พร้อม ตอนคอยเหตุ เคลื่อนที่ตามเส้นทางด้วยรูปแบบที่กำหนดไปยังแนวที่มั่นตั้งรับ เมื่อถึงจุดแยกขบวนให้ ตอนคอยเหตุ หมู่ 1 วางกำลัง ทางปีกซ้าย ของ มว. หมู่ 2 วางกำลังทางปีกขวาของ มว.	การถอนตัวไปยังแนวที่มั่น สกัดกัน 1. ผ.หมู่ นำรถเข้ามณสกัดกัน 2.วางกำลังคุ้มครองรถถึง 3.ส่งจุดตรวจการณไฟตรวจการเข้ามาของข้าศึก	การถอนตัวไปยังแนวที่มั่น สกัดกัน 1.หมู่ ค.ทำการถอนตัวเมื่อได้รับคำสั่งจาก ผ.มว.หรือ ตามคำสั่งยุทธการที่ได้รับไว้ 2.หมู่ ค.เคลื่อนที่ไปยังจุดพบที่ ผ.มว.กำหนดให้เพื่อไปยังที่มั่นสกัดกัน 3.การปฏิบัติในแนวที่มั่นสกัดกันให้ปฏิบัติตาม รปจ. ของหน่วย
การผ่านแนวพื้นที่เขตหลัง ผ.ร้อย. ให้ รอง ผ.ร้อย. เป็นผู้ประสานการผ่านแนวกับหน่วยทหารที่วางกำลังที่แนวตามจุดหรือตำบลผ่านพร้อมกันตรวจสอบยานพาหนะที่ผ่านเขตเข้ามาถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ใช้ให้ทำการทำลาย เมื่อผ่านเรียบร้อยแล้ว รายงานให้ ผ.ร้อย. ทราบ	การผ่านแนวพื้นที่เขตหลัง ผ.มว. ตรวจสอบยานพาหนะที่ผ่านเขตเข้ามาถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ใช้ให้ทำการทำลาย เมื่อผ่านเรียบร้อยแล้ว รายงานให้ ผ.ร้อย. ทราบ	การผ่านแนวพื้นที่เขตหลัง 1. รอง ผ.มว. เตรียมสถานที่ทางกำลังพลอาวุธ ยุทโธปกรณ์ ยานพาหนะ ข้อมูลข่าวสาร 2. รอง ผ.มว.ไปรวม รอง ผ.ร้อย. ในการประสานผ่านแนว 3. รอง ผ.มว. รายงาน ผ.มว. ในการปฏิบัติและสัญญาณบอกฝ่ายให้กับ ผ.มว. ทราบ 4. เมื่อขบวนของ มว. ผ่านให้รู้รูปขบวนของ ตอน ถ.	การผ่านแนวพื้นที่เขตหลัง 1.ผ.ตอนคอยเหตุ รายงาน ผ.มว. (ข้างหน้าประมาณ 200เมตร) เป็นทหารฝ่ายเดียวกันขอหยุดรูปขบวน 2.ตอนคอยเหตุ ปฏิบัติตามคำสั่งและแนวนำของ รอง ผ.มว.ลว. และเคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้	การผ่านแนวพื้นที่เขตหลัง 1.หมู่ ปล. แสดงสัญญาณบอกฝ่ายตามที่กำหนดให้ก่อนที่จะเคลื่อนที่ถึงจุดนัดพบ 2. หมู่ ปล.เคลื่อนที่ตามรถถังและตามเวลาที่กำหนด. ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้นำทาง และเคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น	การผ่านแนวพื้นที่เขตหลัง 1. ผ.หมู่ ค./ผ.รถ แสดงสัญญาณบอกฝ่ายก่อนที่เคลื่อนที่ผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกัน 2. ผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกันตามเวลาที่กำหนดให้ 3. ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้นำทาง 4. เคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น

3) ขั้นตอนการปฏิบัติ

เริ่มต้น : เคลื่อนที่ผ่านพื้นที่ขุดหลุม/เข้าที่มันสกักกัน **สิ้นสุด** : การจัดระเบียบใหม่ ในที่รวมพล/มันสกักกัน

ผบ.พัน.

ผบ.พัน. ให้แต่ละกองร้อย ส่งสถานภาพของกำลังพลอาวุธยุทธโธปกรณ์ตลอดจน
สป.ต่างๆ ที่แต่ละส่วนต้องการ และให้ ผอ. ต่างๆ สนับสนุน ตามที่ร้องขอ หลังจากนั้น
รายงานให้หน่วยเหนือทราบ และขอรับการสนับสนุนในส่วนที่ต้องการ

ผอ.

ผอ.2 : รวบรวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้าศึก และสรุปรายงานให้
ผบ.พัน. ทราบ

ผอ.3 : พิจารณาและวิเคราะห์การปฏิบัติงานที่ผ่านมา มีผลการปฏิบัติ
อย่างไรแล้วสรุปรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ

ผอ.4 : ตรวจสอบยุทธโธปกรณ์ และ สป.ต่างๆ พร้อมทั้งแจกจ่ายให้กับ
กองร้อยต่างๆ ตามที่ร้องขอ และขอรับการสนับสนุนเพิ่มเติม
จากหน่วย และรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ

ผอ.1 : ตรวจสอบกำลังพลและทดแทนให้กับกองร้อยตามที่ร้องขอและ
ประสานกับหน่วยเหนือเมื่อกำลังพลทดแทนไม่เพียงพอ ตลอดจน
งานด้านบริการอื่นๆ เพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจให้กับกำลังพล
และรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ

ผท.ผอ.3 : รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงานด้านกิจการพลเรือนของตนเอง
มีผลกระทบต่อกิจการหรือไม่อย่างไร แล้วรายงานให้
ผบ.พัน. ทราบรอง ผบ.พัน. : รวบรวมข้อมูลข่าวสารทุกชนิด
ทุกสายงานและรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ

ผ.ร้อย.	ผ.มว.ลว.	รอง ผ.มว./ผ.ตอน ถ.	ผ.ตอน คห.	ผ.หมู่ ปล.	ผ.หมู่ ค.
การจัดระเบียบใหม่ ผ.ร้อย. ให้ รอง ผ.ร้อย. รวบรวมสถานภาพของ ส่วนต่างๆ ในด้านกำลังพล ยุทธโปกรณ์ และ สป.ต่าง ๆ พร้อมทั้งแจกจ่าย สป. ทดแทน กำลังพล, ยุทธโปกรณ์, ส่งกลับ ผู้บาดเจ็บ และเชลยศึก ตลอดจนรายงานให้ ผ.พัน. ทราบ และขอรับ การสนับสนุนเพิ่มเติมจาก กองพัน	การจัดระเบียบใหม่ ผ.มว. ให้ หน.ส่วน รวบรวมสถานภาพของส่วน ต่างๆ ในด้านกำลังพล ยุทธโปกรณ์ และ สป.ต่าง ๆ พร้อมทั้งแจกจ่าย สป. ทดแทน กำลัง, ยุทธโปกรณ์, ส่งกลับ ผู้บาดเจ็บ และเชลยศึก ตลอดจนรายงานให้ ผ.พัน. ทราบ และขอรับการสนับสนุน เพิ่มเติมจากกองพัน	การจัดระเบียบใหม่ 1 การรายงานตำแหน่งที่อยู่ และสถานภาพของหน่วย 2 รายงานการสูญเสียของก ำลังพล อาวุธ ยานพาหนะ ยุทธโปกรณ์ 3 การส่งกลับ ผู้บาดเจ็บ เชลยศึก ยุทธโปกรณ์ชั่วคราว 4 การส่งกำลัง จัดการเฉลี่ยกระ สุนและยุทธโปกรณ์ทางหน่วย 5 การควบคุม การติดต่อสื่อสาร 6 การทดแทนกำลัง 7 การดำเนินการเพิ่มเติม สป. ต่าง ๆ 8 ดำเนินการปรับนับปีบำรุง ยานพาหนะ	การจัดระเบียบใหม่ ผ.ตอน คห. รายงาน ความสูญเสียและขอรับ การสนับสนุนในเรื่อง 1.กำลังพล 2.อาวุธ 3.กระสุน 4.น้ำมัน 5.ยานพาหนะ	การจัดระเบียบใหม่ ผ.หมู่ ปล.รายงาน ความสูญเสียและขอรับ การสนับสนุนในเรื่อง 1.กำลังพล 2.อาวุธ 3.กระสุน 4.น้ำมัน 5.ยานพาหนะ	การจัดระเบียบใหม่ ผ.หมู่ ค./ผ.รช รายงาน ความสูญเสียและขอรับ การสนับสนุนในเรื่อง 1.กำลังพล 2.อาวุธ 3.กระสุน 4.น้ำมัน 5.ยานพาหนะ

การตั้งรับแรงกดดัน/การเข้าที่มั่นสกัดกั้น

1. ความหมาย

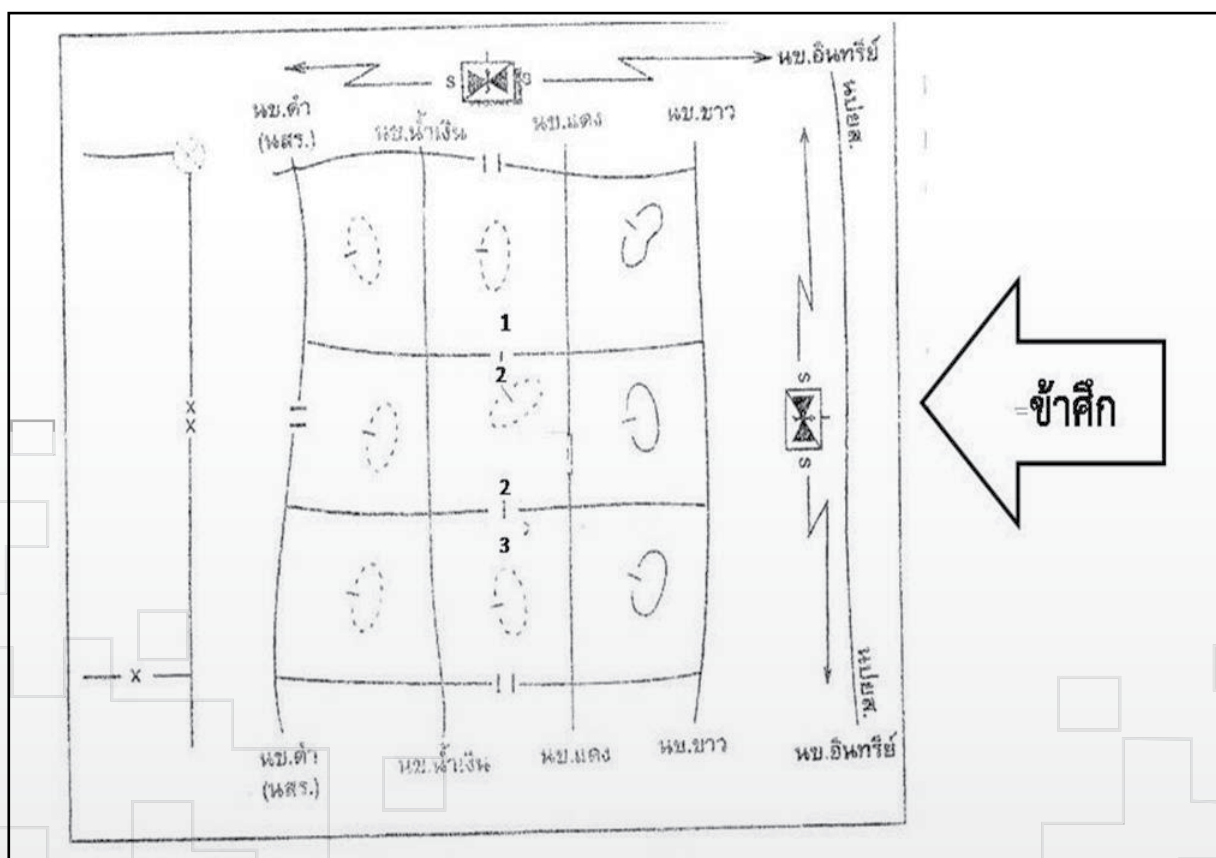
การตั้งรับ เป็นมาตรการชั่วคราวที่นำมาใช้เพื่อให้หน่วยกลับเป็นฝ่ายรุก หรือ รุกได้ใหม่ปฏิบัติเพื่อป้องกันต่อต้านตริ้ง ผลักดัน หรือป้องกันการเข้าตีของข้าศึก โดยปกติกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนจะปฏิบัติการตั้งรับต่อ จากภารกิจวางฉากกับังและจะปฏิบัติการรบน่วงเวลาต่อเพื่อให้หน่วยเหนือได้มีเวลาเตรียมการในการเตรียมที่มั่นรบ หรือเตรียมกำลังเพื่อที่จะทำลายการตีโต้ตอบต่อข้าศึกที่ทำการรุกเข้ามา

2. หลักการสำคัญ (ภารกิจทหารม้าลาดตระเวน ในขณะที่หน่วยเหนือทำการรบด้วยวิธีรับ)

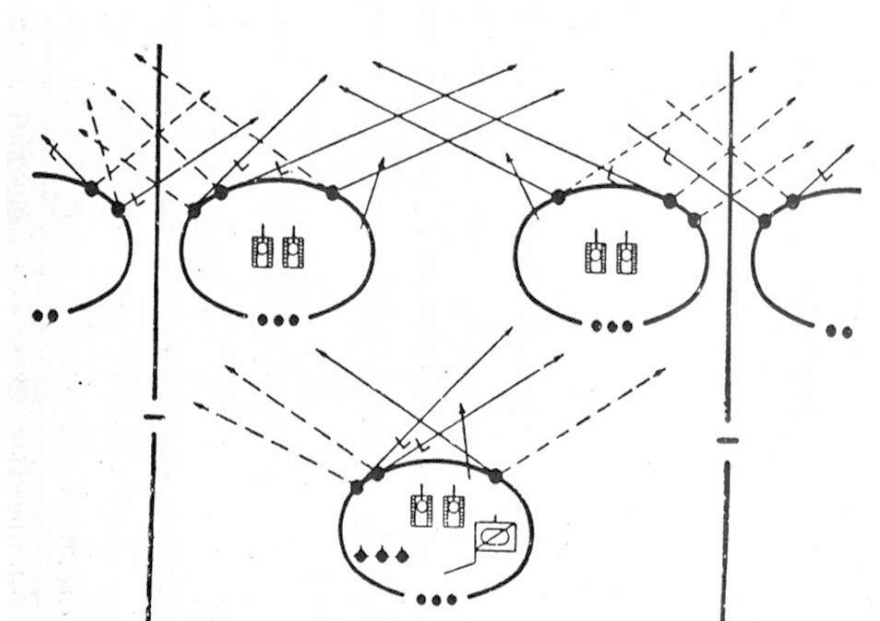
เมื่อจะปฏิบัติการกิจลาดตระเวนและระวังป้องกัน กองร้อยทหารม้าลาดตระเวน อาจมีความจำเป็นต้องปฏิบัติการรบด้วยวิธีรับ เมื่อเป็นหน่วยออกมาไล่กับหน่วยเหนือ การปฏิบัติการดังกล่าวปกติมักสืบเนื่องมาจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติการที่ได้รับมอบหรืออาจต้องปฏิบัติในเมื่อภารกิจดังกล่าวสำเร็จลุล่วงไปแล้ว เมื่อจะปฏิบัติการกิจลาดตระเวนระวังป้องกัน กองร้อยอาจถูกบีบบังคับให้จำต้องกลับมาทำการป้องกันรอบตัวขึ้น เพื่อระวังป้องกันตนเอง

วัตถุประสงค์ของการตั้งรับแรงกดดัน/การเข้าที่มั่นสกัดกั้น

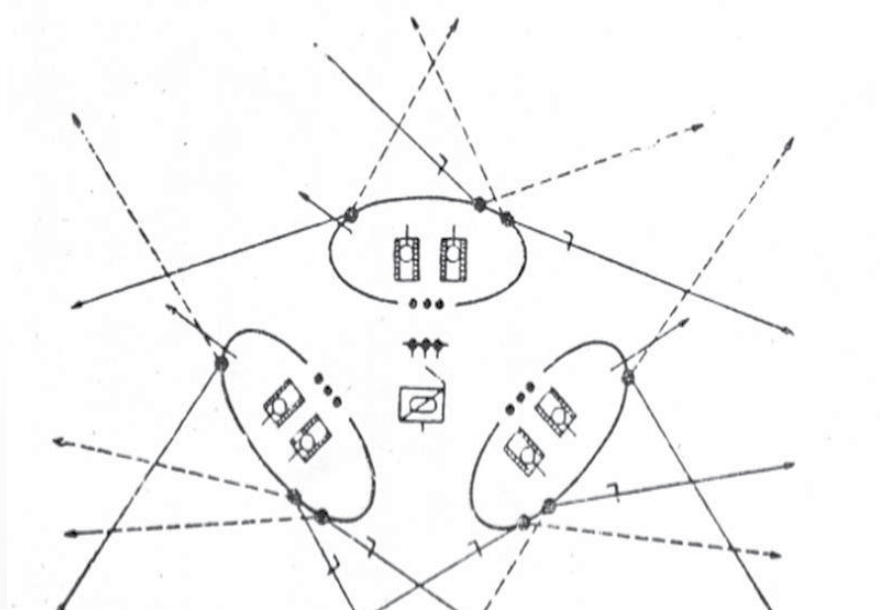
ทำให้การโจมตีของข้าศึกไร้ผล (ทำลายการเข้าตีของข้าศึก) ให้ได้เวลาสำหรับการรวมกำลัง ณ ตำแหน่งอื่น ควบคุมภูมิประเทศสำคัญ หรือภูมิประเทศสำคัญที่ยังบนทอนกำลังข้าศึกเพื่อปฏิบัติการเชิงรุกรวมถึง การยึดรักษาที่หมายทางยุทธศาสตร์ ยุทธการ และยุทธวิธี

รูปที่ 2- 12 ร้อย.ม.ลว. เข้าที่มั่นสกัดกั้น

ที่ 2-14 กองร้อยตั้งรับแบบคลองตัว

รูปที่ 2-15 กองร้อยตั้งรับแบบยัดพื้นที่

3. การปฏิบัติตามขั้นตอนยุทธวิธี : การกิจตั้งรับเร่งด่วน/เข้าที่มั่นสกัดกั้น

1) ขั้นตอนเตรียมการ

เริ่มต้น : เมื่อได้รับการกิจจากหน่วยเหนือหรือถอนตัวจากแนววางฉากกำบัง สิ้นสุด : เคลื่อนย้ายเข้าแนวการวางกำลังที่มั่นสกัดกั้น

ผบ.พัน.

หลังจากที่ ผบ.พัน. รับมอบภารกิจเข้าที่มั่นสกัดกั้นเสร็จแล้ว ผบ.พัน. เรียก รอง ผบ.พัน. และ ผอ. ต่างๆ และ ผบ.ร้อย. ทุกกองร้อย รับคำสั่งเตือน ให้ ผอ. ต่างๆ ทำการแสวงข้อตกลงใจ เพื่อ ผบ.พัน. จะทำการเลือกหนทางปฏิบัติและทำแผนสมมุติ และออกแผน/คำสั่ง ยุทธการให้กับกองร้อยต่างๆ อีกทั้งให้ ผอ. ต่างๆ เตรียมแผนรบหน่วย เวลาไว้ด้วย

ผอ.

เมื่อ ผอ. ต่างๆ รับมอบภารกิจจาก ผบ.พัน. แล้ว
ผอ.2 : จัดทำสนามรบด้านการข่าว, ลักษณะพื้นที่ปฏิบัติการ ภูมิประเทศ, ลมฟ้าอากาศ ประเมินค่าภัยคุกคาม ฯลฯ

ผอ.3 : จัดทำแผนบริวาร, สถานภาพ กำลังพล ยุทธโยปกรณ์ ที่จะใช้ในภารกิจครั้งนี้ และแนวทางการปฏิบัติตามแนวทางที่ ผบ.พัน. สั่งการ

ผอ.4 : จัดเตรียมอาวุธยุทโธปกรณ์ตลอดจน สบ.ต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในภารกิจ ครึ่งนี้

ผอ.1 : จัดเตรียมข้อมูลด้านกำลังพลเกี่ยวกับงานในหน้าที่ และประสานกับหน่วยเหนือในเรื่องของกำลังพลทดแทน

ผช.ผอ.3 : จัดเตรียมข้อมูลด้านกิจการพลเรือน พื้นที่ปฏิบัติการ เครื่องมือ/หน่วยปฏิบัติงานด้านการพลเรือน

รอง ผบ.พัน.: นำเสนอต่อ ผบ.พัน. เพื่อเลือกหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุด

ผล.ร้อยละ	ผล.มว.ลว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปลด.	ผบ.หมู่ ค.
ปฏิบัติตามระเบียบกรมหน่วย 1.เมื่อ ผบ.ร้อยละ รับภารกิจเฉพาะ ดำเนินการวิเคราะห์หาจุดเฉพาะ กิจแ่ง กิจแ่งใหม่ กิจสำคัญยั้ง และเจตนากรมของ ผบ.ฯฯ ว่า ต้องการสิ่งใดจะทำอย่างไรเพื่อที่ จะทำให้ภารกิจสำเร็จ	ปฏิบัติตามระเบียบกรม หน่วย ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ ผบ.ร้อยละ โดยหลังจากที่รับสั่งจาก ผบ.ร้อยละ แล้ว ให้ทำการ ออกคำสั่งพร้อมรายละเอียดการปฏิบัติให้กับ ผบ.ตอน. ผบ.หมู่ ต่อไป	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ. ปฏิบัติตามระเบียบกรม หน่วย 1.เมื่อ รอง ผบ.มว. รับ คำสั่งเข้าที่มณฑลจาก ผบ.มว. เรียบร้อยแล้ว 2.รอง ผบ.มว. ออกคำสั่งเตรียมแม่ ตอน ถ.	ปฏิบัติตามระเบียบกรม หน่วย 1.เมื่อ ผบ.ตอน คห. รับ คำสั่งเข้าที่มณฑลจาก ผบ.มว. เรียบร้อยแล้ว 2.ผบ.ตอน คห. ออกคำสั่งเตรียมแม่ ตอน คห.	ปฏิบัติตามระเบียบกรม หน่วย 1.เมื่อ ผบ. หมู่ ปลด.รับ คำสั่งเข้าที่มณฑลจาก ผบ.มว. เรียบร้อยแล้ว 2.ผบ. หมู่ ปลด. ออกคำสั่งเตรียมแม่ หมู่ ปลด.	ปฏิบัติตามระเบียบกรม หน่วย 1.เมื่อ ผบ.หมู่ ค. รับ คำสั่ง เข้าที่มณฑลจาก ผบ.มว. เรียบร้อยแล้ว 2. ผบ.หมู่ ค. ออกคำสั่งเตรียมแม่ หมู่ ค. 3. ผบ.หมู่ ค. ทำคำสั่งยุทธการของ ผบ.มว. เป็นคำสั่งของ หมู่ ค. 4. ผบ.หมู่ ค. ออกคำสั่งเข้าที่ มณฑลให้ หมู่ ค.เป็นคำสั่ง ต้น กะทัดรัด ชัดเจนสมบูรณ์ 5. ผบ.หมู่ ค. ได้มีการชักชวน การปฏิบัติก่อนปฏิบัติภารกิจ ตามที่ได้รับมอบ
ปฏิบัติตามระเบียบกรมหน่วย 1.เมื่อ ผบ.ร้อยละ รับภารกิจเฉพาะ ดำเนินการวิเคราะห์หาจุดเฉพาะ กิจแ่ง กิจแ่งใหม่ กิจสำคัญยั้ง และเจตนากรมของ ผบ.ฯฯ ว่า ต้องการสิ่งใดจะทำอย่างไรเพื่อที่ จะทำให้ภารกิจสำเร็จ	ปฏิบัติตามระเบียบกรม หน่วย ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ ผบ.ร้อยละ โดยหลังจากที่รับสั่งจาก ผบ.ร้อยละ แล้ว ให้ทำการ ออกคำสั่งพร้อมรายละเอียดการปฏิบัติให้กับ ผบ.ตอน. ผบ.หมู่ ต่อไป	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ. ปฏิบัติตามระเบียบกรม หน่วย 1.เมื่อ รอง ผบ.มว. รับ คำสั่งเข้าที่มณฑลจาก ผบ.มว. เรียบร้อยแล้ว 2.รอง ผบ.มว. ออกคำสั่งเตรียมแม่ ตอน ถ.	ปฏิบัติตามระเบียบกรม หน่วย 1.เมื่อ ผบ.ตอน คห. รับ คำสั่งเข้าที่มณฑลจาก ผบ.มว. เรียบร้อยแล้ว 2.ผบ.ตอน คห. ออกคำสั่งเตรียมแม่ ตอน คห.	ปฏิบัติตามระเบียบกรม หน่วย 1.เมื่อ ผบ. หมู่ ปลด.รับ คำสั่งเข้าที่มณฑลจาก ผบ.มว. เรียบร้อยแล้ว 2.ผบ. หมู่ ปลด. ออกคำสั่งเตรียมแม่ หมู่ ปลด.	ปฏิบัติตามระเบียบกรม หน่วย 1.เมื่อ ผบ.หมู่ ค. รับ คำสั่ง เข้าที่มณฑลจาก ผบ.มว. เรียบร้อยแล้ว 2. ผบ.หมู่ ค. ออกคำสั่งเตรียมแม่ หมู่ ค. 3. ผบ.หมู่ ค. ทำคำสั่งยุทธการของ ผบ.มว. เป็นคำสั่งของ หมู่ ค. 4. ผบ.หมู่ ค. ออกคำสั่งเข้าที่ มณฑลให้ หมู่ ค.เป็นคำสั่ง ต้น กะทัดรัด ชัดเจนสมบูรณ์ 5. ผบ.หมู่ ค. ได้มีการชักชวน การปฏิบัติก่อนปฏิบัติภารกิจ ตามที่ได้รับมอบ

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.ลว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
5.เมื่อ ผบ.ร้อย. ได้เห็นทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับแนวทางของ ผบ.พัน. แล้วดำเนินการทำแผน/ คำสั่งยุทธการเพื่อให้กับส่วนต่าง ๆ ณ แนวที่มั่นสกัดกัน					
6. ออกคำสั่งยุทธการ และแจกจ่ายแผนรบหน่วยงาน					
7.เมื่อ รอง ผบ.ร้อย. นำ ผบ.มว. มารับคำสั่ง ณ แนวที่มั่นสกัดกัน ผบ.ร้อย.ออกคำสั่งยุทธการให้กับ ทุกส่วน ชักถามความเข้าใจและ บรรยายสรุปกลับจนเข้าใจ					
การเคลื่อนย้าย เข้าที่มั่นสกัดกัน เมื่อได้เวลา ผบ.ร้อย. ส่งเคลื่อน ย้ายเข้าที่มั่นสกัดกันทุกส่วน รายงานและปฏิบัติตามคำสั่งยุทธการ ในการปฏิบัติทุกขั้นตอน	การเคลื่อนย้าย เข้าที่มั่น สกัดกัน เมื่อได้เวลา ผบ.มว. ส่ง เคลื่อนย้ายเข้าที่มั่นสกัดกัน ทุกส่วน รายงานและปฏิบัติ ตามคำสั่งยุทธการในการ ปฏิบัติทุกขั้นตอน	การเคลื่อนย้าย เข้าที่มั่นสกัดกัน 1. เคลื่อนย้ายตามรูปแบบ และเส้นทางที่กำหนด 2. รอง ผบ.มว. นำ ถ. พังตลอดจนเข้าที่กำบังที่ได้ เลือกว่าแล้ว	การเคลื่อนย้าย เข้าที่มั่นสกัดกัน ตอนคอยเหตุเคลื่อนที่ ตามคำสั่งยุทธการ เมื่อ ถึงจุดแยกเข้าที่มั่นสกัด กันให้คอยเหตุ หมู่ 1 วางตัวตั้งรับทางปีกซ้าย ของ มว.ลว. หมู่ 2 วางตัวตั้งรับทางปีก ขวา ของ มว.ลว.	การเคลื่อนย้าย เข้าที่มั่นสกัดกัน 1. การเคลื่อนย้ายเมื่อได้ รับคำสั่ง 2. ผบ.หมู่ ปล. ควบคุมการเคลื่อนย้ายของ หมู่ ปล. ให้เป็นไปตาม รูปขบวนและเส้นทางที่ กำหนด 3. เมื่อเข้าที่มั่นแล้ววาง กำลังในพื้นที่รับผิดชอบ ของ หมู่ ปล.	การเคลื่อนย้าย เข้าที่มั่นสกัดกัน 1.เคลื่อนย้ายตามคำสั่ง ยุทธการ 2.หมู่ ค.เคลื่อนที่ตาม หมู่ ปล. 3.ทำการระวังป้องกัน ตาม รปจ. 4.นำกำลังเข้าที่ตั้งยิงบริเวณ ย่านกลางห่างจากกำลังส่วน ใหญ่ของ มว. ประมาณ 1000 ม.

ผ.ร้อย.	ผ.บ.ม.ว.ลว.	รอง ผ.บ.ม.ว./ผ.ตอ.น.ถ.	ผ.บ.ตอ.น.คห.	ผ.บ.หมู่ ปล.	ผ.บ.หมู่ ค.
การเตรียมการในขั้นต้น สกัดกั้น ผ.บ.ร้อย. ตรวจสอบให้ทุกส่วนดำเนินการตามหัวข้อการตั้งรับ 9 บ 9 หัวข้อและส่งแผนการไปยังแผนการวางกำลัง ให้กับกองพันและดำเนินการตรวจแนวของแต่ละส่วนเมื่อเริ่มเรียบร้อยแล้วรายงานให้ ผ.บ.พัน. ทราบเมื่อมีเวลา ผ.บ.ร้อย. สั่งการ ให้ทุกส่วนดัดแปลงที่มั่นและพร้อมด้านทานตลอดเวลา	การเตรียมการในขั้นต้น สกัดกั้น ผ.บ.ม.ว. ตรวจสอบให้ทุกส่วนดำเนินการตามหัวข้อการตั้งรับ 9 หัวข้อการตั้งรับ 9 หัวข้อและส่งแผนการไปยังแผนการวางกำลัง ให้กับกองร้อยและดำเนินการตรวจแนว ร้อย. ทราบ เมื่อมีเวลา ผ.บ.ร้อย. สั่งการ ให้ทุกส่วน ดัดแปลงที่มั่นและพร้อมด้านทาน ตลอดเวลา	การเตรียมการในขั้นต้น สกัดกั้น 1. พดียงทำการระวังป้องกันโดยการตรวจการช่างหน้าเมื่อมีเหตุการณสามารถทำการยิงต่อเป้าหมายได้ 2. การวางอาวุธยิง ผ.บ.ร.ก. กำหนดเป้าหมายชี้เขตการยิงของหมวด กองร้อย ให้รู้แต่ละคน พดียงจัดทำแผนจระะยะส่ง ผ.บ.ม.ว. ภายใน 30 นาที ผ.บ.ร.ก. ประสานเขตการยิงกับหน่วยข้างเคียง 3. ถากถางพื้นยิง พลขับทำการ ถากถางพื้นยิงในทิศทางไปยังเป้าหมายไม่ให้มีสิ่งกีดขวางเขตการยิงพร้อมทั้งปักหลักเล็งและพราง ยานพาหนะ 4. พลประจำทำการชุดหลุมบุคคล บริเวณข้างรถ 5. ทำการวางการติดตื้อสื่อสารทางสายไปยัง บก.มว. 6. เลือกที่ตั้งยิงสำรวจและที่มั่นเพิ่มเติม	การเตรียมการในขั้นต้น สกัดกั้น 1. จัดให้มีการระวังป้องกัน 2. วางที่ตั้งอาวุธยิงและทำแผนจระะยะ 3. ถากถางพื้นยิง 4. ชุดหลุมบุคคล 5. วางการติดตื้อสื่อสาร 6. วางเครื่องกีดขวางและดงระเบิด 7. เลือกที่ตั้งยิงสำรวจ – เพิ่มเติม 8. ทำหลุมบุคคลเพิ่มเติม 9. ดัดแปลงที่มั่นเพิ่มเติม	การเตรียมการในขั้นต้น สกัดกั้น 1. ส่งยามคอยเหตุบริเวณย่านกลาง 1 จุด 2. จัดให้มีการระวังป้องกัน 3. นำอาวุธวางที่ตั้งยิง 4. ถากถางพื้นยิง 5. ทำแผนจระะยะ 6. ดัดแปลงที่มั่น 7. วางการติดตื้อสื่อสาร 8. วางเครื่องกีดขวาง 9. เลือกที่ตั้งยิงสำรวจ, เพิ่มเติม 10. ทำหลุมบุคคล 11. ทำการพราง และกลบเกลื่อนร่องรอย	การเตรียมการในขั้นต้น สกัดกั้น 1. จัดให้มีการระวังป้องกัน, การวางพื้นยิงเดิมกว้างด้านหน้าพื้นที่รับผิดชอบของหมวด 2. ทำแผนการยิงของหมู่ 2 ฉบับ ส่งให้ ผ.บ.ม.ว. 1 ฉบับ เก็บไว้กับตนเอง 1 ฉบับ เพื่อเป็นหลักฐาน การยิง 3. ถากถางพื้นการยิง, ชุดหลุมบุคคล, ดำรงการติดตื้อสื่อสารตลอดเวลา, 4. วางพื้นยิงคุ้มครอง, เครื่องกีดขวาง, กำหนดที่ตั้งยิงสำรวจเพิ่มเติม,

2) ขั้นตอนการปฏิบัติ

เริ่มต้น : กองร้อยพร้อมด้านทาน ณ แนวที่มันตั้งรับตามเวลาที่หน่วยเหนือกำหนด

สิ้นสุด : กองร้อยเคลื่อนที่ผ่านแนวการวางกำลังของกำลังทหารฝ่ายเดียวกัน หรือปฏิบัติตามแผนรอบหนึ่งเวลา

ผบ. พัน.

การปฏิบัติในที่มั่นสกัดกั้น

เมื่อได้เวลา ผบ. พัน. ส่งหน่วยต่างๆ ทำการเคลื่อนย้ายเข้าที่มั่นสกัดกั้นตามคำสั่งยุทธการ เมื่อเข้าที่มั่นเรียบร้อยแล้ว ผบ. พัน. ให้ทุกกองร้อยส่งแผนการวางกำลัง แผนการยิง จากนั้นทำการตรวจแนวที่มั่นสกัดกั้น หลังจากนั้นก็ให้ รอง ผบ. พัน. ทำการตรวจแนวชั้นแห่งใหม่เมื่อมีเวลา ส่วนกองร้อยต่างๆ ให้พร้อมด้านทานตามคำสั่งยุทธการ และทำการดัดแปลงที่มั่นเมื่อมีเหตุการณ์ หรือตรวจพบสิ่งผิดปกติให้รายงานมาให้กองพันทราบโดยเร็ว

การใช้อาวุธยิงสนับสนุน

ผบ. พัน. ประสานกับหน่วยเหนือในเรื่องของอาวุธยิงสนับสนุนหรือไม่ จะร้องขอการยิงอย่างไร เมื่อไรพร้อมให้การสนับสนุน

การใช้อาวุธยิงเล็งตรง

ผบ. พัน. รับทราบการปฏิบัติของกองร้อยต่างๆ ในการใช้อาวุธยิงเล็งตรงและรายงานให้หน่วยเหนือทราบ

ผอ.

ผอ. ต่างๆ : ให้การสนับสนุน กองร้อยต่างๆ เมื่อร้องขอตามหน้าที่ของแต่ละบุคคล
รอง ผบ. พัน. : ดูแลควบคุมการปฏิบัติด้านธุรการภายใน บก. ทำการตรวจแนวชั้นแต่ละแนวชั้นเมื่อมีเวลา และเป็นผู้อำนวยการผ่านแนว

ผบ. พัน.

ผอ.

การผลัดออกจากการรบ

เมื่อกองร้อยต่าง ๆ รายงานมาให้ ผบ. พัน. ทราบถึง การปะทะกับฝ่ายข้าศึก ผบ. พัน. ต้องขออนุมัติจากหน่วยเหนือเสียก่อน หรือเมื่อได้เวลาตามแผนรบหนึ่งเวลา ผบ. พัน. พิจารณาจะให้อำนาจให้กองร้อยต่าง ๆ หรือ ผบ. พัน. ไปรอ ณ แนวขึ้นต่อไป ในส่วนของ ผบ. พัน. ทำการถอนตัวร่วมกับกองร้อย สุดท้ายที่ทำการถอนตัว เมื่อทุกส่วนถอนตัวเข้าแนวขึ้นต่อไปเรียบร้อยแล้ว รายงานให้หน่วยเหนือทราบ การเข้าที่รวมพล

ผบ. พัน. สั่งการให้แต่ละส่วนถอนตัวเข้าที่รวมพล เมื่อทุกส่วนถอนตัวเข้าที่รวมพลเรียบร้อยแล้ว ผบ. พัน. รายงานให้หน่วยเหนือทราบ และเตรียมปฏิบัติการต่อไป

ผบ. พัน. สั่งการให้ กอง ผบ. พัน. ประสานการผ่านแนวร่วมกับกำลังพลของแต่ละกองร้อย กับกำลังพลทหารที่วางอยู่แนวการวางกำลัง เพื่อขอกลับเข้าพื้นที่โดยยึดถือระเบียบการผ่านแนว โดย ผบ. พัน. ขึ้นมาตรวจสอบจำนวนยานพาหนะ หลังจาก รอง ผบ. พัน. ประสานการผ่านแนวเรียบร้อยแล้ว

ผบ. ร้อย.	ผบ. ม. ลว.	รอง ผบ. ม. ว./ผบ. ตอน ถ.	ผบ. ตอน ค. ห.	ผบ. หมู่ ปล.	ผบ. หมู่ ค.
การปฏิบัติในขั้นต้น	การปฏิบัติในขั้นต้น	การปฏิบัติในขั้นต้น	การปฏิบัติในขั้นต้น	การปฏิบัติในขั้นต้น	การปฏิบัติในขั้นต้น
ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับการเตรียมการในขั้นต้น	ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับการเตรียมการในขั้นต้น	1. ผบ. ร. ถ. ประสานกับพลยิงในการทำการยิงและกำหนดเป้าหมายที่คาดว่าจะเคลื่อนที่เข้ามาในเขตรับผิดชอบของตน	1. ส่งยามคอยเหตุออกไปตรวจการณ์ออกไปทางปีกซ้ายและขวา ของ ม. ว. ข้างละ 1 หมู่	1. ผบ. หมู่ ปล. ส่งยามคอยเหตุออกไปตรวจการณ์ข้างหน้า	ผบ. หมู่ ค. กำกับดูแลและปฏิบัติเช่นเดียวกับ การเตรียมการในขั้นต้น
		2. กำกับดูแลการทำแผนจดระยะของพลยิง ตลอดจนช่วยเหลือในการกระระยะต่อไป	2. กำกับดูแลปฏิบัติเช่นเดียวกับการเตรียมการในขั้นต้น	2. วางที่ตั้งยิงของอาวุธให้ครอบคลุมพื้นที่รับผิดชอบ	

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.ลว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
		3. ผบ.รย. กำกับดูแลการตรวจอาวุธเครื่องควบคุมการยิง เครื่องกำหนดมุขทิศ เครื่องตั้งมุมยิง กล้องตรวจการณ์ .กล้อง NO_54MK1 ปืนกลร่วมแกนว่าสามารถทำการยิงได้หรือไม่ 4. ผบ.รย. ทำการกำกับดูแลพลขับ ในการถากถางพื้นที่ การจัดทำที่มั่นเพิ่มเติมว่ามีการพรางและมีเครื่องกำบังเหนือศีรษะหรือไม่ 5. ผบ.รย ต้องมีความมั่นใจว่าอาวุธทุกกระบอกมีการตั้งศูนย์รบและใช้การได้ มีการแจกจ่ายกระสุนให้เพียงพอ 6. พลยิงทำแผนการยิงแสดงเขตการยิงของตนเองเพื่อแสดงให้เห็นตำแหน่งต้นขีปนาวุธหรือลักษณะภูมิประเทศที่เด่นชัดพร้อมทั้งบอกระยะไปยังภูมิประเทศเหล่านั้นได้ 7. มอบแผนการยิงที่ทำได้ไว้ให้กับ ผบ.มว.1ชุด และเก็บไว้กับตนเอง 1 ชุด เพื่อเป็นหลักฐานในการยิง ในที่ศนวิสัยไม่ได้ 8. ประสานการวางแผนการติดต่อสื่อสารตามสาย กับ ทก.มว. และที่ตรวจการณ์ 9. กำหนดที่ตั้งยิงหลัก,รอง,เพิ่มเติม และทำแผนการยิงในที่ตั้งแต่ละแห่ง 10. กำกับดูแลการจัดทำเครื่องกีดขวางและสัญญาณเตือนภัย			

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.ลว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
การใช้อาวุธยิงสนับสนุน 1.การยิงระยะใกล้ด้วยอาวุธยิงสนับสนุน สนุนของกองร้อยที่มีอยู่เมื่อ มว. ร้องขอการยิงของเครื่องยิงลูกระเบิด ให้แต่ละหมวดดำเนินการยิงตาม ความเร่งด่วน และแผนการยิงของกองร้อย โดยให้ส่วนที่ร้องขอทำการส่งคำขอยิงและปรับการยิงกับ หมู่ เครื่องยิง 2.การยิงระยะใกล้ อาวุธยิงของกองร้อยจากเครื่องยิงลูกระเบิดหรือตอร์นาโดถึงเพื่อทำลายเป้าหมายที่เกิดขึ้นตามความเหมาะสมของอาวุธแต่ละชนิด 3.การยิงจากเมื่อเข้าศึกเข้ามาในระยะยิงหวังผลของปืนเล็กเดมกวางด้านหน้าของ กองร้อย ที่รับผิดชอบ ผบ.ร้อย. ส่งให้ทุกส่วนทำการ ยิงจากในตำแหน่ง ผบ. ส่งอาวุธยิงสนับสนุนทำ การยิงภายในที่มั่นและร้องขออาวุธยิงสนับสนุนจากหน่วยเหนือ	การใช้อาวุธยิงสนับสนุน 1.รับคำขอยิงจากส่วนขอรับ การสนับสนุน 2.สั่งการให้ส่วนยิงดำเนินการ ยิงตามคำร้องขอ	การใช้อาวุธยิงสนับสนุน ใช้ปืนกลร่วมแกนยิงในระยะ ยิงป้องกันจนกว่าสิ้นสุดท้ายและ ใช้กระสุนลูกปรายเพื่อยิงสังหารหมู่ทหารราบ	การใช้อาวุธยิงสนับสนุน 1.ใช้อาวุธยิงสนับสนุน ทำการยิงเข้าศึกที่กำลัง เข้าตี 2.ตอนคอยเหตุทำการ ตรวจสอบและปรับ การยิง	การใช้อาวุธยิงสนับสนุน ผบ.หมู่ ปล. ทำการร้องขอการยิง เมื่อ ตรวจสอบพบเข้าศึกและเป็น เป้าหมายคุ้มค้ำกับการยิง 1. การยิงระยะใกล้ ผบ.หมู่ ปล. ทำหน้าที่เป็น ผู้ตรวจการณ์หน้าประสาน, การยิงให้กับอาวุธยิงสนับสนุน 2. การยิงระยะใกล้ ผบ.หมู่ ปล. พิจารณาที่ หมายที่จะทำการยิงโดย ประสานการยิงและใช้อาวุธที่ เหมาะสมในระยะหวังผล 3. การยิงจากขั้นสุดท้าย ผบ.หมู่ ปล. ออกคำสั่งให้ อาวุธทุกชนิด ทำการยิง ไปสู่เป้าหมาย ที่มองเห็น และยิงตามแผนจัดระยะ หรือแผนการยิง ที่มอง ไม่เห็นที่หมาย	การใช้อาวุธยิงสนับสนุน ผบ.หมู่ ค. ส่งยิงเครื่อง ยิงลูกระเบิดเมื่อมีการ ร้องขอให้ทำ การยิง 1.เป้าหมายตามแผน ของหมวด ตามคำสั่ง ยุทธการ 2.เป้าหมายตามลำดับ ความเร่งด่วน/เป้าหมาย ตามเหตุการณ์, และฉาก ขัดขวาง

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.ลว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปลด.	ผบ.หมู่ ค.
การใช้อาวุธยิงเล็งตรง ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับการใช้อาวุธยิงสนับสนุน	การใช้อาวุธยิงเล็งตรง ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับการใช้อาวุธยิงสนับสนุน	การใช้อาวุธยิงเล็งตรง 1. สนับสนุนการยิงเล็งตรงให้กับหมวดเมื่อได้รับการร้องขอหรือ เป้าหมายเกิดขึ้นในทีมสนับสนุน 2. พดยิงสามารถทำการยิงตามแผนยุทธยะต่อไปเป้าหมายที่กำหนดไว้ 3. เมื่อไม่สามารถตรวจการณ์เห็นต่อเป้าหมาย ให้เคลื่อนที่จากที่ตั้งยิงหลักเพื่อทำลายต่อเป้าหมายและเคลื่อนที่เข้าที่ที่ตั้งยิงเหมือนเดิม	การใช้อาวุธยิงเล็งตรง 1. ทำการยิงเข้าตีในระยะยิงหวังผลที่สูงสุด 2.สังยิงจนป้องกันขึ้นสุดท้ายตามคำสั่ง ผบ.มว.	การใช้อาวุธยิงเล็งตรง 1. ใช้ตอบเป้าหมายที่อยู่ในระยะหวังผล 2. การยิงจาก ผบ.หมู่ สังการยิงจากโดยใช้อาวุธทุกชนิดที่มีอยู่ในส่วนของตน ยิงตามแผนยุทธยะและแผนการยิง	การใช้อาวุธยิงเล็งตรง ผบ.หมู่ ค.ทำการยิงจากป้อมกันชนสุดท้ายตามคำสั่งของ ผบ.มว.เพื่อขัดขวางการเคลื่อนที่ของข้าศึกที่จะผ่านพื้นที่หรือที่มั่นสำคัญนั้นมา (สร้างฉากขัดขวาง)
การผละออกจากการรบ 1.เมื่อถูกข้าศึกกดดัน ผบ.ร้อย. ร้องขอการถอนตัวไปยัง ผบ.พัน. เมื่อได้รับคำสั่งให้ถอนตัว ผบ.ร้อย. ส่งการให้ส่วนที่ถูกกดดันน้อยกว่าหรือถูกกดดันน้อยกว่าถอนตัว 2.เมื่อถูกข้าศึกไม่กดดัน ผบ.ร้อย. ส่งการให้ปฏิบัติตามแผนรบหนึ่งเวลา เมื่อจบภารกิจตั้งรับ โดย ผบ.ร้อย.รายงานให้ ผบ.พัน.ทราบก่อนที่จะปฏิบัติ	การผละออกจากการรบ 1.เมื่อถูกข้าศึกกดดัน ผบ.มว. ร้องขอการถอนตัวไปยัง ผบ.ร้อย. เมื่อได้รับคำสั่งให้ถอนตัว ผบ.มว. ส่งการให้ส่วนที่ไม่ถูกกดดันหรือถูกกดดันน้อยกว่าถอนตัว 2.เมื่อถูกข้าศึกไม่กดดัน ผบ.มว. ส่งการให้ปฏิบัติตามแผนรบหนึ่งเวลา เมื่อจบภารกิจตั้งรับ โดย ผบ.มว.รายงานให้ ผบ.พัน.ทราบก่อนที่จะปฏิบัติ เมื่อ ผบ.มว.ได้รับคำสั่งให้ถอนตัว ผบ.ร้อย. ส่งการให้แต่ละส่วนดำเนินการตามแผนรบหนึ่ง	การผละออกจากการรบ 1.เมื่อถูกข้าศึกกดดัน ตอน ถ. ถอนตัวตามคำสั่งของ ผบ.มว. โดยยึดถือภูมิประเทศเป็นหลัก 1) ภูมิประเทศเป็นที่โล่ง ตอน ถ. ถอนตัวก่อน 2) ภูมิประเทศเป็นป่ารกทึบ ตอน ถ. ถอนตัวต่อจาก 2.เมื่อถูกข้าศึกไม่กดดัน ตอน ถ. ถอนตัวตามแผน	การผละออกจากการรบ 1.เมื่อข้าศึกกดดัน ตอนคห.โดยเป็นต้นสุด หวังผลที่สูงสุด 2.สังยิงจนป้องกันขึ้นสุดท้ายตามคำสั่ง ผบ.มว.	การผละออกจากการรบ 1.เมื่อข้าศึกกดดัน หมู่ ปลด.. ถอนตัวตามคำสั่งของ ผบ.มว. โดยยึดถือภูมิประเทศเป็นหลัก 1) ภูมิประเทศเป็นที่โล่ง หมู่ ปลด.ถอนตัวก่อน ตอน ถ. หมู่ ปลด.ถอนตัวต่อจาก 2.เมื่อถูกข้าศึกไม่กดดัน หมู่ ปลด. ถอนตัวตามแผน	การผละออกจากการรบ 1. เมื่อข้าศึกกดดัน ผบ.หมู่ ค. ออกคำสั่งให้ผละออกจากการรบตามคำสั่งของ ผบ.มว. เป็นหน่วยที่ส่งต่อจากตอน คห.และทำการยิงจากคว้นเพื่อเป็นการพรางเงิน การผละออกจากการรบให้กับ มว.ลว. 2 เมื่อข้าศึกไม่กดดัน หมู่ ค. ถอนตัวตามแผน
การผละออกจากการรบ 1.เมื่อถูกข้าศึกกดดัน ผบ.ร้อย. ร้องขอการถอนตัวไปยัง ผบ.พัน. เมื่อได้รับคำสั่งให้ถอนตัว ผบ.ร้อย. ส่งการให้ส่วนที่ไม่ถูกกดดันหรือถูกกดดันน้อยกว่าถอนตัว 2.เมื่อถูกข้าศึกไม่กดดัน ผบ.ร้อย. ส่งการให้ปฏิบัติตามแผนรบหนึ่งเวลา เมื่อจบภารกิจตั้งรับ โดย ผบ.ร้อย.รายงานให้ ผบ.พัน.ทราบก่อนที่จะปฏิบัติ	การผละออกจากการรบ 1.เมื่อถูกข้าศึกกดดัน ผบ.มว. ร้องขอการถอนตัวไปยัง ผบ.ร้อย. เมื่อได้รับคำสั่งให้ถอนตัว ผบ.มว. ส่งการให้ส่วนที่ไม่ถูกกดดันหรือถูกกดดันน้อยกว่าถอนตัว 2.เมื่อถูกข้าศึกไม่กดดัน ผบ.มว. ส่งการให้ปฏิบัติตามแผนรบหนึ่งเวลา เมื่อจบภารกิจตั้งรับ โดย ผบ.มว.รายงานให้ ผบ.พัน.ทราบก่อนที่จะปฏิบัติ	การผละออกจากการรบ 1.เมื่อถูกข้าศึกกดดัน ตอน ถ. ถอนตัวตามคำสั่งของ ผบ.มว. โดยยึดถือภูมิประเทศเป็นหลัก 1) ภูมิประเทศเป็นที่โล่ง ตอน ถ. ถอนตัวก่อน 2) ภูมิประเทศเป็นป่ารกทึบ ตอน ถ. ถอนตัวต่อจาก 2.เมื่อถูกข้าศึกไม่กดดัน ตอน ถ. ถอนตัวตามแผน	การผละออกจากการรบ 1.เมื่อข้าศึกกดดัน ตอนคห.โดยเป็นต้นสุด หวังผลที่สูงสุด 2.สังยิงจนป้องกันขึ้นสุดท้ายตามคำสั่ง ผบ.มว.	การผละออกจากการรบ 1.เมื่อข้าศึกกดดัน หมู่ ปลด.. ถอนตัวตามคำสั่งของ ผบ.มว. โดยยึดถือภูมิประเทศเป็นหลัก 1) ภูมิประเทศเป็นที่โล่ง หมู่ ปลด.ถอนตัวก่อน ตอน ถ. หมู่ ปลด.ถอนตัวต่อจาก 2.เมื่อถูกข้าศึกไม่กดดัน หมู่ ปลด. ถอนตัวตามแผน	การผละออกจากการรบ 1. เมื่อข้าศึกกดดัน ผบ.หมู่ ค. ออกคำสั่งให้ผละออกจากการรบตามคำสั่งของ ผบ.มว. เป็นหน่วยที่ส่งต่อจากตอน คห.และทำการยิงจากคว้นเพื่อเป็นการพรางเงิน การผละออกจากการรบให้กับ มว.ลว. 2 เมื่อข้าศึกไม่กดดัน หมู่ ค. ถอนตัวตามแผน

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.ลว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
การเข้าที่รวมพล ผบ.ร้อย.ควบคุมการเคลื่อนที่ของทุกส่วนเข้าที่รวมพลเมื่อเข้าที่แล้วรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ	การเข้าที่รวมพล ผบ.มว.ควบคุมการเคลื่อนที่ของทุกส่วนเข้าที่รวมพลเมื่อเข้าที่แล้วรายงานให้ ผบ.ร้อย. ทราบ	การเข้าที่รวมพล รอง ผบ.มว.นำกำลังส่วนใหญ่มายังแนวรับผิดชอบโดยจัดเจ้าหน้าที่นำทาง 1. จัดให้มีการระวังป้องกัน 2. วางที่ตั้งอาวุธยิง 3. ถากถางพื้นที่ 4. ขุดหลุมบุคคล 5. วางการติดต่อดสื่อสาร 6. วางเครื่องกีดขวางและดงระเบิด 7. เลือกว่าตั้งยิงสำรอง เพิ่มเติม 8. ขุดหลุมบุคคลเพิ่มเติม 9. ตั้งแปลงที่มั่นเพิ่มเติม	การเข้าที่รวมพล ผบ.ตอนคอยเหตุ นำกำลังเข้าที่รวมพล ปฏิบัติตาม รบ.จ.	การเข้าที่รวมพล 1. ปฏิบัติให้เป็นไปตาม รบ.จ.และตามงานด่วนในที่รวมพล 2. นำรถเข้าที่ตั้งตาม รบ.จ. 3. กำลังพลลงรถคุ้มครองรถถัง	การเข้าที่รวมพล ผบ.หมู่ ค. นำกำลังพลเข้าพื้นที่รวมพลและควบคุม/กำกับดูแลการปฏิบัติในที่รวมพลปฏิบัติตาม รบ.จ.
การปฏิบัติการผ่านแนว ผบ.ร้อย. ให้ รอง ผบ.ร้อย. เป็นผู้ประสานการผ่านแนวกับหน่วยทหาร ที่วางกำลังที่แนวตามจุดหรือตำบลผ่านพร้อมไปกับตรวจสอบยานพาหนะที่ผ่านเขตเข้ามาถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่เข้าให้ทำการทำลาย เมื่อผ่านเรียบร้อยแล้วรายงานให้ ผบ.ร้อย. ทราบ	การปฏิบัติการผ่านแนว ผบ.มว. ให้ รอง ผบ.มว. เป็นผู้ประสานการผ่านแนวกับหน่วยทหารที่วางกำลังที่แนวตามจุดหรือตำบลผ่านพร้อมไปกับตรวจสอบยานพาหนะที่ผ่านเขตเข้ามาถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่เข้าให้ทำการทำลาย เมื่อผ่านเรียบร้อยแล้วรายงานให้ ผบ.ร้อย. ทราบ	การปฏิบัติการผ่านแนว การปฏิบัติการผ่านแนวรอง ผบ.มว. ทำการประสานผ่านแนวร่วมกับ รอง ผบ.ร้อย. 1 การวางกำลัง 2 จุดพบ 3 เส้นทางหลัก เส้นทางรอง ป้ายชี้ทาง 4 ที่หมายหรือที่รวมพล 5 ที่ตั้งกองบังคับการ สัมภาระ 6 เวลาเฝ้าพื้นที่การรบ 7 การควบคุมการจราจร 8 การติดต่อดสื่อสาร ความถี่นามเรียกขาน สัญญาณต่างๆ 9 การยิงสนับสนุน 10. การสนับสนุนการช่วยรบ การส่งกลับผู้บาดเจ็บและเชลยศึก 11 ขวากรอง	การปฏิบัติการผ่านแนว 1. ผบ.ตอนคอยเหตุรายงาน ผบ.มว. เข้าหน้า ประมาณ 200 เมตร เป็นทหารฝ่ายเดียวกันขอหยุดรูปขบวน 2. ตอนคอยเหตุปฏิบัติตามคำแนะนำของรอง ผบ.มว. และเคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น	การปฏิบัติการผ่านแนว 1. ผบ.หมู่ ปล. แสดงสัญญาณบอกฝ่ายก่อนที่จะผ่านจุดแนวทหารฝ่ายเดียวกัน 2. ผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกันตามเวลาที่กำหนดให้ 3. เคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น	การปฏิบัติการผ่านแนว 1. ผบ.หมู่ ค. แสดงสัญญาณบอกฝ่ายก่อนที่จะผ่านจุดแนวทหารฝ่ายเดียวกัน 2. ผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกันตามเวลาที่กำหนดให้ 3. เคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น

3) ขั้นตอนหลังการปฏิบัติ

เริ่มต้น : กองร้อยเคลื่อนที่ไปเข้าที่รวมพลแห่งใหม่หรือปฏิบัติตามแผนรบหน่วยงาน
เมื่อกำลังส่วนใหญ่ยังไม่พร้อม

ผบ.พัน.	ผอ.
ผบ.พัน. ให้แต่ละกองร้อย ส่งสถานภาพของกำลังพลอาวุธยุทโธปกรณ์ ตลอดจน สป.ต่าง ๆ ที่แต่ละส่วนต้องการ และให้ ผอ. ต่าง ๆ สนับสนุน ตามที่ร้องขอ หลังจากนั้น รายงานให้หน่วยเหนือทราบ และขอรับการสนับสนุนในส่วนที่ต้องการ	ผอ.2 : รวบรวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้าศึก และสรุปรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ ผอ.3 : พิจารณาและวิเคราะห์การปฏิบัติงานที่ผ่านมา มีผลการปฏิบัติ อย่างไรแล้วสรุปรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ ผอ.4 : ตรวจสอบยุทธโธปกรณ์ และ สป.ต่าง ๆ พร้อมทั้งแจกจ่ายให้กับ กองร้อยต่าง ๆ ตามที่ร้องขอ และขอรับการสนับสนุนเพิ่มเติมจาก หน่วย และรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ ผอ.1 : ตรวจสอบกำลังพลและทดแทนให้กับกองร้อยตามที่ร้องขอ และประสานกับหน่วยเหนือเมื่อกำลังพลทดแทนไม่เพียงพอ ตลอดจน งานด้านบริการอื่น ๆ เพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจให้กับกำลังพล และ รายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ ผช.ผอ.3 : รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงานด้านกิจการพลเรือนของตนเอง มี ผลกระทบต่อภารกิจหรือไม่อย่างไร แล้วรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ รอง ผบ.พัน.: รวบรวมข้อมูลข่าวสารทุกชนิดทุกสายงานและ รายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ

ผล.ร้อย.	ผล.ม.ว.ลว.	รอง ผบ.ม.ว./ผบ.ตอน ธ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
การจัดระเบียบใหม่ ผบ.ร้อย. ให้ รอง ผบ.ร้อย. รวบรวมสถานภาพของส่วน ต่างๆ ในด้านกำลังพล ยุทธโศปกรณ์ และ สป.ต่างๆ พร้อมทั้งแจกจ่าย สป. ทดแทน กำลัง, ยุทธโศปกรณ์, ส่งกลับ ผู้บาดเจ็บ และเคลียศึก ตลอดจนรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ และขอรับการสนับสนุน เพิ่มเติมจากกองพัน	การจัดระเบียบใหม่ ผบ.ม.ว. ให้ หน.ส่วน รวบรวมสถานภาพของ ส่วนต่างๆ ในด้านกำลังพล ยุทธโศปกรณ์ และ สป.ต่างๆ พร้อมทั้งแจกจ่าย สป. ทดแทน กำลัง, ยุทธโศปกรณ์, ส่งกลับ ผู้บาดเจ็บ และเคลียศึก ตลอดจนรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ และขอรับ การสนับสนุนเพิ่มเติมจาก กองพัน	การจัดระเบียบใหม่ 1 การรายงานตำแหน่งที่อยู่และ สถานะภาพของหน่วย 2 รายงานสถานสูญเสียของกำลัง พล ยานพาหนะและ ยุทธโศปกรณ์ 3 การส่งกลับ ผู้บาดเจ็บ เคลียศึก ยุทธโศกรณ์ชั่วคราว 4 การส่งกำลังจัดการเฉลี่ยกระสุน และยุทธโศกรณ์ทางหน่วย 5 การควบคุม การติดต่อสื่อสาร 6 การทดแทนกำลัง 7 การดำเนินการเพิ่มเติม สป. ต่างๆ 8 ดำเนินการปฏิบัติบำรุงยาน พาหนะ	การจัดระเบียบใหม่ ผบ.ตอน คห. เหตุร้ายแรงที่เกิดขึ้นตอนคอย เหตุร้ายแรงสถานภาพมายัง ผบ.ตอนคอยเหตุ 1. รายงานสถานภาพกำลังพล, ยุทธโศกรณ์, น้ำมัน กระสุน 2. ดำเนินการปรัณัติ บำรุงยานพาหนะ ที่จำเป็น 3. ผบ.ตอน รวบรวมสถานภาพที่ ผบ.รต แต่ละคืนส่งมาให้กับ รอง มว.ลว.	การจัดระเบียบใหม่ ผบ.หมู่ ปล. ผบ.หมู่ ปล.รายงานความ สูญเสียและขอรับการสนับสนุน ในเรื่อง 1. กำลังพล 2. อาวุธ 3. กระสุน 4. น้ำมัน 5. ยานพาหนะ	การจัดระเบียบใหม่ ผบ.หมู่ ค. ผบ.หมู่ ค. รายงานความ สูญเสียและขอรับการ สนับสนุนในเรื่อง 1. กำลังพล 2. อาวุธ 3. กระสุน 4. น้ำมัน 5. ยานพาหนะ

การปฏิบัติการรบน่วงเวลา (Delays)

1. ความหมาย

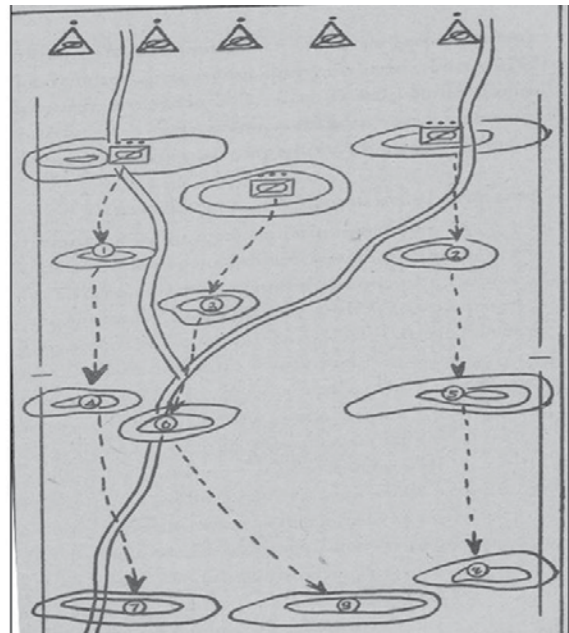
การรบน่วงเวลา คือ การรบด้วยวิธีร่นถอยแบบหนึ่งเป็นการยอมเสียพื้นที่บางส่วน เพื่อให้หน่วย มีเวลาพอที่จะปฏิบัติการขั้นต่อไป, เป็นการปฏิบัติที่พยายามก่อความเสียหายให้กับข้าศึกมากที่สุด แต่จะไม่ทำการรบติดพัน แดกหักกับข้าศึก สถานการณ์ที่จะต้องทำการรบน่วงเวลา คือ เมื่อถูกข้าศึกที่กำลังรุก มีกำลังเหนือกว่าขณะปฏิบัติ ลว. หรือ รวป.

การรบน่วงเวลา จะกระทำเมื่อหน่วยมีกำลังไม่เพียงพอที่จะเข้าตี หรือตั้งรับต่อไปได้ หรือเมื่อต้องการ ดึงข้าศึกเข้ามาสู่พื้นที่ที่เราเตรียมการตีโต้ตอบ ไว้ตามแผนการตั้งรับการรบน่วงเวลา จะทำให้ได้เวลาเพื่อให้ฝ่ายเราสามารถที่จะสถาปนากการตั้งรับขึ้นใหม่, กำบังหน่วยที่ทำการตั้งรับหรือทำการถอนตัว, ป้องกันปีกให้กับหน่วยข้างเคียง หรือ เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการออกมาล่า

2. หลักการสำคัญ

ตามปกติ ผบ.หน่วย จะวางกำลังส่วนใหญ่ไว้ข้างหน้าเพราะการรบน่วงเวลามักจะมีความกว้างของเขตปฏิบัติการมาก หน่วยสนับสนุนการรบ และหน่วยสนับสนุนการช่วยรบมักจะแยกกระจายกันออกไป และมักจะสมทบให้กับหน่วยดำเนินกลยุทธ์ที่ตนให้การสนับสนุนอยู่ ทุกกองพันที่เข้าปฏิบัติการรบควรจะได้รับคำสั่งสนับสนุนจากป.และมีการควบคุมแบบแยกการ ผบ.หน่วย จะเก็บกองหนุนไว้จำนวนหนึ่งและจะใช้เพื่อช่วยหน่วยที่ปะทะกับข้าศึกเพื่อผละออกจากการรบและชะลอการเคลื่อนที่ของข้าศึกโดยการเข้าตีข้าศึกที่ล่าเข้ามาได้ ผบ.หน่วย ควรจะมีความริเริ่มในทุกโอกาสที่จะทำได้ โดยการโจมตีข้าศึก เพื่อให้ข้าศึกเสียความหนุนเนื่องในการเข้าตี และทำลายการจัดระเบียบของข้าศึก ทำให้ข้าศึกต้องเสียเวลามากขึ้น การโจมตีข้าศึกอาจทำได้โดยใช้ การซุ่มโจมตีและการตีโต้ตอบได้ อาวุธเล็งจำลองควรที่จะสามารถป้องกันที่มั่น คุ่มครองเครื่องกีดขวางสนับสนุนการยิงคว้นและการส่องสว่าง ให้กับหน่วยดำเนินกลยุทธ์ได้เช่นเดียวกับการตั้งรับอื่น ๆ นอกจากนั้น ผบ.หน่วย ยังจะต้องวางแผนการใช้ทุ่นระเบิดอาวุธ นชค. เมื่อได้รับอนุมัติเพื่อสนับสนุนแผนการ

ดำเนินกลยุทธ์ของตนด้วย การรบน่วงเวลา จะสิ้นสุดลงเมื่อข้าศึกหยุดการเข้าตีหรือเมื่อหน่วยรบน่วงเวลาสำเร็จภารกิจของตน และได้เคลื่อนที่ทางหน่วยอื่นแล้ว ถ้าข้าศึกหยุดการเข้าตีเพราะขาดความหนุนเนื่องหรือเพราะการสูญเสีย ผบ.หน่วยรบน่วงเวลาสามารถที่จะดำรงการเกาะข้าศึกไว้หรือทำการถอนตัวเพื่อไปปฏิบัติการอื่น ๆ ซึ่งจะต้องกระทำในประการหลัง ผบ.หน่วยรบน่วงเวลา จะต้องช่วยเหลือในการผ่านแนว และมอบข่าวสารเกี่ยวกับข้าศึกและภูมิประเทศให้แก่หน่วยที่ทำการผลัดเปลี่ยนโดยธรรมชาติ หน่วยรบน่วงเวลาจะสิ้นสุดการรบน่วงเวลาโดยการถอนตัวผ่านหน่วยทหารฝ่ายเดียวกันที่ทำการตั้งรับอยู่ด้วยการผ่านแนวไปข้างหลัง และโอนการรบให้กับหน่วยที่ทำการตั้งรับต่อไป และมอบการควบคุมจะต้องมีการประสานในเรื่องจุดผ่านกำหนดสัญญาณบอกฝ่าย การยิงสนับสนุนการตกลงในเรื่องเส้นทางที่ใช้ในการผ่านแนวที่มั่นตั้งรับถ้าเป็นไปได้ การมอบโอนการควบคุม/การรบ ควรกำหนดไว้หน้าแนวการตั้งรับเพื่อปิดกั้นการส่งมอบที่ตั้งและการจัดที่มั่นของการตั้งรับ

รูปที่ 2 - 16 ภาพการรบน่วงเวลาของ ร้อย.ม.ลว.

3. การปฏิบัติตามขั้นตอนยุทธวิธี : การจัดการบนช่วงเวลา

1) ขึ้นเตรียมการ

เริ่มต้น : รับมอบภารกิจ (โดยปกติจะรับเป็นแผนบนช่วงเวลาต่อจากภารกิจการตั้งรับ)

สิ้นสุด : ชักข้ออมการปฏิบัติ

ผบ.พัน.

1. เมื่อรับมอบภารกิจ
2. ประเมินสถานการณ์ และแนวทางการวางแผนให้ ผอ. ต่างๆ
3. มอบเจตนาารมณ์ และแนวทางการวางแผนให้ ผอ. ต่างๆ
4. ตกลงใจเลือกหนทางปฏิบัติที่ ผอ. เสนอที่ตรงกับเจตนาารมณ์ของ ผบ.พัน.
5. จัดทำแผน/คำสั่ง พร้อมแจกจ่าย
6. รับฟังการสรุปกลับจาก ผบ.นชต.
7. กำกับดูแล ชักข้ออมการปฏิบัติ

ผอ.

- ผอ.2 :** จัดทำสมรรถนะด้านการข่าว , วิเคราะห์ภูมิประเทศ สภาพลมฟ้าอากาศ, สถานการณ์ข่าวศึก (แนวทางปฏิบัติล่าสุดของข้าศึก)
- ผอ.3 :** ดำเนินการจัดเฉพาะกิจ, กำหนดแนวความคิดในการปฏิบัติ กลยุทธ์ การยิงสนับสนุน คำแนะนำการประสานการปฏิบัติการ การควบคุมบังคับบัญชา
- ผอ.4 :** แนวความคิดในการส่งกำลังบำรุง, ภารกิจด้านการส่งกำลังบำรุง ความเร่งด่วนด้านการส่งกำลังบำรุง ก่อน ระหว่าง หลังการปฏิบัติการ
- ผอ.ผอ.3 :** แนวความคิดในการปฏิบัติด้านกิจการพลเรือน, การปฏิบัติ สนับสนุนด้านกิจการพลเรือน, ที่ตั้งสำคัญทางด้านกิจการพลเรือน
- รอง ผบ.พัน** โครงร่างแนวความคิดการปฏิบัติของหน่วยเหนือและ หน่วยข้างเคียง, เจตนาารมณ์ของ ผบ.หน่วย, สมมติฐานที่สำคัญที่มี ผลกระทบต่อแผน/คำสั่ง, ภารกิจที่ต้องปฏิบัติ, เกณฑ์เสี่ยง/อันตราย/ความล้มเหลวที่อาจเกิดขึ้นตามแผน/คำสั่งยุทธการและ วิธีปฏิบัติเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดขึ้น

ผล.ร้อย.	ผล.มว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ.	ผบ.ตอน คท.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
ปฏิบัติตามระเบียบการ นำหน่วย 1. เมื่อ ผบ.ร้อย.รับแผนการรบหน่วยงานเวลาจาก ผบ.พัน. เรียบร้อยแล้ว วิเคราะห์ภารกิจ ตามปัจจัย METT-TC (โดยปกติจะรับพร้อมกัน คำสั่งการตั้งรับเร่งด่วน) 2. ผบ.มว.ออกคำสั่งเตรียมแก่หน่วยรอง 3. ผบ.ร้อย. ได้กำหนดมาตรการควบคุมรูปแบบ ระยะต่อภายใน มว. 4. มีการกำหนดมาตรการควบคุมในการติดต่อสื่อสาร 5. มีมาตรการควบคุมการใช้อาวุธ 6. ออกคำสั่งยุทธการให้กับ หัวหน้าส่วน 7. ผบ.มว.ได้มีการซักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติภารกิจ 7. ผบ.ร้อย.ซักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบ	ปฏิบัติตามระเบียบการ นำหน่วย 1. เมื่อ ผบ.มว.รับคำสั่งแผนการรบหน่วยงาน จาก ผบ.ร้อย. เรียบร้อยแล้ว (โดยปกติจะรับพร้อมกัน คำสั่งการตั้งรับเร่งด่วน) 2. ผบ.มว.ออกคำสั่งเตรียมแก่หน่วยรอง 3. ผบ.มว. ได้กำหนดมาตรการควบคุมรูปแบบ ระยะต่อภายใน มว. 4. มีการกำหนดมาตรการควบคุมในการติดต่อสื่อสาร 5. มีมาตรการควบคุมการใช้อาวุธ 6. ออกคำสั่งยุทธการให้กับ หัวหน้าส่วน 7. ผบ.มว.ได้มีการซักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติภารกิจ 7. ผบ.ร้อย.ได้มีมาตรการซักซ้อมการปฏิบัติก่อนปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบ	ปฏิบัติตามระเบียบการ นำหน่วย 1. รับคำสั่งจากผบ.มว.วิเคราะห์ภารกิจโดยใช้ปัจจัย METT-TC (โดยปกติจะรับพร้อมกัน คำสั่งการตั้งรับเร่งด่วน) 2. ออกคำสั่งตั้งเตือนที่แจ้งสถานการณณ์คร่าว ๆ ให้กับกำลังพลภายในตอนทราบ 3. ภารกิจควบคุมกำกับดูแลในการ ปบ. ยานพาหนะและยุทธโปกรณ์ภายใน มว. ดำเนินการงานด้านธุรการในการแจกจ่าย สบ.ต่าง ๆ ให้กับทุกส่วน ภายใน มว. 4. คำแนะนำทั่วไปเกี่ยวกับสายการบังคับบัญชา และการใช้อาวุธที่โปกรณ์ที่มีอยู่ เวลาและสถานที่ในการปฏิบัติ เวลาเริ่มในการปฏิบัติคร่าว ๆ 5. ทำการศึกษาเส้นทางและภูมิประเทศบนแผนที่ 6. ออกคำสั่งยุทธการ 7. ตรวจสอบความพร้อมของตอน ก่อนการปฏิบัติซักซ้อมการปฏิบัติตาม รบ.จ.ของหน่วย	ปฏิบัติตามระเบียบการ นำหน่วย 1. รับมอบภารกิจจาก ผบ.มว. (โดยปกติจะรับพร้อมกัน คำสั่งการตั้งรับเร่งด่วน) 2. ออกคำสั่งเตือนภายในตอนคอยเหตุ 3. จัดทำแผนขั้นตอนพิจารณาภารกิจที่ได้รับมอบ วิเคราะห์ภารกิจตามเจตนาของ ผบ.ช.า เหนือไป 2 ระดับ. พิจารณาประเภทขนาดการจัดยุทธวิธี และยุทธโปกรณ์พิจารณาภูมิประเทศ ตามหลัก OCOKA 4. การเคลื่อนย้ายเท่าที่จำเป็น อาจให้ 1 หมู่ คท. คู่กัน รอง ผบ.ร้อย. หรือ รอง ผบ.มว. ในการประสาน 5. การ ลว. ตรวจภูมิประเทศเพื่อให้ได้เส้นทางและสิ่งปลูกสร้างหรือนำมาใช้ในการเคลื่อนที่เข้ามันทักกัน โดยศึกษารายละเอียดจากแผนที่ 6. ออกคำสั่งยุทธการให้กับตอนคอยเหตุ 7. ทำการซักซ้อมเพื่อทำความเข้าใจในการปฏิบัติภายในตอน 8. ตรวจสอบอาวุธยุทธโปกรณ์ในความพร้อมของแต่ละคัน	ปฏิบัติตามระเบียบการ นำหน่วย 1. ผบ.หมู่ รับคำสั่งจาก ผบ.มว. และนัดหมายเวลาในการตรวจภูมิประเทศ (โดยปกติจะรับพร้อมกัน คำสั่งการตั้งรับเร่งด่วน) 2. ออกคำสั่งเตรียมให้กำลังพลในหมู่ของตน 3. กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับ. ภายในหมู่ของตน 4. วางแผนการรบหนึ่งเวลา 5. ออกคำสั่ง ณ ตำบลเป้าหมายหรือเห็นพื้นที่เป้าหมายได้ชัดเจนถ้าสามารถทำได้ หรืออาจจำลองภูมิประเทศโดยใช้โต๊ะทรายก็ได้ 6. แจ้งมาตรการควบคุมรูปแบบระยะเวลา ณ แนวขึ้นและอื่น ๆ ให้หมู่ของตนทราบ 7. กำกับดูแลในการซักซ้อมและความพร้อมของหมู่	ปฏิบัติตามระเบียบการ นำหน่วย 1. ผบ.หมู่ ค. รับมอบภารกิจจาก ผบ.มว. ตามเวลาและสถานที่ที่ ผบ.มว. กำหนด. ผบ.หมู่ ค.วิเคราะห์ภารกิจโดยพิจารณาจากปัจจัย METT-TC (โดยปกติจะรับพร้อมกัน คำสั่งการตั้งรับเร่งด่วน) 2. ออกคำสั่งเตือน 3. จัดทำแผนขั้นตอน วิเคราะห์ภารกิจพิจารณาปัจจัย METT-TC 4. ผบ.หมู่ ค. ศึกษา/วางแผนการเคลื่อนย้ายในวางแผนที่ 5. ผบ.หมู่ ค.ตกลงใจทำแผนสมบูรณ์ 6. ผบ.หมู่ ค.ออกคำสั่งยุทธการภายใน หมู่ ค. 7. กำกับดูแลในเรื่องการซักซ้อม และความพร้อมของหมู่

ผล. ร้อย.	ผล. มว.	รอง ผล. มว./ผล. ตอน ถ.	ผล. ตอน คห.	ผล. หมู่ ปล.	ผล. หมู่ ค.
3. เน้นย้ำกำลังพลในเรื่องของรูปแบบ, ระยะต่อลำดับในการถอนตัว เป็นต้น 4. ผล. ร้อย. พิจารณาในการวางแผนสำหรับจัดเตรียมและการวางกำลังไว้ ณ ที่มั่นร้งหนึ่ง คงเหมือนกับพิจารณาในการวางแผนสำหรับการตั้งรับในการวางแผนเพื่อปฏิบัติการรบหนึ่งเวลาจะต้องการถอนตัวหรือจะออกไปข้างหลังตลอดความลึกของเขตปฏิบัติการของกองพัน อย่างน้อยที่สุดที่เส้นแบ่งเขตจะต้องขยายระยะไปข้างหลังจนถึงที่มั่นร้งหนึ่งที่อยู่ถัดไปข้างหลังและยึดไปข้างหน้าสุดระยะยิงหรือผลของอาวุธสนับสนุน 5. เมื่อได้รับมอบหมายให้กับหน่วยรอง จะต้องมอบแนวทางเคลื่อนที่เข้ามาของข้าศึกแต่ละแนวให้กับหน่วยใดหน่วยหนึ่งโดยเฉพาะ เมื่อสามารถทำได้ มักจะมอบเส้นแบ่งเขตให้กับหน่วยที่รับผิดชอบเขตนั้น ๆ ตรงลักษณะภูมิประเทศซึ่งสะดวกต่อการควบคุมการยิงและตรวจการณ์ ภายในเขตที่ได้รับมอบนั้น สำหรับจุดประสงค์และจุดพบนัน กำหนด เพื่อใช้การประสานการปฏิบัติและปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ณ ที่มั่น	3. แจ้งเตือนการรุกเข้ามาของ ขต. อย่างทันทั่วทั้งให้กับ ผล. ร้อย. ได้ทราบ 4. วางแผนสำหรับจัดเตรียมและการวางกำลังไว้ ณ ที่มั่นร้งหนึ่ง 5. จะต้องกำกับหนวดเขตรับผิดชอบไว้โดยแน่นอน 6. จะแบ่งเขตขยายระยะออกไปข้างหลังตลอดความลึกของเขตปฏิบัติการของกองร้อย 7. นำเครื่องติดตามตามธรรมชาติมาเสริมใช้ในการจัดตั้งร้งหนึ่งระยะลึกเสมอว่าไม่มีเครื่องกีดขวางที่ข้าศึกผ่านไม่ได้	เกิดผลเสียหายต่อข้าศึกอย่างหนัก 2. รอง มว. เป็นส่วนลงหน้าไปกับ รองผล. ร้อย. เพื่อถอนตัวไปยังอีกแนวขึ้นเพื่อประสานเกี่ยวกับการเข้าที่มั่นร้งหนึ่งในชั้นต่อไป 3. ต้องมีการลาดตระเวนเพื่อเลือกที่มั่นร้งหนึ่งไว้แต่เนิ่น ๆ เท่าที่สามารถจะทำได้ 4. กำหนดแนวทางเคลื่อนที่ซึ่งข้าศึกน่าจะใช้เข้ามาและวางแผนเพื่อมีให้ข้าศึกใช้แนวทางเคลื่อนที่ดังกล่าวในการเลือกที่มั่นร้งหนึ่งนั้น 5. รอง ผล. มว. จะต้องเลือกที่มั่นซึ่งสามารถทำการยิงได้ตั้งแต่ระยะใกล้ 6. เลือกเส้นทางที่เหมาะสมไว้สำหรับใช้ในการถอนตัวและเคลื่อนที่ และกำหนดระดับความแรงดวงในการใช้เส้นทางด้วย	ตลอดเวลา และทำการยิงรบกวนข้าศึกตั้งแต่ระยะใกล้ ในขณะที่ข้าศึกเคลื่อนที่ใกล้เข้ามา ยังที่มั่นร้งหนึ่งของหนวดตอนคอยเหตุ ถอนตัวที่ละหมู่ไปทางปีกของที่มั่น ต้องอาศัยการซ่อนพรางที่มีอยู่ และจะต้องไม่เปิดเผยที่ตั้งของตนให้ข้าศึกทราบด้วยการใช้อาวุธทำการยิง เว้นแต่ในกรณีที่เป็นเพื่อป้องกันตนเอง 2. ตอน คห. ทำการ รวบ. ทางปีกทั้งสองข้าง 3. ดำรงการเกาะ ขต. ในขณะที่ขต. รุกเข้ามา 4. แจ้งเตือนการรุกเข้ามาของขต. อย่างทันทั่วทั้งให้กับ ผล. มว. ได้ทราบ 5. จะต้องจัดการระวังป้องกันมิให้ของตนขึ้นด้วยการจัดตั้งที่ตรวจการณ์และที่ฟังการณ์	วางแผนไว้ หมู่ ปล. จะไม่ทำการยิงจนกว่าข้าศึกจะเคลื่อนที่เข้ามาในระยะเวลาที่ยังผลของอาวุธเบา 2. ผล. หมู่ 'ได้รายงานสถานการณ์และดำรงการติดต่อสื่อสารกับ ผล. มว. ตลอดเวลา 3. ในเวลากลางคืนการลาดตระเวนถูกจำกัดและที่ตรวจการณ์ก็เปลี่ยนเป็นที่ฟังการณ์ไป	ยิงอาวุธปืนสามารถทำการยิงต่อข้าศึกได้ตั้งแต่ระยะใกล้สุด 2. ผล. หมู่ ออกคำสั่งการยิงสนับสนุนให้กับส่วนของตน 3. จัดทำจุดระดมยิงบริเวณหน้าแนวการวางกำลังของ มว. 4. วางกำลังในขั้นต้นที่สามารถเข้าสัดกัน การเข้ามาของข้าศึกหรือสามารถเคลื่อนที่เพิ่มเติมกำลังให้กับหน่วยที่ทำการรบหนึ่งเวลา ณ ตำแหน่งที่ถูกข้าศึกคุกคาม

ผบ. ร้อย.	ผบ. มว.	รอง ผบ. มว./ผบ. ตอน ธ.	ผบ. ตอน คห.	ผบ. หมู่ ปลด.	ผบ. หมู่ ค.
การร้องหน่วย ณ ที่มั่น 1. พลตรวจการณ์ตรวจพบเข้าศึก ก รายงานให้ กองร้อย ทราบ 2. กองร้อยใช้อาวุธยิงสนับสนุน ทำการยิงเข้าศึกที่กำลังเข้าตี 3. ใช้อาวุธยิงเล็งตรง ทำการยิงเข้าศึกในระยะยิง หวังผลสูงสุด 4. ขบวนล้มการะ ทก. ร้อย. และเครื่องยิงลูกระเบิด เคลื่อนย้ายไปเข้าที่ตั้งที่ปลอดภัย ภัยเพื่อหลีกเลี่ยงจากการยิงเล็ง ตรงของข้าศึก 5. กองร้อยทำการผละออกจาก การปะทะก่อนที่จะไม่ สามารถเคลื่อนย้ายออกจาก พื้นที่ปะทะได้	การร้องหน่วย ณ ที่มั่น 1. ที่ตรวจการณ์รายงาน ตรวจพบเข้าศึก และ เข้าศึกกำลังทำการเข้าตีในพื้นที่ ที่ของหมวด 2. รถอยู่ในที่ซ่อนตัวให้เคลื่อน ที่ออกมา และเข้าที่มั่นหลัก หรือที่มั่นสำรองที่มีการกำบัง และซ่อนพรางอย่างดี โดยเข้าอยู่ในลักษณะกำบัง ป้อมในขั้นแรกก่อน 3. ทำการยิงกำลังเข้าตีของ ข้าศึกด้วยการใช้ อาวุธยิงสนับสนุนโดย ปฏิบัติให้สอดคล้องกับคำสั่ง ยุทธการ/คำสั่งเป็นส่วน ของกองร้อย 4. ใช้ควมริเริ่มทำการยิง ข้าศึกด้วยอาวุธยิงเล็งตรง โดยปฏิบัติให้สอดคล้องกับ คำสั่งยุทธการ/คำสั่งเป็น	การร้องหน่วย ณ ที่มั่น 1. รอง ผบ. มว. ทำการตรวจ และค้นหาที่ตั้งข้าศึกที่ เข้าตี 2. รายงานการเข้าตีของข้า ศึกให้หน่วยเหนือทราบ 3. ทำการโจมตีข้าศึกโดยใช้ อาวุธยิงสนับสนุน 4. ทำการยิงเล็งตรงในระยะ ยิงหวังผลสูงสุดของอาวุธ รัถถึง 5. ทำการยิงกดข้าศึกไว้ โดยเฉพาะเส้นทางที่ข้าศึก ใช้เคลื่อนที่เข้ามาทางปีก 6. ทำการยิงประกอบกร เคลื่อนที่เพื่อป้องกันการถูก โจมตีจากข้าศึก เนื่องจาก จะเป็นเป้าหมายนิ่งให้ข้าศึก ทำการยิงได้ 7. รายงานสถานการณ์และ สถานการณ์ การรบให้ ผบ. มว. ทราบอย่างต่อเนื่อง	การร้องหน่วย ณ ที่มั่น 1. ตอนคอยเหตุ ซึ่งตามธรรม ตามักเป็นหน่วยที่ติดพันกับข้า ศึกน้อยกว่าหน่วยอื่นมักจะเป็ นหน่วยแรกที่เริ่มถอนตัวไปยัง ที่มั่นชั้นถัดไปโดยเร็วและเข้า ที่มั่นชั่วคราวเพื่อคุ้มครองการ ถอนตัวของส่วนที่เหลือของ หมวดเมื่อทุกหน่วยถอนตัว เข้าที่มั่นแล้วถอนคอยเหตุ จะออกไปวางแผนการตรวจการณ์ ทางปีกต่อไป 2. ทำการตรวจและค้นหากำลัง ข้าศึกที่รุกเข้ามาหาฝ่ายเรา 3. รายงานการเข้าตีของข้าศึก ให้ ผบ. มว. ทราบทันที 4. ทำการโจมตีข้าศึกโดยใช้	การร้องหน่วย ณ ที่มั่น 1. หมู่ปืนเล็กและตอนรถถั งเป็นหน่วยสุดท้ายในการ ถอนตัว ที่ให้สองหน่วยนี้ ถอนทีหลังเพราะมีเกราะ ป้องกัน ไม่เป็นอันตราย ต่อการยิงจากอาวุธเบาหรือ สะเก็ดระเบิดของกระสุนปืน ใหญ่ในภูมิประเทศเล็งแจ้ง ควรให้หมู่ปืนเล็กถอนตัว ก่อน แต่ถ้าภูมิประเทศเป็น ป่า ควรจะให้ตอนรถถั ถอนตัวก่อน 2.. หมู่ ปลด. ทำการตรวจแล ะค้นหาที่ตั้งข้าศึกที่เข้าตี 3. รายงานการเข้าตีของข้า ศึกให้หน่วยเหนือทราบ 4. ทำการโจมตีข้าศึกโดยใช้ อาวุธยิงสนับสนุน (หมู่ ค.)	การร้องหน่วย ณ ที่มั่น 1. หมู่เครื่องยิงลูกระเบิด จะเป็นหน่วยที่ส่งออกไปก่อนที่ ถอนตัว ถ้าจำเป็นก่อนที่ จะเริ่มถอนตัวจะทำการยิง กระสุนควันเพื่อกำบังการ ถอนตัวของตอนรถถั และหมู่ปืนเล็ก 2. ผบ. หมู่ ค. ได้ทำการ ลว. เลือก และจัดเตรียม ที่มั่นรอบหนึ่งเวลาตาม แนวชั้นต่าง ๆ 3. ได้ศึกษารายละเอียด และวิเคราะห์ข่าวสารที่ ได้รับจากหน่วยเหนือ หน่วยรองอย่างรอบคอบ 4. การเลือกที่มั่นรอบหนึ่ง เวลาที่มีพื้นที่ตรวจการณ์ที่ดี

ผ.ร้อย.	ผ.ม.ว.	รอง ผ.ม.ว./ผ.ตอน.ถ.	ผ.ตอน.คท.	ผ.หมู่.ปล.	ผ.หมู่.ค.
6.รายงานสถานการณ์ ให้หน่วยงานเห็นชอบโดย ต่อเนื่อง 7.เมื่อ ผ.บ.ร้อย.ได้รับคำสั่ง ให้ทำการถอนตัว หน่วยที่ ถูกเข้าศึกษาความมากที่สุด จะทำการถอนตัวมาข้าง หลังและเข้าวางกำลัง ณ ที่มั่น รังหนึ่งที่กำหนดให้ ต่อไป	ส่วน ๆ และคำสั่งยิงของก องร้อยทุก ๆ ส่วนภายใน หมวดทำการยิงพร้อม ๆ กันในขั้นต้น 5. ทำการยิงกำลังเข้าตีของ ข้าศึกด้วยอาวุธยิงแสงตรง และ อาวุธยิงสนับสุนนใน ขณะเดียวกันรถก็จะเข้าที่ตั้ง สำรองเพื่อหลบหลีกมิให้ถูก ยิงจากอาวุธยิงแสงจำลอง ของข้าศึกหรือจากการ ถูกยิงจากทางข้างของรถที่ กำลังเข้าตีของข้าศึก 6.เมื่อ ผ.บ.มว.ได้รับคำสั่งให้ ทำการถอนตัว หน่วยที่ถูก เข้าศึกษาความมากที่สุดจะ ทำการถอนตัวมาข้างหลัง และเข้าวางกำลัง ณ ที่มั่น รังหนึ่งที่กำหนดให้ต่อไป	8. ทำการเคลื่อนที่ไปเข้าที่ตั้งยิง ที่สามารถกำบังการถอนตัว 9. ตอน.ถ. เคลื่อนย้ายไปเข้า ที่ตั้งยิงแห่งใหม่สนับสุนนการ ยิงให้กับส่วนที่กำลังถอนตัวได้ อย่างรวดเร็ว 10. ใช้อาวุธยิงแสงตรงยิงกดต่อ กำลังคุ้มกันของข้าศึกหรือกำลัง ของข้าศึกที่ทำการเข้าตี 11. ในขณะที่ข้าศึกถูกยิงกด ส่วนด้านในกลยุทธ์รับเคลื่อนที่ อย่างรวดเร็ว โดยใช้เส้นทางที่มี การกำบังและซ่อนพรางไปเข้า ที่ตั้งยิงให้การคุ้มกันหน่วยที่ กำลังถอนตัวขึ้นต่อไป 12. ส่วนด้านในกลยุทธ์ ทำการ โจมตีกำลังข้าศึกในขณะเคลื่อน ที่13. ส่วนด้านในกลยุทธ์ เมื่อ ผลออกจากการเกาะของข้าศึก แล้ว รับทำการตรวจการณ์ทันที เพื่อค้นหาที่ตั้งกำลังของข้าศึก กดลดจนทำการตรวจการณ์ บริเวณข้างเคียงด้วย 14.เมื่อได้รับคำสั่งจาก ผ.บ.มว. ให้ทำการถอนตัว หน่วยที่ถูก เข้าศึกษาความมากที่สุดจะทำการ ถอนตัวมาข้างหลังและเข้าวาง กำลัง ณ ที่มั่นรังหนึ่งที่กำหนด ให้ต่อไป	อาวุธยิงสนับสุนน(หมู่.ค.)ทำ การยิงแสงตรงในระยะยิงหวัง ผลสูงสุดของอาวุธบนยานรบ 5. ทำการยิงกดข้าศึกไว้ โดย เฉพาะเส้นทางที่ข้าศึกใช้ เคลื่อนที่เข้ามาทางปีก 6. ทำการยิงประกอบกร เคลื่อนที่ 7.รายงานสถานการณ์ และสถานการณ์การรบให้ ผ.บ.มว. ทราบอย่างต่อเนื่อง 8. ทำการเคลื่อนที่ไปเข้าที่ตั้ง ยิงที่สามารถกำบังการถอนตัว 9. เคลื่อนย้ายเท่าที่จำเป็น เพื่อสนับสุนนการยิงให้กับ ส่วนที่กำลังถอนตัว 10. ใช้อาวุธแสงตรงยิงกดต่อ กำลังคุ้มกันของข้าศึกหรือ กำลังที่เข้าตีของข้าศึก 11. ในขณะที่ข้าศึกถูกยิงกด รับเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วโดย ใช้เส้นทางที่มีการกำบังและ ซ่อน-พรางไปเข้าที่ตั้งยิงแห่ง ใหม่ ทำการคุ้มกันให้แก่หน่วย ที่กำลังถอนตัวเข้าที่มั่นขึ้น ต่อไป 12.เมื่อได้รับคำสั่งจาก ผ.บ.มว.ให้ทำการถอนตัว	5. ทำการยิงแสงตรงในระยะ ยิงหวังผลสูงสุดของอาวุธบน ยานรบ 6. ทำการยิงประกอบกร เคลื่อนที่เพื่อป้องกันกรถูก โจมตีจากข้าศึกเนื่องจากจะ เป็นเป้าหมายนิ่งให้ข้าศึกทำ การยิงได้ 7.รายงานสถานการณ์และ สถานการณ์การรบให้ ผ.บ.มว. ทราบอย่างต่อเนื่อง 8. ทำการเคลื่อนที่ไปเข้าที่ตั้ง ยิงที่สามารถกำบังการถอนตัว 9. เมื่อได้รับคำสั่งจาก ผ.บ.มว. ให้ทำการถอนตัว หน่วยที่ถูก เข้าศึกษาความมากที่สุดจะทำการ ถอนตัวมาข้างหลังและ เข้าวางกำลัง ณ ที่มั่นรังหนึ่ง ที่กำหนดให้ต่อไป	

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
การปฏิบัติการผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกัน 1.หลังจากที่ ผบ.ร้อย.ได้รับคำสั่งในการผ่าน นกฟ. จะสั่งให้ รอง ผบ.ร้อย. นำรอง ผบ.มว. ของแต่ละหมวดไปประสานการผ่านแนวกับหน่วยทหารที่วางกำลังอยู่ที่แนว 2. ทำการแลกเปลี่ยนข่าวสาร 3. นำกำลังไปยังแนว นกฟ.ตามเวลาที่หน่วยแยกให้ได้อย่างรวดเร็ว 3. เมื่อถึงแสดงสัญญาณบอกฝ่ายก่อนเคลื่อนที่ถึงจุดนัดพบ 4. เคลื่อนที่ถึงจุดนัดพบตามเวลาที่กำหนดให้ 5. ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้นำทาง 6. เคลื่อนที่ตามช่องทางที่กำหนดให้เท่านั้น	การปฏิบัติการผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกัน 1.หลังจากที่ ผบ.มว.ได้รับคำสั่งในการผ่าน นกฟ. จะสั่งให้ รอง ผบ.มว. ไปประสานการผ่านแนว 2. หมวดจะต้องแสดงสัญญาณบอกฝ่ายก่อนที่จะผ่านจุดนัดพบ 3. ผ่านจุดนัดพบที่กำหนดให้ 4. ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้นำทาง 5. เคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น	การปฏิบัติการผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกัน 1.เตรียมสถานการณ์ภาพ กำลังพลอาวุธ ยานพาหนะเครื่องมือสื่อสาร เพื่อใช้ในการประสานการผ่านแนว 2. แจ้งสัญญาณบอกฝ่ายการปฏิบัติในการผ่านแนว เพื่อให้ มว.ทราบ 3. เมื่อขอรับส่วนใหญ่ผ่านแนวแล้วให้รอง ผบ.มว. กลับประจำตามเดิม 4. แสดงสัญญาณบอกฝ่ายก่อนที่จะผ่านจุดแนวทหารฝ่ายเดียวกัน 5. ผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกันตามเวลาที่กำหนด 6. ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้นำทาง 7. เคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น	การปฏิบัติการผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกัน 1. ผบ.ตอน รายงาน ผบ.มว. ว่าข้าพเจ้าประมาณ 200 เมตร เป็นทหารฝ่ายเดียวกันขอหยุดรูปบวน 2. ตอนคอยเหตุปฏิบัติตามคำแนะนำของ รอง ผบ.มว. และเคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น 3. แสดงสัญญาณบอกฝ่ายก่อนที่จะผ่านจุดแนวทหารฝ่ายเดียวกัน 4. ผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกันตามคำแนะนำของผู้นำทาง 5. ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้นำทาง 6. เคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น	การปฏิบัติการผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกัน 1.หมู่ ปล. แสดงสัญญาณบอกฝ่ายตามที่กำหนดให้ปฏิบัติ 2. หมู่ ปล.เคลื่อนที่ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ 3. เคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น 4. เคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น	ผบ.หมู่ ค. การปฏิบัติการผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกัน 1. ผบ.หมู่ ค./ผบ.รถ แสดงสัญญาณบอกฝ่ายก่อนที่จะผ่านจุดแนวทหารฝ่ายเดียวกัน 2. ผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกันตามเวลาที่กำหนด 3. ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้นำทาง 4. เคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดให้เท่านั้น

3) ขั้นตอนหลังการปฏิบัติการ

เริ่มต้น : ผ่านแนว นกฟ. **สิ้นสุด** : เข้าที่รวมพลแห่งใหม่

ผบ.พัน.

ผอ.

หลังจากเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลเรียบร้อยแล้ว รอง ผบ.พัน. และ ผบ.ร้อย. ทูกกองร้อยมาสรุปผลการปฏิบัติ ของแต่ละกองร้อยให้ทราบ ด้วยวาจา และเป็นลายลักษณ์อักษร หลังจากนั้นรายงานให้หน่วยเหนือ ทราบ

ผอ.3 : รวบรวมผลการปฏิบัติ ของกองร้อยต่างๆ และสรุปรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ และรายงานหน่วยเหนือ

ผอ.2 : สรุปรายงานและวิเคราะห์การปฏิบัติของ ขต. และรายงานให้ ผบ.พัน. ทราบ

ผอ.1 : สรุปยอดกำลังพลและทำการทดแทนกำลังพลให้หน่วยต่างๆ ที่ร้องขอ และร้องขอกำลังพลทดแทนจากหน่วยเหนือเมื่อไม่เพียงพอ

ผอ.4 : สรุปยอด สป.ต่างๆ และสนับสนุน สป.ต่างๆ ให้กับหน่วยที่ร้องขอ และขอรับการสนับสนุนเพิ่มเติมจากหน่วยเหนือ ผช.ผอ.3 : สรุปรายงานด้านกิจการพลเรือนให้ ผบ.พัน. ทราบ

ผบ.ร้อย.	ผบ.มว.	รอง ผบ.มว./ผบ.ตอน ถ.	ผบ.ตอน คห.	ผบ.หมู่ ปล.	ผบ.หมู่ ค.
การเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลแห่งใหม่ 1.หลังจากทุกส่วนผ่านแนวนกฟ.มาแล้ว ผบ.ร้อย.ได้สั่งให้ มว.ลว. และขบวนสัมภาระ ไปเข้าที่รวมพลแห่งใหม่	การเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลแห่งใหม่ 1. ผบ.ลว. พิจารณาที่ตั้งของรถแต่ละคันของคร่าวๆ 2. วางแผนการระวังป้องกันรอบตัวภายในหมวด 3.จัดทำแผนการยิงของรถแต่ละคัน	การเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลแห่งใหม่ 1. รอง ผบ.ลว. พิจารณาที่ตั้งของรถแต่ละคันอย่างคร่าวๆ 2. รอง ผบ.ลว. จัดชุด ลว.ในพื้นที่รวมพลโดยทำการลาดตระเวนหาเส้นทางเข้าออกที่รวมพล	การเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลแห่งใหม่ 1. ผบ.ตอน รับคำสั่งจาก ผบ.มว. ลว.ให้นำขบวนเคลื่อนที่เข้าที่รวมพลแห่งใหม่ 2. การวางตัวในที่รวมพลปฏิบัติตาม สป.จ.ของหน่วย	การเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลแห่งใหม่ 1. จัดรูปขบวนยานพาหนะในการเคลื่อนที่ตาม สป.จ. หรือ ปฏิบัติตามคำสั่ง 2.เคลื่อนที่เข้าที่รวมพล วางกำลังระหว่าง รถถึง 2 คัน	ผบ.หมู่ ค. การเคลื่อนย้ายเข้าที่รวมพลแห่งใหม่ ผบ.หมู่ ค. /ผบ.รถ นำกำลังของ หมู่ ค.เข้าที่รวมพลอยู่ในย่านกลางของ มว.ลว. ควบคุม/กำกับดูแลการปฏิบัติในที่รวมพล

ผล.ร้อย.	ผล.มว.	รอง ผล.มว./ผล.ตอน ถ.	ผล.ตอน คห.	ผล.หมู่ ปล.	ผล.หมู่ ค.
2.กำกับดูแลการปฏิบัติในทีมรวมพล	4. 1. ประสานการปฏิบัติกับหน่วยข้างเคียง 5. รายงานสถานการณ์ภาพให้กับกองร้อย 6. เลือกรับคำสั่งการ 7. สร้างระบบเตือนภัยให้กับหมวด 8. กำกับดูแลในเรื่องระเบียบวินัย	3. ผล.รณ นำรถเข้าที่ตั้งยิง 4. ประสานการปฏิบัติกับหน่วยข้างเคียง 5. รายงานสถานการณ์ให้กับกองร้อย 6. เลือกรับคำสั่งการ 7. สร้างระบบเตือนภัยให้กับหมวด 8. ดำเนินการเพิ่มเติม สบ. ต่าง ๆ 9. จัดเวรยามและแผนการนอนภายในหมวด 10. กำหนดจุดตรวจภูมิภาล (พื้นที่อาบนำ พื้นที่ดู) 11. กำหนดพื้นที่ตั้งขยและขยะเปี้ยก ให้รถทุกคัน 12. ทำการกลับกลอนรถกองร้อย 13. กำกับดูแลงานด้านธุรการและการส่งกำลังบำรุงภายในหมวด 14. พดลยัทำการระวังป้องกันและการตรวจการณ์ 15. ทำการแผนจระยะและแผนการยิง 16. ทำการ ปบ.อาวุธและเครื่องควบคุมการยิง 17. พดลข้บนำรถเข้าที่ตั้งยิงตามคำสั่งของ ผล.รณ 18. ถากถางพินยั้งและปักหลังตั้งทางยานพาหนะ 20. ทำที่ตั้งยิงหลักและที่ตั้งยิงสำรองเพื่อนำรถเข้าที่ตั้งยิงได้ 21. ขุดหลุมบดล 22. ปบ.การซ่อมบำรุงยานพาหนะและยุทธโธปกรณ์ 23. เลือกรวมพลสำรอง	3. รายงานสถานการณ์ภาพกำลังพลและยุทธโธปกรณ์ให้กับรอง ผล.มว.	3. กำลัปลงลงรถคุมครองรถถึง 4. ปฏิบัติงานในทีมรวมพลตามลำดับความเร่งด่วน 5. สรุปผลการปฏิบัติและรายงานสถานการณ์ให้กับรอง ผล.มว.	1. จัดให้มียกมอภาคคอยตรวจการณ์และเตือนภัยทางอากาศ 2. วางพินยั้งเดิมกว้างด้านหน้าพื้นที่รับผิดชอบของหมวดและเขตการยิงฉากขัดขวาง 3. ทำแผนการยิงของ หมู่ 2 ฉบับ ส่งให้ ผล.มว. 1 ฉบับเก็บไว้กับตนเอง 1 ฉบับเพื่อเป็นหลักฐานการยิง 6. ดำรงการติดต่อสื่อสารตลอดเวลา 7. วางพินยั้งคุมครองเครื่องกิดขวางที่ ตอน คห. และหมู่ ปล. สร้างขื่นและเครื่องกิดขวางตามธรรมชาติตลอดจนขยภูมิและภูมิประเทศที่ก่อภูลให้ฝ่ายข้าศึกเมื่อสามารถครอบครองแล้วอันเป็นผลร้ายต่อฝ่ายเรา 8. กำหนดที่ตั้งยิงสำรองของหมู่ค. 9. ลว. ที่ตั้งยิงเพิ่มเติมที่ ผล.มว. ลว. มอบให้ 10. สรุปผลการปฏิบัติและรายงานสถานการณ์ให้กับรอง ผล.มว.

4. การปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก (Offensive operations)

กล่าวนำ

ความมุ่งหมายในการรบด้วยวิธีรุก คือ การเอาชนะ ทำลาย ทำให้พ่ายแพ้ หรือ ตัดรอนกำลังของข้าศึก โดยอาจจะเข้ายึดรักษาภูมิประเทศสำคัญ หรือภูมิประเทศที่เป็นจุดแตกหัก ขับไล่กำลังข้าศึกออกจาก แหล่งทรัพยากร หรือ ภูมิประเทศแตกหัก ลวงและหันเหกำลังของข้าศึก ปรับปรุงข่าวกรอง และจับข้าศึกในที่ตั้ง การปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก ประกอบด้วย การเข้าตีประณิต การเข้าตีเร่งด่วน การเคลื่อนที่เข้าปะทะ การขยายผล และการไล่ติดตาม และการปฏิบัติต่อที่หมายจำกัดอื่น ๆ การรบด้วยวิธีรุกจะเกี่ยวพันกับการยึดและครอบครอง ที่หมาย รวมถึงการขยายผลแห่งความสำเร็จในขั้นต้น กล่าวโดยสรุป แบบการรบด้วยวิธีรุกมี 5 แบบใหญ่ ๆ คือ

1. การเคลื่อนที่เข้าปะทะ (Movement to Contact)
2. การเข้าตีเร่งด่วน (Hasty Attacks)
3. การเข้าตีประณิต (Deliberate Attacks)
4. การขยายผล (Exploitation)
5. การไล่ติดตาม (Pursuit)

ถึงแม้ว่าทั้งหมดนี้เป็นแนวคิดในการปฏิบัติการที่ต่อเนื่องกันไปตามลำดับ แต่ก็ไม่เสมอไปนักการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกเป็นการปฏิบัติการที่เปลี่ยนแปลงได้ แบบของการปฏิบัติการรบสามารถ เปลี่ยนแปลงจากแบบการดำเนินกลยุทธ์หนึ่งไปยังอีกแบบหนึ่งก็ได้

การเคลื่อนที่เข้าปะทะ (Movement to Contact)

1. ความหมาย

การเคลื่อนที่เข้าปะทะจะเกิดขึ้น เพื่อให้ได้เปรียบจากการปะทะกับข้าศึกด้วยกำลังภาคพื้นดิน หรือให้ได้เปรียบอีกครั้งจากสูญเสียในการปะทะ ทหารม้าลาดตระเวนดำเนินการปฏิบัติการเคลื่อนที่เข้าปะทะ จะเฟื่องเสียงหรือพุ่งความสนใจไปที่การค้นหากำลังข้าศึก การคลี่คลายสถานการณ์แต่เนิ่นๆ และป้องกันการปรับรูปขบวนก่อนเวลาอันควรของกำลังส่วนใหญ่ของฝ่ายเราที่เคลื่อนที่ตามหน่วยทหารม้าลาดตระเวน ผลลัพธ์ที่ต้องการของการปฏิบัติการเคลื่อนที่เข้าปะทะ คือ ดำรงการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วมากกว่าการปฏิบัติการลาดตระเวน ทหารม้าลาดตระเวนมักจะปฏิบัติการเคลื่อนที่เข้าปะทะเสมอๆ เมื่อได้รับมอบภารกิจให้เป็นกองระวังหน้าในการปฏิบัติการเคลื่อนที่เข้าปะทะของกองพล พัน.ม.ลว. กำหนดภารกิจนี้ให้กับ ร้อย.ม.ลว. เมื่อ พัน.ม.ลว. ปฏิบัติเป็นกองระวังหน้า

2. หลักการสำคัญ

การเคลื่อนที่เข้าปะทะมีลักษณะของการปฏิบัติด้วยความรวดเร็ว การปฏิบัติการรุกรบอย่างห้าวหาญ ผู้บังคับบัญชาจะคลี่คลายสถานการณ์อย่างรวดเร็วและเป็นไปได้ การเคลื่อนที่เข้าปะทะ ตามปกติเป็นการปฏิบัติการที่มีเขตแคบกว่าการปฏิบัติการลาดตระเวนเขต การปฏิบัติเช่นนี้เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้ หน่วยทหารม้าลาดตระเวน มีอำนาจกำลังรบที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการคลี่คลายสถานการณ์ เมื่อปะทะกับข้าศึกและดำรงแรงหนุนเนื่องของอำนาจกำลังรบได้ตามต้องการ การลาดตระเวนที่จำเป็นจะกระทำอย่างรวดเร็ว มว.ลว.จะมีขีดความสามารถเพียงพอต่อการดำรงการเกาะข้าศึกที่ถูกอ้อมผ่าน, ผบ.ร้อย.ม.ลว.และ ผบ.พัน.ม.ลว. จะไม่เก็บกำลังไว้กับกองร้อย หรือกองพัน **ความต้องการในการปฏิบัติการลาดตระเวนเส้นทางให้กับกำลังส่วนใหญ่จะเป็นกิจเฉพาะของ ร้อย.ม.ลว.**

พัน.ม.ลว. ดำรงการเกาะกับกำลังของฝ่ายข้าศึกด้วยส่วนที่เล็กที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งโดยปกติจะเป็นความรับผิดชอบของ มว.ลว. ที่ดำเนินการลาดตระเวนให้กับกองร้อย การปฏิบัติเมื่อปะทะจะปรากฏขึ้นหรือเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วที่ระดับ มว.ลว.และ ร้อย.ม.ลว. ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการปรับรูปขบวนของส่วนอื่น ของ พัน.ม.ลว.โดยไม่จำเป็น พัน.ม.ลว.มีความง่ายในการใช้ความเร็วโดยการให้ ร้อย.ม.อากาศ (ถ้ามี) ปฏิบัติการลาดตระเวนด้านหน้าของ ร้อย.ม.ลว. (ทางภาคพื้น) หรือทำจากกำบังทางด้านปีกเปิดกองหนุนของกองพันจะเอื้ออำนวยให้เกิดความอ่อนตัวในการปฏิบัติ เมื่อปะทะและกลับเข้าปะทะให้ได้อย่างรวดเร็วโดยการเคลื่อนที่ของ ร้อย.ม.ลว. ทหารช่างจะอำนวยความสะดวก

สะดวกได้ดีที่สุดด้วยการทำลายเครื่องกีดขวางทางด้านหน้า ชุดลาดตระเวนทาง นชค. จะมีความเหมาะสมที่สุดต่อการลาดตระเวนพื้นที่ออกไปทางด้านหน้าที่ทราบหรือคาดว่าจะเป็นที่เปื้อนพิษ เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้ ร้อย.ม.ลว. ทำการอ้อมผ่านหรือปฏิบัติการเคลื่อนที่ต่อไป ที่บังคับบัญชาและขบวนสมภาระจะเคลื่อนที่ไปตามเส้นทางที่ดีที่สุดให้เขตและเข้ายึดครองที่ตั้งเร่งด่วน

3. การรบปะทะ จะเกิดขึ้นหรือปรากฏขึ้น เมื่อกำลังที่กำลังเคลื่อนที่ยังปรับกำลังเพื่อทำการสู้รบยังไม่เรียบร้อย สมบูรณ์ หรือปะทะกับข้าศึก ณ ตำบล และเวลาที่ไม่คาดคิด กำลังของฝ่ายข้าศึกอาจจะกำลังเคลื่อนที่ หรืออยู่กับที่ หน่วย ม.ลว. มักจะมีส่วนร่วมในการรบปะทะเมื่อปฏิบัติการเป็นส่วนระวางป้องกันให้กับกำลังส่วนใหญ่ หรือระหว่างการเคลื่อนที่เข้าปะทะ โดยหน่วยทหารม้าลาดตระเวนจะทำการปรับรูปขบวน และเป็นส่วนที่เข้าคลี่คลายสถานการณ์ให้กับผู้บังคับบัญชาของกำลังส่วนใหญ่ ถ้าการรบปะทะเกิดขึ้นในขณะที่กำลังที่เคลื่อนที่ยังไม่ได้ปรับรูปขบวน ทหารม้าลาดตระเวน จะปฏิบัติตามขั้นตอนของการปฏิบัติเมื่อปะทะอย่างรวดเร็ว ซึ่งการปฏิบัตินี้จะต้องตอบสนองในระหว่างการเคลื่อนที่ด้วยขบวนเดินทางยุทธวิธีซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่มีอยู่ในระเบียบปฏิบัติประจำของหน่วย (รปจ.)

การเข้าตีเร่งด่วน (Attacks-Hasty)

1. ความหมาย

การเข้าตีเร่งด่วน คือ การเข้าตีของหน่วยที่มีได้มีการเตรียมการในรายละเอียด โดยใช้กำลังพลและยุทธโปกรณ์ที่มีอยู่ในขณะนั้น เพื่อดำรงขีดความสามารถของแรงหนุนเนื่องหรือดำรงไว้ซึ่งความได้เปรียบของสถานการณ์ข้าศึก การเข้าตีเร่งด่วนเป็นหนทางปฏิบัติที่ใช้ในระหว่างการปฏิบัติเมื่อปะทะ ซึ่งการปฏิบัตินี้อาจจะปรากฏขึ้นหรือเกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติการลาดตระเวน การปฏิบัติการระวางป้องกัน หรือระหว่างการเคลื่อนที่เข้าปะทะ

2. หลักการสำคัญ

การเข้าตีเร่งด่วนมีลักษณะของการปฏิบัติด้วยความรวดเร็ว ทันทีทันใด โดยปราศจากการวางแผนหรือสั่งการในรายละเอียด ตามปกติแล้วจะมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขีดความสามารถของข้าศึกอย่างจำกัด การเข้าตีเร่งด่วนจะสิ้นสุดเมื่อสามารถทำลายกำลังของฝ่ายข้าศึก, ขัดขวางการเคลื่อนที่ของข้าศึกทำให้กำลังส่วนใหญ่ของข้าศึกต้องปรับรูปขบวนหรือทำให้ประสบกับความล้มเหลว หน่วยรองของ ร้อย.ม.ลว. หรือหน่วยรองของ พัน.ม.ลว.เตรียมปฏิบัติการกิจเดิมต่อไป ถ้าเป็นไปได้ หรือเตรียมการตั้งรับเร่งด่วน ถ้าจำเป็นต้องตั้งรับเร่งด่วน กำลังที่เข้าปะทะจะเข้าดำเนินการปฏิบัติการลาดตระเวนระยะใกล้ และเตรียมส่งมอบการรบให้กับกำลังที่เคลื่อนที่ตามของกองบังคับการหน่วยเหนือเพื่อดำเนินการคลี่คลายสถานการณ์ต่อไป

แผนการดำเนินกลยุทธ์ ที่มีความง่ายทำให้เกิดโครงร่างของการเข้าตี โดยจะกำหนดส่วนของฐานยิงหรือส่วนเข้าตีสนับสนุน ซึ่งกำลังส่วนนี้มักจะเป็นส่วนแรกที่ทำกรรบปะทะกับข้าศึก ขณะที่หมวด หรือกองร้อยอื่นๆ ดำเนินการปฏิบัติการลาดตระเวนไปยังแนวจำกัดการรุก เพื่อช่วยให้เกิดพื้นที่ว่างในการดำเนินกลยุทธ์ และการทำให้เกิดการระวางป้องกัน หรือปฏิบัติการต่อกำลังข้าศึกส่วนอื่นๆ ที่ปรากฏขึ้น ส่วนดำเนินกลยุทธ์จะถูกกำหนดขึ้นและเข้ารับผิดชอบเป็นส่วนความพยายามหลักในการเข้าทำลายกำลังข้าศึก ส่วนความพยายามหลักอาจจะ เป็น มว.ถ. กองพันลาดตระเวนที่เป็นกองหนุน มว.ส.โจมตี จาก ร้อย.ม.อากาศ (ถ้ามี) โดยเฉพาะ ส.โจมตีจะมีผลกระทบต่อกำลังข้าศึกที่กำลังเคลื่อนที่ การเข้าตีโอบทางปีกหรือส่วนหลังของกำลังของฝ่ายข้าศึกเป็นสิ่งที่พึงประสงค์ ผบ.หน่วยเคลื่อนที่ไปกับส่วนเข้าตีหลัก การจัดเฉพาะกิจมักจะไม่มีเปลี่ยนแปลงในระหว่างการเข้าตีโดยไม่จำเป็น ยกเว้นแต่เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ตามความจำเป็น เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าและรบกวนในระหว่างปฏิบัติการเข้าตีขีดความสามารถในการรวมการยิงสนับสนุนเพื่อสนับสนุนการเข้าตี การปฏิบัติการกิจยิงสนับสนุนให้กับส่วนอื่นๆ อาจจะสิ้นสุดลงเพียงนี้ถ้าจำเป็น มว.ค. หรือ หมู่ ค. ถ้ากำลังเคลื่อนที่อยู่จะเข้าที่ตั้งยิงเร่งด่วน ค.จะย้ายเข้าที่ตั้งยิงที่เหมาะสมในการเตรียมการยิงสนับสนุนถ้ามีเวลาที่เพียงพอ ชุดประสานการยิงสนับสนุนจะเคลื่อนที่ไปยังตำบลที่สามารถตรวจการณ์ไปยังที่หมายและสามารถควบคุมการยิงได้เป็นอย่างดี

ขบวนสมภาระและที่บังคับการจะเคลื่อนที่เข้าวางกำลังในที่ตั้งเร่งด่วน ถ้ากำลังเคลื่อนที่อยู่มาตรการควบคุมเฉพาะตำบลอาจมีความจำเป็นเพื่อให้การระวางป้องกันที่เหมาะสม ด้วยการเฝ้าฟังสถานการณ์การสู้รบเพื่อที่หน่วยสนับสนุนทางช่วยเหลือ จะได้ปฏิบัติการและให้การสนับสนุนการรบ และสามารถตัดสินใจในการสนับสนุนได้อย่างถูกต้องแม่นยำเมื่อได้รับการร้องขอ

การเข้าตีประณิต (Deliberate)

1. ความหมาย

การเข้าตีประณิต คือ การเข้าตีที่มีการวางแผนและการประสานงานอย่างรอบคอบกับหน่วยต่าง ๆ โดยมีพื้นฐานมาจากการปฏิบัติการลาดตระเวนโดยละเอียด ประเมินค่าของข่าวสารทั้งหมดที่ค้นหาได้ และความสัมพันธ์ของความเข้มแข็งในการสู้รบ วิเคราะห์หนทางปฏิบัติหลาย ๆ หนทางอย่างเหมาะสม และผลกระทบอื่น ๆ จากปัจจัยของสถานการณ์ ข้าศึก โอกาสที่จะใช้การเข้าตีประณิตโดยทั่วไปแล้วจะดำเนินการเข้าตีต่อข้าศึกที่มีการจัดระเบียบการตั้งรับเป็นอย่างดี เมื่อการเข้าตีเร่งด่วนไม่สามารถกระทำได้ หรือเมื่อเข้าตีเร่งด่วนแล้วประสบกับความล้มเหลว

2. หลักการสำคัญ

การเข้าตีประณิต ตามปกติแล้ว ประกอบด้วยการยิงสนับสนุนจำนวนมาก ส่วนเข้าตีหลัก และส่วนเข้าตีสนับสนุน และมาตรการลวง หน่วยทหารม้าลาดตระเวน จะไม่นิยมปฏิบัติการเข้าตีประณิต โดยทหารม้าลาดตระเวน อาจจะ เป็นกำลังที่ดำรงการปะทะกับข้าศึกอย่างต่อเนื่องและดำเนินการปฏิบัติการลาดตระเวนระยะใกล้หลังจากที่ พยายามหรือทดลองเข้าตีเร่งด่วน หรือพิสูจน์ทราบความแข็งแรงของที่มั่นข้าศึก ทหารม้าลาดตระเวนดำเนินการ ลาดตระเวนและระวังป้องกัน หรือการแสดงลงโดยเป็นส่วนหนึ่งของกองทัพน้อย หรือกองพลที่ทำการเข้าตีประณิต ถ้าทหารม้าลาดตระเวนอยู่ในระหว่างการปะทะ ทหารม้าลาดตระเวนจะเตรียมการสำหรับการส่งมอบการรบ ให้กับ กำลังที่ได้รับมอบภารกิจให้ดำเนินการเข้าตีประณิต พัน.ม.ลว. ของ กรม.ม.ลว.(ถ้ามี)หรือ พัน.ม.ลว. กองพล ต้องได้รับ การสนับสนุนเพิ่มเติมกำลัง ถ้าต้องการให้หน่วยเหล่านี้ดำเนินการเข้าตีประณิต

การขยายผล (Explotation)

1. ความหมาย

การขยายผลเป็นการปฏิบัติการด้วยวิธีรุก ซึ่งมักจะปฏิบัติต่อจากการเข้าตีที่ประสบกับความสำเร็จ เพื่อสร้างความ ได้เปรียบจากจุดอ่อนของฝ่ายข้าศึกหรือจากความล้มเหลวในการตั้งรับของข้าศึก โดยมีวัตถุประสงค์ คือเพื่อป้องกัน มิให้ข้าศึกสถาปนาการตั้งรับขึ้นมาใหม่ หรือป้องกันมิให้ข้าศึกถอนตัว หรือให้การระวังป้องกันทางลึกของที่หมาย

2. หลักการสำคัญ

กำลังที่ใช้ในการปฏิบัติการขยายผล อาจจะได้รับภารกิจให้ทำการป้องกันที่หมายทางลึกในพื้นที่เขตหลังของฝ่าย ข้าศึก, ตัดขาดการติดต่อสื่อสาร โอบล้อมและทำลายกำลังข้าศึก ป้องกันมิให้ข้าศึกหลบหนีตามเส้นทางจากกำลังโอบ ล้อมและทำลายกำลังกองหนุนของฝ่ายข้าศึก การป้องกันภูมิประเทศเป็นเพียงความจำเป็นเพื่อให้บรรลุภารกิจ การปฏิบัติ การลาดตระเวนรบทางด้านหน้า และทางปีกของกำลังที่ทำการขยายผลที่ดำรงการปะทะกับกำลังข้าศึก, ช่วยเหลือในการ ชี้นำหมายข้าศึกที่อยู่ในที่มั่นแข็งแรง และป้องกันการถูกข่มขู่โจมตี

พัน.ม.ลว.กองพล จะมีการจัดที่ไม่มีควมลึกเพียงพอสำหรับเป็นหน่วยรองในการปฏิบัติการขยายผลอย่างไรก็ตาม อาจจะปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งของกำลังส่วนใหญ่ที่ทำการขยายผลได้ ซึ่งกำลังขยายผลนี้อาจจะปฏิบัติโดย กรม หรือ กองพล ซึ่งตามปกติ พัน.ม.ลว.จะปฏิบัติการลาดตระเวน และระวังป้องกันให้กับกำลังส่วนใหญ่ที่ทำการขยายผล

การไล่ติดตาม (Pursuit)

1. ความหมาย

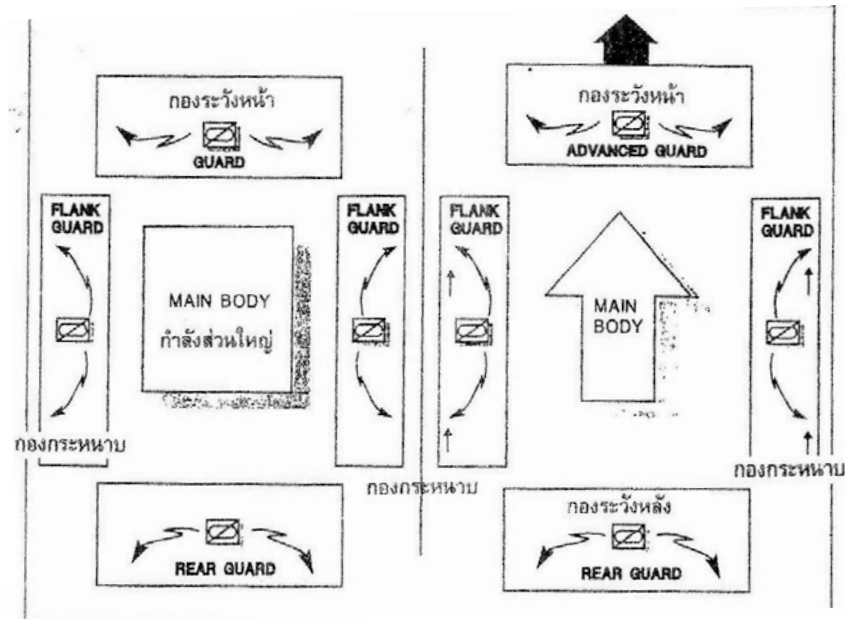
การไล่ติดตามเป็นการปฏิบัติการด้วยวิธีรุกต่อกำลังข้าศึกที่จะสามารถถอยกลับกลายเป็นภัยคุกคามขึ้นใหม่ เป็นการ ปฏิบัติหลังจากที่ประสบกับความสำเร็จจากการเข้าตีหรือการขยายผล และจะมีการออกคำสั่งให้ทำการไล่ติดตามเมื่อ ข้าศึกไม่มีขีดความสามารถในการจัดระเบียบการตั้งรับขึ้นมาใหม่ได้ และผละออกจากการปะทะ

2. หลักการสำคัญ

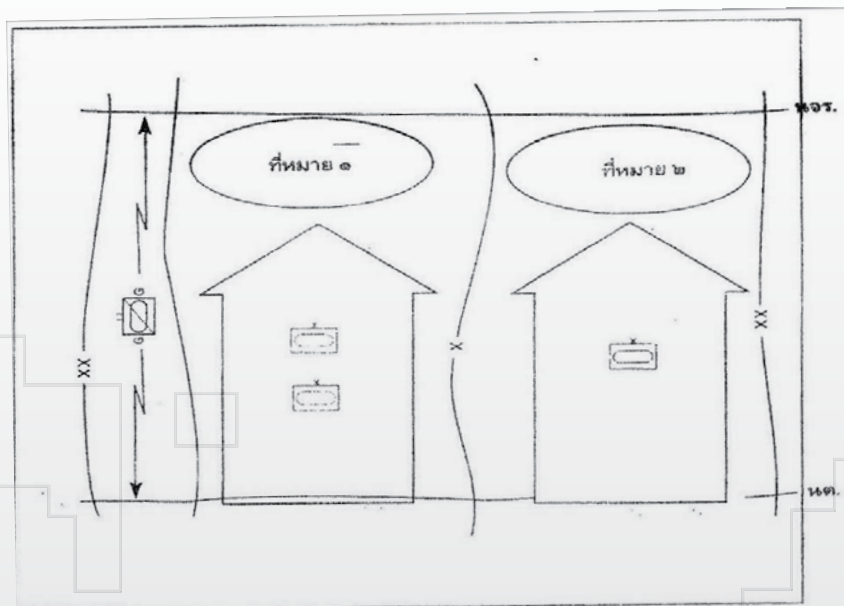
เป้าหมายของการไล่ติดตาม คือการดำรงความกดดันข้าศึกอย่างไม่ลดละและทำลายกำลังข้าศึก ซึ่งจะแตกต่าง จากการขยายผลคือการไล่ติดตามต้องการทำลายกำลังข้าศึกลงอย่างสมบูรณ์เป็นอันดับแรกขณะที่ที่หมายอาจจะ กำหนดให้เป็นภูมิประเทศก็ได้ แต่การทำลายกำลังข้าศึกจะเป็นเป้าหมายหลัก การไล่ติดตามมักจะประกอบด้วย

กำลังกดดันโดยตรง และ กำลังโอบ การควบคุมและการบังคับบัญชาจะเหมือนกับการขยายผล การสนับสนุนทางการช่วยรบจะต้องมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ และขบวนสมการะมีการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว และมีความต้องการสิ่งอุปกรณ์ประเภท 3 และ 5 เพิ่มมากขึ้น

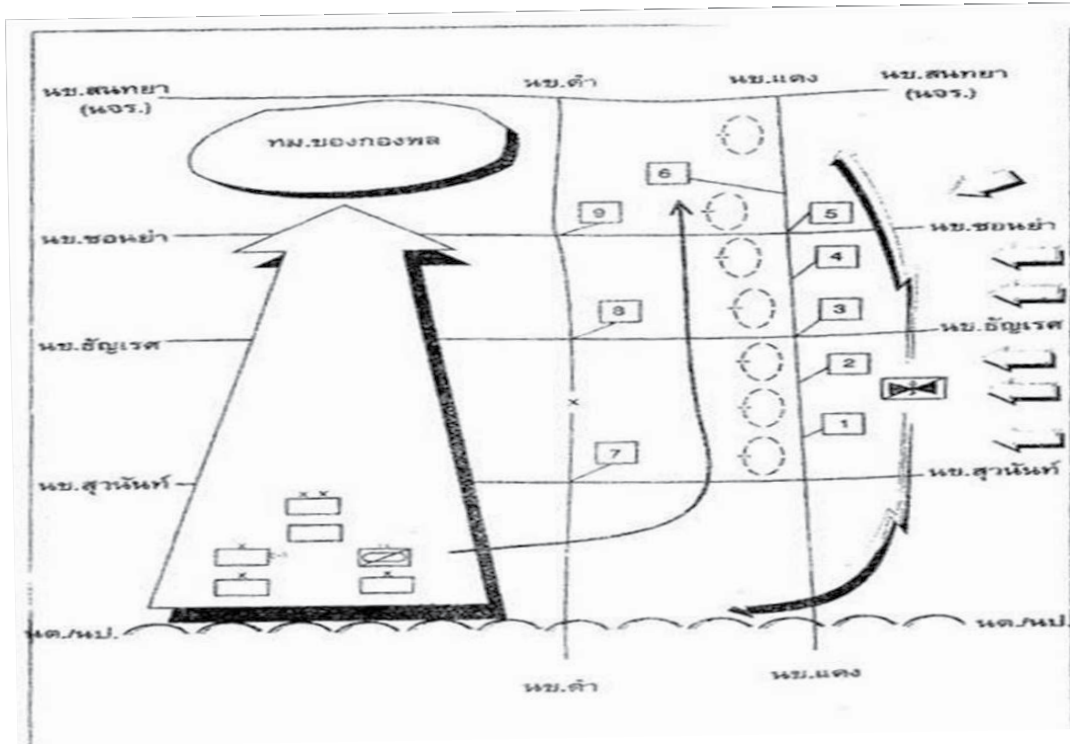
พัน.ม.ลว.กองพล ตามปกติจะปฏิบัติการได้ติดตามโดยเป็นส่วนหนึ่งของกำลังส่วนใหญ่ โดยอาจจะปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งของกำลังกดดันโดยตรง หรือเป็นส่วนหนึ่งของกำลังส่วนโอบล้อม ซึ่งอาจจะปฏิบัติด้วยการลาดตระเวนระวังป้องกัน, เข้าตีแรงด่วน, ตั้งรับแรงด่วน ในการดำเนินการปฏิบัติการได้ติดตาม

รูปที่ 2 - 17 การปฏิบัติของหน่วยทหารม้าลาดตระเวนในขณะที่กำลังส่วนใหญ่อยู่กับที่และเคลื่อนที่

รูปที่ 2-18 การปฏิบัติของกองพันทหารม้าลาดตระเวนปฏิบัติการ รวป. ให้กับกำลังส่วนใหญ่ในการรบด้วยวิธีรุก

รูปที่ 2 - 19 การปฏิบัติของกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนเข้าที่มั่นสกัดกันเป็นส่วน รวป. ให้กับกำลังส่วนใหญ่
ในการรบด้วยวิธีรุก

5.การรบด้วยวิธีรับ

1. ความหมาย

การตั้งรับ เป็นมาตรการชั่วคราวที่นำมาใช้เพื่อให้หน่วยกลับเป็นฝ่ายรุก หรือ รุกได้ใหม่ปฏิบัติเพื่อป้องกันต่อต้านตริ้ง ผลักดัน หรือป้องกันการเข้าตีของข้าศึก โดยปกติกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนจะปฏิบัติการตั้งรับต่อจากภารกิจวางฉากกับังและจะปฏิบัติการรับหน่วงเวลาต่อเพื่อให้หน่วยเหนือได้มีเวลาเตรียมการในการเตรียมที่มั่นรบ หรือเตรียมกำลังเพื่อที่จะทำลายการตีโต้ตอบต่อข้าศึกที่ทำการรุกเข้ามา

2. หลักการสำคัญ

ในขณะปฏิบัติการรบด้วยวิธีรับ กองพันทหารม้าลาดตระเวนเป็นหน่วยที่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ให้ปฏิบัติการกิจลาดตระเวน และระวังป้องกันที่สุด ปกติมักจะใช้กองพันทหารม้าลาดตระเวนให้ปฏิบัติการเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยใหญ่ โดยธรรมชาติจะไม่ใช้กองพันทหารม้าลาดตระเวนให้ปฏิบัติการรบเป็นอิสระนอกจากจะให้ปฏิบัติการกิจลาดตระเวนและระวังป้องกัน โดยการตั้งรับแบบคล่องตัว อาจใช้กองพันทหารม้าลาดตระเวนเป็นส่วนระวังป้องกันหรือเป็นกำลังในพื้นที่ตั้งรับหน้า ในการตั้งรับแบบยึดพื้นที่อาจใช้กองพันทหารม้าลาดตระเวนเป็นส่วนระวังป้องกันหรือเข้ายึดเขตหนึ่งเขตใดของพื้นที่ที่ตั้งรับหน้า ข้อตกลงใจที่จะใช้กองพันทหารม้าลาดตระเวน ให้เป็นส่วนหนึ่งของกำลังที่จะวางไว้ในพื้นที่ที่ตั้งรับหน้านั้น ผู้บังคับหน่วยควรพิจารณาให้รอบคอบ การใช้กองพันให้ปฏิบัติดังกล่าว ผู้บังคับบัญชาควรพิจารณาถึงมาตรการของการออมกำลัง สำหรับการใช้กองพันให้ปฏิบัติ ในบทบาทดังกล่าวนี้ ควรจะใช้ในเมื่อเกิดความจำเป็นมากกว่าที่จะนำกองพันไปปฏิบัติการกิจลาดตระเวนและระวังป้องกันเท่านั้น

1) วัตถุประสงค์การรบด้วยวิธีรับ

ทำให้การโจมตีของข้าศึกไร้ผล (ทำลายการเข้าตีของข้าศึก), ให้ได้เวลาสำหรับการรวมกำลัง ณ ตำแหน่งอื่น ควบคุมภูมิประเทศสำคัญ หรือภูมิประเทศสำคัญยังันทนกำลังข้าศึกเพื่อปฏิบัติการเชิงรุกรวมถึง การยึดรักษาที่หมายทางยุทธศาสตร์ ยุทธการ และยุทธวิธี

2) หลักพื้นฐานของการตั้งรับ

- 1) การเตรียมการ (Preparation)
- 2) การระวังป้องกัน (Security)
- 3) การแบ่งแยกและทำลาย (Disruption)
- 4) การรวมกำลังและสรรพกำลัง (Mass and Concentration)
- 5) ความอ่อนตัว (Flexibility)

3) โครงร่างการตั้งรับ

- 1) การปฏิบัติการในทางลึก
- 2) การปฏิบัติการระวังป้องกัน
- 3) การปฏิบัติการตั้งรับในพื้นที่การรบหลัก
- 4) การปฏิบัติของกองหนุน
- 5) การปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลัง

รูปที่ 2 - 20 การจัดการตั้งรับ

3. แบบของการตั้งรับ แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

- 1) แบบยึดพื้นที่ (AREA DEFENSE) -STATIC
- 2) แบบเคลื่อนตัว (MOBILE DEFENSE) – DYNAMIC

การจัดการตั้งรับจะผสมผสานส่วนอยู่กับที่และส่วนเคลื่อนที่ทุกครั้งโดยไม่ยึดอยู่กับแบบการตั้งรับ

1) การปฏิบัติการตั้งรับแบบยึดพื้นที่ (AREA DEFENSE) –STATIC

- การยึดรักษาภูมิประเทศ
- การแบ่งมอบอำนาจกำลังรบให้กับหน่วยในพื้นที่ตั้งรับหน้า
- ใช้กองหนุนในขั้นต้นจำนวนน้อย ประมาณ 1/3
- การตีโต้ตอบเพื่อยึดภูมิประเทศคืน และสถาปนาพื้นที่ตั้งรับขึ้นใหม่

ปัจจัยพิจารณาตั้งแบบยึดพื้นที่

- พื้นที่การรบความลึกน้อย
- ภูมิประเทศจำกัดการใช้หน่วยดำเนินกลยุทธ์ (มีเครื่องกีดขวางมาก)
- ความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ (MOBILITY) เท่ากับ มากกว่า หรือ น้อยกว่าข้าศึกก็ได้
- การครองความเหนือกว่าทางอากาศ (AIR SUPERIORITY) น้อยกว่าข้าศึก
- มีเวลาดัดแปลงที่มั่นตั้งรับ และฉากขัดขวาง
- ภารกิจยึดรักษาภูมิประเทศโดยเฉพาะเจาะจงปกติก็คือ ตามแนว ขนพร.
- กว้างด้านหน้า...แคบ (20–25 กม) (สำหรับหน่วยระดับกองพล)

2) การปฏิบัติการตั้งรับแบบเคลื่อนตัว (MOBILE DEFENSE) – DYNAMIC

- รุก รับ รั้งหน่วง เพื่อทำลาย
- การแบ่งมอบอำนาจกำลังรบให้กับกองหนุนมากกว่า
- ใช้กำลังส่วนน้อย ในพื้นที่ตั้งรับหน้า
- ใช้การตีโต้ตอบ เพื่อทำลายกำลังของข้าศึก
- ปกติปฏิบัติในหน่วยตั้งแต่ ระดับกองพลขึ้นไป
- ต้องสามารถครองความเหนือกว่าทางอากาศเฉพาะตำบลได้

ข้อแตกต่าง

ข้อพิจารณา	การตั้งรับแบบยึดพื้นที่	การตั้งรับแบบเคลื่อนตัว
- เป้าหมายหลัก - แบ่งมอบอำนาจกำลังรบ - ภารกิจกองหนุน - ภารกิจหน่วยใน พตน. - การปฏิบัติการแตกหัก - ระดับหน่วยที่ปฏิบัติ	- ยึดรักษาภูมิประเทศ - กำลังในพื้นที่ตั้งรับ - สกัดกัน ผลักดัน สถาปนาแนวขนพร. - หยุดยั้ง ผลักดันข้าศึกโดยกำลังทุกระดับหน่วย	- ทำลายกำลังข้าศึก - กองหนุน (กำลังตีโต้ตอบ) - ทำลายข้าศึกโดยการตีโต้ตอบ - ที่บังคับข้าศึกเคลื่อนที่ในทิศทางที่รวมตัว และล่อแหลม - ใช้กองหนุน (กำลังตีโต้ตอบ) - กองพลหรือสูงกว่า

* หมายเหตุ กำลังตีโต้ตอบจะจัดขึ้นเมื่อมีกำลัง

6. การรบด้วยวิธีร่นถอย

1. กล่าวทั่วไป

การปฏิบัติการรบด้วยวิธีร่นถอย เป็นการเคลื่อนย้ายกำลังไปข้างหลังหรือออกจากข้าศึก ซึ่งอาจเป็นการปฏิบัติที่ถูกบีบบังคับหรือด้วยความสมัครใจก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือก่อนเสมอ การร่นถอย จะทำให้ได้เวลาถอยร่นกำลัง หลีกเลียงการรบภายใต้สภาพการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ของฝ่ายเรา หรือเพื่อดึงข้าศึกเข้ามาสู่พื้นที่ที่ไม่เกื้อกูลต่อข้าศึก ผบ.หน่วย จะใช้การรบด้วยวิธีร่นถอย เพื่อบรรเทาข้าศึก ทำให้ข้าศึกอ่อนกำลังลง หรือเพื่อดำเนินการ รังหน่วง และทำลายข้าศึก การร่นถอยยังใช้ในการดำเนินกลยุทธ์ในระดับยุทธการเพื่อการวางกำลังใหม่เพื่อร่นระยะทางคมนาคมหรือเพื่อให้หน่วยอื่นสามารถถอยร่นกำลังไปใช้ในพื้นที่ยื่นได้

การปฏิบัติการร่นถอย เป็นการปฏิบัติการยุทธ์ที่ยุ่ยาก การร่นหน่วงเวลา และการถอยร่นตัว มีอัตราความเสี่ยงต่อการสูญเสียที่สูง ดังนั้น การร่นถอยจึงต้องมีการจัดหน่วยและการปฏิบัติที่ดีจึงจะประสบความสำเร็จได้

2. แบบของการปฏิบัติการรบด้วยวิธีร่นถอย แบบของการปฏิบัติการรบด้วยวิธีร่นถอยมี 3 แบบ คือ

- **การร่นหน่วงเวลา** หน่วยจะยอมเสียพื้นที่เพื่อให้ได้เวลา และพยายามทำลายข้าศึกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในขณะเดียวกันก็ต้องดำรงให้หน่วยของตนมีเสรีในการปฏิบัติให้มากที่สุด
- **การถอยร่นตัว** เป็นการนำกำลังทั้งหมดหรือบางส่วนของหน่วยผละออกจากการรบกับข้าศึกโดยความสมัครใจ เพื่อถอยร่นกำลังหรือเพื่อให้หน่วยมีเสรีในการปฏิบัติการใหม่
- **การถอย** เป็นการนำกำลังที่ไม่ได้ปะทะอยู่กับข้าศึกเคลื่อนย้ายไปข้างหลัง ซึ่งโดยปกติจะเป็นการเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธีไปตามเส้นทาง

เหตุผลสำคัญของการปฏิบัติการร่นถอยในทุก ๆ แบบ คือเพื่อพัฒนาสถานการณ์ทางยุทธวิธีและทางยุทธการให้ดีขึ้นหรือเพื่อป้องกันมิให้เกิดสถานการณ์ที่เลวร้ายขึ้นมาอีก เพื่อให้การร่นถอยประสบความสำเร็จหน่วยจะต้องพยายามลดร่นความเข้มแข็งของข้าศึกลงหรือมีการเพิ่มเติมหรือรวมกำลังเพื่อเข้าตี ณ พื้นที่ยื่น ๆ มีการเตรียมที่มั่นแข็งแรงทางข้างหลัง มีการดำเนินกลยุทธ์เพื่อดึงข้าศึกเข้าสู่พื้นที่ที่เราเตรียมการตีโต้ตอบไว้

ความลึก เป็นปัจจัยสำคัญในการร่นถอย ผบ.หน่วย ที่ทำการร่นถอยจะต้องคำนึงถึงการหน่วงเหนี่ยวการเคลื่อนที่ของข้าศึกในทางลึก รวมทั้งการระวังป้องกันพื้นที่ส่วนหลัง ดังนั้น ข้าราชการเกี่ยวกับแนวทางเคลื่อนที่ของข้าศึกในพื้นที่สนใจ จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการร่นถอยในทุก ๆ แบบ การสนับสนุนทางอากาศยุทธวิธีและการยิงระยะไกลอย่างได้ผล จะเพิ่มประสิทธิภาพของการร่นหน่วงเวลา และเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการป้องกันการถอยร่นตัวรวมทั้งมาตรการการประสานงานและการควบคุมการเคลื่อนย้ายหน่วยไปข้างหลัง

การร่นหน่วงเวลา

1. กล่าวทั่วไป

การร่นหน่วงเวลา จะกระทำเมื่อหน่วยไม่มีกำลังเพียงพอที่จะเข้าตี หรือตั้งรับต่อไปได้ หรือเมื่อต้องการดึงข้าศึกเข้ามาสู่พื้นที่ที่เราเตรียมการตีโต้ตอบได้ตามแผนการตั้งรับ การร่นหน่วงเวลา จะทำให้ได้เวลาเพื่อให้ฝ่ายเราสามารถที่จะ

- สถาปนาการตั้งรับขึ้นใหม่
- กำบังหน่วยที่ทำการตั้งรับหรือทำการถอยร่นตัว
- ป้องกันปีกให้กับหน่วยข้างเคียง
- เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการอ้อมกำลัง

2. หลักสำคัญ

1) **ภารกิจ** ในภารกิจจะระบุความต้องการของหน่วยเหนือที่จะทำการร่นหน่วงเวลาการพัฒนาแนวความคิดในการปฏิบัติ และข้อจำกัดในเรื่อง เวลา และภูมิประเทศ ตลอดจนขนาดของความสูญเสียและการเสี่ยงที่จะยอมรับได้ ผบ.หน่วย จะต้องกำหนดห้วงเวลาในการร่นหน่วงเวลา ภูมิประเทศที่จะยอมเสีย และการสูญเสียที่ยอมรับได้ให้ชัดเจน

2) ข้าศึก กำลัง ที่ตั้ง ยุทธวิธี ความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่และขีดความสามารถของข้าศึกเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญต่อ ผบ.หน่วย ในการรบหน่วงเวลานอกจากนั้น ผบ.หน่วย จะต้องพิจารณาแบบการปฏิบัติของข้าศึก และความล่อแหลมของข้าศึกที่จะอำนวยความสะดวก การขัดขวาง การสงครามอิเล็กทรอนิกส์ การโจมตีทางอากาศ และการใช้ฉากขัดขวางของฝ่ายเราบิบบังคับข้าศึก ผบ.หน่วย จะต้องตรวจสอบขีดความสามารถของข้าศึกในการโจมตีทางอากาศต่อกำลังรบหน่วงเวลาของฝ่ายเรา การส่งกำลังไปยังข้างหลังของฝ่ายเรา และการใช้อาวุธ นซค.

3) ภูมิประเทศ ภูมิประเทศจะจำกัดหนทางปฏิบัติของ ผบ.หน่วย ลักษณะภูมิประเทศเปิดไม่มีเครื่องกีดขวาง จะทำให้การรบหน่วงเวลายากที่จะประสบความสำเร็จ แต่ภูมิประเทศลักษณะนี้จะเกื้อกูลต่อหน่วยรบหน่วงเวลาในการใช้ รถถัง ยานเกราะ และ เครื่องบิน และยังจะต้องอาศัยการสนับสนุนจากทหารช่างเป็นอย่างมาก ภูมิประเทศปิดและยากลำบากโดยปกติ จะลดความเร็วในการเคลื่อนที่ของข้าศึก แต่ก็ทำให้ยากต่อการเกาะข้าศึก ลมฟ้าอากาศจะมีผลในการเพิ่มพูนหรือลดประสิทธิภาพในการเคลื่อนที่ การใช้เครื่องบินการสนับสนุนทางอากาศ และการวางเครื่องกีดขวางทัศนวิสัยที่จำกัดจะทำให้ ผบ.หน่วย ต้องใช้กำลังเพิ่มมากขึ้นในการรับผิดชอบเขตปฏิบัติการของตน และยังมีผลต่อการดำเนินกลยุทธ์ และการรบของหน่วยด้วย สภาพลมฟ้าอากาศ ยังมีผลที่จะทำให้การตรวจพบข้าศึกแต่เนิ่นเป็นไปได้อย่าง ลดประสิทธิภาพของการยิงระยะไกล ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการรบแตกหักได้

4) กำลังฝ่ายเรา ผบ.หน่วย จะตัดสินใจการปฏิบัติของตนโดยพิจารณาถึงหน่วยฝ่ายเดียวกัน โดยทั่ว ๆ ไปหน่วยรบหน่วงเวลา ควรจะมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่มากกว่าหรือเท่ากับข้าศึกและหลีกเลี่ยงการรบแตกหัก กำลังเหล่านี้จึงจะต้องมีขีดความสามารถในการยิงระยะไกลอย่างแม่นยำ และสามารถสร้างฉากขัดขวางได้อย่างพอเพียง ดังนั้นหน่วยยานเกราะ ยานยนต์ และหน่วยบิน ทบ. มีความเหมาะสมมากในการรบหน่วงเวลา หน่วยทหารม้า มักจะมีการจัดและการฝึกในการกิจจะวังป้องกันเป็นพิเศษจึงควรนำมาใช้ในการรบหน่วงเวลาในทุกโอกาสที่สามารถใช้ได้ หน่วยข่าวกรองทางทหารจะช่วยให้สามารถ ดำรงการเกาะข้าศึกได้ และจะช่วยทำให้การเคลื่อนที่ของข้าศึกต้องช้าลงโดยการรบกวนการติดต่อสื่อสารของข้าศึก

5) เวลา เวลาในการเตรียมการ และห้วงเวลาที่ต้องการให้ทำการรบหน่วงเวลาจะเป็นข้อพิจารณาข้อสุดท้าย ผบ.หน่วยรบหน่วงเวลา จะต้องใช้เวลาที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพโดยจะใช้เพื่อการเตรียมการปฏิบัติของตน และ ให้เวลาที่เพียงพอแก่หน่วยรองในการวางแผนและเตรียมการปฏิบัติ ระยะเวลาที่ต้องการในการรบหน่วงเวลาจะเป็นเครื่องชี้ให้ ผบ.หน่วยใช้ในการตกลงใจเลือกยุทธวิธีและการเสียที่จะยอมรับได้

3) การปฏิบัติการรบหน่วงเวลา

ตามปกติ ผบ.หน่วย จะวางกำลังส่วนใหญ่ไว้ข้างหน้าเพราะการรบหน่วงเวลามักจะมีความกว้างของเขตปฏิบัติการมาก หน่วยสนับสนุนการรบ และหน่วยสนับสนุนการช่วยรบมักจะแยกกระจายกันออกไป และมักจะสมทบให้กับหน่วยดำเนินกลยุทธ์ที่ตนให้การสนับสนุนอยู่ ทุกกองพันที่เข้าปฏิบัติการรบควรจะได้รับ การสนับสนุนจาก ป. และมีการควบคุมแบบแยกการ ผบ.หน่วย จะเก็บกองหนุนไว้จำนวนหนึ่ง และจะใช้เพื่อช่วยหน่วยที่ปะทะกับข้าศึกผละออกจาก การรบ และชะลอการเคลื่อนที่ของข้าศึกโดยการเข้าตีข้าศึกที่ล้ำเข้ามาได้

การรบหน่วงเวลาบางครั้งจะกระทำทั้งกองพล เมื่อเป็นส่วนหนึ่งของการตั้งรับของกองทัพน้อยหรือเพื่อให้สำเร็จภารกิจเมื่อได้รับมอบให้เป็น กองระวังหน้า กองระวังปีก หรือ กองระวังหลัง ของกองทัพน้อย การรบหน่วงเวลาตามปกติ จะเป็นการดำเนินกลยุทธ์โดยให้หน่วยรองทำการรบเคียงข้างกัน โดยกองหนุนทั้งทางพื้นดินและทางอากาศจะยึดที่มั่นในทางลึกไว้

กองพลน้อย กรม และ กองพัน มักจะเป็นหน่วยที่ปฏิบัติการรบหน่วงเวลา และสามารถปฏิบัติได้หลายหนทาง โดยอาจจะทำการรบโดยใช้ที่มั่นเพียงชั้นเดียว แต่ถ้าเป็นการรบหน่วงเวลาสั้น ๆ อาจจะทำการรบโดยใช้ที่มั่นตามลำดับชั้นหรือสลับชั้นก็ได้ ซึ่งตามปกติ ผบ.กรม และ ผบ.พัน. จะจัดการรบหน่วงเวลาของตนโดยใช้แนวที่มั่นที่ขนานกันลงไปในทางลึกและผสมผสานเทคนิคต่าง ๆ เช่น การเข้าตี ตั้งรับ รบหน่วงเวลา จากที่มั่นสลับชั้น หรือตามลำดับชั้นเข้าด้วยกัน ผบ.หน่วย อาจเลือกใช้หนทางปฏิบัติต่าง ๆ ได้เช่น ทำการรบหน่วงเวลาสลับชั้นในแนวทางที่คิดว่าอันตรายที่สุด หรือทำการรบหน่วงเวลาตามลำดับชั้นในพื้นที่ที่มีการคุกคามน้อยลง และเตรียมที่มั่นตั้งรับในทางลึกเพื่อชะลอการเคลื่อนที่ของข้าศึกในพื้นที่สำคัญโดยเฉพาะ ในระหว่างการรบหน่วงเวลา ผบ.หน่วย อาจจะเปลี่ยนจากเทคนิคหนึ่งไปยังอีกเทคนิคหนึ่งได้ตามแต่สถานการณ์ที่คลี่คลายไป

ผบ.หน่วยที่ทำการรบหนึ่งเวลา ควรจะมีความริเริ่มในทุกโอกาสที่จะทำได้โดยการโจมตีข้าศึก เพื่อให้ข้าศึกเสียความหนุ่เนื่องในการเข้าตี และทำลายการจัดระเบียบของข้าศึก ทำให้ข้าศึกต้องเสียเวลามากขึ้น การโจมตีข้าศึกอาจทำได้โดยใช้ การซุ่มโจมตีการตีโต้ตอบ การเข้าตีทำลายการเข้าตี การสนับสนุนทางอากาศใกล้ชิด และการขัดขวางทางอากาศในสนามรบ

ตามปกติ ผบ.หน่วยรบหนึ่งเวลา จะหลีกเลี่ยงการรบแตกหักโดยจะวางแผนและจัดเตรียมที่มั่นในทางลึกเพื่อปิดกั้นทุก ๆ แนวทางเคลื่อนที่ของข้าศึก ที่จะเข้ามาในเขตรับผิดชอบ เครื่องกีดขวาง และ อาวุธยิงเล็งจำลอง เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการจัดที่มั่นรบหนึ่งเวลา เพราะจะช่วยชดเชยความเสียเปรียบของฝ่ายเราที่มีกำลังน้อยกว่าข้าศึกได้

ผบ.หน่วย ทุกระดับควรจะได้พิจารณาเครื่องกีดขวางตามธรรมชาติให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด และเพิ่มเติมเครื่องกีดขวางเหล่านี้ด้วย สนามทุ่นระเบิด กับระเบิดทหารช่าง ในการรบหนึ่งเวลาควรเน้นการขัดขวางการเคลื่อนที่ของข้าศึก และจะกระทำโดยต่อเนื่องตลอดการปฏิบัติการ ผบ.หน่วย ควรจะได้พิจารณาใช้ทหารช่างในพื้นที่ที่มีการคุกคามสูงก่อน ทหารช่าง ยังจะช่วยอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนที่ของฝ่ายเรา และเพิ่มความแข็งแรงให้กับหน่วยที่สำคัญด้วยการก่อสร้างที่มั่นป้องกัน ผบ.หน่วย จะต้องกำหนดความเร่งด่วนในการสนับสนุนของทหารช่างบนพื้นฐานของแนวความคิดในการปฏิบัติโดยตรง

โดยปกติเขตปฏิบัติการของการรบหนึ่งเวลามักจะมีกว้างด้านหน้ามาก ดังนั้นอาวุธยิงจำลองและการสนับสนุนทางอากาศ จึงเป็นเครื่องมือที่สามารถรวมอำนาจการยิงได้เร็วที่สุดของ ผบ.หน่วย รบหนึ่งเวลา หน่วยดำเนินกลยุทธ์ที่ปฏิบัติการ ควรได้รับการสนับสนุนด้วยการยิงที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว เพื่อช่วยเหลือในการรื้อหน่วยการเคลื่อนที่ของข้าศึกและช่วยในการผลออกจากการรบเมื่อต้องทำการรบกับข้าศึกที่เข้มแข็งกว่า และมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่สูงกว่าทุกกองพันดำเนินกลยุทธ์ที่เข้าปฏิบัติการรบควรมี พัน.ป.ช่วยโดยตรง ผบ.หน่วย รบหนึ่งเวลา ควรจะดำรงความสามารถในการรวมอำนาจการยิงข้ามเส้นแบ่งเขตกองพัน หรือกรมได้

อาวุธยิงเล็งจำลอง ควรที่จะสามารถป้องกันที่มั่น คุ่มครองเครื่องกีดขวาง สนับสนุนการยิงควั่น และการส่องสว่างให้กับหน่วยดำเนินกลยุทธ์ได้เช่นเดียวกับการตั้งรับอื่น ๆ นอกจากนั้น ผบ.หน่วย ยังจะต้องวางแผนการใช้ ทุ่นระเบิด อาวุธ นขค.เมื่อได้รับอนุมัติ เพื่อสนับสนุนแผนการดำเนินกลยุทธ์ของตนด้วยการรบหนึ่งเวลา จะสิ้นสุดลงเมื่อข้าศึกหยุดการเข้าตีหรือเมื่อหน่วยรบหนึ่งเวลาสำเร็จภารกิจของตน และได้เคลื่อนที่ผ่านหน่วยอื่นแล้ว ถ้าข้าศึกหยุดการเข้าตีเพราะขาดความหนุ่เนื่องหรือเพราะการสูญเสีย ผบ.หน่วยรบหนึ่งเวลา สามารถที่จะดำรงการเกาะข้าศึกไว้หรือทำการถอนตัวเพื่อไปปฏิบัติการอื่น ๆ ซึ่งถ้าจะต้องกระทำในประการหลัง ผบ.หน่วย รบหนึ่งเวลา จะต้องช่วยเหลือในการผ่านแนว และมอบข่าวสารเกี่ยวกับข้าศึกและภูมิประเทศให้แก่หน่วยที่ทำการผลัดเปลี่ยน

โดยธรรมดา หน่วยรบหนึ่งเวลาจะสิ้นสุดการรบหนึ่งเวลาโดยการถอนตัวผ่านหน่วยทหารฝ่ายเดียวกันที่ทำการตั้งรับอยู่ด้วยการผ่านแนวไปข้างหลัง และโอนการรบให้กับหน่วยที่ทำการตั้งรับต่อไป การมอบการควบคุมจะต้องมีการประสานในเรื่องจุดผ่าน กำหนดสัญญาณบอกฝ่าย การยิงสนับสนุน การตกลงในเรื่องเส้นทางที่ใช้ในการผ่านแนวที่มั่นตั้งรับถ้าเป็นไปได้ การมอบโอนการควบคุม/การรบ ควรกำหนดไว้หน้าแนวตั้งรับ เพื่อปิดกั้นการส่งมอบที่ตั้งและการจัดที่มั่นของการตั้งรับ

โดยมากแล้ว มักนิยมให้หน่วยรบหนึ่งเวลาผ่านไปข้างหลังในเขตที่ไม่อยู่ภายใต้การเข้าตีโดยตรงของข้าศึก โดยดำเนินกลยุทธ์ให้ออกห่างจากข้าศึกให้ได้ก่อนจะถึงแนวที่มั่นตั้งรับหลัก

การถอนตัว

1.กล่าวทั่วไป

ผบ.หน่วย จะทำการถอนตัวเพื่อเคลื่อนย้ายหน่วยรบออกจากกรอบ ปรับการวางกำลังในการตั้งรับ หรือจัดวางกำลังทั้งหมดของหน่วยใหม่ ไม่ว่าจะเป็นการถอนตัวบางส่วนหรือทั้งหมดหน่วยที่ทำการรบอยู่จะผลออกจากการรบด้วยความสมัครใจ ทำการเคลื่อนย้ายไปข้างหลัง การถอนตัวอาจจะกระทำภายใต้การกดดันหรือไม่ก็ได้ และอาจจะมีหรือไม่มี การสนับสนุนจากกำลังฝ่ายเดียวกันก็ได้ อย่างไรก็ตาม การถอนตัวมักจะเริ่มจากการที่ถูกข้าศึกรบกวนหรือคุกคามเสมอ

กองพัน และ กรม สามารถปรับที่ตั้งของตนในระยะทางไกล ๆ โดยใช้การรบน่วงเวลา หรือ การถอนตัวของกำลังส่วนใหญ่ ภายใต้การป้องกันของส่วนแยกทิ้งไว้ปะทะในหน่วยขนาดใหญ่กว่ากองพัน และกรมและการถอนตัวที่ลึกกว่านั้น ผบ.หน่วย จะต้องจัดกำลังเป็นส่วนกำบังและส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยขนาดใหญ่ก็ตาม หน่วยที่ทำการถอนตัวจะต้องมีการเตรียมการอย่างดีเท่าที่เวลาจะอำนวยให้ และพร้อมที่จะป้องกันตนเอง ถ้าหากข้าศึกทำการรบกวนการปฏิบัติ

2. หลักการสำคัญ

การถอนตัวเป็นการปฏิบัติที่ค่อนข้างจะอันตรายเพราะเป็นการเคลื่อนย้ายหน่วยไปข้างหลังห่างออกจากข้าศึกที่มีความเข้มแข็งกว่า และสามารถที่จะทำลายหรือหน่วงเวลาฝ่ายเราได้ ดังนั้น ในการถอนตัว ผบ.หน่วย จึงจำเป็นต้องปกปิดการปฏิบัติให้ได้

ในการถอนตัวของกำลังทั้งหมด ผบ.กรม หรือหน่วยที่ใหญ่กว่า จะจัดกำลังเป็นสองส่วน คือ ส่วนกำบัง และส่วนใหญ่ ส่วนกำบัง จะคอยป้องกันไม่ให้ข้าศึกได้ติดตามหรือรบกวนการถอนตัวของกำลังส่วนใหญ่ กำลังส่วนใหญ่จะจัดกำลังอยู่หลังส่วนกำบัง แล้วเคลื่อนย้ายไปข้างหลังโดยการป้องกันของกองระวังหน้า ปีก หลัง และเตรียมพร้อมที่จะป้องกันตนเอง

แผนการถอนตัว ควรจะประกอบด้วย แผนการลวง และพร้อมที่จะตั้งรับ หรือรบน่วงเวลาโดยส่วนกำบังและส่วนใหญ่ถ้าจำเป็นรวมทั้งมาตรการควบคุมเวลาในการปฏิบัติ ซึ่งควรจะประกอบด้วย เส้นทางที่จะใช้หลายเส้นทาง การเพิ่มเติมยานพาหนะ การปรับปรุงเส้นทางเคลื่อนย้าย การควบคุมการจราจร และ แผนการเคลื่อนย้าย

กองหนุนทั้งทางพื้นดินและทางอากาศ ควรจัดไว้เพื่อสนับสนุนการถอนตัวของกำลังทั้งหมด การยิงเล็งจำลอง และมาตรการการลวง ควรวางแผนไว้ เพื่อปกปิดการเคลื่อนย้ายของฝ่ายเรา เครื่องกีดขวาง และ อาวุธยิง ควรใช้เพื่อรั้งหน่วยการได้ติดตามของข้าศึก อาวุธ ปกอ. ควรพิจารณาใช้เพื่อการ ปกอ.และการครองอากาศเฉพาะบริเวณเนื่องจากการถอนตัว หน่วยถอนตัวจะมีความล่าช้าอย่างมากต่อการถูกตรวจพบ และการขัดขวางจากกำลังทางอากาศของข้าศึก การแสดงกำลังในพื้นที่อื่น จะช่วยให้เบนความสนใจของข้าศึกได้และจะช่วยสนับสนุนการถอนตัวของกำลังทั้งหมดได้

การถอนตัวมักจะกระทำในเวลากลางคืนหรือในทัศนวิสัยจำกัด เพื่อช่วยลดการถูกตรวจพบจากข้าศึกการใช้ควินยังสามารถที่จะปกปิดการเคลื่อนที่ของฝ่ายเราได้ ผบ.หน่วย ควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติที่จะเป็นสิ่งที่บอกเหตุว่าหน่วยจะทำการถอนตัว เช่น หลีกเลี่ยงการเปลี่ยนที่ตั้งของหน่วยสนับสนุนการรบ และสนับสนุนการช่วยรบอย่างเปิดเผย หรือการสร้างเครื่องกีดขวางก่อนการเคลื่อนย้าย หรือการทำลายเส้นทางก่อนเวลาอันควร

การรบกวนข่ายการบังคับบัญชาของข้าศึกจะทำให้สามารถชลอเวลาในการตอบโต้ของข้าศึกได้ในขณะที่เริ่มทำการถอนตัวไปแล้ว

แผนและคำสั่งในการถอนตัว จะมีพื้นฐานมาจากแนวความคิดในการปฏิบัติซึ่งจะระบุเจตนารมณ์ของ ผบ.หน่วยอย่างชัดเจน และควรจะครอบคลุมในเรื่องการดำเนินกลยุทธ์ การยิงสนับสนุน ฉากขัดขวาง การลวง และการระวังป้องกันเอาไว้ด้วย แผนจะต้องบ่งถึง การจัดเฉพาะกิจ เส้นทางถอนตัวหลักและรอง ตารางการเคลื่อนย้ายของหน่วยในการถอนตัว และที่มั่นแห่งใหม่ที่จะให้เข้ายึดครองหลังจากการถอนตัวแล้ว รวมทั้งการแจ้งให้ทุกหน่วยได้เตรียมพร้อมสำหรับการกิจใหม่

3. การปฏิบัติการถอนตัว

ผบ.หน่วยควรคาดว่าข้าศึกอาจจะรบกวนและขัดขวางการถอนตัวได้ด้วยการยิงการเข้าตีตรงหน้า และการโอบเมื่อหน่วยจะต้องทำการถอนตัวภายใต้การกดดันแล้ว ส่วนกำบัง จะเข้าทำการรบน่วงเวลา เพื่อเปิดโอกาสให้ส่วนใหญ่ถอนตัวได้ กำลังส่วนใหญ่จะเพิ่มเติมกำลังให้แก่ส่วนกำบังเมื่อจำเป็นและส่วนใหญ่จะทำการตั้งรับหรือรบน่วงเวลาทันทีที่ส่วนกำบังไม่สามารถรั้งหน่วยการเคลื่อนที่ของข้าศึกหรือทำให้ข้าศึกช้าลงได้

การยิงของอาวุธต่าง ๆ เครื่องมือสงครามอิเล็กทรอนิกส์ และฉากขัดขวาง จะเป็นเครื่องช่วยในการถอนตัวของหน่วยที่ติดพันใกล้ชิดกับข้าศึก ผบ.หน่วย จะต้องควบคุมการเคลื่อนย้ายมาข้างหลังโดยใกล้ชิดและรักษาความสอดคล้องในการปฏิบัติไว้ให้ได้ตลอดเวลาการรบในทางลึกจะช่วยลดความกดดันของหน่วยที่ปะทะกับข้าศึกลงได้

ถ้าการถอนตัว เริ่มต้นนอกความกดดันของข้าศึก ส่วนกำบังจะยังคงอยู่ในที่มั่นเพื่อทำการลวงข้าศึกต่อไปและถ้าข้าศึกไม่โจมตีระหว่างที่ฝ่ายเราทำการถอนตัว ส่วนกำบังและกองระวังหลัง จะยังคงอยู่ระหว่างข้าศึกและส่วนใหญ่

โดยส่วนใหญ่จะทำการเคลื่อนที่ไปข้างหลังให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อกำลังส่วนใหญ่ได้ถอนตัวออกไปในระยะที่ปลอดภัยแล้ว ส่วนกำลังจะทำการถอนตัวไปยังที่มั่นขึ้นต่อไป

ทุก ๆ ส่วนของหน่วยถอนตัว ควรมีขีดความสามารถในการป้องกันตนเองอย่างน้อยชั่วระยะหนึ่งเมื่อถูกข้าศึกทางพื้นดินเข้าตี และการปะทะใด ๆ ในพื้นที่ส่วนหลังถือว่าเป็นเรื่องฉุกเฉินจะต้องรายงานโดยด่วนและถ้าข้าศึกขัดขวางการเคลื่อนที่ไปข้างหลัง ผบ.หน่วย ถอนตัว จะต้องสามารถเปลี่ยนไปใช้เส้นทางอื่นซึ่งสามารถอ้อมผ่านพื้นที่นั้นไปได้ หรือสามารถที่จะปฏิบัติการเพื่อลดการขัดขวางนั้น เมื่อไม่สามารถถอนกำลังทั้งหมดในเวลาเดียวกันได้ ผบ.หน่วยจะต้องตกลงใจออกคำสั่งถอนตัวอย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าถอนหน่วยที่ทำการรบอย่างหนักก่อน ข้าศึกอาจจะล้อมทำลายส่วนที่เหลือได้ แต่ถ้าถอนหน่วยที่ทำการรบเบาบางก่อน ก็อาจจะไม่สามารถถอนหน่วยที่รบหนักออกมาได้ ผบ.หน่วยจะต้องตกลงใจว่าหนทางปฏิบัติใดเป็นหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุดที่จะถอนกำลังรบได้ดีที่สุดและบรรลุภารกิจในขณะเดียวกัน

เมื่อ ทน.หรือ กองพล ทำการถอนตัว กองหนุนจะอยู่ค่อนไปข้างหน้าเพื่อช่วยเหลือหน่วยอื่นๆ ด้วยการยิงและการเข้าโจมตีทางพื้นดิน ในระหว่างที่หน่วยกำลังถอนตัวภายใต้การกดดัน กองหนุนจะเข้าตีเพื่อทำลายการเข้าตีเพื่อทำลายระเบียบ และรื้อแนวการเข้าตีของข้าศึก กองหนุนยังจะช่วยแก้ไขปัญหากับหน่วยที่ถูกล้อมหรือหน่วยที่ทำการรบอย่างหนักได้

หน่วยถอนตัวจะได้รับการสนับสนุนด้วยการยิง การสงครามอิเล็กทรอนิกส์ ปกอ.การส่งกำลังบำรุงจากหน่วยที่ทำการตั้งรับอยู่ข้างหลัง และที่สำคัญคือ หน่วยที่ตั้งรับอยู่ข้างหลัง จะเข้ารับมือความรับผิดชอบในการรบทันทีที่หน่วยถอนตัวได้ถอนตัวไปข้างหลัง ดังนั้นหน่วยถอนตัวจะต้องประสานกับหน่วยที่ตั้งรับ ในเรื่องการสนับสนุนต่าง ๆ เหล่านั้นล่วงหน้าเท่าที่จะทำได้ เมื่อหน่วยถอนตัวได้ผ่านไปข้างหลังของหน่วยที่ทำการตั้งรับแล้วหน่วยถอนตัวอาจจะเข้าร่วมในการตั้งรับ หรือ เคลื่อนที่ต่อไปข้างหลังด้วยการถอย

การถอย

1.กล่าวทั่วไป

การถอยเป็นการเคลื่อนที่ไปข้างหลัง ให้ออกห่างจากข้าศึก ของหน่วยที่ไม่ได้ปะทะกับข้าศึก โดยปกติหน่วยที่ทำการถอยมักจะได้รับการป้องกันจากหน่วยอื่น และจะเป็นการเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธี หน่วยทำการถอยมักจะต้องการจัดที่พร้อมจะทำการรบ แต่จะทำการรบเพื่อป้องกันตนเองเท่านั้น ผบ.หน่วย จะต้องมีแผนเผชิญเหตุเมื่อถูกโจมตีจากกองโจร การโจมตีทางอากาศและจากอาวุธยิงระยะไกลของข้าศึก ดังนั้นการระวังป้องกันและความเร็วในการปฏิบัติการจึงเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญในการถอย

การถอยหน่วยจะทำการเคลื่อนย้ายในเวลากลางวันต่อเมื่อภารกิจต้องการเช่นนั้นหรือเมื่อข้าศึกไม่มีขีดความสามารถที่จะทำการรบกวนหรือขัดขวางการปฏิบัติของฝ่ายเราเมื่อข้าศึกสามารถครองอากาศ หรือสามารถขัดขวางการเคลื่อนย้ายของฝ่ายเราในทางลึกแล้ว หน่วยทำการถอยจะเคลื่อนย้ายโดยการแทรกซึมในเวลากลางวัน ผบ.หน่วย จะต้องเข้มงวดในมาตรการรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติการตลอดเวลาเคลื่อนย้าย

2.หลักการสำคัญ

แผนการสนับสนุนการช่วยรบจะต้องสอดคล้องกับการปฏิบัติทางยุทธวิธี โดยจะต้องไม่ให้การสนับสนุนต้องขาดตอนลงได้ สถานที่ตั้งทางการช่วยรบ ควรกำหนดไปทางข้างหลังเพื่อลดความแออัดและการขัดขวางหน่วยรบ และเพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเสียร่วมกัน ผบ.หน่วยควรจะให้หน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบ เปลี่ยนที่ตั้งล่วงหน้า และควรเป็นเวลากลางคืน

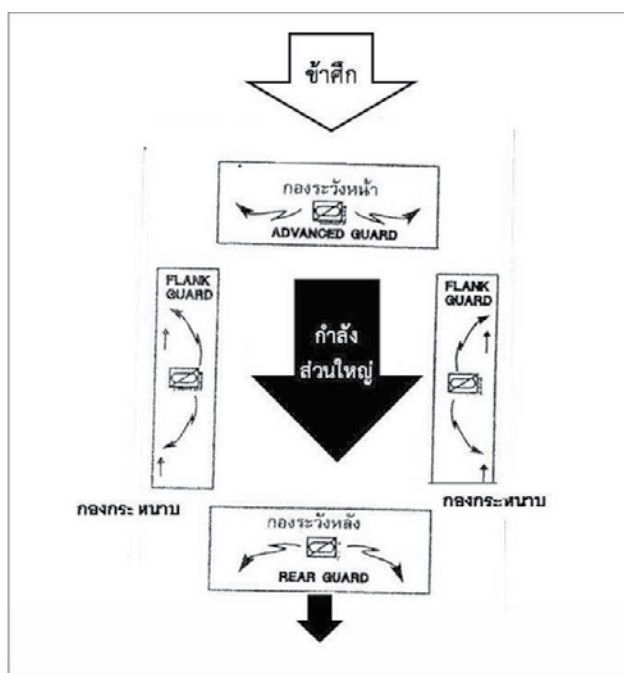
ผบ.หน่วย ควรสมทบ หน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบให้กับหน่วยดำเนินกลยุทธ์ เพราะการร่นถอยมักจะต้องปฏิบัติด้วยความรวดเร็ว

การรบหนึ่งเวลาจะใช้ สป.3 และ สป.5 เป็นจำนวนมากขึ้น หน่วยสนับสนุนการช่วยรบ อาจจะบรรทุก สป.5 ไปยังที่มั่นข้างหน้าและกำหนดวาง สป.3, สป.5 สำรองไปทางข้างหน้าตลอดเวลาในการรบหนึ่งเวลา

ในการถอนตัวและการถอย สป.3 และ สป.5 จะต้องเตรียมพร้อมที่จะแจกจ่ายได้ในเวลาฉุกเฉิน และควรกำหนดที่ตั้งตำบลจ่าย สป.3, สป.5 ไว้ในทางลึก

ในการแก้ปัญหาในเรื่องการซ่อมบำรุง และการส่งกลับ สป. ที่ยุ่งยาก หน่วยสนับสนุนการช่วยรบ ควรจัดชุดติดต่อกับหน่วยที่เข้าทำการรบ และพิจารณาเพิ่มเติมกำลังพลให้ชุดเหล่านี้ตามความจำเป็น

เพื่อหลีกเลี่ยงการทำลายหรือการก่อกวน สป. ที่ไม่จำเป็น ผบ.หน่วย จะต้องควบคุมการสนับสนุน สป. ไปยังข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง และเมื่อ ผบ.หน่วยพิจารณาใช้การรบหนึ่งเวลา, การถอนตัว หรือการถอยแล้ว ควรจะได้วางแผนการเคลื่อนย้าย สป. ที่เกินความจำเป็น และเคลื่อนย้ายสถานที่ตั้งทางการส่งกำลังแต่เนิ่นๆ และโดยการวาง สป. ไว้ตลอดเส้นทางถอนตัวก็จะทำให้การสนับสนุนการช่วยรบเป็นไปโดยสะดวก และสามารถลดขีดความสามารถของข้าศึกในการรบกวนขัดขวางการสนับสนุนการช่วยรบของฝ่ายเราลงได้

รูปที่ 2 - 20 การปฏิบัติของหน่วยทหารม้าลาดตระเวนเป็นส่วนระวังป้องกันให้กับกำลังส่วนใหญ่ในการรบด้วยวิธีร่นถอย

เอกสารอ้างอิง :

- 1.รล.17-22 หมวดและกองร้อยทหารม้าลาดตระเวน พ.ศ.2512
- 2.รล.17-36 กองพันทหารม้าลาดตระเวนของกองพล พ.ศ.2519
- 3.รล.17-1 การปฏิบัติการยุทธยานเกราะ พ.ศ.2516
- 4.รล.17-95 ยุทธวิธีของทหารม้าลาดตระเวน พ.ศ.2550

ប័ណ្ណ

ការប្រើប្រាស់ប័ណ្ណ

ตอนที่ 3

การสนับสนุนการรบ และการสนับสนุนทางการช่วยรบ

กล่าวนำ

ในการปฏิบัติการรบของทหารม้าลาดตระเวน นั้น เพื่อให้เกิดศักยภาพในการปฏิบัติการรบอย่างเต็มที่ ผบ.หน่วย จะต้องประสานการยิงและดำเนินกลยุทธ์ ให้สอดคล้องกับเครื่องมือสนับสนุนการรบและการช่วยรบทั้งสิ้นที่มีอยู่ เครื่องมือสนับสนุนการรบและการช่วยรบเหล่านี้จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของอำนาจกำลังรบของเหล่า เป็นอย่างมาก ซึ่งในระดับกองร้อย ผบ.ร้อย. จะต้องมีความสามารถในการใช้หน่วยและเครื่องมือที่มีอยู่อย่างจำกัด เหล่านี้ อย่างเหมาะสมและประสานสอดคล้อง อันจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพสูงสุดในการนำหน่วยเข้าปฏิบัติใน สถานการณ์ต่าง ๆ

การสนับสนุนการรบและการสนับสนุนการช่วยรบ

การสนับสนุนการรบ

- การยิงสนับสนุน
- การสนับสนุนการรบจากทหารปืนใหญ่สนาม
- การสนับสนุนของทหารช่าง
- การข่าวกรองทางการรบและการต่อต้านข่าวกรอง

การสนับสนุนทางการช่วยรบ

- ความมุ่งหมาย
- การจัดขบวนสัมภาระ
- ระบบการส่งกำลัง
- การขนส่ง
- การซ่อมบำรุง
- การส่งกลับสายแพทย์และการรักษาพยาบาล
- การเบิกรับ สป. ประเภทต่าง ๆ
- อื่น ๆ

การสนับสนุนการรบ การยิงสนับสนุน (Fire Support)

1.กล่าวทั่วไป

การยิงสนับสนุนนั้นเป็นการรวมเอาอำนาจการยิงของอาวุธทุกชนิดทั้งอาวุธยิงเล็งตรงและอาวุธยิงเล็งจำลอง ซึ่งใน จำนวนนี้ถือว่าอาวุธยิงเล็งจำลองเป็นอาวุธหลักของการยิงสนับสนุน โดยระบบอาวุธที่จะใช้โจมตีเป้าหมาย มีอยู่หลาย ประเภทด้วยกัน ปกติได้แก่ เครื่องยิงลูกระเบิด ปืนใหญ่สนาม การสนับสนุนทางอากาศใกล้ชิดของ ทอ. ปืนเรือ ในบาง สถานการณ์อาจได้รับระบบอาวุธอื่นมาเพิ่มเติม เช่น ฮ.โจมตี อาวุธ ปตอ. รถถังเมื่อนำมาใช้ยิงเล็งจำลอง เป็นต้น จาก เป้าหมายจำนวนมากที่หลังไหลเข้าสู่ระบบอาวุธต่าง ๆ รวมทั้งมีอาวุธและกระสุนที่ใช้แตกต่างกันหลายชนิด จึงจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญมาควบคุมและประสานงาน ซึ่งได้แก่ “ผู้ประสานการยิงสนับสนุน” นั่นเอง

2. หลักการสำคัญ

โดยปกติแล้ว ผบ.หน่วย ป.นอกจากจะเป็นผู้บังคับหน่วยทหารแล้วยังมีหน้าที่ในการเป็นผู้ประสานการยิงสนับสนุน (ผปยส.) ของหน่วยดำเนินกลยุทธ์อีกด้วย แต่ในความเป็นจริง ผบ.หน่วย ป.ไม่สามารถอยู่ที่หน่วยดำเนินกลยุทธ์ได้ตลอดเวลา เพราะจะต้องกลับไปบังคับบัญชาหน่วยของตน ดังนั้นจึงได้มีการจัดผู้แทน สำหรับในการประสานการยิงต่าง ๆ ให้แก่หน่วยดำเนินกลยุทธ์ระดับต่าง ๆ ดังนี้

ให้แกหน่วยดำเนินกลยุทธ์ระดับต่าง ๆ ดังนี้

ระดับหน่วย ดำเนินกลยุทธ์	องค์กรวางแผนและประสาน การยิงสนับสนุน	ผบ.หน่วย ป. (ผปยส.)	ผู้แทน ผบ.หน่วย ป. ทำหน้าที่ ผปยส.
ศปย.กองพล	สยส.กองพล	ผบ.กรม	ผช.ผปยส.(กรม ป.)
ทก.กรม	สยส.กรม	ผบ.พัน.	นยส.กรม (พัน.ป.ชต.)
ทก.พัน.	สยส.กองพัน	-	นยส.กองพัน (พัน.ป.ชต.)
ทก.ร้อย.	สยส.กองร้อย	-	ผตน. (พัน.ป.ชต.)

1) ความรับผิดชอบของผู้ประสานการยิงสนับสนุน

- จัดตั้งและกำกับดูแลองค์กรวางแผนและประสานการยิงสนับสนุน
- ให้คำปรึกษา ผบ.ดำเนินกลยุทธ์ในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการยิงสนับสนุน เช่น การแบ่งมอบอาวุธยิงสนับสนุน การกำหนดลำดับความเร่งด่วนในการยิงสนับสนุน และจัดการในเรื่องการยิงต่อต้าน ป.
- ให้คำปรึกษา ผบ.หน่วย ดำเนินกลยุทธ์เกี่ยวกับการค้นหาเป้าหมาย และเสนอแนะการใช้มาตรการประสานการยิงสนับสนุน
- ทำการวิเคราะห์เป้าหมาย
- จัดทำแผนการยิงสนับสนุน
- แก้ปัญหาข้อขัดแย้ง และการซ้ำซ้อนต่าง ๆ ในระหว่างระบบอาวุธยิงสนับสนุนด้วยกัน

2) ความมุ่งหมายของการยิงสนับสนุนการรบ เพื่อการทำลาย ตัดรอนกำลัง การยิงข่มอาวุธ รูปขบวนและที่ตั้งต่าง ๆ ของข้าศึก การใช้ควันทำบังการตรวจการณ์ของข้าศึก เพื่อลดประสิทธิภาพในการยิงของอาวุธเล็งตรงและเล็งจำลองของข้าศึก กระสุนระเบิดแรงสูงและกระสุนสองความมุ่งหมาย (กระสุนยิงเพื่อสร้างสนามทุ่นระเบิด) จะทำให้รถถังหรือยานเกราะอื่น ๆ ของข้าศึกต้องปิดป้อมและเคลื่อนที่ช้าลง ทำให้เป็นการลดการตรวจการณ์ความอ่อนตัว ความหนาแน่น และการควบคุมการบังคับบัญชาหน่วยของข้าศึก อาวุธเล็งจำลองจะเพิ่มความลึกของสนามรบ สร้างความเสียหายแก่ข้าศึกที่อยู่พื้นระยะยิงของอาวุธเล็งตรง โดยไม่ต้องเปิดเผยตัวรถถังที่มันของทหารราบและทหารราบยานเกราะของฝ่ายเรา

3) หลักการปฏิบัติของการใช้อาวุธยิงสนับสนุน ใช้การยิงให้สอดคล้องกับการยิงอื่น ๆ จะต้องพยายามใช้อำนาจการยิงทั้งปวงที่มีอยู่ในลักษณะที่ไม่รบกวนขัดขวางต่อการปฏิบัติการยิงของหน่วยยิงอื่น ๆ ต้องทำลายหรือข่มเป้าหมายต่าง ๆ ที่เป็นอันตรายมากที่สุดก่อน โดยฝ่ายเราต้องเป็นฝ่ายเริ่มยิงก่อนเพื่อความได้เปรียบข้าศึก และใช้การรวมอำนาจการยิงเท่าที่สามารถจะกระทำได้ทำการยิงอย่างจุใจยอมทำให้เกิดความเสียหายแก่ข้าศึกได้ การวางแผนการยิงต้องมีความง่ายที่ทุกคนเข้าใจ มีการยิงเฉพาะที่จำเป็นและป้องกันมิให้หน่วยทหารฝ่ายเดียวกันต้องเป็นอันตรายจากการยิง รักษาการยิงไปยังข้าศึกต่อเนื่อง

รูปที่ 3-1 ป.ขนาด 105 มม.แบบ LG1

รูปที่ 3-2 ป.ขนาด 155 มม.แบบ GHN-45

4) วิธีการวางแผนการยิงสนับสนุนการรบ

ผบ.ร้อย. ต้องมั่นใจว่า ผตบ. มีความเข้าใจในเจตนารมณ์ของตนในเรื่องการดำเนินกลยุทธ์ และการยิงสนับสนุนเป็นอย่างดี ซึ่งแจ้งภาระหน้าที่ด้านการยิงสนับสนุนโดยให้คำแนะนำในรายละเอียดแก่ ผตบ.อธิบาย ให้เข้าใจต่อแนวความคิดในการปฏิบัติ แผนดำเนินกลยุทธ์ และกิจเฉพาะในการยิงสนับสนุน

ในการยิงสนับสนุนระดับนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะการยิงของปืนใหญ่ไม่สามารถตอบสนองได้อย่างทันทีทันใด ต้องใช้เวลา 3 - 7 นาที ในการดำเนินการวิธีต่อเป้าหมาย จึงจะสามารถทำการยิงต่อเป้าหมายได้ ดังนั้นการวางแผนจะต้องปรับให้เข้ากับช่วงเวลาเหล่านี้ด้วย ขณะที่กำลังวาดภาพการดำเนินกลยุทธ์ วิเคราะห์ หาเป้าหมายสำคัญหรือพื้นที่ระดมยิง ความเร่งด่วนในการโจมตี ความเร่งด่วนของเป้าหมาย ลำดับขั้นตอนการยิง และผลที่ต้องการ ผบ.ร้อย. จะมองเห็นวิธีและเวลาในการสอดประสานการยิง ด้วยวิธีเล็งตรงและการยิงด้วยวิธีเล็งจำลอง ให้บังเกิดผลแห่งการทำลายข้าศึกสูงสุด และให้การป้องกันแก่หน่วยได้อย่างดีที่สุด จึงควรมอบลำดับความเร่งด่วนในการยิงให้กับหน่วยเพียงหน่วยเดียว วิธีนี้เป็นวิธีการที่จะกำหนดน้ำหนักของความพยายามหลักของกองร้อย หน่วยที่ได้รับ ความเร่งด่วนในการยิงจะได้รับการตอบสนองก่อนคำขอยิงของหน่วยอื่น ๆ

5) ระบบอาวุธอาวุธยิงสนับสนุนที่ได้รับการสนับสนุน

- **M 79** เป็นอาวุธประจำหน่วยประเภทอาวุธวิถีตรง และวิถีโค้ง ใช้ในการกิจทำลายกำลังข้าศึกเป็นกลุ่มก้อนใช้สนับสนุนการยิงให้กับหน่วย

รูปที่ 3-3 ป.ขนาด 155 มม.แบบ M 114 A1

- **ปืนใหญ่** เป็นอาวุธหลักของส่วนยิงสนับสนุนชนิดของปืนใหญ่สนามที่ใช้สนับสนุนให้กับหน่วยทหารราบ ยานเกราะหรือหน่วยรถถังได้แก่ ป.105 มม. และ ป.155 มม. สามารถปฏิบัติการกิจได้เช่นเดียวกับเครื่องยิงลูกระเบิดแต่ปืนใหญ่มีขีดความสามารถมากกว่าในเรื่องการรวมอำนาจ การยิง ระยะยิง แบบของกระสุนและชนวนมีผลการทำลายมากกว่า

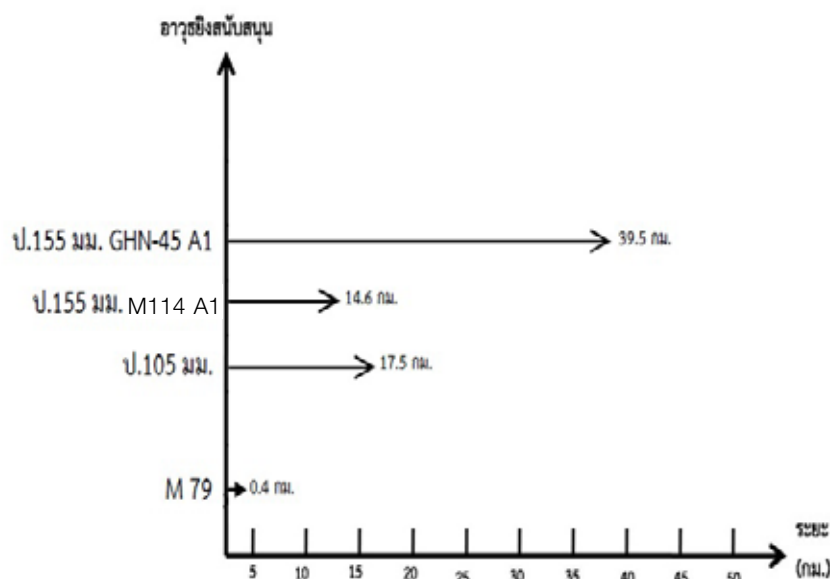

รูปที่ 3-4 ป.อัตตาจร ขนาด 155 มม.
แบบ M109A5

- **การสนับสนุนทางอากาศใกล้ขีด (CAS)** (ฮจ.ติดอาวุธ) เป็นเฮลิคอปเตอร์โจมตีสามารถดำเนินกลยุทธ์ได้อย่างรวดเร็วเหนือภูมิประเทศใดๆ เพื่อต่อต้าน การคุกคามหรือขยายผลต่อจุดอ่อนของข้าศึก ฮ.โจมตีสามารถทำลายรถถังข้าศึกได้ในระยะที่ไกลกว่า 3,000 ม. ลักษณะการใช้ จากอากาศสู่พื้น และสามารถเป็นหน่วยยิงให้กับหน่วยทุกระดับโดยการร้องขอการสนับสนุนไปยังหน่วยเหนือ

รูปที่ 3-7 ฮจ 1. แบบ cobra

รูปที่ 3-8 ระยะยิงของอาวุธยิงสนับสนุน

- ลำดับความเร่งด่วนในการยิงสนับสนุน

ตามปกติแล้วเป้าหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในรูปขบวนการเคลื่อนที่ของข้าศึกนั้น มักจะประกอบไปด้วย ยานเกราะหลายชนิด ได้แก่ รถถัง รถสายพานยานเกราะติดอาวุธต่อสู้ รถถังและยานเกราะติดอาวุธป้องกันภัยทางอากาศ เป็นต้น ไม่ว่าเป้าหมายจะเป็นลักษณะใดก็ตามจะมีการมอบหมายความรับผิดชอบให้กับอาวุธแต่ละชนิด ให้สามารถทำการยิงได้อย่างรวดเร็วหรือจะมอบหมายให้หน่วยที่มียานพาหนะหุ้มเกราะที่ทัดเทียมกันทำการยิงก่อนก็ได้

- จุดอ้างเป้าหมาย

ลักษณะและการใช้จุดอ้างเป้าหมายต่าง ๆ ย่อมสามารถจะนำมาใช้เป็นมาตรการในการควบคุมการยิง การประสานการยิง การประสานงาน และการปรับการยิงเล็งตรง จุดอ้างเป้าหมายแต่ละแห่งจะใช้สิ่งที่ตั้งอยู่บนพื้นดินที่สามารถสังเกตเห็นและจดจำได้ง่าย ในการยิงสนับสนุนการรบนั้น ผู้บังคับกองร้อยชุดรบต้องเป็นผู้กำหนดจุดอ้างเป้าหมายต่าง ๆ ไว้ตามที่ตนมีความต้องการจะใช้เพื่อควบคุมการยิงของอาวุธเล็งตรงภายในหน่วยของตน สำหรับหน่วยในระดับหมู่และหมวดนั้นก็สามารถจะกำหนดจุดอ้างเป้าหมายต่าง ๆ ได้เช่นกัน สัญลักษณ์ของจุดอ้างเป้าหมายจะเขียนเป็นรูปเส้นกากบาทสีดำโดยวางจุดศูนย์กลางไว้บนเป้าหมายซึ่งเครื่องหมายนี้จะเขียนไว้บน แผ่นบรืวาร

การสนับสนุนการรบจากทหารปืนใหญ่สนาม (Field Artillery)

1.กล่าวทั่วไป

ภารกิจของทหารปืนใหญ่ ได้แก่ การทำลาย, ตัดรอนกำลัง หรือข่มข้าศึกด้วยการยิง ป.สนาม ประเภทลำกล้อง, จรวด และอาวุธนำวิถี และช่วยในการสนธิการยิงสนับสนุนทั้งปวงเข้าในการรบผสมเหล่า คุณสมบัติที่สำคัญของปืนใหญ่สนาม ได้แก่ สามารถยิงได้ทั้ง นิวเคลียร์, เคมี, การรวมอำนาจการยิงของตนเอง และการรวมอำนาจการยิงตามแบบได้อย่างรวดเร็วภายในพื้นที่กว้างและเต็มเขตด้านหน้าของพื้นที่ปฏิบัติการ ภายใต้ทุกสภาพ ทักษะวิสัย ทุกสภาพอากาศ และทุกสภาพภูมิประเทศ

2.หลักการสำคัญ

การควบคุมหน่วย ป.สนามทางยุทธวิธี

การควบคุมหน่วย ป.สนามทางยุทธวิธีนั้น กระทำได้โดยการจัดทหารปืนใหญ่เข้าทำการรบ เมื่อหน่วยทหารปืนใหญ่ได้รับการจัดเข้าทำการรบแล้วหน่วยทหารปืนใหญ่จะถูกจัดไว้ในการจัดทางยุทธวิธีและจะได้รับมอบภารกิจทางยุทธวิธี ซึ่งเป็นการแจ้งให้หน่วยทหารปืนใหญ่ได้ทราบว่ามีงานอะไรที่จะต้องกระทำบ้าง ภารกิจที่เป็นแบบมาตรฐานของทหารปืนใหญ่มีอยู่ 4 แบบ ได้แก่ ภารกิจช่วยโดยตรง (ซต.) ภารกิจเพิ่มเติมกำลังยิง (พย.) ภารกิจช่วยส่วนรวม - เพิ่มเติมกำลังยิง (ซร.- พย.) และภารกิจช่วยส่วนรวม (ซร.)

ในแต่ละภารกิจทางยุทธวิธีแบบมาตรฐานจะแสดงความรับผิดชอบ ไว้อย่างชัดเจนอยู่ 7 ประการ ได้แก่ การสนองตอบต่อคำขอยิง การวางแผนการติดต่อ การวางแผนสื่อสาร เขตการยิงการจัด ผดุน. การเปลี่ยนที่ตั้งยิงและการจัดทำแผนการยิง แต่ถ้าความรับผิดชอบที่แสดงไว้ในแต่ละภารกิจนั้น ไม่อาจสนองตอบความต้องการของผู้บังคับบัญชาได้ ก็อาจแก้ไขหรือกำหนดความรับผิดชอบขึ้นใหม่ได้ ซึ่งเราเรียกว่า “การมอบภารกิจทางยุทธวิธี ไม่มาตรฐาน” นั่นเอง

การประสานงานของ ฝ่ายส.กับ ฝ่าย.ของหน่วยดำเนินกลยุทธ์

ฝ่ายส.จะประสานเพื่อขอทราบข้อมูลและข่าวสารที่จำเป็นกับ ฝ่าย.ต่าง ๆ ของหน่วยดำเนินกลยุทธ์ เช่นประสานกับ ฝ่าย.3 เพื่อสอบถามแนวทางวางแผนของ ฝ่าย.หน่วยดำเนินกลยุทธ์ และประสานกับ ฝ่าย.2 เพื่อรับทราบข่าวสารฝ่ายข้าศึก และประสานกับฝ่ายอำนวยการอื่น ๆ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้การวางแผนการยิงสนับสนุนประสานสอดคล้องกับแผนการดำเนินกลยุทธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมารวมแสงข้อตกลงใจกับหน่วยดำเนินกลยุทธ์ โดยมีหัวข้อประสานงาน ดังนี้

ฝ่ายการข่าว	
• สถานการณ์ของข้าศึกเป็นอย่างไร • ที่ตั้งข้าศึกที่ทราบแล้วหรือที่สงสัย • แนวทางเคลื่อนที่ที่ข้าศึกน่าจะใช้	• เป้าหมายสำคัญมีอะไรบ้าง • ลำดับความเร่งด่วนการโจมตีเป้าหมายสำคัญ
ฝ่ายยุทธการ	
• จะตั้งรับหรือเข้าตีอย่างไร • กลยุทธ์หรือแผนการตั้งรับเป็นอย่างไร • เขตปฏิบัติการเป็นอย่างไร • องค์การยิงสนับสนุนทั้งปวงที่ได้รับการสมทบ • ลำดับความเร่งด่วนในการยิงให้กับหน่วยใดบ้าง • การแบ่งมอบองค์การยิงสนับสนุนตามลำดับความเร่งด่วน • จะวางแผนการยิงในสถานการณ์พิเศษไว้ที่ใดบ้าง (คว้น,ส่องสว่าง,ไปรยทุ่นระเบิด ฯลฯ) • ต้องการปรับการยิงด้วยกระสุนคว้นหรือกระสุนส่องแสงหรือไม่ • ต้องการยิงหาหลักฐานหรือไม่ • จะใช้เทคนิคของรถสนับสนุนการยิง (FSV) อย่างไร • การใช้ชุดตรวจการณ์ด้วยแสงเลเซอร์ • เหตุการณ์หรือสัญญาณที่ใช้เป็นการยิงในสถานการณ์พิเศษ • มาตรการควบคุมในการดำเนินกลยุทธ์มีอะไรบ้าง	• ต้องการมาตรการประสานการยิงสนับสนุน ประเภทจำกัดการยิงอย่างไรบ้าง • องค์การยิงสนับสนุนที่ได้รับเพิ่มเติมมีอะไรบ้าง • ต้องการการติดต่อสื่อสารในลักษณะพิเศษหรือไม่ • ผู้ตรวจการณ์หน้าในแนวหน้าพร้อมปฏิบัติงานหรือไม่ • แผนในอนาคตเป็นอย่างไร • สายการบังคับบัญชาเป็นอย่างไร • มีเวลาปฏิบัติการมากน้อยเท่าไร • เครื่องกีดขวางอยู่ที่ใดบ้างและได้รับการคุ้มครองอย่างไร • ได้แบ่งมอบและวางแผนการยิงจากป้องกันชั้นสุดท้ายไว้ที่ใดและจะปรับการยิงหรือไม่ • การยิงจากป้องกันชั้นสุดท้ายจะใช้สัญญาณสำรองอย่างไร • การส่งกำลังกระสุนสำหรับเครื่องยิงลูกระเบิดเป็นอย่างไร • ใครจะเป็นผู้ควบคุมและกำหนดที่ตั้ง เครื่องยิงลูกระเบิด
ฝ่ายสื่อสาร ในเรื่องการติดต่อสื่อสารภายในหน่วยดำเนินกลยุทธ์	

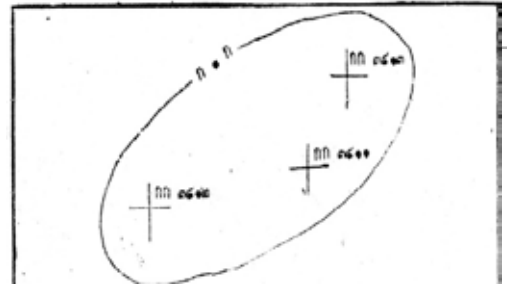
ข้อมูลอื่นๆในเรื่องการยิงสนับสนุน

1) ประเภทของแผนการยิง

• **การยิงเตรียม (Preparation Fire)** ใช้สนับสนุนการเข้าตี เป็นการโจมตีในเวลาเดียวกันต่อส่วนบังคับ, ส่วนควบคุม และส่วนติดต่อสื่อสาร, อาวุธยิงเล็งจำลอง และที่ตรวจการณ์ที่ได้รับการยืนยันที่ตั้งแล้ว กองหนุน, ที่ตั้งตำบลส่งกำลังบำรุง, ที่รวมพลและกำลังส่วนที่เผชิญหน้าทั้งหมดนี้ เป็นการยิงอย่างหนาแน่นตามตารางเวลาที่ได้กำหนดไว้หรือตามคำขอที่ตกลงไว้ โดย พัน.ป.ชต. หรือ บก.หน่วยซึ่งสูงกว่าเป็นหน่วยวางแผน

- **การยิงทำลายการเตรียม (Counter Preparation Fire)**

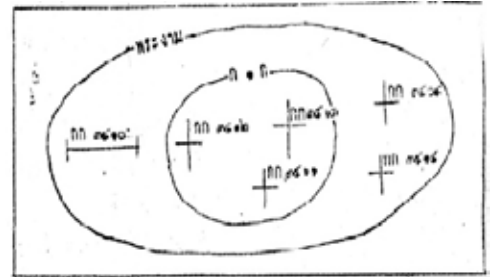
เป็นการยิงอย่างหนาแน่น เมื่อทราบว่าข้าศึกเริ่มทำการเข้าตี จะโจมตีในเวลาเดียวกันต่อที่ตั้งของกำลังส่วนหน้า, อาวุธยิงเล็งจำลอง และที่ตรวจการณ์ต่าง ๆ โดย พัน.ป.ชต. หรือ บก.หน่วยซึ่งสูงกว่าเป็นหน่วยวางแผน

รูปที่ 3-7 ภาพสัญลักษณ์กลุ่มเป้าหมาย

- **กลุ่มเป้าหมาย (Group of Target)** เป้าหมายตั้งแต่ 2

เป้าหมายขึ้นไปที่ต้องการยิงในเวลาเดียวกัน (เป็น ความต้องการของผู้บังคับหน่วยดำเนินกลยุทธ์ แสดงภาพเราได้โดยการขีดเส้นล้อมรอบเป้าหมายต่าง ๆ ที่ต้องการโจมตีในเวลาเดียวกันแล้วเขียนชื่อกำกับดังรูปที่ 3-7

รูปที่ 3-8 ภาพสัญลักษณ์อันดับเป้าหมาย

- **อันดับเป้าหมาย (Series of Target)** เป้าหมายหลาย ๆ เป้าหมาย/หรือกลุ่มเป้าหมายที่วางแผนไว้เพื่อทำการยิงสนับสนุนตามขั้นตอนการปฏิบัติของหน่วยดำเนินกลยุทธ์ ซึ่งอาจเป็นการยิงตามคำขอวางแผนไว้สนับสนุนการเข้าตีอย่างจำกัด, เข้าตีขั้นสุดท้าย, การตีโต้ตอบ หรือขั้นของการถอนตัว แสดงภาพเราได้โดยการขีดเส้นล้อมรอบเป้าหมายต่าง ๆ และกลุ่มเป้าหมายแล้วเขียนชื่อกำกับเป็นประมวลดังรูปที่ 3.8

• **โครงการเป้าหมาย (Project of Target)** เป็นเป้าหมายจำนวนหนึ่งที่มีลักษณะเหมือนกัน (Similar Nature) อาจเป็นการยิงตามคำขอ, ยิงตามเวลากำหนด หรือเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เจาะจงไว้ โดยกำหนดชื่อโครงการตามลักษณะของเป้าหมาย (เช่น โครงการต่อต้าน ป.และค., โครงการข่มอาวุธ ปกอ.ข้าศึก, โครงการต่อต้านที่ตรวจการณ์ เป็นต้น) โครงการเป้าหมายไม่ต้องแสดงเป็นภาพเราบนแผนบิวาร

• **จากการยิงป้องกันขั้นสุดท้าย (Final Protective Barrage)** เป็นการยิงที่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า ปฏิบัติเหมือนฉากขัดขวาง เพื่อเพิ่มสิ่งขัดขวางการเคลื่อนที่ของข้าศึกเข้ามายังพื้นที่ตั้งรับ มี ผบ.กรมดำเนินกลยุทธ์แบ่งจากการยิงป้องกันขั้นสุดท้ายของปืนใหญ่ให้แก่กองพัน และกองพันจะแบ่งต่อให้แก่กองร้อย และ ผบ.พัน.ดำเนินกลยุทธ์จะแบ่งจากการยิงป้องกันขั้นสุดท้ายของ ค. ให้แก่กองร้อยของตน อำนาจในการสั่งการยิงจากการยิงป้องกันขั้นสุดท้าย เป็นของผู้บังคับหน่วยดำเนินกลยุทธ์ระดับต่ำสุด ซึ่งจากการยิงป้องกันขั้นสุดท้ายตั้งอยู่ในพื้นที่ของตน หรือผู้ที่ได้รับมอบให้มีอำนาจสั่งการแทนได้ และยกเลิกเมื่อไม่ต้องการใช้ต่อไป (จบภารกิจ)

• **การยิงข่ม (Suppression Fire)** เพื่อลดประสิทธิภาพในการปฏิบัติการรบของข้าศึก สามารถทำการยิงได้ทันทีทันใด

• **การยิงขัดขวาง (Interdiction Fire)** ทำการยิงต่อที่ตั้งข้าศึกที่ยืนยันและที่ตั้งสงสัยเพื่อจำกัด/ขัดขวาง/หน่วงเหนี่ยวการเคลื่อนที่ของข้าศึก โดยปกติกองพลเป็นหน่วยวางแผน

2) เป้าหมาย มี 2 ประเภท ได้แก่

- เป้าหมายตามเหตุการณ์ คือ เป้าหมายที่เกิดขึ้นขณะทำการรบ มิได้มีการจัดเตรียมการยิงไว้ล่วงหน้า
- เป้าหมายตามแผน คือ เป้าหมายที่ได้มีการเตรียมการไว้ล่วงหน้า โดยมีระดับการเตรียมการยิงที่แตกต่างกันไปตามประเภทของเป้าหมาย ซึ่งเป้าหมายตามแผนนั้นสามารถแบ่งได้ 3 แบบ คือ

(1) เป้าหมายตามตารางเวลา คือ เป้าหมายที่จะทำการยิงไปตามลำดับเวลาที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งเวลานั้นอาจกำหนดให้สัมพันธ์กับเวลา น.

(2) เป้าหมายตามคำขอ คือ เป้าหมายที่จะทำการยิงเมื่อมีการร้องขอ เป้าหมายตามคำขอจะใช้เวลาในการตอบสนองคำขอยิ่งน้อยกว่าเป้าหมายตามเหตุการณ์

(3) เป้าหมายสำคัญ คือ เป้าหมายที่หน่วยดำเนินการกลยุทธ์ได้กำหนดไว้ให้หน่วยยังดำเนินการต่อเป้าหมายนี้เป็นอย่างแรก โดยได้กำหนดเงื่อนไขเวลาเอาไว้ว่าจะเป็นเป้าหมายสำคัญเมื่อใดและจะพ้นสภาพเมื่อใด

3) การผลิตเป้าหมาย กระทำได้ 2 วิธี คือ จากการตรวจ และจากการข่าวของหน่วยดำเนินการกลยุทธ์

4) ระบบหมายเลขเป้าหมาย กำหนดโดยใช้ ตัวอักษร 2 ตัว และตัวเลข 4 ตัว โดยมีหลักการกำหนด ดังนี้

- ตัวอักษรตัวแรก กองทัพหรือกองทัพน้อยเป็นผู้กำหนดให้ กองพล หรือกรมอิสระ เช่น ทภ.1 มี นขต. 3 กองพล ได้แก่ พล.1 รอ., พล.ร.2 รอ. และพล.ร.9 ดังนั้นการกำหนดอักษรตัวแรกจะเป็นดังนี้ “ก” สำหรับ พล.1 รอ., “ข” สำหรับ พล.ร.2 รอ. และ “ค” สำหรับ พล.ร.9

- ตัวอักษรตัวที่ 2 หน่วยรองระดับกองพลกำหนดให้แก่ นขต.ระดับกรมหรือกองพันอิสระของตน เรียงลำดับในลักษณะเดียวกับการกำหนดตัวอักษรตัวแรก

- หมู่ตัวเลข ตัวเลขหลักแรกจะกำหนดไว้สำหรับหน่วยรองระดับกองพัน ตัวเลขหลักต่อมาจะกำหนดไว้ให้สำหรับหน่วยรองระดับกองร้อย และสำหรับตัวเลข 2 ตัวท้ายตั้งแต่ 00 - 99 จะเป็นจำนวนเป้าหมาย 100 เป้าหมายที่หน่วยสามารถกำหนดได้

- ตัวอย่างการกำหนดหมายเลขเป้าหมาย :

(1) เป้าหมายของ นยส.ป.พัน.1 รอ. ซึ่งเป็น พัน.ป.ชต.แก่ ร.1 รอ. : กก 2000 - กก 2099

(2) เป้าหมายของ ผตบ.ชุดที่ 1 ประจำร้อย.อบ.ที่ 1 ของ ร.1 พัน.1 รอ. : กก 2200 - กก 2299

5) แผนการยิงเร่งด่วน ต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับหน่วยดำเนินการกลยุทธ์เช่นเดียวกับแผนการยิงทั้งหลาย ในการวางแผนการยิงเร่งด่วน นยส.จะแบ่งมอบเป้าหมาย (และถ้าทำได้ก็จะจัดทำตารางการยิง) ให้กับระบบอาวุธที่เหมาะสมที่สุดทำการยิงสนับสนุน ในสถานการณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลง เป้าหมายอาจพัฒนา/วางแผนโดย นยส.พัน.แล้วส่งให้ ผตบ. นยส.พัน.ประสานการยิงในขณะที่ ผตบ.ของกองร้อยดำเนินการยิงไปตามแผน ในการวางแผนการยิงสนับสนุนประเภทนี้, ปกติเวลาจะไม่อำนวยให้มากนักที่จะใช้ในการประเมินค่าเป้าหมายตามบัญชีเป้าหมาย หรือแม้แต่การจัดความซ้ำซ้อนเป้าหมายที่ได้จากกองครยิงสนับสนุนอื่นที่เกี่ยวข้อง

2.การสนับสนุนของทหารช่าง

1. กล่าวทั่วไป

ทหารช่างมีเครื่องมือและความชำนาญที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพให้กำลังฝ่ายเราในด้านความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่งานป้อมสนามและการหน่วงเหนี่ยวการเคลื่อนที่ของข้าศึก ทหารช่างอาจสนับสนุนในด้านยุทธโศปกรณ์และความชำนาญพิเศษ กองร้อยชุดรบสนับสนุนทหารช่างในด้านกำลังคนและการระวังป้องกันงานหลักที่ทหารช่างให้การสนับสนุน เช่น การสนับสนุนขัดขวางการเคลื่อนที่เป็นการสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องกีดขวางหรือเสริมเครื่องกีดขวางตามธรรมชาติ เพื่อหน่วงเหนี่ยวบังคับทิศทาง ให้ข้าศึกล่าช้าในการเคลื่อนที่งานป้อมสนาม เป็นการสนับสนุนต่อการสร้างที่มั่นป้องกันตน เช่น แนวคันดินที่กำลังได้ดินและที่กำลังเหนียวศีรษะ เพื่อลดประสิทธิภาพในการยิงของข้าศึกทหารช่างให้การสนับสนุนแก่กองร้อยชุดรบด้วยการอาศัยความสัมพันธ์ด้านการบังคับบัญชา

2.หลักการสำคัญ

เพื่อให้หน่วยทหารม้าลาดตระเวนได้รับการสนับสนุนทางการรบต่างๆจากกองบัญชาการทางหน่วยเหนือในจำนวนเท่าที่จำเป็นต่อการบรรลุภารกิจต่างๆที่ตนได้รับมอบ กำลังส่วนต่างๆ เหล่านี้อาจจัดมาให้การสนับสนุนหรือให้มาขึ้นสมทบ และอาจประกอบด้วยหน่วยทหารปืนใหญ่สนาม, หน่วยทหารปืนใหญ่ป้องกันภัยทางอากาศ, หน่วยทหารช่าง, หน่วยทหารสื่อสาร, หน่วยทหารเคมี หรือหน่วยบินต่างๆผู้บังคับหน่วยจึงจะต้องจัดทำแผนการใช้กำลังเหล่านี้ให้เหมาะสมกับขีดความสามารถต่างๆของกำลังส่วนนั้นๆ รายละเอียดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการรบที่จะกล่าวในบทนี้ เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยขนาดกองพลน้อย, กองพัน, และกองร้อยเท่านั้น แต่ก็อาจนำไปประยุกต์ใช้กับกองพันทหารม้าลาดตระเวน, และกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนได้

งานป้อมสนาม

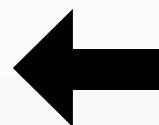
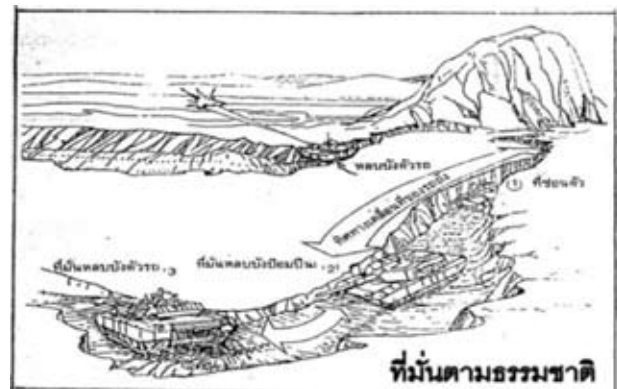
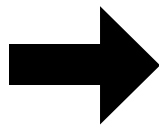
ที่มั่นของยานพาหนะโดยทั่วไปแล้วทหารม้าลาดตระเวนจะไม่นิยมในการตั้งรับโดยจะทำที่มั่นรั้งหน่วยต่างๆ ในรูปแบบที่ค่อนข้างคล่องตัวและง่าย สำหรับภารกิจที่ต้องทำการตั้งรับเป็นเวลานานๆหน่วยทหารม้าลาดตระเวนจะมี

หน่วยที่มาสนับสนุนในการดัดแปลงที่มันต่าง ๆ โดยใช้ทหารช่างทำการสร้างที่มันต่าง ๆ เหล่านั้นขึ้นมาซึ่งรถถากถางหุ้มเกราะและรถถากถางของทหารช่างสามารถใช้ชุดทำที่ตั้งให้กับยานรบของกองร้อยได้กองร้อยชุดรบต้องแจ้งให้ทหารช่างได้รับทราบข้อมูลตำแหน่งของที่มันทิศทางที่ต้องเผชิญกับข้าศึกตลอดทั้งรูปแบบของที่มัน ซึ่งจะเริ่มชุดได้หลังจาก ผบ.มว. และ ผบ.รต. เลือกที่ตั้งที่แน่นอนแล้วต้องกำหนดเวลาที่หิมวดสามารถใช้เครื่องมือทหารช่างได้ ผบ.ยานรบของกองร้อยชุดรบต้องอยู่กับทหารช่างและกำกับดูแลการชุดที่มันให้เป็นไปตามต้องการ การชุดควรเริ่มจากด้านข้างข้าศึกเพื่อขนย้ายดินที่เกิดจากการชุดไปข้างหลังได้ไม่ควรใช้ดินที่ชุดได้ปั้นมูลดินที่กำบังด้านหน้าคันดินยากต่อการพรางและไม่สามารถถอยกันรถได้ ควรทำการพรางหรือนำไปทิ้งด้านหลัง

ที่มันที่ดีจะช่วยกำบังเต็มตัวรถ ที่มันที่ดีที่สุดจะช่วยให้การวางตัวและการออกจากที่มันถูกตรวจพบได้ยาก อาจเป็นภูมิประเทศตามธรรมชาติบ้าง แต่มักต้องให้ทหารช่างช่วยดัดแปลง ที่มันที่ต้องก่อสร้างทำให้เสียเวลามาก ถ้าไม่เป็นการดัดแปลงจากภูมิประเทศที่มีอยู่แล้ว การใช้ที่มันเหล่านี้อาจมีความจำเป็นทางยุทธวิธีจริง ๆ แต่ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบและต้องกำหนดที่ตั้งอย่างรอบคอบ เพื่อป้องกันการใช้ทหารช่างโดยไม่จำเป็น

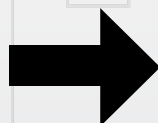
ขนาดของที่มันควรกว้างมากกว่าตัวยานพาหนะด้านละ 2 - 3 ฟุต การเตรียมที่มันอย่างประณีตใช้เวลาประมาณ 2 - 3 ชั่วโมง การเลือกภูมิประเทศอย่างเหมาะสมจะลดเวลาดัดแปลงที่มันและเป็นการใช้อุปกรณ์ทางการช่างที่ได้ผลสูงสุดที่มันเร่งด่วน (บังเฉพาะตัวรถ)

ที่มันตามธรรมชาติจะใช้ประโยชน์จากสภาพภูมิประเทศ

ที่มันดัดแปลง

ที่มันเร่งด่วน

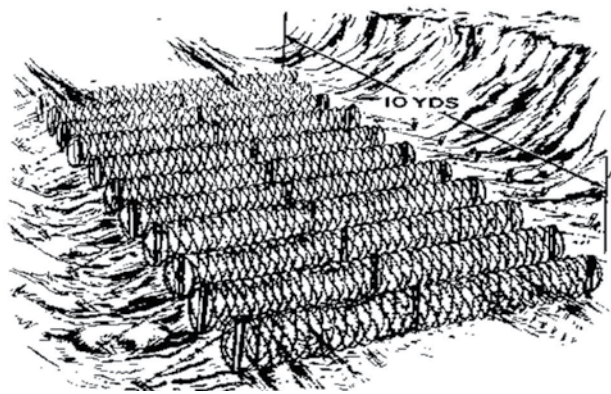
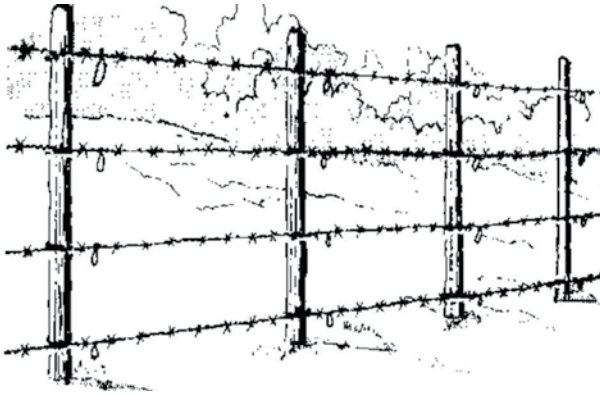
รูปที่ 3-9 ที่มันประเภทต่างๆ

เครื่องกีดขวาง

หมายถึงลักษณะสภาพภูมิประเทศภูมิอากาศใด ๆ วัสดุใด ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ชักนำชักจูงรั้งหน่วงหน่วงเหนี่ยวขัดขวางการเคลื่อนที่ของ ชศ. ให้ช้าลงหรือหยุดการเคลื่อนที่หรือให้การเคลื่อนที่ไปทางอื่นมี 2 ประเภท คือ เครื่องกีดขวางตามธรรมชาติและเครื่องกีดขวางที่ประดิษฐ์ขึ้นมา

เครื่องกีดขวางตามธรรมชาติ

เครื่องกีดขวางที่ประดิษฐ์ขึ้นมา

รูปที่ 3-10 เครื่องกีดขวาง

การสนับสนุนทางการช่วยรบให้หน่วยทหารช่าง

การจัดกองร้อยชุดรบมักมีการจัดทหารช่างเข้าไปด้วย ซึ่งจำเป็นต้องประสานให้แน่ใจว่า หน่วยทหารช่างต้องมี สป. เพียงพอต่อการปฏิบัติการกิจการรบด้วยวิธีรุกเมื่อประมาณความต้องการเกี่ยวกับกระสุนและน้ำมัน ต้องพิจารณาความต้องการของทหารช่างด้วยการรบด้วยวิธีรับต้องทราบสถานภาพของหน่วยทหารช่างที่สนับสนุนตลอดเวลา ระหว่างเตรียมการตั้งรับการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงให้รถถังและรถวางทุ่นระเบิดมีความเร่งด่วนสูงกว่ายานรบใด ๆ ต้องสนับสนุนการกู้ซ่อมและการรักษาพยาบาลตลอดเวลา การประสานและกำกับดูแลการใช้และแจกจ่ายวัสดุป้อมสนามก็สำคัญยิ่ง ทหารจะสามารถช่วยให้งานของทหารช่างทำได้รวดเร็วและทำให้การตั้งรับสมบูรณ์ ไม่ควรให้เกิดภาวะที่ทหารช่างทำงานช้าลงหรือทำงานไม่ได้ เนื่องจากการประสานการสนับสนุนทางการช่วยรบบกพร่อง รอง ผบ. ร้อย. และจำกองร้อยควรทำการตรวจสอบความต้องการของทหารช่างและดำเนินการสนับสนุนได้

การปฏิบัติของทหารช่างในการสนับสนุน

ในการปฏิบัติการของทหารม้าลาดตระเวนนั้นจะต้องเผชิญกับภูมิประเทศและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อาจจะทำให้มีผลกระทบในการปฏิบัติการ จึงนั้นหน่วยทหารม้าลาดตระเวนจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยอื่น ๆ เพื่อที่จะทำให้บรรลุภารกิจได้ โดยกองพันทหารช่างสนามของกองพลที่สนับสนุนหน่วยทหารม้าลาดตระเวนได้รับการจัดและประกอบยุทธโธปกรณ์, การฝึกเป็นพิเศษ เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจเฉพาะต่าง ๆ ที่ช่วยเหลือการปฏิบัติการของหน่วยทหารม้าลาดตระเวนซึ่งกิจเฉพาะต่าง ๆ นี้หมายรวมถึง การปฏิบัติต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ปฏิบัติการสร้าง, ซ่อม, และบำรุงรักษาเส้นทาง, สะพาน, ท่าลุยข้าม, และท่อระบายน้ำ
- 2) ให้การสนับสนุนการยุทธ์ข้ามลำน้ำอย่างเร่งด่วนด้วยเรือขนาดเล็ก, แพล่งข้าม, และสะพาน, การจัดเตรียมการลุยข้ามน้ำลึกหรือท่าบกข้ามของยานพาหนะ, การประสานกับหน่วยทหารช่างต่าง ๆ ในอัตราที่มากขึ้นสมทบ, และที่มาให้การสนับสนุน ในการข้ามลำน้ำอย่างประณีต
- 3) การจัดให้มีสะพานเครื่องหนุนน้ำสำหรับการข้ามลำน้ำแคบ
- 4) ช่วยเหลือในการรื้อถอนเครื่องกีดขวางต่าง ๆ รวมทั้งทุ่นระเบิด
- 5) ช่วยเหลือในการจัด วางเครื่องกีดขวางต่าง ๆ รวมทั้งดงระเบิดและกับระเบิด
- 6) เตรียมการและการทำลายด้วยดินระเบิดรวมทั้งการใช้การทำลายด้วยนิวเคลียร์ (วัตถุระเบิดปรมาณู)
- 7) ให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคแก่หน่วยทหารอื่น ๆ ในการจัดเตรียมสะพาน, การพราง, ตลอดจนเครื่องมือใช้ในการลงต่าง ๆ
- 8) ปฏิบัติภารกิจลาดตระเวนและการข่าวกรองทางการช่าง
- 9) ปฏิบัติการก่อสร้างทั่ว ๆ ไป รวมทั้งการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการบินลง
- 10) ผลิตแหล่งจ่ายน้ำที่ใช้บริโภคได้
- 11) ให้ความช่วยเหลือในการเข้าติดต่อที่มั่นดัดแปลงแข็งแรง
- 12) ปฏิบัติภารกิจการสู้รบแบบทหารราบเมื่อจำเป็น

ข่าวกรองทางการรบและการต่อต้านการข่าวกรอง (Combat Intelligence and Counter Intelligence)

1. กล่าวทั่วไป

ข่าวกรองทางการรบ (Combat Intelligence) คือการรวบรวม ข่าวสารเกี่ยวกับข้าศึกภูมิประเทศและสภาวะอากาศ ข่าวสารเหล่านั้นจะกลายเป็นข่าวกรองหลังจากได้มีการตีความแล้ว ผบ.หน่วย ของทหารต้องการข่าวกรองการรบ เพื่อช่วยในการวางแผนปฏิบัติการ ชีวิตของทหารและการดำรงอยู่ของเพื่อน ๆ ขึ้นอยู่กับการรายงานสิ่งที่ทหารเห็นได้ยิน และได้กลิ่น

2. หลักการสำคัญ

1) ลดความไม่แน่นอนเกี่ยวกับข้าศึก ภูมิประเทศ ลมฟ้าอากาศให้เหลือน้อยที่สุดเพื่อช่วยเหลือผู้บังคับบัญชาในการตัดสินใจ เพื่อปฏิบัติการของหน่วยต่อไป

2) ช่วยผู้บังคับบัญชาในการใช้มาตรการต่อต้านข่าวกรองและมาตรการการรักษาความปลอดภัย

หลักพื้นฐานในการปฏิบัติงานด้านการข่าวกรอง การปฏิบัติการข่าวกรองและการปฏิบัติการทางยุทธวิธีย่อมพึ่งพาอาศัยกัน ข่าวกรองจะต้องใช้ประโยชน์ได้และทันเวลาการวางแผน และ การปฏิบัติการข่าวกรองต้องมีความอ่อนตัว การปฏิบัติการข่าวกรองต้องการมาตรการรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวดและต่อเนื่องการปฏิบัติการข่าวกรองต้องใช้จินตนาการและมีการประสานงานแลกเปลี่ยนข่าวสารและข่าวกรองกับหน่วยงานต่าง ๆ อย่างแน่นแฟ้น แหล่งข่าวสาร

สามารถรวบรวมข่าวสารได้จากแหล่งต่อไปนี้

1) เชลยศึก เป็นแหล่งข่าวด่วนให้ส่งทหารข้าศึกที่จับได้ไปให้ผบ.หน่วยโดยเร็ว พร้อมทั้งบอกข่าวสารทุกอย่างที่ทราบ เกี่ยวกับข้าศึกให้ ผบ.หน่วยทราบ

2) เอกสารที่ยึดได้อาจบันทึกข่าวสารที่มีค่า เช่น เกี่ยวกับการปฏิบัติการของข้าศึก เพราะฉะนั้นจะต้องรีบส่งเอกสารให้ผบ.หน่วย โดยเร็วที่สุด

3) พฤติกรรมของข้าศึก เป็นสิ่งระบุว่าข้าศึกกำลังจะไปทำอะไร รายงานทุกสิ่งของที่ตรวจพบ

4) บุคคลพลเรือนในท้องถิ่น การรบด้วยวิธีรุกจะได้ข่าวสารข้าศึก ภูมิประเทศ และสภาวะอากาศในพื้นที่ รายงานข่าวสารทุกอย่างที่ได้รับเพิ่มเติมจากบุคคลพลเรือน เมื่อไม่สามารถเชื่อได้ว่าฝ่ายไหนที่ประชาชนพยายามที่จะช่วยจึงต้องระวัง เมื่อจะปฏิบัติตามข่าวสารที่ได้มาบุคคลพลเรือน ควรที่จะพยายามยืนยันข่าวนั้น

การรายงานข่าวสาร (SALUTE) : แจ้งข่าวสารเกี่ยวกับขนาด พุทธิกรรม ที่ตั้งหน่วย เวลา และ ยุทโธปกรณ์ เมื่อทำการรายงานโดยใช้การรวมอักษรตัวแรกเพื่อให้จำได้ง่าย

Size	=	ขนาดหน่วย
Activitiy	=	พุทธิกรรม, กิจกรรม (กำลังทำอะไรอยู่)
Location	=	ที่ตั้ง
Unit/Uniform	=	หน่วย/เครื่องแบบ
Time	=	เวลา
Equipment	=	ยุทโธปกรณ์

ขนาด รายงานจำนวนของทหารและยานยนต์ที่เห็น เช่น “ทหารสิบคน” (ไม่ใช่หนึ่ง หมู่ พล.) หรือ “รถถังเข้าศึก 3 คัน” (ไม่ใช่รถถังเข้าศึก 1 มว.)

พุทธิกรรม รายงานว่าเข้าศึกกำลังทำอะไร เช่น “วางทุ่นระเบิดถนน”

ที่ตั้ง รายงานสถานที่ที่เห็นเข้าศึก ถ้ามีแผนที่ให้รายงานเป็น ระบบพิกัด 6 ตัว เช่น ทีเอ 874461 ถ้าไม่มีแผนที่ให้ระบุจุดอ้างอิงบนภูมิประเทศ เช่น บนถนนสุวรรณศร 500 เมตร จากหน้าค่ายพรหมโยธี

หน่วย รายงานหน่วยของเข้าศึก ถ้าไม่ทราบให้รายงานลักษณะเด่น เช่น เครื่องหมายบนกันชนของ รยบ. หรือ ชนิดของหมวก บางกองทัพใช้หมวกและเครื่องแบบที่ดูเด่นหรือแถบสีบนเครื่องแบบ เพื่อระบุชื่อประเภทของหน่วยประเภทของยุทโธปกรณ์ที่ตรวจการเห็นอาจเป็นแบบพิเศษเฉพาะหน่วยใช้ เช่น

“รถจี๊ปติดปืนกลบนแท่น อาจเป็นการชี้ว่า นั่นคือ หน่วยลาดตระเวน”

เวลา รายงานเวลาที่เห็นเข้าศึกกำลังทำงานอยู่ ไม่ใช่เวลาที่เริ่มรายงานตามเวลาท้องถิ่น

ยุทโธปกรณ์ รายงานยุทโธปกรณ์ทุกอย่างที่เข้าศึกสวมใส่หรือใช้อยู่ ถ้าทหารไม่สามารถจำรูปแบบของยุทโธปกรณ์หรือชนิดของยานยนต์ได้ให้เขียนภาพประกอบและแนบภาพสเก็ตช์มาพร้อมรายงาน

ตัวอย่างของการรายงาน แบบการรายงาน (SALUTE)

จาก หมู่ พล. ถึง ฝอ.2

จุดตรวจการณ์ ได้ตรวจเห็นรถถังเข้าศึกสี่คัน วิ่งลงไปทางใต้ถนน สายสี่สอง ที่พิกัด ทีเอ(TA) 613384 เมื่อ 241300 ส.ค.55 รถวิ่งด้วยความเร็วประมาณ 5 กม. ต่อ ชม. เปิดฝาดปิดป้อมปืน สามารถมองเห็นทหารเข้าศึกสวมหมวกกันป้องกันไอพิกซ์

มาตรการต่อต้านข่าวกรอง (Counterintelligence Measures)

ต้องปฏิบัติตามมาตรการดังต่อไปนี้ เพื่อไม่ให้เข้าศึกได้รับทราบข่าวสารการปฏิบัติการของฝ่ายเรา

- 1) ทหารที่ถูกเข้าศึกจับได้ จะบอกได้แต่ ยศ, ชื่อ-นามสกุล หมายเลขประจำตัว และวันเกิดเท่านั้น
- 2) ตรวจตราที่ตั่งการส่งกลับต่าง ๆ สิ่งที่เป็นประโยชน์หรือความลับและสิ่งพิสูจน์ทราบอื่น ๆ เพื่อป้องกัน มิให้เข้าศึกทราบ
- 3) จัดระเบียบการผ่านเข้า-ออกของหน่วยให้รัดกุมพลเรือนและทหารที่ไม่รู้จักจะต้องมีหลักฐานแสดงก่อนที่จะให้ผ่านเข้าไปในพื้นที่ตั่งทางทหารหรือก่อนที่จะให้ข่าวสารอันเกี่ยวกับกิจการทางทหารหรือระบบการควบคุมการรักษาการณ์และการตรวจสอบจะต้องทำการตรวจสอบอยู่เสมอ
- 4) เมื่อถูกโจมตีจากหน่วยทางอากาศหรือยานเกราะของเข้าศึกเครื่องหมายที่แสดงที่ตั่งต่าง ๆ ตลอดจนเครื่องชี้ทางต่าง ๆ จะต้องปลดหรือซ่อนพรางเท่าที่จะกระทำได้
- 5) เมื่อมีการเคลื่อนย้ายหรือผลัดเปลี่ยนหน่วย ผบ.หน่วยจะต้องกลบเกลื่อนร่องรอยต่าง ๆ ให้เรียบร้อย
- 6) การรักษาความปลอดภัยทางวิทยุในการส่งข่าวสารต่าง ๆ จะต้องเข้ารหัสให้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ การละเมิดกฎข้อบังคับจะต้องแจ้งให้ ฝอ.2 ทราบทันที

7) การรักษาความปลอดภัยในการติดต่อสื่อสาร

- หน่วยทหารที่ใช้โทรศัพท์ของพลเรือนจะต้องรายงานให้ ผอ.2 ทราบทันที
- การรักษาความปลอดภัยในการติดต่อสื่อสารให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของฝ่ายการสื่อสาร โดยเคร่งครัด

8) การตรวจข่าวจะต้องตรวจข่าวออกอย่างละเอียดเมื่อมีการถกแถลงข่าวด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรให้ผู้แทนหนังสือพิมพ์โดยมิได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา

9) พลเรือนที่เด็ดขาดจากแนวฝ่ายเราไปยังข้าศึกหรือจากพื้นที่ยึดครองของข้าศึกมายังฝ่ายเราต้องควบคุมตัวแล้วนำส่งไปยังหน่วยต่อต้านข่าวกรองทันทีและหรือองค์การใดที่สงสัยต้องรายงานไปยัง ผอ.2 โดยทันที

10) การผิดพลาดในการรักษาความปลอดภัยและสิ่งซึ่งอาจทำให้เกิดอันตรายได้จะต้องรายงาน ผอ.2 ทราบโดยด่วนตลอดทั้งแผนการทำลายเมื่อฉุกเฉินของวัสดุที่เกี่ยวข้องกับความลับต่าง ๆ รวมทั้งการทำลายเครื่องมือทำเอกสารลับด้วย

การควบคุมเชลยศึก : ให้ปฏิบัติตามต่อไปนี้ด้วยระบบ 5S

1) **ค้น (Search)** ตัวเชลยศึกเร็วที่สุด ยึดอาวุธและเอกสารต่าง ๆ ยกเว้นเอกสารระบุตนเองและหน้ากากป้องกันไอพิษ ออกใบแสดงรายการสิ่งของที่ยึดไว้ระบุรายการทรัพย์สินส่วนตัว และเอกสารต่าง ๆ ที่ได้ยึดไว้ เพื่อให้รู้ว่าเชลยศึกคนใดมีเอกสาร/ทรัพย์สินอะไรบ้าง เมื่อทำการตรวจค้นเชลยศึกให้ทหารฝ่ายเราหนึ่งคนระวังป้องกัน (ผู้ตรวจค้นต้องไม่ยืนอยู่ระหว่างตัวเชลยศึกกับผู้คุมกัน) ให้เชลยศึกถ่างขา ถ่างแขน มือเท้ากำแพง หรือต้นไม้ หรือนอนคว่ำในท่าเตรียมยึดพื้น ให้คุกเข่าติดพื้น ตรวจค้นร่างกาย ยุทโธปกรณ์ เสื้อผ้า

2) **แยก (Segregate)** เชลยศึกออกเป็นกลุ่มเพศและกลุ่มเล็ก ๆ เช่น ทหาร พลเรือน และนักการเมือง วิธีนี้ทำให้เป็นการป้องกันข้าศึกหลบหนีแยกกลุ่มไว้จนกว่าจะส่งถึงแนวหลัง

3) **เงียบ (Silence)** ให้เชลยศึกเงียบห้ามพูดคุยกับคนอื่น ๆ เพื่อป้องกันการวางแผนหลบหนีและการรอบคอบต่อการระวังป้องกันแต่ละคนรายงานทุกสิ่งที่เชลยศึกพูดหรือทำ

4) **เร็ว (Speed)** ส่งเชลยศึกให้หน่วยเหนืออย่างรวดเร็ว หน่วยเหนือจะรวบรวมและส่งกลับไปแนวหลัง

5) **พิทักษ์ (Saffguard)** เมื่อส่งตัวเชลยศึกไปแนวหลัง อย่าให้ใครชมเชยพวกเขา คอยเฝ้าดูความพยายามที่จะหลบหนี อย่าให้เชลยศึกรวมกันเป็นกลุ่ม หรือแยกให้ออกห่างกันมากเกินไป เพราะการทำแบบนี้อาจเปิดโอกาสให้เชลยศึกหลบหนี

การต่อต้านการข่าวกรอง (Counter Intelligence) คือ กิจกรรมทั้งหมดในด้านการข่าวกรองที่มุ่งหมายจะสกัดกั้นการหาข่าวของฝ่ายตรงข้ามด้วยการใช้วิธีซ่อนพราง การพราง ประมวลลับ รหัส การตรวจข่าวมาตรการต่าง ๆ และการลวงเป็นเครื่องสกัดกั้นให้ฝ่ายตรงข้ามเกิดความเข้าใจผิดซึ่งการต่อต้านการข่าวกรอง เป็นกิจกรรมในระบบข่าวกรองเชิงรับ หรือทางปฏิเสธซึ่งแบ่งการปฏิบัติออกเป็น 2 มาตรการ คือ

มาตรการเชิงรุก ซึ่งได้แก่ การสืบค้นป้องกัน ขัดขวาง และทำลายระบบข่าวกรองของต่างชาติฝ่ายตรงข้ามในพื้นที่ของฝ่ายเรา เพื่อให้ข่าวสารกำลังพลอาวุธยุทโธปกรณ์และที่ตั้งทางทหารของเรารอดพ้นจากการจารกรรมก่อวินาศกรรมและบ่อนทำลายของต่างชาติ หรือกลุ่มบุคคล บ่อนทำลาย ผู้ทรยศ ตลอดจนผู้ที่มีเจตนามุ่งร้ายต่อความมั่นคงของชาติ

มาตรการเชิงรับ ซึ่งได้แก่การกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ เช่น การ รมภ.ทางเอกสาร บุคคลสถานที่ ซึ่งจะกำหนดขึ้นด้วยระเบียบ คำสั่งต่าง ๆ เช่น ระเบียบ รมภ. แห่งชาติปี 17 ระเบียบการรักษาข้อมูลข่าวสารลับของทางราชการปี 44 และระเบียบปลีกย่อยต่าง ๆ ซึ่งกำหนดและ รับผิดชอบโดย หน.หน่วยราชการนั้น ๆ

ข้อเน้นย้ำและวิธีการ

ต้องปฏิบัติตามมาตรการดังต่อไปนี้ เพื่อไม่ให้ข้าศึกได้รับทราบข่าวสารการปฏิบัติการของฝ่ายเรา

1. ทหารที่ถูกข้าศึกจับได้ จะบอกได้แต่ยศ, ชื่อ-นามสกุล หมายเลขประจำตัว และวันเกิดเท่านั้น

2. ตรวจตราที่ถึงการส่งกลับต่าง ๆ สิ่งที่เป็นประโยชน์หรือความลับและสิ่งพิสูจน์ทราบอื่น ๆ เพื่อป้องกันมิให้ข้าศึกทราบ

3. จัดระเบียบการผ่านเข้า-ออกของหน่วยให้รัดกุมพลเรือนและทหารที่ไม่รู้จักจะต้องมีหลักฐานแสดงก่อนที่จะให้ผ่านเข้าไปในพื้นที่ตั้งทางทหารหรือก่อนที่จะให้ข่าวสารอันเกี่ยวกับกิจการทางทหารหรือระบบการควบคุมการรักษาการณ์และการตรวจสอบจะต้องทำการตรวจสอบอยู่เสมอ

4. เมื่อถูกโจมตีจากหน่วยทางอากาศหรือยานเกราะของข้าศึกเครื่องหมายที่แสดงที่ตั้งต่าง ๆ ตลอดจนเครื่องหมายต่าง ๆ จะต้องปลดหรือซ่อนพรางเท่าที่จะกระทำได้
5. เมื่อมีการเคลื่อนย้ายหรือผลัดเปลี่ยนหน่วย ผบ.หน่วยจะต้องกลบเกลื่อนร่องรอยต่าง ๆ ให้เรียบร้อย
6. การรักษาความปลอดภัยทางวิทยุในการส่งข่าวสารต่าง ๆ จะต้องเข้ารหัสให้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้การละเมิดกฎข้อบังคับจะต้องแจ้งให้ ผอ.2 ทราบทันที
7. การรักษาความปลอดภัยในการติดต่อสื่อสาร
 - 7.1 หน่วยทหารที่ใช้โทรศัพท์ของพลเรือนจะต้องรายงานให้ ผอ.2 ทราบทันที
 - 7.2 การรักษาความปลอดภัยในการติดต่อสื่อสารให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของฝ่ายการสื่อสารโดยเคร่งครัด
8. การตรวจข่าวจะต้องตรวจข่าวออกอย่างละเอียดเมื่อมีการถกแถลงข่าวด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรให้ผู้แทนหนังสือพิมพ์โดยมิได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา
9. พลเรือนที่เล็ดลอดจากแนวฝ่ายเราไปยังข้าศึกหรือจากพื้นที่ยึดครองของข้าศึกมายังฝ่ายเราต้องควบคุมตัวแล้วนำส่งไปยังหน่วยต่อต้านข่าวกรองทันทีและหรือองค์การใดที่สงสัยต้องรายงานไปยัง ผอ.2 โดยทันที
10. การผิดพลาดในการรักษาความปลอดภัยและสิ่งซึ่งอาจจะทำให้เกิดอันตรายได้จะต้องรายงาน ผอ.2 ทราบโดยด่วนตลอดทั้งแผนการทำลายเมื่อถูกเงินของวัสดุที่เกี่ยวข้องกับความลับต่าง ๆ รวมทั้งการทำลายเครื่องมือทำเอกสารลับด้วย

อื่นๆ

1. ยุทโธปกรณ์ที่ยึดได้ หมายรวมถึงอาวุธ, กระจุนวัตถุระเบิด, อาหาร, เวชภัณฑ์เครื่องนุ่งห่ม, และอุปกรณ์อื่นที่ยึดได้จากข้าศึก, ฐานปฏิบัติการ, ที่ซ่อนหรือเก็บได้ในสนาม
2. การส่งกลับ
 - ยุทโธปกรณ์ที่ยึดได้ ซึ่งมีคุณค่าทางทหารทำให้ส่งกลับผ่านทางสายข่าว ผอ.2 ของกองพัน เพื่อส่งต่อไปยังหน่วยเหนือ เมื่อการส่งกลับเกินขีดความสามารถในการส่ง ให้รายงานขอรับการขนส่งจาก กองพัน
 - สิ่งอุปกรณ์ที่ต้องดำเนินการส่งกลับ
 - 1) อาวุธทุกชนิด
 - 2) ตัวอย่างกระจุนวัตถุระเบิดทุกชนิด
 - 3) ยานพาหนะทุกชนิด
 - 4) เครื่องนุ่งห่ม
 - 5) อาหารทุกชนิดรวมทั้งภาชนะที่ใช้ในการประกอบอาหาร
 - 6) เวชภัณฑ์ และยารักษาโรคทุกชนิด
 - 7) ตัวอย่างอุปกรณ์ที่ผิดธรรมดา
 - ยุทโธปกรณ์ที่จะส่งกลับจะต้องผูกป้ายระบุวันเวลาสถานที่ยึดได้ หน่วยที่ทำการยึด และรายละเอียดต่างๆ ที่เห็นสมควร
 - ยุทโธปกรณ์ที่ไม่สามารถส่งกลับได้ จะต้องรายงานให้ทราบโดยละเอียด พร้อมทั้งภาพถ่ายหรือภาพเขียนสังเขปก่อนที่จะทำลาย เวชภัณฑ์ที่ไม่สามารถนำส่งกลับได้ ให้ลงบัญชีจัดระเบียบไว้ แล้วรายงานให้ทราบ ภาพถ่ายจะต้องระบุขนาดให้แน่ชัด โดยถ่ายรวมกับไม้บรรทัด, ชอนบูทรี, ชองกระจุน หรืออุปกรณ์อื่นๆ ที่ทราบขนาด และสามารถเปรียบเทียบขนาดกันได้ फिल्मถ่ายแล้วให้ผูกป้ายรายงานตามสายงานข่าว

การสนับสนุนทางการช่วยรบ

1. กล่าวทั่วไป

การสนับสนุนทางการช่วยรบ เป็นการปฏิบัติเพื่อบำรุงไว้ซึ่งอำนาจกำลังรบ/แรงหนุนเนื่องให้สูงสุด ด้วยการสนับสนุนหน่วยกำลังรบปกติแล้ว ผบ.พัน. จะวางแผนยุทธวิธีควบคู่กันไปกับการสนับสนุนการช่วยรบ โดยเฉพาะการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุง เมื่อผู้วางแผนการสนับสนุนการช่วยรบ พบข้อจำกัด ผบ.พัน. จะต้องประเมินค่าความเสี่ยงที่เกิดขึ้น หากจำเป็นอาจจำเป็นต้องจัดลำดับความเร่งด่วนใหม่ หรือเปลี่ยนแผนทางยุทธวิธีใหม่ เพื่อลดข้อจำกัดหรือความเสี่ยงที่จะได้เกิดขึ้น

ผบ.หน่วย สนับสนุนการช่วยรบ จะต้องอยู่ข้างหน้าทั้งนี้เพื่อประสานกับหน่วยที่รับการสนับสนุนรวบรวมข่าวสารที่จำเป็น และผลักดันขบวนรถส่งกำลังไปข้างหน้า การจัดเจ้าหน้าที่และการประมาณสถานการณ์ของเจ้าหน้าที่ มีความสำคัญเหมือนกับการจัดเจ้าหน้าที่ของผู้นำในการรบ และ ผู้วางแผนการสนับสนุนการช่วยรบจะต้องมีข้อพิจารณาในการวางแผน คือ จะต้องเข้าใจเจตนารมณ์ของ ผบ.หน่วย และลำดับความเร่งด่วนของหน่วยที่จะได้รับการสนับสนุน, คอยติดตามและรับฟังผลการรบ, คาดการณ์ความต้องการและเตรียมการสำหรับความต้องการนั้น, เตรียมที่ตั้งตำบลจ่าย สป.และยุทธโศปกรณ์ต่าง ๆ, ผลักดันการสนับสนุนไปข้างหน้า, หาโอกาสเหมาะในการส่งกำลังบำรุง จะต้องใช้ระเบียบปฏิบัติประจำ ที่จัดตั้งขึ้นในระหว่างห้วงเวลาสงบในการรบ เพื่อเพิ่มเติมน้ำมัน/อาวุธยุทธโศปกรณ์ไปข้างหน้า และการซ่อมแก้, ทำการค้นหา ตรึง และทำลายการคุกคามของข้าศึกในพื้นที่เขตหลัง ตามขีดความสามารถ

หลักการส่งกำลังบำรุงในสนามรบ

เพื่อให้บรรลุภารกิจสนับสนุนต่อหน่วยกำลังรบและหน่วยช่วยรบทั้งปวง กองทัพบกจึงได้กำหนดหลักการส่งกำลังบำรุงไว้ 9 ประการ คือ การรวมการสนับสนุน, การสนับสนุนจากหลังไปหน้า, ความเชื่อถือได้, ความง่าย, การทัน เวลา, การได้ส่วนสัมพันธมิตร, อำนาจหน้าที่, ความปลอดภัย และ ความประหยัด

2. การจัดขบวนสัมภาระของหน่วย

ขบวนสัมภาระหมายถึงเจ้าหน้าที่ สิ่งอุปกรณ์ และสิ่งของ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งกำลังบำรุง ซึ่งแยกออกจากที่ตั้งหน่วยปกติ เพื่อออกไปสนับสนุนส่วนกำลังรบของหน่วยอย่างใกล้ชิด ทั้งในสภาพ การรบจริง และ เพื่อการฝึก ซึ่งขบวนสัมภาระนั้นจะทำการเคลื่อนย้ายติดตามส่วนกำลังรบของตน เพื่อสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงอย่างต่อเนื่อง อาจจำเป็นต้องหยุดลงและกระจายกำลังส่วนสนับสนุนต่าง ๆ ออกไป ในพื้นที่ที่ให้การสนับสนุนได้ดีที่สุดโดยจะแบ่งประเภทของขบวนสัมภาระออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

- ขบวนสัมภาระของหน่วย(สภ.) คือ ขบวนสัมภาระของหน่วยระดับต่าง ๆ ที่รวมการสนับสนุนทางส่งกำลังบำรุงไว้ในที่เดียว
- ขบวนสัมภาระรบ (สภ.รบ) คือ ขบวนสัมภาระส่วนหนึ่งที่แยกออกไปจาก สภ. ส่วนใหญ่ของหน่วย
- ขบวนสัมภาระพัก (สภ.พัก) คือ ขบวนสัมภาระส่วนใหญ่ที่เตรียมการสนับสนุนให้แก่ขบวนสัมภาระรบซึ่งการจัดขบวนสัมภาระต่าง ๆ นั้นย่อมแตกต่างกันไปตามภารกิจ, สถานการณ์ทางยุทธวิธีและทางธุรการ ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ อาทิเช่น ภูมิประเทศ, ลมฟ้าอากาศ รวมทั้งเวลาและพื้นที่ ขบวนสัมภาระนี้ จะต้องจัดขึ้นในรูปขบวนสัมภาระของหน่วย โดยมีส่วนสนับสนุนทางการช่วยรบทั้งปวงรวมตัวกันอยู่ภายใต้ ผอ.4 โดยตรง เหลือจะต้องจัดขึ้นในรูปขบวนสัมภาระรบและขบวนสัมภาระพัก

3. การจัดขบวนสัมภาระของกองพัน

ภายในขบวนสัมภาระของกองพันจะประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ส่วนต่าง ๆ ใน ร้อย.บก. เช่น หมวดสื่อสาร, ตอน.ซ่อมบำรุง,ตอนยานยนต์, หมวดสุทกรรม, หมวดเสนารักษ์, ขบวนสัมภาระพักของกองร้อยต่าง ๆ และหน่วยส่งกำลังบำรุงอื่น ๆ ที่จัดมาสมทบ เป็นต้นซึ่งในขบวนสัมภาระของกองพันนั้นจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ขบวนสัมภาระรบและขบวนสัมภาระพัก

ขบวนสัมภาระรบของกองพัน (สภ.รบ)

จะประกอบด้วย ยานพาหนะ ,จหน. และ สป. ที่แบ่งมาจากขบวนสัมภาระพัก เช่น สป.3, สป.5 ที่พยาบาลกองพัน, ชุด ขบร.ยานยนต์ มีที่ตั้งขบวนสัมภาระรบใกล้กับที่ตั้ง ทก.พัน. โดยมี ผอ.4 ทำการควบคุมกำกับดูแล , กำหนดที่ตั้ง และกำหนดตำบลจ่าย สป.ต่าง ๆ

รูปที่ 3-11 การจัดตั้งขบวนสัมภาระระบบของ พัน.ม.ลว.

ขบวนสัมภาระพักของกองพัน (สภ.พัก)

จะประกอบด้วย ตำบลจ่าย สป.1, สป.3,สป.5, ที่ตั้งครัวของ กองร้อยต่าง ๆ, พื้นที่ ชบร., ที่จอดรถ, ตำบลรวบรวม สป. เก็บซ่อม, สนามลง/ทิ้งลงเป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นฐานส่งกำลังบำรุงของกองพัน มีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ขบวนสัมภาระของ พัน.ม.ลว.

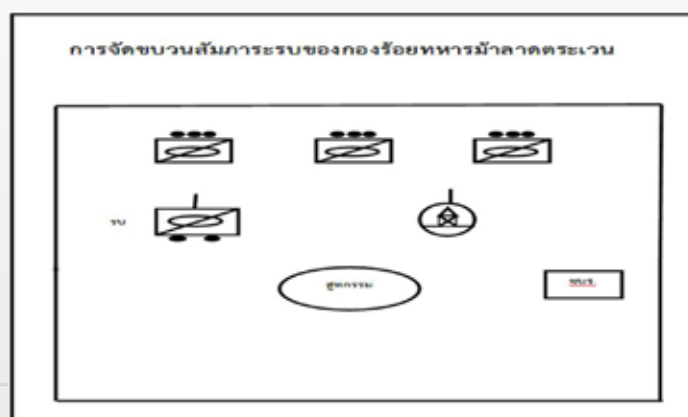

รูปที่ 3-12 การจัดตั้งขบวนสัมภาระพักกองพัน

ขบวนสัมภาระกองร้อย

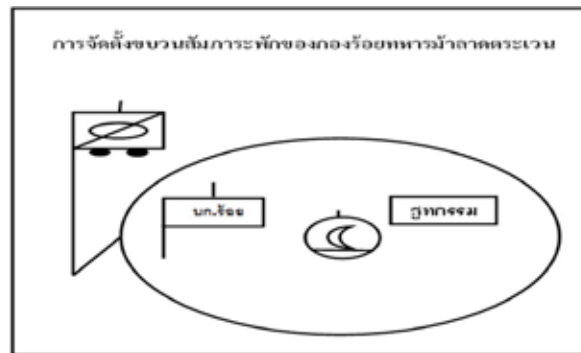
แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ขบวนสัมภาระระบบ และขบวนสัมภาระพัก

1) ขบวนสัมภาระระบบ จะประกอบด้วย จนท.และยานพาหนะในการ ชบร., จนท.พยาบาลกองร้อย โดยขบวนสัมภาระระบบของกองร้อยจะตั้งอยู่ใกล้กับ ทก.ร้อย มี รอง ผบ.ร้อย. เป็นผู้ควบคุม

รูปที่ 3-13 การจัดตั้งขบวนสัมภาระระบบกองร้อย

2) ขบวนการล้มการพัก จะประกอบด้วย จนท.และยานพาหนะที่ใช้ในการส่งกำลังซึ่งยังไม่ต้องใช้ในทันทีโดยขบวนการล้มการพักกองร้อยจะเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการล้มการพักกองพัน มี รอง ผบ.ร้อย.บก.ควบคุม

รูปที่ 3-14 การจัดตั้งขบวนการล้มการพักกองร้อย

3. ระบบการส่งกำลัง

ระบบการส่งกำลัง เป็นการดำเนินการวิธีเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งอุปกรณ์ โดยขั้นตอนจะเริ่มตั้งแต่การร้องขอ สป. รายการใดรายการหนึ่ง และจะสิ้นสุดลงเมื่อได้แจกจ่าย สป.รายการนั้นให้แก่ผู้ใช้แล้ว มีข้อพิจารณาที่จะนำมาใช้ในระบบการส่งกำลัง คือ ข่ายทางเดินคำขอ หรือการเบิก และระเบียบปฏิบัติที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องช่วยในการแจกจ่าย สป. แต่ละประเภท และ ระบบการส่งกำลัง สป. แต่ละประเภทจะมุ่งไปยังจุดรวม คือระดับกองพันและคำนึงถึงพื้นฐานของความต้องการของกองร้อยเป็นหลัก

ระบบการส่งกำลัง สป.1 จะมีรายละเอียดในการส่งกำลังของ สป.1 แต่ละรายการดังนี้

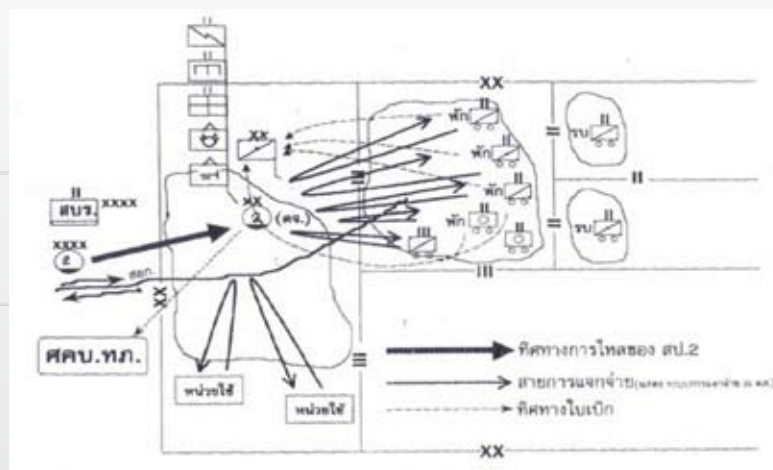
เสปียง ก :หน่วยใช้ แจกจ่ายกำลังพลประจำวันไปยังหน่วยสนับสนุนโดยหน่วยสนับสนุนจะเป็นผู้ดำเนินการและจะถือยอดกำลังพลเป็นเกณฑ์การจ่ายตามรอบเสปียงที่กำหนด

เสปียง ข และ ค :หน่วยใช้ ระดับกองร้อย เป็นหน่วยเล็กที่สุดในการเบิก โดยใช้แบบฟอร์มใบเบิกที่ พร.ทบ. กำหนด แล้วเสนอใบเบิกถึง กอง พร.พล. เพื่อดำเนินการต่อไป

เสปียง ง :เจ้าหน้าที่ส่งกำลังสายแพทย์ดำเนินการเบิก

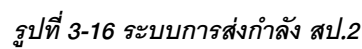
เสปียงเสริมเบ็ดเตล็ด :หน่วยเหนือจะพิจารณาแจกจ่ายเป็นครั้งคราว

โดยปกติแล้ว การดำเนินการเลี้ยงดูของกองร้อยนั้น จะทำการประกอบเลี้ยงในพื้นที่ล้มการพักของกองร้อย จะประกอบอาหารเลี้ยงดูหน่วยจากแผนการเลี้ยงดูของ ผอ.4 แล้วทำการแจกจ่ายให้หน่วยรองต่อไปซึ่งหน่วยในระดับกองร้อยนั้นจะต้องมีแผนการเลี้ยงดูของตนด้วย โดยจะต้องยึดถือแผนการเลี้ยงดูของหน่วยเหนือเป็นพื้นฐานและสอดคล้องกับแผนทางยุทธวิธี ซึ่งแผนการเลี้ยงดูระดับกองร้อยนั้นจะประกอบไปด้วยเรื่องแบบ ของเสปียงที่จะใช้เลี้ยงดู, พื้นที่เลี้ยงดูของกองร้อย, พาหนะและผู้นำทางหรือความต้องการพวกกล้าเลี้ยง, การปล่อยการควบคุมและเวลากลับถึงตำบลแยกขบวนที่กำหนดไว้ ,ความรับผิดชอบยานพาหนะ,การเลี้ยงดูหน่วย/เจ้าหน้าที่ที่มาสมทบ

รูปที่ 3-15 ระบบการส่งกำลัง สป.1

การร้องขอ หรือการเบิก สป.4 : การเสนอความต้องการ และการเบิก สป.4 ทุกรายการหน่วยใช้จะต้องดำเนินการ
การจ่าย สป.2/4 : อาจจ่ายตามสายการส่งกำลังหรือแบบสายตรงก็ได้ตามสายการบังคับบัญชาจนถึงผู้มีอำนาจ
อนุมัติให้ยืม/ส่งจ่ายได้หรืออาจจ่ายไปพร้อมกับเสบียง

รูปที่ 3-18 ระบบการส่งกำลัง สป.3

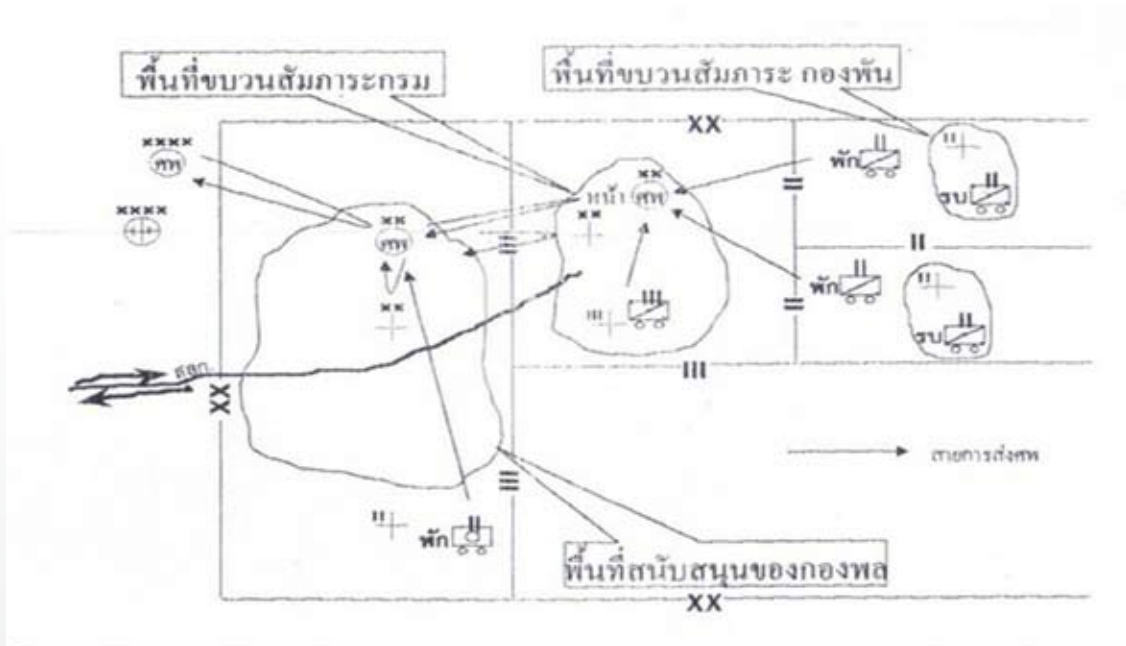
หมายถึงการกระทำใด ๆ เพื่อบำรุงรักษาอายุขัยโรครณ์ให้อยู่ในสภาพใช้การได้หรือเพื่อให้อายุขัยโรครณ์ที่ใช้การไม่ได้ กลับคืนสู่สภาพใช้การได้ ตามความมุ่งหมายเดิมซึ่งสามารถแบ่งประเภทของการซ่อมบำรุงออกเป็น 4 ประเภท คือ การซ่อมบำรุงระดับหน่วย (ขั้นที่ 1 - 2), การซ่อมบำรุงสนับสนุนโดยตรง (ขั้นที่ 3) การซ่อมบำรุงสนับสนุนทั่วไป (ขั้นที่ 4), การซ่อมบำรุงระดับคลัง (ขั้นที่ 5) และการซ่อมบำรุงของหน่วยระดับต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

- กองร้อย ทำการซ่อมบำรุงระดับหน่วย ถ้าหากเกินขีดความสามารถจะส่งกลับไปยังกองพัน
- กองพัน จะทำการซ่อมบำรุง โดยหน่วยที่อยู่ในการบังคับบัญชา เช่น หมวดซ่อมบำรุงและตอนขนส่ง

ทำการ ซ่อมบำรุงยานยนต์ทั้งหมดของกองพัน (ระดับหน่วย) , มว.สื่อสารทำการซ่อมบำรุง เครื่องมือสื่อสารของกองพัน(ระดับหน่วย)และส่งกลับเครื่องมือที่เกินขีดความสามารถในการ ซ่อมบำรุงไปยัง พัน.ส.พล. , มว.เสนารักษ์ทำการซ่อมบำรุงยุทโธปกรณ์สายแพทย์(ระดับหน่วย) เป็นต้น

6. การส่งกลับทางสายแพทย์และการรักษาพยาบาล

เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งกลับและรักษาพยาบาลผู้ป่วยเจ็บในยุทธบริเวณเพื่อเป็นการสงวนกำลังรบไว้ให้ใช้รบได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเป็นการมิให้กำลังรบต้องออกจากพื้นที่การรบไปไกลเกินความจำเป็นซึ่งในหน่วยระดับต่าง ๆ นั้น จะได้รับแบ่งมอบความรับผิดชอบในการรักษาพยาบาลและการส่งกลับทางสายแพทย์ ดังนี้ กองร้อยทหารม้าลาดตระเวนรับการสมทบนายสิบพยาบาล จาก หมวดเสนารักษ์ ตามความเหมาะสม ซึ่งกองร้อยอาจแบ่งมอบ นายสิบพยาบาลที่ได้รับไปอยู่ประจำหมวดลาดตระเวนก็ได้ระดับกองพัน มีหมวดเสนารักษ์ 1 หมวดในอัตราทำการจัดตั้งที่พยาบาลกองพันขึ้น เพื่อส่งกลับและรักษาพยาบาลผู้ป่วยเจ็บในกองพัน และหน่วยสมทบเป็นต้น

รูปที่ 3-21 สายการขนส่งศพ

7. การเบิกรับ สป. ประเภท ต่างๆ

สิ่งอุปกรณ์ คือ สิ่งของทั้งหมดที่จำเป็นต้องจัดไว้ประจำหน่วยทหารเพื่อปฏิบัติการ การประกอบยุทธภัณฑ์ และการซ่อมบำรุง เช่น เสบียง, น้ำมัน, อาวุธ, ยุทโธปกรณ์, กระสุน, วัตถุระเบิด เป็นต้นโดยจะมีการแบ่งประเภทสิ่งอุปกรณ์เพื่อความสะดวกในการส่งกำลังและการดำเนินการทางธุรการของหน่วยทหาร ตามลักษณะการใช้งานทั่วไปออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

สิ่งอุปกรณ์ประเภท 1 หมายถึง : เสบียงสำหรับคน และเสบียงสำหรับสัตว์ ในอัตราที่กำหนดไว้ตายตัวเป็นรายวัน โดยไม่คำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงของสภาพการรบหรือลักษณะภูมิประเทศของท้องถิ่น และไม่เปลี่ยนแปลงเพื่อสนองความต้องการของบุคคล โดยจะแบ่งย่อยออกเป็น 5 ประเภท

- 1) เสบียงประเภท ก : อาหารสด/เครื่องปรุง
- 2) เสบียงประเภท ข : เครื่องกระป๋อง
- 3) เสบียงประเภท ค : อาหารสำเร็จรูปบรรจุภาชนะ
- 4) เสบียงประเภท ง : อาหารคนไข้
- 5) เสบียงเสริมเบ็ดเตล็ด : รายการสิ่งของที่เป็นส่วนบุคคล เช่น สบู่, ยาสีฟัน, ไม่ขีดไฟ เป็นต้น

สิ่งอุปกรณ์ประเภท 2 หมายถึง : สิ่งของที่จ่ายไว้ประจำหน่วย หรือประจำกาย ตามที่ ทบ. กำหนดไว้เป็นอัตราจ่ายให้แก่หน่วยทหาร โดยรวมไว้ใน อจย. หรือ อสอ. หรือ บัญชีแบ่งมอบอื่นๆ เช่น อาวุธ, ยานพาหนะ ฯลฯ

สิ่งอุปกรณ์ประเภท 3 หมายถึง : น้ำมันเชื้อเพลิง และ น้ำมันอุปกรณ์ รวมถึงน้ำมันหล่อลื่น ที่อยู่ในความรับผิดชอบทางการส่งกำลัง ของกรมพลธิการทหารบก ซึ่งใช้เกี่ยวกับ ยานยนต์, เครื่องบิน, เครื่องจักรกล, เครื่องให้แสงสว่าง และเครื่องให้ความร้อน

สิ่งอุปกรณ์ประเภท 4 หมายถึง : สิ่งอุปกรณ์ที่ ทบ. มีได้กำหนดอัตราจ่ายให้แก่หน่วยเป็นการประจำไว้ แต่เป็นสิ่งอุปกรณ์ที่จะต้องจัดหาเป็นครั้งคราว เพื่อสนองตอบความต้องการแก่หน่วย ซึ่งเป็นสิ่งอุปกรณ์นอกอัตรา เช่น เครื่องแต่งกายพิเศษ อาวุธพิเศษ, ยานพาหนะพิเศษ และวัสดุป้อมสนาม เป็นต้น

สิ่งอุปกรณ์ประเภท 5 หมายถึง : กระสุน, วัตถุระเบิด, วัตถุเคมีชนิดต่างๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบทางการส่งกำลังของ สพ.ทบ. และวศ.ทบ.

สิ่งอุปกรณ์เบ็ดเตล็ด หมายถึง : สป.อื่นๆ ที่ ทบ. มีได้กำหนดรายการไว้ใน สป.ทั้ง 5 ประเภทที่กล่าวมาแล้ว เช่น น้ำ, แผนที่, วัสดุชำรุด หรือวัสดุที่จำหน่ายแล้ว และสิ่งของที่ยึดได้จากข้าศึก เป็นต้นโดยการแจกจ่ายสิ่งอุปกรณ์ทั้ง 5 ประเภทนั้น สามารถทำการแจกจ่าย ณ ตำบลส่งกำลัง หรือ แจกจ่าย ณ ที่ตั้งหน่วยตามประเภทของ สิ่งอุปกรณ์ และตามความเร่งด่วน

8. เบ็ดเตล็ด

คือ งาน ส่งกำลังบำรุงใดๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานทั้ง 4 กิ่งที่กล่าวมาแล้วซึ่งส่วนมากเป็นงานที่ ผอ.4 มักจะต้องกระทำเองเป็นส่วนใหญ่ เช่น การกำกับดูแลหน่วยส่งกำลังบำรุง,การประมาณการ,การส่งกำลังบำรุง,การทำแผน/คำสั่งเอกสารและการรายงาน และการระวังป้องกันที่ตั้งการส่งกำลังบำรุง เป็นต้นรวมถึงการเก็บซ่อมที่กองพันอาจจัดตั้งตำบลรวบรวม สป.เก็บซ่อมขึ้นในพื้นที่สัมภาระพักของกองพัน เพื่อรับ สป. ชำรุดจากกองร้อย เพื่อคัดแยก และส่งกลับๆสำหรับการส่งกลับ สป.ที่ยึดได้นั้น หน่วยจะต้องรายงานให้กองพลทราบ และขอรับคำชี้แจงในการปฏิบัติ ระวัง สป.ที่อาจเป็นอันตราย เช่น สป.5 จะต้องไม่ทำการเคลื่อนย้ายถ้าสามารถทำได้ให้แยกรายงานตรงไปยัง นายทหารกระสุนของกองพล ส่วนที่ใช้งานได้ อาจแจกจ่ายไปตามสายการส่งกำลังเมื่อได้รับอนุมัติจาก ผบ.พล. แล้ว

- เอกสารอ้างอิง:
1. นส.17-100 : การรบของหน่วยทหารม้าระดับ (กรมทหารม้ามาตรฐาน) ลงมา
 2. นส.100-5-3 : แนวสอน วิชาการยุทธ หลักสูตรชั้นนายพัน รร.ม.ศม. พ.ศ.2550
 3. คู่มือการฝึกกองทัพบก เรื่อง หลักการทั่วไปของการส่งกำลังบำรุง
 4. แนวสอนการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุง ภายในกองพลทหารราบ, ทหารม้า, โรงเรียนเสนาธิการทหารบก

ตอนที่ 4

เทคนิค และการฝึกเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการปฏิบัติกรรบของทหารม้าลาดตระเวน

กล่าวนำ

กองร้อยทหารม้าลาดตระเวน โดยปกติจะได้รับการฝึกในการ ลว.เส้นทาง, ลว.เขต, ลว.พื้นที่ ซึ่งจะมีกิจ
แฟ่งต่าง ๆ มากมาย เช่น การตรวจหมู่บ้าน, การตรวจสะพาน, การตรวจทางแยก เป็นต้น ผบ.หน่วยจึงจำเป็นต้อง
หมั่นทำการฝึก และทบทวนกิจสำคัญที่ต้องปฏิบัติ เพื่อให้กำลังพลและหน่วยเพิ่มทักษะความชำนาญในการปฏิบัติ
เป็นบุคคล และเป็นทีมเพื่อให้พร้อมที่จะปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

โดยเนื้อหาตอนที่ 4 นี้ได้รวบรวมเทคนิคการปฏิบัติที่จำเป็นของส่วนต่างๆ ใน มว.ลว. ได้แก่ ตอนคอยเหตุ
ตอนรถถึง หมู่ปืนเล็ก และหมู่เครื่องยิงลูกระเบิด ในการปฏิบัติกรรลาดตระเวน และการปฏิบัติที่สำคัญอื่นๆ เพื่อให้
ให้ ผบ.มว. และ ผบ.ส่วนต่างๆ นำไปทำการฝึกเพิ่มพูนทักษะให้กับกำลังพลภายในหน่วยต่อไป

เทคนิค และการฝึกเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการปฏิบัติกรรบของทหารม้าลาดตระเวน

- การปฏิบัติเมื่อเกิดปะทะ
- การปฏิบัติสำหรับการลาดตระเวนทางแยก
- การตรวจทางโค้งอับสายตา
- การตรวจสะพาน
- การปฏิบัติเมื่อผ่านพื้นที่อันตราย
- การปฏิบัติเมื่อพบเครื่องกีดขวางหรือดงระเบิด
- การปฏิบัติกรรลาดตระเวนหมู่บ้านหรือที่มั่นข้าศึก
- การตั้งรถถึงเล็งขนาบคู่
- การใช้กล้องกองร้อยชนิดเข็มทิศวางพื้นยิงให้กับหมู่ ค.
- การตั้งเครื่องยิงลูกระเบิดเล็งขนาบคู่

1.การปฏิบัติเมื่อปะทะข้าศึก

- กำลังทั้งส่วนที่ปะทะ และไม่ได้ปะทะ กระจายกำลังเข้าที่กำบัง และทำการยิงต่อข้าศึกที่ตรวจการณ์พบ แล้ว
รายงานให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ
- เมื่อปะทะข้าศึก ให้ดำเนินการคลี่คลายสถานการณ์ตามขั้นตอน ดังนี้
- 1) จัดรูปขบวนและรายงานการปะทะ
- 2) นำรถเข้าที่กำบังที่สามารถตรวจการณ์ หรือยิงข้าศึกได้
- 3) รายงานการปะทะให้ ผบ.มว.ลว.
- คลี่คลายสถานการณ์ โดยการยิง, การตรวจการณ์ หรือหมู่ตรวจ เพื่อให้ทราบ
- 1) ที่ตั้ง
- 2) กำลัง
- 3) การวางกำลัง
- 4) การประกอบกำลัง
- เลือกหนทางปฏิบัติว่าจะทำการกวาดล้าง หรืออ้อมผ่าน
- รายงานสถานการณ์ และหนทางปฏิบัติที่เลือก
- 1) รายงานสถานการณ์
- 2) หนทางปฏิบัติและการตกลงใจ

- การปฏิบัติการเข้าตีเร่งด่วน (การเข้าตีจากรูปขบวน ลว.) เป็นการปฏิบัติต่อการคลี่คลายสถานการณ์ และตกลงใจเลือกหนทางปฏิบัติ และได้รับอนุมัติจาก ผบ.ร้อย. หรือหน่วยเหนือแล้ว

การปฏิบัติการเข้าตีเร่งด่วนของส่วนต่าง ๆ ในหมวด

ตอนคอยเหตุ เกาะข้าศึก, รายงานสถานการณ์ข้าศึก, เตรียมเป็นแนวออกตี และชี้ที่หมายให้ส่วนดำเนินกลยุทธ์

หมู่ ค. เข้าที่ตั้งยิงเพื่อเตรียมการในการยิงเตรียม และยิงเป้าหมายตามเหตุการณ์ เมื่อมีคำสั่งจาก ผบ.มว.ลว.

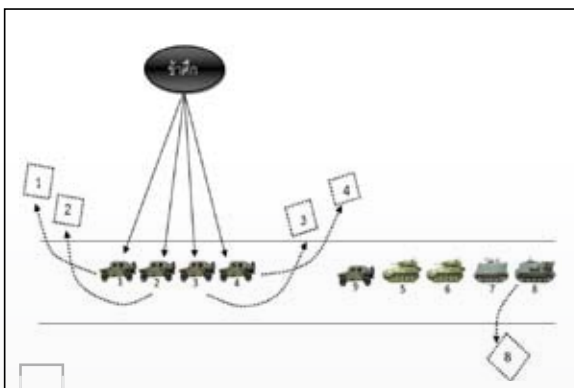
ตอนรดถึง และ หมู่ ปล. เป็นส่วนดำเนินกลยุทธ์

ผบ.มว.ลว. ออกคำสั่งเข้าตีทางวิทยุ ถึง ลักษณะที่หมาย, ที่ตั้งข้าศึก, การประกอบกำลัง, เครื่องกีดขวาง, เวลาผ่านแนวออกตี, แนวออกตี, การปฏิบัติ ณ ที่หมาย, การยิงเตรียม และเลื่อนจากการยิง

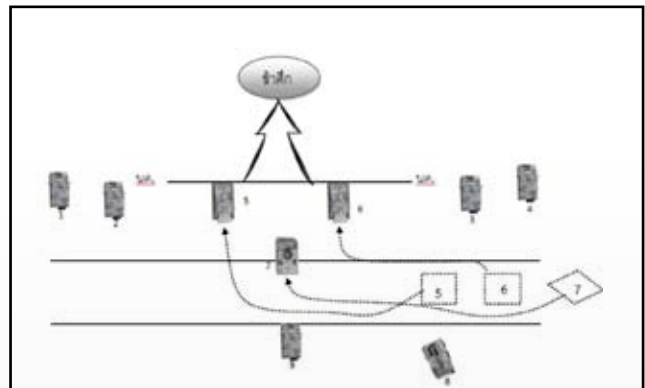
ทุกส่วน ปฏิบัติการ เข้าตีต่อที่หมายอย่างรวดเร็ว ภายใต้การจำกัดด้วยเวลาในการวางแผน ดังนี้

- 1) ผบ.มว.ลว. สั่งการควบคุมทางวิทยุ
- 2) ตอนคอยเหตุ จอดรถเป็นแนวออกตี, ชี้ที่หมายให้ส่วนดำเนินกลยุทธ์ และส่วนระวังป้องกันทางปีทั้งสองข้าง
- 3) หมู่ ค. เป็นฐานยิง ให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์
- 4) ส่วนดำเนินกลยุทธ์ เคลื่อนที่ผ่านแนวออกตี และทำการเข้าตีที่หมาย
- 5) เมื่อยึดที่หมายได้ หมู่ ปล. ทำการตรวจที่หมาย และรายงานให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ

ผบ.มว.ลว. รายงานการปฏิบัติให้หน่วยเหนือทราบ และปฏิบัติภารกิจต่อไป

รูปที่ 4 - 1 รูปขบวนเมื่อเกิดการปะทะข้าศึก (1)

รูปที่ 4-2 การปรับรูปขบวนเมื่อเกิดการปะทะข้าศึก (2)

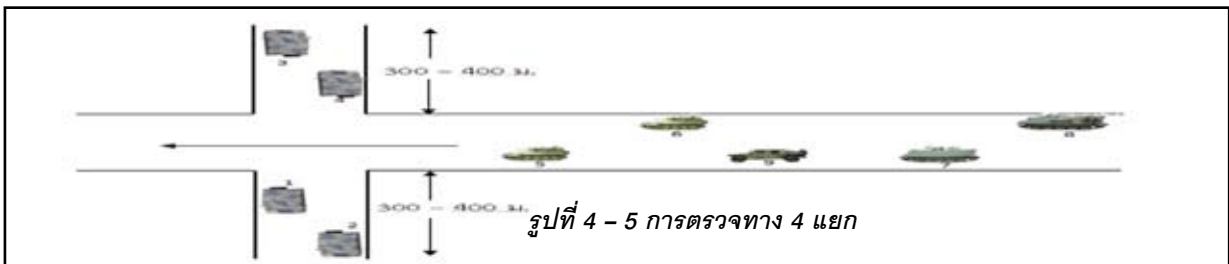
2. การปฏิบัติสำหรับการลาดตระเวนทางแยก

1. เมื่อพบทางแยก

- เมื่อพบทาง 3 แยก ตอนคอยเหตุ รายงานให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ และขออนุมัติตรวจทางแยก
- ตอนคอยเหตุหมู่ นำ ทำการระวังป้องกันเส้นทางสายหลัก
- ตอนคอยเหตุหมู่ ตาม ทำการตรวจทางแยก
- กำลังส่วนที่เหลือ เคลื่อนที่ต่อไปแต่ช้าลง
- หมู่ ค. วางพื้นที่คุ้มครองในการตรวจทางแยก
- เมื่อตรวจทางแยกเรียบร้อยแล้วรายงานสภาพทางแยกให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ และรีบกลับเข้าขบวน

2. เมื่อพบทางแยก

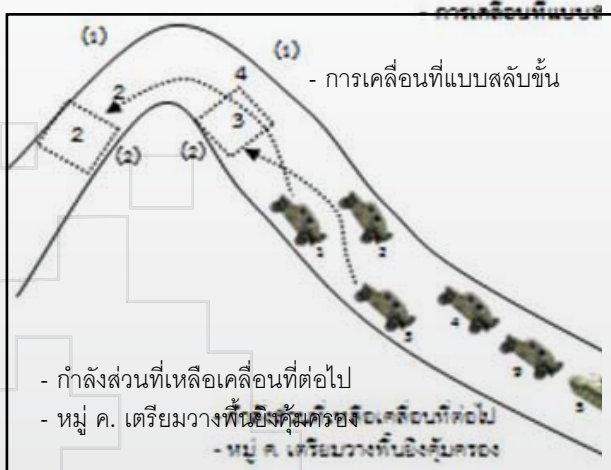
- ถ้าเป็นทาง 4 แยก ให้คอยเหตุทำการตรวจทั้งทางแยกซ้ายและทางแยกขวา ทางแยกละ 1 หมู่
- กำลังส่วนที่เหลือเคลื่อนที่ต่อไป และให้ตอนรถถึงขึ้นมานำขบวน
- หมู่ ค. วางพื้นยิงคุ้มครองในการตรวจทางแยก

3. การตรวจทางโค้งอับสายตา

- ตอนคอยเหตุรายงานพบทางโค้งอับสายตาให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ และขออนุมัติตรวจทางโค้ง
 - ตอนคอยเหตุ เคลื่อนที่ในการตรวจทางโค้งอับสายตา ด้วยวิธี แบบสลับชั้นหรือลำดับชั้นวิธีใดวิธีหนึ่ง
 - กรณีถ้ามีเวลามากอาจใช้การลงรถเดินดินเข้าตรวจอาจจัดกำลังจากตอนคอยเหตุ, หมู่ ปล. หรือทั้ง 2 ส่วน
- พร้อมกัน
- กำลังส่วนที่เหลือยังคงเคลื่อนที่ต่อไป แต่ช้าลงและเพิ่มความระมัดระวัง
 - หมู่ ค. เตรียมวางพื้นยิงสนับสนุนชุดตรวจทางโค้ง

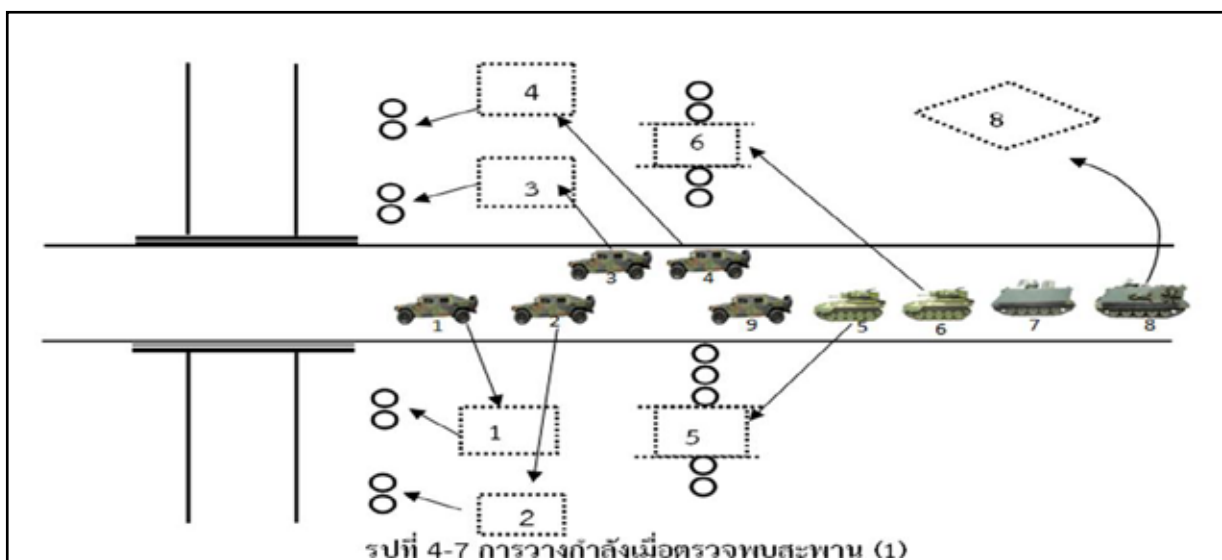
ภาพการปฏิบัติ

รูปที่ 4 - 6 ภาพการเคลื่อนที่สำหรับการตรวจทางโค้งอับสายตา

4. การตรวจสอบ

- ตอนคอยเหตุ รายงานตรวจพบสะพานให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ และขออนุมัติตรวจสอบ
- ตอนคอยเหตุ เคลื่อนที่รถเข้าที่กำบังด้านซ้ายและด้านขวาของสะพาน, ตรวจการณ์ ณ ฝั่งใกล้และ ฝั่งไกล
- ตอนคอยเหตุ นำกำลังลงเดินเท้าเข้าใกล้ด้านซ้ายและขวาของสะพาน, ตรวจการณ์บริเวณสะพาน
- ตอนรถถึง นำรถเข้าที่ตั่งยั้ง วางพื้นที่ยกกว้างด้านหน้าสะพาน
- หมู่ ปล. คุ่มครองรถถึง
- หมู่ ค. เข้าที่ตั่งยั้งวางพื้นที่ยกกว้างด้านหน้าและรอบตัว

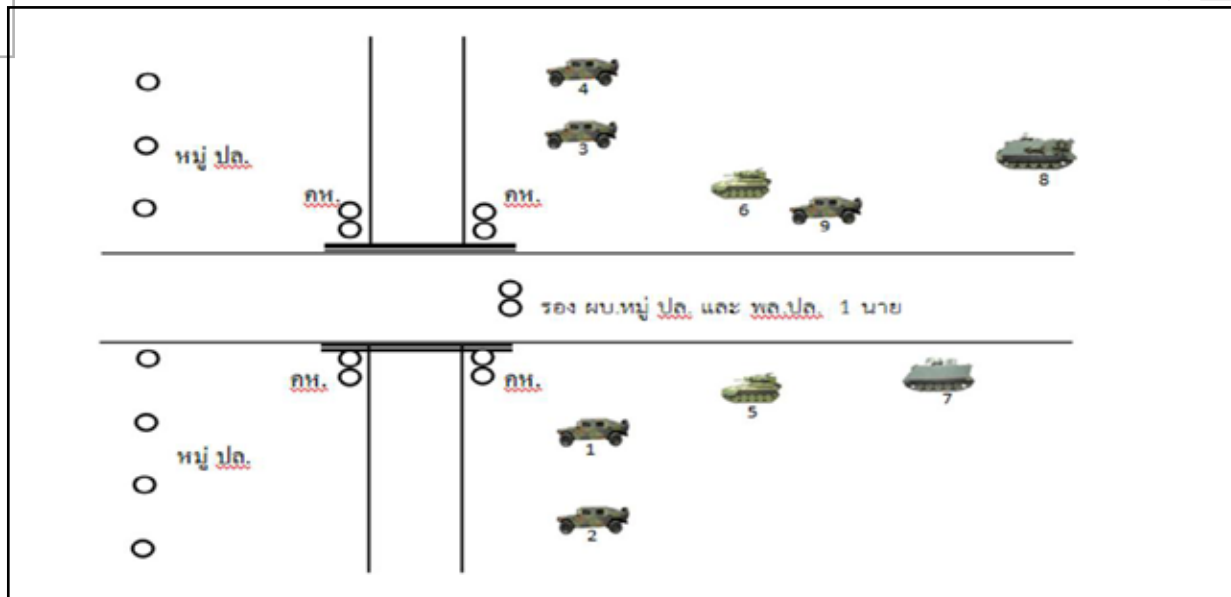
รูปที่ 4-7 การวางกำลังเมื่อตรวจพบสะพาน (1)

หมายเหตุ

- (1) พลขับรถตอนคอยเหตุ ประจำปืนกล M.240 G
- (2) พลขับรถ หมู่ ปล. ประจำปืนกล 93

กรณีสะพานไม่ชำรุด (กระทำต่อการวางกำลัง)

- ตอนคอยเหตุ เมื่อวางตัว ณ ฝั่งใกล้ด้านซ้ายและด้านขวาของสะพาน และทำการตรวจการณ์, คุ่มครองฝั่งไกลแล้วรายงานให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ และขออนุมัติให้ หมู่ ปล. ทำการวางกำลังยึดฝั่งไกล และช่วยตรวจทุ่นระเบิดบริเวณสะพาน
- หมู่ ปล. หลังจากได้รับอนุมัติ ตามคำร้องขอของตอนคอยเหตุ จาก ผบ.มว.ลว. แล้ว ผบ.หมู่ ปล. จัดกำลังภายในหมู่ ปล. ในการ
 - 1) วางตัวเข้ายึดฝั่งไกลของสะพาน ระยะประมาณ 400 เมตร
 - 2) จัดกำลังพล 2 นาย ในการตรวจทุ่นระเบิดบริเวณสะพาน
- เมื่อ หมู่ ปล. วางตัวยึดฝั่งไกลได้แล้ว ตอนคอยเหตุ และชุดตรวจของหมู่ ปล. ร่วมกันตรวจสอบ
 - 1) ตอนคอยเหตุ 2 หมู่ แบ่งหน้าที่กันตรวจด้านใต้ของสะพาน
 - 2) หมู่ ปล. 2 นาย ใช้เครื่องตรวจทุ่นระเบิด ทำการตรวจบริเวณคอสะพานด้านบน
 - 3) กำลังส่วนที่เหลือตรวจการณ์ และวางพื้นที่ยกคลุมชุดตรวจสะพานและกว้างด้านหน้าของ หมู่ ปล.
 - 4) เมื่อชุดตรวจสะพาน ตรวจเสร็จเรียบร้อยแล้ว “ปลอดภัย” ตอนคอยเหตุรายงาน “ผลการตรวจสะพาน” ให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ และขออนุมัติ “เคลื่อนที่เพื่อปฏิบัติการกิจต่อไป”
 - 5) ทุกส่วนนำรถเข้ารูปขบวนเตรียมตัว “ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป”

รูปที่ 4 - 8 การปฏิบัติเมื่อตรวจพบสะพาน (2)

หมายเหตุ

- ชุดตรวจสะพานของ หมู่ ปล. จัด รอง ผบ.หมู่ ปล. และพล ปล. 1 นาย ตามความเหมาะสม
- ชุดตรวจสะพานของตอนคอยเหตุ อาจแบ่งหน้าที่การตรวจ โดยให้ หมู่ 1 ตรวจฝั่งใกล้, หมู่ 2 ตรวจฝั่งไกล

ก็ได้ ตามความเหมาะสม

กรณีสะพานชำรุดข้ามไม่ได้

- กรณีที่มีหน่วยสนับสนุนชุดสร้างสะพานจากหน่วยเหนือ
 - 1) ขอรับการสนับสนุนชุดสร้างสะพานจากหน่วยเหนือ
 - 2) มว.ลว. จัดการระวังป้องกันให้ชุดสร้างสะพานจากหน่วยเหนือ
- กรณีที่ไม่มีหน่วยสนับสนุนชุดสร้างสะพานจากหน่วยเหนือ
 - 1) มว.ลว. ต้องหาทางอ้อมผ่าน
 - 2) มว.ลว. พยายามกลับเข้าปฏิบัติในเส้นทางเดิมให้เร็วที่สุด
- สะพานชำรุดหาทางอ้อมผ่านได้
 - 1) ตอนคอยเหตุที่นำเมื่อตรวจพบสะพาน นำกำลังเข้าที่ก้าง ชอนพราง วางกำลังระวังป้องกัน เมื่อพบว่า เป็นสะพานขาดให้รายงาน ผบ.มว.ลว.
 - 2) กำลังส่วนอื่น นำกำลังเข้าที่ก้างชอนพราง วางกำลังให้การสนับสนุนตอนคอยเหตุที่จะตรวจหาทางอ้อมผ่าน
 - 3) หมู่ ค. เตรียมการยิงคุ้มครองการปฏิบัติของตอนคอยเหตุ และเส้นทางอ้อมผ่านเมื่อตรวจพบแล้ว
 - 4) ตอนคอยเหตุ ลาดตระเวนหาทางอ้อมผ่านเมื่อพบรายงานให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ

5) ผบ.มว.ลว. สั่งการให้ หมู่ ปล. ช่วยเหลือตอนคอยเหตุหาทางอ้อมผ่าน และนำกำลังไปยึดฝั่งไกลกวาดล้างกำลังข้าศึกและทำการระวังป้องกันให้กับกำลังส่วนใหญ่ผ่าน

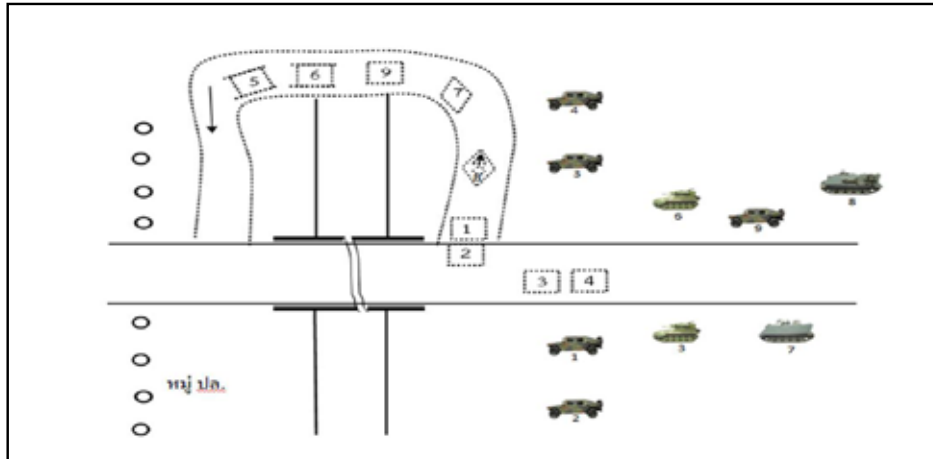
6) ตอนคอยเหตุ ทำการตรวจทางอ้อมผ่านถ้ามีเครื่องกีดขวางหรือทุ่นระเบิด ผบ.มว.ลว. พิจารณาให้ตอนคอยเหตุดำเนินการรื้อถอนหรือทุระเบิด ถ้าไม่สามารถกู้ได้รายงานให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ เพื่อขออนุมัติทำลายต่อไป

7) เมื่อดำเนินการกู้เรียบร้อยแล้ว ตอนคอยเหตุทำเครื่องหมายตามเส้นทางที่ปลอดภัยให้รถผ่าน

8) ผบ.มว.ลว. สั่งการให้เคลื่อนที่ต่อไปตามรูปขบวนเมื่อถึงบริเวณที่อ้อมผ่านให้ ผบ.รท ลงเดินนำหน้ารถจนผ่านช่องทางที่ตอนคอยเหตุทำเครื่องหมายไว้

9) หมู่ ปล. ถอนกำลังและขึ้นรถเคลื่อนที่ต่อไป เมื่อขบวนส่วนใหญ่ผ่าน

10) หมู่ ค. เมื่อทุกส่วนผ่านช่องทางแล้วให้เคลื่อนที่ตาม

รูปที่ 4 - 9 การเคลื่อนที่อ้อมผ่านในกรณีที่ไม่สามารถข้ามสะพานได้

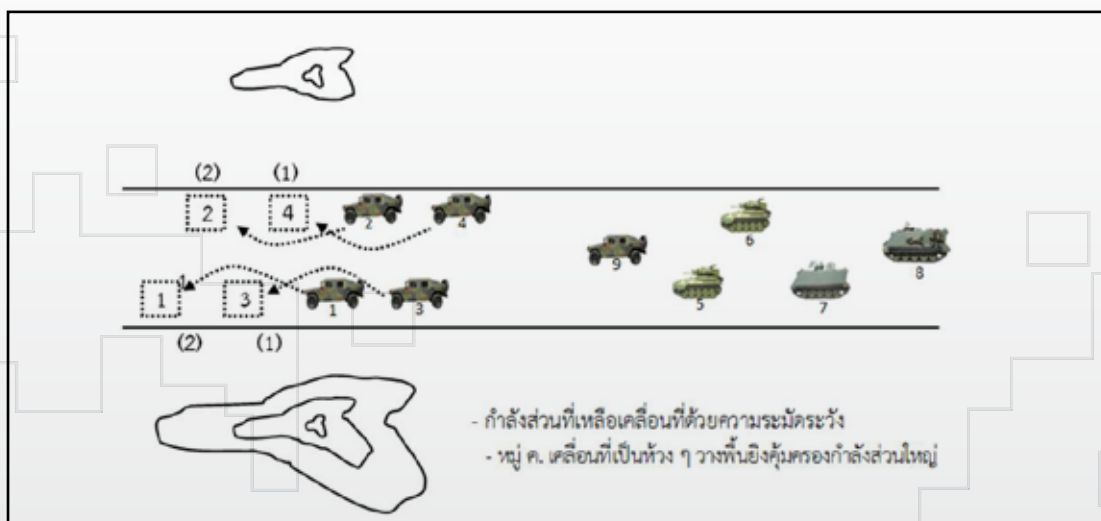
5. การปฏิบัติเมื่อผ่านพื้นที่อันตราย

เมื่อไม่มีเวลา

- ตอนคอยเหตุ รายงานให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ ตอนคอยเหตุทำการตรวจโดยการเคลื่อนที่
 - 1) แบบสลับชั้น หรือ
 - 2) แบบลำดับชั้นหากมีความจำเป็นอาจใช้การลาดตระเวนด้วยการยิงก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุมัติจาก ผบ.มว.

ลว.ก่อน

- ส่วนที่เหลือเคลื่อนที่ต่อไป โดยเพิ่มความระมัดระวัง
- หมู่ ค. เคลื่อนที่เป็นหัว ๆ เตรียมการยิงเพื่อคุ้มครองให้กับกำลังส่วนใหญ่ ขณะเคลื่อนที่ผ่าน

รูปที่ 4-10 ภาพการเคลื่อนที่เมื่อผ่านพื้นที่อันตราย

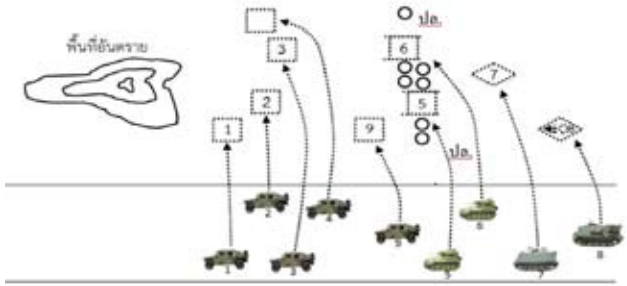
เมื่อมีเวลา

- ตอนคอยเหตุรายงานให้ ผบ.มว. ทราบ แล้วนำกำลังเข้าที่ตั้งที่มีการซ่อนพราง และการตรวจการณ์ดี
- ผบ.มว.ลว. สั่งหยุดรูปขบวน ทุกส่วนนำกำลังเข้าที่กำบังซ่อนพราง
- อาจใช้ตอนคอยเหตุ หรือ หมู่ ปล.หรือทั้ง 2 ส่วน จัดกำลังเข้าทำการตรวจช่องทางบังคับพื้นที่อันตราย
- รถถึงเข้าที่ตั้งยิง เพื่อคุ้มครองด้วยการยิงให้กับส่วนที่ทำการตรวจ
- หมู่ ค. เข้าที่ตั้งยิง วางพื้นยิงไปยังพื้นที่

อันตราย เพื่อคุ้มครองกำลังส่วนที่ทำการตรวจช่องทาง
บังคับพื้นที่อันตราย

• กำลังส่วนที่ทำการตรวจ เมื่อปลอดภัยให้จัด
กำลังระวังป้องกัน เพื่อให้ส่วนที่เคลื่อนที่ผ่าน แล้ว
รายงานให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ

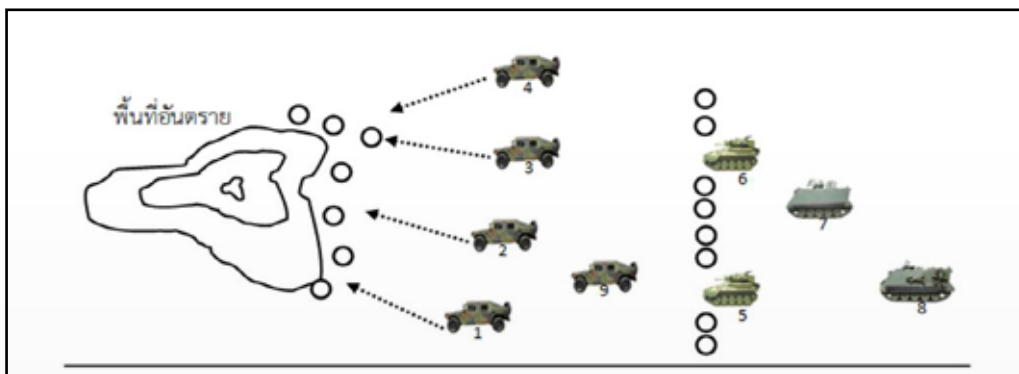
• ผบ.มว.ลว. สั่งการให้เคลื่อนที่ต่อไป เมื่อส่วน
ใหญ่ผ่าน กำลังที่ทำการระวังป้องกันถอนกำลังและกลับ
เข้ารูปขบวนเดิม

รูปที่ 4 - 11 การวางกำลังเมื่อพบพื้นที่อันตราย

หมายเหตุ

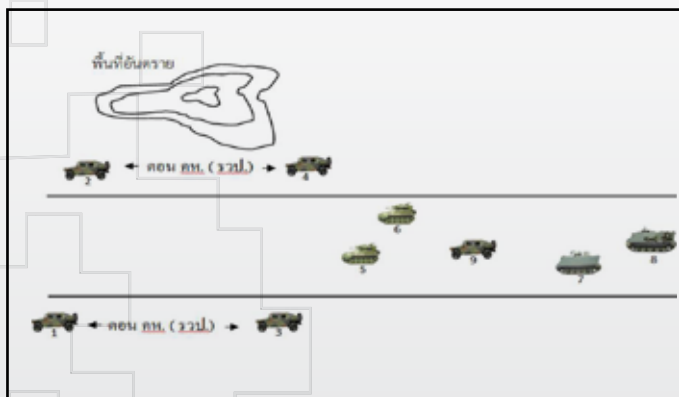
- กำลังส่วนใหญ่ หยุดการเคลื่อนที่
- ผบ.หมู่ ปล. ประจำปีนกล 93
- ตอนรถถึงเข้าที่ตั้งยิงเพื่อคุ้มครอง
- หมู่ ปล. วางกำลังคุ้มครองรถถึง
- หมู่ ค. เข้าที่ตั้งยิงวางพื้นยิงไปยังพื้นที่อันตราย

รูปที่ 4 - 12 การจัดหมู่ตรวจของตอนคอยเหตุ ณ พื้นที่อันตราย

หมายเหตุ

- (1) ขั้นตอนที่ตอนคอยเหตุนำกำลังเข้าตรวจพื้นที่อันตราย พลขับรถตอนคอยเหตุประจำปีนกล M 240 G
- (2) ผบ.หมู่ ปล. ยังคงประจำปีนกล 93 เช่นเดิม

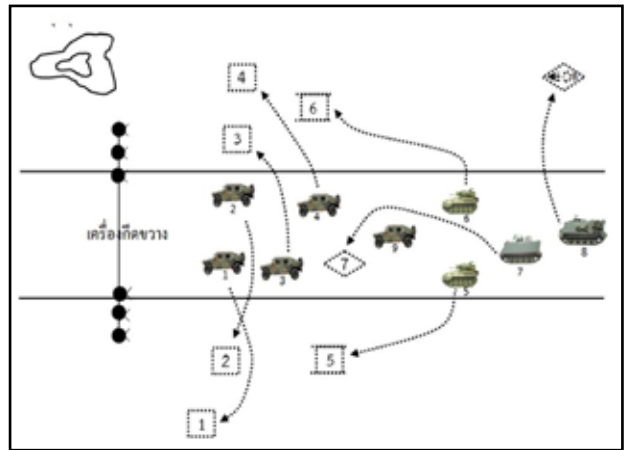

รูปที่ 4 - 13 เมื่อตรวจพื้นที่อันตรายเสร็จเรียบร้อย พื้นที่ปลอดภัย

- การเคลื่อนที่ใช้รูปขบวนตอนรถถึงนำ
- เมื่อกำลังส่วนใหญ่ผ่าน ตอนคอยเหตุขออนุมัติ
กลับเข้ารูปขบวนเดิม

6. การปฏิบัติเมื่อพบเครื่องกีดขวางหรือดงระเบิด

- ข้อควรจำ เครื่องกีดขวางของข้าศึก จะต้องมีการคุ้มครองอยู่เสมอ อาจเป็นอาวุธยิงเล็งตรง หรือจาลองก็ได้
- ตอนคอยเหตุ เมื่อตรวจพบ ทำการพิสูจน์ทราบ ลักษณะเครื่องกีดขวาง ที่ตั้งเป็นสนามทุ่งระเบิดหรือระเบิด ตลอดจนความกว้าง ความลึก ความยากง่ายในการรื้อถอน
- ผบ.มว.ลว. สั่งหยุดรูปขบวนทุกส่วนนำกำลังเข้า ที่กำบังซ่อนพราง และระวังป้องกัน
- ผบ.มว.ลว. ตรวจสอบพื้นที่ที่คาดว่าข้าศึกน่าจะ วางกำลังคุ้มครองเครื่องกีดขวาง หรือ ดงระเบิด หลังจากนั้นสั่งการให้ หมู่ ค. วางพื้นที่ยิงพื้นที่สงสัย ตอนรถถึง และหมู่ ปล. เข้าที่ตั้งยิง และวางพื้นที่ตามความเหมาะสม กับสภาพพื้นที่
- ผบ.มว.ลว. สั่งให้ ตอนคอยเหตุหาทางอ้อมผ่าน

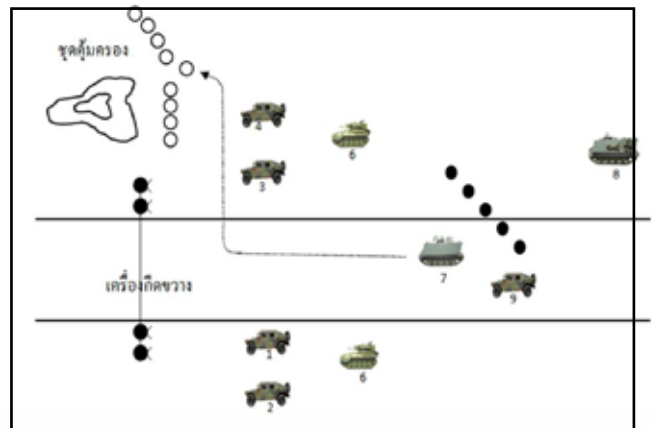

รูปที่ 4 - 14 การตรวจพบเครื่องกีดขวาง/ดงระเบิด

ตอนคอยเหตุ หาทางอ้อมผ่าน

มีทางอ้อมผ่าน

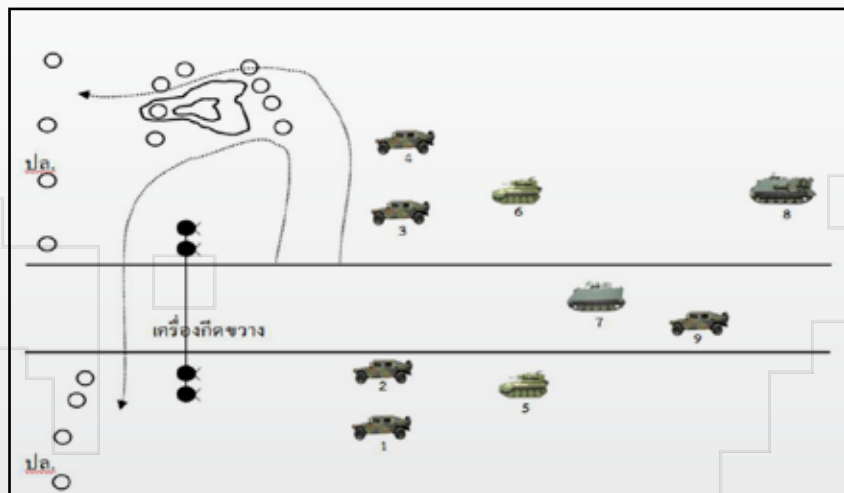
- 1) ตอนคอยเหตุทำการระวังป้องกันฝั่งใกล้ และ รายงานให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ
- 2) หมู่ ค. เข้าที่ตั้งยิง วางพื้นที่ยิงคุ้มครอง เส้นทางอ้อมผ่าน และบริเวณเครื่องกีดขวาง/ดงระเบิด ที่น่าจะมีชุดคุ้มครองของข้าศึกอยู่
- 3) หมู่ ปล. จัดหมู่ตรวจ ออกกวาดล้างชุด คุ้มครองของข้าศึก และวางกำลังระวังป้องกัน ณ ฝั่งไกล
- 4) ตอนคอยเหตุ ทำการตรวจทางอ้อมผ่าน และทำเครื่องหมายเส้นทางเคลื่อนที่ที่ปลอดภัย
- 5) ผบ.มว.ลว. รายงานให้หน่วยเหนือทราบถึง ที่ตั้ง และเครื่องหมายเครื่องกีดขวาง/ดงระเบิดจากนั้นสั่งให้ทุกส่วนเคลื่อนที่ต่อไป

รูปที่ 4 - 15 หมู่ ปล. ทำการกวาดล้าง

หมายเหตุ

- 1) ตอนคอยเหตุยึดฝั่งใกล้
- 2) หมู่ ปล. กวาดล้างชุดคุ้มครอง

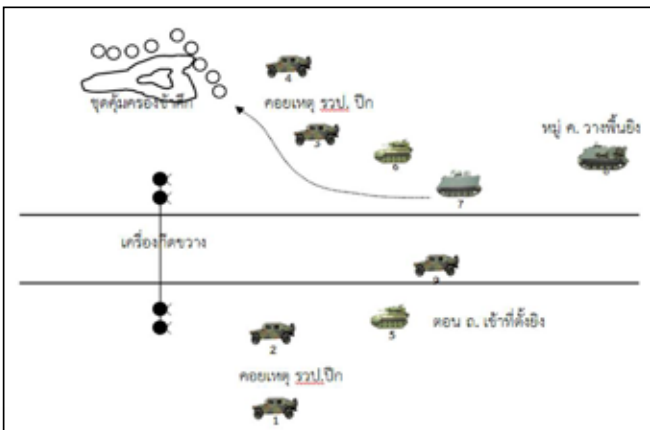
รูปที่ 4 - 16 ปล.วางตัว ณ ฝั่งใกล้ และตอนคอยเหตุหาทางอ้อมผ่านหมู่ ปล. กวาดล้างสำเร็จ

หมายเหตุ

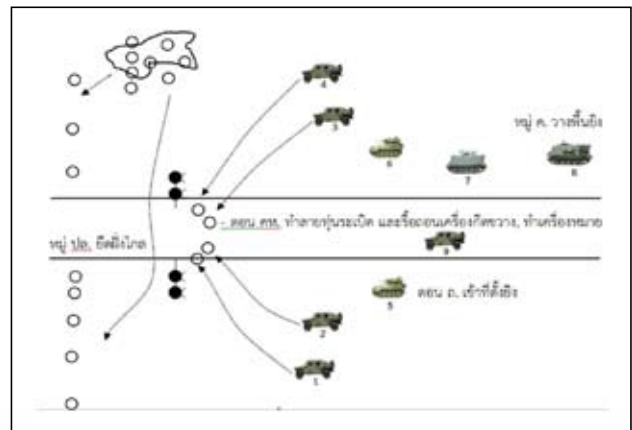
- 1) ตอนคอยเหตุ ใช้ทางอ้อมผ่าน ตามแนวเส้นตรงเคลื่อนที่วางตัวของ หมู่ ปล.
- 2) รูปขบวน ตอนคอยเหตุหน้า
- 3) ผบ.มว.ลว. รายงานที่ตั้งเครื่องกีดขวาง/ดงระเบิด ให้หน่วยเหนือทราบ
- 4) ผบ.มว.ลว. สั่งกำลังเคลื่อนที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

ไม่มีทางอ้อมผ่าน

- 1) ตอนคอยเหตุวางกำลังบริเวณทางปีกของเครื่องกีดขวาง
- 2) หมู่ ปล. ทำการตรวจค้น และกวาดล้างเข้าลึกไปข้างหน้า จนสุดความลึกของเครื่องกีดขวาง และวางกำลังป้องกันฝั่งไกลไว้
- 3) ตอนคอยเหตุทำการตรวจทุกระเบิด และรื้อถอนเครื่องกีดขวาง และทำเครื่องหมายเส้นทางที่ปลอดภัย
- 4) ผบ.มว.ลว.สั่งการให้เคลื่อนที่ต่อไปตามเส้นทางที่ทำเครื่องหมายไว้ และให้เคลื่อนที่ไปช้า ๆ ทีละคัน ผบ.รถลงเดินนำหน้ารถ เมื่อผ่านเครื่องกีดขวางให้วางกำลังระวังป้องกันด้านหน้าร่วมกับ หมู่ ปล. จนกวารถคันสุดท้ายจะผ่านเครื่องกีดขวาง จึงปรับรูปขบวนเคลื่อนที่ต่อไป
- 5) หมู่ ปล. ถอนกำลังขึ้นรถกลับเข้ารูปขบวนเคลื่อนที่ต่อไป

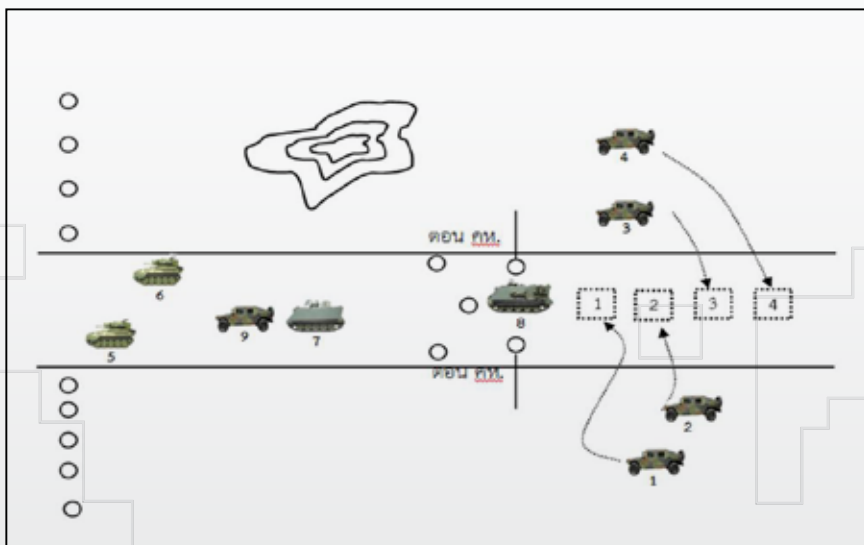
รูป 4 - 17 หมู่ ปล. กวาดล้างชุดคุ้มครอง (1)

รูปที่ 4 - 18 หมู่ ปล. กวาดล้างชุดคุ้มครอง (2)

หมายเหตุ

- 1) ตอนรถถึงเข้าที่ตั้งยิง
- 2) พลขับ และพลตรวจการณ์ ตอนคอยเหตุ ระวังป้องกันอยู่ที่ยึด

รูปที่ 4 - 19 หมู่ ปล. กวาดล้างชุดคุ้มครอง (3)

หมายเหตุ

- 1) ผบ.รท. ลงรถเดินนำหน้ารถ
- 2) รถเคลื่อนที่ผ่านทีละคัน
- 3) เมื่อ หมู่ ค. ผ่านเครื่องกีดขวาง พลขับรทตอนคอยเหตุขับรทมารับกำลังขึ้นรถ
- 4) หมู่ ปล. ถอนตัวขึ้นรถ ปล.
- 5) ผบ.มว.ลว. สั่งกำลังพลเคลื่อนที่ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

7. การปฏิบัติการลาดตระเวนหมู่บ้านหรือที่มั่นข้าศึก

เมื่อมีเวลา

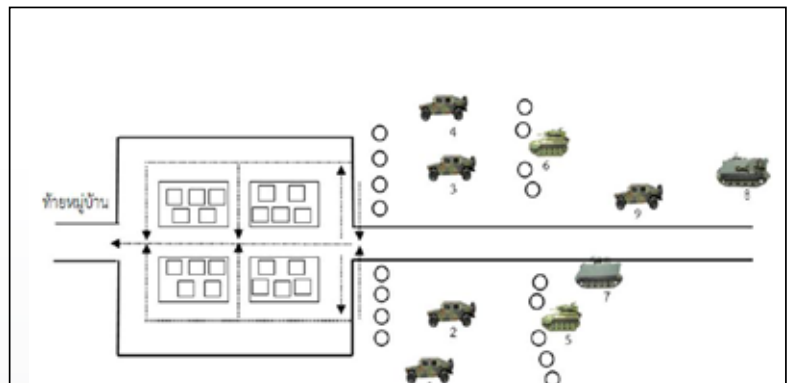
- เมื่อตอนคอยเหตุตรวจการณ์พบ รายงานให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ
- ผบ.มว.ลว. สั่งให้หยุดรูปขบวน ทุกส่วนนำกำลังเข้าที่วางตัวที่มีที่กำบังและซ่อนพรางเตรียมการยิงคุ้มครอง

การปฏิบัติเมื่อทำการตรวจหมู่บ้าน

- ผบ.มว.ลว. สั่งการให้ตอนคอยเหตุ หรือ หมู่ ปล. หรือทั้งสองส่วน จัดกำลังลงรบเดินดินเป็น หมู่ตรวจขนาดของหมู่ตรวจขึ้นอยู่กับขนาดของที่หมาย, เส้นทางภายในหมู่บ้าน และการกำบังซ่อนพราง
- เมื่อตรวจเสร็จ หมู่ตรวจวางกำลังระวังป้องกันฝั่งไกล รายงานให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ
- ผบ.มว.ลว. นำกำลังเคลื่อนที่ผ่านหมู่บ้าน รถทุกคันเคลื่อนที่ช้า และระมัดระวัง
- ตอนรถถึง ขึ้นนำรูปขบวนผ่านหมู่บ้าน
- หมู่ ปล. ลงรถคุ้มครองรถถึง จนเคลื่อนที่ผ่านหมู่บ้าน
- หมู่ตรวจถอนกำลังกลับเข้ารูปขบวนต่อไป

หมายเหตุ

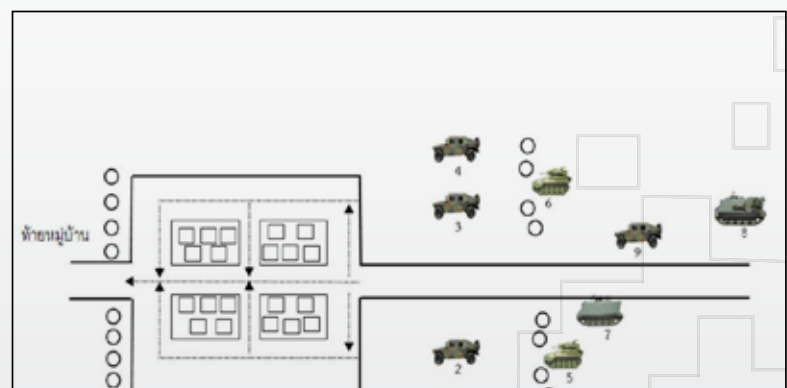
- (1) พลขับรทคอยเหตุประจำปีนกล
- (2) ผบ.หมู่ ปล. ประจำปีนกล 93
- (3) คอยเหตุวางตัวก่อนถึงหมู่บ้าน
ประมาณ 400 เมตร
- (4) รถถึงปืนเล็กเข้าที่ตั้งยิงก่อนถึง
หมู่บ้านประมาณ 600 เมตร
- (5) หมู่ ค. เข้าที่ตั้งยิงก่อนถึง
หมู่บ้านประมาณ 800 – 1200 เมตร

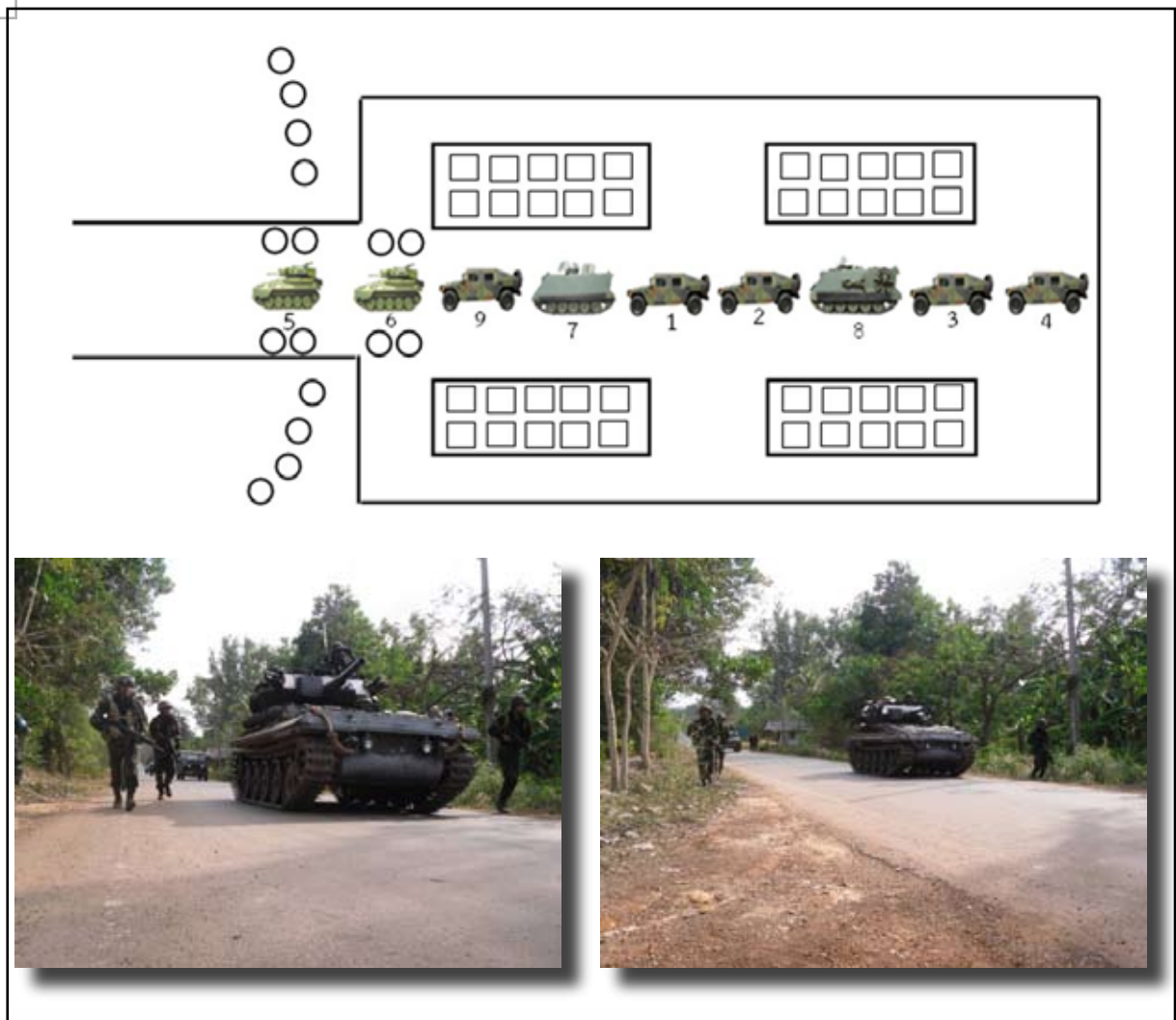
รูปที่ 4 - 20 ภาพการวางกำลังก่อนตรวจ

หมายเหตุ

- (1) พลขับรทคอยเหตุประจำปีนกล
- (2) ผบ.หมู่ ปล. ประจำปีนกล

รูปที่ 4 - 21 หลังตอนคอยเหตุตรวจหมู่บ้านและวางตัว

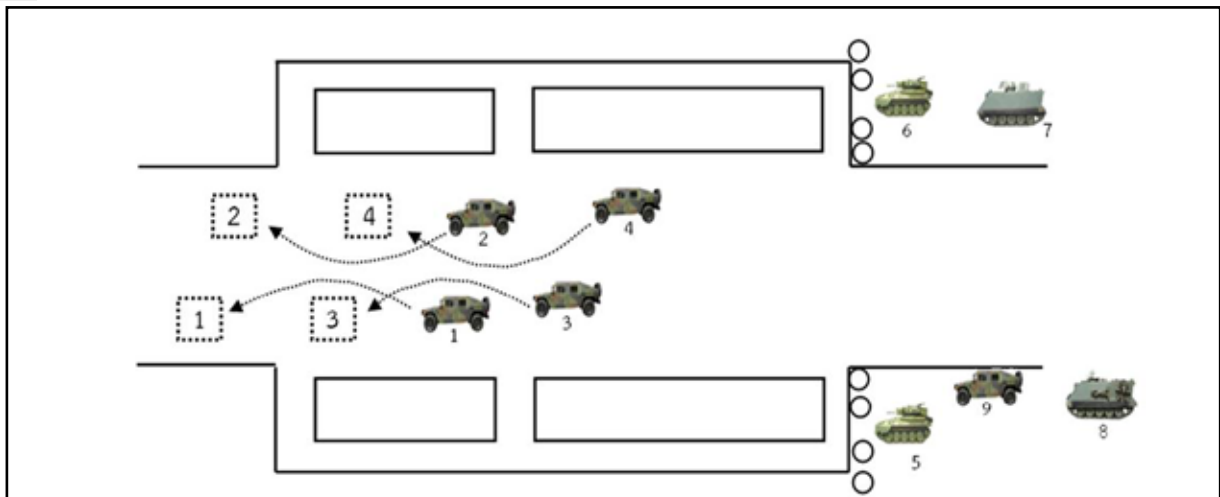
รูปที่ 4 - 22 การนำกำลังผ่านหมู่บ้าน

หมายเหตุ

- (1) การเคลื่อนผ่านหมู่บ้าน ใช้รูปขบวนตอนรถถึงนำ
- (2) เมื่อขบวนผ่านหมู่บ้าน หมู่ ปล. และ ตอนคอยเหตุ ขึ้นรถ
- (3) ตอนคอยเหตุ ขออนุมัติ ผบ.มว.ลว. กลับขึ้นนำรูปขบวนปฏิบัติการกิจต่อไป

เมื่อไม่มีเวลา

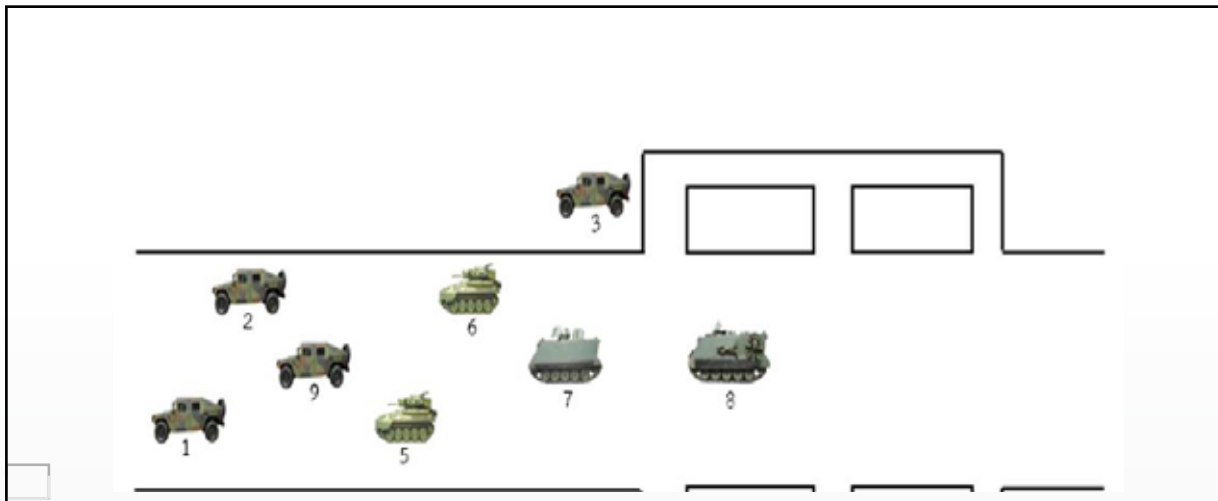
- ตอนคอยเหตุ เมื่อตรวจการณ์พบ รายงานให้ ผบ.มว.ลว. ทราบ และขออนุมัติตรวจหมู่บ้าน
 - ทุกส่วนยังคงเคลื่อนที่ต่อไป แต่ลดความเร็ว และเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น
 - ตอนคอยเหตุลาดตระเวนบนยานรบ ใช้การเคลื่อนที่เป็นขั้นๆ และสามารถคุ้มครองซึ่งกันและกันได้ และเมื่อผ่านที่หมายให้เคลื่อนที่ต่อไป และจัด 1 หมู่ วางกำลังคุ้มครองท้ายหมู่บ้าน จนกว่ารถคันสุดท้ายเคลื่อนที่ผ่าน
 - ตอนรถถึงเข้าที่ตั้งยิง ฝ้าติดตามการปฏิบัติของตอนคอยเหตุ เตรียมให้การช่วยเหลือ เมื่อมีเหตุการณ์
 - หมู่ ปล. ระวังป้องกันตอน ถ. พร้อมเป็นส่วนดำเนินกลยุทธ์ ร่วมกับตอนรถถึง และลงรบเดินดิน คุ้มครองรถถึงจนผ่านหมู่บ้าน
 - หมู่ ค.เข้าที่ตั้งยิง วางพื้นยิงคุ้มครองกำลังส่วนใหญ่ เมื่อกำลังส่วนใหญ่ผ่านหมู่บ้าน
- หมู่ ค. จึงเคลื่อนที่เข้าหมู่บ้าน โดยมีตอนคอยเหตุ 1 หมู่ ให้การระวังป้องกัน เมื่อ หมู่ ค. ผ่านหมู่บ้านและเข้ารูปขบวน หมู่คอยเหตุจึงกลับเข้ารูปขบวนปฏิบัติการกิจต่อไป

รูปที่ 4 - 23 การตรวจหมู่บ้านเมื่อไม่มีเวลา

หมายเหตุ

- 1) ตอนคอยเหตุเคลื่อนที่แบบสลับชั้น คุ่มครองซึ่งกันและกัน
- 2) ตอนรถถึง คุ่มครอง ตอนคอยเหตุ
- 3) หมู่ ปล. คุ่มครอง รถถึง
- 4) หมู่ ค.วางพื้นยิงคุ่มครองกำลังส่วนใหญ่
- 5) ผบ.มว.ลว. ควบคุมทั้งหมด

รูปที่ 4 - 24 ตอนคอยเหตุ 1 หมู่ วางตัวระวังป้องกัน

หมายเหตุ

เมื่อหมู่ ค. ผ่านหมู่บ้าน ตอนคอยเหตุที่ระวังป้องกันท้ายหมู่บ้าน ขออนุมัติ ผบ.มว.ลว. เข้ารูปขบวนปฏิบัติการกิจต่อ

8. การตั้งรถถังเล็งขนานคู่

การตั้งรถถังเล็งขนานคู่ หมายถึง การตั้งรถถังทุกคันภายใน มว. ให้ตรงทิศทางยิง เพื่อให้เกิดกรวยพื้นยิงขนานคู่ครอบคลุมเป้าหมายที่ต้องการทำการยิง ทั้งทางกว้างและทางลึก

- การตั้งรถถังเล็งขนานคู่สามารถกระทำได้ถึง 2 วิธี คือ
 1. ใช้กล้องกองร้อยชนิดเข็มทิศ
 2. ใช้รถถังเล็งต่อกันทุกคัน
- การตั้งรถถังเล็งขนานคู่ โดยใช้กล้องกองร้อยชนิดเข็มทิศ

1. เมื่อกล้องกองร้อยสามารถมองเห็นเป้าหมาย และที่ตั้งยิงของรถถัง

- 1.1 ศูนย์มาตรฐานมุมทิศ แล้วตั้งกล้องเล็งไปยังเป้าหมาย โดยเล็ง ณ จุดเล็งที่เลือกไว้
- 1.2 สั่งให้รถถังทุกคันเล็งต่อกอง แล้วตั้งเครื่องกำหนดมุมภาคของทิศที่ศูนย์ 0

1.3 กล้องเปิดมูมมาเล็งต่อรถถัง แล้วอ่านมูมทิศที่กล้องได้เท่าไร สั่งให้รถถังเปิดมูมตามที่ทำอ่านได้ พร้อมชี้ทิศทางยิง (ซ้ายหรือขวา) ที่ละคันจนครบ 6 คัน ภายใน มว.

1.4 รถถังเปิดมูมตามที่สั่งเมื่อได้ทิศทางยิงแล้ว ปักหลักเล็ง แล้วตั้งเครื่องกำหนดมูมภาคของทิศไว้ที่ศูนย์ 0

2. การตั้งรถถังเล็งขนานคู่ตามมูมภาคทิศเหนือแม่เหล็ก

2.1 นำมูม 6400 มิลลิวัด ตั้งแล้วนำมูมภาคทิศเหนือแม่เหล็กที่ต้องการวางทิศทางยิง มา ลบได้ผลลัพธ์เท่าไร เอาไปตั้งที่มาตรามูมทิศของกล้องกองร้อยชนิดเข็มทิศ

2.2 กึ่งกลางเข็มทิศ

2.3 ปฏิบัติตามข้อ 1.2 ถึง 1.4 ในข้อ 1

3. การตั้งรถถังเล็งขนานคู่ตามมูมภาคทิศเหนือแผนที่

3.1 นำค่ามูมเยื้องคังที่มาเป็นตัวตั้ง ลบด้วยมูมภาคทิศเหนือแผนที่ที่ต้องการวางทิศทางยิงได้ผลลัพธ์เท่าไร นำไปตั้งที่มาตรามูมทิศของกล้องกองร้อยชนิดเข็มทิศ (ถ้าตัวลบมากกว่าตัวตั้งให้เอา 6400 บวกตัวตั้งเสียก่อน)

3.2 กึ่งกลางเข็มทิศ

3.3 ปฏิบัติตามข้อ 1.2 ถึง 1.4 ในข้อ 1

4. การตั้งรถถังเล็งขนานคู่โดยใช้รถถังเล็งต่อซึ่งกันและกัน

4.1 การตั้งรถถังคันใดคันหนึ่งภายใน มว. ให้ตรงทิศทางยิงเสียก่อน โดยอาจใช้วิธีต่อแนว หรือใช้กล้องกองร้อย หรือใช้เข็มทิศ

4.2 ใช้รถถังคันที่ตั้งปืนตรงทิศทางยิงแล้วเป็นรถถังหลัก โดยตั้งปืนตรงทิศทางยิงและตั้งเครื่องกำหนดมูมภาคทิศไว้ที่ศูนย์ 0

4.3 รถถังคันหลักหมุนป้อมปืนไปเล็งรถถังคันรอง พร้อมกับสั่งให้รถถังคันรองหมุนป้อมปืนมาเล็งต่อรถถังคันหลัก เมื่อปืนตรงเป็นแนวเดียวกันแล้ว สั่งให้คันรองตั้งเครื่องกำหนดมูมภาคทิศไว้ที่ศูนย์

4.4 รถถังคันหลัก อ่านมูมจากเครื่องกำหนดมูมภาคทิศของตนได้เท่าไร (ไม่เกิน 3200 มิลลิวัด) สั่งให้รถถังคันรอง เปิดมูมไปเท่ากับรถถังคันหลักอ่านได้ ประกอบกับชี้ทิศทางยิง (ซ้าย, ขวา คันหลัก)

8.1 เทคนิคการตั้งรถถังเล็งขนานคู่ตามมูมภาคทิศเหนือแม่เหล็กที่กำหนด

- รถถังทุกคันเข้าที่ตั้งยิงตามที่กำหนด ให้มีความกว้าง คือ ห่างกันคันละ 30 - 40 เมตร และมีความลึกประมาณ 75 เมตร เพื่อให้เกิดการยิงเป็นพื้นที่ขึ้นทุกทิศทางยิง

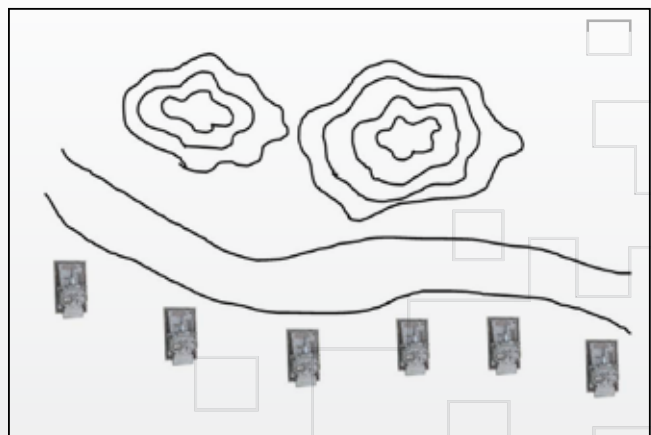
- กล้องกองร้อยตั้งกล้องใช้งาน ณ

บริเวณข้างหน้าด้านขวาหรือด้านซ้ายของที่ตั้งยิงของรถถังให้สามารถมองเห็นช่องกล้องเล็งของรถถังทุกคัน

- นำมูมภาคทิศเหนือที่กำหนดไปลบ

6400 มิลลิวัด นำผลลัพธ์ที่ได้ไปตั้งที่มาตรามูมทิศของกล้องกองร้อย แล้วทำ “กึ่งกลางเข็มทิศ” (แนว 0 - 3200 ของกล้องกองร้อยจะชี้ไปยังแนวมูมภาคของทิศเหนือแม่เหล็ก ที่กำหนดให้วางพื้นที่ยกรวขนานคู่

- หมุนส่วนบนของกล้องกองร้อยไปเล็ง ณ ช่องกล้องเล็งของรถถังแต่ละคันพร้อมทั้งอ่านจำนวนมูมทิศที่กล้องกองร้อย ให้รถถังทราบทีละคัน โดยออกคำสั่งดังนี้

รูปที่ 4 - 25 การตั้งรถถังเล็งขนานคู่

“หมวดจุดเล็งกล้องกองร้อย, ทิศทางยิง.....(ชี้มือไปยังทิศทางยิง)”
 “(รถถัง) คันหมายเลข 1 มุมทิศ.....(รถถังคันหมายเลข 1 ทวนคำสั่ง)”
 “(รถถัง) คันหมายเลข 2 มุมทิศ.....(รถถังคันหมายเลข 2 ทวนคำสั่ง)”
 “(รถถัง) คันหมายเลข 3 มุมทิศ.....(รถถังคันหมายเลข 3 ทวนคำสั่ง)”
 “(รถถัง) คันหมายเลข 4 มุมทิศ.....(รถถังคันหมายเลข 4 ทวนคำสั่ง)”
 “(รถถัง) คันหมายเลข 5 มุมทิศ.....(รถถังคันหมายเลข 5 ทวนคำสั่ง)”
 “(รถถัง) คันหมายเลข 6 มุมทิศ.....(รถถังคันหมายเลข 6 ทวนคำสั่ง)”

หมายเหตุ มุมทิศที่กล้องกองร้อยสั่งต่อไปไม่เกิน 3200 มิลลิวินาที โดยให้อ่านมาตราแฉวง

• รถถังแต่ละคันหมุนป้อมปืนไปหากกล้องกองร้อยพร้อมทั้งมองดูในกล้องเล็งของรถถังให้เส้นดิ่ง ในมาตราประจำแก้วทาบกระบอกรบกล้องของกล้องกองร้อย แล้วตั้งเข็มชี้มาตราเครื่องกำหนดมุมภาค (เครื่อง AZIMUTH) ให้อยู่ที่ศูนย์ 0 จากนั้นให้หมุนป้อมปืนไปทิศทางยิงที่กล้องกองร้อยได้ชี้ให้ทราบแล้วหมุนไปจนกระทั่งเข็มชี้มาตราที่เครื่องกำหนดมุมภาคชี้บอกมีจำนวนเท่ากับมุมทิศที่กล้องกองร้อยสั่งมา แล้วแต่ละคันรายงาน

“หมายเลข 1 - พร้อม”

“หมายเลข 2 - พร้อม”

“หมายเลข 3 - พร้อม”

“หมายเลข 4 - พร้อม”

“หมายเลข 5 - พร้อม”

“หมายเลข 6 - พร้อม”

เมื่อรถถังตั้งปืนขนานคู่เรียบร้อยแล้ว ผู้ใช้กล้องกองร้อย หรือ ผบ.มว.ถ. สั่ง “จุดเล็งหลักเล็ง, มุมทิศศูนย์ ปักหลักเล็ง” รถถังทุกคันจะปักหลักเล็งหน้ารถในระยะเวลาประมาณ 25 เมตร ให้หลักเล็งอยู่ในแนวเส้นดิ่งของมาตราประจำแก้วกล้องของรถถัง พร้อมทั้งติดตั้งเครื่องให้แสงสว่างไว้ด้วย และตั้งมุมทิศศูนย์ 0 ที่เครื่องกำหนดมุมภาคทุกวัน

8.2 การตั้งรถถังเล็งขนานคู่ตามมุมภาคทิศเหนือแผนที่ที่กำหนด

1. รถถังทุกคันเข้าที่ตั้งยิงตามที่กำหนด ให้มีความกว้าง คือ ห่างกันคันละ 30 - 40 เมตร และ มีความลึกประมาณ 75 เมตร เพื่อให้เกิดการยิงเป็นพื้นที่ขึ้นทุกทิศทางยิง

2. กล้องกองร้อยตั้งกล้องใช้งาน ณ บริเวณข้างหน้าด้านขวา หรือด้านซ้ายของที่ตั้งยิงของรถถังให้สามารถมองเห็นช่องกล้องเล็งของรถถังทุกคัน

3. นำมุมภาคทิศเหนือแผนที่ที่กำหนดให้ไปลบค่ามุมเยื้องคองที่ (DECLINATION CONSTAN) มุมเยื้องคองที่ คือ มุมที่วัดเวียนตามเข็มนาฬิกาจากทิศเหนือแผนที่ไปทิศเหนือแม่เหล็ก ซึ่งอาจดูได้จากแผนที่ที่ใช้ในระวางบริเวณพื้นที่ตั้งยิงนั้น, ยกตัวอย่าง เช่น ผังแสดงค่ามุมเยื้องคองที่ไว้ดังนี้

10 มิลลิวินาทีวันออก

ค่ามุมเยื้องคองที่ = 10 มิลลิวินาที

10 มิลลิวินาทีวันตก

ค่ามุมเยื้องคองที่ = 5390 มิลลิวินาที

ดังนั้น ค่ามุมเยื้องคองที่มีค่าไม่พอ ให้ค่ามุมทิศเหนือแผนที่ที่กำหนดลบออก

ให้นำค่ามุมเยื้องคองที่ ไปบวกกับ 6400 มิลลิวินาทีเสียก่อน

• นำผลลัพธ์ที่ได้ ไปตั้งที่มาตรามุมทิศของกล้องกองร้อย, แล้วกึ่งกลางเข็มทิศ (แนว 0 - 3200 ของกล้องกองร้อยจะชี้ไปแนวมุมภาคทิศเหนือที่กำหนดให้วางพื้นการยิงขนานคู่)

• ต่อไปให้ปฏิบัติ ตามลำดับ ข้อ 4 - 5 เช่นเดิม

8.3 การตั้งรถถังเล็งขนาบคูให้ตรงเป้าหมาย เมื่อกล้องกองร้อยสามารถมองเห็นเป้าหมาย และที่ตั้งยิงของรถถัง

- รถถังทุกคันเข้าที่ตั้งยิงตามที่กำหนด ให้มีความกว้าง คือ ห่างกันคันละ 30 - 40 เมตร และมีความลึกประมาณ 75 เมตร เพื่อให้เกิดการยิงเป็นพื้นที่ขึ้นทุกทิศทางยิง
- กล้องกองร้อยตั้งกล้องใช้งาน ณ บริเวณที่ๆ สามารถมองเห็นทั้งเป้าหมาย และช่องกล้องเล็งของรถถังทุกคัน
- กล้องกองร้อยตั้งมาตามมุมทิศ 0 ทั้งมาตราส่วนใหญ่และส่วนย่อย แล้วหมุนทั้งกล้อง(มาตามมุมทิศทั้งส่วนใหญ่และส่วนย่อยไม่เปลี่ยนแปลงคงอยู่ที่ 0) ไปเล็งทางด้านขวาสุดหรือซ้ายสุดของพื้นที่เป้าหมาย (ถ้าตั้งกล้องกองร้อยอยู่ทางด้านขวาของที่ตั้งรถถัง ก็ควรจะเล็งด้านขวาสุดของพื้นที่เป้าหมาย และถ้าตั้งกล้องเล็งกองร้อยอยู่ด้านซ้ายของที่ตั้งรถถังก็ควรจะเล็งด้านซ้ายสุดของพื้นที่เป้าหมาย) หรือจะเล็งไปยังจุดเล็ง ซึ่งอยู่แนวเดียวกับเป้าหมายที่อยู่ทางขวา (หรือทางซ้าย) มีระยะห่างออกไปจากเป้าหมายเท่ากับระยะที่กล้องกองร้อยอยู่ห่างออกไปทางขวา (หรือทางซ้าย) ของรถถังก็ได้แล้วแต่จะพิจารณา

9. การตั้งเครื่องยิงลูกระเบิดแบบเร่งด่วน

การตั้งเครื่องยิงลูกระเบิดแบบเร่งด่วน มักนำมาใช้ในการตั้งเครื่องยิงลูกระเบิดขณะทำการลาดตระเวนหรือที่เรียกว่า การกิจลาดตระเวน เพราะเป็นวิธีที่ทำการยิงได้อย่างรวดเร็วในขณะที่กำลังส่วนใหญ่ของหมวดลาดตระเวนกำลังปฏิบัติภารกิจในการตรวจ ทางแยก ทางโค้ง สะพาน หมู่บ้าน จุดเพ่งเล็ง พื้นที่สงสัย หรือ เมื่อเกิดการปะทะกับข้าศึก หมู่เครื่องยิงลูกระเบิดจะนำวิธี การตั้งเครื่องยิงลูกระเบิดแบบเร่งด่วนมาใช้ในการวางพื้นการยิงทันที ทำให้กำลังส่วนใหญ่ของหมวดลาดตระเวนมีความมั่นใจในการได้รับการระวังป้องกันและการคุ้มครองในระยะใกล้และระยะไกลให้กับส่วนที่กำลังปฏิบัติภารกิจอยู่ และวิธีการปฏิบัติดังกล่าวของหมู่เครื่องยิงลูกระเบิดจึงมีการฝึกการปฏิบัติ ณ ที่ตั้งดังนี้

ผบ.หมู่ ค.

1. เมื่อ ผบ.หมู่ ค. ทราบการปฏิบัติของส่วนลาดตระเวนนำจากการรายงานสถานการณ์อย่างต่อเนื่องจากส่วนนำผบ.หมู่ ค. ออกคำสั่งและให้สัญญาณพลขับนำรถเข้าที่ตั้งยิงทันที โดยหันท้ายรถเครื่องยิงลูกระเบิดไปยังทิศทางที่หมายหรือข้าศึก
2. ผบ.หมู่ ค. หาที่อยู่ของตนเอง (พิกัดจาก GPS) และกำหนดจุดพิกัดที่อยู่ของตนเองลงบนแผนที่
3. ผบ.หมู่ ค. หาที่ตั้งของที่หมายหรือข้าศึก (พิกัดที่หมายจากรายงานของส่วนนำ) และกำหนดจุดพิกัดของที่หมายหรือข้าศึกลงบนแผนที่
4. ผบ.หมู่ ค. ใช้เข็มทิศเล็งที่หน้ารถด้านขวาของรถเพื่อนำมุมภาคทิศเหนือแม่เหล็กบนที่กลงเครื่องคำนวณ เพื่อเป็นหลักฐานมุมภาควางพื้นยิงเริ่มแรก (LAY BATTERY)
5. ผบ.หมู่ ค. นำหลักฐาน พิกัดของที่ตั้งยิงและพิกัดของที่หมายบนที่กลงในเครื่องคำนวณพร้อมด้วยหลักฐานมุมภาควางพื้นยิงเริ่มแรก (LAY BATTERY)
6. ผบ.หมู่ ค. นำหลักฐานการคำนวณจากเครื่องคำนวณ สั่ง มุมทิศและมุมสูงให้พลยิงตั้งตามและชนิดกระสุนส่วนบรรจุ ให้พลกระสุน 1 และ พลกระสุน 2 จัด ตามคำสั่ง

พลยิงผู้ช่วย

1. เมื่อ ผบ.หมู่ ค. นำรถเข้าที่ตั้งยิงเรียบร้อยแล้ว พลยิงผู้ช่วยปลดเข็มขัดรัดลำกล้องเครื่องยิงลูกระเบิดออกและเก็บให้เรียบร้อย
2. ปลดล็อกฐานหมุนและหมุนลำกล้องเครื่องยิงลูกระเบิดให้ลำกล้องอยู่กึ่งกลางตัวรถ
3. หมุนควงมุมสูงขึ้นประมาณ 15 รอบ เพื่อยกมุมปืนให้สูงขึ้น

พลยิง

1. พลยิงนำกล้องเล็ง บ.53 ประกอบกับก้านต่อ ที่ประกอบติดอยู่กับลำกล้องเครื่องยิงลูกระเบิด
2. พลยิง

- ตั้งมุมนิตส่วนใหญ่ 3200 และ มุมนิตส่วนย่อย 0 (ศูนย์)
- ตั้งมุมนิตส่วนใหญ่ 900 และ มุมนิตส่วนย่อยที่ 0 (ศูนย์)

3. พลยิงปรับหลอดระดับทางสูงให้หลอดระดับอยู่กึ่งกลางของหลอดระดับ และ พลยิงผู้ช่วยปรับหลอดระดับทางข้างให้หลอดระดับอยู่กึ่งกลางหลอดระดับ

4. พลยิงสั่งพลกระสุน 3 ปักหลักเล็ง และ ให้สัญญาณในการปักหลักเล็งเสร็จแล้ว พลยิงรายงาน “ป็น.....พร้อม”

5. พลยิงตั้งมุมนิตและมุมนิตสูง ตามที่ ผบ.หมู่ ค. สั่ง

6. พลยิงและพลยิงผู้ช่วย หมุนฐานปืนจนเส้นเล็งที่กล้องเล็ง บ.53 ทาบทับหลักเล็ง เสร็จแล้ว พลยิงรายงาน “ป็น..... พร้อม”

10. การใช้กล้องกองร้อยชนิดเข็มทิศวางพื้นยิงให้กับหมู่ ค.

ผบ.หมู่ จะเป็นผู้ออกให้กับหมู่ ค. วางพื้นยิงให้ขนานกัน โดยใช้มุมภาคทิศเหนือแม่เหล็ก

กรรมวิธีในการปฏิบัติ

1) ผบ.หมู่ จะเป็นผู้ชี้ที่ตั้งยิงที่แน่นอนให้กับหมู่ ค. หลังจากนั้นประมาณทิศทางยิงทั่วไปโดยใช้กล้องกองร้อยหรือเข็มทิศ แล้วสั่งให้ พลยิง “ตั้งเครื่องยิง” แล้วชี้ทิศทางที่จะทำการยิงโดยประมาณ พลยิงตั้งกล้องเล็ง บ.53 มุมนิต 3200 มุมนิตสูง 900

2) ผบ.หมู่ จะเป็นผู้ใช้กล้องกองร้อย โดยติดตั้งกล้องกองร้อย ณ จุดที่สามารถมองเห็นกล้องเล็งของ ค. และอยู่ห่างจากที่ตั้งจุดเข็มทิศตามกฎในการใช้กล้องกองร้อย และปฏิบัติดังนี้

- ตั้งกล้องกองร้อยให้ได้ระดับ

• ผบ.หมู่ ค.นำมุมนิตที่คำนวณได้ ลบ (-) ออกจาก 6400 มิลลิลีเยม เช่น ถ้า ผบ.หมู่ต้องการตั้งเครื่องยิงมุมนิตทางยิง 5600 มิลลิลีเยม นำ 5600 ไปลบออกจาก 6400 จะได้ 800 มิลลิลีเยม

- ตั้งค่ามุม 800 ที่มาตรามุมนิตของกล้องกองร้อย

• ปลดล็อกยึดเข็มทิศให้เป็นอิสระ แล้วหมุนกล้องส่วนบนให้ได้กึ่งกลางของทิศเหนือแม่เหล็ก แนว 0 - 3200 จะชี้ไปตามมุมภาคทิศทางยิงที่ต้องการ (5600)

3) ในขณะที่ ผบ.หมู่ ค.ทำการติดตั้งกล้องกองร้อย พลยิง ก็จะตั้งเครื่องยิงไปในทิศทางยิงโดยประมาณตามคำสั่ง ผบ.หมู่ ค.

4) ผบ.หมู่ ค. (ผู้ใช้กล้อง) สั่งว่า “พลยิง- จุดเล็ง กล้องกองร้อย” พลยิง หมุนกล้องเล็งมาเล็งที่กล้องกองร้อยให้กากบาทของเส้นเล็งกล้อง บ.53 ทาบทับจุดกึ่งกลางของเลนส์กล้องเล็งกล้องกองร้อย เมื่อเสร็จแล้วบอกว่า “จุดเล็ง – ทราบแล้ว”

5) ผบ.หมู่ ค. (ผู้ใช้กล้อง) หมุนส่วนเคลื่อนที่ส่วนบนของกล้องกองร้อยเล็งไปยังกล้องเล็ง บ.53 จนกระทั่งกากบาทของเส้นเล็งทาบจุดกึ่งกลางของเลนส์กล้องเล็ง บ.53 แล้วอ่านค่ามุมนิต ถ้าค่ามุมนิตที่อ่านได้มากกว่า 3200 ให้อ่านตัวเลขแถวล่าง (ตัวเลขสีดำ) แล้วสั่งว่า “พลยิง - มุมนิต.....”

6) พลยิงทวนคำสั่งที่ได้รับ “มุมนิต.....ทราบแล้ว” พลยิงตั้งมุมนิตที่กล้องเล็ง และพลยิงผู้ช่วย ช่วยกันย้ายขาหยั่งจนกระทั่งกากบาทของเส้นเล็งทาบทับจุดกึ่งกลางจุดเล็งที่กล้องกองร้อย (ใช้ควงสายช่วย) แล้วตรวจสอบมุมนิตให้ได้ระดับ หลังจากนั้นพลยิงบอกว่า “พร้อมตรวจ”

7) ผบ.หมู่ (ผู้ใช้กล้อง) หมุนส่วนเคลื่อนที่ส่วนบนจนกระทั่งเส้นเล็งกล้องกองร้อยอยู่กึ่งกลางเลนส์ของกล้องเล็ง บ.53 ของ ค. แล้วอ่านค่ามุมนิตใหม่ “พลยิง - มุมนิต.....” พลยิงทวนคำสั่งแล้วปรับ ค. ให้เล็งที่กึ่งกลางจุดเล็งกล้องกองร้อยอีกครั้ง แล้วรายงาน “พร้อมตรวจ”

8) ทำซ้ำตาม ข้อ 7) จนกระทั่งมุมนิตที่อ่านได้มีค่า “ต่าง 1” หรือ “ต่าง 0” ทั้งที่กล้องกองร้อยและกล้องเล็ง พลยิงรายงาน “หมายเลข 1 - ต่าง 0 (ต่าง1) - ป็นวางพื้นยิงเรียบร้อย”

9) ปฏิบัติตามข้อ 5) - 8) จนจบ

• เมื่อ พลยิง วางพื้นยิงเรียบร้อยแล้ว ผบ.หมู่ ค. จะสั่งว่า “พลยิง- จำลองทิศ 3200 – ปักหลักเล็ง” พลยิงตั้งมุมนิตที่ 3200 มุมนิตสูง 900 แล้วสั่งให้พลกระสุน 3 ไปปักหลักเล็งโดยไม่ต้องขยับตัวปืน

• การวางพื้นยิงด้วยมุมภาคทิศเหนือกริด (แผนที่) ตัวอย่าง ต้องการวางทิศทางยิงตามแผนที่ด้วยมุม 5350 มิล ค่ามุมเยื้องคงที่ 200 มิลเลียม

การปฏิบัติให้นำค่ามุมภาคของทิศทางยิงไปลบออกจากมุมเยื้องคงที่ (บวกด้วย 6400 ถ้าจำเป็น) จากตัวอย่างข้างต้น 5350 มิลเลียม นำไปลบออกจาก ค่ามุมเยื้องคงที่ 200 มิลเลียม ไม่ได้ให้เอา 6400 มาบวกกับ 200 เสียก่อน จะได้ 6600 ลบด้วย 5350 คงเหลือ 1250 นำค่ามุมที่ลบได้ไปตั้งที่กล้องกองร้อยแล้วกึ่งกลางเข็มทิศด้วยการหมุนส่วนเคลื่อนที่ส่วนบนแนว 0 – 3200 ของกล้องก็คือแนวทิศทางยิง คือ 5350 มิลเลียม การวางพื้นยิงให้กับหมวด ค.ยังคงปฏิบัติเช่นเดียวกันกับการวางพื้นยิงด้วยทิศเหนือแม่เหล็ก

11. การตั้งเครื่องยิงลูกระเบิดเล็งขนานคู่

ตามปกติแล้ว ค. จะทำการยิงเป็นหมวดโดย ค. แต่ละกระบอกจะตั้งยิงห่างกันประมาณ 30 – 35 ม. ซึ่งจะทำให้หมวด ค. มีความกว้าง ประมาณ 60 – 70 ม. (ค.3 กระบอก) และถ้าเป็นไปได้ ค. จะต้องตั้งได้ฉากกับทิศทางยิง โดยจะตั้งยิงเรียงตามลำดับหมู่จากขวาไปซ้าย เมื่อหันไปในทิศทางเดียวกันกับทิศทางยิง

โดยธรรมชาติหมวด ค. จะทำการยิงด้วยกรวยขนานคู่ ซึ่งกรวยของหมวด ค. ก็คือการวางด้วยการยิงจาก ค. แต่ละกระบอกบนพื้นดิน ในกรวยขนานคู่ระยะระหว่างจุดกึ่งกลางของตำบลระเบิดจะเท่ากันกับระยะของ ค. การที่จะทำให้เกิดกรวยขนานคู่ นั้น จะต้องวาง ค. แต่ละกระบอกให้ขนานกัน เมื่อหมวด ค. เคลื่อนที่เข้าที่ตั้งยิง ผบ.หมวด ค. จะคำนวณหามุมภาคของทิศ ที่จะต้องตั้งเครื่องยิง และแจ้งให้ ผบ.หมู่ ค. ทราบ การที่จะตั้ง ค. ให้ขนานกันนั้น กระทำได้ 3 วิธี คือ

1. การใช้เข็มทิศ
2. การใช้กล้องกองร้อยชนิดเข็มทิศ
3. การใช้กล้องเล็งเล็งต่อกัน

การวางพื้นยิงของ หมวด ค. ให้ขนานกันด้วยการใช้เข็มทิศ

• วิธีนี้เป็นวิธีที่เร็วที่สุด แต่ให้ความถูกต้องน้อยที่สุด ผบ.หมวด จะใช้มุมภาคทิศเหนือแม่เหล็กในการวางทิศทางยิง โดยชี้ที่ตั้งยิงให้กับ ค. แต่ละกระบอก และกำกับดูแลตามกรรมวิธีต่อไปนี้

- 1) ก่อนที่จะทำการติดตั้ง ค. ผบ.หมู่ แต่ละนายจะต้องปักหลักเพื่อหมายที่ตั้งยิงเสียก่อน
- 2) ผบ.หมวด ค. ใช้คำบอกคำสั่งว่า “มุมภาค 1200 ตั้งเครื่องยิง”
- 3) ผบ.หมู่ ค. วางเข็มทิศลงบนหลักหมายที่ตั้งยิง และเล็งเข็มทิศไปยังทิศทางที่ได้รับคำสั่ง โดยให้ พลกระสุน 3 เป็นผู้ปักหลักเล็งตามทิศทางที่ต้องการห่างจากหลักหมายที่ตั้งยิงประมาณ 25 ม.
- 4) แต่ละหมู่ ค. ทำการติดตั้งเครื่องยิง และตั้งมุมทิศของกล้องเล็งไว้ที่ 0 (ศูนย์) เล็งไปยังหลักเล็งที่ปักไว้ ค. แต่ละกระบอกจะขนานกันในทิศทางยิงที่ต้องการ
- 5) ผบ.หมวด ค. ใช้คำบอกคำสั่งว่า “หมวด - จาลองทิศ 3200 ปักหลักเล็ง”

• การใช้เข็มทิศเพียงอันเดียววางพื้นยิงให้ ค. ทั้งหมด เป็นวิธีที่ช้าแต่ให้ความถูกต้องมากกว่าการใช้เข็มทิศหลายอันทั้งนี้ก็เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่เกิดจากมาเหตุของความแตกต่างระหว่างเข็มทิศแต่ละเรือน ผบ.หมวด จะใช้เข็มทิศของตนเองวางทิศทางยิงให้กับเครื่องยิง แต่ละกระบอก

การใช้กล้องกองร้อยชนิดเข็มทิศวางพื้นยิงให้กับหมวด ค.

- ผบ.หมวดจะเป็นผู้บอกให้กับหมวด ค. วางพื้นยิงให้ขนานกันโดยใช้มุมภาคทิศเหนือแม่เหล็ก
- กรรมวิธีในการปฏิบัติ
 - 1) ผบ.หมวด จะเป็นผู้ชี้ที่ตั้งยิงที่แน่นอนให้กับ ผบ.หมู่ หลังจากนั้นประมาณทิศทางยิงทั่วไปโดยใช้กล้องกองร้อยหรือเข็มทิศ แล้วสั่งให้หมวด ค. “ตั้งเครื่องยิง” แล้วชี้ทิศทางที่จะทำการยิงโดยประมาณ ค. ทุกกระบอกเมื่อตั้งเสร็จแล้วจะต้องใช้มุมสูงที่เท่ากันคือ 900 มิลเลียม
 - 2) ผบ.หมวด จะเป็นผู้ใช้กล้องกองร้อย โดยติดตั้งกล้องกองร้อย ณ จุดที่สามารถมองเห็นกล้องเล็งของ ค. ทั้ง 3 กระบอก และอยู่ห่างจากที่ตั้งจุดเข็มทิศตามกฎในการใช้กล้องกองร้อย และปฏิบัติดังนี้
 - ตั้งกล้องกองร้อยให้ได้ระดับ

- ลบมุมทศที่ ผบ.หมวด ค.สั่งให้ออกจาก 6400 มิลลิเมตร เช่น ถ้า ผบ.หมวด สั่งมุมภาคทิศทางยิง 5600 มิลลิเมตร นำ 5600 ไปลบออกจาก 6400 จะได้ 800 มิลลิเมตร

- ตั้งค่ามุม 800 ที่มาตรามุมทิศของกล้องกองร้อย

- ปลดล็อคยึดเข็มทิศให้เป็นอิสระ แล้วหมุนกล้องส่วนบนให้ได้กึ่งกลางของทิศเหนือแม่เหล็ก แนว 0 – 3200 จะชี้ไปตามมุมภาคทิศทางยิงที่ต้องการ (5600)

3) ในขณะที่ ผบ.หมวด ทำการติดตั้งกล้องกองร้อย ค. แต่ละกระบอกก็จะตั้งยิงไปในทิศทางยิงโดยประมาณ

4) ผบ.หมวด (ผู้ชักกล้อง) สั่งว่า “หมวด- จุดเล็ง กล้องกองร้อย” พลยิง ค. แต่ละหมู่หมุนกล้องเล็งมาเล็งที่กล้องกองร้อย เมื่อเสร็จแล้วบอกว่า “จุดเล็ง – ทราบแล้ว”

5) ผบ.หมวด (ผู้ชักกล้อง) หมุนส่วนเคลื่อนที่ส่วนบนของกล้องกองร้อยเล็งไปยังกล้องเล็งของ ค. หมู่ 1 จนกระทั่งกากบาทของเส้นเล็งทาบจุดกึ่งกลางของเลนส์กล้องเล็ง แล้วอ่านค่ามุมทิศ ถ้าค่ามุมทิศที่อ่านได้มากกว่า 3200 ให้อ่านตัวเลขแถวล่าง (ตัวเลขสีดำ) แล้วสั่งว่า “หมายเลข 1 - มุมทิศ.....”

6) พลยิงทวนคำสั่งที่ได้รับ “มุมทิศ.....ทราบแล้ว” พลยิงตั้งมุมทิศที่กล้องเล็ง และพลยิงผู้ช่วย ช่วยกันย้ายขาหยั่งจนกระทั่งกากบาทของเส้นเล็งทาบจุดกึ่งกลางจุดเล็งที่กล้องกองร้อย (ใช้ดวงสายช่วย) แล้วตรวจสอบมุมสูงให้ได้ระดับ

7) ผบ.หมวด (ผู้ชักกล้อง) หมุนส่วนเคลื่อนที่ส่วนบนจนกระทั่งเส้นเล็งอยู่กึ่งกลางเลนส์ของกล้องเล็งของ ค. แล้วอ่านค่ามุมทิศใหม่ “หมายเลข 1 - มุมทิศ.....” พลยิงทวนคำสั่งแล้วปรับ ค. ให้เล็งที่กึ่งกลางจุดเล็งกล้องกองร้อยอีกครั้ง แล้วรายงานว่า “หมายเลข 1 – พร้อมตรวจ”

8) ทำซ้ำตาม ข้อ 7 จนกระทั่งมุมทิศที่อ่านได้มีค่า “ต่าง 2” หรือ “ต่าง 0” ทั้งที่กล้องกองร้อยและกล้องเล็งพลยิงรายงาน “หมายเลข 1 - ต่าง 0 (ต่าง 1) – ปืนวางพื้นยิงเรียบร้อยแล้ว”

9) ปฏิบัติตาม ข้อ 5 – 8 จนจบ

- หมวด ค.อาจจะวางพื้นยิงได้รวดเร็วด้วยการปฏิบัติตามข้อ 5 – 8 ในเวลาเดียวกัน โดยที่ผู้ชักกล้องอ่านค่ามุมทิศให้กับ ค. แต่ละกระบอกเรียงตามลำดับไปพลยิงก็จะร้องว่า “จุดเล็ง - ทราบแล้ว/พร้อมตรวจ” ตามลำดับหมายเลขเช่นเดียวกัน จะทำให้หมวด ค.พร้อมที่จะทำการยิงในเวลาใกล้เคียงกัน

- เมื่อหมวด ค. วางพื้นยิงเรียบร้อยแล้ว ผบ.หมวด ค. จะสั่งว่า “หมวด - จำลองทิศ 3200 – ปักหลักเล็ง” พลยิง ค. แต่ละกระบอกตั้งมุมทิศที่ 3200 แล้วสั่งให้พลกระสุน 3 ไปปักหลักเล็งโดยไม่ต้องขยับตัวปืน

- การวางพื้นยิงด้วยมุมภาคทิศเหนือกริด (แผนที่) ตัวอย่าง ต้องการวางทิศทางยิงตามแผนที่ด้วยมุม 5350 มิล ค่ามุมเยื้องคงที่ 200 มิลลิเมตร

การปฏิบัติให้นำค่ามุมภาคของทิศทางยิงไปลบออกจากมุมเยื้องคงที่ (บวกด้วย 6400 ถ้าจำเป็น) จากตัวอย่างข้างต้น 5350 มิลลิเมตร นำไปลบออกจาก ค่ามุมเยื้องคงที่ 200 มิลลิเมตร ไม่ได้ ให้เอา 6400 มาบวกกับ 200 เสียก่อน จะได้ 6600 ลบด้วย 5350 คงเหลือ 1250 นำค่ามุมที่ลบได้ไปตั้งที่กล้องกองร้อยแล้วกึ่งกลางเข็มทิศด้วยการหมุนส่วนเคลื่อนที่ส่วนบนแนว 0 – 3200 ของกล้องก็คือแนวทิศทางยิง คือ 5350 มิล การวางพื้นยิงให้กับหมวด ค.ยังคงปฏิบัติเช่นเดียวกันกับการวางพื้นยิงด้วยทิศเหนือแม่เหล็ก

การใช้กล้องเล็งเล็งต่อกัน

- ผบ.หมวด ค. จะเป็นผู้บอกให้กับ หมวด ค. วางพื้นยิงให้ขนานกัน โดยการใช้กล้องเล็งเล็งต่อกัน
- กรรมวิธีในการปฏิบัติ

1) ผบ.หมวด จะเป็นผู้ชี้ที่ตั้งยิงที่แน่นอนให้กับ ผบ.หมู่ และกำหนดทิศทางยิงให้กับหมู่ ค.หมายเลข 1

2) ผบ.หมู่ ค. หมายเลข 1 ปฏิบัติตามสั่งของ ผบ.หมวด ค. ในการ นำรถเข้าที่ตั้งยิงและกำหนดทิศทางในการ วางพื้นยิง

3) ผบ.หมู่ ค. หมายเลข 1 หามุมทิศ และมุมสูง จาก เครื่องคำนวณ (คำนวณจากพิกัดที่ตั้งยิงกับที่หมาย)

4) ผบ.หมู่ ค. หมายเลข 1 สั่งให้ พลยิงตั้งมุมทิศและมุมสูง เช่น “ปืน 1 มุมทิศ 3150 มุมสูง 900”

พลยิง ทวนคำสั่ง “มูมทิส 3150 มูมสูง 900 ทราบแล้ว” แล้วตั้ง มูมทิสและมูมสูงตามคำสั่ง ผบ.หมู่ ค. เสร็จแล้ว รายงาน “ปีน 1 พร้อมตรวจ”

5) ผบ.หมู่ ค. สั่ง “ปีน 1 มูมทิส 3200 มูมสูง 900 จำลองทิส ปักหลักเล็ง”

6) พลยิงทวนคำสั่ง “ปีน 1 มูมทิส 3200 มูมสูง 900 ทราบแล้ว” แล้วตั้งมูมทิสและมูมสูงตามที่ ผบ. หมู่ ค. สั่ง และสั่งให้พลกระสุน 3 ปักหลักเล็ง เสร็จแล้ว พลยิงรายงาน “ปีน 1 พร้อม” หลังจากนั้นพลยิงบอกว่า “หมายเลข 1 – พร้อมตรวจ”

7) ผบ.หมวด ค.สั่งให้ ปืนหมายเลข 2 และปืนหมายเลข 3 ตั้งกล้องเล็ง บ. 53 มูมทิส 3200 มูมสูง 900

8) ปืนหมายเลข 2 และ ปืนหมายเลข 3 ปฏิบัติตามคำสั่งของ ผบ.หมวด ค.

9) ผบ.หมวด ค. สั่งให้ปืนหมายเลข 1 หมุนกล้องเล็ง บ. 53 ให้กากบาทของเส้นเล็งทาบทับกับ กึ่งกลาง กล้องเล็ง บ.53 ของ ปืนหมายเลข 2 และสั่งให้ ปืนหมายเลข 1 อ่านค่ามูมทิสที่กล้องเล็ง บ.53 ถ้ามูมทิส ที่อ่านได้ค่ามูมน้อยกว่า 3200 ให้เอา 3200 ไป บวก (+) มูมทิสที่อ่านได้ถ้ามูมทิสที่อ่านได้ค่ามูมมากกว่า 3200 ให้เอา 3200 ไป ลบ (-) มูมทิสที่อ่านได้

10) ผบ.หมวด ค. สั่งปืนหมายเลข 2 ตั้งมูมทิส (มูมที่ + - ด้วย 3200 เรียบร้อยแล้ว)

- ผบ.หมู่ ค. หมายเลข 2 ตั้งมูมทิสที่ได้จาก ผบ.หมวด ค.ให้พลยิงตั้งตาม “ปีน 2 มูมทิส 4000 มูมสูง 900 ตั้งเครื่องยิง” พลยิงทวนคำสั่งแล้วตั้ง มูมทิสและมูมสูง ตามที่ ผบ.หมู่ ค.

สั่ง เสร็จแล้ว รายงาน “ปีน 2 มูมทิส 4000 มูมสูง 900 พร้อม ตรวจ”

10.2 ผบ.หมู่ ค.สั่ง “ปีน 2 มูมทิส 3200 มูมสูง 900 จำนวนทิสปักหลักเล็ง”

- พลยิงทวนคำสั่ง แล้วตั้ง มูมทิสและมูมสูง ที่ ผบ.หมู่ ค.สั่ง และ สั่งพลกระสุน 3 ปักหลักเล็ง เสร็จ รายงาน “พร้อมตรวจ”

- ผบ.หมวด ค. สั่ง ปืนหมายเลข 2 และ ปืนหมายเลข 3 ปฏิบัติเหมือนกับ ปืนหมายเลข 1 ปืน หมายเลข 2 ทุกขั้นตอน

เอกสารอ้างอิง : 1. รส.17-22 หมวดลาดตระเวน

2. รส.17-36 กองร้อยลาดตระเวนของกองพล

3. รส.17-95 การปฏิบัติการของทหารม้าลาดตระเวน

4. รส.17-97 กองร้อยทหารม้าลาดตระเวน

5. รส.17-98 หมวดทหารม้าลาดตระเวน

เทคโนโลยีและการพัฒนาเพื่อสุขภาพ

ตอนที่ 6

ข้อมูลสนามรบที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติการทางยุทธวิธี

กล่าวนำ

ในการปฏิบัติการทางยุทธวิธีของผู้บังคับหน่วยทหารทหารม้าลาดตระเวนนั้น นอกจากจะต้องให้ความสำคัญกับรูปแบบของการดำเนินกลยุทธ์ การยิงสนับสนุน การสนับสนุนการรบและการสนับสนุนการช่วยรบของหน่วยแล้ว ผู้บังคับหน่วยจะต้องคำนึงถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการวางแผนและการปฏิบัติทางยุทธวิธีด้วย ซึ่งเนื้อหาในตอนที่ 6 นี้ จะกล่าวถึงข้อมูลต่าง ๆ ในสนามรบที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อการปฏิบัติการกิจของหน่วย โดยข้อมูลเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ ผู้บังคับหน่วย ได้ทบทวน เตือนความจำ หรือใช้เป็นเครื่องมือ ในการวางแผนการปฏิบัติการกิจต่าง ๆ อย่างสมบูรณ์และครอบคลุมในด้านต่าง ๆ ส่งผลให้หน่วยสามารถปฏิบัติการกิจที่ได้รับมอบจากหน่วยเหนือได้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

ข้อมูลสนามรบที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติการทางยุทธวิธี

- ข้อพิจารณาพื้นฐานทางยุทธวิธีปัจจัยมูลฐาน METT – TC
- ระบบปฏิบัติการในสนามรบ 7 ประการ
- การใช้รูปขบวนในสนามรบ เทคนิคการเคลื่อนที่ของหน่วยทหารทหารม้าลาดตระเวน และการใช้ทัศนสัญญาณ
- การดัดแปลงที่มั่นในสนามรบ
- มิติสนามรบ
- สัญลักษณ์และเครื่องหมายทางทหาร
- คำสั่งการรบและตัวอย่าง
- แผนบริหารยุทธการ แผนบริหารเครื่องกีดขวางและ การช่วยรบในรูปแบบทางยุทธวิธี
- แผนการยิง แผนบริหารการยิงสนับสนุน แผนจระเยะ
- แบบรายงานต่าง ๆ
- แบบรายการเบิกจ่ายยุทธโปกรณ์ และ สป.ประเภทต่าง ๆ
- การปฏิบัติร่วมกับอากาศยาน
- อาวุธ ยุทธโปกรณ์ของกองทัพไทย
- อาวุธ ยุทธโปกรณ์ ที่ไม่ใช่ฝ่ายเรา
- วัตถุประสงค์ทางการทหารและวัตถุประสงค์แสงเครื่อง IED
- กฎการใช้กำลัง
- กฎหมายว่าด้วยการสงครามทางบก

1. ข้อพิจารณาพื้นฐานทางยุทธวิธีปัจจัยมูลฐาน METT – TC

เมื่อผู้บังคับหน่วยได้รับภารกิจแล้วจะทำการประมาณสถานการณ์ โดยจะต้องใช้ปัจจัยมูลฐาน (METT-TC) ซึ่งในปัจจุบันมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสนามรบมากขึ้น เช่น ประชากร, สังคม, วัฒนธรรม จึงต้องเพิ่มปัจจัย เรื่องข้อพิจารณาด้านพลเรือน (Civil consideration) เพื่อให้ ผบ.หน่วยได้นำมาวิเคราะห์ และสามารถประมาณสถานการณ์ได้ครอบคลุมเหมาะสมต่อสนามรบในปัจจุบัน

M = Mission (ภารกิจ) ผบ.หน่วย ต้องวิเคราะห์ภารกิจจากคำสั่งที่ได้รับมอบ ได้แก่ ภารกิจ, เจตนารมณ์ของ ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป 2 ระดับ การปฏิบัติทางยุทธวิธี และการช่วยรบ แล้วกำหนดกิจสำคัญยิ่ง (essential task) พร้อมทั้งความมุ่งหมายของกิจที่แน่ชัด โดยจะระบุถึงงาน ที่ต้องปฏิบัติให้สำเร็จ ใครที่ต้องปฏิบัติงานนั้น ที่ไหน เมื่อใด และ ทำไ้

E = Enemy (ข้าศึก) พิจารณา ข้อมูลด้านกำลังและ ยุทธโศปกรณ์, ที่ตั้ง, การปฏิบัติ และ ชีตความสามารถของข้าศึก นำมากำหนดหนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้มากที่สุดของข้าศึกที่กระทบต่อฝ่ายเรา และจุดอ่อนที่สำคัญที่สุดของฝ่ายข้าศึก

T = Terrain and Weather (ภูมิประเทศและลมฟ้าอากาศ)

การวิเคราะห์ภูมิประเทศและลมฟ้าอากาศทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบ ต่อกำลังฝ่ายเราและฝ่ายข้าศึก ตามข้อพิจารณาลักษณะภูมิประเทศทางทหาร (OCOKA)

O = (Observation and field to fire) การตรวจการณ์และ พื้นที่การยิงพิจารณาที่ตั้งบนพื้นดิน ซึ่งสามารถตรวจการณ์ฝ่ายข้าศึกได้ทั่วทั้งพื้นที่ปฏิบัติการ สำหรับพื้นที่การยิงนั้นพิจารณาตามคุณลักษณะของอาวุธแต่ละชนิดที่มีอยู่ ตัวอย่างเช่น ระยะยิงหวังผลสูงสุด และระบบยิง/เวลาเล่นของอาวุธต่อสู้อัตโนมัติต่าง ๆ เป็นต้น

C = (Cover and Concealment) การกำบังและการซ่อนพราง พิจารณาลักษณะภูมิประเทศ ที่ให้การป้องกันการยิงจากอาวุธยิงเล็งตรงและเล็งจำลอง และให้การป้องกันการตรวจการณ์ของข้าศึกทั้งจากพื้นดินและทางอากาศ

O = (Obstacle) เครื่องกีดขวาง ในการเข้าตีจะต้องพิจารณาผลกระทบของภูมิประเทศบังคับที่จะขัดขวางการดำเนินกลยุทธ์ฝ่ายเรา ในการตั้งรับพิจารณาผสมผสานเครื่องกีดขวางที่มีอยู่เข้ากับลักษณะภูมิประเทศ เพื่อขัดขวาง หันเห ตรึง หรือสกัดกั้นกำลังฝ่ายข้าศึก และเพื่อป้องกันกำลังฝ่ายเราจากการจู่โจมของข้าศึก

K = (Key terrain) ภูมิประเทศสำคัญ หมายถึงตำบลหรือพื้นที่ใด ซึ่งหาก ฝ่ายใดยึดหรือครอบครองเอาไว้ได้จะเกิดความได้เปรียบอย่างเห็นได้ชัด ในการเลือกที่ตั้งที่สำคัญ เช่น ที่หมาย ที่ตั้งส่วนสนับสนุนการเข้าตี เส้นทางเข้าตี ที่มั่นตั้งรับ ฯลฯ เหล่านี้จะพิจารณาใช้ภูมิประเทศสำคัญเป็นหลัก

A = (Avenue of Approach) แนวทางเคลื่อนที่ หมายถึงเส้นทางบนพื้นดินหรือในอากาศสำหรับหน่วยที่เข้าตีขนาดใดขนาดหนึ่ง ทิศทางมุ่งไปยังที่หมาย หรือผ่านไปตามแนวภูมิประเทศสำคัญ ในการเข้าตี แนวทางเคลื่อนที่ที่ดีคือ แนวทางที่ให้การระวังป้องกันสูงสุดและมุ่งไปสู่บริเวณที่เป็นจุดอ่อนของข้าศึก ในการตั้งรับต้องวางอาวุธยิงไว้ตามแนวทางเคลื่อนที่ที่คาดว่าข้าศึกน่าจะใช้มากที่สุด

- ลมฟ้าอากาศ พิจารณาผลกระทบที่มีต่อ การดำเนินกลยุทธ์, ทัศนวิสัย, การสนับสนุนทางอากาศ, ความสามารถในการจรวจ, การสนับสนุนการรบอื่น ๆ และการสนับสนุนการช่วยรบ

T = Troop and Support (กำลังที่มีอยู่) พิจารณาสถานภาพกำลังพลของหน่วยรบ คุณลักษณะขีดความสามารถของระบบอาวุธ และขีดความสามารถของหน่วยที่มาขึ้นสมทบก่อนที่จะมอบกิจเฉพาะแก่หน่วยรบ

T = Time Available (เวลาที่มีอยู่) วางแผนการใช้เวลาโดยยึดถือแผนขั้นต้นเป็นหลัก และปรับแก้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

C = Civil consideration (การปฏิบัติการกิจการพลเรือน) ข้อพิจารณาในด้านกิจการ พลเรือนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม, ประชากร, องค์กร, ผู้นำในท้องถิ่น และรวมถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติการทั้งทางตรงและทางอ้อม

เอกสารอ้างอิง : รส.7-8 คู่มือราชการสนามว่าด้วย หมู่ หมวดปืนเล็กทหารราบ พ.ศ.2548

2. ระบบปฏิบัติการในสนามรบ 7 ประการ

ระบบปฏิบัติการในสนามรบ ซึ่งมีทั้งหมด 7 ระบบ จะทำให้ผู้บังคับหน่วยสามารถวิเคราะห์งาน ที่แตกต่างกันไป ของหน่วยในการรบ โดยแผนการปฏิบัติของผู้บังคับหน่วย จะสนธิแต่ละระบบดังกล่าวนี้ เพื่อให้บรรลุภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

1. ระบบการข่าวกรอง ผู้บังคับกองร้อยแม้ว่าโดยปกติจะอาศัยข่าวกรองจากหน่วยเหนือเป็นหลัก ในการปฏิบัติทุกครั้ง แต่อย่างไรก็ตามผู้บังคับกองร้อยสามารถรวบรวมข่าวสารที่สำคัญตามที่ต้องการ เพื่อให้แผนการปฏิบัติของตนมีความสมบูรณ์ ทั้งนี้ผู้บังคับกองร้อยสามารถมอบหมายงานด้านการลาดตระเวน และระวังป้องกันให้กับหมวดปืนเล็กของตน สิ่งอุปกรณ์ในอัตรา เช่น เครื่องมือแจ้งเตือน และเครื่องมือตรวจการณ์ในเวลากลางคืน จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการรวบรวมข่าวสารเข้าศึกให้กับกองร้อย

2. ระบบการดำเนินกลยุทธ์ เครื่องมือหลักในการดำเนินกลยุทธ์ของ ผบ.ร้อย. ก็คือ มว.ปล. ซึ่งมีอยู่ในอัตรา 3 มว.ปล. จะทำให้ ผบ.ร้อย. สามารถดำเนินกลยุทธ์ได้อย่างอิสระ การดำเนินกลยุทธ์และการวางกำลัง ของ มว.ปล. จะต้องอำนวยให้ ผบ.ร้อย. สามารถใช้อำนาจการยิงกดดันไปยังข้าศึก ผบ.ร้อย. จะต้องรู้ถึงขีดความสามารถของ มว.ปล. การใช้อาวุธต่อสู้ถึงและเครื่องยิงลูกระเบิดเป็นอย่างดี เพื่อให้มีอำนาจการยิง ที่ส่งผลกระทบต่อการเข้าศึกอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ระบบการยิงสนับสนุน ระบบการยิงสนับสนุนหลักตามอัตราสำหรับ ร้อย.ร.(ก) ก็คือ มว.อาวุธ (ค.81 มม.) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ทำให้ ผบ.ร้อย. สามารถสนองตอบ การร้องขอการยิงสนับสนุนภายในกองร้อย ได้อย่างทันที ผบ.ร้อย. จะต้องรอบรู้ถึงขีดความสามารถและขีดจำกัดของอาวุธดังกล่าวนี้ รวมถึงอาวุธยิงสนับสนุนที่ได้รับมอบจากหน่วยเหนือ พร้อมทั้งต้องสามารถรวมอำนาจการยิงได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกการปฏิบัติการยุทธ์

4. ระบบความคล่องแคล่ว การต่อต้านความคล่องแคล่วและการดำรงความอยู่รอด แม้ว่าจะไม่ได้รับการสนับสนุนเพิ่มเติม ในระหว่างการปฏิบัติ ร้อย.ร. อาจได้รับการสนับสนุนจากหน่วยเหนือและเครื่องมือ ข้างสนาม ผบ.ร้อย. ต้องมีความเข้าใจถึงขีดความสามารถของหน่วยและเครื่องมือข้างสนาม จะต้องกำหนด ความเร่งด่วนของงาน ข้างสนาม และต้องมั่นใจได้ว่างานข้างสนามทั้งปวง สามารถสนับสนุนแผนการดำเนินกลยุทธ์และการยิงสนับสนุน ให้กับกำลังฝ่ายเดียวกันได้ตามลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ

5. ระบบการป้องกันภัยทางอากาศ หนทางปฏิบัติหลักในการป้องกันภัยทางอากาศ คือ การปฏิบัติตามมาตรการเชิงรับ เพื่อป้องกันการตรวจจับและโจมตีจากข้าศึก การเคลื่อนที่ภายใต้ทัศนวิสัยที่จำกัด การใช้การกำบัง และการซ่อนพราง รวมทั้งการพรางอย่างมีประสิทธิภาพ ถือเป็นมาตรการเชิงรับหลักที่กองร้อยใช้ นอกจากนี้กองร้อยยังสามารถใช้ระบบอาวุธยิงเล็งตรงในการป้องกันภัยทางอากาศได้เช่นเดียวกัน

6. ระบบการช่วยรบ กองร้อย มีโครงสร้างการสนับสนุนการช่วยรบตามอัตราอย่างจำกัด ซึ่ง ผบ.ร้อย. จะต้องมีการปรับปรุงเทคนิคทั้งการเพิ่มเติมสิ่งอุปกรณ์ การรักษาพยาบาลและการส่งกลับสายแพทย์ โดยมี รอง ผบ.ร้อย. จากกองร้อย และนายสิบส่งกำลัง เป็นผู้ปฏิบัติงานหลักทางด้านระบบงานช่วยรบของกองร้อย

7. ระบบการบังคับบัญชาและการควบคุม ประกอบด้วยกิจกรรมและกรรมวิธีที่ใช้โดยผู้บังคับบัญชา เพื่อวางแผน สั่งการ ประสานงาน และควบคุมกองร้อย ซึ่งจะรวมไปถึงกำลังพลและสิ่งอุปกรณ์ที่ช่วยเหลือผู้บังคับบัญชาในการบังคับบัญชาและควบคุม ผบ.ร้อย. ใช้หน่วยของตนให้เหมาะสมสอดคล้องกับแนวทางและคำสั่งที่ได้รับจากกองพัน โดยกระจายอำนาจให้กับ ผบ.หน่วยรอง และแบ่งมอบหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้หน่วยรองปฏิบัติภายใต้กรอบแนวความคิดของตนเอง ดังนั้น ผบ.ร้อย. จึงต้องกำหนดเจตนารมณ์ของตนให้ชัดเจน เพื่อให้ทุกคนภายในหน่วยสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุภารกิจโดยสูญเสียกำลังพลและยุทธภัณฑ์น้อยที่สุด

เอกสารอ้างอิง : รส.71 - 1 คู่มือวิชาการสนามว่าด้วย หมู่ หมวดปืนเล็กทหารราบ

3. การใช้รูปขบวนในสนามรบและเทคนิคการเคลื่อนที่ของหน่วยทหารม้าลาดตระเวน

1. รูปขบวนการเคลื่อนย้าย ตามคำสั่ง ผบ.มว.
2. การปฏิบัติภายในตอนคอยเหตุ ผบ.ตอน เป็นผู้กำหนดว่าจะเคลื่อนที่ตามลำดับชั้น หรือเคลื่อนที่สลับชั้น
3. เคลื่อนย้ายเป็นห้วง ตามแผนการเดินและการหยุดตั้งยัง ก่อนการหยุดและการเคลื่อนย้ายในแต่ละชั้นในการรายงาน ให้ ผบ.มว.ทราบ

ระยะต่อในรูปขบวนแถวตอน ตอนคอยเหตุหน้า

1. ระยะต่อระหว่างคัน 50 - 100 เมตรในเวลากลางวัน
2. ตอนคอยเหตุ ทิ้งห่างไปข้างหน้า 500 เมตรขึ้นไปหรือ 1 ห้วงภูมิประเทศ
3. หมู่ ค. เคลื่อนย้ายเป็นห้วงตามแผนการเดินและการหยุดตั้งยัง ก่อนการหยุดและการเคลื่อนย้ายในแต่ละชั้นในการรายงาน ให้ ผบ.มว.ทราบ

4. ระยะต่อในเวลากลางคืน ลดลงมาในระยะควบคุมการปฏิบัติได้
 - ความเร็วในเวลากลางวัน 12 - 20 ไมล์ /ชม.กลางคืน 8 - 10 ไมล์/ชม.
 - การเคลื่อนย้ายในเวลากลางคืน ปกติจะกระเมื่อมืดสนิทแล้ว การเคลื่อนย้ายในที่รวมพล ผบ.รถลงมานำรถโดยใช้ไฟฉายซึ่งมีแผนกลองแสงสีแดง

- กำลังพลทุกคนต้องสามารถกระได้จากไฟตาแมวท้ายรถที่อยู่ข้างหน้า
- การพักรถ

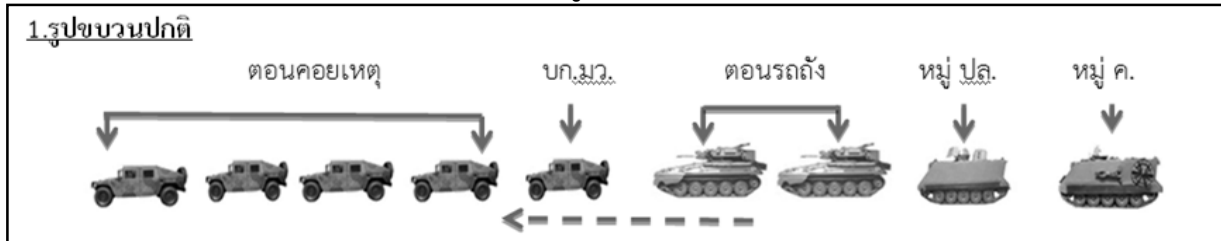
ตารางความเร็วระยะต่อ

สภาพเส้นทาง	ระยะต่อ(เมตร)		ความเร็วไมล์/ชม.		เร่งตามขบวนไมล์/ชม.	
	กลางวัน	กลางคืน	กลางวัน	กลางคืน	กลางวัน	กลางคืน
ชุมชน	25	25	10(16)	7(11)	15(25)	10(16)
ถนน	50	25	20(32)	10(16)	40(64)	20(32)
ภูมิประเทศ	20	10	15(24)	10(16)	25(40)	15(24)

1. ตามตารางการพัก
2. ตามปกติจะพัก 15 นาที ในการเคลื่อนย้ายชั่วโมงแรก และจะพัก 10 นาที ทุกๆชั่วโมง
3. พลประจำรถ ระวังป้องกันซ้าย และขวาอย่างน้อย 1 นาย
4. หมู่ปืนเล็กทรงรถ ทำการคุ้มครองให้กับ ตอนรถถึง
5. รถแต่ละคันจัดผู้สังเกตการณ์ไปยังรถคันหน้า 1 นายเมื่อเป็นการเคลื่อนย้ายในเวลากลางคืน
6. พลขับทำการ ปบ.ยานพาหนะระหว่างใช้งาน
7. ถ้าเป็นการพักนอกเหนือตาราง ผบ.มว.รายงานให้ ผบ.ร้อยทราบ
 - รถทุกคันต้องมียามอากาศและพร้อมที่จะทำการยิงอาวุธประจำรถได้ตลอดเวลาในระหว่างการเคลื่อนย้าย
 - การปฏิบัติเมื่อยานพาหนะชำรุด นำรถลงข้างทางถ้าสามารถทำได้แล้วรายงานสถานภาพต่อ รอง มว.จัดกำลังพลเป็นจากร 1 นาย และทำสัญลักษณ์ที่รถโดยใช้ธงสีแดงให้รู้ว่ารกลีจากนั้นทำการแก้ไขในขั้นต้น หากแก้ไขได้ให้แจ้ง รอง มว. แล้วนำรถเข้าขบวน หากไม่สามารถแก้ไขได้ให้แจ้ง รอง มว.ทราบ
 - การปฏิบัติเมื่อขบวนขาด ผบ.ร้อย รถด้านหน้าสังเกตการณ์อาจหายจากขบวนของคันหลังแล้วรายงานให้ ผบ.มว.ทราบ จากนั้นชะลอความเร็วเหลือ 10 ไมล์/ชม.ประมาณ 1 นาที ถ้ายังไม่เห็นให้จอดรถข้างทาง เมื่อขบวนตามมาทัน แล้วจึงรายงาน ผบ.มว. แล้วเคลื่อนที่ต่อไป

- ในระหว่างการเคลื่อนย้าย หากรถคันใดคันหนึ่งหลงเส้นทาง ผบ.รถ สั่งหยุดรถแล้วรายงาน ผบ.มว.ทราบ แล้วรอฟังคำแนะนำในการปฏิบัติต่อไป

การใช้รูปขบวนในสนามรบ

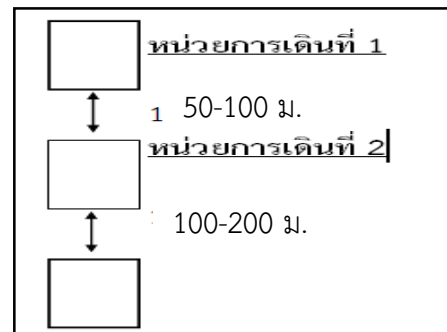

รูปขบวนนี้ใช้ในการเคลื่อนย้ายในด้านธุรการ ในกรณีที่ไม่มีการฝึกซ้อม

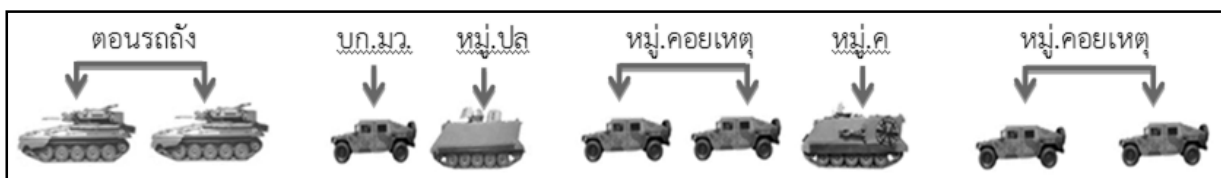
ในการเดินรูปขบวนทางธุรการ จะแบ่งกองร้อยออกเป็น 2 หน่วยการเดิน คือ

- หน่วยการเดินที่ 1 ยานยนต์ประเภทล้อ
- หน่วยการเดินที่ 2 ยานยนต์ประเภทสายพาน

โดยจะต้องนำป้ายหัวขบวน , ท้ายขบวน ติดไว้ที่หน้า ท้ายรถซึ่งอยู่หัว , ท้าย ขบวนทุกครั้งการจัดและรูปขบวนเคลื่อนย้ายทางธุรการ ส่วนล่วงหน้า ประกอบด้วย รอง ผบ.ร้อย., รอง ผบ.มว. เจ้าหน้าที่สื่อสารกองร้อย และ เจ้าหน้าที่นำทางของ มว.

2.รูปขบวนแถวตอน ตอนรถถังนำ

ตอนรถถังปฏิบัติข้างหน้าของหมวดบนเส้นทางหลักตอนรถถังนำคาดว่าจะปะทะกับข้าศึกหรือหมวดกำลังเคลื่อนที่เข้าหาที่ตั้งข้าศึกที่ทราบล่วงหน้าเพื่อมิให้หมวดถูกขัดขวางการรั้งหน่วยของข้าศึกใช้อาวุธขนาดเล็กปืนใหญ่ยิงรบกวน

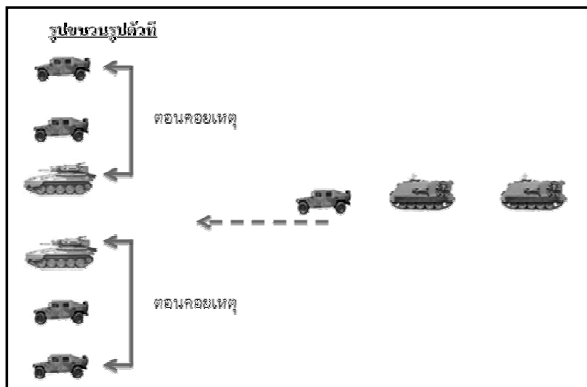
3.รูปขบวนแถวตอนหมู่คอยเหตุนำและคอยเหตุตาม

ใช้ในกรณีที่เคลื่อนที่เข้าไปในพื้นที่ที่คาดว่าจะมีข้าศึก โดยต้องให้ตอนคอยเหตุทำการระวังป้องกันทางด้านหน้าและด้านหลัง

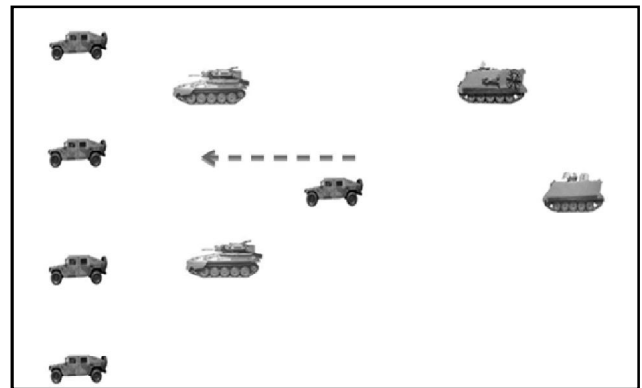
4. รูปขบวนแถวตอนแบบดัดแปลง

4. รูปขบวนตัวที

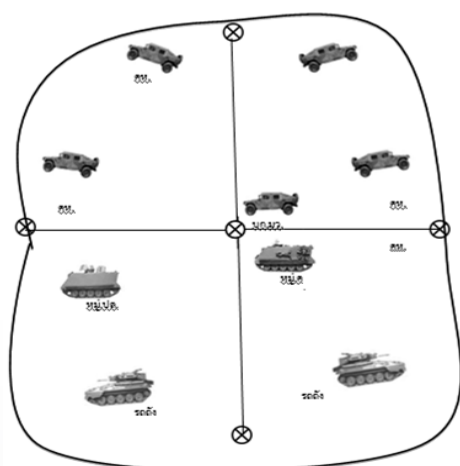
รูปขบวนรูปตัวที ใช้ในการเคลื่อนที่เข้าเข้าตีข้าศึก แรงดันโดยให้ตอนรถถังนำ คอยเหตุเข้าตีทางด้านปีก ซ้ายและปีกขวา และทำการระวังป้องกัน

5. รูปขบวนตัววาย

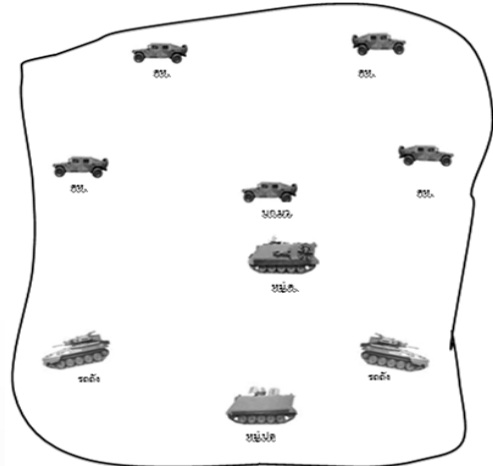

* รูปขบวนรูปตัววายใช้ในกรณีลาดตระเวน 2 เส้นทาง*

รูปขบวนหมวดลาดตระเวน เข้าที่รวมพล แบบที่ 1

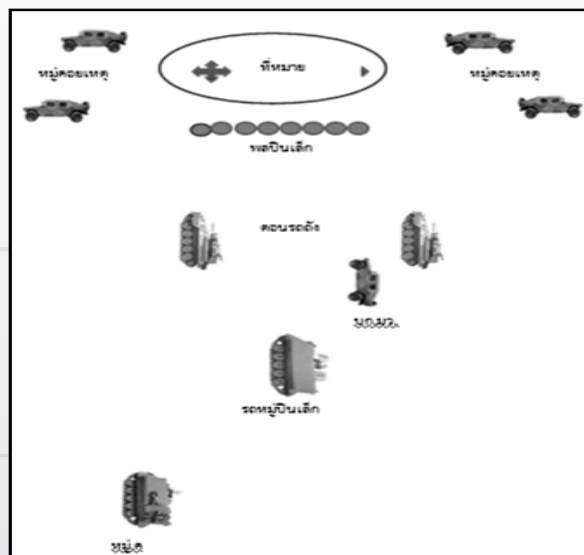

รูปขบวนหมวดลาดตระเวน เข้าที่รวมพล แบบที่ 2

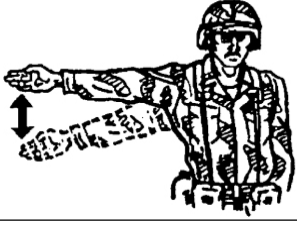
ตอนคอยเข้าที่รวมพลเรียบร้อยแล้วให้ทำการระวังป้องกันให้กับกำลังพลส่วนใหญ่ที่ทางเข้าที่รวมพล

รูปขบวนปิดล้อมที่หมาย

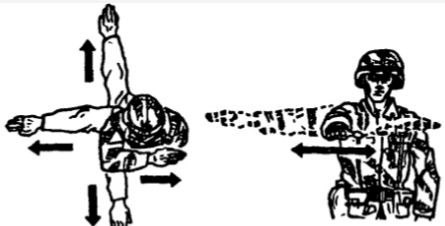
ทัศนสัญญาณ
ทัศนสัญญาณสำหรับควบคุมพลขับและพลประจำรถ

	
เตรียมตัว	ข้าพเจ้าพร้อมแล้ว ท่านพร้อมหรือยัง
	
ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ	ไม่เข้าใจคำสั่ง หรือจะให้ปฏิบัติอย่างไร
	
ขึ้นรถ	ลงรถ
	
ทัศนสัญญาณในเวลากลางวัน	ทัศนสัญญาณในเวลากลางคืน
ติดเครื่องยนต์	
	
ทัศนสัญญาณในเวลากลางวัน	ทัศนสัญญาณในเวลากลางคืน
หยุด	

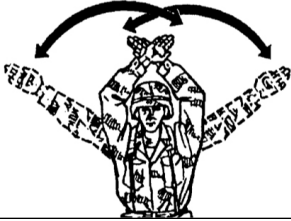
	
ทัศนสัญญาณในเวลากลางวัน	ทัศนสัญญาณในเวลากลางคืน
เพิ่มความเร็ว	
	
ทัศนสัญญาณในเวลากลางวัน	ทัศนสัญญาณในเวลากลางคืน
ลดความเร็ว	
	
ทัศนสัญญาณในเวลากลางวัน	ทัศนสัญญาณในเวลากลางคืน
เลี้ยวซ้าย	
	
ทัศนสัญญาณในเวลากลางวัน	ทัศนสัญญาณในเวลากลางคืน
เลี้ยวขวา	
	
ทัศนสัญญาณในเวลากลางวัน	ทัศนสัญญาณในเวลากลางคืน
เคลื่อนที่ถอยหลัง	

	
เริ่มเคลื่อนที่	เปิดระยะ
	
ปิดระยะ	เคลื่อนที่มาข้างหน้า
	
ปิดระยะและหยุด	ปิดป้อม เปิดป้อม
	
ดับเครื่องยนต์	หมุนรถ (นิวตรอน, สำหรับรดสายพาน)
	
หยุดรถ	รับทราบข้อความ

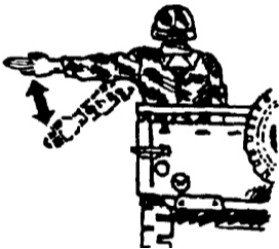
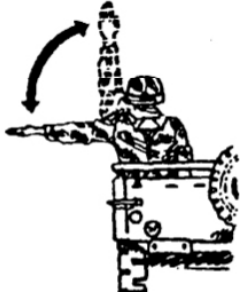
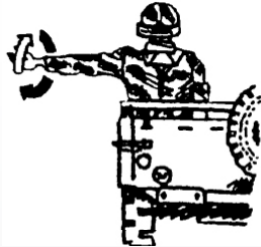
ทัศนสัญลักษณ์สำหรับรูปขบวนรถและการดำเนินกลยุทธ์

กระจายกำลัง

	
รวมพลหรือรวมกำลัง	มาหาข้าพเจ้า
	
เข้าที่กำบัง	เดินทาง
	
รูปขบวนรูปลิ้ม	รูปขบวนรูปตัววี (V)
	
รูปขบวนแถวหน้ากระดาน	รูปขบวนก้างปลา
	
รูปขบวนขั้นบันไดทางซ้าย	รูปขบวนขั้นบันไดทางขวา
	
รูปขบวนแถวตอน	รูปขบวนแถวตอนดัดแปลง

	
รูปขบวนแถวตอนดัดแปลง	ถูกโจมตีทางอากาศ
	
ถูกโจมตีด้วยอาวุธ นิวเคลียร์ - ชีวะ - เคมี	

การควบคุมขบวนรถ

	
เปิดระยะต่อ	ปิดระยะต่อ
	
ให้ผ่านและเคลื่อนที่ต่อไป	เคลื่อนที่ถอยหลัง

- เอกสารอ้างอิง :
1. FM 17-15 Tank Platoon (1996)
 2. รส.17-15-1 หมวดรถถัง (พ.ศ.2549)
 3. รส.17-15 หน่วยรถถัง หมวด กองร้อย และกองพัน (พ.ศ.2526)
 4. รส.17-98 หมวดทหารม้าลาดตระเวน (พ.ศ.2542)
 5. แนวสอน 17-1-100 วิชาหลักนิยมวิธีรบของ เหล่า ม. (พ.ศ.2552)
 6. แนวสอน 17-15 หมวดรถถัง (พ.ศ.2546)

4. การดัดแปลงที่มั่นในสนามรบ

- **แผนขั้นต้นของที่มั่น**

โดยทฤษฎีจะต้องวางแผนของที่มั่นอย่างละเอียดเสียตั้งแต่เริ่มแรกเพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เริ่มต้นชุดหรือสร้างเป็นไปตามแผนขั้นสุดท้ายในที่สุดงานทุกชิ้นกระทำไปตามลำดับความเร่งด่วนที่ผู้บังคับบัญชากำหนด ลำดับความเร่งด่วนที่ผู้บังคับบัญชากำหนดนี้อาจเป็นไปตามที่กำหนดได้ถ้าที่มั่นตั้งรับนั้นสร้างในยามปกติไม่มีเหตุการณ์ของสงครามบังคับ

- ที่ตั้งอาวุธ (Emplacement)**

คือ ป้อมสนามที่เตรียมไว้อันหนึ่งสำหรับอาวุธกระบอกหนึ่งหรือมากกว่าหรือสำหรับทหารแต่ละคนหรือพลประจำปืนซึ่งจะทำให้สำเร็จภารกิจการยิงโดยมีการตรวจการณ์, มีการซ่อนเร้น, หรือกำบังจากการตรวจการณ์ของข้าศึกอย่างพอเพียง

- คูที่มั่น (Intrenchment)**

คือ งานสนามอันหนึ่งซึ่งมีที่ตั้งอาวุธหนึ่งแห่งหรือมากกว่าและหรือที่กำบังต่างๆเชื่อมต่อกันด้วยคูหรืออุโมงค์อันหนึ่ง

- ที่พักกำบัง (Shelter)**

คือ วัตถุประสงค์หรือที่สร้างขึ้นหรือสภาพของภูมิประเทศซึ่งให้การป้องกันแก่หน่วยทหาร ยุทโธปกรณ์ หรือสิ่งอุปกรณ์ให้พ้นจากไอพิษ การยิง การทิ้งระเบิด หรือลมฟ้าอากาศ และเป็นที่ยับยั้งการ การปฐมพยาบาลขั้นต้นที่หลบซ่อนของหน่วยทหารในแนวหน้า ศูนย์ข่าว

- **ความต้องการของที่ตั้งอาวุธ คูที่มั่น และที่พักกำบัง**

- ความต้องการในการเลือกที่ตั้ง (Siting Requirements)**

1) ต้องสำเร็จภารกิจ(Must accomplish mission)การเลือกที่ตั้งของที่ตั้งอาวุธ คูที่มั่น หรือที่พักกำบังเพื่อให้ผู้ยึดครองสามารถสำเร็จภารกิจของตนได้นั้นเป็นสิ่งสำคัญ

2) การสนับสนุนซึ่งกัน และกัน (Mutual Support) ที่ตั้งอาวุธควรสนับสนุนซึ่งกันและกัน กล่าวคือที่ตั้งอาวุธควรจะสามารถสนับสนุนซึ่งกัน และกันด้วยการยิง และการตรวจการณ์

3) การตั้งรับโดยรอบตัว (All around defence) หน่วยจะต้องจัดที่มั่นของตนเพื่อเผชิญกับการเข้าตีของข้าศึกทุกทิศทุกทางความกว้างขวางของการตั้งรับรอบตัวย่อมขึ้นอยู่กับแบบของการปฏิบัติการ หน่วยที่เกี่ยวข้องและภูมิประเทศหน่วยอิสระซึ่งปฏิบัติในภูมิประเทศรกรทึบ

4) การซ่อนพราง (Concealment) การเลือกที่ตั้งอย่างเหมาะสม จะทำให้สามารถซ่อนเร้นที่มั่นได้บางส่วนหรือทั้งหมดและเป็นความจริงที่ว่าจะประสบความสำเร็จในการจู่โจมด้วย

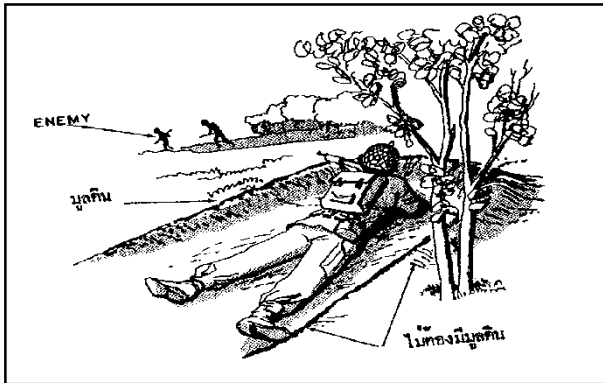
- **การประหยัดเวลา วัสดุ และเครื่องมือ**

นอกจากความต้องการดังกล่าวแล้วในหัวข้อข้างบนเรายังจะต้องพิจารณาถึงเวลาวัสดุ เครื่องมือ และเครื่องมือกลที่มีอยู่ ย่อมไม่มีป้อมสนามอันใดที่จะเป็นไปตามความต้องการทั้งสิ้นได้ดังนั้นป้อมสนามใดๆก็ตามจะต้องได้รับการพิจารณาทางได้ทางเสีย โดยคำนึงถึงสำคัญของความต้องการเหล่านั้นว่าความต้องการอันใดสำคัญที่สุดในสถานการณ์นั้น ๆ

● ที่ตั้งอาวุธเร่งด่วน (Hasty emplacements)

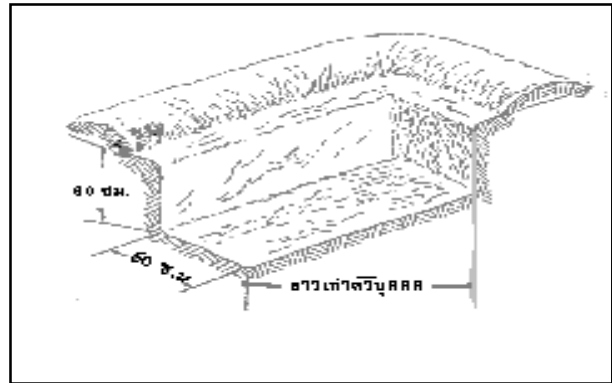
ความต้องการของที่ตั้งอาวุธ คูที่มั่น และที่พักกำบังโดยพิจารณาถึงสภาพต่างๆ ที่ทำให้จำต้องมีความต้องการเหล่านั้นมักมีอยู่บ่อย ๆ ที่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว จนกระทั่งหน่วยทหารอาจต้องเคลื่อนย้ายจากแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง โดยที่เกือบมิได้รับการเตือนให้รู้ล่วงหน้าเลย ซึ่งอาจเป็นการถอนตัวจากข้าศึกหรือเป็นการไล่ติดตามข้าศึกก็ได้ในสถานการณ์

หลุมบุคลนอนยิง (Skirmishes trench)

หลุมบุคลนอนยิงเป็นที่ตั้งอาวุธ เร่งด่วนที่สุด จะสร้างมูลดินกว้าง 90 ซม. สูง 15 ซม. ทั้งสองข้างของหลุมทางด้านใกล้ข้าศึก

ที่พักกำบังแบบหมอบ (Prone shelter)

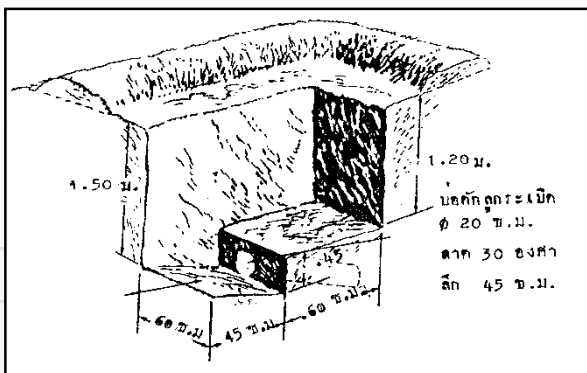

ที่พักกำบังแบบหมอบ เป็นที่พักกำบัง (shelter) ป้องกันผู้ที่ยึดครองจากการปฏิบัติการของข้าศึก ที่พักกำบังนี้ ลึก 60 ซม. กว้าง 60 ซม. ยาว 1.80-1.95 ม.

หลุมบุคล (Fox holes)

หลุมบุคลมี 2 แบบ คือ หลุมบุคลคนเดียว และหลุมบุคลสองคน (One-man and two-man foxholes) สร้างมูลดินดินหนาประมาณ 90 ซม. และสูง 15 ซม. ซึ่งใช้ดินจากที่ขุดจากหลุม (parapet) และในหลุมจะสร้าง บ่อลูกระเบิดควรมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 20 ซม. ลึก 45 ซม. ทำมุมลาด 30 องศา กับผนังดิน

หลุมบุคลคนเดียว (One - man fox hole)

หลุมบุคลคนเดียว มีกว้างอย่างน้อย 60 ซม. มียาวอย่างน้อย 1.05 ม. ระยะจากที่ยืนถึงระดับผิวดินเดิมสูงควรประมาณ 1.20-1.40 ม. หรือแล้วแต่ความสูงของบุคคลเจ้าของหลุม

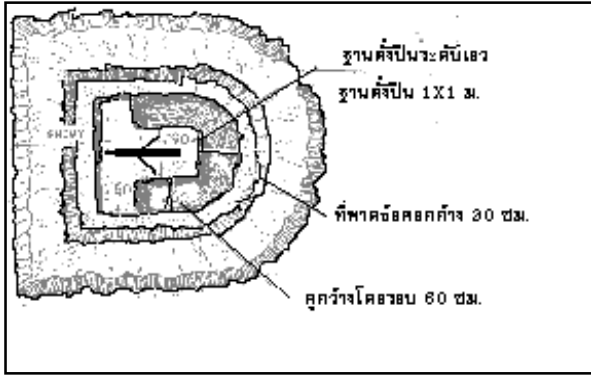
- ข้อดี**
1. เป็นที่หมายเล็ทำให้การพรางง่าย
 2. ป้องกันการบดขยี้ของรถถัง

- ข้อเสีย**
1. ทหารวิ่งเหวทำให้กำลังใจไม่ดี
 2. ทหารไม่มีเวลาพักผ่อนเพราะต้องเฝ้าตรวจตลอดเวลา
 3. ไม่มีเวลาตรวจและทำความสะอาดอาวุธ
 4. ทหารไม่ควรใช้หลุมบุคลแบบเปิด เพื่อดูขวัญของทหารแต่ละคน

ที่ตั้งปืนกลแบบรูปเกือกม้า (Horseshoe type machinegun emplacement)

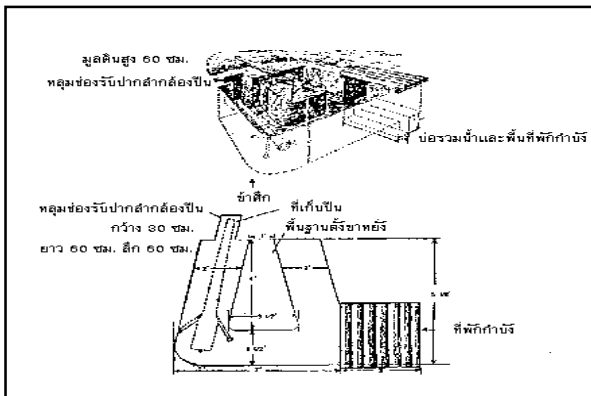
ที่ตั้งปืนกลแบบหลุมบุคคล 2 หลุม (Two foxhole machinegun emplacement)

ที่ตั้งปืนแบบรูปเกือกม้า (Horseshoe emplacement)

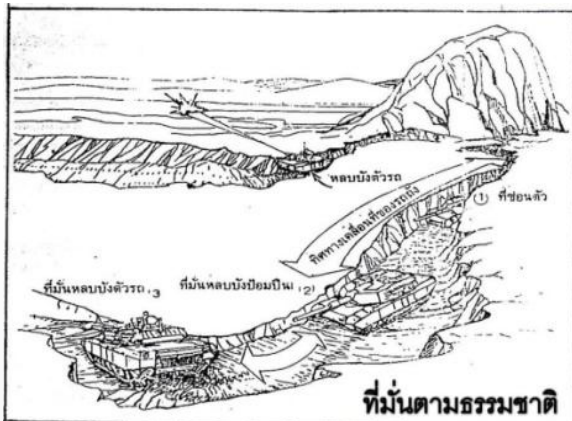
ที่ตั้งปืนกลรูปเกือกม้า เป็นที่ตั้งของปืนเบา ขนาด 7.62 มม. M60 ปรส.57 มม.และ 75 มม.เมื่อจะยิง ปรส. มีมูลดินหนาอย่างน้อย 90 ซม.สูง 15 ซม. รอบที่ตั้งปืน

ที่ตั้งปืนแบบสี่เหลี่ยมคางหมู (Trapezoidal emplacement)

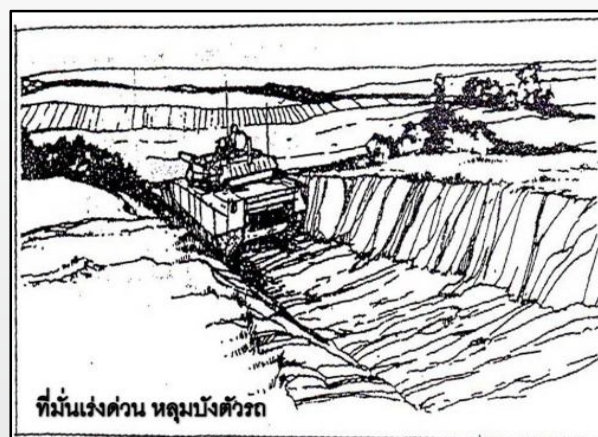

ที่ตั้งแบบสี่เหลี่ยมคางหมูนี้ออกแบบไว้สำหรับ ปรส.75 มม. สร้างเป็นรูปร่างสี่เหลี่ยมคางหมู สูง 1.05 ม. ด้านหน้ากว้าง 30 ซม. ด้านหลังกว้าง 1.05 ม. มีคูกว้าง 60 ซม. ขุดรอบ 3 ด้าน ส่วนบนของพื้นฐานตั้งขาหยั่งควรต่ำกว่าผิวพื้นดินประมาณ 30 ซม.ควรสร้างมูลดินโดยรอบ

ที่มั่นตามธรรมชาติจะใช้ประโยชน์จากสภาพภูมิประเทศ

ที่มั่นดัดแปลง

ที่มั่นเร่งด่วน

5. ขนาด/มิติสนามรบขนาดความกว้าง – ลึก และระยะทาง ในการวางแผนการรบ

● พื้นที่รับผิดชอบกว้างด้านหน้าในการลาดตระเวนของหน่วย

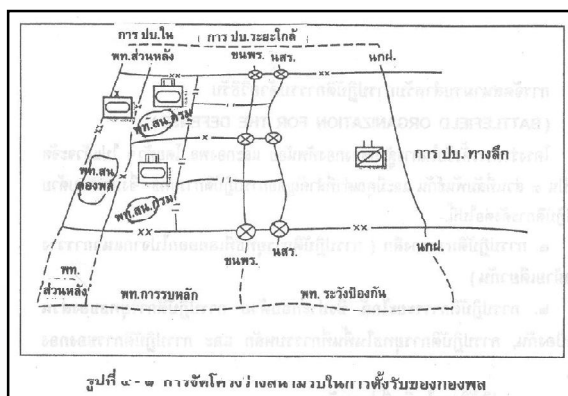
ไม่มีระยะแน่นอนตายตัวสำหรับกว้างด้านหน้าที่กองพันทหารม้าลาดตระเวนสามารถปฏิบัติภารกิจการลาดตระเวน ข่าวสารที่ต้องการทราบ และปัจจัยสี่ ภารกิจ, ข้าศึก, ภูมิประเทศลมฟ้าอากาศ และกำลังที่มีอยู่ย่อมมีผลกระทบกระเทือนต่อกว้างด้านหน้าที่มอบให้กับกองพัน

กองพันทหารม้าลาดตระเวนสามารถทำการลาดตระเวนอย่างได้ผลดีที่สุด ในเส้นทางการเคลื่อนที่ที่เส้นทางด้วยกัน โดยมอบเส้นทางการเคลื่อนที่หนึ่งเส้นทางให้กับแต่ละกองร้อย การแบ่งมอบเช่นนี้โดยปกติจะอำนวยความสะดวกกำหนดเส้นทางรองสองเส้นหรือสามเส้นให้กับแต่ละกองร้อย

ระดับหน่วย	พื้นที่รับผิดชอบ
ร้อย.ม.ลว. มว.ลว. }	ขึ้นอยู่กับระยะการติดต่อสื่อสาร, การส่งกำลังบำรุงและระยะยิงของ ป.(ชรพย.)

● พื้นที่รับผิดชอบกว้างด้านหน้าในการวางฉากของหน่วย

ในการปฏิบัติภารกิจส่วนกำลัง ปกติกองพันจะทำการเคลื่อนที่โดยกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนทั้งสามเคลื่อนที่เคียงกันในเขตที่ได้รับมอบ เขตที่กำหนดขึ้นไว้เพื่อให้สามารถครอบคลุมพื้นที่ได้โดยสมบูรณ์และเพื่อกำบังต่อกำลังของข้าศึกที่อาจทำการอ้อมผ่าน แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าเวลามีจำกัดและทราบว่กำลังของข้าศึกอยู่ ณ ที่ตั้งแห่งใดแห่งหนึ่งแน่นอนแล้ว กองพันก็อาจใช้รูปแบบแถวตอนทำการเคลื่อนที่หรือใช้เส้นทางหลักการรุกหนึ่งหรือหลายเส้นทางทำการเคลื่อนที่จนกว่าจะปะทะกับข้าศึก

● พื้นที่รับผิดชอบกว้างด้านหน้าในการระวังป้องกันของหน่วย

กว้างด้านหน้าในการระวังป้องกัน กองพันทหารม้าลาดตระเวนอาจถูกใช้ให้ทำการระวังป้องกันในพื้นที่ที่มีกว้างด้านหน้ามากๆ ได้ ผู้บังคับกองพันจะต้องพิจารณาถึงการขยายกว้างด้านหน้าอันเป็นผลเนื่องมาจากการกระจายกำลังออกไป แก้ปัญหาโดยใช้ความคล่องแคล่วรวดเร็วของกองพันอย่างสูงสุด โดยเพิ่มความอ่อนตัวในการติดต่อสื่อสารให้มากขึ้น กองร้อยทหารม้าอากาศ อากาศยาน ทหารบก อุปกรณ์การเฝ้าตรวจทางพื้นดินในอัตราจะช่วยเพิ่มพูนความสามารถของกองพันขึ้น โดยเฉพาะในระหว่างที่มีทัศนวิสัยจำกัด

ระดับหน่วย	พื้นที่รับผิดชอบ
ร้อย.ม.ลว.	27กม.
มว.ลว.	9 กม.

- **พื้นที่รับผิดชอบกว้างด้านหน้าในการตั้งรับของหน่วย**

กว้างด้านหน้าในการตั้งรับ กองพันทหารม้าลาดตระเวนในการปฏิบัติการตั้งรับจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับภารกิจ ข้าศึก ภูมิประเทศลมฟ้าอากาศ และกำลังที่มีอยู่ กว้างด้านหน้าจะเปลี่ยนแปลงเมื่อปฏิบัติการกิจเป็นหน่วยทำฉากกำบัง

ระดับหน่วย	พื้นที่รับผิดชอบ	ความลึก
ร้อย.ม.ลว.	1,500 ม.	15 – 30 กม.
มว.ลว.	700 ม.	10 กม.

- **ระยะต่อและความเร็วในการปฏิบัติการกิจการลาดตระเวน**

ระดับ มว.ลว.

1. ระยะต่อระหว่างคัน 50 - 100 เมตรในเวลากลางวัน
2. ตอนคอยเหตุ ทิ้งห่างไปข้างหน้า 500 เมตรขึ้นไปหรือ 1 ห้วงภูมิประเทศ
3. หมู่ ค. เคลื่อนย้ายเป็นห้วงตามแผนการเดินทางและการหยุดตั้งยิง ก่อนการหยุดและการเคลื่อนย้ายในแต่ละขั้นในการรายงาน ให้ ผบ.มว.ทราบ
4. ระยะต่อในเวลากลางคืน ลดลงมาในระยะควบคุมการปฏิบัติได้
5. ความเร็วในเวลากลางวัน 12 - 20 ไมล์ /ชม.กลางคืน 8 - 10 ไมล์/ชม.

ตารางความเร็วระยะต่อ

สภาพเส้นทาง	ระยะต่อ(เมตร)		ความเร็วไมล์/ชม.		เร่งตามขบวนไมล์/ชม.	
	กลางวัน	กลางคืน	กลางวัน	กลางคืน	กลางวัน	กลางคืน
ชุมชน	25	25	10 (16)	7 (11)	15 (25)	10 (16)
ถนน	50	25	20 (32)	10 (16)	40 (64)	20 (32)
ภูมิประเทศ	20	10	15 (24)	10 (16)	25 (40)	15 (24)

1. ตามตารางการพัก
2. ตามปกติจะพัก 15 นาที ในการเคลื่อนย้ายชั่วโมงแรก และจะพัก 10 นาที ทุกๆชั่วโมง
3. พลประจำรถ ระวังป้องกันซ้าย และขวาอย่างน้อย 1 นาย
4. หมู่ปืนเล็กกลรถ ทำการคุ้มครองให้กับ ตอนรถถึง
5. รถแต่ละคันจัดผู้สังเกตการณ์ไปยังรถคันหน้า 1 นายเมื่อเป็นการเคลื่อนย้ายในเวลากลางคืน
6. พลขับทำการ ปบ.ยานพาหนะระหว่างใช้งาน
7. ถ้าเป็นการพักนอกเหนือตาราง ผบ.มว.รายงานให้ ผบ.ร้อยทราบ

เอกสารอ้างอิง : 1. FM 17-95

2. แนวสอน 17-1-100 หมวดทหารม้าลาดตระเวน
3. แนวสอน 17-95 การปฏิบัติการยุทธของทหารม้าลาดตระเวน
4. รส.17-1 การปฏิบัติการยุทธของยานเกราะ พ.ศ. 2516
5. รส.17-36 กองพันทหารม้าลาดตระเวนของกองพล พ.ศ. 2519

6. สัญลักษณ์และเครื่องหมายทางทหาร

สัญลักษณ์ทางทหาร เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่ประกอบด้วยภาพแผนผัง ตัวเลข ตัวอักษร คำย่อ สีหรือสิ่งที่กล่าวมาแล้วผสมกัน เพื่อแสดงถึงหน่วยทหาร กำลัง ที่ตั้ง หรือกิจกรรมใดๆ อันเกี่ยวกับกิจกรรมของทหาร

1. การใช้

1.1 สัญลักษณ์ทางทหารปกติจะใช้เขียนกับแผนที่สถานการณ์, แผนที่สังเขปและแผ่นบริวาร, ภาพถ่ายทางอากาศ, แผนผังการจัดกำลัง

1.2 สัญลักษณ์ทางทหาร เป็นภาพเขียนที่ช่วยแสดงรายการต่าง ๆ อย่างถูกต้องเกี่ยวกับการปฏิบัติการทางทหาร ควรใช้เครื่องหมายที่ทราบกันอยู่แล้วโดยทั่วไป ถ้าเป็นสัญลักษณ์ที่เขียนขึ้นเพื่อใช้เอง ต้องทำหลักฐานให้คำอธิบายความหมายไว้ด้วยทุกครั้ง

1.3 สีที่ใช้เขียนสัญลักษณ์ทางทหาร

สีน้ำเงิน (ฝ่ายเราหรือฝ่ายเดียวกัน)

สีแดง (ฝ่ายตรงข้ามหรือข้าศึก)

สีเขียว (เครื่องกีดขวาง)

สีเหลือง (พื้นที่ที่มีพิษ)

1.4 เมื่อไม่ใช้สีประกอบ

: หน่วยหรือกิจการของฝ่ายเราแสดงด้วยเส้นสีดำทึบเดียว

: หน่วยหรือกิจการของฝ่ายข้าศึกแสดงด้วยเส้นสีดำนูน

1.5 หลักนิยมในการเขียนสัญลักษณ์ทางทหารที่ดี คือ ง่าย เป็นแบบเดียวกัน และมีความชัดเจน

2. องค์ประกอบของสัญลักษณ์ทางทหาร

โดยทั่วไปประกอบด้วย

2.1 สัญลักษณ์หลัก

2.2 สัญลักษณ์ขนาดหน่วย

2.3 สัญลักษณ์เหล่า และ/หรือ

สัญลักษณ์ของการปฏิบัติการ

2.4 หน่วย ตำบล หรือกิจการ

2.5 รายการอื่นๆ (ถ้ามี)

สัญลักษณ์	ความหมาย
∅	ชุด/พลประจำ
●	หมู่
● ●	ตอน
● ● ●	หมวด
I	กองร้อย
II	กองพัน
III	กรม
X	กองพลน้อย
X X	กองพล
X X X	กองทัพน้อย
X X X X	กองทัพบ
หมายเหตุ ขนาดหน่วยเป็น “กอง” ใช้สัญลักษณ์ “^” (ตัววีคว่ำ)	

รูปที่ 19 สัญลักษณ์ขนาดหน่วย

สัญลักษณ์	ความหมาย
	หน่วยทหาร
	ที่ตรวจการณ์
	ตำบลส่งกำลัง
	ตำบลจ่าย
	ตำบลรวบรวม
	หน่วยทหารที่คาดว่าจะตั้งขึ้น
	ที่บังคับการ
	ขบวนสัมภาระ
	ที่ตั้งทางการแพทย์
	หน่วยรบเฉพาะกิจ
	หน่วยนาวิกโยธิน

รูปที่ 20 สัญลักษณ์หลัก

สัญลักษณ์	ความหมาย
	ทหารราบ
	ทหารราบยานเกราะ
	ทหารราบส่งทางอากาศ
	ทหารราบยานเกราะล้อยาง
	ทหารม้า
	ทหารม้ารถถัง
	ทหารม้าบรรทุกยานเกราะ
	ทหารม้าลาดตระเวน
	ทหารม้าอากาศ
	ทหารม้าขี่ม้า
	ทหารปืนใหญ่

รูปที่ 21 สัญลักษณ์ขนาดหน่วย

สัญลักษณ์	ความหมาย
	ปืนใหญ่อัตตราจร (สายพาน)
	ปืนใหญ่อัตตราจร (ล้อยาง)
	ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน
	หน่วยทหารช่าง
	หน่วยทหารสื่อสาร
	หน่วยทหารสรรพาวุธ
	หน่วยทหารขนส่ง
	หน่วยทหารแพทย์
	หน่วยทหารพลาธิการ
สท.	หน่วยทหารสารวัตร
ขกท.	หน่วยข่าวกรองทางทหาร
รพศ.	หน่วยรบพิเศษ

รูปที่ 22 ตำบลส่งกำลัง หรือ
กิจกรรมอื่นๆ

สัญลักษณ์	ความหมาย
	หน่วยทหารการสัตว์
	หน่วยส่งกำลัง
	หน่วยซ่อมแก้และซ่อมบำรุง
	หน่วยบินทหารบก
	หน่วยบินทหารอากาศ
	หน่วยต่อสู้รถถัง
	หน่วยส่งกำลังและซ่อมบำรุง
ลว.ไกล	ร้อย ลว.ไกล
สสท.	ร้อย สสท.
บก.	ร้อย บก.
สสช.	ร้อย สสช.

รูปที่ 23 ตำบลส่งกำลัง หรือ
กิจกรรมอื่นๆ

สัญลักษณ์	ความหมาย
	ห้ามล่จ่ยส่ขุปรณัประภทที่ 1
	ห้ามล่จ่ยส่ขุปรณัประภทที่ 2,4 (พธ./ข้ง)
	ห้ามล่จ่ยส่ขุปรณัประภทที่ 3
	ห้ามล่ส่ก้ล้งกระสุน
	ห้ามล่จ่ยส่ขุปรณัประภทที่ 5 (อวุธเบอ)
	ห้ามล่จ่ยส่ขุปรณัประภทที่ 5 (ป่นห่ญ)
รวม	ห้ามลรวรบรมศพ
รวม	ห้ามลรวรบรมเซลยศก
	ห้ามล่จ่ยน้
	ห้ามลรวรบรมส่ขุปรณัสยทหระข้ง
	ห้ามลรวรบรมส่ขุปรณัสยพลอการ
รวม	ห้ามลรวรบรมพลเรอ

รูปที่ 24 สัญลักษณ์อาวุธ

สัญลักษณ์	ความหมาย
	เครอข่งจรวดต่อสู่รดถ้ง
	ป่นห่ญต่อสู่อากศยาน
	ป่นห่ญ
	อวุธกระสุนวลค้ดง (เชย่นว้ท่ส่วท้ยอวุธ)
	อวุธต่อสู่รดถ้ง (เชย่นว้ท่ส่วท้ยอวุธ)
	เครอข่งลู่กระเบด ขนาด 60 มม. 4 กระบอก
	ป่นร้แสงสะท่อนลยห่ล้ง 4 กระบอก
	ป่นห่ญ 4 กระบอก
	ป่นห่ญต่อสู่อากศยาน 4 กระบอก

รูปที่ 26 สัญลักษณ์อาวุธ

สัญลักษณ์	ความหมาย
	หน่วยท่ทำหน้าท่ก้บ้งหรือระว้ง ป้องก้น
	ดัดดอและเข้ดห่ล็ก
	ดัดดอและสน้บสนุน
	ดรง

รูปที่ 28 สัญลักษณ์ตามภารกิจ

สัญลักษณ์	ความหมาย
	ห้ามลรวรบรมส่ขุปรณัสยสรวพวุธ
	ห้ามลรวรบรมส่ขุปรณัสยสือสอ
	ห้ามล่ส่ก้ล้งสยแพทย
	ร่องพยบอ
	ห้ามลรวรบรมส่ขุปรณัเกบ้ช่อ
	ห้ามลควคุมจระจร
	ห้ามลควคุมทหระพลด่หน่วย
รวม	ห้ามลรวรบรมทหระพลด่หน่วย
	ส้น้งกนกระสุน

รูปที่ 25 ห้ามล่ส่ก้ล้ง หรือกักรมอ่น ๆ

ชนิด	ขนาด เบอ	ขนาด กลาง	ขนาด หน้ก
ป่นเลก , ป่นกล			
ปรส. / คจดถ.			
เครอข่งลู่กระเบด			
ป่นห่ญกระสุนวลค้ดง			
ป่นห่ญกระสุนวลค้ดง			
รดสยพนล้ลยงพล			
รดถ้ง			

รูปที่ 27 สัญลักษณ์อาวุธ

สัญลักษณ์	ความหมาย
	เครอข่งลู่กระเบดขนาด 60 มม.
	เครอข่งลู่กระเบดขนาด 81 มม.
	เครอข่งลู่กระเบด ขนาด 4.2 น้
	ป่นร้แสงสะท่อนลยห่ล้ง ขนาด 75 มม.
	จรวดต่อสู่รดถ้ง
	ท่ด้งยอวุธส่
	รดห้มเกระ หรือรดลัดดระเว

รูปที่ 29 สัญลักษณ์อาวุธ

สัญลักษณ์	ความหมาย
	หลุมบุคคล หรือที่ตั้งยั้ง
	ที่ตั้งยั้งปีนกลเบา 2 กระบอก
	ที่ตั้งยั้งปีนกลขนาด .50 นิ้ว 4 กระบอก
	สามหลุมบุคคล สำหรับ 2 คน
	คูติดต่อ
	คูติดต่อมีช่องยั้ง
	หลุมเปิด
	ที่กำลังเนือพื้นดิน
	ที่กำลังใต้พื้นดิน
	บ่อมป็น

รูปที่ 33 สัญลักษณ์บ่อมสนาม

สัญลักษณ์	ความหมาย
	ลวดสะดุด
	เครื่องกีดขวางจตุรมุข พื้นมังกร ติดอยู่กับที่ และสำเร็จรูป
	เครื่องกีดขวางจตุรมุข พื้นมังกร ยกไป - มาได้
	เครื่องกีดขวางจตุรมุข พื้นมังกร สำเร็จรูป ยกไป - ยกมาได้

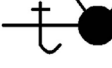
รูปที่ 34 สัญลักษณ์เครื่องกีดขวาง

สัญลักษณ์	ความหมาย
	เครื่องปิดกั้นถนน ที่คาดคิดว่าจะทำขึ้น
	เครื่องปิดกั้นถนน ที่ทำแล้ว แต่ยังผ่านไป - มาได้
	เครื่องปิดกั้นถนน, หลุมระเบิด หรือทำลายสะพานสมบูรณ์ แบบผ่านไป - มาได้

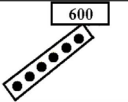
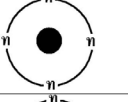
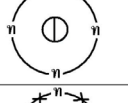
รูปที่ 36 เครื่องปิดกั้นถนนหลุมระเบิดและทำลายสะพาน

สัญลักษณ์	ความหมาย
	พื้นที่ถูกทำลายแล้ว
	คูัดกรถถึงชนิดปิด
	คูัดกรถถึงชนิดเปิด
	เครื่องกีดขวางรถถึงไม่จำกัดแบบ
	เครื่องกีดขวางท่อนไม้ หรือรางรถไฟปัก หรือ อย่างอื่นที่คล้ายกัน
	เครื่องกีดขวางจตุรมุข พื้นมังกร และอื่น ๆ ที่คล้ายกัน ติดอยู่กับที่
	กำแพงดักรถถึง หรือมูลดิน
	ลวดไม่จำกัดแบบ
	รั้วลวดหนามชั้นเดียว
	รั้วลวดหนามสองชั้น
	รั้วลวดหนามกระโจม
	รั้วลวดหนามกระโจมต่ำ
	รั้วลวดหนามกระโจมสูง
	ลวดหีบเพลงชั้นเดียว
	ลวดหีบเพลงสองชั้น

รูปที่ 35 ตัวอย่างการเขียนสัญลักษณ์ที่ตั้งกิจการ

สัญลักษณ์	ความหมาย
	ทุ่นระเบิดไม่ทราบชนิด
	ทุ่นระเบิดสังหาร (เมื่อถูกแล้วทำให้ ไร้สมรรถภาพ)
	ทุ่นระเบิดดักกรถถัง
	ทุ่นระเบิดดักกรถถัง แบบกับระเบิด
	ทุ่นระเบิดดักกรถถัง แบบสองทุ่น
	ทุ่นระเบิดดักกรถถัง แบบสองทุ่น และกับระเบิด
	กับระเบิด
	ทุ่นระเบิดสังหาร โยงต่อกับลวดสะกด
	แนวทุ่นระเบิดดักกรถถัง
	แนวทุ่นระเบิดสังหาร
	แนวทุ่นระเบิดดักกรถถัง ผสมทุ่นระเบิดสังหาร
	ชุดกลุ่มทุ่นระเบิด

รูปที่ 37 สัญลักษณ์ทุ่นระเบิด

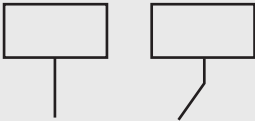
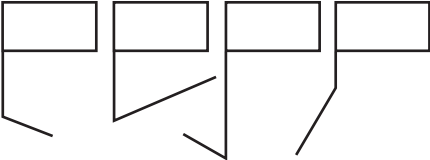
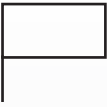
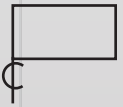
สัญลักษณ์	ความหมาย
	สนามทุ่นระเบิด ผสมทุ่นระเบิด ดักกรถถัง และทุ่นระเบิดสังหาร จำนวน 400 ทุ่น
	สนามทุ่นระเบิดดักกรถถัง จำนวน 600 ทุ่น
	สนามทุ่นระเบิดดักกรถถัง ไม่มีรั้วกั้นเขต
	สนามทุ่นระเบิดไม่ทราบชนิด ไม่มีรั้วกั้นเขต
	สนามทุ่นระเบิดลวง มีรั้วกั้นเขต

รูปที่ 38 สัญลักษณ์สนามทุ่นระเบิด

เครื่องหมายทางทหาร

คำจำกัดความ “เครื่องหมายทางทหาร” คือ เครื่องหมายชนิดหนึ่งที่เกิดจากการเขียนรูป ตัวเลข อักษร คำย่อ สี แล้วผสมกัน เพื่อใช้แสดงให้รู้จักหน่วยทหาร หรือกิจการ หรือสถานที่ตั้งทางทหาร

1. ระบบเครื่องหมายแสดงหน่วยทหาร

เครื่องหมาย	คำอธิบาย
	เครื่องหมายแสดงหน่วยทหาร คือรูปสี่เหลี่ยม
	เครื่องหมายแสดงหน่วยทหาร อาจเขียนเส้นกึ่งกลาง ด้านล่างต่อตรงลงไป หรือโค้งไปตามต้องการก็ได้ ปลายของเส้นที่ต่อเนื่องแสดงที่ตั้งที่แน่นอนของหน่วยทหารในแผนที่
	กองบังคับการของหน่วย แสดงด้วยเส้นด้านตรง เขียน ทับด้านซ้ายของเครื่องหมายของหน่วย ปลายของ เส้นด้านตรง หมายถึง ที่ตั้งที่แน่นอนของกอง บังคับการนั้น เส้นนี้อาจตรงหรือโค้งก็ได้
	กองบังคับการหลายๆหน่วยตั้งอยู่ในที่เดียวกัน ให้ เขียนรูปธงสี่เหลี่ยมตามจำนวนของกองบังคับการ นั้นๆ ซ้อนกัน แต่ละรูปธงสี่เหลี่ยมแทนกอง บังคับการหนึ่งแห่ง
หลัก 	ที่บังคับการหลัก
หลัง 	ที่บังคับการหลัง
ยุทธ 	ที่บังคับการทางยุทธวิธี
	ผู้สลับสาย ณ กองบัญชาการ

เครื่องหมาย	คำอธิบาย
	ทুমสายโทรศัพท์
	ที่ตั้งขบวนสัมภาระ
รปภ.	หากไม่มีเครื่องหมายแสดงประเภทของเหล่าทหารกำหนดไว้ อาจใช้คำย่อที่แสดงภารกิจของหน่วยเขียนไว้ภายในรูปสี่เหลี่ยม
 เส้นแบ่งเขต ระหว่างกองพันทหารราบที่ 2 และ 3	เส้นแบ่งเขตทางข้าง แสดงด้วยเส้นทึบ พร้อมด้วยเครื่องหมายแสดงขนาดหน่วยเขียนไว้ตรงช่องว่างตามหน่วย เหล่า และชาติ ถ้าจำเป็นให้เขียนไว้แต่ละด้านของเครื่องหมายแสดงขนาด ถ้าเส้นแบ่งเขตทางข้างของหน่วยที่มีขนาดไม่เท่ากัน ให้ใช้สัญลักษณ์ของหน่วยที่ใหญ่กว่า
ร.ยก.12 ทน.1	เส้นเขตหลัง ให้ใช้เครื่องหมายแสดงขนาดของหน่วยที่เล็กกว่า หรือ ให้ใช้สัญลักษณ์ของหน่วยรับการบังคับบัญชา แสดงไว้เพื่อป้องกันการสับสน
 ฉก.พัน.ร.121 ฉก.พัน.ร.122 มีผลใน (หมุนวนเวลา)	เส้นแบ่งเขตที่เสนอ เส้นแบ่งเขตในอนาคต แสดงด้วยเส้นประพร้อมกับเวลาหรือสภาพการมีผลใช้บังคับ และกองบังคับการที่กำหนดเส้นแบ่งเขตนั้น
	จุดประสานเขต แสดงด้วยรูปวงกลมมีเครื่องหมาย "X" อยู่ภายในตรงกลาง และเขียนบนเส้นแบ่งเขต เมื่อเขียนบนแนวขอบหน้าที่ยื่น และแนวที่ยื่นรักษาด่านทั่วไปต้องเขียนชื่อแนวนั้นๆ ประกอบด้วยเช่น "ชนพร." และ "นทตป."
ชนพร. ชนพร. ชนพร. ชนพร. ชนพร. ชนพร.	ขอบหน้าพื้นที่การรบ โดยทั่วไป ขอบหน้าพื้นที่การรบ ในอนาคต(ที่คาดไว้) ขอบหน้าพื้นที่การรบ ยังซึ่งไม่มีการวางกำลัง

เครื่องหมาย

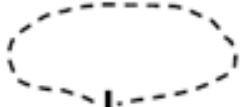
คำอธิบาย

ชนพร. ชนพร.

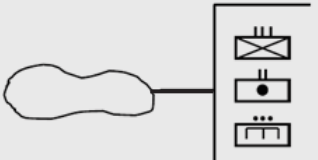
ขอบหน้าพื้นที่การรบ ที่มีการวางกำลังของฝ่ายเรา

พื้นที่ของหมวด พื้นที่ของหมวดทหารราบ

เมื่อไม่อาจเขียนเส้นแบ่งเขตระหว่างหน่วยต่างๆ ได้ แต่มีความจำเป็นแสดงพื้นที่ของหน่วยนั้นๆ ให้เขียนเส้นล้อมรอบแสดงเป็นพื้นที่ และเขียนเครื่องหมายแสดงขนาดหน่วยตรงช่องว่างระหว่างเส้น หรือเขียนเครื่องหมายแสดงหน่วยไว้ภายในเส้นล้อมรอบนี้ก็ได้

พื้นที่ที่คิดจะให้กองร้อยยึดครอง

พื้นที่ที่ตั้งใจจะเข้าไปยึดครองให้แสดงด้วยเส้นประ และอาจจะเขียนเครื่องหมายแสดงหน่วยหรือเครื่องหมายแสดงหน่วยประกอบกับเส้นนี้ก็ได้

หากมีหน่วยทหารหลายหน่วยตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน ให้เขียนเครื่องหมายแสดงหน่วยทั้งหลายนั้นเรียงซ้อนกัน แล้วเขียนเส้นตรงไปยังพื้นที่ที่หน่วยเหล่านั้นตั้งอยู่

แนวหน้าของการวางกำลังฝ่ายเรา แสดงด้วยเส้นโค้งติดต่อกัน

แนวหน้าของการวางกำลังข้าศึก แสดงด้วยเส้นโค้งคู่ติดต่อกัน

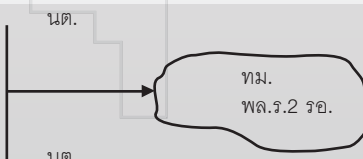
แนวที่หน่วยลาดตระเวนฝ่ายเรายึดอยู่อย่างบางๆ (วางกำลังข้างหน้าฝ่ายเรา) แสดงด้วยจุดโค้งติดต่อกัน

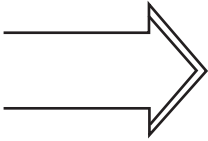
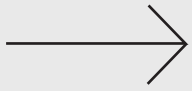
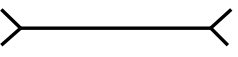
แนวที่หน่วยลาดตระเวนของข้าศึกยึดอยู่อย่างบางๆ (วางกำลังข้างหน้าของข้าศึก) แสดงด้วยจุดวงกลมเล็กๆ ติดต่อกัน

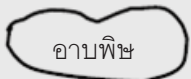
ทม. หรือ ทม. พล.ร.2 รอ.

ที่หมายต่างๆ แสดงด้วยเส้นทึบล้อมรอบพื้นที่และเขียนคำย่อ "ทม." ไว้ภายใน เมื่อต้องการแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมให้เขียน หน่วยเจ้าของที่หมายลงไปด้วย

นต. นต.

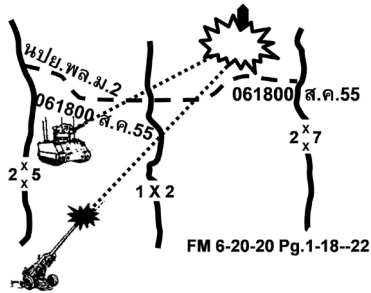
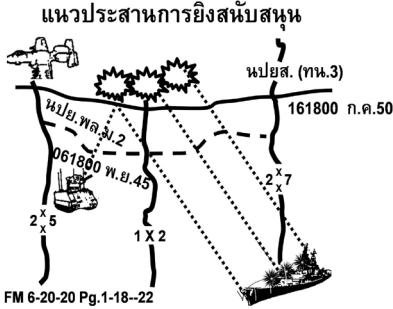
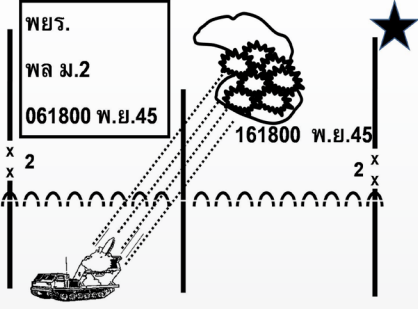
เมื่อต้องการแสดงทิศทางเข้าดีไปยังที่หมาย ให้เขียนลูกศรเพิ่มขึ้นจากแนวออกดีไปยังที่หมาย (ลูกศรไม่ได้แสดงเส้นทางที่แน่นอนสำหรับการเข้าดี แต่จะแสดงเพียงทิศทางเข้าดีเท่านั้น)

เครื่องหมาย	คำอธิบาย
	เมื่อต้องการจะแสดงทิศทางเคลื่อนที่โดยทั่วไปของหน่วย ให้เขียนเครื่องหมายลูกศรประกอบกับคำเขียนว่า “เส้นหลักการรุก” ประกอบด้วยก็ได้
	ทิศทางเข้าตีตรง
	ทิศทางเข้าตีหลัก
	เส้นหลักการรุกทางอากาศ
	ช่องทาง
ชนม. ————— ชนม.	ขอบหน้าที่มั่นตั้งรับ
	ฐานออกตี
นทดร. ————— นทดร.	แนวที่มั่นรักษาด้านรบ
นทดป. ————— นทดป.	แนวที่มั่นรักษาด้านทั่วไป
ชั้นเขียว ————— ชั้นเขียว ชั้น ก. ————— ชั้น ก. ชั้น 2 ————— ชั้น 2	ชั้นการเคลื่อนที่ (ใช้รหัส ,อักษร หรือ ตัวเลข)
นต. ————— นต.	แนวออกตี
นปยส. ————— นปยส.	แนวประสานการยิงสนับสนุน (สีดำทึบ) (แนวประเทศเด่นชัดสำหรับ บ.และ ป.)

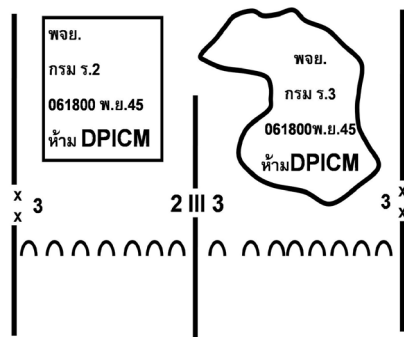
เครื่องหมาย	คำอธิบาย
นปย. ----- นปย.	แนวประสานการยิง (สีดำประ)
นป.ขั้นสุดท้าย ————— นป.ขั้นสุดท้าย	แนวประสานขั้นสุดท้าย
 แนวทางการแทรกซึม	แนวทางแทรกซึม
นต. / คือ ทป. ————— นต. / คือ ทป.	แนวออกตี คือ ที่ตั้งปัจจุบัน
นต. / นป. ————— นต. / นป.	แนวออกตี คือ แนวปะทะ
นต./คือ นกฟ. ————— นต./คือ นกฟ.	แนวออกตี คือ แนวหน้าของการวางกำลังฝ่ายเดียวกัน
	พื้นที่รวมพล
 อาบพิษ	พื้นที่อาบพิษ
————— ฟ —————	แนวพรางแสงไฟ
 จต.	จุดตรวจจสอบ
 จว.	จุดเริ่มต้น
 จย.	จุดแยก
	จุดติดต่อ/ประสาน
	จุดตัดสินใจ

2. มาตรการประสานการยิงสนับสนุน

มาตรการที่ทำให้การโจมตีต่อเนื่องเป้าหมายได้ง่ายขึ้น เขียนเป็นสัญลักษณ์และกำกับตัวอักษรสีดำ ถ้ากองร้อยชุดรบเคลื่อนที่ผ่านแนวที่เป็นมาตรการอำนวยความสะดวก อาจเสี่ยงต่อการโจมตีด้วยกำลังทางอากาศและปืนใหญ่ของฝ่ายเรา การเข้าไปถึงและข้ามแนวเหล่านี้ต้องรายงานไปยังหน่วยการยิงของ ปืนใหญ่และขีปนาวุธของกองพัน

สัญลักษณ์	คำอธิบาย
	แนวประสานการยิง (นปย.) คือ แนวที่อาวุธยิงสนับสนุนภาคพื้นสามารถจะทำการยิงข้ามไปได้โดยไม่ต้องมีการประสานเพิ่มเติม กำหนดโดย กรม หรือสูงกว่า
	แนวประสานการยิงสนับสนุน (นปยส.) คือ แนวที่อาวุธยิงสนับสนุนทุกระบบสามารถทำการโจมตีเป้าหมายที่อยู่เลยแนวนี้ออกไปโดยไม่ต้องมีการประสานเพิ่มเติม ถ้าหากผลของการยิงไม่กระทบต่อหน่วยทหารฝ่ายเราหรือตกหน้าแนวนี้ ปกติจะกำหนดลงบนภูมิประเทศที่เห็นเด่นชัด กำหนดโดย กองทัพน้อย หรือกองพลอิสระ
	พื้นที่ยิงเสรี (พยร.) คือ พื้นที่ซึ่งอาวุธทุกชนิดสามารถทำการยิงโดยไม่ต้องมีการประสานเพิ่มเติม ปกติจะกำหนดบนภูมิประเทศที่เห็นเด่นชัด มาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อความปลอดภัยของกำลังทหารฝ่ายเดียวกันเป็นมาตรการจำกัดนั้น มาตรการจำกัดทุกชนิดเขียนเป็นสัญลักษณ์ กำกับด้วยอักษรสีดำ กำหนดโดย กองพล หรือสูงกว่า
	แนวจำกัดการยิง (นจย.) เป็นแนวที่กำหนดขึ้นระหว่างหน่วยสองหน่วยที่เคลื่อนที่เข้าหากัน ห้ามทำการยิงใดๆ ข้ามแนวนี้โดยไม่ประสานกับหน่วยที่อยู่อีกด้านหนึ่งของแนวเสียก่อน กำหนดโดย ผู้บังคับบัญชาของหน่วยที่มาบรรจบกัน

สัญลักษณ์

คำอธิบาย

พื้นที่จำกัดการยิง (พจย.) คือ พื้นที่กำหนดเขตจำกัดการยิงไว้ การยิงใดๆ ที่นอกเหนือข้อจำกัดที่กำหนดจะต้องประสานกับกองบังคับการหน่วยที่จัดตั้งเสียก่อน
กำหนดโดย กองพัน หรือสูงกว่า

- ◆ ห้ามทำการยิง หรือ ผลจากการยิงไปกระทบ เว้น
 1. บก. หน่วยจัดตั้งอนุมัติ
 2. เมื่อมีข้าศึกทำการยิงจากพื้นที่นั้น
- ◆ กองพลขึ้นไป (ประสาน จหน. ฝ่ายบ้านเมือง)
- ◆ ภูมิประเทศเด่นชัด / ตารางพิกัด

พื้นที่ห้ามยิง (พหย.) คือ พื้นที่ซึ่งห้ามทำการยิงเข้าไปหรือผลของการยิงอาจมีผลกระทบ เว้นเมื่อภารกิจกำหนดหลังจากที่ได้มีการประสานกับกองบังคับการหน่วยที่จัดตั้งเสียก่อน
กำหนดโดย กองพล หรือสูงกว่า

เอกสารอ้างอิง : แนวสอน วิชาแผนที่ รร.ร.ศร.
: คู่มือ ว่าด้วยการยิงสนับสนุน พ.ศ. 2536
: The Battle Staff Smartbook (Third Revised Edition 2010)

7. คำสั่งการรบและตัวอย่าง

1. คำสั่งทางทหารในการยุทธ์ มี 3 ประเภทได้แก่ คำสั่งเตือน (Warning Order), คำสั่งยุทธการ (Operation Order), คำสั่งเป็นส่วนๆ (FRAGO – Fragmentary Order)

- คำสั่งเตือน เป็นคำสั่งที่แจ้งล่วงหน้าถึงการปฏิบัติ หรือคำสั่งต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติตาม ที่ได้รับจากหน่วยเหนือเป็นได้ทั้งลายลักษณ์อักษร และด้วยวาจาเมื่อ ผบ.หน่วย ได้รับคำสั่งเตือนแล้ว จะต้องรีบกระจายข่าวหรือคำสั่งให้หน่วยรองทราบ เพื่อเตรียมการในส่วนที่สามารถกระทำได้ คำสั่งเตือนสามารถออกให้หน่วยรองได้หลายๆ ครั้ง แต่เมื่อรวมเข้าด้วยกันแล้ว ควรครอบคลุมเรื่องต่างๆ ดังนี้

- 1) สถานการณ์ฝ่ายข้าศึก

- 2) สถานการณ์ฝ่ายเรา

- 3) ภารกิจของหน่วย

- 4) แผนการใช้หน่วยต่างๆ ที่สามารถตกลงใจได้

- 5) การเตรียมการ ได้แก่ การเปิดรับยุทธโศปกรณ์พิเศษ กระสุน เสบียง การส่งคืนยุทธโศปกรณ์ที่เกินอัตรา รวมถึงการเคลื่อนย้ายที่จำเป็น

- 6) ข้อห้ามข้อหวงใย

- 7) การนัดหมายไปรับคำสั่ง

- คำสั่งยุทธการ เป็นคำสั่งที่ใช้สำหรับการปฏิบัติการที่ต้องมีการประสาน เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงใจของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินกลยุทธ์คราวหนึ่ง คำว่า “คำสั่งยุทธการ” เป็นคำกว้าง ๆ และหมายรวมถึงคำสั่งยุทธการสำหรับการปฏิบัติทางยุทธวิธี และ คำสั่งการเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธีด้วย ผู้บังคับหน่วยช่วยรบจะใช้คำสั่งยุทธการเพื่อสั่งการทำงานในหน่วยของตนด้วย

- คำสั่งเป็นส่วน ๆ เป็นคำสั่งที่กล่าวถึงบางส่วนของคำสั่งที่ละเอียดอื่น ๆ หรือ กล่าวถึงข้อเปลี่ยนแปลงจากคำสั่งที่ออกไว้เดิม คำสั่งนี้มักจะออกมาในรูปแบบสั้น ๆ ด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร เช่นเดียวกับกับคำสั่งเตือน เพื่อจะแจ้งข่าวสารที่แยกออกมาจากคำสั่งสมบูรณ์ที่มีรายละเอียดมากเกินไป เป็นคำชี้แจงของผู้บังคับบัญชา ในขณะที่คำสั่งสมบูรณ์กำลังดำเนินการจัดทำอยู่หรือก่อนที่จะทำเสร็จสิ้นสมบูรณ์ ใช้เป็นเครื่องมือที่ให้คำแนะนำเฉพาะผู้บังคับหน่วยรองที่ไม่จำเป็นต้องรับทราบคำสั่งสมบูรณ์ทั้งฉบับ โดยปกติจะใช้เพื่อแก้ไขคำสั่งฉบับปัจจุบันให้ทันต่อเหตุการณ์

2. แบบฟอร์มคำสั่งการรบ

- คำสั่งเตือน

1. สถานการณ์ (SITUATION) มุ่งรายละเอียดสั้นๆ หน่วยสทบและหน่วยแยก

2. ภารกิจ (MISSION) ได้จากกิจถลงใหม่ (RESTATE MISSION) ในขั้นตอนการวิเคราะห์ภารกิจ

3. คำแนะนำทั่วไป (GENERAL INSTRUCTIONS)

- ก. สายการบังคับบัญชา

- ข. ชุดปฏิบัติการพิเศษ หรือการจัดกำลังตามภารกิจ

- ค. เครื่องแบบและยุทธโศปกรณ์ที่เปลี่ยนไปจาก รปจ. เช่น ไม่นำเป้สนามไป, นำหรือไม่นำหมวกเหล็กไป

ง. อาวุธพิเศษ, กระสุน หรือยุทธโศปกรณ์นอกจาก รปจ. เช่น ทูมระเบิด, โยธะกา

จ. ตารางเวลาขั้นต้น คิดจากการวิเคราะห์ภารกิจ

1) เวลาเริ่มเคลื่อนย้าย

2) เวลาและสถานที่รับคำสั่ง และผู้ที่ไปรับคำสั่ง (นอกเหนือจาก รปจ.)

3) เวลาที่คาดว่าจะเริ่มปฏิบัติ

4) เวลาตรวจ และสิ่งที่ต้องตรวจ

5) เวลาซักซ้อม และการปฏิบัติที่ต้องซักซ้อม เช่น การปฏิบัติ ณ ที่หมาย, การสร้างสะพาน, การค้นหาเฉลยศึก และการปฏิบัติอื่นๆ ถ้ามีเวลา

6) คำแนะนำเพิ่มเติมที่ต้องการ หรือตาม รปจ.

4. คำแนะนำพิเศษ (SPECIAL INSTRUCTIONS)

ก. ต่อบุคคลต่างๆ เช่น รอง ผบ.หน่วย, ผบ.หน่วยรอง, จนท.สื่อสาร, จนท.พยาบาล, ผตบ. และส่วนสมทบ

ข. ผู้ที่จะช่วยในการเตรียมการเรื่องคำสั่งยุทธการ(ตาม รปจ.)

ค. อื่นๆ ที่ต้องการ

● คำสั่งยุทธการ

1.สถานการณ์

ก.ฝ่ายข้าศึก

1) กำลัง (การประกอบกำลัง/อาวุธ, การวางกำลัง, การส่งกำลังบำรุง, ประสิทธิภาพในการรบ และขวัญของข้าศึก)

2) ซีดความสามารถของข้าศึก

3) สรุปแนวโน้มการปฏิบัติของข้าศึก

ข.ฝ่ายเรา (ระบุมารการ, ที่ตั้งของหน่วยซึ่งมีผลกระทบต่อการปฏิบัติการ)

1) หน่วยเหนือ (ระบุมารการ, ที่ตั้ง และ ให้ระบุ เจตนารมณ์ของ ผบ.หน่วยเหนือ ไว้ในข้อนี้ด้วย)

2) หน่วยทางซ้าย

3) หน่วยทางขวา

4) หน่วยข้างหน้า (ถ้ามี)

5) กองหนุนหรือหน่วยข้างหลัง

6) อาวุธยิงสนับสนุน (ระบุระบบอาวุธที่จะเข้ามาสัมพันธ์กับหน่วยซึ่งหน่วยรองควรจะทำ)

ค.หน่วยสมทบและหน่วยแยก

ง.สมมุติฐาน (จะระบุเมื่อเป็นแผนยุทธการ)

2. การกิจ (ระบุมารการของหน่วย “ใคร ทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน ทำไม” (ไม่มีอย่างไร)

3. การปฏิบัติ

ก.แนวความคิดในการปฏิบัติ

1) เจตนารมณ์ (ของตนเอง)

2) กลยุทธ์

3) การยิง

- ข. การสั่งส่วนดำเนินกลยุทธ์หลัก(เรียงจากหน่วยดำเนินกลยุทธ์หลัก ตามลำดับความสำคัญในการใช้หน่วย)
- ค. การสั่งหน่วยรองอื่นๆ (ตามจำนวนที่มีทั้งหมดจนครบถ้วน ในข้อ ง., จ.,... ยกเว้น หน่วยรองที่ทำหน้าที่เป็นกองหนุน)
 - (ตัวอักษรต่อจากหน่วยดำเนินกลยุทธ์). การสั่งหน่วยยังสนับสนุนในอัตรา
 - (ตัวอักษรต่อมา). การสั่งหน่วยสมทบ
 - (ตัวอักษรต่อมา). การสั่งหน่วยกองหนุน
 - (ตัวอักษรตัวสุดท้าย). คำแนะนำในการประสาน(ควรแจ้งแผนเผชิญเหตุที่สำคัญให้ ผบ.หน่วยรองไปเตรียมการ)
- 4. การช่วยรบ
 - ก. กล่าวทั่วไป ระบุที่ตั้งตำบลส่งกำลัง ขบวนสัมภาระ
 - ข. การส่งกำลัง
 - 1) สป.1 (อาหาร/น้ำ)
 - 2) สป.2 และ 4(สิ่งของในอัตราและนอกอัตรา)
 - 3) สป.3 (น้ำมัน)
 - 4) สป.5 (กระสุน/วัตถุระเบิด)
 - ค. การซ่อมบำรุง
 - 1) ข้อกำหนดในการซ่อมบำรุง
 - 2) การรวบรวม ป.เก็บซ่อม
 - ง.การรักษาพยาบาลและการส่งกลับ
 - จ.กำลังพล
 - ฉ.กิจการพลเรือน
- 5. การบังคับบัญชาและการติดต่อสื่อสาร
 - ก. การบังคับบัญชา
 - 1) ที่ตั้งของ ทก.หน่วย
 - 2) ที่อยู่ของ ผบ.หน่วย ในระหว่างการรบ
 - 3) การแต่งตั้งทำการแทนเมื่อ ไม่สามารถควบคุมการรบได้
 - ข. การติดต่อสื่อสาร
 - 1) สัญญาณต่างๆ ที่กำหนด
 - 2) นามเรียกขาน, ความถี่วิทยุ หรือ นปส. ที่ใช้
 - 3) ข้อห้าม/ข้อจำกัดในการสื่อสาร

● คำสั่งเป็นส่วนๆ

1. หน่วยที่ออกคำสั่ง/ผู้สั่ง
2. วันเวลาที่สั่ง
3. ผู้รับทราบ/ผู้รับปฏิบัติ
4. อ้างถึงคำสั่งหรือข้อมูลเดิม (ถ้ามี)
5. เนื้อหาของคำสั่งโดยระบุ (ใคร ทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน ทำไม และอย่างไร) เท่าที่จำเป็นและเพียงพอที่จะทำให้ผู้รับคำสั่งเข้าใจได้

3. แนวทางการให้คำส่งยุทธการด้วยวาจา

- ปัจจัยของการนำไปสู่ความสำเร็จของการปฏิบัติการกิจประการหนึ่ง คือการถ่ายทอดคำสั่งด้วยวาจา ระหว่างผู้บังคับบัญชา และ ผบ.หน่วยรอง หรือหน่วยรับปฏิบัติ ซึ่งจะมีการให้คำสั่ง 2 ลักษณะคือ คำสั่งเตือน (ข้อความหรือข้อเขียน) และการให้คำส่งยุทธการด้วยวาจาของ ผบ.หน่วย แก่หน่วยรองของตน ทั้งนี้การให้คำสั่งหรือ การนำเสนอข้อมูลจะต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมก่อน-หลัง-มีการจัดเตรียมทีมงาน-สิ่งอุปกรณ์-มีการ ชักซ้อมการปฏิบัติในขั้นตอนการให้คำส่งยุทธการด้วยวาจาเป็นอย่างดี
- ความสำเร็จการให้คำสั่งด้วยวาจาขึ้นอยู่กับ
 - 1) ผู้ให้คำส่งยุทธการด้วยวาจาจะต้องสร้างความพร้อม และความเชื่อมั่นของตนเองด้วยการ
 - ศึกษารายละเอียดในคำส่งยุทธการและรายละเอียดประกอบคำส่งยุทธการของหน่วยเหนือให้มากที่สุดโดยมุ่งไปในประเด็นเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับหน่วยตนเอง
 - ทำการ ลว. ทั้งในภูมิประเทศจริงและบนแผนที่เพื่อกำหนดจุดที่เหมาะสมในการให้คำสั่งฯ
 - หน่วยระดับกองร้อยลงมาให้ ผบ.หน่วยพิจารณาเลือกตัวบุคคล(จัดทีมงานการให้คำสั่ง) และแบ่ง มอบงานที่เหมาะสมให้ เช่น การจัดทำภูมิประเทศจำลองหรือโต๊ะทราย และช่วยเหลือ ผู้บังคับหน่วยในระหว่างให้ คำสั่งด้วยวาจา
 - ผบ.หน่วยจะต้องทำการชักซ้อมการให้คำสั่งกับเจ้าหน้าที่(ทีมงานให้คำสั่ง)ที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ขั้นตอนที่กำหนดก่อนให้แก่หน่วยรองทุกครั้ง
 - นำลักษณะภูมิประเทศจริงมาใช้อ้างอิงประกอบในแผนที่ หรือภูมิประเทศจำลอง หรือ โต๊ะทราย
 - ผบ.หน่วยควรพิจารณาให้คำส่งยุทธการด้วยวาจาด้วยความเข้าใจคำสั่ง ในลักษณะเป็นไปตาม ภาพลำดับการปฏิบัติทางยุทธวิธี
 - จัดเตรียมสิ่งอุปกรณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการให้คำสั่งให้ครบถ้วน รวมไปถึงสิ่งที่ต้องจัดทำขึ้น ใหม่ โดยแจกจ่ายให้กับหน่วยที่มารับคำสั่งอย่างเพียงพอ
 - ศึกษาทำความเข้าใจในรายละเอียดของแบบรายการคำสั่งยุทธการ ทั้ง 5 ข้อให้ชัดเจน (ว่าด้วย เรื่องอะไร-เขียนอย่างไร-จะนำข้อมูลจากไหนมาลง-มีความเชื่อมโยงกับรายละเอียดในข้ออื่นๆ อย่างไร)
 - ผบ.หน่วย ไม่ควรอ่านคำสั่งยุทธการให้หน่วยรองฟัง ควรทำการจดบันทึกรายละเอียดข้อความที่ สำคัญ หรือที่จดจำได้ยาก(หมายเลขพิกัด/ตัวเลขต่างๆ)และอาจที่ให้ผลิตพลาด ใส่กระดาษแผ่นเล็กไว้เตือนความจำ ตัวอย่างเช่น เจตนารมณ์ของหน่วยเหนือ, การกิจหน่วยเหนือ/ของตน, หมายเลขพิกัดที่ตั้งต่างๆ และอื่นๆ
 - สิ่งอุปกรณ์ (เครื่องช่วยให้มองเห็นภาพสนามรบ)เป็นเครื่องช่วยให้ผู้ที่เข้ารับฟังได้มองเห็นภาพ ของสนามรบ หรือภาพของการปฏิบัติของหน่วยบางประการ และสามารถทำความเข้าใจแผนได้ง่ายและดียิ่งขึ้น สิ่งอุปกรณ์ที่ช่วยเหลือ ผบ.หน่วยในการให้คำสั่งฯ จะประกอบด้วย
 - ภูมิประเทศจำลองหรือโต๊ะทราย : เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายควรพิจารณาถอด รายละเอียดที่มีอยู่ในคำสั่งนำลงไปวางเป็นสัญลักษณ์ในภูมิประเทศจำลองหรือโต๊ะทรายให้มากที่สุดเพื่อประโยชน์ใน การให้คำสั่งและทำให้ผู้มารับฟังคำสั่ง มองเห็นภาพของพื้นที่ปฏิบัติการ หรือภาพ การปฏิบัติการรบได้
 - คำส่งยุทธการ, แผ่นบรีวาร และรายละเอียดอื่นๆประกอบ
 - ตารางการปฏิบัติของหน่วย
 - ภาพร่างแนวความคิดในการปฏิบัติ
 - แผนที่สังเขป
 - และอื่นๆ

หมายเหตุ ผบ.หน่วย ควรถอดภาพการปฏิบัติต่างๆ ของภารกิจที่เป็นร้อยแก้วในคำสั่งยุทธการของหน่วย เนื้อที่ได้รับมา รวมทั้งข้อมูลข่าวสาร และ หขส.ที่สำคัญอื่นๆ ออกมาเป็นสัญลักษณ์ทางทหาร แล้วนำไปลงใน ภูมิประเทศจำลอง หรือโต๊ะทรายให้มากที่สุด

หมายเหตุ ลำดับขั้นการชี้แจง ผบ.หน่วยจะพิจารณาแบ่งเป็นกี่ยี่สิบของการนำเสนอก็ได้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเนื้อหา และความสามารถของผู้ให้

- สถานที่ในการให้คำสั่ง พิจารณาเลือกจุด หรือตำบลที่ทั้งผู้ให้คำสั่งยุทธการด้วยวาจาและผู้ที่ได้รับคำสั่งสามารถมองเห็นพื้นที่ปฏิบัติการได้ครอบคลุมพื้นที่ปฏิบัติการได้มากที่สุด และจะต้องปลอดภัยจากการตรวจการณ์จากฝ่ายตรงข้ามมากที่สุด

- ลำดับการให้คำสั่ง การให้คำสั่งยุทธการด้วยวาจา จะต้องศึกษาคำสั่งยุทธการที่รับมาจากหน่วยเหนือ, รายละเอียดต่างๆ ให้เข้าใจ, กำหนดรูปแบบการให้คำสั่งฯ ให้มีความสอดคล้องกับลำดับขั้นการปฏิบัติทางยุทธวิธีใน ภารกิจที่ได้รับมอบ จัดลำดับความคิดและลำดับขั้นในการให้คำสั่งยุทธการดังนี้ (ไม่จำเป็นจะต้องเรียงตามหัวข้อใน คำสั่งยุทธการแต่องค์ประกอบของเนื้อหาที่ให้คำสั่งจะต้องครบถ้วนสมบูรณ์)

- ลำดับที่ 1 อธิบายลักษณะภูมิประเทศ(ที่เด่น)ของพื้นที่ปฏิบัติการในภาพรวม ประกอบภูมิประเทศ จำลองหรือโต๊ะทราย กับภูมิประเทศจริง(ถ้าทำได้) ตัวอย่างเช่น

- 1) ทิศเหนือ-ใต้-ตก-ออก-เทือกเขา-แม่น้ำลำธาร
- 2) ที่สูงต่ำ-ทางน้ำไหล-ลักษณะพืชพันธุ์ไม้-ลักษณะพื้นผิวดิน
- 3) ลักษณะภูมิอากาศกลางวันและกลางคืน (ความชื้น, ความร้อน, ความเร็วลมและทิศทาง)
- 4) เริ่ม/สิ้นสุดแสงทางทหาร
- 5) และอื่นๆ

- ลำดับที่ 2 อธิบายลักษณะภูมิประเทศบริเวณใกล้เคียงและภายในพื้นที่ปฏิบัติการ ในลักษณะการ เปรียบเทียบ(เกือกล/ไม่เกือกล)ลักษณะภูมิประเทศบริเวณรอบพื้นที่ปฏิบัติการที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติ และในพื้นที่ปฏิบัติการโดยการนำหัวข้อ **ข้อพิจารณาลักษณะภูมิประเทศทางทหาร “OCOKA”** มาประกอบในการ พิจารณา ซึ่งจะเป็นการอธิบายเปรียบเทียบ-ความเชื่อมโยงของการปฏิบัติการกับลักษณะภูมิประเทศ และบ่งชี้ เฉพาะเจาะจงลงไปในลักษณะภูมิประเทศใด เกือกลต่อฝ่ายเรา/ฝ่ายข้าศึก ไม่เกือกลต่อฝ่ายเรา/ฝ่ายข้าศึก เพื่อ นำไปใช้ประโยชน์วางแผนดำเนินกลยุทธ์ ตัวอย่าง แผนการยิงสนับสนุนไปยังพื้นที่และตำบลต่างๆทั้งที่เป็นภูมิประเทศ สำคัญ หรือตำบลอับกระสุน, แผนการเคลื่อนที่ของหน่วยดำเนินกลยุทธ์ในพื้นที่ต่างๆ และอื่นๆ

- ลำดับที่ 3 อธิบายถึงสัญลักษณ์ต่างๆ ที่นำลงไปวาง หรือเขียนลงบนภูมิประเทศจำลองหรือโต๊ะทราย หน่วยทางซ้าย-ขวา-หน้า-หลัง-เรา-รอง-อื่นๆ ประกอบด้วยตัวอย่างเช่น ที่ตั้ง ขนาด(นามหน่วย, หน่วย, ขนาดพื้นที่), ถ้าสัญลักษณ์มีลักษณะเป็นเส้น เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างหน่วย..... ทอดตัวไปตาม... จุดประสานการปฏิบัติฝึก.....

- ลำดับที่ 4 สถานการณ์ฝ่ายข้าศึก กำลัง, การวางกำลัง, การประกอบกำลัง, ที่ตั้ง, พฤติกรรม, ขวัญ, อาวุธ, แนวโน้มในการปฏิบัติการในระยะอันใกล้ และอื่นๆ

- ลำดับที่ 5 สถานการณ์ฝ่ายเรา เจตนารมณ์ของหน่วยเหนือ(1 หรือ 2 ระดับ), เจตนารมณ์ของ ผบ.หน่วย, กำลัง, การประกอบกำลัง, และอื่นๆ

- ลำดับที่ 6 ภารกิจ

- ลำดับที่ 7 การปฏิบัติ, กลยุทธ์, การยิง(ฉากการยิง, จุกระดมยิง, การเปลี่ยนย้ายที่ตั้งยิง และอื่นๆ), การ สนับสนุนการรบ/ช่วยรบ

- 1) กรณีที่หน่วยเคลื่อนที่ {การรบด้วยวิธีรุก, การรบด้วยวิธีรับถอย หรือการเคลื่อนย้ายหน่วย} ให้นำแนว ขั้นการเคลื่อนที่เป็นลำดับการอธิบายไปจนจบภารกิจ และเจาะจงรายละเอียดในการปฏิบัติลงไปในแต่ละแนวขั้นนั้นๆ

2) กรณีปฏิบัติการด้วยวิธีรับ ให้นำขั้นการปฏิบัติในการตั้งรับอธิบาย การปฏิบัติของหน่วย กตป. และ กตร., การปฏิบัติในพื้นที่ตั้งรับและการปฏิบัติบนแนวตั้งรับ, การปฏิบัติตามแผนเผชิญเหตุ และการปฏิบัติในพื้นที่ส่วน หลัง(ถ้ามี)

- ลำดับที่ 8 คำแนะนำในการประสานการปฏิบัติ และอื่นๆ

หมายเหตุ

- การอธิบายสัญลักษณ์ต่างๆในภูมิประเทศจำลองหรือบนแผนที่สถานการณ์ สามารถเลือกรูปแบบการ อธิบายได้หลายแบบตามความเหมาะสม เช่น การอธิบายตามระบบนาฬิกา ตามเข็ม หรือ ทวนเข็มนาฬิกา, จากซ้าย ไปขวา หรือ จากขวามาซ้าย, การอธิบาย จากล่างขึ้นบน หรือ จากบนลงล่าง และอธิบายไปตามลำดับขั้นในการปฏิบัติ ทางยุทธวิธี หรือลำดับขั้นการปฏิบัติของหน่วย

- การอธิบายต่างๆนั้น อาจเรียงลำดับของหน่วยดังนี้ เหนือ-เคียง-รอง-เรา-หน้า-หลัง

- **ผบ.หน่วยจะต้องทำในลำดับขั้นตอนการให้คำสั่งยุทธการคือ จะต้องอธิบายในลำดับที่ 1 และ 2 ก่อนเสมอ(ตามลำดับ) ส่วนในลำดับอื่นๆนั้น ผบ.หน่วย จะต้องพิจารณานำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม(ข้อมูล-ความสามารถของผู้ให้)**

- ตัวอย่าง แนวทางในการให้คำสั่งยุทธการ (ภารกิจเข้าตีเวลากลางคืน)

ผบ.หน่วย(ผบ.ร้อย) ให้คำสั่งแก่ส่วน ลว. (การลาดตระเวนหาข่าวเป็นเขต) ของหน่วยเพื่อทำการ ลว.ตรวจ ภูมิประเทศ, กำหนด(เส้นทางการเคลื่อนที่เวลาการคืน, แนววงกำลัง, ที่ตั้งจุดแยก มว., หมู่ และอื่นๆ), แนวปรับรูป ขบวน, ลักษณะของที่หมาย, พฤติกรรมของข้าศึก และอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลข่าวสารล่าสุดให้ ผบ.หน่วยใช้ในการวางแผน และให้คำสั่งด้วยวาจาในภารกิจเข้าตีเวลากลางคืนสามารถกำหนดขั้นการปฏิบัติได้กว้างๆเป็น 3 ขั้น

- ขั้นการศึกษา-จัดเตรียมข้อมูล

1) ผบ.หน่วย จะต้องทำการศึกษาข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่ได้รับมา แล้วทำการถอดข้อความออกมาเป็น สัญลักษณ์ทางทหาร หรือใช้สัญลักษณ์อื่นใดที่มีการตกลง ทั้งนี้ ผบ.หน่วย จะต้องมีการชี้แจงให้ทราบก่อนล่วงหน้า หรือก่อนให้คำสั่ง เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปลงในโต๊ะทราย หรือภูมิประเทศจำลองให้มากที่สุด ตัวอย่างข้อมูลที่จะต้อง ศึกษา เช่น

- คำสั่งยุทธการของหน่วยเหนือและรายละเอียดประกอบ

- ลักษณะภูมิประเทศ ที่สูงต่ำ ทางน้ำไหล พืชพันธุ์ไม้ ลักษณะพื้นผิวดินและลักษณะการลาดเอียง (ในขั้นต้นด้วยการ ลว.บนแผนที่) สภาพลมฟ้าอากาศ ลึน-เริ่มแสงทางทหาร

- ข้อพิจารณาภูมิประเทศทางทหาร “OCOKA” ณ จุดหรือพื้นที่ใดที่เกื้อกูล-ไม่เกื้อกูลต่อ ฝ่ายเรา/ข้าศึก

- ข้อมูลฝ่ายเรา/ฝ่ายข้าศึก ที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วย ลว.

- ข้อมูลจุดผ่านหน่วยในแนวหน้า เพื่อออก ลว.

- อื่นๆ

2) ผบ.หน่วย ชักข้อทำความเข้าใจ, กำหนดแบ่งพื้นที่การให้คำสั่งๆ เพื่อการเจาะจงลงในรายละเอียดที่สำคัญ และหรือ กำหนด หขส.ต่างๆในขั้นนั้นๆ ตัวอย่างการกำหนดพื้นที่เช่น

- จากหน้าแนววงกำลังฝ่ายเดียวกันไปจนถึงแนวปรับรูปขบวน (อาจแบ่งย่อยเป็น 2 หรือ 3 พื้นที่เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม)

- หรือ อาจแบ่งไปตามลักษณะในความรับผิดชอบในการ ลว. (จุดแยกต่างๆ) ตัวอย่างเช่น จากจุดออกดี ไปถึง จุดแยก มว., จากจุดแยก มว. ไปถึง จุดแยก หมู, จากจุดแยกหมู ไปถึง แนวปรับปรุงขบวน, จาก แนวปรับปรุงขบวน ไปถึง ที่หมาย และแนววางกำลังในการเสริมความมั่นคงและจัดระเบียบใหม่

3) การกำหนด หขส.

- จากจุดออกดีจนถึงแนวประสานการปฏิบัติขั้นสุดท้าย ตัวอย่างเช่น ลักษณะภูมิประเทศที่สำคัญ? ทั้งเกือกุล/ไม่เกือกุลต่อฝ่ายเรา [ให้นำข้อพิจารณาภูมิประเทศทางทหาร “OCOKA” มาใช้]

- จากแนวปรับปรุงขบวน ไปถึง ที่หมาย (ลักษณะภูมิประเทศที่สำคัญ? ทั้งเกือกุล/ไม่เกือกุลต่อฝ่ายเรา), ขนาดของที่หมาย?, จำนวนข้าศึก?, ชนิดของอาวุธและที่ตั้ง?, ที่ตั้งในส่วนการควบคุมบังคับบัญชา?, พฤติกรรมของข้าศึก(ขวัญ, วินัย)?, ลักษณะในการดัดแปลงที่หมาย?, ภาพถ่ายของที่หมาย, และอื่นๆ [ให้นำข้อพิจารณาภูมิประเทศทางทหาร “OCOKA” มาใช้]

4) ขั้นตอนการชี้แจงแก่หน่วย ลว.

- ลำดับที่ 1 กล่าวทักทายต่อกำลังพลทั่วไปพร้อมตรวจยอดและความพร้อมของหน่วย ลว.

- ลำดับที่ 2 ชี้แจงสัญลักษณ์ต่างๆที่มีอยู่บนโต๊ะทราย หรือภูมิประเทศจำลอง ประกอบกับภูมิประเทศจริง(ถ้าทำได้) และลำดับภาพหรือพื้นที่ในการชี้แจง

- ลำดับที่ 3 ชี้แจงลักษณะภูมิประเทศในภาพรวม(ที่สูงต่ำ-ทางน้ำไหล-พืชพันธุ์ไม้ ลักษณะพื้นผิวดิน และลักษณะการลาดเอียง-สภาพลมฟ้าอากาศ-สิ้น-เริ่มแสงทางทหาร และอื่นๆ) เท่าที่ ผบ.หน่วยมี และ ด้วยการ ลว.บนแผนที่

- ลำดับที่ 4 ชี้แจงลักษณะภูมิประเทศในพื้นที่ปฏิบัติการในลักษณะเชิงชี้โดยนำข้อพิจารณาภูมิประเทศทางทหาร “OCOKA” มาใช้ทั้งระบุในขั้นต้นว่า ณ จุดหรือพื้นที่ใดที่เกือกุล-ไม่เกือกุลต่อฝ่ายเรา/ข้าศึก

- ลำดับที่ 5 ข้อมูลฝ่ายเรา (การสนับสนุน, การช่วยเหลือ, เครื่องมือพิเศษ และอื่นๆ)ที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วย ลว.

- ลำดับที่ 6 ข้อมูลฝ่ายข้าศึก (ชัดความสามารถ, ขวัญ, อุปกรณ์พิเศษในการตรวจการณ์ หรือตรวจจับความเคลื่อนไหว และอื่นๆ)ที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วย ลว.

- ลำดับที่ 7 ข้อมูลจุดผ่านหน่วยในแนวหน้า เพื่อออกไป ลว.

- ลำดับที่ 8 หขส.ที่ ผบ.หน่วยต้องการจะต้องเรียงลำดับความสำคัญตามแนวการแบ่งพื้นที่การชี้แจงตามที่กล่าวไว้ในลำดับที่ 2

- ลำดับที่ 9 งานการปรับเส้นทางเคลื่อนที่และพื้นที่วางกำลังจะต้องไม่ทำให้ฝ่ายตรงข้ามตรวจพบ /ไม่เสียภารกิจส่วนรวม จะกระทำเมื่อมีความจำเป็นและสถานการณ์ทางยุทธวิธีเอื้ออำนวยให้ส่วน ลว. ที่ได้รับมอบหมายให้เฝ้าดูแลพื้นที่ในความรับผิดชอบของตนสามารถดำเนินการได้เพื่ออำนวยความสะดวกต่อหน่วยในการเคลื่อนที่ในเวลากลางคืน(เศษไม้กิ่งไม้ที่อาจทำให้เกิดเสียงดัง, เจาะช่องทางเคลื่อนที่)

- ลำดับที่ 10 ส่วนเฝ้าตรวจระวังป้องกัน ณ ตำแหน่งที่สำคัญ เช่น ที่ตั้งการสนับสนุนต่างๆ, จุดออกดี, เส้นทางในภูมิประเทศที่สำคัญ, จุดแยกต่างๆ และแนวปรับปรุงขบวน เพื่อเป็นมาตรการป้องกันในการถูกซุ่มโจมตีจากฝ่ายข้าศึก

- ลำดับที่ 11 คำแนะนำในการประสานการปฏิบัติ เวลาที่ขอรับข้อมูล(ตำบล เวลา) และอื่นๆ

หมายเหตุ ผบ.หน่วยจะต้องสอบถามความเข้าใจในการกิจก่อนแยกไปปฏิบัติและตั้งเวลาให้ตรงกัน การให้คำสั่งยุทธการด้วยวาจาแก่หน่วยรองจะเป็นโอกาสอันดีที่ ผู้บังคับหน่วยจะได้แสดงศักยภาพและขีดความสามารถของตนเองให้ผู้บังคับบัญชา, หน่วยรองและผู้ใต้บังคับบัญชา ได้เห็นและรับรู้ถึงขีดความสามารถ ผบ.หน่วย และจะยังเป็น

การแสดงออกถึงลักษณะผู้นำในหลายประการตัวอย่าง เช่น การเป็น ผู้ที่มีความรู้ (KNOWLEDGE) เป็นสิ่งที่จะต้องมียู่ในตัวผู้บังคับบัญชามีใช้แต่เฉพาะงานในหน้าที่เท่านั้นหรือในวงการทหาร แต่ควรมีความรู้ครอบคลุมไปในสาขาวิชาอื่นๆด้วย, การเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น เป็นการแสดงออกถึงความสนใจเอาใจใส่ในงานนั้นตามที่ได้รับมอบ และ เป็นผู้เชื่อถือได้ เป็นลักษณะของการได้รับความเชื่อถือ ความไว้วางใจ ความเชื่อมั่นในการปฏิบัติภารกิจจากผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา แนวทางในข้างต้นนี้เป็นเพียงแนวทางหนึ่งเท่านั้น จึงขอให้นำไปประยุกต์ใช้

4. การบรรยายสรุปกลับของ ผบ.หน่วยรอง

1) การบรรยายสรุปกลับ เป็นส่วนหนึ่งของกรรมวิธีการบังคับบัญชาและการควบคุมหน่วยของผู้บังคับบัญชา ซึ่งจะเป็นกระบวนการหนึ่งที่อยู่ในระเบียบการนำหน่วย 8 ขั้น

ขั้นที่ 1 รับภารกิจ (Receive mission)

ขั้นที่ 2 การออกคำสั่งเตือน (Issue Warning order)

ขั้นที่ 3 จัดทำแผนขั้นต้น (Make a tentative plan)

ขั้นที่ 4 เริ่มต้นการเคลื่อนย้ายที่จำเป็น (Initiate movement)

ขั้นที่ 5 การลาดตระเวนตรวจภูมิประเทศ (Conduct reconnaissance)

ขั้นที่ 6 การทำแผนสมบูรณ์ (Complete plan)

ขั้นที่ 7 ให้คำสั่งสมบูรณ์ (Issue the Complete order)

[ครั้งที่ 1] การบรรยายสรุปกลับของหน่วยรอง จะกระทำทันที หลังจากที่ ผบ.หน่วยได้ให้คำสั่งยุทธการแก่หน่วยรองแล้ว

ขั้นที่ 8 กำกับดูแล (Supervise)

[ครั้งที่ 2] การบรรยายสรุปกลับของหน่วยรองจะกระทำก่อนที่ ผบ.หน่วยรองให้คำสั่งยุทธการด้วยวาจาแก่หน่วยของตนเอง หรือจะอยู่ในขั้นที่ 6 การทำแผนสมบูรณ์ (Complete plan) ของหน่วยรอง

การบรรยายสรุปกลับ และการซักซ้อม เป็นการปฏิบัติในลักษณะการบังคับบัญชาและการควบคุมของ ผบ.หน่วย ต่อ ผบ.หน่วยรอง

2) การบรรยายสรุปกลับจะมุ่งเน้นไปยังความเข้าใจ และการดำเนินกรรมวิธีของแผน (ความเข้าใจ, การแปลงแผนของหน่วยเหนือเป็นแผนของหน่วยตนเอง)

3) การซักซ้อมจะมุ่งเน้นไปที่การปฏิบัติของหน่วย (การปฏิบัติแต่ละขั้นตอนของหน่วยรองมีความประสานสอดคล้องกันหน่วยเหนือ-หน่วยรอง-หน่วยทางซ้าย-หน่วยทางขวา)

4) การบรรยายสรุปกลับกระทำได้ 2 กรณี

● กรณีที่หน่วยไม่มีเวลา หน่วยจะทำการการบรรยายสรุปกลับของ ผบ.หน่วยรอง จำนวน 1 ครั้ง โดยมีกรอบแนวคิดในการปฏิบัติดังนี้

1) การปฏิบัติการบรรยายสรุปกลับจะอยู่ในขั้นที่ 7 การให้คำสั่งสมบูรณ์ (Issue the Complete Order) ของระเบียบการนำหน่วย 8 ขั้น ของหน่วยเหนือ

2) การบรรยายสรุปกลับของหน่วยรองจะกระทำทันที หลังจากที่ ผบ.หน่วยได้ให้คำสั่งยุทธการแก่หน่วยรองจบลงแล้ว (ตารางที่ 1)

3) สถานที่ จะกระทำ ณ ที่ที่ ผบ.หน่วยให้คำสั่งยุทธการด้วยวาจาแก่หน่วยรอง

4) เพื่อเป็นการ สร้างความมั่นใจของ ผบ.หน่วย ว่า ผบ.หน่วยรอง มีความเข้าใจในแผนและคำสั่งฯ ที่ ผบ.หน่วย ได้ให้แก่หน่วยรองหรือไม่

5) ผบ.หน่วยรอง สามารถทำการซักถาม กรณีที่มีข้อสงสัย

6) ในขั้นตอนนี้

- อาจมีการแลกเปลี่ยนข่าวสาร, เทคนิคการปฏิบัติซึ่งกันและกัน หรือการประสานงานระหว่าง
 - ผบ.หน่วยรอง จะทำการชี้แจงในส่วนของแผนที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ที่รับจาก ผบ.หน่วยตนเอง
- 8) และอื่นๆ (แต่จะใช้เวลาไม่มาก เพื่อไม่ให้กระทบกับเวลาของหน่วยรอง)

บรรยายสรุปกลับ ผบ.หน่วย(รอง)

ครั้งที่ 1

- ลำดับที่ 1 ผู้บังคับหน่วยชี้แจงลำดับขั้นการสรุปกลับและให้หน่วยรองชี้แจง
- ลำดับที่ 2 หน่วยรบ[หลัก] : หน่วยที่ได้รับมอบอำนาจการยิงหรือ
การสนับสนุนต่างๆ เป็นลำดับแรก
- ลำดับที่ 3 หน่วยรบ[สนับสนุน] : หน่วยที่ได้รับมอบอำนาจการยิงหรือ
การสนับสนุนต่างๆ เป็นลำดับสอง
- ลำดับที่ 4 หน่วยรบ[กองหนุน] : หน่วยที่ได้รับมอบอำนาจการยิงหรือ
การสนับสนุนต่างๆ เป็นลำดับสาม
- ลำดับที่ 5 หน่วยสนับสนุนการรบ(ถ้ามี)
- ลำดับที่ 6 หน่วยสนับสนุนการช่วยรบ(ถ้ามี)
- ลำดับที่ 7 อื่นๆ(ถ้ามี)

ตารางที่ 1 ลำดับการบรรยายสรุปครั้งที่ 1

- **กรณีที่หน่วยมีเวลา** และไม่กระทบกระเทือนของเวลาการนำหน่วยของหน่วยรองมากเกินไป หน่วยจะทำการบรรยายสรุปกลับของ ผบ.หน่วยรอง จำนวน 2 ครั้งดังนี้
 - 1) **ครั้งที่ 1** การบรรยายสรุปกลับของหน่วยรอง ตามแนวทางปฏิบัติตามที่นำเสนอไว้ในข้างต้น
 - 2) **ครั้งที่ 2** การบรรยายสรุปกลับของหน่วยรองจะกระทำก่อนหน่วยรองให้คำสั่งยุทธการด้วยวาจา จะอยู่ในขั้นที่ 8 กำกับดูแล (supervise) ของหน่วยเหนือ **หรือในขั้นที่ 6 การทำแผนสมบูรณ์(complete plan)ของหน่วยรอง** (ตารางที่ 2)โดยจะมีกรอบแนวความคิดในการปฏิบัติดังนี้
 - 1) การปฏิบัติการบรรยายสรุปกลับจะอยู่ในขั้นที่ 8 การกำกับดูแล (supervise) ของหน่วยเหนือ การบรรยายสรุปกลับของหน่วยรองจะกระทำก่อนที่หน่วยรองให้คำสั่งยุทธการด้วยวาจา หรือจะอยู่ในขั้นที่ 6 การทำแผนสมบูรณ์ (complete plan) ของหน่วยรอง
 - 2) สถานที่ จะกระทำการบรรยายสรุปกลับ ณ ที่ที่ ผบ.หน่วยเป็นผู้กำหนด
 - 3) เป็นการกระทำหลังจากที่ ผบ.หน่วย ได้ให้คำสั่งยุทธการด้วยวาจาแก่หน่วยรองเสร็จเรียบร้อยแล้ว(ขั้นตอนนี้จะกระทำ **ก่อน** ที่ ผบ.หน่วยรองของตนจะให้คำสั่งยุทธการด้วยวาจาแก่หน่วยตน)
 - 4) เวลา ในการบรรยายสรุปกลับ ที่ ผบ.หน่วยเหนือจะเลือกใช้ จะอยู่ในขั้นที่ 6 การทำแผนสมบูรณ์ของหน่วยรอง คือ เป็นเวลาก่อนที่จะทำการให้คำสั่งยุทธการด้วยวาจาแก่หน่วยของตนเอง(หน่วยรองทำแผนสมบูรณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว)
 - 5) เพื่อสร้างความมั่นใจของ ผบ.หน่วย ว่า ผบ.หน่วยรอง
 - มีความเข้าใจในคำสั่งยุทธการที่ ผบ.หน่วย ได้ให้แก่ ผบ.หน่วยรอง หรือไม่
 - ผบ.หน่วยรอง ในทุกระดับ สามารถแปลงคำสั่งยุทธการของหน่วย เป็นแผนและคำสั่งยุทธการของหน่วยตนเอง(หน่วยรอง) ได้หรือไม่

หน่วยเหนือ

- แผนและคำสั่งยุทธการของหน่วยรองไม่ขัดกับแผน/คำสั่งฯ/วัตถุประสงค์/เจตนารมณ์ของหน่วยเหนือ
- ในโอกาสนี้ ผบ.หน่วยจะได้รับทราบแนวความคิดในการจัดทำแผน/คำสั่งยุทธการของหน่วยรองพร้อมกันทุกหน่วย
- และยังเป็นโอกาสที่ ผบ.หน่วย จะใช้ห้วงเวลานี้ทำการปรับแก้ไขแผน/คำสั่งฯ ของหน่วยรองเพื่อให้แผนปฏิบัติการของหน่วยในภาพรวมมีการประสานสอดคล้องของแผนต่างๆ ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

6) ในชั้นตอนนี้

- อาจมีการแลกเปลี่ยนข่าวสาร, เทคนิคการปฏิบัติซึ่งกันและกัน หรือการประสานงานระหว่างหน่วยเพิ่มเติมของแผน/คำสั่งฯ
- ผบ.หน่วย อาจมีการสั่งการเพิ่มเติมเน้นย้ำในข้อห้วงใยบางประเด็น หรือในบางสถานการณ์ทางยุทธวิธี เพื่อให้ ผบ.หน่วยรอง ได้มุ่งประเด็นไปที่สถานการณ์นั้นๆ ให้มากขึ้น พร้อมกับเตรียมแผนรองรับต่อผลที่จะเกิดขึ้น

บรรยายสรุปกลับ ผบ.หน่วย (รอง) ครั้งที่ 2

ลำดับที่ 1	ผู้ดำเนินรายการชี้แจงวัตถุประสงค์เป้าหมายที่ต้องการลำดับขั้นการสรุปกลับ
ลำดับที่ 2	ผู้ดำเนินรายการชี้แจงเจตนารมณ์/ภารกิจของหน่วยเหนือและ หน่วยตนเองเพื่อทบทวนความเข้าใจ
ลำดับที่ 3	หน่วยรบ[หลัก](เข้าตีหลัก-ตั้งรับหลัก)ชี้แจง ภารกิจ การปฏิบัติกลยุทธ์ การยิง การรบ/การ สนับสนุนการช่วยรบ(แผนหลัก-แผนเผชิญเหตุ) และอื่นๆ
ลำดับที่ 4	หน่วยรบ[สนับสนุน](เข้าตีรอง-ตั้งรับรอง)ชี้แจง ภารกิจ การปฏิบัติ กลยุทธ์ การยิง การรบ/การสนับสนุนการช่วยรบ(แผนหลัก-แผนเผชิญเหตุ) และอื่นๆ
ลำดับที่ 5	หน่วยรบ[กองหนุน]
ลำดับที่ 6	หน่วยสนับสนุนการรบ(ถ้ามี)
ลำดับที่ 7	หน่วยสนับสนุนการช่วยรบ(ถ้ามี)
ลำดับที่ 8	อื่นๆ(ถ้ามี)
ลำดับที่ 9	ผู้ดำเนินรายการสรุปหรือ ผบ.หน่วย กล่าวเน้นย้ำสิ่งสำคัญบางประการ

ตารางที่ 2 ลำดับขั้นการบรรยายสรุปครั้งที่ 2

ตารางเปรียบเทียบการบรรยายสรุปกลับ

ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
1. ตรวจสอบว่า ผบ.หน่วยรองเข้าใจในแผน/คำสั่งที่ ผบ.หน่วยให้หรือไม่ 2. ผบ.หน่วยรอง ทำการประสานแผน-แลกเปลี่ยนข่าวสารในขั้นต้นกับส่วนที่เกี่ยวข้อง(หน่วยเหนือ-หน่วยข้างเคียง และอื่นๆ)เพื่อนำข้อมูลไปจัดทำแผนของตนเอง 3. ผบ.หน่วยรองทำการสอบถามกรณีที่ไม่เข้าใจในแผนและคำสั่ง และอื่นๆที่ ผบ.หน่วยเหนือให้คำสั่งฯ 4. อยู่ใน ขั้นที่ 7 ให้คำสั่งด้วยวาจา ของระเบียบการนำหน่วยของหน่วยเหนือ 5. สถานที่ กระทำ ณ ที่ที่ ผบ.หน่วยเหนือให้คำสั่ง ยุทธการด้วยวาจาผบ.หน่วยกล่าวเน้นย้ำ 6. ข้อห่วงใย แก่ ผบ.หน่วยรองเกี่ยวกับ - การจัดทำแผน - และอื่นๆ	1. ผบ.หน่วยรับทราบแผนปฏิบัติการของหน่วยรอง 2. ผบ.หน่วยปรับแก้แผน(ถ้าจำเป็น)ของหน่วยรอง เพื่อให้แผนของหน่วยรองทุกหน่วยมีความประสานสอดคล้องเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของตนเองและหน่วยเหนือ 3. ผบ.หน่วยรองทำการประสานกับส่วนที่เกี่ยวข้องกรณีที่ ผบ.หน่วยเหนือทำการปรับแก้แผน 4. อยู่ใน ขั้นที่ 8 การกำกับดูแล ของระเบียบการนำหน่วยของหน่วยเหนือ และจะอยู่ใน ขั้นที่ 6 ทำแผนสมบูรณ์ ของระเบียบการนำหน่วยของหน่วยรอง 5. สถานที่ จะให้ที่ใดก็ได้ที่อยู่ในดุลยพินิจของ ผบ.หน่วย แต่จะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการบรรยายสรุปกลับอย่างเหมาะสม เช่น แผนที่สถานการณ์ หรือโต๊ะทราย และอื่นๆ 6. ทบทวน ภารกิจ/เจตนารมณ์ของหน่วยตนเองและหน่วยเหนือ 1 ระดับ 7. ข้อห่วงใย ผบ.หน่วยกล่าวเน้นย้ำ แก่ ผบ.หน่วยรองเกี่ยวกับ - การปรับแก้แผน(ถ้ามี) - สถานการณ์ทางยุทธวิธีบางประการ - และอื่นๆ

ดังนั้นกรณีที่ ผบ.หน่วย ตกลงใจให้มีการดำเนินการบรรยายสรุปกลับของ ผบ.หน่วยรองจะต้องมีการแจ้งเตือนแก่หน่วยรองให้รับทราบถึงลำดับขั้นการปฏิบัติให้ทราบก่อนล่วงหน้า แนวทางการบรรยายสรุปกลับ

หมายเหตุ

- ผบ.หน่วยเหนือจะต้องพิจารณาแล้วว่าเวลาที่ใช้ไปในการสรุปกลับของ ผบ.หน่วยรองและหน่วยที่เกี่ยวข้องจะไม่ทำให้เวลาของหน่วยรองและหน่วยที่เกี่ยวข้องน้อยลงในการปฏิบัติตามระเบียบการนำหน่วย
- **เป็นเพียงแนวทางหนึ่งเท่านั้น หน่วยสามารถนำไปดัดแปลงใหม่ได้**
- **กรณีที่ 1** หน่วยไม่มีเวลาจะกระทำครั้งเดียว คือจะกระทำหลังจากรับคำสั่งยุทธการจบทันที
- **กรณีที่ 2** หน่วยมีเวลาเพียงพอจะกระทำ 2 ครั้ง คือจะกระทำหลังจากรับคำสั่งยุทธการจบทันที และจะกระทำอีกครั้งก่อนที่ ผบ.หน่วยรองจะให้คำสั่งยุทธการแก่หน่วยตนเอง

สรุป การบรรยายสรุปกลับของ ผบ.หน่วยรอง ถือเป็นสิ่งที่ดีที่ ผบ.หน่วย ควรจะได้นำมาใช้หรือประยุกต์ใช้ในการบังคับบัญชาและควบคุมหน่วยของตนเอง เนื่องจากประโยชน์ที่ได้ตามมาจากการบรรยายสรุปกลับนั้นมีหลายประการตามที่ได้กล่าวมาในข้างต้น แต่จะมีเงื่อนไขประการหนึ่งที่ผู้บังคับหน่วยจะต้องนำมาพิจารณาและให้ความสำคัญอย่างมากนั่นคือ เวลาที่ใช้ไปในการบรรยายสรุปกลับทั้ง 2 ครั้งจะต้องไม่กระทบกับ **เวลาการนำหน่วยของหน่วยรอง** เพราะเวลาที่หน่วยเหนือใช้ไปในการบรรยายสรุปกลับนั้น จะเป็นส่วนหนึ่งของเวลาในการปฏิบัติตาม

ระเบียบการนำหน่วย(หน่วยตนเองและหน่วยรอง) ขอให้ให้นำลำดับขั้นการบรรยายสรุปกลับทั้ง 2 กรณีไปประยุกต์ใช้ [คำแนะนำ/คำชี้แจงนี้เป็นเพียงแนวทางหนึ่งเท่านั้น]

แบบฟอร์มคำสั่งยุทธการ

" คำสั่งด้วยวาจา "

การจัดเฉพาะกิจ -----

การจัดเฉพาะกิจของเราไม่มีการเปลี่ยนแปลง ยกเว้นมว.1 ร้อย 1 พัน.2 ม.ยก.4 ขึ้นสมทบกับเรามีผลบังคับใน 1800 ของวันนี้ และมอบให้ขึ้นสมทบกับ ร้อย.1 เข้าศึกกำลังทำการตั้งรับตามที่ได้กล่าวไว้แล้ว

1. สถานการณ์

ก. ฝ่ายข้าศึก-----

ข้าศึกกำลังทำการตั้งรับตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

หมายเหตุ : ปกติแล้ว สธ.2 จะบรรยายสรุปให้กับ ผบ.หน่วย รองถึงการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ใด ๆ ของฝ่ายข้าศึก ก่อนที่ ผบ.หน่วยจะออกคำสั่ง

ข. ฝ่ายเรา -----

- 1) ร.1 เข้าตีในเวลา 0700 พุ่งนี้เพื่อยึดแนวสันเนินระหว่างเนิน 737 ถึงเนิน 781
- 2) ร.2 เข้าตีทางด้านปีกซ้ายของขศ.ในเวลา 0700 พุ่งนี้เพื่อยึดที่สูงบริเวณเนิน 539-748
- 3) ฉก.ร.81 พัน.2 จะเป็นหน่วยข้างเคียงของเรา
- 4) ฉก.ร.77 พัน.2 เข้าตีทางด้านปีกขวาใน 0700 พุ่งนี้เพื่อยึดเนิน 722 ถึง เนิน 781 ร้อย.1 จะอยู่ข้างหน่วยเรา

ค. หน่วยสมทบ และ หน่วยแยก-----

การสนับสนุนของ ป.สนาม และทหารช่างไม่เปลี่ยนแปลง

หมายเหตุ : การสมทบของ มว.ถ.ได้กล่าวไว้แล้วในการจัดเฉพาะกิจ จึงไม่กล่าวในข้อนี้อีก

2. ภารกิจ-----

เราจะเข้าตีใน 0700 พุ่งนี้ เพื่อยึดเนิน 733 และ เนิน 721และเตรียมตีต่อไปทางทิศเหนือ

3. การปฏิบัติ

ก.แนวความคิดในการปฏิบัติ

1) เจตนารมณ์ -----

ปฏิบัติการเข้าตีอย่างรวดเร็วเพื่อแยกแวงตั้งรับหลักของ ขศ., ทำลายกำลัง ขศ.ในเขตเข้ายึดภูมิประเทศสำคัญ ๆ และป้องกันไม่ให้ ขศ.ได้รับการเพิ่มเติมกำลัง หรือ เพิ่มเติม สป.ตามแนวลำน้ำกกได้

2) กลยุทธ์

ชุดรบ ก เป็นส่วนเข้าตีหลัก ทางซ้ายเข้ายึดที่หมาย 1 และเข้าตีต่อไป เพื่อยึด ทม.4 และ ร้อย.2 จะเป็นหน่วยเข้าตีสนับสนุนทางขวา เพื่อยึดที่หมาย 2 และ เข้าตีต่อไปเพื่อยึด ทม.3 ร้อย.3 จะเป็นกองหนุน และติดตาม ชุดรบ ก เป็นห้วงเมื่อสั่ง

3) การยิง

การยิงเตรียม10นาที่จะเริ่มเมื่อ เวลา น-10 ลำดับความเร่งด่วนในการยิงจะให้กับส่วนเข้าตีหลัก

ค.

ร้อย.3 เมื่อยึดทม.1 และ 2 ได้ เตรียมที่จะเข้าประจำเนิน 721จะวางกำลังเป็นที่มั่นสกัดกั้น กองหนุนของข้าศึกสำหรับการเตรียมการเสริมความมั่นคง ณ ที่ หมายของกองพัน มว.ลว.จะทำหน้าที่ฉากกำบังทางปีกซ้ายของเราขอให้มาคุยกันในรายละเอียดหลังจากจบการออกคำสั่งนี้แล้วด้วย

ง.

หมายเหตุ : คำแนะนำที่ให้ ร้อย.3 ไม่ได้ครอบคลุมครบถ้วนในส่วนของแผนการดำเนินกลยุทธ์ในหัวข้อแนวความคิดในการปฏิบัติ

ฉ.-----

มว.ค.ใช้ช่วยส่วนรวม จากที่ตั้งยิงในขั้นต้นบริเวณพิกัดเอ็นคิว 143234

ช.-----

มว.ตถ.ใช้ช่วยส่วนรวม ให้เพ่งเล็งแนวทางเคลื่อนที่เข้ามาทางปีกขวา ของเรา

ซ.-----

ตอนเรตอาย ใช้ช่วยส่วนรวม ผมต้องการให้กระจายกันออกตามแนวกว้างของเขตปฏิบัติการ

ด. คำแนะนำในการประสาน

ให้ทุกหน่วยรายงานการพิสูจน์ทราบหน่วยข้าศึกที่พบใหม่ทันที

หมายเหตุ : ถ้าไม่มีการแจกจ่ายแผ่นบริวาร ยก. ก็ควรจะกล่าวถึงคำแนะนำต่างๆ เช่น นต., เส้น คแบ่งเขต ,ที่หมาย ในข้อนี้ด้วย

4. การช่วยรบ

ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับการช่วยรบจะกล่าวในเวลา

5. การบังคับบัญชา และ การสื่อสาร

ก. การบังคับบัญชา

กลุ่มบังคับบัญชาจะติดตาม ชุดรบ ก

ข. การสื่อสาร

นปส.ฉบับปัจจุบันมีผลบังคับใช้ในการปฏิบัตินี้ สัญญาณฉุกเฉินสำหรับการย้ายการยิงสนับสนุนคือ กระสุนควันสีแดง ใครมีข้อสงสัย เชิญถาม...ถ้าไม่มี ขณะนี้เวลา 1800

5. ตัวอย่างคำสั่งการรบของ ผบ.ร้อย. , ผบ.มว.ลว. , ผบ.ส่วน ต่างๆ

คำสั่งการลาดตระเวน

คำสั่งกองร้อย

ทก.ร้อย.ม.ลว.ที่ 1

บ. พิกัด

.....

ยก.001

คำสั่งยุทธการที่ 1 – อินทรี 01 (ลาดตระเวนเขต)

อ้างถึง : 1) แผนยุทธการที่ 1 พล.ม.2 รอ.

2) แผนที่ประเทศไทย 1 : 50000 ระวาง จว.สระบุรี 5138-II, อ.แก่งคอย 5183-III, อ.หนองแค 5137-I และ อ.บ้านนา 5137-IV

การจัดเฉพาะกิจ: -

1. สถานการณ์

ก. ฝ่ายข้าศึก

1) กองกำลังประเทศแดง ได้ส่งกำลัง พล.ปล.ยก.ที่ 2 โดยจัดกำลัง 2 กรมในแนวหน้า และ 1 กรม เป็น กองหนุน เข้าตีเพื่อยึดพื้นที่ของประเทศไทยเงินบริเวณ อ.เมือง จ.สระบุรี ซึ่งได้ถูกประเทศไทยเงินนั้นใช้กำลังทำการ ผลักดันออกไปได้สำเร็จ ซึ่งปัจจุบันกำลังส่วนที่เหลือของ พล.ปล.ยก.ที่ 2 ได้ร่นถอยกลับเข้าสู่เขตแดนของตนเอง และ ทำการวางกำลังตั้งรับแบบเร่งด่วน โดยที่ทำการวางกำลัง 2 กรมในระลอกแรกและ 1 กรมเป็นกำลังระลอกที่ 2 โดย กรม.ปล.ยก.ที่ 21 วางกำลังอยู่บริเวณบ้านเขาพระพุทธราย พิกัด QS 1099, กรม.ปล.ยก.ที่ 22 วางกำลังอยู่บริเวณ บ้านหนองเลา พิกัด QS 0098, กรม.ปล.ยก.ที่ 23 วางกำลังอยู่บริเวณบ้านห้วยทราย พิกัด QS 0595

2) กรม.ปล.ยก.ที่ 21 วางกำลังตั้งรับแบบเร่งด่วน โดยจัดกำลัง 2 กองพันในระลอกแรก และ 1 กองพันเป็น กำลังระลอกที่ 2 โดย พัน.ปล.ยก.ที่ 211 วางกำลังอยู่บริเวณบ้านใหม่พัฒนา พิกัด QS 0800, พัน.ปล.ยก.ที่ 212 วาง กำลังอยู่บริเวณบ้านหนองจอก พิกัด QS 1100, พัน.ปล.ยก.ที่ 213 วางกำลังอยู่บริเวณบ้านเขาแดง พิกัด QS 0998

3) การประกอบกำลัง กรม.ปล.ยก.ที่ 21 ประกอบด้วย 3 พัน.ปล.ยก. คือ พัน.ปล.ยก.ที่ 211, 212, 213, ร้อย.ค. (ค. ขนาด 122 มม.) 1 กองร้อย(จำนวน 18 กระบอก) เป็นหน่วยยิงสนับสนุนในอัตรา, มว.ลว. 1 มว. (ประกอบด้วย BMP-2 จำนวน 4 คัน) และ พัน.ถ. 1 กองพัน(ถ. T-69 จำนวน 31 คัน)

4) การประกอบกำลังของ พัน.ปล.ยก. ประกอบด้วย 3 ร้อย.ปล.ยก., มว.ตล. 1 มว.(ประกอบด้วย BMP ติดตั้งจรวด AT-3 จำนวน 3 คัน), และได้รับมอบ ร้อย.ถ. จาก กรม. อีก 1 กองร้อย(ถ. T-69 จำนวน 10 คัน) ส่วน กองร้อย.ปล.ยก.(BMP-2 จำนวน 10 คัน) แต่ละกองร้อยประกอบด้วย 3 มว.ปล.ยก.(BMP-2 จำนวน 3 คัน) ซึ่งแต่ละ กองร้อย จะได้รับมอบ มว.ถ. 1 มว. จากกองพันเพื่อเพิ่มอำนาจการยิงระยะไกล

3) หนทางปฏิบัติที่คาดว่าข้าศึกน่าจะกระทำ กรม ปล.ยก.ที่ 21 จะทำการวาง มว.ลว. และ มว.ตล. เพื่อ รบกวณการเคลื่อนที่ของฝ่ายเรา โดยจะใช้อาวุธยิงสนับสนุนจากหน่วยเหนือเป็นหลักและใช้อาวุธยิงเล็งตรงในการ ทำลายหน่วยลาดตระเวนของฝ่ายเรา และจะทำการวางกำลัง พัน.ปล.ยก. ที่ 211 และ 212 ไว้ในที่มั่นรบเพื่อทำการ ยึดรักษาพื้นที่รอการเพิ่มเติมกำลังจากหน่วยเหนือ โดยจะใช้กองร้อยรถถังที่ได้รับมอบจากกรมนี้ทำลายกำลังฝ่ายเรา ตั้งแต่ระยะไกล ซึ่งมีการวางลวดหนามเป็นเครื่องกีดขวางป้องกันที่มั่นรบแต่ละแห่งด้วย สำหรับการใช้อาวุธ นขค. นั้น คาดว่าข้าศึกไม่น่าจะใช้ แต่อาจจะใช้ควั่นเพื่อพรากการถอนตัวหากจำเป็น ส่วนการโจมตีทางอากาศนั้นข้าศึกอาจจะ

ใช้ HIND-D จำนวน 4 ลำ เพื่อสนับสนุนการตีโต้ตอบเฉพาะตำบล ในกรณีที่สามารถหยุดยั้งการรุกของฝ่ายเราไว้ได้ ส่วนกองหนุนนั้นข้าศึกจะใช้ในการเพิ่มเติมกำลังให้กับแนวหน้าได้ภายใน 30 นาที โดยจะเริ่มใช้เมื่อกำลังระลอกแรกนั้นไม่สามารถยับยั้งการเคลื่อนที่ของฝ่ายเราไว้ได้ หรืออาจจะใช้เพื่อทำการตีโต้ตอบร่วมกับกำลังทางอากาศ ในกรณีที่ กำลังระลอกแรกนั้นสามารถหยุดยั้งการเคลื่อนที่ของฝ่ายเราได้

4) หนทางปฏิบัติที่อันตรายที่สุด กรม พล.ยก.ที่ 21 ใช้กองร้อยรถถังที่เป็นกองหนุนทำการเข้าที่ต้งยั้งเพื่อทำลายกำลังฝ่ายเราจากทางด้านปีกขวา

ข. ฝ่ายเรา

1) พล.ม.2 รอ.

ก) การกิจ พล.ม.2 รอ. เข้าตีเพื่อทำลายกำลังข้าศึก ณ ทม. 2 ใน เพื่อทำการยึดรักษาพื้นที่ สำหรับใช้ในการสร้างความได้เปรียบในการเจรจากับประเทศแดงต่อไป

ข) เจตนารมณ์ วัตถุประสงค์ของการปฏิบัติในครั้งนี้เพื่อยึดรักษาพื้นที่สำหรับการสร้างความได้เปรียบในการเจรจากับประเทศแดง กิจสำคัญของภารกิจนี้ได้แก่ การลาดตระเวนเขตเพื่อพิสูจน์ทราบพื้นที่วางกำลังตั้งรับของ กรม.พล.ยก.ที่ 21, การทำลายหน่วยยิงสนับสนุนและกองหนุนของ กรม.พล.ยก.ที่ 21 โดยโจมตีในทางลึก, การทำลายกำลังในระลอกแรก และการใช้กำลังเข้าตีโอบเพื่อทำลายกำลังระลอกที่สองของข้าศึก โดยผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการคือ พล.ม.2 รอ. สามารถทำลายกำลังของ กรม.พล.ยก.ที่ 21 ได้ และสามารถยึดรักษาที่หมายได้

ค) แนวความคิดในการ ปบ. จุดแตกหักของการปฏิบัติในครั้งนี้ คือ การทำลายกำลังระลอกแรกให้ได้อย่างรวดเร็ว โดย พล.ม.2 รอ. เริ่มการปฏิบัติโดยใช้ 2 กรม ม.ฉก. เข้าตีต่อกำลังตั้งรับข้าศึกในระลอกแรก และ 1 กรม ม.ฉก. เข้าตีโอบทำลายกำลังตั้งรับข้าศึกในระลอกที่สอง ฉก. ม. 4 (ความพยายามสนับสนุน) เข้าตียึดรักษาที่หมาย 22 เพื่อป้องกันทางด้านปีกซ้ายให้กับ ฉก.ม.5

ฉก. ม. 5 (ความพยายามหลักเริ่มแรก) เข้าตียึดรักษาที่หมาย 21 เพื่อให้ ฉก.ม.1 สามารถเข้าตีเพื่อยึดรักษาที่หมาย 23

เมื่อสั่ง ฉก. ม. 1 (ความพยายามหลัก) เข้าตียึดรักษาที่หมาย 23 เพื่อสร้างความได้เปรียบในการเจรจากับประเทศแดงต่อไป

2) ม.พัน.27

ก) การกิจ ม.พัน.27 ทำการลาดตระเวนเขตเพื่อค้นหา และพิสูจน์ทราบกำลังที่แน่นอนของ ขศ. จากแนวชายแดน จนถึง นข. ให้เสร็จก่อนก.ค. 53 และเตรียมปฏิบัติการต่อไปเมื่อสั่ง

ข) เจตนารมณ์ของ ผบ.ม.พัน.27 วัตถุประสงค์ของการปฏิบัติในครั้งนี้คือการพิสูจน์ทราบการวางกำลังของข้าศึก กิจสำคัญของภารกิจนี้ได้แก่ การทำลายห่อความต้านทานขนาดต่ำกว่าระดับหมวด, การยืนยันการประกอบกำลัง และที่ตั้งของข้าศึก, การยืนยันถึงความเหมาะสมของแนวทางการเคลื่อนที่ โดยผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการคือ ฝ่ายเรามีกำลังเหลือเกินกว่า 90 เปอร์เซนต์ และสามารถทำลายห่อความต้านทานที่มีขนาดต่ำกว่าระดับหมวดได้หมดสิ้น

3) ร้อย.ม.ลว.ที่ 1 ทำการลาดตระเวนเขตใน..... ก.ค. 53 ตั้งแต่ นกฬ. จนถึง นข. เพื่อค้นหา และพิสูจน์ทราบกำลังที่แน่นอนของ ขศ. และทำการวางฉากกำลังตั้งแต่ พิกัด QS ถึง พิกัด QS

4) ร้อย.ม.ลว.ที่ 3 ทำการลาดตระเวนเขตใน..... ก.ค. 53 ตั้งแต่ นกฬ. จนถึง นข. เพื่อค้นหา และพิสูจน์ทราบกำลังที่แน่นอนของ ขศ. และทำการวางฉากกำลังตั้งแต่ พิกัด QS ถึง พิกัด QS

5) พล.ร.2 รอ. วางกำลังตั้งรับตามแนวชายแดน

6) ป.พัน. 721 : ช่วยส่วนรวม

7) ข.พัน.52 ร้อย 1 ช่วยโดยตรง ม.พัน.27

ค. หน่วยสมทบและหน่วยแยก: ไม่มี

2. ภารกิจ

ร้อยละ 2 ทำการลาดตระเวนเขตใน ก.ค. 53 ตั้งแต่ นกฟ. จนถึง นข. และทำการวางฉากำบังตั้งแต่ พิกัด QS ถึง พิกัด QS เพื่อสนับสนุนการเข้าตีของ พล ม.2 รอ.

3. การปฏิบัติ

ก. แนวความคิดในการปฏิบัติ

1) เจตนารมณ์ของ ผบ.ร้อย. วัตถุประสงค์ของการปฏิบัติในครั้งนี้คือการพิสูจน์ทราบการวางกำลังของข้าศึก ภารกิจของภารกิจนี้ได้แก่ การผ่าน นกฟ., การยืนยันการประกอบกำลัง และการวางกำลังของข้าศึก ทำลายส่วนลาดตระเวนของข้าศึก โดยผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการคือ กองร้อยของเราต้องมีกำลังเหลือเกินกว่า 95 เปอร์เซ็นต์ และสามารถยืนยันพื้นที่วางกำลังตั้งรับของข้าศึกในเขตได้

2) กลยุทธ์ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การเคลื่อนจาก ทรพ. ไปยังแนว นกฟ.

ขั้นตอนที่ 2 การลาดตระเวนเขต

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติเป็นฉากำบังตาม นข.

ขั้นตอนที่ 1 เริ่มขึ้นเมื่อ กองร้อยเริ่มทำการเคลื่อนย้ายจาก ทรพ. ไปตามเส้นทาง ด้วยรูปขบวนแถวตอนเดินทาง ลำดับการเคลื่อนย้าย ได้แก่ มว.ลว.ที่ 1, มว.ลว.ที่ 2, ทก.ร้อย., มว.ลว.ที่ 3 ตามลำดับ เมื่อถึงจุดแยก มว.ลว.ที่ 1 เคลื่อนที่ไปยังช่องทางผ่านที่ 1, มว.ลว.ที่ 2 และ ทก.ร้อย. เคลื่อนที่ไปยังช่องทางผ่านที่ 2, มว.ลว.ที่ 3 เคลื่อนที่ไปยังช่องทางผ่านที่ 3 และแต่ละ มว. จะทำการผ่านแนวตามช่องทางผ่านที่กำหนดให้ ขั้นตอนนี้จะสิ้นสุดเมื่อผ่านแนวเรียบร้อยแล้ว

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มขึ้นเมื่อทุกส่วนผ่านแนวเสร็จเรียบร้อย ทั้ง 3 มว. จะทำการ ลว. เขตจาก นกฟ.จนถึง นข. กองร้อยจะดำเนินกลยุทธ์โดยใช้ 3 มว. เคียงกัน โดย มว.ลว.ที่ 1 จะทำการ ลว. เขต ทางด้านปีกซ้าย, มว.ลว.ที่ 2 จะทำการ ลว. เขต บริเวณย่านกลาง, มว.ลว.ที่ 3 จะทำการ ลว. เขต ทางด้านปีกขวา เพื่อทำการค้นหาและทำลายกำลังข้าศึกที่มีห่อหมความต้านทานขนาด 1 หมู่ง และเพื่อทำการพิสูจน์ทราบถึงพื้นที่ตั้งรับหลักของ ขศ. โดยที่ ทก.ร้อย. จะเคลื่อนที่ตาม มว.ลว. 2 เมื่อถึง นข. กองร้อยจะปฏิบัติเป็นฉากำบัง โดย มว.ลว.ที่ 1 จะอยู่ทางปีกซ้าย, มว.ลว.ที่ 2 จะอยู่บริเวณย่านกลาง, มว.ลว.ที่ 3 จะอยู่ทางปีกขวา โดย ทก.ร้อย. จะอยู่ด้านหลังของ มว.ลว.ที่ 2 ขั้นตอนนี้จะสิ้นสุดเมื่อกองร้อยปฏิบัติเป็นฉากำบังเสร็จเรียบร้อย

ขั้นตอนที่ 3 เริ่มขึ้นเมื่อกองร้อยวางกำลังเสร็จเรียบร้อย ซึ่งทุกส่วนจะต้องทำการเฝ้าตรวจการปฏิบัติของ ขศ. ในเขตรับผิดชอบของตนเอง เตรียมการสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์หลักของ พล.ม.2 รอ. และเตรียมปฏิบัติการต่อไปเมื่อสั่ง

3) การยิง

ก) วัตถุประสงค์ของการยิงสนับสนุน ป. ทำการยิงสนับสนุนการยิงเพื่อข่มหน่วย ลว. ของ ขศ. หรือขัดขวางการเคลื่อนที่เข้ามาของกำลังส่วนใหญ่ของ ขศ. ตั้งแต่ระยะไกล

ข) ลำดับความเร่งด่วนในการยิงสนับสนุน ให้แก่ มว. ที่ปะทะเป็นลำแรก

มว.ลว.ที่ 1

ขั้นที่ 1 เคลื่อนย้ายจาก ทรพ. เป็นส่วนนำ ตามเส้นทาง และทำการผ่าน นกฟ. ที่ช่องทางผ่านที่ 1

ขั้นที่ 2 ทำการ ลว.เขต จาก นกฟ. ถึง นข. และทำการวางฉากำบัง ตั้งแต่ พิกัด ถึง พิกัด

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติเป็นฉากกำบัง เตรียมการสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์หลักของ พล.ม.2 รอ. และเตรียมปฏิบัติภารกิจต่อไปเมื่อสั่ง

มว.ลว.ที่ 2

ขั้นที่ 1 เคลื่อนย้ายจาก ทรพ. ตาม มว.ลว.ที่ 1 ตามเส้นทาง และทำการผ่าน นกฟ. ที่ช่องทางผ่านที่ 2

ขั้นที่ 2 ทำการ ลว.เขต จาก นกฟ. ถึง นข. และทำการวางฉากกำบัง ตั้งแต่ พิกัด ถึง พิกัด

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติเป็นฉากกำบัง เตรียมการสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์หลักของ พล.ม.2 รอ. และเตรียมปฏิบัติภารกิจต่อไปเมื่อสั่ง

มว.ลว.ที่ 3

ขั้นที่ 1 เคลื่อนย้ายจาก ทรพ. ตาม ทก.ร้อย. ตามเส้นทาง และทำการผ่าน นกฟ. ที่ช่องทางผ่านที่ 3

ขั้นที่ 2 ทำการ ลว.เขต จาก นกฟ. ถึง นข. และทำการวางฉากกำบัง ตั้งแต่ พิกัด ถึง พิกัด

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติเป็นฉากกำบัง เตรียมการสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์หลักของ พล.ม.2 รอ. และเตรียมปฏิบัติภารกิจต่อไปเมื่อสั่ง

ค) ทก.ยุทธวิธี

ขั้นที่ 1 เคลื่อนที่ตาม มว.ลว.ที่ 2

ขั้นที่ 2 ในขณะที่กองร้อยทำการ ลว.เขต จะเคลื่อนที่ตาม มว.ลว.ที่ 2 และเมื่อปฏิบัติเป็นฉากกำบัง จะวางกำลังย่านกลาง บริเวณพิกัด

ขั้นที่ 3 จะทำการควบคุมการปฏิบัติทางยุทธวิธีอยู่บริเวณที่เดิม

ง) คำแนะนำในการประสาน

- 1) ทุกส่วนพร้อม ติดเครื่อง เปิดข่าย
- 2) เริ่มเคลื่อนย้าย
- 3) ทำการ ลว. พื้นที่อย่างละเอียด สำหรับพื้นที่ปลูกสร้าง ที่มีขนาด 200 ตร.ม. หรือเล็กกว่า
- 4) รายงาน และทำเครื่องหมายพื้นที่เบื่อนพิษ, สนามทุ่นระเบิด
- 5) ทำการตรวจสอบทุกจุดตรวจสอบ
- 6) ลปภ. ระดับ 1
- 7) สภาพการเตือนภัยทางอากาศ: เหลือง
- 8) สภาวะควบคุมการใช้อาวุธต่อสู้อากาศยาน: ยิงระวัง
- 9) ความต้องการข่าวสารสำคัญยิ่งที่ ผบ. ต้องการทราบ : CCIR

ก) หัวข้อข่าวสารสำคัญ (หขส.) : PIR

- (1) ที่ตั้งการวางกำลัง ขศ.
- (2) การเตรียมการของทหารช่างของข้าศึก (พื้นที่สังหาร)
- (3) ที่ตั้งหน่วยยิงสนับสนุนหรือ หน่วยควบคุมบังคับบัญชา
- (4) การกระทำของหน่วย ลว.หรือหน่วยข่าวกรองของ ขศ. ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติของ

ฝ่ายเรา

- (5) พื้นที่ อุตสาหกรรม หรือเกษตรกรรม ที่มีผลต่อการปฏิบัติของฝ่ายเรา

ข) การปฏิบัติของฝ่ายเราที่ต้องการทราบ : FFIR

- (1) สูญเสีย ยานรบทุกประเภท 1 คัน
- ค) การปฏิบัติของฝ่ายเราที่ต้องการปกปิด : EEFI
 - (1) ที่ตั้งของ ตำบลส่งกำลัง, ตำบลเพิ่มเติม สป., ที่ตั้งของส่วนควบคุมบังคับบัญชา
 - (2) การปฏิบัติและตารางเวลาของการส่งกำลัง

10) ความต้องการข่าวสารอื่น (ตขอ.) : IR

- 1.) สภาพเส้นทางในภูมิประเทศ และถนน
- 2.) โรงเรียน : ที่ตั้ง, ขนาด, การกระทำของข้าศึก
- 3.) โรงพยาบาล : ที่ตั้ง, ขนาด, การกระทำของข้าศึก
- 4.) วัด : ที่ตั้ง, ขนาด, การกระทำของข้าศึก

11) ทำการประสานการปฏิบัติทุกจุดติดต่อ

12) ให้ทุกหน่วยประสานการปฏิบัติอย่างใกล้ชิด และดำเนินการติดต่อสื่อสารกับกองร้อย ตลอดเวลา

13) การรายงาน ให้ส่งถึง ทก.ร้อย. หลังจบภารกิจในแต่ละวันภายใน 2 ชม.

14) หลีกเลี่ยงพื้นที่เกษตรกรรมโดยเด็ดขาด

4. การช่วยรบ

ก. แนวความคิดในการส่งกำลังบำรุง : กองร้อยจัด สภ.รบ โดยที่จะจัดชุดสนับสนุน ออกเป็น 2 ชุด ควบคุมโดยจำกองร้อย แต่ละชุดประกอบด้วย ชุดช่างฯ และเจ้าหน้าที่พยาบาล ในระหว่างการ ลว. สภ.รบ จะเคลื่อนย้ายตาม ส่วนดำเนินกลยุทธ์เป็นห่วงๆ และเมื่อส่วนใหญ่วางกำลังเรียบร้อยแล้ว จะวางกำลังบริเวณพิกัด สภ.พักของกองร้อยจะไปรวมอยู่กับ สภ.พัก ของกองพัน ณ พท.สนับสนุนของกองพัน พิกัด

ข. ยุทธวิธีและ บริการ

1) การส่งกำลัง

ก) สป.1 : เสี่ยง ค. ติดตัว 3 วัน

ข) สป.3 : ตามอัตราพิกัด

ค) สป.5 : ตามอัตรามาตรฐาน

ง) น้ำในภูมิประเทศห้ามดื่ม

2) การซ่อมบำรุง : ลำดับความเร่งด่วนให้กับ รถสายพานและล้อ ตามลำดับ

ค. การส่งกลับสายแพทย์และการรักษาพยาบาล

1) การส่งกลับ : ชุด สน.ทำการส่งกลับผู้ป่วย ณ จุดรับส่งผู้บาดเจ็บที่ มวกำหนด หรือ ที่โรงพยาบาลกองร้อย

2) การรักษาพยาบาล : ที่รักษาพยาบาลกองร้อยอยู่ที่ สภ.รบ

ง. กำลังพล : ให้ทุก มว. ส่งสถานภาพกำลังพลใน 1800 ของทุกวันหรือเมื่อมีการสูญเสีย และ จะทำการทดแทนกำลังพลเมื่อจบภารกิจ

จ. การศพ : ทำการแยก และ ส่งกลับ สภ.รบ

ฉ. เพลยศึก : ปฏิบัติตามขั้นตอน และส่งกลับ สภ.รบ

5. การบังคับบัญชาและการสื่อสาร

ก. การบังคับบัญชา

1) ในขั้นตอนที่ 1 และ 2 ผบ.ร้อย.จะเคลื่อนที่ตาม มว.ลว.ที่ 2 และในขั้นตอนที่ 3 เมื่อปฏิบัติเป็นฉากกำลังจะอยู่ด้านหลังของ มว.ลว.ที่ 2

2) สายการบังคับบัญชา ผบ.ร้อย., รอง ผบ.ร้อย., ผบ.มว.ที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ

ข. การสื่อสาร

- 1) นปส.ฉบับปัจจุบันมีผลบังคับใช้
- 2) วิทย์เป็นเครื่องมือสื่อสารหลัก ทางสายเป็นเครื่องมือสื่อสารรอง

ร.อ.

(.....)

ผบ.ร้อย.ม.ลว.ที่ 2

ทก.มว.ลว.ที่ 1 ร้อย.ม.ที่ 2

บ.พิกัด.....

(หมู่วันเวลา).....

ยก.๐๐๑

คำสั่งยุทธการที่ 1 – อินทรีทอง 01 (ลาดตระเวนเขต) - มว.ลว.ที่ 1 ร้อย.ม.ที่ 2

1. สถานการณ์

ก. ฝ่ายข้าศึก

กองกำลังของประเทศแดงได้ทำการรุกเข้าสู่ประเทศน้ำเงินแต่ได้ถูกกองกำลังของประเทศน้ำเงินผลักดันออกไป ทำให้กำลังของประเทศแดงต้องล่าถอยกลับไป วางกำลังอยู่ในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนซึ่ง พ้น.ปล.ยก.ที่ 211 ของ กรม.ปล.ยก. ที่ 21 ปัจจุบันวางกำลังอยู่บริเวณ บ้านใหม่พัฒนา พิกัด QS 0800 ซึ่งคาดว่าข้าศึกจะทำการวางกำลังอยู่ในเขตปฏิบัติการของฝ่ายเราประมาณ 1 ร้อย.ปล.ยก. (BMP-2 จำนวน 10 คัน) ซึ่งประกอบไปด้วย 3 มว.ปล.ยก.

(แต่ละ มว. ประกอบไปด้วยกำลังพล 29 นาย แบ่งเป็น บก.มว. 2 นาย, หมู่ ปล. 3 หมู่ๆ ละ 9 นาย ใช้ BMP-2 จำนวน 3 คันเป็นยานพาหนะ ใช้ ปลย. AK-47 เป็นอาวุธประจำกาย, RPK จำนวน 3 กระบอก, RPG-7 จำนวน 3 กระบอก) และได้รับการเพิ่มเติม 1 มว.ถ. (T-69 จำนวน 3 คัน)เพื่อเพิ่มเติมอำนาจในการยิงทำลายให้กับกำลังที่ทำการยึดครองภูมิประเทศสำคัญ

หนทางปฏิบัติที่คาดว่าข้าศึกน่าจะกระทำ คือ จะทำการวางกำลังในระดับ มว. กระจายอยู่ในพื้นที่ เพื่อยึดครองภูมิประเทศสำคัญ พร้อมทั้งจัดชุดซุ่มโจมตียานเกราะ(ประกอบไปด้วย กำลังพลประมาณ 4-5 นาย ใช้ ปืน AK-47 เป็นอาวุธประจำกาย และมี RPG-7 จำนวน 1 กระบอก) ไว้ตามแนวทางการเคลื่อนที่, บริเวณช่องทางบังคับ และ ภูมิประเทศสูงชันโดยทั่วพื้นที่ อีกทั้งข้าศึกยังมีความสามารถในการรบแบบกองโจรได้เป็นอย่างดี สามารถดักซุ่มโจมตีต่อฝ่ายเราได้ตลอดเวลา ซึ่งจากข่าวสารที่ได้รับแจ้งจากหน่วยเหนือคาดว่าข้าศึกวางกำลังอยู่ ณ บริเวณที่มั่นปัจจุบันเพื่อรอการเพิ่มเติมกำลังจากหน่วยเหนือ ซึ่งจะใช้เวลาไม่น้อยกว่า 48 ชม. เพื่อเตรียมรุกเข้าสู่ประเทศน้ำเงิน ต่อไป

หนทางปฏิบัติที่อันตรายที่สุด คือ ข้าศึกจัดยานรบเป็นชุดซุ่มโจมตี เพื่อทำลายยานรบของฝ่ายเรา เพื่อให้หน่วยเหนือมีเวลาในการเพิ่มเติมกำลังให้กับส่วนที่ทำการยึดครองภูมิประเทศสำคัญได้

ข. ฝ่ายเรา

1) ร้อย.ม.ลว.ที่ 2 ทำการลาดตระเวนเขต จาก นกฟ. จนถึง นข.ขุนด่าน ใน..... และ ปฏิบัติเป็นฉากก้ำบังตามแนว นข.ขุนด่าน ตั้งแต่ พิกัด QS 079019 ถึง QS 123007 เพื่อให้หน่วยเหนือมีเวลาในการเตรียมการ

2) มว..ลว.ที่ 2 ทำการลาดตระเวนเขตในย่านกลางของกองร้อย จาก นกฟ. จนถึง นข. ขุนด่าน ใน และปฏิบัติเป็นฉากก้ำบังตามแนว นข.ขุนด่าน ตั้งแต่ พิกัด QS 079019 ถึง QS 091014 เพื่อให้หน่วยเหนือมีเวลาในการเตรียมการ

3) มว..ลว.ที่ 3 ทำการลาดตระเวนเขตทางด้านปีกซ้ายของกองร้อย จาก นกฟ. จนถึง นข. ขุนด่าน ใน และปฏิบัติเป็นฉากก้ำบังตามแนว นข.ขุนด่าน ตั้งแต่ พิกัด QS 108011 ถึง QS 123007 เพื่อให้หน่วยเหนือมีเวลาในการเตรียมการ

2. การกิจ

มว.ลว.ที่ 1 ทำการลาดตระเวนเขตจาก นกฟ. จนถึง นข.ขุนด่าน ใน และปฏิบัติเป็นฉากก้ำบังตามแนว นข.ขุนด่าน ตั้งแต่ พิกัด QS 091014 ถึง QS 108011 เพื่อให้หน่วยเหนือมีเวลาในการเตรียมการ

3. การปฏิบัติ

ก. แนวความคิดในการปฏิบัติ

1) เจตนารมณ์ ของ ผบ.มว. ความมุ่งหมายของการปฏิบัติในครั้งนี้คือ การยืนยันถึงที่ตั้ง กำลัง และการวางกำลังที่แน่นอนของข้าศึก กิจสำคัญ คือ การค้นหาและทำลายชุดชุมโจรมืดของข้าศึก, การทำลายกำลังข้าศึกที่ขนาดไม่เกิน 1 หมู่, การจัดตั้งที่ตรวจการณ์ ณ แนววางฉาก จำนวน 3 จุด โดยจุดหมายสุดท้ายที่ต้องการ คือ สามารถยืนยันถึงข้าศึกในเขตรับผิดชอบได้ และ มว.ลว. ต้องไม่สูญเสีย พร้อมทั้งจะปฏิบัติภารกิจต่อไปได้

2) กลยุทธ์ แบ่งการปฏิบัติออกเป็น 4 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 การเคลื่อนย้ายจาก ทรพ. ไปยังแนว นต./นกผ.

ขั้นที่ 2 การ ลว. เขต จาก นต./นกผ. ถึง นข.ขุนด่าน

ขั้นที่ 3 การวางฉากกำบัง ณ นข.ขุนด่าน

ขั้นที่ 4 เตรียมปฏิบัติภารกิจต่อไป เมื่อสั่ง

3) การยิง ลำดับความเร่งด่วนในการยิงให้กับ มว.ลว.ที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ หรือส่วนปะทะเป็นลำดับแรก

ข. ตอน คห.

ขั้นที่ 1 เคลื่อนที่เป็นส่วนนำออกจาก ทรพ. ไปยัง นกผ. และทำการผ่าน นกผ. บริเวณช่องทางผ่านที่ 2

ขั้นที่ 2 ลว.เขต เป็นส่วนนำ เต็มกว้างด้านหน้าของเขตรับผิดชอบของ มว. จนถึง นข.ขุนด่าน

ขั้นที่ 3 เข้าวางฉากกำบังตาม นข.ขุนด่าน โดยจัดที่ตรวจการณ์จำนวน 2 จุด ให้ หมู่ คห.ที่ 1 อยู่ทางปีกซ้าย บริเวณ พิกัด QS 091014 และหมู่ คห.ที่ 2 อยู่ทางปีกขวา บริเวณ พิกัด QS 108011

ขั้นที่ 4 เตรียมปฏิบัติภารกิจต่อไป เมื่อสั่ง

ค. ตอน ถ.

ขั้นที่ 1 เคลื่อนที่ต่อจาก บก.มว. จาก ทรพ. ไปยัง นกผ. และทำการผ่าน นกผ. บริเวณช่องทางผ่านที่ 2

ขั้นที่ 2 ลว.เขต เต็มกว้างด้านหน้ารับผิดชอบ มว. โดยให้การคุ้มครองกับ ตอน คห. ทำการยิงต่อสู่ยานเกราะข้าศึกหรือเป้าหมายอื่นๆ เมื่อร้องขอ

ขั้นที่ 3 เข้าวางฉากกำบังตาม นข.ขุนด่าน โดยเข้าควบคุมแนวทางการเคลื่อนที่หลักที่เข้ามายังแนววางฉากกำบังของ มว. บริเวณ พิกัด QS 100015

ขั้นที่ 4 เตรียมปฏิบัติภารกิจต่อไป เมื่อสั่ง

ง. หมู่ ปล.

ขั้นที่ 1 เคลื่อนที่ต่อจาก ตอน ถ. จาก ทรพ. ไปยัง นกผ. และทำการผ่าน นกผ. บริเวณช่องทางผ่านที่ 2

ขั้นที่ 2 ลว.เขต เต็มกว้างด้านหน้ารับผิดชอบของ มว. โดยช่วยเหลือในการตรวจการณ์ให้กับ ตอน ถ. และเตรียมปฏิบัติภารกิจร่วมกับตอน ถ. ในลักษณะ ชุดรบ ร.- ถ. เมื่อสั่ง

ขั้นที่ 3 เข้าวางฉากกำบังตาม นข.ขุนด่าน ณ บริเวณ พิกัด QS 100014 จัดที่ตรวจการณ์จำนวน 1 จุด และทำการวางกำลังคุ้มครองให้กับ ตอน ถ.

ขั้นที่ 4 เตรียมปฏิบัติภารกิจต่อไป เมื่อสั่ง

จ. หมู่ ค.

ขั้นที่ 1 เคลื่อนที่ออกจาก ทรพ. เป็นส่วนสุดท้าย ไปยัง นกผ. และทำการผ่าน นกผ. บริเวณช่องทางผ่านที่ 2

ขั้นที่ 2 เข้าที่ตั้งยิง เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการ ลว.เขต ของ มว. ตามที่ร้องขอ

ขั้นที่ 3 เข้าวงกำลัง เพื่อจัดเตรียมที่ตั้งยัง ณ ย่านกลาง บริเวณ พิกัด QS 102031 โดยครอบคลุมพื้นที่
ด้านหน้าฉากกำบังทั้งหมดของ มว.

ขั้นที่ 4 เตรียมปฏิบัติการต่อไป เมื่อสั่ง

ฉ. คำแนะนำในการประสานการปฏิบัติ

- 1) ช่องทางผ่านที่ 1 อยู่บริเวณ พิกัด QS
- 2) จุดเริ่มต้น บริเวณ พิกัด QS 098058
- 3) ติดเครื่อง เปิดขาย เวลา
- 4) จุดตรวจสอบ
 - (ก) จุดตรวจสอบที่ 1 พิกัด QS 104047
 - (ข) จุดตรวจสอบที่ 2 บริเวณวัดทุ่งสาริกา พิกัด QS 110030
 - (ค) จุดตรวจสอบที่ 3 บริเวณ เนินคนดู พิกัด QS 103037
 - (ง) จุดตรวจสอบที่ 4 พิกัด QS 095025
- 5) ทุกหน่วยรายงานเมื่อผ่าน นกผ., นข.ต่างๆ และเมื่อวางฉากกำบังเรียบร้อย
- 6) หัวข้อข่าวสารสำคัญ และความต้องการข่าวกรองอื่นๆ
 - ข่าวศึก มีการใช้ ถ. หรือไม่ ถ้าใช้เป็นประเภทใด และใช้ในลักษณะใด พื้นที่ใด
 - ข่าวศึก มีการใช้ อาวุธนำวิถีต่อสู้ถึงหรือไม่ ถ้ามี ประเภทใด และใช้อย่างไร พื้นที่ใด
 - ข่าวศึก มีการใช้ อาวุธเคมีหรือไม่ ถ้ามี ประเภทใด และใช้อย่างไร พื้นที่ใด
 - ข่าวศึก มีการใช้ อาวุธ ปกอ. หรือไม่ ถ้ามี ประเภทใด และใช้อย่างไร พื้นที่ใด
- 7) การปฏิบัติอื่นๆ ตาม รปจ.

4. การช่วยรบ

- ก. สป. 1 เสี่ยง ค. ติดตัว 3 วัน
- ข. สป. 2 และ สป.4 ตามอัตรา
- ค. สป. 3 ตามอัตราพิกัด เติมเต็มถังอะไหล่ 1 และเพิ่มเติมให้เมื่อวางฉากกำบังเรียบร้อย
- ง. สป. 5 ตามอัตรามาตรฐาน
- จ. การส่งกลับสายแพทย์ และการรักษาพยาบาล
 - 1) การส่งกลับ ให้นำส่งผู้บาดเจ็บมาไว้ที่ บก.มว. โดยรถแต่ละส่วนดำเนินการเอง
 - 2) การส่งกลับเร่งด่วน ทางอากาศ
- ฉ. การซ่อมบำรุง
 - 1) ให้ทำการรายงานให้ทราบถึงที่ตั้ง จะทำการร้องขอการสนับสนุนจากกองร้อยต่อไป
 - 2) ความเร่งด่วนในการซ่อมบำรุงให้กับ ถ., รสพ. และรถล้อ ตามลำดับ
- ฉ. เชลยศึก ให้นำส่ง บก.มว. โดยเร็วที่สุด

5. การบังคับบัญชาและการติดต่อสื่อสาร

- ก. การบังคับบัญชา
 - 1) ในขั้นที่ 1 และ 2 ผบ.มว. จะเคลื่อนที่ตาม ตอน คห. และในขั้นที่ 3 และ 4 จะเข้าที่ตั้ง ณ บริเวณย่านกลาง พิกัด QS 102018
 - 2) สายการบังคับบัญชา ผบ.มว., รอง ผบ.มว. และ ผบ. ตอน คห. ตามลำดับ
- ข. การติดต่อสื่อสาร
 - 1) นปส. ฉบับปัจจุบัน มีผลบังคับใช้
 - 2) ในการใช้วิทยุให้ใช้ประมวลลับทุกครั้ง

ตอบรับ : นำสาร

ร.ท.

(.....)

ผบ.มว.ลว.ที่ 1 ร้อย.ม.ที่ 2

ผนวก :

คำสั่งตอน

คำสั่งยุทธการที่ 1 – อินทรีทอง 01(ลาดตระเวนเขต) - ตอนคอยเหตุ มว.ลว.ที่ 1

1. สถานการณ์

ก. ฝ่ายข้าศึก

กองกำลังของประเทศแดงได้ทำการรุกเข้าสู่ประเทศน้ำเงิน แต่ได้ถูกกองกำลังของประเทศน้ำเงินผลักดันออกไป ทำให้กำลังของประเทศแดงต้องล่าถอยกลับไปวางกำลังอยู่ในบริเวณพื้นที่ทับซ้อน

ซึ่ง พัน.พล.ยก.ที่ 211 ของ กรม.พล.ยก. ที่ 21 ปัจจุบันวางกำลังอยู่บริเวณ บ้านใหม่พัฒนา พิกัด QS 0800 ซึ่งคาดว่าข้าศึกจะทำการวางกำลังอยู่ในเขตปฏิบัติการของฝ่ายเราประมาณ 1 ร้อย.พล.ยก.(BMP-2 จำนวน 10 คัน) ซึ่งประกอบไปด้วย 3 มว.พล.ยก.(แต่ละ มว. ประกอบไปด้วยกำลังพล 29 นาย แบ่งเป็น บก.มว. 2 นาย, หมู่ พล. 3 หมู่ๆ ละ 9 นาย ใช้ BMP-2 จำนวน 3 คันเป็นยานพาหนะ ใช้ พลย. AK-47 เป็นอาวุธประจำกาย, RPK จำนวน 3 กระบอก, RPG-7 จำนวน 3 กระบอก) และได้รับการเพิ่มเติม 1 มว.ถ.(T-69 จำนวน 3 คัน)เพื่อเพิ่มเติมอำนาจในการยิงทำลายให้กับกำลังที่ทำการยึดครองภูมิประเทศสำคัญ

หนทางปฏิบัติที่คาดว่าข้าศึกน่าจะกระทำ คือ จะทำการวางกำลังในระดับ มว. กระจายอยู่ในพื้นที่ เพื่อยึดครองภูมิประเทศสำคัญ พร้อมทั้งจัดชุดซุ่มโจมตียานเกราะ(ประกอบไปด้วย กำลังพลประมาณ 4-5 นาย ใช้ ปืน AK-47 เป็นอาวุธประจำกาย และมี RPG-7 จำนวน 1 กระบอก) ไว้ตามแนวทางการเคลื่อนที่, บริเวณช่องทางบังคับ และ ภูมิประเทศสูงชันโดยทั่วพื้นที่ อีกทั้งข้าศึกยังมีความสามารถในการรบแบบกองโจรได้เป็นอย่างดี สามารถดักซุ่มโจมตีต่อฝ่ายเราได้ทุกเวลา ซึ่งจากข่าวสารที่ได้รับแจ้งจากหน่วยเหนือ คาดว่าข้าศึกวางกำลังอยู่ ณ บริเวณที่มั่นปัจจุบัน เพื่อรอการเพิ่มเติมกำลังจากหน่วยเหนือ ซึ่งจะใช้เวลาไม่น้อยกว่า 48 ชม. เพื่อเตรียมรุกเข้าสู่ประเทศน้ำเงิน ต่อไป

หนทางปฏิบัติที่อันตรายที่สุด คือ ข้าศึกจัดยานรบเป็นชุดซุ่มโจมตี เพื่อทำลายยานรบของฝ่ายเรา เพื่อให้หน่วยเหนือมีเวลาในการเพิ่มเติมกำลังให้กับส่วนที่ทำการยึดครองภูมิประเทศสำคัญได้

ข. ฝ่ายเรา

1) มว.ลว.ที่ 1 ทำการลาดตระเวนเขต จาก นกฟ. จนถึง นข.ขุนด่าน ใน และปฏิบัติเป็นฉากกำบังตามแนว นข.ขุนด่าน ตั้งแต่ พิกัด QS 091014 ถึง QS 108011 เพื่อให้หน่วยเหนือ มีเวลาในการเตรียมการ

2) เจตนาของ ผบ.มว. ความมุ่งหมายของการปฏิบัติในครั้งนี้คือ การยืนยันถึงที่ตั้ง กำลัง และการวางกำลังที่แน่นอนของข้าศึก กิจสำคัญ คือ การค้นหาและทำลายชุดซุ่มโจมตีของข้าศึก, การทำลายกำลังข้าศึกที่ขนาดใหญ่ 1 หมู่ , การจัดตั้งที่ตรวจการณ์ ณ แนววางฉาก จำนวน 3 จุด โดยจุดหมายสุดท้ายที่ต้องการ คือ สามารถยืนยันถึงข้าศึกในเขตรับผิดชอบได้ และ มว.ลว. ต้องไม่สูญเสีย พร้อมทั้งจะปฏิบัติภารกิจต่อไปได้

3) ตอนรถถัง ลว.เขต เต็มกว้งด้านหน้ารับผิดชอบ โดยให้การคุ้มครองกับ ตอน คห. ทำการยิงต่อสู้ยานเกราะข้าศึกหรือเป้าหมายอื่นๆ เมื่อร้องขอ

4) หมู่ปืนเล็ก ลว.เขต เต็มกว้งด้านหน้ารับผิดชอบ โดยช่วยเหลือในการตรวจการณ์ให้กับ ตอน ถ. และเตรียมปฏิบัติการร่วมกับตอน ถ. ในลักษณะ ซุดรบ ร.- ถ. เมื่อสั่ง

5) หมู่เครื่องยิงลูกระเบิด เข้าที่ตั้งยิง เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการ ลว.เขต ของ มว. ตามที่ร้องขอโดยให้ครอบคลุมพื้นที่ปฏิบัติการทั้งหมดของ มว.

2. ภารกิจ

ตอนคอยเหตุ ปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งของ มว.ลว.ที่ 1 ทำการลาดตระเวนเขต จาก นกฟ. จนถึง นข.ขุนด่าน ใน และปฏิบัติเป็นฉากกำบังตามแนว นข.ขุนด่าน ตั้งแต่ พิกัด QS 091014 ถึง QS 108011 เพื่อให้หน่วยเหนือมีเวลาในการเตรียมการ

3. การปฏิบัติ

ก. แนวความคิดในการปฏิบัติ

1) **เจตนารมณ์** ของ ผบ.ตอน ความมุ่งหมายของการปฏิบัติในครั้งนี้คือ การยืนยันถึงที่ตั้ง กำลัง และการวางกำลังที่แน่นอนของข้าศึก กิจสำคัญ คือ การค้นหาและทำลายชุดชุมโจรมืดของข้าศึก, การจัดตั้งที่ตรวจการณ์ แนววางฉาก จำนวน 2 จุด โดยผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ คือ สามารถยืนยันถึงข้าศึกในเขตรับผิดชอบได้ และ ต้องไม่สูญเสีย พร้อมทั้งจะปฏิบัติภารกิจต่อไปได้

2) กลยุทธ์ แบ่งการปฏิบัติออกเป็น 4 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 การเคลื่อนย้ายจาก ทรพ. ไปยังแนว นต./นคฝ. เป็นส่วนนำของ มว.

ขั้นที่ 2 การ ลว. เขต จาก นต./นคฝ. ถึง นข.ขุนด่าน

ขั้นที่ 3 การวางฉากกำบัง ณ นข.ขุนด่าน และ จัดที่ตรวจการณ์ 2 จุด

ขั้นที่ 4 เตรียมปฏิบัติภารกิจต่อไป เมื่อสั่ง

3) **การยิง** ลำดับความเร่งด่วนในการยิงให้กับ มว.ลว.ที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ หรือส่วนปะทะเป็นลำดับแรก

ข. หมู่คอยเหตุที่ 1

ขั้นที่ 1 เคลื่อนที่เป็นส่วนนำ ของ ตอน ออกจาก ทรพ. ไปยัง นคฝ. และทำการผ่าน นคฝ. บริเวณช่องทางผ่านที่ 2

ขั้นที่ 2 ลว.เขต ทางปีกซ้าย ของกว้างด้านหน้าเขตรับผิดชอบของ มว. จนถึง นข.ขุนด่าน

ขั้นที่ 3 เข้าวางฉากกำบังตาม นข.ขุนด่าน ทางปีกซ้าย โดยจัดที่ตรวจการณ์จำนวน 1 จุด

ขั้นที่ 4 เตรียมปฏิบัติภารกิจต่อไป เมื่อสั่ง

ค. หมู่คอยเหตุที่ 2

ขั้นที่ 1 เคลื่อนที่ตาม หมู่คอยเหตุที่ 1 ออกจาก ทรพ. ไปยัง นคฝ. และทำการผ่าน นคฝ. บริเวณช่องทางผ่านที่ 2

ขั้นที่ 2 ลว.เขต ทางปีกขวา ของกว้างด้านหน้าเขตรับผิดชอบของ มว. จนถึง นข.ขุนด่าน

ขั้นที่ 3 เข้าวางฉากกำบังตาม นข.ขุนด่าน ทางปีกขวา โดยจัดที่ตรวจการณ์จำนวน 1 จุด

ขั้นที่ 4 เตรียมปฏิบัติภารกิจต่อไป เมื่อสั่ง

ง. คำแนะนำในการประสานการปฏิบัติ

1) ช่องทางผ่านที่ 2 อยู่บริเวณ พิกัด QS

2) จุดเริ่มต้น บริเวณ พิกัด QS 098058

3) ติดเครื่อง เปิดซ้าย เวลา

4) จุดตรวจสอบ

(ก) จุดตรวจสอบที่ 1 พิกัด QS 104047

(ข) จุดตรวจสอบที่ 2 บริเวณวัดทุ่งสาริกา พิกัด QS 110030

(ค) จุดตรวจสอบที่ 3 บริเวณ เนินคนดู พิกัด QS 103037

(ง) จุดตรวจสอบที่ 4 พิกัด QS 095025

5) ทุกหน่วยรายงานเมื่อผ่าน นคฝ., นข.ต่างๆ และเมื่อวางฉากกำบังเรียบร้อยแล้ว

6) หัวข้อข่าวสารสำคัญ และความต้องการข่าวกรองอื่นๆ

ข้าศึก มีการใช้ ถ. หรือไม่ ถ้าใช้เป็นประเภทใด และใช้ในลักษณะใด พื้นที่ใด

ข้าศึก มีการใช้ อาวุธนำวิถีต่อสู้รถถังหรือไม่ ถ้ามี ประเภทใด และใช้อย่างไร พื้นที่ใด

ข้าศึก มีการใช้ อาวุธเคมีหรือไม่ ถ้ามี ประเภทใด และใช้อย่างไร พื้นที่ใด
ข้าศึก มีการใช้ อาวุธ ปกอ. หรือไม่ ถ้ามี ประเภทใด และใช้อย่างไร พื้นที่ใด
7) การปฏิบัติอื่นๆ ตาม รปจ.

4. การช่วยรบ

- ก. สป.1 เสี่ยง ค. ติดตัว 3 วัน
- ข. สป.2 และ สป.4 ตามอัตรา
- ค. สป.3 ตามอัตราปกติ เต็มเต็มถึงอะไหล่ 1 และเพิ่มเติมให้เมื่อว่างจนกำลังเรียบร้อย
- ง. สป.5 ตามอัตรามาตรฐาน
- จ. การส่งกลับสายแพทย์ และการรักษาพยาบาล
 - 1) การส่งกลับ ให้นำส่งผู้บาดเจ็บมาไว้ที่ ผบ.ตอน
 - 2) การส่งกลับเร่งด่วนทางอากาศ ร้องขอตามสายการบังคับบัญชา
- ฉ. การซ่อมบำรุง
 - 1) ให้ทำการรายงานให้ทราบถึงที่ตั้ง จะทำการร้องขอการสนับสนุนจากหมวดต่อไป
 - 2) ความเร่งด่วนในการซ่อมบำรุงให้กับ ถ., รสพ. และรถล้อ ตามลำดับ
- ช. เหลยศึก ให้นำส่ง ผบ.ตอน โดยเร็วที่สุด

5. การบังคับบัญชาและการติดต่อสื่อสาร

- ก. การบังคับบัญชา
 - 1) ในชั้นที่ 1 และ 2 ผบ.ตอน จะเคลื่อนที่ตาม หมุ่คอยเหตุที่ 1 และ ในชั้นที่ 3 และ 4 จะอยู่ทางขวาของ หมุ่คอยเหตุที่ 1
 - 2) สายการบังคับบัญชา ผบ.ตอน , รอง ผบ.ตอน , รอง ผบ.หมู่ที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
- ข. การติดต่อสื่อสาร
 - 1) นปส. ฉบับปัจจุบัน มีผลบังคับใช้
 - 2) ในการใช้วิทยุให้ใช้ประมวลลับทุกครั้ง

ตอบรับ : นำสาร

จ.ส.อ.

(.....)

ผบ.ตอนคอยเหตุ มว.ลว.ที่ 1

ผนวก :

คำสั่งการรบกวนเวลา

คำสั่งกองร้อย

ทก.ร้อย.ม.ที่ 2, ม.พัน. 55

(พิกัด).....

(หมู่วันเวลา).....

ยก.002

แผนยุทธการที่ 1 – อินทรี 02 (รบกวนเวลา)

อ้างถึง: 1) คำสั่งยุทธการที่ 1 ร้อย.ม.(ลว.)ที่ 2

2) แผนที่ประเทศไทย 1 : 50000 ระวาง จว.สระบุรี 5138-II, อ.แก่งคอย 5183-III, อ.หนองแค 5137-I และ อ.บ้านนา 5137-IV

1. สถานการณ์

ก. ฝ่ายข้าศึก

สถานการณ์เพิ่มเติมของฝ่ายข้าศึก กองพันในแนวหน้าของกรม พล.ยก. ที่ 21 และ 22 สามารถต้านทานการ ลว. เขตของ ม.พัน.55 อย่างได้ผลและได้มีการเพิ่มเติมน้ำกำลังด้วย 2 กองพัน พล.ยก. สนับสนุนด้วย ถ. T – 69 จำนวน 2 กองพัน รวมทั้งสนับสนุนด้วย ป. และอาวุธต่อสู้ถึงจำนวนหนึ่ง ข้าศึกมีท่าทีจะรุกเข้าหาฝ่ายเราเพื่อเข้ายึดภูมิประเทศสำคัญและสถาปนาแนวการวางกำลังขึ้นใหม่

ข. ฝ่ายเรา

1) ม.พัน.55

ก) ม.พัน.55 ซึ่งปฏิบัติการ ลว.เขต เพื่อค้นหาข้าศึกในเขตรับผิดชอบของกองพล ได้ถูกต้านทานจากข้าศึกจนไม่สามารถลาดตระเวนเขตต่อไปได้ จึงได้เตรียมการรบกวนเวลา จากแนวชั้นปัจจุบัน ถอนตัวเข้าแนวชั้นแดง และเตรียมปฏิบัติการต่อไปเมื่อสั่ง

ข) เจตนารมณ์ของ ผบ.ม.พัน.55 วัตถุประสงค์ ต้องการให้ใช้อำนาจการยิงตั้งแต่ระยะไกลทำลายกองระวังหน้าของข้าศึก โดยมีให้ข้าศึกตรวจพบการวางกำลังส่วนใหญ่ของฝ่ายเรา กิจสำคัญของภารกิจนี้คือ ใช้ความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ ทำลายกำลังข้าศึกให้ได้มากที่สุด ผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ การทำลายระเบียบการรุกของข้าศึก เพื่อให้ได้เวลาโดยไม่ทำการรบติดพัน

2) ร้อย.ม.ลว.ที่ 1 ทำการรบกวนเวลา จากแนวชั้นขุนด่าน เข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่ง เพื่อให้หน่วยเหนือมีเวลาในการเตรียมการปฏิบัติต่อข้าศึก และ เตรียมปฏิบัติการต่อไปเมื่อสั่ง

3) ร้อย.ม.ลว.ที่ 3 ทำการรบกวนเวลา จากแนวชั้นขุนด่าน เข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่ง เพื่อให้หน่วยเหนือมีเวลาในการเตรียมการปฏิบัติต่อข้าศึก และ เตรียมปฏิบัติการต่อไปเมื่อสั่ง

5) พล.ร.9 วางกำลังตั้งรับตามแนวชายแดน

6) ป.พัน. 711 : ช่วยส่วนรวม

7) ช.พัน.51 ร้อย.2 มว.2 ช่วยโดยตรง ม.พัน.55

ค. หน่วยสมทบและหน่วยแยก : ไม่เปลี่ยนแปลง

ง. สมมติฐาน

- ฝ่ายเราครองความเป็นเจ้าอากาศเฉพาะบริเวณ
- หน่วยเหนือสนับสนุนได้ตามร้องขอ
- ข้าศึกเพิ่มเติมกำลังได้ไม่เร็วกว่า 6 ชม.
- ข้าศึกจะเข้าตีด้วยกำลังไม่เกิน 1 พล.ร.ยก.

2. การกิจ

ร้อย.ม.ลว.ที่ 2 ทำการรบน่วงเวลา จากแนวชั้นขุนด่าน เข้าหาแนวชั้นแดง เมื่อสั่ง เพื่อให้หน่วยเหนือมีเวลา ในการเตรียมการปฏิบัติต่อข้าศึก และ เตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

3. การปฏิบัติ

ก. แนวความคิดในการปฏิบัติ

1) เจตนารมณ์ของ ผบ.ร้อย. วัตถุประสงค์ ต้องการให้ใช้อำนาจการยิงตั้งแต่ระยะไกลทำลายกองระวัง หน้าของข้าศึก โดยมีให้ข้าศึกตรวจพบการวางกำลังส่วนใหญ่ของฝ่ายเรา กิจสำคัญของภารกิจนี้คือ ทุกส่วนใช้การ กำบังการซ่อนพรางให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตรวจค้นกำลังฝ่ายข้าศึกและทำลายรูปขบวนข้าศึกตั้งแต่ระยะไกล ให้ได้มากที่สุด ผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ การทำลายระเบียบการรุกของข้าศึก เพื่อให้หน่วยเหนือได้เวลา โดยไม่ทำการรบ ติดพัน

2) กลยุทธ์ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ด้านทานกำลังข้าศึก จากแนวชั้น..ขุนด่าน...ให้ได้มากที่สุด โดยเฝ้าเล็งพื้นที่ สंहาร

ขั้นตอนที่ 2 จากแนวชั้น..ขุนด่าน....ถอนตัวเมื่อข้าศึกกดดัน เข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่ง

ขั้นตอนที่ 3 การวางกำลัง ณ แนวชั้นแดง ด้านทานกำลังข้าศึก โดยมีให้ข้าศึกเข้ามาในพื้นที่

ขั้นตอนที่ 4 เตรียมสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์และเตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

3) การยิง

ก) วัตถุประสงค์ของการยิงสนับสนุน ป. ทำการยิงสนับสนุนการยิงเพื่อข่มหน่วย ลว. ของ ขศ. หรือ ขัดขวางการเคลื่อนที่เข้ามาของกำลังส่วนใหญ่ของ ขศ. ตั้งแต่ระยะไกล

ข) ลำดับ ความเร่งด่วนให้ทำลาย ถ. และ รสพ. ข้าศึกเป็นลำดับแรก

ข. มว.ลว.ที่ 1

ขั้นที่ 1 ด้านทานกำลังข้าศึกและทำลายกำลังข้าศึก ณ แนวชั้นปัจจุบันให้มากที่สุด โดยปกปิดมิให้ ข้าศึกตรวจการณ์ แนวการวางกำลังของฝ่ายเรา

ขั้นที่ 2 เมื่อข้าศึกกดดันและได้รับอนุมัติถอนตัว ให้รบน่วงเวลาเข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่งโดยไม่ทำ การรบติดพัน

ขั้นที่ 3 จากแนวชั้นแดงด้านทานกำลังข้าศึกและทำการเกาะข้าศึกโดยใช้อาวุธยิงสนับสนุนและอาวุธ ในอัตรา

ขั้นที่ 4 เตรียมสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์และเตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

มว.ลว.ที่ 2

ขั้นที่ 1 ด้านทานกำลังข้าศึกและทำลายกำลังข้าศึก ณ แนวชั้นปัจจุบันให้มากที่สุด โดยปกปิดมิให้ ข้าศึกตรวจการณ์ แนวการวางกำลังของฝ่ายเรา

ขั้นที่ 2 เมื่อข้าศึกกดดันและได้รับอนุมัติถอนตัว ให้รบน่วงเวลาเข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่งโดยไม่ทำ การรบติดพัน

ขั้นที่ 3 จากแนวชั้นแดงด้านทานกำลังข้าศึกและทำการเกาะข้าศึกโดยใช้อาวุธยิงสนับสนุนและอาวุธ ในอัตรา

ขั้นที่ 4 เตรียมสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์และเตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

มว.ลว.ที่ 3

ขั้นที่ 1 ด้านทานกำลังข้าศึกและทำลายกำลังข้าศึก ณ แนวชั้นปัจจุบันให้มากที่สุด โดยปกปิดมิให้ข้าศึกตรวจการณ์ แนวการวางกำลังของฝ่ายเรา

ขั้นที่ 2 เมื่อข้าศึกกดดันและได้รับอนุมัติถอนตัว ให้รบหน่วงเวลาเข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่งโดยไม่ทำการรบติดพัน

ขั้นที่ 3 จากแนวชั้นแดงด้านทานกำลังข้าศึกและทำการเกาะข้าศึกโดยใช้อาวุธยิงสนับสนุนและอาวุธในอัตรา

ขั้นที่ 4 เตรียมสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์และเตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

ทก.ร้อย.

ขั้นที่ 1 อำนาจการปฏิบัติของแต่ละส่วนอยู่ในย่านกลาง

ขั้นที่ 2 ในขณะที่รบหน่วงเวลา จะเคลื่อนที่ตาม มว.ลว.ที่ 2 และเมื่อถึงแนวชั้นแดง จะวางกำลังย่านกลาง

ขั้นที่ 3,4 จะทำการควบคุมการปฏิบัติทางยุทธวิธีอยู่บริเวณที่เดิม

คำแนะนำในการประสาน

- 1) แผนนี้มีผลบังคับใช้เมื่อสั่ง
- 2) ให้ทุกส่วนประสานการปฏิบัติอย่างใกล้ชิดตลอดภารกิจ
- 3) ให้ทุกส่วนทำลายกำลังของข้าศึกให้ได้มากที่สุดตั้งแต่ระยะไกลภายใต้การยิงสนับสนุนด้วยการร้องขอและอาวุธที่มีในอัตรา
- 4) การถอนตัวทุกครั้งต้องได้รับการอนุมัติจากหน่วยเหนือ หน่วยที่ไม่รบติดพันจะต้องให้การคุ้มครองการถอนตัวกับหน่วยที่จะรบติดพันกับข้าศึกทุกแนวชั้น
- 5) ฝ่ายตรวจแนวที่มั่นคงตลอดเวลาแจ้งเตือนให้ทราบเมื่อตรวจพบกำลังข้าศึก
- 6) ใช้เครื่องกีดขวางให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 7) ให้ทุกหน่วยดัดแปลงที่มั่นให้แข็งแรงได้ตั้งแต่ บัดนี้
- 8) อื่นๆ ตาม รปจ.

4. การช่วยรบ

ก. แนวความคิดในการส่งกำลังบำรุง : กองร้อยจัด สกร.รบ โดยที่จะจัดชุดสนับสนุน ออกเป็น 2 ชุด ควบคุมโดยจ่ากองร้อย แต่ละชุดประกอบด้วย ชุดช่างฯ และเจ้าหน้าที่พยาบาลในระหว่างการรบหน่วงเวลา สกร.รบ จะเคลื่อนที่ ไปยังแนวชั้นถัดไป เพื่อเตรียมการสนับสนุนเมื่อร้องขอ และ เพื่อไม่ให้กีดขวางเส้นทางการเคลื่อนที่ และเมื่อส่วนใหญ่วางกำลังที่แนวชั้นแดงเรียบร้อยแล้ว สกร.รบ จะวางกำลังอยู่ทางด้านหลัง สกร.พัก ของกองร้อยจะไปรวมอยู่กับ สกร.พัก ของกองพัน

ข. ยุทธโศภกรณ์ และ บริการ

1) การส่งกำลัง

ก) สป.1 : เสี่ยง ค. ติดตัว 3 วัน

ข) สป.3 : ตามอัตราปกติ

ค) สป.5 : ตามอัตรามาตรฐาน

ง) การเพิ่มเติม สป. จะกระทำเมื่อเข้าแนวชั้นแดงเรียบร้อยแล้ว

2) การซ่อมบำรุง : ลำดับความเร่งด่วนให้กับ รถสายพานและล้อ ตามลำดับ

ค. การส่งกลับสายแพทย์และการรักษาพยาบาล

1) การรักษาพยาบาลและการส่งกลับ : ชุด สน.ทำการส่งกลับผู้ป่วย ณ จุดรับส่งผู้บาดเจ็บที่ มวกกำหนด หรือ ที่พยาบาลกองร้อย

2) การรักษาพยาบาล : ที่รักษาพยาบาลกองร้อยอยู่ที่ สภ.รบ

ง. กำลังพล : ให้ทุก มว. ส่งสถานภาพกำลังพลใน 1800 ของทุกวันหรือเมื่อมีการสูญเสีย และ จะทำการทดแทนกำลังพลเมื่อจบภารกิจ

จ. การศพ : ทำการแยก และ ส่งกลับ สภ.รบ

ฉ. เหลยศึก : ปฏิบัติตามขั้นตอน และส่งกลับ สภ.รบโดยเร็วที่สุด

5. การบังคับบัญชาและการสื่อสาร

ก. การบังคับบัญชา

1) ในขั้นที่ 1 ผบ.ร้อย. จะอยู่ย่านกลาง ในขั้นที่ 2 ผบ.ร้อย. จะเคลื่อนที่ตาม มว.ลว.ที่ 2 ในขั้นตอนที่ 3 และ 4 เมื่อเข้าแนวชั้นแดงแล้ว ผบ.ร้อย. จะอยู่ย่านกลาง

2) สายการบังคับบัญชา ผบ.ร้อย., รอง ผบ.ร้อย., ผบ.มว.ที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ

ข. การสื่อสาร

1) นปส. ปัจจุบันมีผลบังคับใช้

2) วิทยุเรียบริบฟัง ใช้เสรีเมื่อแผนมีผลบังคับใช้ สำหรับข่าวที่มีผลกระทบต่อการยุทธ ให้เข้าประมวลกลับ

3) ณ แนวชั้นปัจจุบันให้ใช้ทางสายเป็นหลัก นำสารเป็นรอง

4) รายงานเหตุการณ์สำคัญให้เข้าประมวลกลับ

5) สัญญาณบอกฝ่าย วันคู่ สีแดง วันคี่ สีเขียว

6) สัญญาณผ่านบุคคล ถาม สิ่งศึก ตอบ สิ่งไพร

7) รหัสเตรียมถอนตัว วัดทุ่ง

รหัสถอนตัว สาลิกา

ตอบรับ : นำสาร

ร.อ.

(.....)

ผบ.ร้อย.ม.(ลว.)ที่ 2

ผนวก :

ทก.มว.ลว.ที่ 1 ร้อย.ม.ที่ 2
(พิกัด).....
(หมุนวนเวลา).....
ยก.002

แผนยุทธการที่ 1 – อินทรี 02 (รบนวงเวลา)

อ้างถึง: 1) คำสั่งยุทธการที่ 1 มว.ที่ 1 ร้อย.ม.(ลว.)ที่ 2
2) แผนที่ประเทศไทย 1 : 50000 ระวาง จว.สระบุรี 5138-II, อ.แก่งคอย 5183-III, อ.หนองแค 5137-I และ อ.บ้านนา 5137-IV

1. สถานการณ์

ก. ฝ่ายข้าศึก

สถานการณ์เพิ่มเติมของฝ่ายข้าศึก กองพันในแนวหน้าของกรม พล.ยก. ที่ 21 และ 22 สามารถต้านทานการ ลว. เขตของ ม.พัน.55 อย่างได้ผลและได้มีการเพิ่มเติมกำลังด้วย 2 กองพัน พล.ยก. สนับสนุนด้วย ถ. T – 69 จำนวน 2 กองพัน รวมทั้งสนับสนุนด้วย ป. และอาวุธต่อสู้รถถังจำนวนหนึ่ง ข้าศึกมีท่าทีจะรุกเข้าหาฝ่ายเราเพื่อเข้ายึดภูมิประเทศสำคัญและสถาปนาแนวการวางกำลังขึ้นใหม่

ข. ฝ่ายเรา

1) ร้อย.ม.ที่ 2

ก) ร้อย.ม.ที่ 2 ซึ่งปฏิบัติการ ลว.เขต เพื่อค้นหาข้าศึกในเขตรับผิดชอบของกองพล ได้ถูกต้านทานจากข้าศึกจนไม่สามารถลาดตระเวนเขตต่อไปได้ จึงได้เตรียมการรบนวงเวลา จากแนวชั้นปัจจุบัน ถอนตัวเข้าแนวชั้นแดง และเตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

ข) เจตนารมณ์ของ ผบ.ร้อย.ม.ที่ 2 วัตถุประสงค์ ต้องการให้ใช้อำนาจการยิงตั้งแต่ระยะไกลทำลายกองระวังหน้าของข้าศึก โดยมีให้ข้าศึกตรวจพบการวางกำลังส่วนใหญ่ของฝ่ายเรา กิจสำคัญของภารกิจนี้คือ ใช้ความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ ทำลายกำลังข้าศึกให้ได้มากที่สุด ผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ การทำลายระเบียบการรุกของข้าศึก เพื่อให้ได้เวลาโดยไม่ทำการรบติดพัน

2) มว.ลว.ที่ 2 ทำการรบนวงเวลา จากแนวชั้นขุนด่าน เข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่ง เพื่อให้หน่วยเหนือมีเวลาในการเตรียมการปฏิบัติต่อข้าศึก และ เตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

3) มว.ลว.ที่ 3 ทำการรบนวงเวลา จากแนวชั้นขุนด่าน เข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่ง เพื่อให้หน่วยเหนือมีเวลาในการเตรียมการปฏิบัติต่อข้าศึก และ เตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

5) พล.ร.9 วางกำลังตั้งรับตามแนวชายแดน

6) ป.พัน. 711 : ช่วยส่วนรวม

7) ข.พัน.51 ร้อย.2 มว.2 ช่วยโดยตรง ม.พัน.55

ค. หน่วยสมทบและหน่วยแยก : ไม่เปลี่ยนแปลง

ง. สมมติฐาน

- ฝ่ายเราครองความเป็นเจ้าอากาศเฉพาะบริเวณ
- หน่วยเหนือสนับสนุนได้ตามร้องขอ
- ข้าศึกเพิ่มเติมกำลังได้ไม่เร็วกว่า 6 ชม.
- ข้าศึกจะเข้าตีด้วยกำลังไม่เกิน 1 พล.ร.ยก.

2. ภารกิจ

มว.ลว.ที่ 1 ทำการรบน่วงเวลา จากแนวชั้นขุนด่าน เข้าหาแนวชั้นแดง เมื่อสั่ง เพื่อให้หน่วยเหนือมีเวลาในการเตรียมการปฏิบัติต่อข้าศึก และ เตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

3. การปฏิบัติ

ก. แนวความคิดในการปฏิบัติ

1) เจตนารมณ์ของ ผบ.มว. วัตถุประสงค์ ต้องการให้ใช้อำนาจการยิงตั้งแต่ระยะไกลทำลายกองระวังหน้าของข้าศึก โดยมีให้ข้าศึกตรวจพบการวางกำลังส่วนใหญ่ของฝ่ายเรา กิจสำคัญของภารกิจนี้คือทุกส่วนใช้การกำบังการซ่อนพรางให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตรวจค้นกำลังฝ่ายข้าศึกและทำลายรูปขบวนข้าศึกตั้งแต่ระยะไกล ให้ได้มากที่สุด ผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ การทำลายระเบียบการรุกของข้าศึก เพื่อให้หน่วยเหนือได้เวลา โดยไม่ทำการรบติดพัน

2) กลยุทธ์ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ด้านทานกำลังข้าศึก จากแนวชั้น..ขุนด่าน...ให้ได้มากที่สุด โดยเฝ้าเล็งพื้นที่สังหาร

ขั้นตอนที่ 2 จากแนวชั้น..ขุนด่าน....ถอนตัวเมื่อข้าศึกกดดัน เข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่ง

ขั้นตอนที่ 3 การวางกำลัง ณ แนวชั้นแดง ด้านทานกำลังข้าศึก โดยมีให้ข้าศึกเข้ามาในพื้นที่

ขั้นตอนที่ 4 เตรียมสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์และเตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

3) การยิง

ก) วัตถุประสงค์ของการยิงสนับสนุน ป. และ ค. ทำการยิงสนับสนุนการยิงเพื่อข่มหน่วย ลว. ของ ขศ. หรือ ขัดขวางการเคลื่อนที่เข้ามาของกำลังส่วนใหญ่ของ ขศ. ตั้งแต่ระยะไกล

ข) ลำดับ ความเร่งด่วนให้ทำลาย ถ. และ รสพ. ข้าศึกเป็นลำดับแรก

ข. ตอนคอยเหตุ

ขั้นที่ 1 ด้านทานกำลังข้าศึกและทำลายกำลังข้าศึก ณ แนวชั้นปัจจุบันให้มากที่สุด โดยปกปิดมิให้ข้าศึกตรวจการณ์ แนวการวางกำลังของฝ่ายเรา

ขั้นที่ 2 เมื่อข้าศึกกดดันและได้รับอนุมัติถอนตัว ให้รบน่วงเวลาเข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่งโดยไม่ทำการรบติดพัน

ขั้นที่ 3 จากแนวชั้นแดงด้านทานกำลังข้าศึกและทำการเกาะข้าศึกโดยใช้อาวุธยิงสนับสนุนและอาวุธในอัตรา

ขั้นที่ 4 เตรียมสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์และเตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

ค. ตอนรถถึง

ขั้นที่ 1 ด้านทานกำลังข้าศึกและทำลายกำลังข้าศึก ณ แนวชั้นปัจจุบันให้มากที่สุด โดยปกปิดมิให้ข้าศึกตรวจการณ์ แนวการวางกำลังของฝ่ายเรา

ขั้นที่ 2 เมื่อข้าศึกกดดันและได้รับอนุมัติถอนตัว ให้รบน่วงเวลาเข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่งโดยไม่ทำการรบติดพัน

ขั้นที่ 3 จากแนวชั้นแดงด้านทานกำลังข้าศึกและทำการเกาะข้าศึกโดยใช้อาวุธยิงสนับสนุนและอาวุธในอัตรา

ขั้นที่ 4 เตรียมสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์และเตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

ง.หมูปืนเล็ก

ขั้นที่ 1 ด้านทานกำลังข้าศึกและทำลายกำลังข้าศึก ณ แนวชั้นปัจจุบันให้มากที่สุด โดยปกปิดมิให้ข้าศึกตรวจการณ์ แนวการวางกำลังของฝ่ายเรา

ขั้นที่ 2 เมื่อข้าศึกกดดันและได้รับอนุมัติถอนตัว ให้รบน่วงเวลาเข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่งโดยไม่ทำการรบติดพัน

ขั้นที่ 3 จากแนวชั้นแดงด้านทานกำลังข้าศึกและทำการเกาะข้าศึกโดยใช้อาวุธยิงสนับสนุนและอาวุธในอัตรา

ขั้นที่ 4 เตรียมสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์และเตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

จ.หมู่เครื่องยิงลูกระเบิด

ขั้นที่ 1 ด้านทานกำลังข้าศึกและทำลายกำลังข้าศึก ณ แนวชั้นปัจจุบันให้มากที่สุด โดยปกปิดมิให้ข้าศึกตรวจการณ์ แนวการวางกำลังของฝ่ายเรา

ขั้นที่ 2 เมื่อข้าศึกกดดันและได้รับอนุมัติถอนตัว ให้รบน่วงเวลาเข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่งโดยไม่ทำการรบติดพัน

ขั้นที่ 3 จากแนวชั้นแดงด้านทานกำลังข้าศึกและทำการเกาะข้าศึกโดยใช้อาวุธยิงสนับสนุนและอาวุธในอัตรา

ขั้นที่ 4 เตรียมสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์และเตรียมปฏิบัติการกิจต่อไปเมื่อสั่ง

ฉ.คำแนะนำในการประสาน

- 1) แผนนี้มีผลบังคับใช้เมื่อสั่ง
- 2) ให้ทุกส่วนประสานการปฏิบัติอย่างใกล้ชิดตลอดภารกิจ
- 3) ให้ทุกส่วนทำลายกำลังของข้าศึกให้ได้มากที่สุดตั้งแต่ระยะไกลภายใต้การยิงสนับสนุนด้วยการร้องขอและอาวุธที่มีในอัตรา
- 4) การถอนตัวทุกครั้งต้องได้รับการอนุมัติจากหน่วยเหนือ หน่วยที่ไม่รบติดพันจะต้องให้การคุ้มครองการถอนตัวกับหน่วยที่จะรบติดพันกับข้าศึกทุกแนวชั้น
- 5) ฝ่ายตรวจแนวที่มั่นคงตลอดเวลาแจ้งเตือนให้ทราบเมื่อตรวจพบกำลังข้าศึก
- 6) ใช้เครื่องกีดขวางให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 7) ให้ทุกหน่วยดัดแปลงที่มั่นให้แข็งแรงได้ตั้งแต่ บัดนี้
- 8) อื่นๆ ตาม รปจ.

4. การช่วยรบ

ก. แนวความคิดในการส่งกำลังบำรุง : กองร้อยจัด สภ.รบ โดยที่จะจัดชุดสนับสนุน ออกเป็น 2 ชุด ควบคุมโดยจ่ากองร้อย แต่ละชุดประกอบด้วย ชุดช่างฯ และเจ้าหน้าที่พยาบาลในระหว่างการรบน่วงเวลา สภ.รบ จะเคลื่อนที่ไปยังแนวชั้นถัดไป เพื่อเตรียมการสนับสนุนเมื่อร้องขอ และ เพื่อไม่ให้กีดขวางเส้นทางการเคลื่อนที่ และเมื่อส่วนใหญ่ว่างกำลังที่แนวชั้นแดงเรียบร้อย สภ.รบ จะวางกำลังอยู่ทางด้านหลัง สภ.พัก ของกองร้อยจะไปรวมอยู่กับ สภ.พัก ของกองพัน

ข. ยุทธโธปกรณ์ และบริการ

1) การส่งกำลัง

ก) สป.1 : เสี่ยง ค. ติดตัว 3 วัน

ข) สป.3 : ตามอัตราปกติ

ค) สป.5 : ตามอัตรามูลฐาน

ง) การเพิ่มเติม สป. จะกระทำเมื่อเข้าแนวชั้นแดงเรียบร้อยแล้ว

2) การซ่อมบำรุง : ลำดับความเร่งด่วนให้กับ รถสายพานและล้อ ตามลำดับ

ค. การส่งกลับสายแพทย์และการรักษาพยาบาล

1) การรักษาพยาบาลและการส่งกลับ : ชุด สน.ทำการส่งกลับผู้ป่วย ณ จุดรับส่งผู้บาดเจ็บที่ มวกกำหนด หรือ ที่พยาบาลกองร้อย

2) การรักษาพยาบาล : ที่รักษาพยาบาลกองร้อยอยู่ที่ สภ.รบ

ง. กำลังพล : ให้ทุกส่วน ส่งสถานภาพกำลังพลใน 1800 ของทุกวันหรือเมื่อมีการสูญเสีย และ จะทำการทดแทนกำลังพลเมื่อจบภารกิจ

จ. การศพ : ทำการแยก และ ส่งกลับ สภ.รบ

ฉ. เพลยศึก : ปฏิบัติตามขั้นตอน และส่งกลับ สภ.รบโดยเร็วที่สุด

5. การบังคับบัญชาและการสื่อสาร

ก. การบังคับบัญชา

1) ในขั้นที่ 1 ผบ.มว. จะอยู่ย่านกลาง ในขั้นที่ 2 ผบ.มว. อยู่กับตอนรถถัง คันที่ 5 ในขั้นตอนที่ 3 และ 4 เมื่อเข้าแนวชั้นแดงแล้ว ผบ.มว. จะอยู่ย่านกลาง

2) สายการบังคับบัญชา ผบ.มว., รอง ผบ.มว. , ผบ.ตอนคอยเหตุ,ผบ.หมู่ ปล. และ ผบ.หมู่ ค. ตามลำดับ

ข. การสื่อสาร

1) นปส. ปัจจุบันมีผลบังคับใช้

2) วิทยุเรียบริบฟัง ใช้เสรีเมื่อแผนมีผลบังคับใช้ สำหรับข่าวที่มีผลกระทบต่อการยุทธ ให้เข้าประมวลกลับ

3) ณ แนวชั้นปัจจุบันให้ใช้ทางสายเป็นหลัก นำสารเป็นรอง

4) รายงานเหตุการณ์สำคัญให้เข้าประมวลกลับ

5) สัญญาณบอกฝ่าย วันคู่ สีแดง วันคี่ สีเขียว

6) สัญญาณผ่านบุคคล ถาม สิ่งศักดิ์ ต่อ สิ่งไหน

7) รหัสเตรียมถอนตัว วัดทุ่ง

รหัสถอนตัว สาลิกา

ตอบรับ : นำสาร

ร.ท.

(.....)

ผบ.มว.ลว. ที่ 1

ผนวก :

คำสั่งยุทธการ

1. สถานการณ์ :

ก. กำลังฝ่ายข้าศึก : สถานการณ์เพิ่มเติมของฝ่ายข้าศึก กองพันในแนวหน้าของกรม พล.ยก. ที่ 21 และ 22 สามารถต้านทานการ ลว. เขตของ ม.พัน.55 อย่างได้ผลและได้มีการเพิ่มเติมกำลังด้วย 2 กองพัน พล.ยก. สนับสนุนด้วย ถ. T – 69 จำนวน 2 กองพัน รวมทั้งสนับสนุนด้วย ป. และอาวุธต่อสู้ถึงจำนวนหนึ่ง ข้าศึกมีท่าทีจะรุกเข้าหาฝ่ายเราเพื่อเข้ายึดภูมิประเทศสำคัญและสถาปนาแนวการวางกำลังขึ้นใหม่

ข. กำลังฝ่ายเรา :

1) ภารกิจ มว.ลว.ที่ 1 ทำการรบน่วงเวลา

2) เจตนาของผู้นำบังคับหมวดให้ทำลายรูปขบวนข้าศึกตั้งแต่ระยะไกลให้ได้มากที่สุดและทำลายระเบียบการรุกของข้าศึก เพื่อให้หน่วยเหนือได้เวลา โดยไม่ทำการรบติดพัน

3) ตอน ถ.เป็นดำเนินกลยุทธ์และวางกำลังอยู่ย่านกลาง มว.

4) หมู่ป.ล.วางกำลังอยู่ย่านกลางของ มว.

5) หมู่ ค.วางกำลังอยู่ย่านกลางด้านหลังห่างจากเราออกไปประมาณ 1000 เมตร

2. ภารกิจ : ตอน คห. ทำการระวังป้องกันทางปีกและคอยแจ้งเตือนการเข้ามาของข้าศึก

3. การปฏิบัติ :

เจตนาของ : ของผมต้องการให้ตรวจการณ์ไปทางด้าน, ทางปีกและแจ้งเตือนข่าวสารตลอดเวลา

ก. แนวความคิดในการปฏิบัติ

(1) กลยุทธ์ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ต้านทานกำลังข้าศึก จากแนวชั้น..ขุนด่าน...ให้ได้มากที่สุด โดยเฝ้าเล็งพื้นที่สังหาร

ขั้นตอนที่ 2 จากแนวชั้น..ขุนด่าน....ถอนตัวเมื่อข้าศึกกดดัน เข้าหาแนวชั้นแดงเมื่อสั่ง

ขั้นตอนที่ 3 การวางกำลัง ณ แนวชั้นแดง ต้านทานกำลังข้าศึก โดยมีให้ข้าศึกเข้ามาในพื้นที่

ขั้นตอนที่ 4 เตรียมสนับสนุนการผ่านแนวไปข้างหน้าให้กับส่วนดำเนินกลยุทธ์และเตรียมปฏิบัติการ

ต่อไปเมื่อสั่ง

(2) การยิง : ตอน คห. ร้องขอการยิงและปรับการยิงให้กับ หมู่ ค.ในการทำลาย ถ. และ รสพ. ข้าศึก

เป็นลำดับแรก

ข. การปฏิบัติของ ตอน คห.

ขั้นที่ 1 ตอน คห.ทำการตรวจการณ์, แจ้งเตือนการเข้ามาของข้าศึกและปรับการยิงให้ ตอน ถ. และ

หมู่ ค.

ขั้นที่ 2 ขั้นการถอนตัวไปยังแนวชั้นแดง ให้ คห.หมู่ 1 ถอนตัวก่อนและตามด้วย หมู่ 2

ขั้นที่ 3 โดยให้ หมู่ 1 อยู่ทางปีกซ้ายและ หมู่ 2 อยู่ทางปีกขวา หลังจากวางกำลังในแนวชั้นแดงเรียบร้อยแล้ว

แล้วให้ หมู่ 1 ออกไปเป็นที่ตรวจการณ์ด้านหน้าของหมวด

ขั้นที่ 4 การผ่านแนวทหารฝ่ายเดียวกัน ตอน คห.เป็นส่วนนำและเตรียมปฏิบัติการต่อไปเมื่อสั่ง

4. การช่วยรบ :

ก. เมื่อวางกำลังที่แนวชั้นแดงเรียบร้อย สภ.รบ จะวางกำลังอยู่ทางด้านหลัง สภ.พัก ของกองร้อยจะไปรวมอยู่กับ สภ.พัก ของกองพัน

ข. ยุทโธปกรณ์ และ บริการ

1) การส่งกำลัง

ก) สป.1 : เสี่ยง ค. ติดตัว 3 วัน

ข) สป.3 : ตามอัตราปกติ

ค) สป.5 : ตามอัตรามูลฐาน

ง) การเพิ่มเติม สป. จะได้รับเมื่อเข้าแนวชั้นแดงเรียบร้อยแล้ว

2) การซ่อมบำรุง : ลำดับความเร่งด่วนให้กับ รถสายพานและล้อ ตามลำดับ

ค. การส่งกลับสายแพทย์และการรักษาพยาบาล

1) การรักษาพยาบาลและการส่งกลับ : การส่งกลับผู้ป่วย ให้รับส่งผู้บาดเจ็บไปที่บก.มว.

2) การรักษาพยาบาล : ที่รักษาพยาบาลกองร้อยอยู่ที่ สภ.รบ

ง. กำลังพล : ให้คห.หมู่ 2 รายงานสถานภาพกำลังพลให้ ผบ.ตอน คห.ใน 1800 ของทุกวัน

จ. เหลยศึก : ปฏิบัติตามขั้นตอน และส่งไปที่ บก.มว.

5. การบังคับบัญชาและการสื่อสาร

ก. การบังคับบัญชา

1) ในชั้นที่ 1 ผบ.มว.จะอยู่ที่ บก.มว.และผมจะอยู่บริเวณที่ตรวจการณ์ทางปีกซ้ายของ มว.ในชั้นที่ 2 ผบ.มว.จะอยู่ที่ ตอน ถ. และผมจะอยู่ที่คห.คั่นในชั้นที่ 3 ผบ.มว.ยังอยู่ที่ ตอน ถ.และผมจะอยู่ตรวจการณ์ด้านหน้า มว.และ 4 เมื่อเข้าแนวชั้นแดงแล้วผบ.มว.อยู่ที่ ตอน ถ.และกระผมจะอยู่ที่ คห. คั่น

2) สายการบังคับบัญชา ผบ.มว. รอง ผบ.มว. ผบ.ตอน คห. ผบ.หมู่ พล.และ ผบ.หมู่ ค. ตามลำดับ

ข. การสื่อสาร

1) นปส. ปัจจุบันมีผลบังคับใช้

2) วิทยุเรียบริบฟัง การส่งข่าวให้เข้าประมวลกลับ

3) ณ แนวชั้นปัจจุบันให้ใช้ทางสายเป็นหลัก นำสารเป็นรอง

4) รายงานเหตุการณ์สำคัญให้เข้าประมวลกลับ

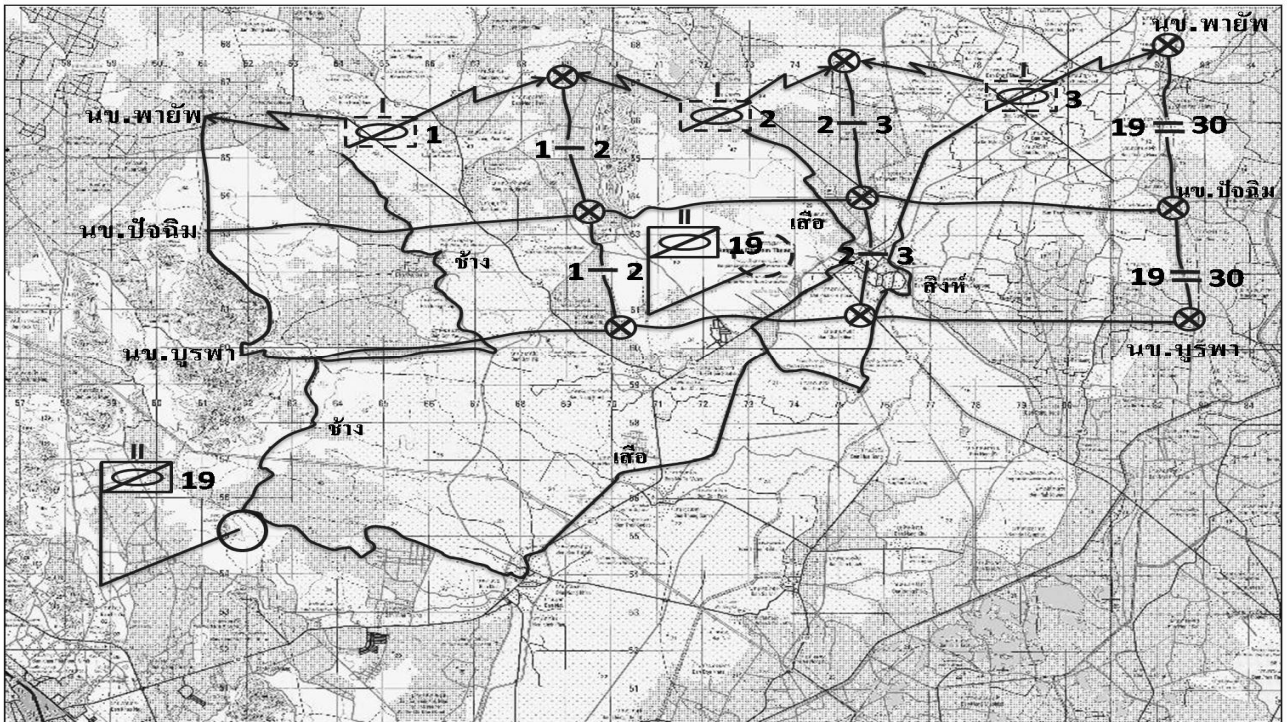
5) สัญญาณบอกฝ่าย วันคู่ สีแดง วันคี่ สีเขียว

6) สัญญาณผ่านบุคคล ถาม สิ่งศักดิ์ ตอบ สิ่งไพโร

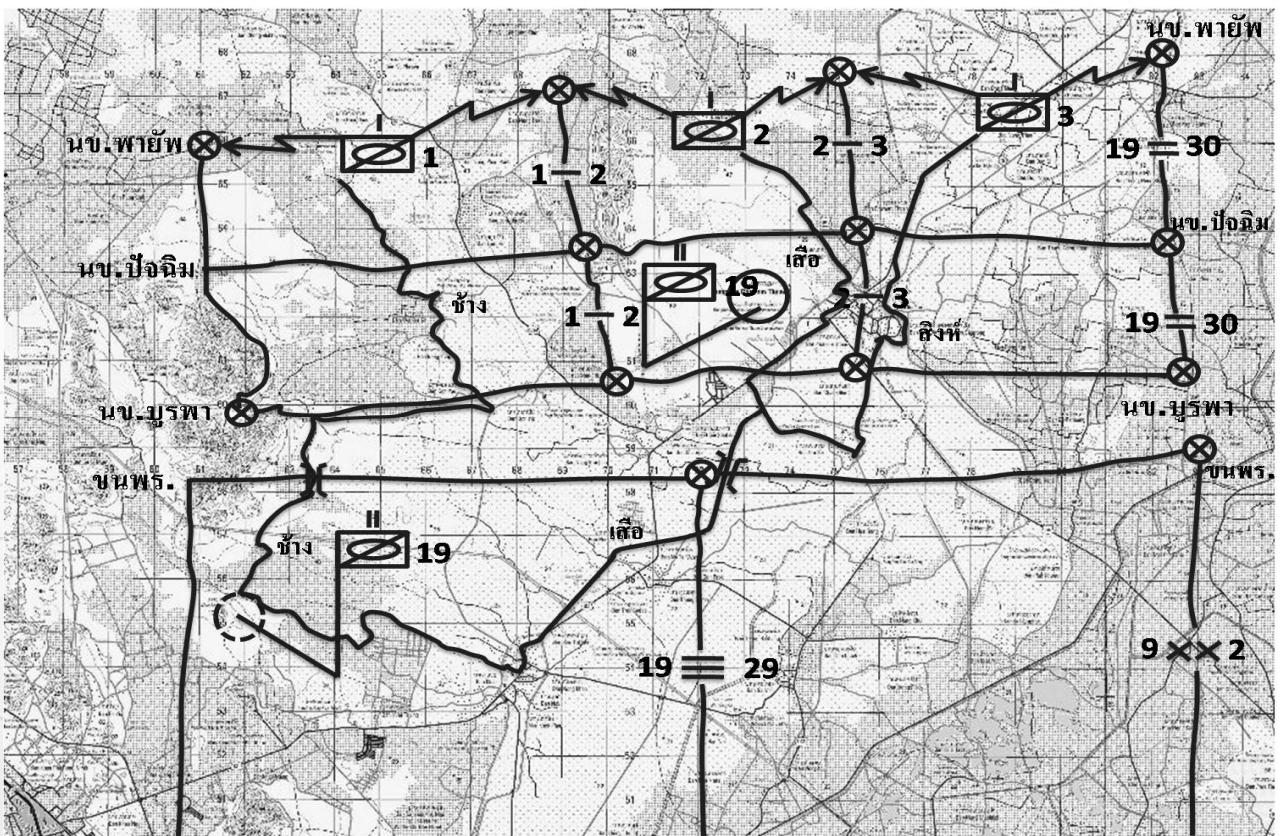
7) รหัสเตรียมถอนตัว วัดทุ่ง

รหัสถอนตัว สาธิตา

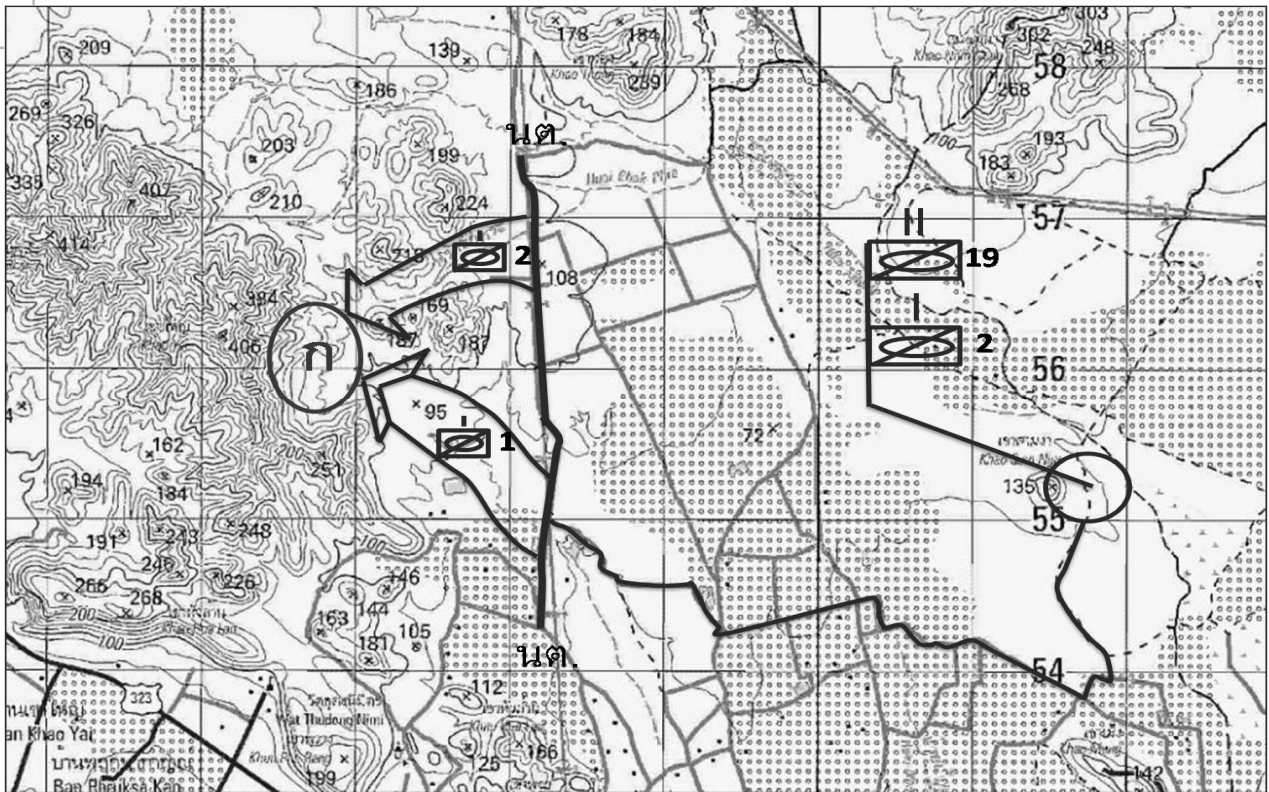
8. แผนบริหารยุทธการ

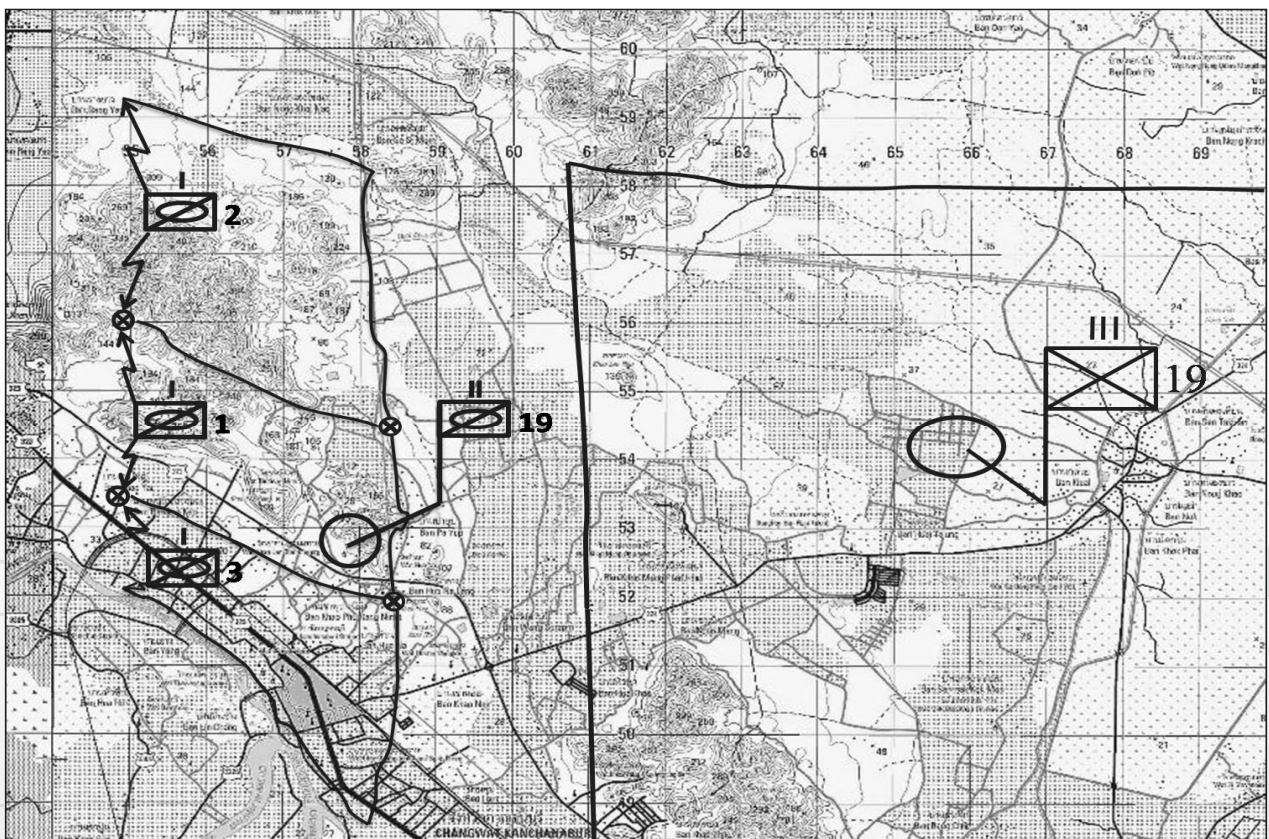
แผนบริหารการลาดตระเวน และวางฉากกำบัง

แผนบริหารการวางฉากกำบัง

แผนบริหารการเข้าตี

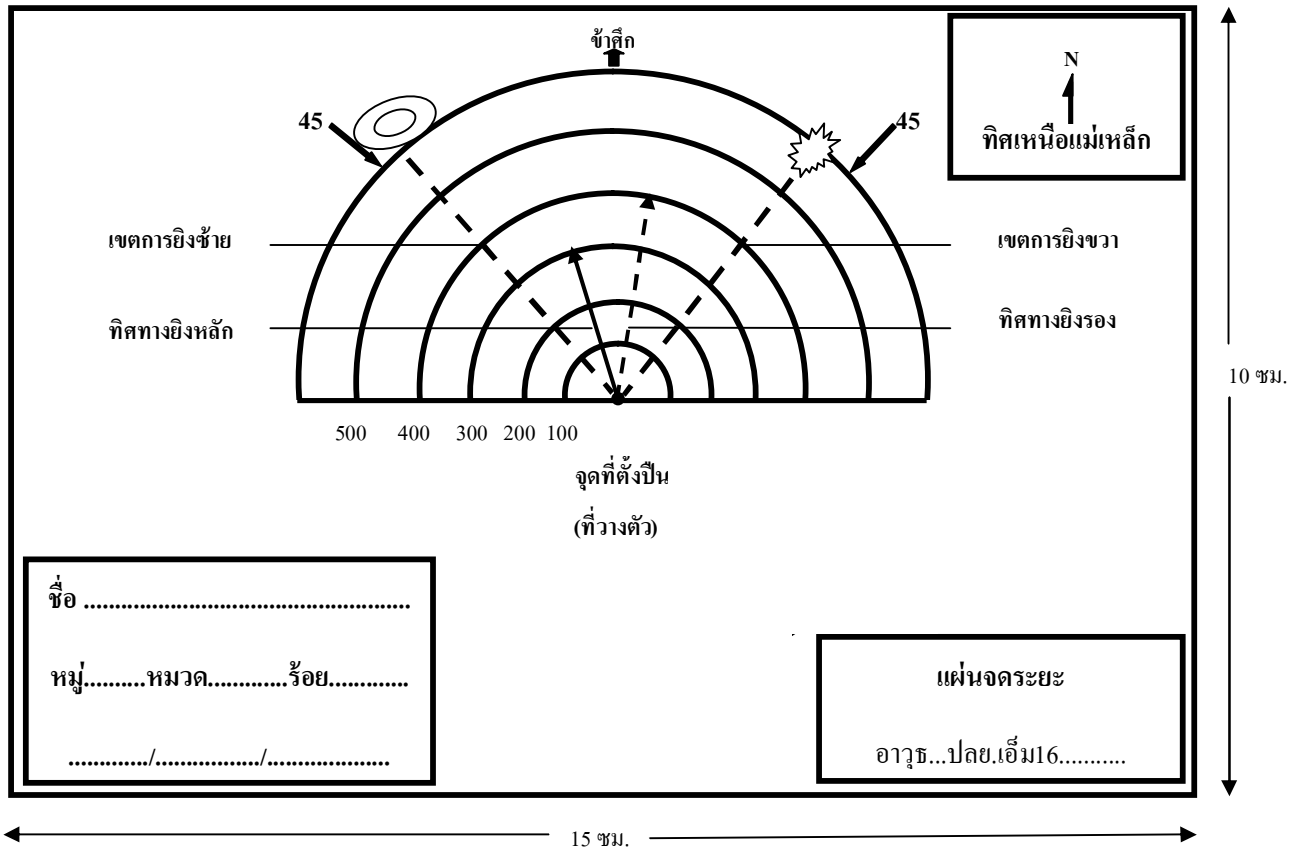

แผนบริหาร การวางฉากกำบังเป็นส่วนระวังป้องกันให้กับกรมทหารราบ

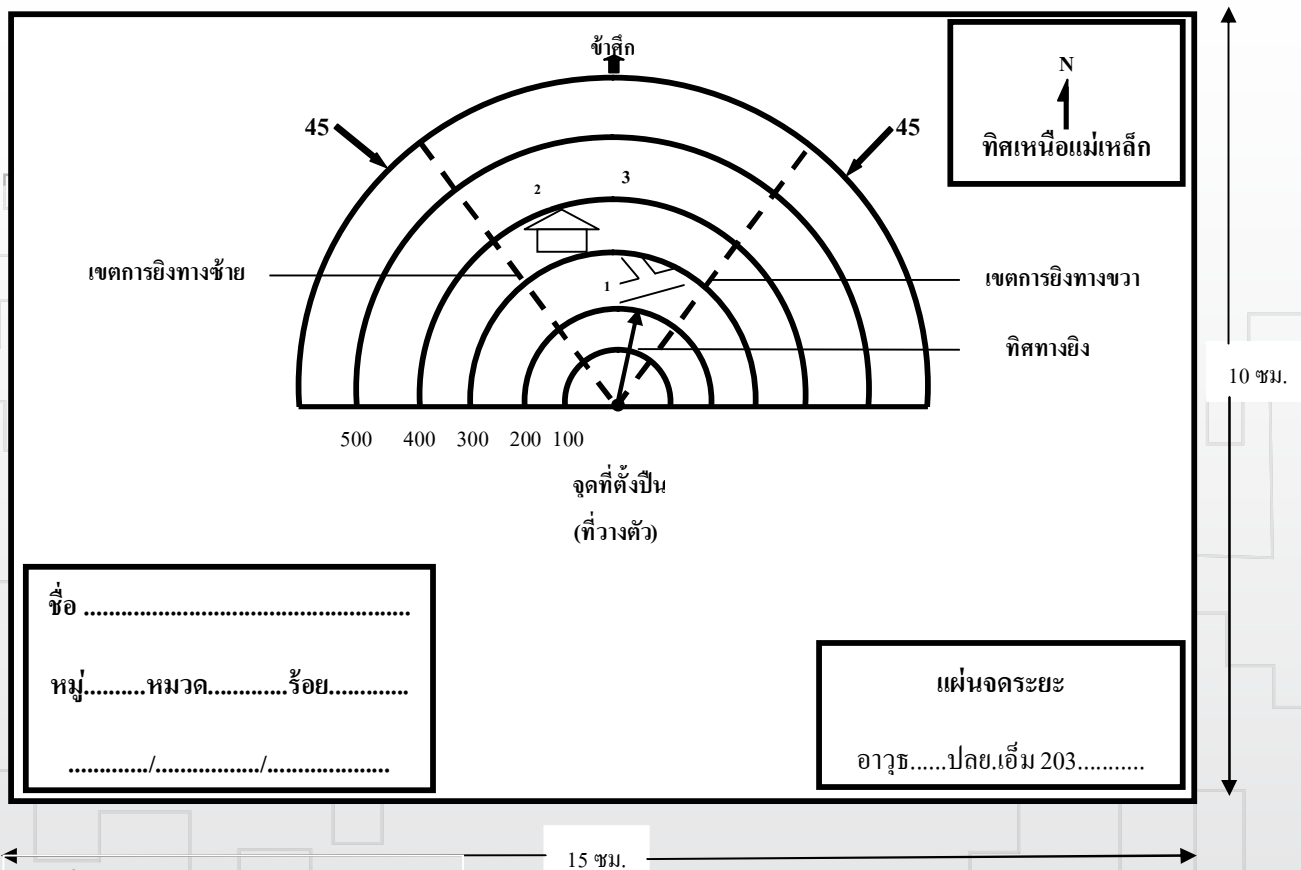
9. แผนการยิง แผ่นบริวารการยิงสนับสนุน แผ่นจดระยะ

แผ่นจดระยะ

ตัวอย่าง แผ่นจดระยะของพลปืนเล็ก

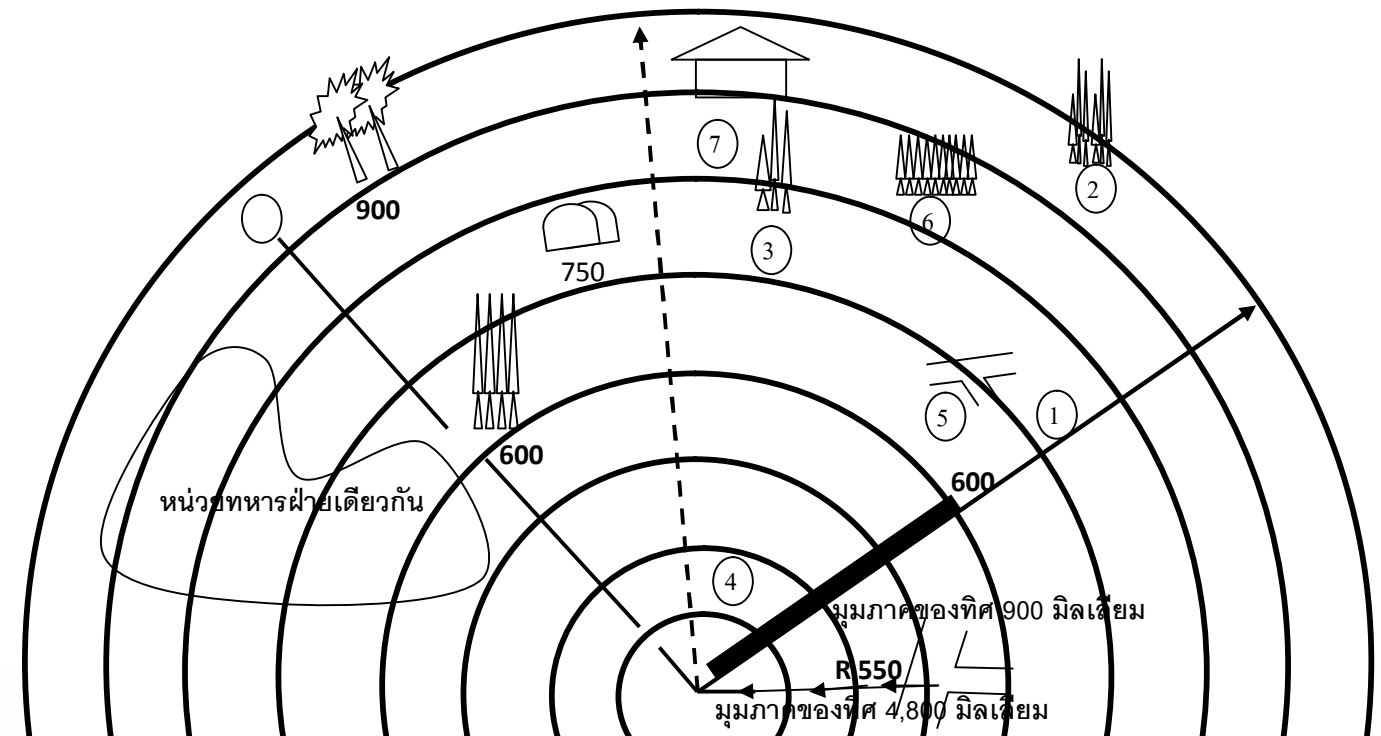
ตัวอย่าง แผ่นจดระยะของพลยิง เอ็ม 203

ตัวอย่าง แผ่นจระยะแบบมาตรฐาน ปืนกล 38

15 ซม.

หมู่ ปก. มว.ลว.ที่...1... ร้อย.....1.....	ใช้กับอาวุธถึงตรงทุกชนิด	N ทิศเหนือแม่เหล็ก
---	--------------------------	---------------------------

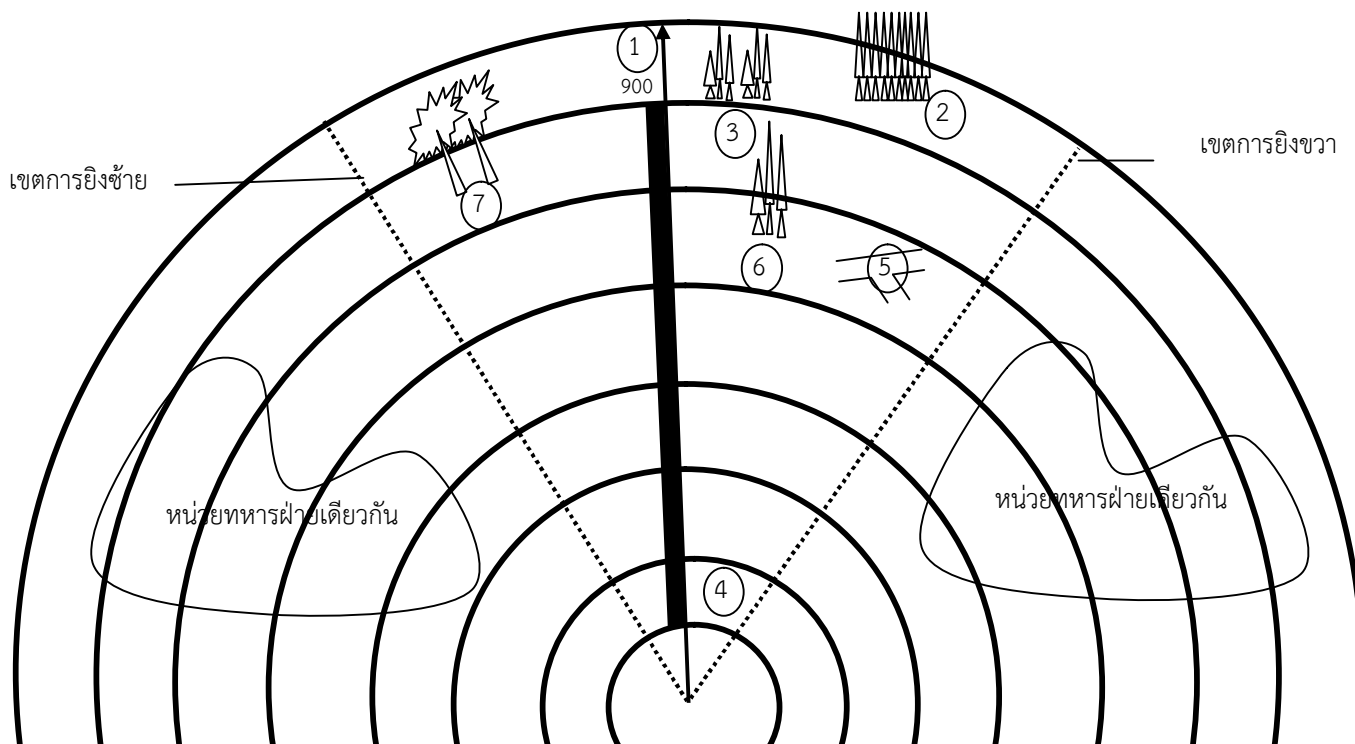
ส่วนบันทึกข้อมูล

พิกัดที่ตั้งอาวุธ.....NP 18645412.....				วัน/เดือน/ปี.....20 มิ.ย. 55.....	
อาวุธ ปก.38 ปืน...1.....		วงแรกมีค่า 300 เมตร วงต่อไปมีค่า 100 เมตร			
ลำดับ	ทิศทาง	มุมยิง	ระยะ	ลักษณะเป้าหมาย	หมายเหตุ
1	-	+50/18	600	แนวยิงฉากป้องกันขั้นสุดท้าย	
2	ช.150	-	-	ทิศทางยิงหลักกกลางวัน	
3	ช.250	-	-	ทิศทางยิงหลักกลางคืน	
4	-	-0/26	-	เขตยิงกวาด	
5	ช.325	-50/4	700	ทางแยก	
6	ช.100	+50/12	850	พุ่มไม้เป็นแนว	+12
7	ช.400	+0/32	900	บ้าน	ช.80
8					

ตัวอย่าง แผ่นจระยแบบมาตรฐานปีนกล 93

15 ซม.

หมู่ ปล.ที่ 1 มว.ปล.ที่...1... ร้อย.....1.....	ใช้กับอาวุธเล็งตรงทุกชนิด	N ↑ ทิศเหนือแม่เหล็ก
--	---------------------------	----------------------------

ส่วนบันทึกข้อมูล

พิกัดที่ตั้งอาวุธ.....NP11239871.....				วัน/เดือน/ปี.....20 มิ.ย. 55.....	
อาวุธ ปก.93 ปี้น.....			วงแรกมีค่า 300 เมตร วงต่อไปมีค่า 100 เมตร		
ลำดับ	ทิศทาง	มุมยิง	ระยะ	ลักษณะเป้าหมาย	หมายเหตุ
1	-	-	900	แนวยิงฉากป้องกันขั้นสุดท้าย	
2	-	-	-	ทิศทางยิงหลักกลางวัน	
3	-	-	-	ทิศทางยิงหลักกลางคืน	
4	-	-	-	เขตยิงกวาด	
5	-	-	750	ทางแยก	
6	-	-	780	พุ่มไม้	
7	-	-	850	ต้นไม้ใหญ่ 2 ต้น	

พล ปล.(ก) / พลยิง ปลค.(ก) พลยิง M 203(ก) / ผบ.หมู่ บด.
 พลยิง M 203(ข) / หน.ชุดยิง(ข) พลยิง ปลค.(ก) / พล ปล.(ข)

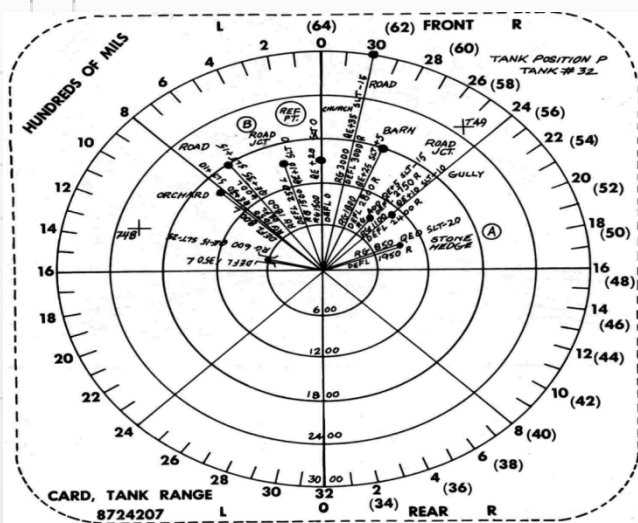
ตั้ง ผบ.หมู่ บล. พิกัด..... ตั้ง ปีกซ้ายสุด พิกัด..... ตั้ง ปีกขวาสุด พิกัด..... เขตการยิงทางซ้าย มุม.....องศา เขตการยิงทางขวา มุม.....องศา		พลขับ รสพ. หน.ชุดยิง(ก) ลงชื่อ (.....) ผบ.มว.ลา.ที่...../...../.....
---	--	---

ผ่านจตระยะพลยิงรถถัง

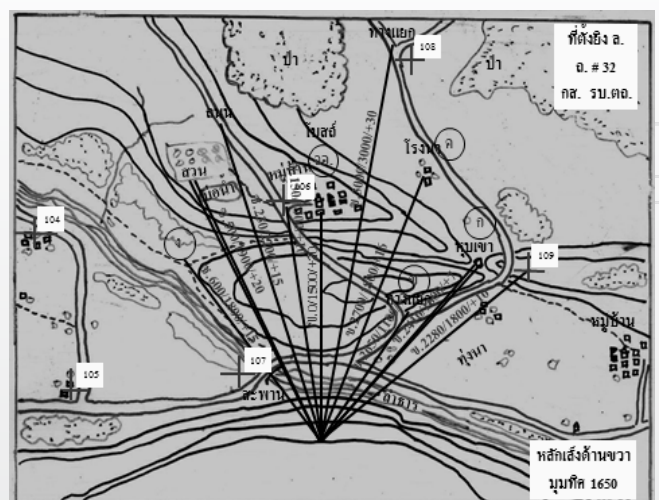
- คือ แผนการยิงของพลประจำรถถัง
- ประโยชน์เพื่อใช้ในการยิงในทัศนวิสัยจำกัด หรือการยิงในที่มันตั้งรับ
- โดยทำ ที่ตั้งยิงหลัก,ที่ตั้งยิงรอง,เพิ่มเติม
- ผบ.มว. กำหนดเขตการยิงให้กับรถถังแต่ละคัน
- ผบ.รถ เลือกที่ตั้งยิงและประสานเขตการยิงกับรถถังคันข้างเคียง
- เขตจำกัดการยิงซ้ายและขวาจะแสดงบนแผ่นจดระยะด้วยเส้นคู่ลากไปยังเป้าหมาย
- ผบ.รถ จะเป็นผู้ตกลงใจเลือกใช้แผ่นจดระยะแบบใดโดยขึ้นอยู่กับ
 - ลักษณะภูมิประเทศ
 - เขตการยิงที่ได้รับมอบ
 - จำนวนของเป้าหมายและการแจกจ่ายการยิง

แผนจตระยะมี 2 แบบ

- แบบวงกลม
 - ภูมิประเทศโล่งแจ้ง
 - เขตการยิงที่ได้รับมอบกว้าง
 - เป้าหมายน่าจะมีน้อย
- แบบแผนที่สังเขป
 - ภูมิประเทศรกทึบ
 - เขตการยิงที่ได้รับมอบแคบ
 - เป้าหมายน่าจะมีมาก

รูป แผ่นจดระยะแบบวงกลม

รูป แผ่นจดระยะแบบแผนที่สังเขป

แผ่นจตระยะแบบวงกลม

- กำหนดที่ตั้งอิงของรถถังได้เพียงแห่งเดียว
- จุดศูนย์กลางใช้แทนที่ตั้งของรถถัง
- วงกลม 5 วง ใช้แทนค่าระยะ
- วงกลมวงนอกแทนค่าระยะไกลสุดของเป้าหมายและค่ามุมทิศ

แผ่นจตระยะแบบแผนที่สังเขป

กำหนดที่ตั้งอิงของรถถังได้มากกว่า 1 แห่ง

1. ข้อมูลที่ต้องบันทึกลงบนแผ่นจตระยะ

- จุดอ้างอิง **จล.**
- ลักษณะเป้าหมาย ทางแยก , สะพาน
- มุมทิศ ข 2840 , ซ 480
- ระยะ 1600
- มุมสูง +50

2. ขั้นตอนการทำแผ่นจตระยะ

- ผบ.มว. มอบเขตการยิงให้กับรถถังแต่ละคัน
- ผบ.รถ เลือกที่ตั้งอิงและจุดอ้างอิง พร้อมกับประสานเขตการยิงกับรถคันข้างเคียง
- เลือกจุดอ้างอิงซึ่งเป็นภูมิประเทศหรือสิ่งปลูกสร้างถาวร และควรอยู่ย่านกลางของเขารับผิดชอบ
- พลยิงเล็งไปยังจุดอ้างอิงจากนั้นปรับเครื่องกำหนดมุมภาคทิศเป็น“0”
- ทหารระยะด้วยแสงเลเซอร์
- หาค่ามุมสูงจากเครื่องกำหนดมุมสูงประจำปี
- บันทึกข้อมูลลงบนแผ่นจตระยะ

3. การเขียนข้อมูลลงบนแผ่นจตระยะ

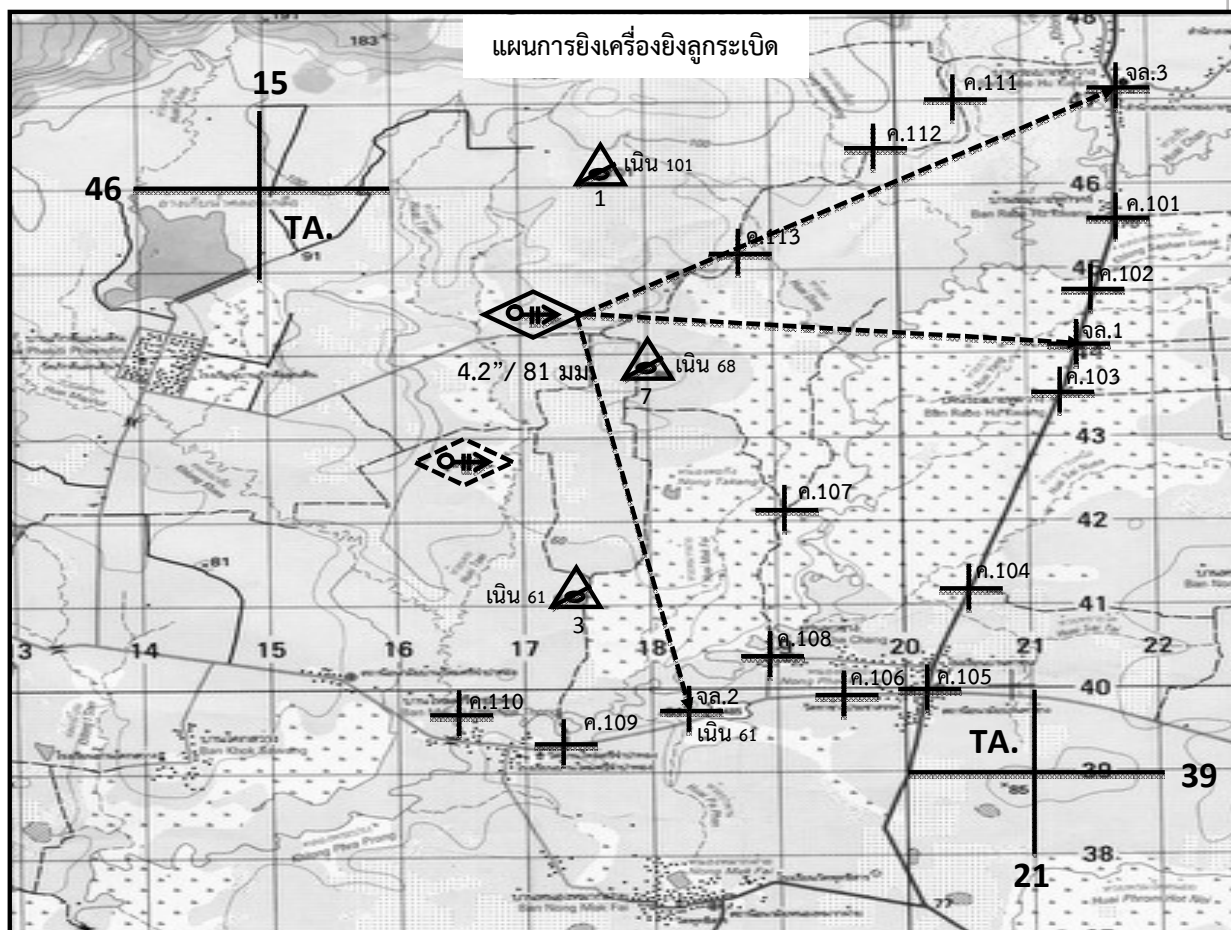
- ลากเส้นตรงจากที่ตั้งอิงไปยังเป้าหมาย
- บันทึกข้อมูลจากที่ตั้งอิงไปยังเป้าหมาย ลักษณะเป้าหมายมุมทิศ ระยะ และมุมสูง
- เส้นที่อยู่ด้านขวาของจุดอ้างอิงถือว่าเป็นมุมด้านขวา เส้นที่อยู่ด้านซ้ายของจุดอ้างอิงถือว่าเป็นมุมด้านซ้าย
- การบันทึกข้อมูลด้านซ้ายให้เขียนจากลักษณะเป้าหมายลงหาที่ตั้งอิง ด้านขวาเขียนจากที่ตั้งอิงหาเป้าหมาย
- สิ้นสุดเขตการยิงใช้เส้นคู่

4. แผนการยิงที่สมบูรณ์

ผบ.มว. นำดาบละครดมยิงของอาวุธยิงเล็งตรงจำลอง จากแผนการยิงของกองพันที่อนุมัติใช้ มาบันทึกลงในแผนการยิงเล็งตรงของหมวดก็จะเป็นแผนการยิงของหมวดที่สมบูรณ์

5. คำสั่งยิงของ หมวดรถถัง

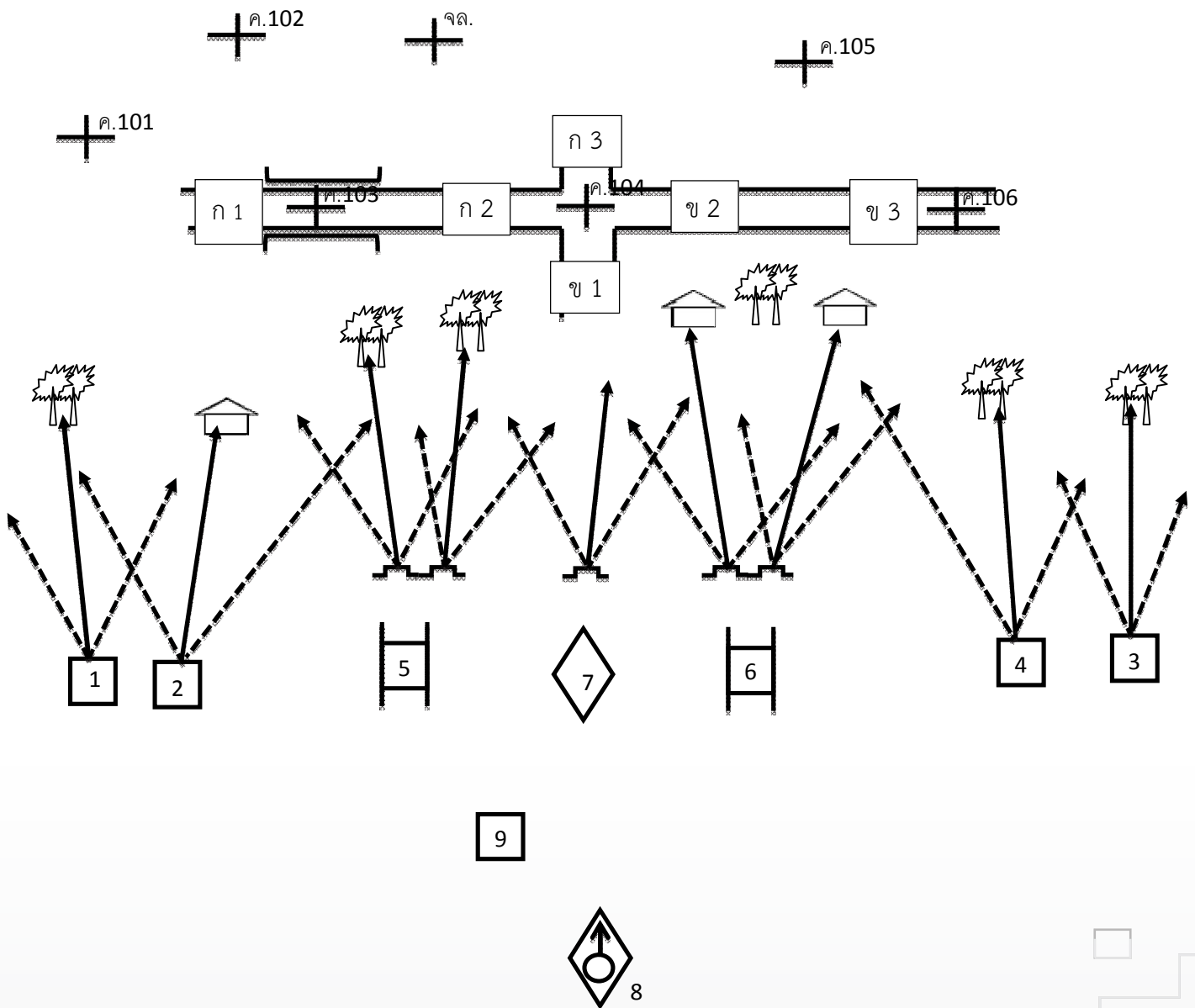
- คำเตือน
- อาวุธ, ชนิดกระสุน
- ลักษณะเป็นเป้าหมาย ที่ตั้งเป็นเป้าหมาย การควบคุม การปฏิบัติ

แผ่นบันทึกหลักฐานการยิง

หมายเลข เป้าหมาย	ที่กีดที่หมาย	ลักษณะ เป้าหมาย	ชนิด กระสุน	ระยะ	มุม ภาค	มุม เอียง	มุม ทิศ	ส่วนบรรจุ	ปรับ - แก้				หลักฐานเพิ่มเติม
									เป้า หมาย	อัตรา	ทางทิศ	ทาง ระยะ	
จล.1 LB-1450	TA-214441	สามแยก	ระเบิด	4517	1690	31	3280	W 32 3/8	-	-	-	-	ภารกิจ.วางฉากกำบัง
ค.101	TA-217456	สามแยก	ระเบิด	4924	1370	32	3402	W 36 0/8	-	-	-	-	หน่วยมว.ลู.ที่ 1
ค.102	TA-215448	สามแยก	ระเบิด	4609	1533	31	3237	W 33 2/8	-	-	-	-	แผนที่ ประเทศไทย
ค.103	TA-213435	สามแยก	ระเบิด	4512	1827	31	2943	W 32 3/8	-	-	-	-	มาตราส่วน 1/50000
จล.2 LB-2095	TA-183398	เนิน 61	ระเบิด	4904	2905	32	3232	W 35 7/8	-	-	-	-	ตรวจ บ้านช่องกลุ่ม
ค.104	TA-205412	สามแยก	ระเบิด	5580	2355	32	3781	W 35 5/8	-	-	-	-	หมายเลขปืน บิน 1
ค.105	TA-202400	สี่แยก	ระเบิด	4883	2555	35	3585	W 41 6/8	-	-	-	-	ที่กีดที่ตั้งยิง
ค.106	TA-195398	ถนนคดวาง	ระเบิด	5371	2685	34	3454	W 40 0/8	-	-	-	-	หลัก. TA-169445
ค.107	TA-191422	สามแยก	ระเบิด	3182	2422	41	3724	18 4/8	-	-	-	-	ธง TA-164428
ค.108	TA-189404	สามแยก	ระเบิด	4561	2737	31	3398	W 32 7/8	-	-	-	-	เพิ่มเติม.....
ค.109	TA-173393	สามแยก	ระเบิด	5215	3121	34	3017	W 38 5/8	-	-	-	-	จำลองทิศ
ค.110	TA-164394	สะพาน	ระเบิด	5124	3299	33	2839	W 37 6/8	-	-	-	-	มุมทิศ 3200 / 0
จล.3 LB-1094	TA-217471	สามแยก	ระเบิด	5458	1094	35	3234	W 40 6/8	-	-	-	-	มุมสูง 900 / 0
ค.111	TA-204470	ทางเกวียน	ระเบิด	4301	968	30	3355	W 30 4/8	-	-	-	-	ที่กีด มุขน.
ค.112	TA-198464	ทางเกวียน	ระเบิด	3466	1009	43	3328	20 2/8	-	-	-	-	
ค.113	TA-187453	ทางเกวียน	ระเบิด	1969	1174	30	3150	11 2/8	-	-	-	-	
													จ.อ.อ. (นุสรณ์ อินทรเดชกุล) สมทบ ศ. 30 / ก.ค./55

แผนการยิงของหมวดลาดตระเวน

แผนการยิงของ มว.

เป็นข้อมูลที่จำเป็นต่อตัวของ ผบ.มว.ในการแจกจ่ายการยิง และควบคุมการยิงทั้งหมดของอาวุธที่มีอยู่

1.การเตรียมการจัดทำ

- ผบ.มว.กำหนดที่ตั้งทั่วไปและเขตการยิงให้กับรถถังแต่ละคัน
- ผบ.มว.กำหนดที่มั่นของตน ณ ตำแหน่งที่สามารถตรวจการณ์ และควบคุมการยิงของ มว.ได้ดีที่สุด
- กำหนดที่ตั้งเป้าหมายของ มว. ,กำหนดเป้าหมายจุดอ้างอิง และเป้าหมายยิงเล็งจำลองที่ได้รับมอบมาให้กับ

ผบ.รถ แต่ละนาย

- ผบ.มว.จัดเตรียมคำแนะนำสำหรับเป้าหมายยิงเล็งจำลองและเป้าหมายจุดอ้างอิงให้กับ ผบ.ร้อย.

- ปกติเป้าหมายจุดอ้างอิงจะถูกกำหนดให้โดย ผบ.ร้อย
- ผบ.มว.จะรวบรวมแผ่นจตระยะของรถถึงแต่ละคันมาทำเป็นแผนการยิงของ มว.
- ผบ.ร้อย จะรวบรวมแผนการยิงของ มว.มาทำเป็นแผนการยิงของกองร้อย
- เป้าหมายของ มว. ถูกกำหนดโดย ผบ.มว.
- เป้าหมายจุดอ้างอิง ถูกกำหนดโดย ผบ.ร้อย
- เป้าหมายยิงเล็งตรง ถูกกำหนดโดย ผบ.รถ , ผบ.ตอน หรือ ผบ.มว.
- เป้าหมายยิงเล็งจำลองจะถูกกรุยขึ้นในเขตรับผิดชอบการยิงของมว.ซึ่งกำหนดโดยนายทหารการยิงสนับสนุน

ของปืนใหญ่ กข 1108

2.การทำแผนการยิงของหมวดขั้นต้น

- แผนการยิงเป็นภาพสังเขปหรือแผ่นบริวาร
- เมื่อ ผบ.ร้อย มอบเขตรับผิดชอบและเป้าหมายเฉพาะให้ ผบ.มว. ต้องเริ่มทำแผนการยิงทันที
- ผบ.มว. ประเมินค่าภูมิประเทศในเขตรับผิดชอบแล้วแบ่งมอบเขตรับผิดชอบให้รถถึงแต่ละคันทันที
- เขตรับผิดชอบของรถถึงแต่ละคันจะต้องมีพื้นที่การยิงล้ำเหลื่อมกัน
- มอบเป้าหมาย ผบ.ร้อย และ ผบ.มว.ให้รถถึงภายในหมวด
- ประสานหน่วยข้างเคียงให้เขตการยิงล้ำเหลื่อมกัน

3.แผนการยิงเล็งตรงของหมวด

- ผบ.มว.นำแผ่นจตระยะของรถถึงแต่ละคันแยกเอาข่าวสารที่จำเป็นมาทำแผนการยิงเล็งตรงของหมวด
- ต้องมีที่ตรวจการณ์ / ที่ฟังการณ์ และที่ตั้งหน่วยขึ้นสมทบ
- ผบ.มว.เสนอแผนการยิงเล็งตรงของหมวดต่อ ผบ.ร้อย

4.การควบคุม

- แบบของการยิงเป็น มว.ขั้นพื้นฐานมี 3 ประเภท
- การยิงตรงหน้า Frontal
- การยิงตัดกัน Cross
- การยิงทางลึก Depth

11. เอกสารตัวอย่างการ เบิก-รับ สป.ประเภทต่างๆ

เอกสารตัวอย่างการเบิก-รับ สป.ประเภทต่างๆ

ตัวอย่าง

ใบเบิกเสียบึงประจำวัน (ประเภท ก.)

ใบเบิกที่..... วันเบิก

หน่วยเบิก สำหรับมือ วันที่

ที่ตั้ง ถึงมือ วันที่.....

หน่วยจ่าย วันจ่าย

ที่ตั้ง ยอดกำลังพล				
หน่วย	นามหน่วย	ยอดวันเบิก	ยอดวันบริโภค	หมายเหตุ
หน่วยในอัตรา				
หน่วยสมทบ				
หน่วยฝาก				
รวม				
พลเรือน				
เชลยศึก				
อื่น ๆ				
รวม				
รวมทั้งสิ้น				

หมายเหตุ

1. สำหรับหน่วยเบิกและตำบลส่งใช้
2. ยอดเบิกแสดงเป็นยอดกำลังพล
3. อ้างคำสั่งเมื่อเป็นหน่วยสมทบ
4. อื่น ๆ หมายถึง ทอ. , ทร. , ดร. ฯลฯ
5. ที่ตั้งใช้พิกัด.....
6. ทำขึ้น 2 ฉบับ ตัวจริงส่งไป 1 ฉบับ , สำเนาเก็บไว้ 1 ฉบับ

10. แบบรายงานต่าง

แบบรายงานสถานการณ์ประจำวัน

จาก

ถึง ผู้รับปฏิบัติ

ผู้รับทราบ

ที่

วันที่

สรุปรายงานสถานการณ์ประจำวันในห้วงระยะเวลา

ตั้งแต่ ถึง

1. กำลังพล

ก. เสียชีวิต (แยกเป็นจากการรบ และมีใช้จากการรบ)

ข. ป่วยหรือบาดเจ็บเล็กน้อย (แยกเป็นจากการรบ และมีใช้จากการรบ)

ค. สูญหาย (แยกเป็นจากการรบ และมีใช้จากการรบ)

ง. เรื่องอื่นๆ เกี่ยวกับการรายงานด้านกำลังพล เฉพาะที่มีผลกระทบกระเทือนต่อภารกิจของหน่วย

2. การข่าว (แยกรายงาน)

3. การยุทธ

ก. การปฏิบัติในรอบ 24 ชม. ที่แล้วมา

1) นามหน่วย

2) การประกอบกำลัง

3) รายงานการปฏิบัติ

4) การขอยิงสนับสนุน และกำลังทางอากาศ

5) สรุปการสูญเสีย

ข. การปฏิบัติในรอบ 24 ชม. ต่อไป : (สรุปสั้น ๆ ว่าหน่วยใดทำอะไร ที่ไหน อย่างไร)

4. การส่งกำลังบำรุง: เฉพาะที่มีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติของหน่วยทันที ตลอดจนการสูญเสียยุทธโปกรณ์ของฝ่ายเราทั้งจากการรบ และมีใช้จากการรบ

5. การ ปรจว.

6. ☐ อื่น ๆ ที่ควรรายงานให้หน่วยเหนือทราบ เช่น การตรวจเยี่ยมของผู้บังคับบัญชา และฝ่ายอำนวยการ
อนุมัติ - ให้ส่งข่าวได้

(ลงชื่อ)

(ตำแหน่ง).....

ผู้เขียนข่าว..... นามหน่วย ผู้อนุมัติข่าว

การรายงานด่วนเฉพาะเรื่อง

1. ความมุ่งหมาย เมื่อรายงานข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์อันอาจมีผลต่อการตกลงใจในการยุทธ

2. รายละเอียด

ก. การรายงานด่วนเฉพาะเรื่อง กระทำทันทีเมื่อ

- 1) ข้าศึกปฏิบัติการยุทธส่งทางอากาศ, การยุทธเคลื่อนที่ทางอากาศหรือยกพลขึ้นบก
- 2) ข้าศึกเจาะทะลุทะเลหลวง หรือปฏิบัติการตีโต้ตอบ
- 3) ข้าศึกใช้อาวุธใหม่ ซึ่งไม่เคยปรากฏในยุทธบริเวณ
- 4) ใช้กองหนุนของกองพัน
- 5) เครื่องมือติดต่อสื่อสารสูญหาย
- 6) ทำลายสะพาน หรือปิดกั้นเส้นทางคมนาคม
- 7) มีผู้บาดเจ็บจำนวนมากในทันทีทันใด (20% หรือมากกว่าของกำลังพล 1 มว. หรือเมื่อสิ่งอุปกรณ์เสียหาย

ทำนองเดียวกัน

- 8) มีสถานการณ์ล่อแหลมต่อหน่วยกำบัง หรือหน่วยป้องกันปีก
 - 9) ข้าศึกมีการใช้นิวเคลียร์ ชีวะ เคมี
 - 10) สถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- ข. การรายงานกระทำโดยการส่งข่าวสั้นๆ ระบุเหตุการณ์สำคัญและการประเมินค่าของผู้บังคับบัญชาหน่วยดังนี้-
- 1) เหตุการณ์ : ระบุเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้น (ใคร , ทำอะไร)
 - 2) วัน,เวลา :
 - 3) สถานที่ :
 - 4) การประเมินค่าของผู้บังคับหน่วย : มาตรการต่อต้าน และข้อเสนอแนะ

3. คำแนะนำ

- ก. ถ้าเป็นรายงานด้วยวาจาทางวิทยุ หรือโทรศัพท์ ต้องย้ำการรายงานเป็นเอกสารทันที
- ข. การรายงานจะต้องจัดลำดับชั้นความลับ ตามสภาพเหตุการณ์

4. ห้วงเวลารายงาน ให้หน่วยรายงานทันทีเมื่อมีเหตุการณ์

เป็นคู่ฉบับ

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

- ก. วัน/เดือน/ปี
- ข. สรุปการปฏิบัติ แลการสูญเสียของข้าศึก จำนวนเชลยศึกที่จับได้
- ค. ที่ตั้งหน่วยทหารฝ่ายเดียวกัน (เข้ารหัส)
1. ทก.ร้อย.
 2. มว.1
 3. มว.2
 4. มว.3
 5. มว. สมทบอื่น ๆ
- ง. ยานพาหนะของส่วนดำเนินกลยุทธ์ที่ใช้การได้
1. รถถัง
 2. รถสื่อสาร (UNIMOG)
 3. รถบ.1/4 คัน
 4. รถบ.2 1/2 คัน
- จ. กำลังพล
เขียว	- 90% หรือมากกว่า
เหลือง	- 80 – 89%
แดง	- 60 – 79%
- ฉ. สป.3 และ สป.5 สำหรับส่วนดำเนินกลยุทธ์
1. สป.3 (เขียว,เหลือง,แดง)
 2. สป.5 (เขียว,เหลือง,แดง)
- ช. สรุปแนวความคิดในการปฏิบัติการยุทธของ ผบ.หน่วย
- ซ. ขอการเพิ่มเติมกำลังด่วน (เข้ารหัส)

แบบการรายงานสถานการณ์/สถานภาพ

1. แสดงตน เช่น พิชัย จาก พิชิต
 2. ตรวจการณ์พบอะไร (ใช้ SALUTE)
 - SIZE – จำนวนข้าศึกที่ตรวจพบ (บุคคล และยานพาหนะ)
 - ACTIVITY - ข้าศึกกำลังทำอะไรอยู่
 - LOCATION – พิกัด หรือการย้ายจากตำบลที่ทราบ
 - UNIT - เครื่องหมาย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของข้าศึก
 - TIME - เวลาที่ตรวจพบ (ไม่ใช่เวลาที่รายงาน)
 - EQUIPMENT - ลักษณะยุทธโปกรณ์ที่ข้าศึกใช้ในการปฏิบัติ
 3. การปฏิบัติที่กระทำ/กระทำไปแล้ว หรือคำแนะนำในการปฏิบัติ (โดยปกติใช้ ปฏิบัติภารกิจต่อไป หรือกำลังตรวจการณ์ต่อไป หรือกำลังทำการอื่น)
- ตัวอย่าง** ยกพล จาก นครบ รายงานการตรวจพบ BRDM 1 คัน ทำการลาดตระเวน พิกัด NR 123456, 154765 กำลังตรวจการณ์ต่อไป

1. ขนาดและการประกอบกำลังของหน่วย ลว.
2. ภารกิจ.....
3. เวลาเริ่มปฏิบัติ.....
4. เวลาเสร็จสิ้นภารกิจ.....
5. เส้นทาง.....
6. ภูมิประเทศที่ควรบ่งถึง
 - ก. ที่มั่นข้าศึก.....
 - ข. ทางน้ำไหล.....
 - ค. เครื่องกีดขวางทางธรรมชาติ.....
 - ง. เครื่องกีดขวางที่สร้างขึ้น.....
 - จ. การรับน้ำหนัก.....
 - ฉ. การกำบัง.....
 - ช. การซ่อนพราง.....
 - ซ. ที่รวมพล.....
7. ข่าวสารข้าศึก
 - ก. ที่ตั้ง.....
 - ข. การประกอบกำลัง.....
 - ค. การวางกำลัง.....
 - ง. สิ่งพิสูจน์ทราบ.....
 - จ. ท่าทีของข้าศึก.....
 - ฉ. ขวัญ.....
 - ช. การเคลื่อนย้าย.....
 - ซ. การส่งกำลังบำรุง.....
 - ด. การติดต่อสื่อสาร.....
8. การแก้ไขแผนที่.....
9. ข่าวเบ็ดเตล็ดอื่นๆ.....
10. ผลการปะทะของข้าศึก.....
11. ปัญหาข้อขัดข้องและข้อเสนอแนะ.....

แบบฟอร์มการซักถามเคลยศึกเบื้องต้น

รายงานการซักถามเคลยศึกหมายเลข.....
วัน , เวลา.....
หน่วย.....
ผู้ซักถาม.....
แผนที่.....
ชื่อ..... ชื่อสมมุติ.....
เกิด (วัน , เดือน , ปี).....
สถานที่เกิด.....
อาชีพ.....
ชื่อ บิดา..... ชื่อ มารดา.....
(มีชีวิต หรือถึงแก่กรรมให้ระบุด้วย)
ที่อยู่เดิม.....
การศึกษา.....
มีสามี หรือภรรยา.....
(มีชีวิต หรือถึงแก่กรรมให้ระบุด้วย)
เกิด วัน , เดือน , ปี (อายุ)
ที่อยู่ปัจจุบัน.....
เหตุการณ์ที่ถูกจับกุม.....
สถานที่ถูกจับกุม..... (พิกัด)
เมื่อวันที่.....
หน่วยทำการจับกุม.....
อาวุธที่ยึดได้.....
เอกสารที่ยึดได้.....
ข่าวสารที่ยึดได้.....

การรายงานการสูญเสียทางเอกสาร

หน่วย..... วันที่.....
 ชื่อ..... ยศ , ชั้น.....
 การปูนบำเหน็จรางวัล
 ตาย..... บาดเจ็บ..... ไม่บาดเจ็บ.....
 ลักษณะภูมิประเทศของหมู่บ้าน..... ตำบล.....
 อำเภอ..... จังหวัด.....
 มีลักษณะ..... (ขรุขระ, เต็มไปด้วยป่า , โลงแจ้ง , ลูกคลื่น)
 การตรวจการณ์ของข้าศึก ดี..... ไม่ดี..... ไม่ทราบ.....
 การยิงของข้าศึก ชนิดอาวุธ ดี..... พล..... จรวด.....
 อาวุธขนาดเบา..... ลข..... กักระเบิด.....
 กักตัก..... (ความหนาแน่น.....หนัก, ปานกลาง, ประปราย)
 ข้าศึกจำนวนที่ปะทะ.....การสูญเสียจากการปฏิบัติการ.....
 ระยะห่างจากข้าศึก..... หลา รอบประชิด.....
 ลมฟ้าอากาศพระอาทิตย์..... ฝน..... เมฆ , หมอก
 เวลาในวันนั้น.....
 สถานที่.....
 การปฏิบัติการอย่างย่อ.....
 หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ ปฏิบัติ.....
 ผู้รู้เห็น มี..... ไม่มี.....
 พยาน.....
 (.....)

 ผลทำให้หน่วยสามารถปฏิบัติการต่อไปยัง.....
 เป็นการช่วยให้ยึด.....
 สามารถผลักดันการ.....
 สังหารข้าศึกได้..... คน
 จับข้าศึกได้..... คน
 ช่วยชีวิตฝ่ายเราได้..... ตน
 สิ่งของรวมยึดได้จากข้าศึก..... (ถ้ามีมากให้ทำผนวกประกอบ)

แบบการรายงานการสูญเสีย

1. หน่วยรายงาน..... 2. ที่.....
3. หน่วยรับรายงาน..... 4. ห้วงเวลารายงาน.....
5. ผู้รายงาน.....
6. ผู้สูญเสีย (ยศ, ชื่อ สกุล, หมายเลขประจำตัว, ตำแหน่ง, ศาสนา)
7. เหตุการณ์ (วัน, เวลา, สถานที่เกิดเหตุ, เหตุการณ์ก่อนและขณะที่เกิดเหตุการณ์สูญเสีย, หน้าที่หรือการปฏิบัติของผู้สูญเสีย)
8. ลักษณะการสูญเสีย (บาดเจ็บ, ตาย, สูญหาย, ถูกจับเป็นเชลย ฯลฯ)
9. สาเหตุที่ทำให้สูญเสีย (ถูกยิง, รถคว่ำ, กระทำตนเอง ฯลฯ)
10. การรักษาพยาบาล (ชื่อและที่ตั้งโรงพยาบาล)
11. ถ้าตายให้ระบุสถานที่ วัน, เวลาและสาเหตุที่ทำให้ตาย (เช่น ตานหันที่เนื่องจากถูกสะเก็ดระเบิดที่ศีรษะ, ตายในโรงพยาบาลเพราะถูกสะเก็ดระเบิดที่อกเบื้องขวา ฯลฯ)
12. การปฏิบัติต่อศพ (ฝัง, เผา, ไม่ได้ศพกลับ, วัน, เวลา, และตำบลปลายทางที่ศพจะมาถึงเขตหลัง หรือเขตภายใน)
13. อื่น ๆ (ข้อความใด ๆ ที่จะให้รายละเอียดเพิ่มเติมได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้หรือคำขอต่างๆ)

ยศ , ชื่อ.....

ผบ.ร้อย

แบบรายงานการสูญเสียจากการรบ (กพ.1)

รายงานการสูญเสียจากการรบ	กาในช่องที่ต้องการ		หน้า			จำนวน				
	☐	จากการรบ	☐	มีการรบ						
1.หมายเลขควบคุม	2.หน่วยต้นสังกัดที่เสนอรายงาน		3. สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ พิกัดNP			4.วัน เดือน ปี				
5.ชื่อ - ชื่อสกุล	6.หมายเลขประจำตัว	7.ยศ	8.สถานที่สูญเสียจากการรบ	9.ประเภทของการสูญเสียจากการรบ	10.วันที่ได้รับการสูญเสียจากการรบ	11.เหล่า	12.ชกท.	13.เชื้อชาติ	14.วันที่เข้ารับราชการ	15.หมายเหตุ
ชื่อและตำแหน่ง(เขียนตัวพิมพ์หรือพิมพ์)			ยศ, เหล่า			ลายเซ็น				
(ผบ.ร้อย)										

แบบรายงานการสูญเสียจากการรบ (กพ.2)

ด้านหน้า

คำให้การของพยานที่เกี่ยวข้องกับบุคคล					
1.ชื่อ	นามสกุล	2.หมายเลขประจำตัว ไม่ทราบ			
3.ยศ.		4.วัน เดือน ปี			
5.หน่วยสังกัด ไม่ทราบ		6.สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ภูพาน พักดNP			
7.ถ้าไม่ทราบข้อความในรายการหมายเลข 1 และ 2 โดยแน่ชัด ให้กรอกข้อความลงในรายการข้างล่างนี้ครับ					
อายุ	น้ำหนัก	ความสูง	ผม	ตา	เชื้อชาติ
บ้านเกิด		อาชีพทางพลเรือน		ชื่อสมญา	
สมรสหรือยังถ้าสมรสแล้วและทราบชื่อภรรยาให้บอกชื่อด้วย)				มีบุตรหรือไม่(ถ้ามีและทราบชื่อบุตรก็ให้บอกด้วย)	
ตำแหน่งที่จะใช้พิสูจน์อื่นๆ เช่น รอยสักหรือตำหนิที่มีมานานแต่เกิด		บุคคลอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นพยานในกรณีนี้ได้ หรือให้ข่าวสารเพิ่มเติมได้			

(ด้านหลัง)

8.เหตุการณ์แวดล้อมที่เกิดขึ้น(ถ้าหากได้ทราบแล้วก็บอกไว้ด้วยถึงสาเหตุของการตาย สภาพที่เห็นครั้งสุดท้าย และชั้นสุตรไว้อย่างไร		
9.ชื่อบุคคลที่ต้องการ	10.หมายเลขประจำตัว	11.หน่วย
12.วัน เดือน ปี	13.ลายเซ็นผู้ให้การ	

แบบรายงานการสูญเสียจากการรบ (กพ.3) ด้านหน้า

รายงานการสูญเสียจากการรบ			ชื่อรอง		หมายเลขควบคุม
1.ชื่อสกุล					
2.หมายเลขประจำตัว			3. ยศ	4.วันเวลาที่เกิดเหตุ	
5.หน่วย			6.สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์		
7.แบบการสูญเสียจากการรบ(กาในช่องที่ต้องการ)					
ตายในการรบ		สูญหายในการรบ		บาดเจ็บในการรบ	
ตายเพราะบาดเจ็บ		ถูกจับ		บาดเจ็บเล็กน้อยในการรบ	
ตาย(มิใช่การรบ)		ถูกกักกัน		บาดเจ็บสาหัสในการรบ	
พบศพ	☐ แล้ว ☐ ยัง	สูญหายมิใช่จากการรบ		ประสบอันตรายอย่างสาหัส (มิใช่การรบ)	
ชั้นสูตรศพ	☐ แล้ว ☐ ยัง	ส่งกลับไปยัง	ตำบรวบรวมศพของกองพล		
สำหรับแพทย์ลงความเห็นเท่านั้น					

(ด้านหลัง)

8.พยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์หรือทำการชันสูตรศพ (ชื่อ ยศ หมายเลขประจำตัว หน่วย)		
9.หมายเหตุ(เหตุการณ์เพิ่มเติม การประกอบพิธีทางศาสนา)		
10.ใช้สำหรับ ผบหน่วย หรือ นายแพทย์เท่านั้น (สำหรับการสูญเสียจากการรบเท่านั้น)	☐ ทำ ☐ ไม่ทำ ☐ ไม่ทราบ	ลายมือชื่อผู้รับรอง
หน่วย	ยศ นาม	หมายเลขประจำตัว
วัน เดือน ปี	ลายมือชื่อผู้ทำรายงาน	

ใบนำส่งศพ

รพจ.ทบ.(กพ./33)

ใบนำส่งศพ

ใบนำส่งศพ				วัน,เดือน,ปี	
ถึง			จาก		
ที่ตั้ง				จำนวนรถขน	
รทหมายเลข	หมายเลข ส่งกลับ	ยศ - ชื่อ - สกุล	สังกัด	หมายเลขประจำ ทรัพย์สิน	หมายเหตุ
ศพออกจากที่ตั้ง		ยศ,ชื่อ,สกุลผู้ควบคุม ลายเซ็น			
วัน,เดือน,ปี,เวลา					
ที่ตั้งศพ		ยศ,ชื่อ,สกุลผู้รับศพ ลายเซ็น			
วัน,เดือน,ปี,เวลา					

ใบรับรองการรู้จัก

รพจ.ทบ.(กพ./72)

ใบรับรองการรู้จัก

ใบรับรองการรู้จักตัว		วัน,เดือน,ปี	
ศพนี้ข้าพเจ้าได้เห็นตัวจริง และ/หรือภาพถ่าย เป็นศพของ			
ชื่อ - นามสกุล	ยศ	หมายเลขประจำตัว	สังกัด
ข้าพเจ้าได้รู้จัก, คำนวณกับผู้ตายเป็นเวลา เดือน			
ข้าพเจ้าจำศพนี้ได้เนื่องจากลักษณะต่อไปนี้(ให้บอกลักษณะใบหน้า,แผลเป็น,ตำหนิหรือลักษณะพิเศษ)			
ชื่อผู้ให้คำรับรอง (พิมพ์หรือเขียน)		นายทหารผู้สอบสวน (พิมพ์หรือเขียน)	
ยศ	หมายเลขประจำตัว	ยศ	
สังกัด		สังกัด	
ลายเซ็นผู้ให้คำรับรอง		ลายเซ็นผู้สอบสวน	

ใบบันทึกทรัพย์สินส่วนตัว

รพจ.ทบ.(กพ./72)
ใบบันทึกทรัพย์สินส่วนตัว

ระเบียบทรัพย์สิน		หน้า.....ใน.....หน้า
สถานภาพของผู้ตาย, สูญหาย, เชลย		
1. ชื่อ,สกุล	2. ยศ	3. หมายเลขประจำตัว
4. หน่วยและที่ตั้งหรือหมายเลขไปรษณีย์ทบ.	5. สถานภาพ	6. วัน,เดือน,ปี ทำสถานภาพ
รายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สิน		
7. สถานที่ค้นพบ	8. วัน,เดือน,ปีค้นพบ	
9. รายการทรัพย์สิน	10. การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน	
จำนวนชื่อทรัพย์สิน	การบันทึกของคลังการบันทึกของสำนักงาน ทรัพย์สินในยุทธบริเวณทรัพย์สินในเขตภายใน	
11. รวมเงินสดหรือเทียบเท่า		12. ทรัพย์สินส่งไปยัง
13. วัน,เดือน,ปีที่ส่ง	14. หมายเลขป้ายประจำถุง	
15. ขอรับรองว่ารายการทรัพย์สินของผู้มีนามตามช่องหมายเลขข้างบนนี้เป็น (กาเฉพาะอันที่ถูกต้อง) ตรวจแล้วทั้งหมดตรวจแล้วทั้งหมดนอกจากที่แยกออกจากศพ ตรวจแล้วทั้งหมดและแยกออกจากศพทั้งหมดแล้ว		
ยศ,ชื่อ,สกุล,สังกัด		ลายเซ็นต์ วัน,เดือน,ปี

[illegible]

ใบเบิกกำลังพลทดแทน

หน่วย..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ลำดับ	ยศ	ตำแหน่ง (ที่ต้องการบรรจุ)	ชกท.	เหล่าที่ต้องการ	หมายเหตุ

(ลชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

ใบเบิกกำลังทดแทน

ใบเบิกที่.....

วัน, เดือน, ปี.....

หน่วยเบิก.....

ที่ตั้ง.....

เรียน.....

ใบเบิกฉบับก่อนที่ยังไม่ได้รับกำลังพล..... (มีหรือไม่มี).....

หมายเลขใบเบิกฉบับก่อน.....

วัน,เดือน,ปี ใบเบิกฉบับก่อน.....

(ลงชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

อนุมัติ

ส่งให้ในวันที่

(ลงชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

รายละเอียดการบรรจุกำลังทดแทน

ลำดับ	ยศ - นาม	หมายเลขประจำตัว	ชกท.เดิม	ชกท.ใหม่	ตำแหน่งใหม่	วันที่บรรจุ	หมายเหตุ

(ลงชื่อ).....
(ตำแหน่ง).....

การรายงานการสูญเสีย (กพ.4)

หัวข้อรายละเอียดรายงานทางวิทยุ 6 หัวข้อ (กพ.4)

1. วัน, เวลาที่บาดเจ็บ หรือเสียชีวิต
2. ยศ - ชื่อ สกุล หมายเลขประจำตัว
3. เงินเดือน เงินเพิ่มต่าง ๆ (ถ้ามี)
4. ตำแหน่ง สังกัดปกติ (ถ้าในสนามปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอื่นและหน่วยอื่นให้บอกด้วย)
5. สาเหตุที่ทำให้บาดเจ็บ หรือเสียชีวิต (สถานที่, บริเวณร่างกายที่บาดเจ็บ และอาการ)
6. การดำเนินการต่อสู้ บาดเจ็บ หรือเสียชีวิต

เสียชีวิต หรือบาดเจ็บ หลายตนทำรวมฉบับเดียว บอกหมายเลขให้เรียบร้อย
ถ้าข้อความไม่ครบ 6 หัวข้อให้เขียนไปว่า “ รายละเอียดจะรายงานให้ทราบภายหลัง “

ตัวอย่างการรายงานผู้บาดเจ็บ (ทางวิทยุ)

กพ4

จาก พัน.ร.ฉก. ที่ 902 (รายงานให้หน่วยขึ้นสมทบ)
ถึง ผู้รับปฏิบัติ ผบ.ทบ. (ผ่าน ผกพ.ศปก.ทบ.)
ผู้รับทราบ ผบ.ร.9, ผบ.กกล.บูรพา, มทก.1 (ค่ายจักรพงษ์), มทก.1
เมื่อ 140900 ม.ค.30 จ.ส.อ. ดวง ดาวเด่น หมายเลขประจำตัว 10543009910
รับเงินเดือน ระดับ ป.1 ชั้น 23 (10,420 บาท) พสร. 315บาท ตำแหน่ง ผบ.หมู่ พล.ร.9 พัน 2
ร้อย.1 ได้นำกำลังพลออก ลว. ปะทะฝ่ายตรงข้ามบริเวณ บ. คลองน้ำใส อ. อรัญประเทศ จว.
ปราจีนบุรี ถูกยิงที่ใต้ราวมมด้านขวา กระสุนทะลุปอดอาการสาหัสได้นำตัวผู้บาดเจ็บส่งรพ. สุรสิงหนาทแล้ว

ตัวอย่างการรายงานผู้เสียชีวิต (ทางวิทยุ)

กพ.4

จาก ผบ.พัน.ฉก.ที่ 195
ถึง ผู้รับปฏิบัติ ผบ.ทบ. (ผ่าน ผกพ.ศปก.ทบ.)
ผู้รับทราบ ผบ.ร.19, ผบ.กกล.บูรพา, มทก.1 (ค่ายจักรพงษ์), มทก.1
เมื่อ 170730 ม.ค.40 ส.อ.บุญเหลือ มีบาป หมายเลขประจำตัว 1153305675
รับเงินเดือน ระดับ ป.1 ชั้น 22 (8,600 บาท) ตำแหน่ง พลยิง ค. 60 ร.19 พัน.2 ร้อย.2 ตำแหน่งใน
สนาม หน.ชุด หมู่ปืนเล็กที่ 2 ร้อย.อวบ.ที่ 1 พัน.ร.ฉก.ที่ 195 ได้นำกำลังพล ลว. ปะทะกับฝ่ายตรงข้ามบริเวณ
บ.หนองจอก อ.ตาพระยา จว.ปราจีนบุรี และถูกสะเก็ดระเบิดที่ศีรษะเสียชีวิตทันทีได้นำศพกลับหน่วยปกติ
เรียบร้อยแล้ว

11. เอกสารตัวอย่างการ เบิก-รับ สป.ประเภทต่างๆ

เอกสารตัวอย่างการเบิก-รับ สป.ประเภทต่างๆ

ตัวอย่าง

ใบเบิกเสบียงประจำวัน (ประเภท ก.)

ใบเบิกที่..... วันเบิก

หน่วยเบิก สำหรับมือ วันที่

ที่ตั้ง ถึงมือ วันที่.....

หน่วยจ่าย วันจ่าย

ที่ตั้ง ยอดกำลังพล				
หน่วย	นามหน่วย	ยอดวันเบิก	ยอดวันบริโภค	หมายเหตุ
หน่วยในอัตรา				
หน่วยสมทบ				
หน่วยฝาก				
รวม				
พลเรือน				
เชลยศึก				
อื่น ๆ				
รวม				
รวมทั้งสิ้น				

หมายเหตุ

1. สำหรับหน่วยเบิกและตำบลส่งใช้
2. ยอดเบิกแสดงเป็นยอดกำลังพล
3. อ้างคำสั่งเมื่อเป็นหน่วยสมทบ
4. อื่นๆ หมายถึง ทอ. , ทร. , ตร. ฯลฯ
5. ที่ตั้งใช้พิกัด.....
6. ทำขึ้น 2 ฉบับ ตัวจริงส่งไป 1 ฉบับ , สำเนาเก็บไว้ 1 ฉบับ

ตัวอย่าง

ใบเบิกเสปียงประเภท ข. , ค. , และ ง.

ที่ใบเบิกแผ่นที่ในจำนวน แผ่น

หน่วยเบิก หน่วยจ่าย

ลำดับ	รายการ	หน่วยนับ	เบิกกำลังพล ต่อ คน			หมายเหตุ
			เกณฑ์จ่าย	คงคลัง	เบิก	
	เสปียงประเภท					
	รวมรายการ					

(ลงชื่อ) ผู้เบิก (ลงชื่อ) ผู้รับใบเบิก
 ตำแหน่ง ตำแหน่ง
 วันเบิก/...../..... วันรับใบเบิก/...../.....

หมายเหตุ

1. หน่วยเบิกและตำบลส่งใช้เบิกเสปียงประเภท ข. , ค. , และ ง.
2. คลังใช้เบิกเสปียงทุกประเภท
3. ให้เบิกเป็นรายการตามจำนวนเกณฑ์จ่าย
4. แยกเบิกเป็นประเภทของเสปียงตามลำดับ
5. หน่วยแจกจ่ายอาจให้ทำใบเบิกเสปียงประเภทละ 1 ฉบับก็ได้
6. ทำ 2 ชุด ตัวจริงส่งไป 1 ชุด , สำเนาเก็บไว้ 1 ชุด

ใบเบิก ทบ.400-006

ใบเบิก						แผ่นที่.....ในจำนวน..... แผ่น							
จาก	หน่วยจ่าย		ที่			สายงานที่ควบคุม							
			เบิกในกรณี			ประเภทสิ่งอุปกรณ์							
ถึง	หน่วยเบิก เบิกให้		ขั้นต้น	ทดแทน	ยืม	ประเภทเงิน							
						เลขที่งาน							
ลำดับ	หมายเลข สิ่ง อุปกรณ์	รายการ	จำนวน อนุมัติ	คงคลัง ค้างรับ ค้างจ่าย	หน่วย นับ	จำนวน เบิก	ราคา หน่วยละ		ราคารวม		จ่าย จริง/ ค้าง จ่าย		

หลักฐานที่ใช้ในการเบิก

ตรวจแล้วเห็นว่า..... ขอเบิกสิ่งอุปกรณ์ตามที่ระบุไว้ในช่อง “จำนวนเบิก” และขอมอบ
..... ให้.....เป็นผู้รับแทน

(ลงนาม) ผู้ตรวจสอบ วัน เดือน ปี (ลงนาม) ผู้เบิก

วัน เดือน ปี

อนุมัติให้จ่ายได้เฉพาะในรายการและจำนวนที่ผู้ตรวจสอบเสนอ ได้รับสิ่งอุปกรณ์ตามรายการและจำนวนที่แจ้งไว้ในช่อง “จ่ายจริง/ค้างจ่าย” แล้ว
.....

(ลงนาม) ผู้ส่งจ่าย วัน เดือน ปี (ลงنام) ผู้รับ

วัน เดือน ปี

ได้จ่ายตามรายการและจำนวนที่แจ้งไว้ในช่อง “จ่ายจริง/ค้างจ่าย” แล้ว
..... ทะเบียนหน่วยจ่าย

(ลงนาม) ผู้จ่าย วัน เดือน ปี

(พิมพ์ตามระเบียบของทัพบกว่าด้วยการส่งกำลังสิ่งอุปกรณ์ประเภท 2 และ 4 พ.ศ.2534)

ตัวอย่าง

ใบเบิกหรือใบส่งคืนสิ่งอุปกรณ์

ทบ. 400 - 007 - 1

ใบเบิกหรือใบส่งคืนสิ่งอุปกรณ์				1. ที่		2.แถว	
3. หน่วยจ่ายหรือหน่วยรับคืน			4. หน่วยเบิกหรือหน่วยส่งคืน			5.เบิกให้	
6. ชื่อยุทธภัณฑ์หลัก			7. แบบ			9. หลักฐานอ้างอิง ปี และหน้า	
			8. หมายเลขลำดับ สป.				
10. หมายเลขสิ่งอุปกรณ์			11. หมายเลขที่ใช้แทนกันได้ หมายเลข สป. ที่เปลี่ยนแปลง			12. รายการละเอียด	
13. ความต้องการ		14.จำนวนและ หน่วยนับ	15. จำนวนที่แสดงเป็นจำนวน		16. ผู้มีสิทธิเบิกหรือส่งคืน (ลงนามและวันที่)		
ส่ง คืน	ทดแทน		พิเศษ	ต้องการรับ	ส่งคืน		
				ผู้ตรวจสอบ	ว.ด.ป	17. ผู้รับ สป.แทน	
18.วันรับ เอกสาร	19. เลขทะเบียน		20. จ่ายจริง	ราคาหน่วยละ		21. การดำเนินการทางบัญชี	
			ค้างจ่าย	ราคารวม		เจ้าหน้าที่	ว.ด.ป
			รับคืน				
22. ที่เก็บ		23. จำนวนดัง กล่าวเป็นจำนวน	ได้รับจริง	ผู้จ่าย		24. ผู้ตรวจสอบ	
			ได้จ่ายจริง				
25.จำนวนและประเภท หีบห่อ		26. น้ำหนัก	27. ปริมาตร	28. เจ้าหน้าที่บรรจุ		29. อนุมัติจ่ายหรือรับคืนได้	
30. เจ้าหน้าที่ สขส. ต้นทาง		32. เจ้าหน้าที่ตรวจรับหีบห่อ		34. กรรมการตรวจรับ สป. 1. 2. 3.		35. หมายเหตุ	
31.เจ้าหน้าที่ สขส. ปลายทาง		33. เจ้าหน้าที่รับ สป.					

ตัวอย่าง

ทบ.468-311

ใบส่งซ่อมและรับของ							
.....25.....							
หน่วยส่งซ่อม.....จังหวัด.....							
ยุทธโปกรณ์	สพ.	พร.	สส.	ช.	ขส.	วศ.	พป.
ใบส่งซ่อมที่.....				ยุทธโปกรณ์ที่ส่งซ่อม			
ลงวันที่.....				หมายเลข.....			
รายการชำรุด.....							
.....							
.....							
ผู้อนุมัติให้ส่งซ่อม.....							
.....				ตำแหน่ง.....			
ผู้ส่ง.....				ตำแหน่ง.....			
ผู้รับ.....				ตำแหน่ง.....			
ลงรายการส่งซ่อมข้างบนนี้							

12. การปฏิบัติการร่วมกับอากาศยาน

แนวความคิดในการปฏิบัติการร่วมกับอากาศยาน ได้แก่ การแทรกซึมเข้าและ ออกจากอากาศ ด้วยกำลัง ระเบิด ชุตหรือ มว. การปฏิบัติการยุทธศาสตร์เคลื่อนที่ทางอากาศ การส่งกำลังเพิ่มเติมทางอากาศ การเคลื่อนย้ายทาง อากาศและการส่งกลับผู้บาดเจ็บ

ความรู้พื้นฐานการนำอากาศยาน

อากาศยานที่มาสสนับสนุนการปฏิบัติของหน่วยภาคพื้นดิน ในภารกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะในการปฏิบัติการทางลึก หรือในพื้นที่ที่ฝ่ายเราไม่คุ้นเคย จำเป็นต้องใช้ผู้นำอากาศยาน ยานหน้า เพื่อให้มั่นใจว่า อากาศยานไปถึงที่หมายได้ถูกต้อง ดังนั้นหน่วยภาคพื้นดินจะต้องทำการประสานการปฏิบัติร่วมกับอากาศยาน ตั้งแต่ยามปกติ เพื่อให้สามารถปฏิบัติการทางยุทธวิธีและทางยุทธการในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อุปกรณ์ ของผู้นำอากาศยาน

1. เครื่องช่วยนำทิศ

1) อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เช่น (วิทยุ PRC 77)

2) เครื่องช่วยนำทางด้วยสายตา

• แผ่นผ้าสัญญาณ มาตรฐาน VS17 เทคนิคการใช้เมื่อต้อง ปูแผ่นผ้า ควรยึดตรึง ให้แน่นหนา ไม่ให้ปลิวเมื่อโดนลมจากใบพัดของอากาศยานเพราะอาจจะทำให้อากาศยานชำรุดเสียหายได้

• ลข.ควัน

• กระดาษสัญญาณ

• แผ่นผ้าสัญญาณ อื่นๆ (กำหนด ในชั้นการประสาน)

• พลุสัญญาณ

• สัญญาณที่ทำจากวัสดุในสนาม

• ไฟสว่างกระพริบ (Strobe light)

2. เครื่องช่วยนำทางด้วยอินฟราเรด ใช้กับอากาศยานที่มีกล้องเวลากลางคืน เพื่อช่วยนำทิศ ในเวลากลางคืน

3. อุปกรณ์ติดต่อสื่อสาร

4. อุปกรณ์ ช่วยในการรวมพลหลังส่งลง

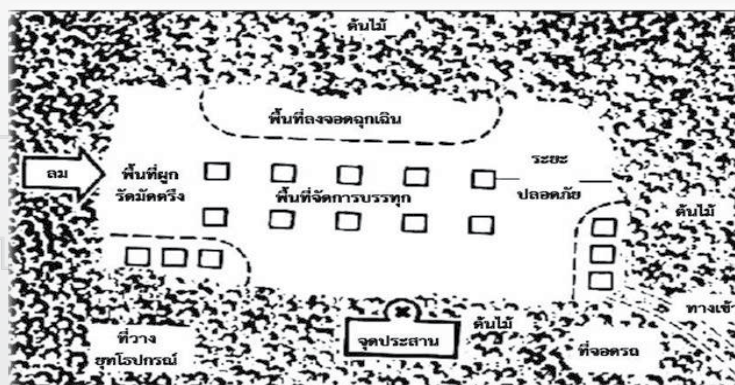
5. อุปกรณ์อื่นๆ

การรักษาความปลอดภัยในการติดต่อสื่อสาร

ผู้นำอากาศยาน จะต้องระมัดระวังและพึงระลึกไว้เสมอในการรักษาความปลอดภัยในการติดต่อสื่อสาร รวมทั้งมาตรการการตอบโต้การต่อต้านทางอิเล็กทรอนิกส์

สนามอากาศยานปีกหมุน (Helicopter Landing Zone)

การเลือกพื้นที่ส่งลงและจุดส่งลง ผบ.หน่วยภาคพื้นดินจะประสานกับหน่วยบินที่มาสสนับสนุนในการเลือกพื้นที่ส่งลงเพื่อให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติทางยุทธวิธีภาคพื้นดินได้ดีที่สุด

รูปที่ 6-45การจัดพื้นที่สนาม ฮ. ขนาดใหญ่

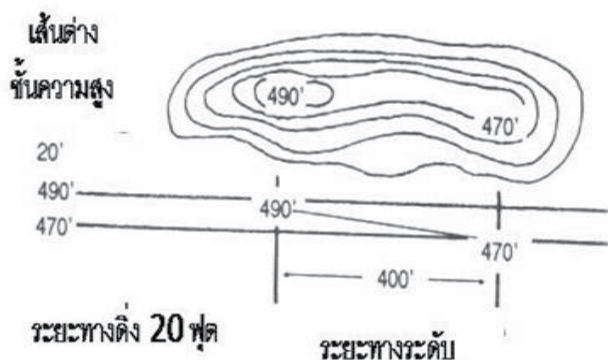
ปัจจัยในการเลือกพื้นที่ส่งลง

ความกว้าง พื้นที่ที่ต้องการ และระยะระหว่างอากาศยาน บนพื้นดิน ขึ้นกับองค์ประกอบหลายอย่าง ข้อกำหนดเหล่านี้มักจะอยู่ใน ปรจ. ของหน่วยบินที่มาสนับสนุน หรือการประสานขั้นตอนของ ผบ.หน่วยบิน และ ผู้นำอากาศยาน การตัดสินใจขั้นสุดท้ายขึ้นกับ ผบ.หน่วยบิน (ดังนั้น ผบ.หน่วยบินจึงจะเป็นจะต้องอยู่ร่วมในขั้นตอนสุดท้ายก่อนออกคำสั่งทุกครั้ง) โดยมีปัจจัย ต่อไปนี้

- จำนวนอากาศยาน
- รูปขบวนการร่อนลง
- สภาพผิวพื้น
- ความลาดชัน

$$\text{ความลาดชันเป็น องศา} = \frac{VD \times 100}{HD}$$

ความลาดชันเป็นร้อยละ หากจากการนำ ระยะทางตั้ง VD มาหารด้วยระยะทางระดับ HD

ความลาดชันเป็นร้อยละ

$$\begin{aligned} &= \frac{VD \times 100}{HD} \\ &= \frac{20 \times 100}{400} \\ &= 5\% \end{aligned}$$

ข. ใช้งานทั่วไปและ ข. ตรวจสอบการลงจอดในพื้นที่ลาดเอียงไม่เกิน 7 องศา โดยลงจอดโดยหันหัวเครื่องหรือ ด้านข้างเครื่องเข้าหาเนิน ถ้าในพื้นที่ที่มีความลาดเอียงเกิน 7 องศาแต่ไม่เกิน 10 องศา สามารถลงจอดโดยหัน ด้านข้างเข้าหาเนินเท่านั้น แต่ถ้าหากพื้นที่มีความลาดเอียงเกิน 10 องศา เครื่องสามารถลอยตัว (Hover) ส่งลง หรือ รับขึ้นได้ ขึ้นกับฝีมือนักบินและสภาพอากาศ ทิศทางการบินเข้าและออก

• ทิศทางการบินเข้าที่พึงประสงค์ ควรอยู่เหนือสิ่งกีดขวางที่ต่ำที่สุด และอยู่ในทิศทางทวนลม แต่ถ้าทวนลมไม่ได้ ข. โดยทั่วไปสามารถลงทวนลมได้ โดยที่ความเร็วลม ไม่เกิน 6 - 9 นอต หรือตามลมระหว่าง 0 - 5 นอต

- ความเร็วและทิศทางลม ซึ่งสามารถสังเกตได้โดยการใช้ผ้าเช็ดหน้าหรือการโปรยเศษหญ้า ดังนี้

1. ถ้ามลสงบ วัตถุที่ใช้จะไม่แกว่งหรือไม่ลอย

2. ความเร็วลม 4 - 6 นอต เศษผ้าจะแกว่งเป็นมุมประมาณ 45 องศา หรือเศษหญ้าม้วนตกเป็นมุมประมาณ 45 องศา

3. ความเร็วลม 8 - 12 นอต เศษผ้าจะแกว่งเป็นมุมประมาณเกือบ 90 องศา หรือเศษหญ้าม้วนตามลมเกือบที่จะขนานกับพื้น

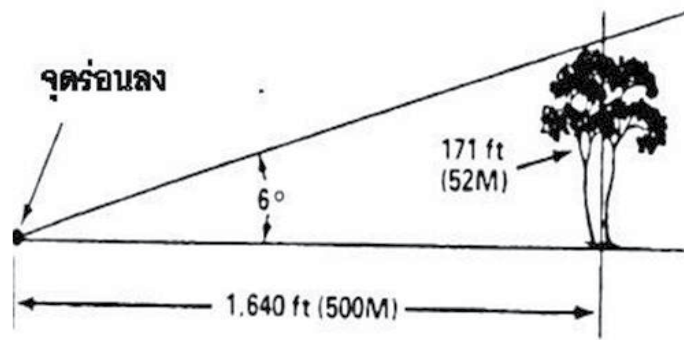
- เส้นทางการบิน เข้า - ออก

- ความกดอากาศ และความสูง พื้นที่เหนือน้ำทะเล

• น้ำหนักบรรทุก หาก ข. บรรทุกน้ำหนักมาก หรือเกือบเต็มอัตราขีด จะไม่สามารถวิ่งขึ้นหรือร่อนลงใน แนวตั้งได้ ฉะนั้น เมื่อต้องบรรทุกน้ำหนักมากหรือเกือบเต็มอัตราขีดนั้นเครื่องจะต้องใช้ระยะทางในการวิ่งขึ้นหรือ ร่อนลงมากกว่าปกติ

- สิ่งกีดขวางพื้นที่ส่งลงไม่ควรเป็นสิ่งกีดขวาง เช่น ก้อนหินขนาดใหญ่ หลุมลึกและกว้าง หญ้าหรือพุ่มไม้ (สูงกว่า 0.45 ม. หรือ 18 นิ้ว)

ทั้งนี้สิ่งที่ ต้องเตรียมไว้เสมอในการปฏิบัติทางยุทธวิธี คือ สนามสำรอง

การปฏิบัติการร่วมกับอากาศยาน

ในการร่อนลงในเวลากลางวันมุมความสูงของสิ่งกีดขวาง จากจุดส่งลง จะต้อง ไม่เกิน 6 องศา ซึ่งแปลงมาเป็นอัตราส่วนที่ใช้งานคือ 1 ต่อ 10

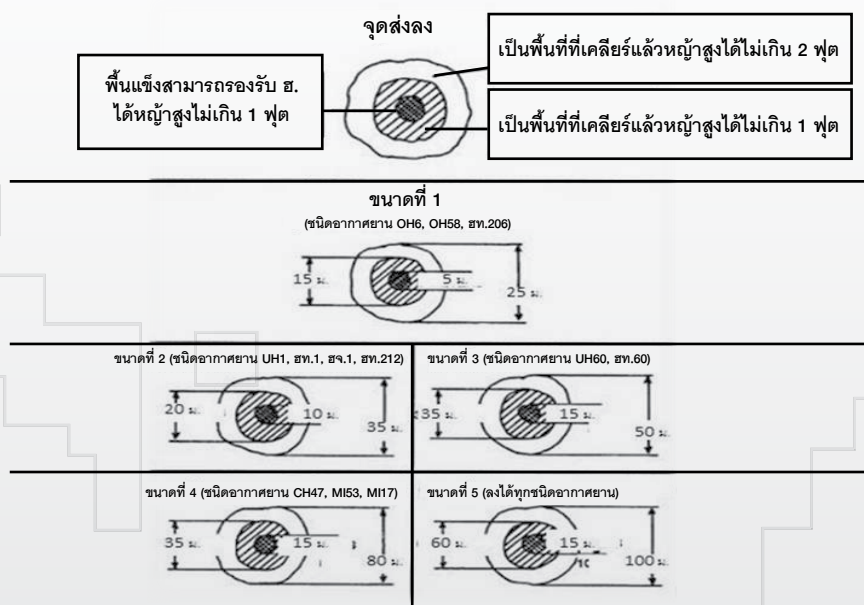
ข้อพิจารณาอื่น ๆ ในการเลือกพื้นที่รับขึ้นและส่งลง

- พื้นที่รับขึ้นมีความสัมพันธ์กับที่หมายหรือพื้นที่ส่งลง
- ความสามารถของหน่วยภาคพื้นในการรักษาความปลอดภัย
- ที่ตั้ง ชิดความสามารถ และกำลังฝ่ายตรงข้าม
- การกำบังและการซ่อนพราง
- สิ่งกีดขวาง (ทำเครื่องหมายไว้)
- การพิสูจน์ทราบและการลาดตระเวนทางอากาศ
- ทิศทางของแนววิ่งขึ้นและร่อนลง
- สภาพภูมิอากาศ อุณหภูมิและทัศนวิสัย
- ความสูงของพื้นที่จากระดับน้ำทะเล

จุดร่อนลง (Landing Point)

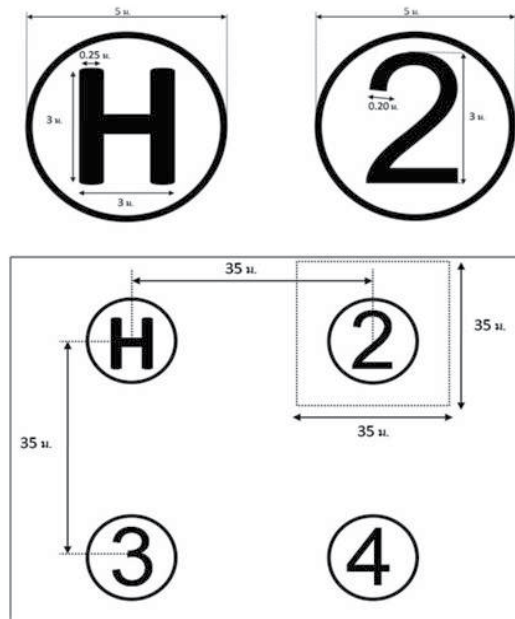
คือ พื้นที่หรือจุดที่สามารถรองรับน้ำหนักเครื่องได้ โดยมีขนาด ตั้งแต่ 25 – 100 ม. ขึ้นกับขนาด และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ เช่น สท.1 และ สท.212 ต้องการพื้นที่ราบระดับ เส้นผ่าศูนย์กลางอย่างน้อย 35 เมตร ในเวลากลางวัน และ 50 เมตรในเวลากลางคืน และต้องการระยะห่างของแต่ละลำในพื้นที่ลงจอดอย่างน้อย 35 เมตร ในเวลากลางวัน และ 50 ม. ในเวลากลางคืน หรืออาจมีพื้นที่ลงจอดหลายแห่งหรือลงจอด ครึ่งละลำ

จุดส่งลง(ทหารบก) หรือจุดร่อนลง (นาวิกโยธิน) - TDP

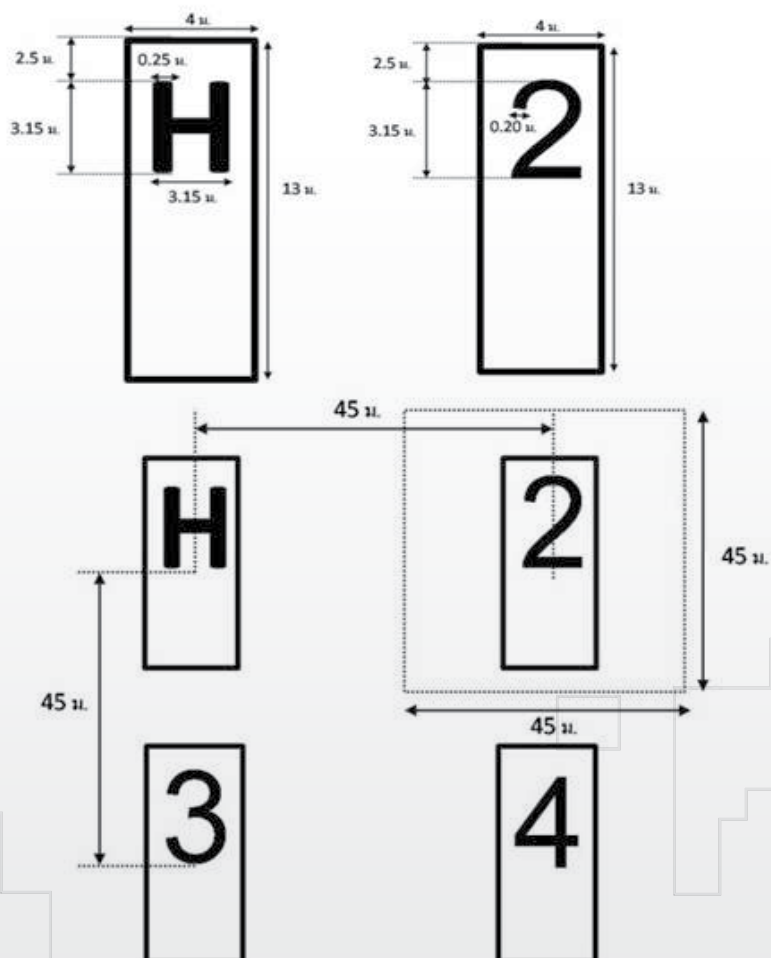

การสร้างสนามลงจอดเฮลิคอปเตอร์

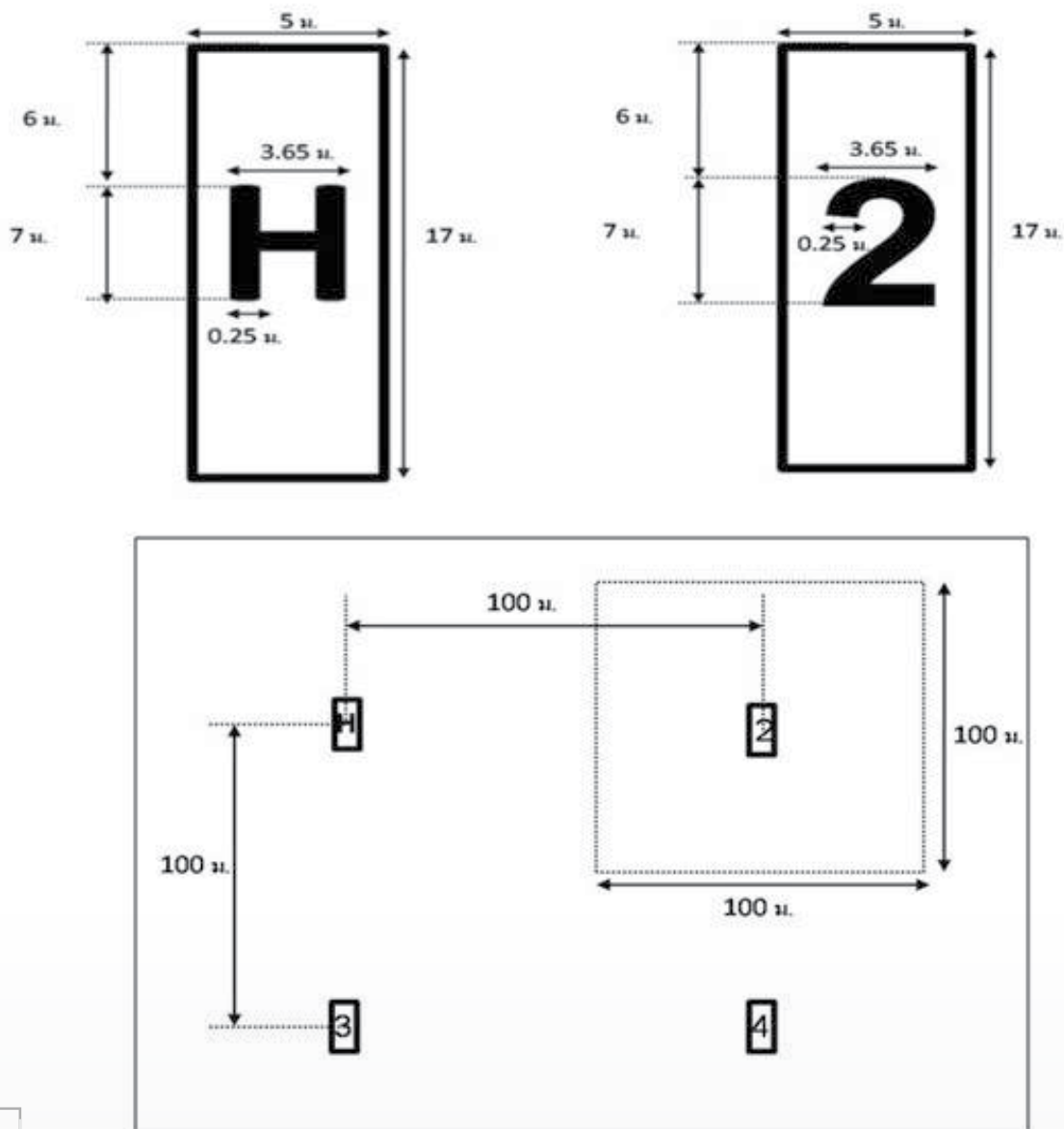
- รูปแบบการสร้างสนามลงจอดเฮลิคอปเตอร์ แบบ ฮท.1 และ ฮท.212

- รูปแบบการสร้างสนามลงจอดเฮลิคอปเตอร์แบบ ฮท.60

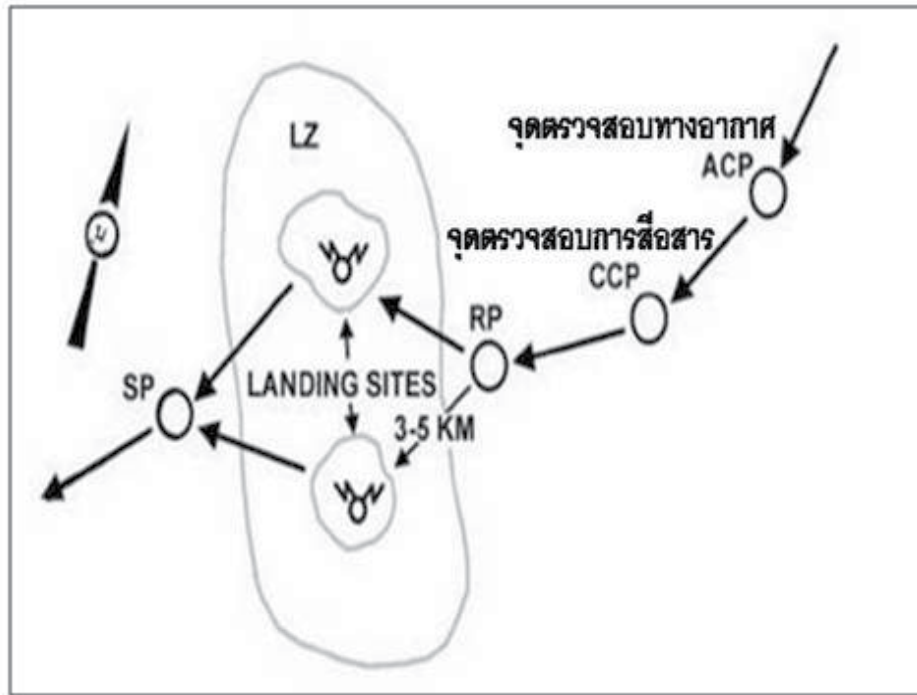
- รูปแบบการสร้างสนามลงจอดเฮลิคอปเตอร์แบบ ฮล.47

การจัด และหน้าที่ต่าง ๆ ของชุดนำอากาศยาน

1. ส่วนควบคุม

หน้าที่คือการประสานอากาศยานในและรอบ ๆ พื้นที่ส่งลง เพื่อความปลอดภัย โดยที่พื้นที่ จะต้องเป็นที่ ที่สามารถตรวจการณ์เห็นอากาศยานในพื้นที่ส่งลง และอากาศยานรอบ ๆ พื้นที่ส่งลง โดยที่พื้นที่ที่พึงประสงค์ จะต้องอยู่ในแนว เส้นทางการบิน แต่ไม่อยู่ในสนามส่งลง เพื่อลดโอกาสของฝ่ายตรงข้าม ในการตรวจพบ ด้วยมาตรการทางสงครามอิเล็กทรอนิกส์ เช่นการดักจับสัญญาณ เมื่อที่ร่อนลงมากกว่า 1 แห่ง ในพื้นที่ส่งลง จุดควบคุมอาจจะอยู่ที่จุดแยกเพื่อช่วยนำทาง ให้กับอากาศยาน ให้ลงได้ถูกที่

- จุดแยก (RP) เป็นจุด ตรวจสอบการนำทิศทางจุดสุดท้ายก่อนเข้าสู่สนามบินลงจอด สำหรับอากาศยาน
- จุดแยก ยังใช้ในการประสานชั้นสุดท้าย ของตอนการบิน (Serial) ในเรื่องการลงสู่พื้น และ / หรือ การยิง

สนับสนุนทางอากาศ

การเลือกจุดแยกควรเลือกจุดที่สังเกตได้ง่าย และเป็นพื้นที่ที่สามารถใช้เครื่องช่วยนำทาง ระยะไกล (Long-Range Electronic And Visual Navigation Aids) ได้สำหรับ สนาม ฮ. หรือพื้นที่ส่งลงเดียว ๆ จุดที่ควบคุมควรอยู่ในสนาม โดยเฉพาะกลางคืนโดยที่จะต้องเป็น จุดที่ตรวจการณ์เห็นรูปขบวน ฮ. ที่จะลงสนามได้ในช่วง สุดท้าย (Final Approach) ชุดควบคุมประกอบด้วย

- ผบ.สนาม (LZ commander)
- พนักงานวิทยุที่ประสานอากาศยาน (GTA)
- ผู้บันทึกช่วยภายใน (ไม่จำเป็นต้องมี เมื่อ อากาศยาน ที่ ใช้สนามมีน้อย) ทำหน้าที่ ในการช่วยเหลือ

พนักงานวิทยุ ในการปฏิบัติในลักษณะของชุดขนาดเล็ก นั้น ผบ.สนาม อาจทำหน้าที่ ในการประสานเองได้

2. ส่วน ทำสนาม (Landing Site Party or Marking Party)

หน.ชุด รับผิดชอบในการ ลว.สนาม ทำสนามและควบคุมการใช้สนาม โดยมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติต่อไปนี้

- 1) จัดแบ่งหน้าที่ในการเตรียมสนามให้แต่ละส่วนในทีม
- 2) หา
 - แนวแกนยาวของสนาม
 - พื้นที่ที่ไม่ใช้
 - คำนวณความลาดชัน
 - ทิศทางการร่อนลง
- 3) หารูปขบวนที่น่าจะลงได้
- 4) หาจุดที่จะใช้ในการรับของที่บรรทุกภายนอกด้วยสลิง (ถ้ามี)
- 5) วางจุดและชี้แจงให้พนักงานวิทยุ หรือผู้ที่ประสานอากาศยาน
- 6) เตรียมจุดที่ ฮ. จะลงแตะพื้น
- 7) จัดการบรรทุก (ถ้ามี)
- 8) กำจัด หรือทำเครื่องหมายสิ่งกีดขวางในสนาม
- 9) เตรียมสนาม เวลากลางวันและกลางคืน
- 10) พัฒนสนามให้ดีขึ้น

ตัวอย่างการติดต่อสื่อสาร

ผู้นำอากาศยาน	อากาศยาน	หมายเหตุ
อินทรี.....จาก..... ขุนศึก.....เปลี่ยน	ขุนศึก..... จาก..... อินทรี	เมื่ออากาศยานมาถึงจุดตรวจสอบ การติดต่อสื่อสาร (CCP)
	อินทรี เข้าเขต การติดต่อ.....เปลี่ยน	
อินทรี...จาก ขุนศึก ...แจ้งจำนวน ชนิด และ ภารกิจ ของท่าน		กรณี ที่มีการใช้อากาศยาน หลายลำ
อินทรี...จาก ขุนศึก....ขณะนี้ ขุนศึกอยู่ทาง....นาฬิกา ระยะ..... เมตร	ขุนศึก จาก อินทรี ทราบ	
อินทรี...จาก ขุนศึก.... เห็นทัศนะสัญญาณ หรือ ไม่เปลี่ยน	ขุนศึก จาก อินทรี แผ่นผ้าสัญญาณ สีส้ม ถูกต้องหรือไม่ เปลี่ยน	กรณีไม่เห็นอาจจะใช้ สัญญาณอื่น เพิ่มเติม
ขุนศึก จาก อินทรี ถูกต้อง เข้ามาตามสัญญาณ เปลี่ยน		
ขุนศึก จาก อินทรี..... ลม ทิศทาง..... ความเร็ว.....นอต พร้อมให้อินทรีลงได้ ดูทัศนะ สัญญาณจาก เจ้าหน้าที่ รับอากาศยาน เปลี่ยน	ขุนศึก จาก อินทรี..... ถึงจุดร่อนลงเปลี่ยน	เมื่อ อากาศยานอยู่ถึง Final leg หากมีเหตุฉุกเฉิน เช่น พบข้าศึกกำลังเคลื่อนที่เข้ามา จำนวนมาทำให้สับสนไม่ปลอดภัย หรือ เหตุอื่น ๆ จนท.สามารถ แจ้ง ยกเลิก การร่อนลงให้กับนักบินได้

ข้อมูลจุด รับ ขึ้น

ภารกิจ.....
 พื้นที่รับขึ้นหลัก/ รอง อยู่ที่ (ชื่อสถานที่).....พิกัด.....
 พื้นที่ส่งลงหลัก/ รอง อยู่ที่ (ชื่อสถานที่).....พิกัด.....
 **จุด ตรวจสอบการติดต่อสื่อสาร ของ พื้นที่ส่งลงในภารกิจ อยู่ที่ (ชื่อสถานที่).....พิกัด.....

ข้อมูลอากาศยาน ณ จุดรับขึ้น

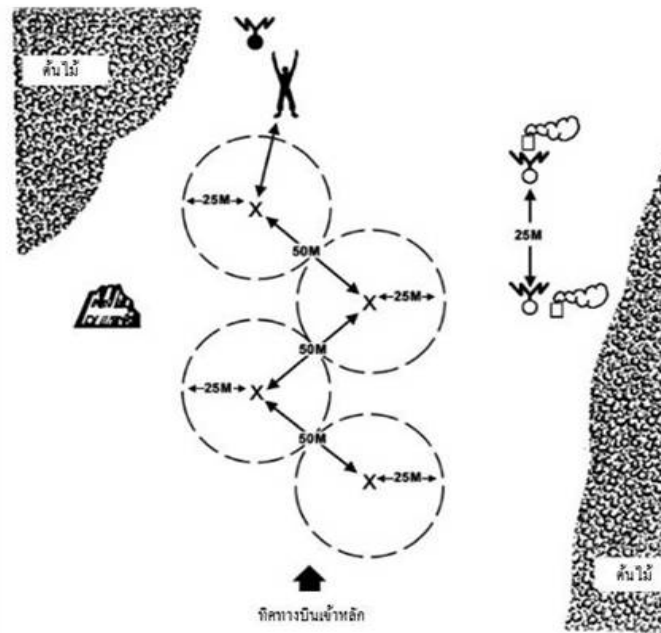
ชนิดอากาศยานUH 1จำนวน.....ลำ UH 60 จำนวน.....ลำ
 BELL212 จำนวน.....ลำ CH 47 จำนวน.....ลำ AH1 -F จำนวน.....ลำ
 รูปขบวนที่ร่อนลง.....
 น้ำหนักบรรทุกรวมเท่าใด (ACL).....ปอนด์ (1 กก. = 2.2ปอนด์)
 มีอากาศยาน ที่มีการบรรทุกภายนอกหรือไม่ (Sling Load) ถ้ามีเป็นอะไร (ข้อมูล ของที่บรรทุก)

ข้อมูลอากาศยานที่จำเป็นในการเตรียมสนามปลายทาง

ชนิดอากาศยานUH 1จำนวน.....ลำ UH 60 จำนวน.....ลำ
 BELL 212 จำนวน.....ลำ CH 47 จำนวน.....ลำ AH1 -F จำนวน.....ลำ
 รูปขบวนที่ร่อนลง.....
 น้ำหนักบรรทุกรวมเท่าใด (ACL).....ปอนด์ (1 กก. = 2.2ปอนด์)
 มีอากาศยาน ที่มีการบรรทุกภายนอกหรือไม่ (Sling Load) ถ้ามีเป็นอะไร (ข้อมูลของที่บรรทุก)
 มีพื้นที่ห้ามบินที่ไหนหรือไม่.....ถ้ามี พิกัด
 มีจุดรับของบรรทุกด้วยสลิง กี่จุด.....
 มีจุดแตะพื้น.....จุด (ที่ ฮ. ลงได้) เป็นขนาดใด
 พื้นที่ ที่จะเตรียมใช้ในการ ส่งกำลังเข้า หรือ รับออก ส่งเข้า ไช่ไม่ใช่.....
 รับออก ไช่ไม่ใช่
 นามเรียกขานอากาศยานความถี่ อากาศยาน หลัก..... รอง.....
 นามเรียกขาน พื้นที่รับขึ้น
 นามเรียกขาน พื้นที่สนามที่จะใช้ในการปฏิบัติ.....
 ความถี่สนามที่ใช้ หลัก..... รอง
 นามเรียกขาน อากาศยานผบ.หน่วยบิน
 ผบ.หน่วยภาคพื้น.....นามเรียกขานผู้นำอากาศยาน
 การให้ทัศนะสัญญาณ หลัก จะใช้(คว้น , วิทยุสื่อสารฯลฯ) รอง.....
 การทำเครื่องหมายสนาม ที่จุดแตะที่ 1 เป็นรูป....ตัว NATO T (หรือ invert Y)
 * จะมีไฟดวงที่ 5 หรือไม่
 สามารถลดอัตราส่วน สิ่งกีดขวางได้หรือไม่ถ้าได้จะเหลือไม่เกินเท่าใด
 สามารถเปลี่ยน รูปขบวนในการลงได้หรือไม่
 ผมจะสามารถลดขนาดของจุดแตะ (ขนาดสนาม) ได้หรือไม่

แผนผังสนาม อากาศยานปีกหมุน

พื้นที่ที่ไม่ใช่ม. อัตราส่วน/
 พื้นที่ที่ไม่ใช่ม. อัตราส่วน/

คำแนะนำ

ผู้ให้ทัศนสัญญาณ : อยู่ห่างจากจุด TDP 40 เมตร ขึ้นไป /

อยู่ข้างหน้าทางขวาของเครื่องบิน

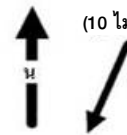
วิทยุสื่อสาร : แยกออกจากกันเพื่อป้องกันการรบกวน

ขนาดจุดร่อนลง : ขนาดที่ 3 (อากาศยาน ฮท.60)

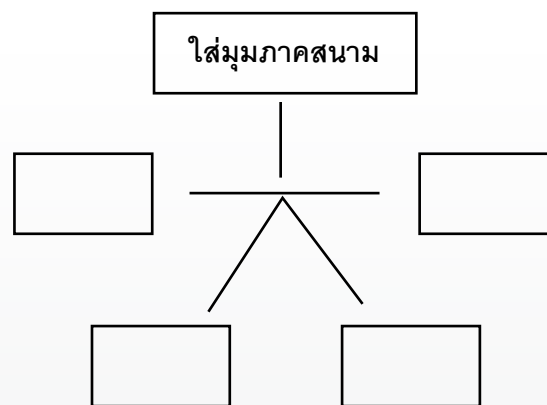
ขบวนบิน : ขบวนบินได้ทางขวาทำมุม 45 องศา กับทิศทางร่อนลง

การบินเข้า : สามารถบินข้ามเครื่องกีดขวางที่ต่ำที่สุด และบินทวนลมถ้าเป็นไปได้

ลม 20 น็อต
(10 ไมล์ / ชม.)

อัตราส่วน...../.....ม.

การปฏิบัติการร่วมกับอากาศยาน

ความถี่การส่งกลับสายแพทย์ ทางอากาศ หลัก.....นามเรียกขาน.....

อากาศยานที่จะมาลง

ชนิดอากาศยาน	จำนวน	ขนาดจุดแตะ(TDP)	หมายเหตุ

เครื่องหมาย ที่จุดแตะที่ 1

เครื่องหมาย จุดรับของที่บรรทุกด้วยสลิง.....

การทำเครื่องหมายสิ่งกีดขวาง

	กลางวัน	กลางคืน
หลัก		
รอง		

ทิศทางร่อนลง

มุมภาคไปยังจุด ตรวจสอบการติดต่อสื่อสาร (CCP)

ขนาดที่ต้องการ กว้าง x ยาว

หมายเหตุ.....

การรายงานสนามลงจอดเครื่องบินปีกหมุน

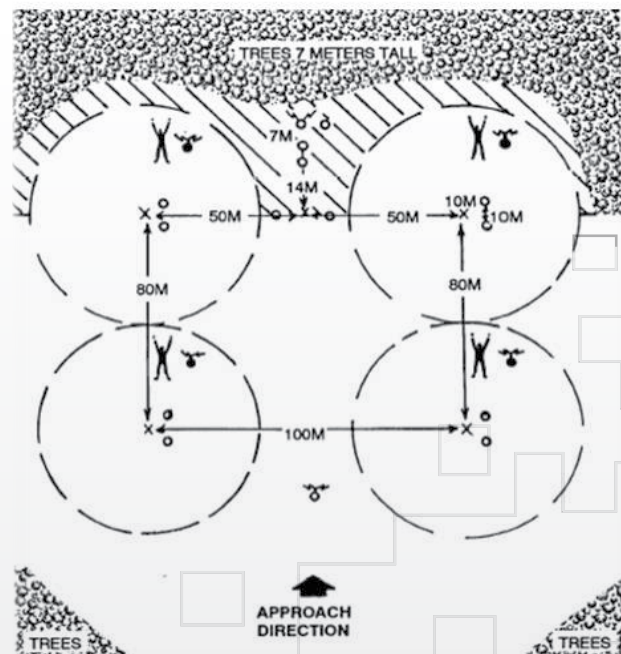
1. นามรหัสอักษร ชื่อของสนาม (จาก นปส.)
2. ที่ตั้งของสนาม (พิกัด 6 ตัวของจุดศูนย์กลาง)
3. แขนยาว มุมภาคของแขนยาวทางวิ่ง อาจจะบอกทิศทางที่ใช้ทางลงทางอื่นตามการเปลี่ยนแปลงของลมไว้ก็ได้
4. ลักษณะพื้นที่ พื้นผิว ความกว้าง ความยาวทางวิ่ง
5. มุมเปิด มุมที่อำนวยความสะดวกให้เครื่องบิน บินเข้าได้ดี วัดจากจุดศูนย์กลางเป็นมุมภาคทิศเหนือวัดตามเข็มนาฬิกา
6. ทิศทางบินเข้า มุมภาคของทิศของเส้นทางบินเข้า
7. สิ่งกีดขวาง เครื่องกีดขวางที่สูงกว่า 90 ม. ในรัศมี 8 กม. รอบ ๆ สนาม ที่ไม่มีเขียนไว้ในแผนที่ ให้รายงาน

ลักษณะของเครื่องกีดขวาง มุมภาคของทิศ และระยะห่างจากจุดศูนย์กลาง สนาม จุดอ้างอิง ภูมิประเทศเด่นที่กำหนดที่ตั้งในภูมิประเทศได้ ให้รายงานว่าเป็นอะไร มุมภาคของทิศ และระยะห่าง จากจุดศูนย์กลางสนาม

8. วันเวลาที่ร้องขอในการปฏิบัติการกิจขึ้นส่วนหรือรายการที่จะทำการแทรกซึมเข้า หรือส่งกลับสัญลักษณ์ในการรับอากาศยาน ตัว Y ส่วนมากใช้ในการลงกลางคืน

รูปที่ 6-46 ตัวอย่างการทำสนามกลางคืน
ด้วยไฟสัญลักษณ์ตัว Y

รูปที่ 6-47 ตัวอย่างการทำสนามกลางวัน

การเคลื่อนย้ายด้วยอากาศยานปีกหมุน

ผบ.หน่วย (ชุด , หมวด , กองร้อย)

1. จัดเตรียมการบรรทุก

- กำหนดผู้ควบคุมรับผิดชอบแต่ละลำ
- ดำรงความเป็นหน่วยไว้
- เฉลี่ยกำลังพลและยุทโธปกรณ์ให้มีแยกบรรทุกในลำต่าง ๆ
- กำหนดความเร่งด่วนในการบรรทุก
- กำหนดบุคคลที่อาจต้องย้ายไปบรรทุกลำอื่น เมื่อจำเป็น
- ย้ำเตือนให้มั่นใจว่าบุคคลที่ต้องแยกไปบรรทุกลำอื่น ได้ไปรายงานตัว ณ จุดควบคุม
- ตรวจสอบให้มั่นใจว่าอากาศยานแต่ละลำได้ถูกบรรทุกเพื่อให้กำลังพลสามารถปฏิบัติการได้อย่างรวดเร็ว

2. ชี้แจงสรุปให้กำลังพลทราบเกี่ยวกับ

- การรวมพล จุดนัดพบ ณ พื้นที่รับขึ้น และตารางเวลา
- ชนิดของอากาศยาน
- การจัดบรรทุกของอากาศยาน
- แนวเส้นทางบิน
- แผนเผชิญเหตุในกรณีอากาศยานตก (สำหรับกำลังพลบนอากาศยานและกำลังพลที่เหลือของหน่วย)
- จุดนัดพบ ณ พื้นที่บินลงและการปฏิบัติการทางพื้นดิน

3. ผู้รับผิดชอบอากาศยานแต่ละลำกำหนดการบรรทุกในรายละเอียดเป็นบุคคลและชี้แจงกำลังพล

- การนัดหมายเวลา จดรวมจัดรูปขบวนก่อนขึ้นเครื่อง
- เวลาที่จะบรรทุก และที่นั่งของแต่ละบุคคล
- ระเบียบและขั้นตอน การปฏิบัติในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน

4. การปฏิบัติของกำลังพล

1. การบรรทุก

- กระจายกำลัง ปกปิด และซ่อนพรางในขณะรออากาศยาน
- เข้าไปใกล้อากาศยานจากด้านหน้าและด้านข้างเมื่อบินลงสู่พื้นเรียบร้อยละแล้วเท่านั้น (อย่าเข้าด้านหลังโดยเด็ดขาด)
- ทำการบรรทุก ณ พื้นที่ และเวลา ตามที่กำหนด
- ทำตัวต่ำเมื่อเข้าใกล้อากาศยานโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจอดในพื้นที่ลาดเอียง
- ห้ามโกอาวุธทุกชนิด ผู้ที่อยู่ใกล้ประตูหันปากลำกล้องออกข้างนอกเพื่อการระวังป้องกัน
- ลดเสาวิทยุลงและป้องกันให้เรียบร้อย
- เก็บรักษาลูกกระสุนเปิดกว้างให้อยู่ในที่ปลอดภัย

2. การลงจากเครื่องบิน

- ผบ.หน่วยตรวจสอบให้มั่นใจว่ากำลังพลจะลงได้อย่างรวดเร็วเมื่อลงสู่พื้น
- ห้ามกระโดดลงจาก ฮ.ที่ลอยตัวอยู่ นอกจากจะได้รับคำสั่งจากพลประจำอากาศยาน
- เคลื่อนที่ออกจากด้านข้างของอากาศยาน
- เคลื่อนที่ไปยังตำบลที่กำหนด เพื่อจัดการระวังป้องกันรอบตัว
- หากได้รับบาดเจ็บหรือสูญเสีย ให้ส่งกลับผู้บาดเจ็บไปโดย ฮ. ที่กำลังจะแยกจากไป
- ปฏิบัติตามคำสั่งยุทธการต่อไป

การบินเพื่อส่งลงในเที่ยวบินเดียว (สท.1 จำนวน 3 ลำ)

ลำที่ 1 จำนวน 6 นาย	ลำที่ 2 จำนวน 5 นาย	ลำที่ 3 จำนวน 5 นาย
ผบ.ชุด	รอง ผบ.ชุด	หน.ส่วน รวป.
พงว. 1	พงว. 2	พล ปล.1
ส.พยาบาล 1	ส.พยาบาล 2	หน.พวกพลทำลาย 2
หน.ส่วนโจมตี	พล ปก. 1	พลทำลาย 2
หน.พวกพลทำลาย 1	พลทำลาย 1	พล ปล. 2
พล ปก. 2		

หมายเหตุ

กระจายระดับ ผบ.และ หน.ส่วนรวมทั้งให้ทุกลำมีอำนาจการยิงที่สมดุลกับยุทธโศปกรณ์สำคัญยิ่ง ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติการกิจ

คุณลักษณะของอากาศยาน ของ ทบ.ไทย

ชื่อ	สท.1	สท.212
ภาพ		
ประเภท	เฮลิคอปเตอร์ใช้งานทั่วไป แบบ 1	เฮลิคอปเตอร์ใช้งานทั่วไป แบบ 212
ประเทศผู้ผลิต	บริษัท BELL HELICOPTER สหรัฐอเมริกา	บริษัท BELL HELICOPTER สหรัฐอเมริกา
เครื่องยนต์	แก๊สเทอร์ไบน์ T - 53L - 13B จำนวน 1 เครื่อง	แก๊สเทอร์ไบน์ PT6T - 3B จำนวน 2 เครื่อง
น้ำหนักรวม	9,500 ปอนด์	11,200 ปอนด์
น้ำหนักบรรทุก	3,500 ปอนด์	4,500 ปอนด์
จำนวนที่นั่ง	13 ที่นั่ง	13 ที่นั่ง
ความเร็วสูงสุด	112 นอต (NOSE PITOT)	120 นอต

ชื่อ	สท.1 (ต่อ)	สท.212 (ต่อ)
ความเร็วสูงสุด ความเร็วเดินทาง พิสัยบิน เพดานบิน บินได้นาน ประเภทเชื้อเพลิง ความจุถังเชื้อเพลิง อัตราสิ้นเปลือง หมายเหตุ	124 นอต (ROOF PITOT) 90 นอต 276 นอตคอลลไมล์ 19,000 ฟิต 2:20 ชม. เจพี - 8 209 แกลลอน (791 ลิตร) 384 ลิตร/ชม. เฮลิคอปเตอร์แบบนี้สามารถ ติดตั้งระบบอาวุธ และเปล สนาม ได้ดังนี้ ระบบอาวุธ: 1. M.60 D ข้างละ 1 กระบอก รวม 2 กระบอก 2. ติดตั้งเป็นระบบ GUN SHIP ประกอบด้วย 2.1 ระบบ XM93 (ปก.มินิกัน 6 ลำกล้อง) และ 2.2 ท่อจรวด 2.75 นิ้ว (ธรรมดาหรือไฮดร่า) ข้างละ 1ท่อจำนวน 7 ลำกล้อง รวม 2 ท่อ บรรจจุจรวด 14 นัด เปลพยายาล: 6 เปล	100 นอต 200 นอตคอลลไมล์ 20,000 ฟิต 2:20 ชม. เจพี - 8 220 แกลลอน (833 ลิตร) 500 ลิตร/ชม. เฮลิคอปเตอร์แบบนี้สามารถ ติดตั้งระบบอาวุธ และเปล สนาม ได้ดังนี้ ระบบอาวุธ: ติดตั้ง M60 D ข้างละ 1 กระบอก รวม 2 กระบอก เปลพยายาล: 6 เปล

ชื่อ	สท.60	สท.206
ภาพ		
ประเภท ประเทศผู้ผลิต	เฮลิคอปเตอร์ใช้งานทั่วไป บริษัท SIKORSKY สหรัฐอเมริกา	เฮลิคอปเตอร์ใช้งานทั่วไป บริษัท BELL HELICOPTER สหรัฐอเมริกา
เครื่องยนต์	แก๊สเทอร์ไบน์ GE – T 700 – 701C จำนวน 2 เครื่อง	แก๊สเทอร์ไบน์ ALLISON 250-C20 มี 1 เครื่องยนต์
น้ำหนักรวม น้ำหนักบรรทุก จำนวนที่นั่ง	22,100 ปอนด์ 8,000 ปอนด์ 11 – 14 ที่นั่ง	3,200 ปอนด์ 1,615.7 ปอนด์ 5 ที่นั่ง
ความเร็วสูงสุด	193 นอต	130 นอต
ความเร็วเดินทาง	130 นอต	110 นอต
พิสัยบิน	315 นอติคอลลไมล์	388 นอติคอลลไมล์
เพดานบิน	19,500 ฟิต	12,800 ฟิต
บินได้นาน	2:20 ชม.	2:50 ชม.
ประเภทเชื้อเพลิง	เจพี - 8	เจพี - 8
ความจุถังเชื้อเพลิง	360 แกลลอน (1,363 ลิตร)	91 แกลลอน (345 ลิตร)
อัตราสิ้นเปลือง	600 ลิตร/ชม.	130 ลิตร/ชม.
ประจำการ	พ.ศ.2545 (กอง บ.ปีกหมุน ที่ 9 (ผสม))	
หมายเหตุ	เฮลิคอปเตอร์แบบนี้สามารถ ติดตั้งระบบอาวุธ และเปล สนาม ได้ดังนี้ ระบบอาวุธ: ปัจจุบันติดตั้ง M60 D ข้างละ 1 กระบอก รวม 2 กระบอกแต่สามารถ ติดตั้งระบบอาวุธอื่นๆ ได้อีก หลายชนิด เช่น ปืนกลอากาศ และ จรวดชนิดต่างๆ เปลสนาม: 6 เปล	เฮลิคอปเตอร์แบบนี้สามารถ ติดตั้งระบบอาวุธ และเปล สนาม ได้ดังนี้ ระบบอาวุธ: ติดตั้ง M60 D ข้างละ 1 กระบอก รวม 2 กระบอก เปลพยาบาล: 6 เปล

ชื่อ

สล.47

สจ.1

ภาพ

**ประเภท
ประเทศผู้ผลิต
เครื่องยนต์**

เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง
บริษัท BOEING
HELICOPTER สหรัฐอเมริกา
แก๊สเทอร์ไบน์ T-55L-712
SSB จำนวน / เครื่อง

เฮลิคอปเตอร์โจมตี
บริษัท BELL HELICOPTER
สหรัฐอเมริกา
แก๊สเทอร์ไบน์ LYCOMING
T53L703 จำนวน 1 เครื่อง

**น้ำหนักรวม
น้ำหนักบรรทุก**

54,000 ปอนด์
ภายใน 25,000 ปอนด์และ
ภายนอก 28,000 ปอนด์

10,000 ปอนด์
6,580 ปอนด์

**จำนวนที่นั่ง
ความเร็วสูงสุด
ความเร็วเดินทาง**

33 ที่นั่ง
170 นอต
135 นอต

2 ที่นั่ง
190 นอต
150 นอต (120 นอต เมื่อ
บรรทุกอาวุธเต็มระบบ)

**พิสัยบิน
เพดานบิน
บินได้นาน
ประเภทเชื้อเพลิง
ความจุถังเชื้อเพลิง
อัตราสิ้นเปลือง
ประจำการ
หมายเหตุ**

301 นอตคอลลัมล์
20,000 ฟุต
2:30 ชม.
เจพี - 8
1,030 แกลลอน (3,899 ลิตร)
1,572 ลิตร/ชม.
พ.ศ.2534 (กบท.ศบป.)
เฮลิคอปเตอร์แบบนี้สามารถ
ติดตั้งระบบอาวุธ และเปล
สนาม ได้ดังนี้
ระบบอาวุธ: M60 D ข้างละ
1 กระบอก รวม 2 กระบอก
เปลสนาม: 24 เปล

290 นอตคอลลัมล์
12,200 ฟุต
2:40 ชม.
เจพี - 8
290 แกลลอน (1,098 ลิตร)
450 ลิตร/ชม.
พ.ศ.2534 (กอง บ.ปีกหมุนที่ 3)
เนื่องจากเฮลิคอปเตอร์แบบ
นี้เป็นเฮลิคอปเตอร์โจมตีจึง
ติดตั้งระบบอาวุธเพื่อความ
พร้อมไว้ดังนี้.-
1. ปืนกลอากาศ 20 มม.
(3 ลำกล้อง)
2. จรวด 2.75 นิ้ว (ธรรมดา
หรือไฮดร่า) ข้างละ 1 ท่อ 19
นัดรวม 2 ข้าง 38 นัด
3. จรวดนำวิถีโทว์ข้างละ 4
นัด รวม 8 นัด

- เอกสารอ้างอิง :
1. รส.31- 20 คู่มือราชการสนามว่าด้วยเทคนิคการปฏิบัติของหน่วยรบพิเศษ พ.ศ.2519
 2. คผ.7-8 คู่มือการฝึกว่าด้วยการประเมินผล หมู่ หมวดปืนเล็กทหารราบ พ.ศ.2541
 3. คู่มือกองทัพบกว่าด้วยหน่วยทหารขนาดเล็ก(เล่มเล็ก) พ.ศ.2554
 4. หนังสือวิชา การบินทหารบกทางยุทธวิธี กองการศึกษา โรงเรียนการบินทหารบก

13. อาวุธ ยุทโธปกรณ์ของกองทัพไทย

1.อาวุธประจำกายและอาวุธประจำหน่วย

ปืนพกขนาด 86

- กว้างปากลำกล้อง 0.55 นิ้ว
- ความยาว 8.5 นิ้ว
- น้ำหนัก 2.4 ปอนด์
- ความเร็วในการยิง 21 – 25 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 50 เมตร
- ระยะยิงไกลสุด 1,640 เมตร
- บรรจุกระสุนได้ 7 นัด

ปืนเล็กยาว 11 HK 33

- กว้างปากลำกล้อง 5.56 มม.
- ความยาว 0.92 เมตร
- น้ำหนัก 3.35 กิโลกรัม
- ความเร็วในการยิง 600 – 650 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 400 เมตร
- ระยะยิงไกลสุด 3,000 เมตร
- ช่องกระสุนบรรจุ 20 และ 40 นัด

ปลย. M16 A1

- กว้างปากลำกล้อง 5.56 มม.
- ความยาว 986 เมตร
- น้ำหนัก 3.45 กิโลกรัม
- ความเร็วในการยิง 650 – 750 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 460 เมตร
- ระยะยิงไกลสุด 2,653 เมตร
- ช่องกระสุนบรรจุ 20 นัด

ปลย. M16 A2

- กว้างปากลำกล้อง 5.56 มม.
- ความยาว 1,000 มม.
- น้ำหนัก 3.4 กิโลกรัม
- ความเร็วในการยิง 650 – 750 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 800 เมตร
- ระยะยิงไกลสุด 3,534 เมตร
- ช่องกระสุนบรรจุ 20 และ 30 นัด

ปลส. M4 A1

- กว้างปากลำกล้อง 5.56 มม.
- ความยาว 840 มม.
- น้ำหนัก 2.68 กิโลกรัม
- ความเร็วในการยิง 700 – 950 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 500 เมตร
- ระยะยิงไกลสุด - เมตร
- ซองกระสุนบรรจุ 20 และ 30 นัด

ปลย.จู่โจมท้าว ขนาด 5.56 มม.

- กว้างปากลำกล้อง 5.56 มม.
- ความยาว 45 เมตร
- น้ำหนัก 3.3 กิโลกรัม
- ความเร็วในการยิง 700 – 1000 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 500 เมตร
- ระยะยิงไกลสุด - เมตร
- ซองกระสุนบรรจุ 30 นัด

เครื่องยิงลูกระเบิดขนาด 40 มม. M 203

- กว้างปากลำกล้อง 40 มม.
- ความยาว 8.5 นิ้ว
- น้ำหนัก 5 กิโลกรัม
- ระยะยิงไกลสุด 400 เมตร
- เป้าหมายเป็นพื้นที่ 350 เมตร
- เป้าหมายเป็นจุด 150 เมตร
- อัตรากระสุนมาตรฐาน 30 นัด

ปืนเล็กกล M 249

- กว้างปากลำกล้อง 5.56 มม.
- ความยาว 5.56 มม.
- น้ำหนัก 6.8 กก.
- ระยะยิงไกลสุด 3,600 ม.
- ระยะยิงหวังผล 2,700 ม.
- เป้าหมายพื้นที่ 800 ม.
- การยิงข่ม 1,000 ม.

ปืนเล็กกล NEGEV

- กว้างปากลำกล้อง 5.56 มม.
- ความยาว 1.02 ม.
- น้ำหนัก 7.50 กก.
- ระยะยิงไกลสุด - ม.
- ระยะยิงหวังผล 300 - 1,000 ม.
- ความเร็วในการยิง 850 – 1,150 นัด/นาที

ปืนกล 38 ขนาด 7.62 มม. (MAG 58)

- ความกว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
- น้ำหนัก 11 กก.
- อัตราการยิง 650 – 1,000 นัด/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 3,500 เมตร
- ระยะยิงหวังผล 1,800 เมตร
- การยิงกวาดในภูมิประเทศ 600 เมตร
- อัตรากระสุนมาตรฐาน 3,100 นัด

ปืนกล M 60 ขนาด 7.62 มม.

- กว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
- ความยาว 1.1 ม.
- น้ำหนักรวมทั้งขาทราย 10.4 กก.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 550 นัด/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 3,725 ม.
- ระยะยิงหวังผล 1,100 ม.
- ซองกระสุนบรรจุ แบบสาย

ปืนกล M 60 D ขนาด 7.62 มม.

- กว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
- ความยาว 1.1 ม.
- น้ำหนัก 11.33 กก.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 550 นัด/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 3,725 ม.
- ระยะยิงหวังผล 1,100 ม.
- ซองกระสุนบรรจุ แบบสาย

ปืนกล M 240T ขนาด 7.62 มม.

- กว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
- ความยาว
ลำกล้องยาว 565 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 1225 มม.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 1000-1300 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 800 เมตร
- ซองกระสุนบรรจุ 50 นัด(ซอง) 100 นัด(สาย)

ปืนกล M 240 ขนาด 7.62 มม.

- กว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
- น้ำหนัก 10.3 กก.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 650 นัด/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 3,725 ม.
- ระยะยิงหวังผล 900 ม.
- ซองกระสุนบรรจุ แบบสาย

ปืนกลขนาด 7.62 มม. แบบ 69

- กว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
- น้ำหนัก 13.8 กก.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 250 นัด/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 3,000 ม.
- ระยะยิงหวังผล 800 ม.
- ซองกระสุนบรรจุ แบบสาย

ปืนกล 93 ขนาด .50 นิ้ว M2 HB

- กว้างปากลำกล้อง .50 นิ้ว
- น้ำหนัก 38.10 กก.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 550 นัด/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 6,764 ม.
- ระยะยิงหวังผล 1,830 ม.
- ซองกระสุนบรรจุ แบบสาย

ปืนกล M2 QCB ขนาด .50 นิ้ว

- กว้างปากลำกล้อง .50 นิ้ว
- น้ำหนัก 38.10 กก.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 550 นัด/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 6,764 ม.
- ระยะยิงหวังผล 1,830 ม.
- ซองกระสุนบรรจุ แบบสาย

ปืนกล M 85 ขนาด .50 นิ้ว

- กว้างปากลำกล้อง .50 นิ้ว
- น้ำหนัก 29.48 กก.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 625 นัด/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 6,703 ม.
- ระยะยิงหวังผล 2,196 ม.
- ซองกระสุนบรรจุ แบบสาย

ปืนซุ่มยิง Sig Suer (SSG 3000)

- ความกว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
- น้ำหนัก 7.5 กก.
- อัตราการยิง 850 – 1,150 นัด/นาที
- ระยะยิงไกลสุด - เมตร
- ระยะยิงหวังผล 1,000 เมตร
- กล้องเล็ง HENSOLDT 1.5-6 x 42
- อัตรากระสุนมาตรฐาน - นัด

เครื่องยิงลูกระเบิด M 79 ขนาด 40 มม.

- กว้างปากลำกล้อง 40 มม.
- ลำกล้องยาว 35.6 ซม.
- ระบบการทำงาน เปิดท้ายลำกล้องด้วยการหักลำ
- ระยะยิงหวังผล
- เป็นจุด 150 ม.
- พื้นที่ 350 ม.
- ยิงไกลสุด 400 ม.

เครื่องยิงลูกระเบิดขนาด 40 มม.

- ความกว้างปากลำกล้อง 40 มม.
- ความยาวเครื่องยิงทั้งกระบอก 966 มม.
- น้ำหนักเครื่องยิง 33 กก.
- อัตราการยิง 350 นัด/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 2,200 เมตร
- ระยะยิงหวังผล 1,500 เมตร
- อัตรากระสุนมาตรฐาน 960 นัด/กระบอก
- ระยะยิงหวังผล 150 เมตร (ลงมา)

เครื่องยิงจรวดต่อสู้อากาศ (RPG-2)

- กว้างปากลำกล้อง 40 มม.
- น้ำหนักเครื่องยิง 2.8 กก.
- ความยาวลำกล้อง 95 ซม.
- ขนาดลูกจรวด 82 มม.
- อัตราการยิง 4 - 6 นัด/นาที
- ความเร็วต้น 85 เมตร/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 600 เมตร

เครื่องยิงจรวดต่อสู้รถถัง (RPG-7)

- กว้างปากลำกล้อง 40 มม.
- น้ำหนักเครื่องยิง 5.5 กก.
- ความยาวลำกล้อง 92.7 ซม.
- ขนาดลูกจรวด 85 มม.
- อัตราการยิง 4 - 6 นัด/นาที
- ความเร็วต้น 120 เมตร/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 1,500 เมตร
- ระยะยิงหวังผล 500 เมตร (ลงมา)

เครื่องยิงจรวดต่อสู้รถถัง M72 A6

- กว้างปากลำกล้อง 66 มม.
- น้ำหนักเครื่องยิง 3.6 กก.
- ความยาวลำกล้อง 775 มม. / 980 มม.
- อัตราการยิง - นัด/นาที
- ความเร็วต้น - เมตร/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 350 เมตร
- ระยะยิงหวังผล 220 เมตร

ปรส. ขนาด 84 มม. CARL GUSTAV

- ประเทศผู้ผลิต สวีเดน
- กว้างปากลำกล้อง 84 มม.
- น้ำหนัก 8.5 กก.
- ความยาว 1.1 ม.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 6 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 1000 ม.
- ความเร็วต้น 230-255 เมตร/วินาที
- เจาเกราะหนา 40 มม.

เครื่องยิงลูกระเบิด ขนาด 60 มม.

- ความกว้างปากลำกล้อง 60 มม.
- ความยาวปืนทั้งกระบอก 0.82 ม.
- น้ำหนักเครื่องยิง 21 กก.
- อัตราการยิง 18 นัด/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 1,819 เมตร
- ระยะยิงหวังผล - เมตร
- อัตรากระสุนมาตรฐาน 960 นัด/กระบอก

เครื่องยิงลูกระเบิด ขนาด.81 มม.

- ความกว้างปากลำกล้อง 81 มม.
- น้ำหนัก 62.05 กก.
- สามารถใช้มุมสูงได้ตั้งแต่ 800 – 1,500 มล.
- ความยาวลำกล้อง 90 มล.
- ระยะยิงไกลสุด 4,737 เมตร
- อัตราการยิงสูงสุด 30 นัด/นาที
- อัตรากระสุนมาตรฐาน 156 นัด

เครื่องยิงลูกระเบิด ขนาด 120 มม.

- ความกว้างปากลำกล้อง 120 มม.
- น้ำหนัก 253 กก.
- สามารถใช้มุมสูงได้ตั้งแต่ 790 – 1,500 มล.
- เขตสาย 207 มล.
- ระยะยิง 6,400 เมตร
- ระยะยิงกระสุนต่อระยะ 8,250 เมตร
- อัตราการยิง 10 นัด
- อัตรากระสุนมาตรฐาน 156 นัด

ปรส.106 มม. M40 A2

- กว้างปากลำกล้อง 106 มม.
- น้ำหนักเครื่องยิง 210 กก.
- ความยาวลำกล้อง 3.4 ม.
- อัตราการยิง 10 นัด/นาที
- ความเร็วต้น 308 เมตร/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 7,700 เมตร
- ระยะยิงหวังผล 1,100 เมตร

อาวุธนำวิถีต่อสู้รถถัง M47

- กว้างปากลำกล้อง 140 มม.
- น้ำหนักเครื่องยิง 13.3 กก.
- ความยาวลำกล้อง 1,154 มม.
- อัตราการยิง - นัด/นาที
- ความเร็วต้น 200 เมตร/นาที
- ระยะยิงไกลสุด 1,500 เมตร
- ระยะยิงหวังผล 75 – 1,000 เมตร

อาวุธนำวิถีต่อสู้รถถัง TOW 2

- กว้างปากลำกล้อง	5.87 นิ้ว
- น้ำหนักเครื่องยิง	118.45 กก.
- ความยาวลำกล้อง	121.9 ซม.
- อัตราการยิง	- นัด/นาที
- ความเร็วต้น	278 เมตร/นาที
- ระยะยิงไกลสุด	3,750 เมตร
- ระยะยิงหวังผล	65 – 3,750 เมตร

อาวุธนำวิถีโทว์

- กว้างปากลำกล้อง	5.87 นิ้ว
- น้ำหนักเครื่องยิง	93 กก.
- ความยาวลำกล้อง	121.9 ซม.
- อัตราการยิง	- นัด/นาที
- ความเร็วต้น	278 เมตร/นาที
- ระยะยิงไกลสุด	3,750 เมตร
- ระยะยิงหวังผล	65 เมตร

2.รถสายพานลำเลียงพลและรถยนต์เกราะล้อยาง

รสป. M 113 A 2

คุณลักษณะ

พลประจำรถ	13 นาย
อาวุธประจำรถ	ปก.93 ขนาด .50 นิ้ว

ขนาด

ความยาว	5.31 เมตร
ความสูง	2.22 เมตร

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ	300 ไมล์
ความเร็วเดินทางสูงสุด	40 ไมล์/ชม.
ไต่ลาดชัน	60 %
ลาดเอียง	30 %
ข้ามเครื่องกีดขวางตั้งฉากสูง	0.7 เมตร
ข้ามคูกว้างสุด	1.67 เมตร

ขีดความสามารถในน้ำ

ความเร็วเดินทางสูงสุด	3.6 ไมล์/ชม.
ลุยน้ำลึก	ไม่จำกัด
เครื่องยนต์	ดีเซล V6
แรงม้า	210 แรงม้า
ความจุเชื้อเพลิง	359.6 ลิตร

รสป. M 113 A 3

คุณลักษณะ

พลประจำรถ	13 นาย
อาวุธประจำรถ	ปก.93 ขนาด .50 นิ้ว

ขนาด

ความยาว	5.31 เมตร
ความสูง	2.22 เมตร

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ	300 ไมล์
ความเร็วเดินทางสูงสุด	40 ไมล์/ชม.
ไต่ลาดชัน	60 %
ลาดเอียง	30 %
ข้ามเครื่องกีดขวางตั้งฉากสูง	0.6 เมตร
ข้ามคูกว้างสุด	1.76 เมตร

ขีดความสามารถในน้ำ

ความเร็วเดินทางสูงสุด	3.6 ไมล์/ชม.
ลุยน้ำลึก	48 นิ้ว
เครื่องยนต์	ดีเซล V6
แรงม้า	275 แรงม้า
ความจุเชื้อเพลิง	359.6 ลิตร

รสป. M 113 A 3 (MRVกู้ซ่อม)

คุณลักษณะ

พลประจำรถ	3 นาย
อาวุธประจำรถ	ปก.93 ขนาด .50 นิ้ว

ขนาด

ความยาว	5.3 เมตร
ความสูง	2.8 เมตร

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ	300 ไมล์
ความเร็วเดินทางสูงสุด	40 ไมล์/ชม.
ไต่ลาดชัน	60 %
ลาดเอียง	40 %
ข้ามเครื่องกีดขวางตั้งฉากสูง	0.7 เมตร
ข้ามคูกว้างสุด	1.67 เมตร

ขีดความสามารถในน้ำ

ความเร็วเดินทางสูงสุด	3.6 ไมล์/ชม.
ลุยน้ำลึก	48 นิ้ว
เครื่องยนต์	ดีเซล V6
แรงม้า	275 แรงม้า
ความจุเชื้อเพลิง	359.6 ลิตร

รสป. M 577 A 3

คุณลักษณะ

พลประจำรถ	8 นาย
อาวุธประจำรถ	---

ขนาด

ความยาว	213 นิ้ว
ความสูง	106 นิ้ว

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ	425 ไมล์
ความเร็วเดินทางสูงสุด	40 ไมล์/ชม.
ไต่ลาดชัน	60 %
ลาดเอียง	30 %
ข้ามเครื่องกีดขวางตั้งฉากสูง	0.6 เมตร
ข้ามคูกว้างสุด	1.6 เมตร

ขีดความสามารถในน้ำ

ความเร็วเดินทางสูงสุด	3.6 ไมล์/ชม.
ลุยน้ำลึก	48 นิ้ว
เครื่องยนต์	ดีเซล v6
แรงม้า	---
ความจุเชื้อเพลิง	456 ลิตร

รสป. M 125 A 3 (ค.81 มม.)

คุณลักษณะ

พลประจำรถ	5 นาย
อาวุธประจำรถ	ปก.93 ขนาด .50 นิ้ว
เครื่องยิงลูกระเบิดขนาด 81 มม.	

ขนาด

ความยาว	209 นิ้ว
ความสูง	87 นิ้ว

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ	300 ไมล์
ความเร็วเดินทางสูงสุด	40 ไมล์/ชม.
ไต่ลาดชัน	60 %
ลาดเอียง	30 %
ข้ามเครื่องกีดขวางตั้งฉากสูง	0.6 เมตร
ข้ามคูกว้างสุด	1.65 เมตร

ติดตั้งอาวุธ ค. 81 มม.

ระยะยิงไกลสุด	5,700 เมตร
อัตรายิงสูงสุด	15นัด/นาที
รัศมีอันตราย	25 เมตร
อัตรากระสุนมาตรฐาน	120 นัด

ขีดความสามารถในน้ำ

ความเร็วเดินทางสูงสุด	3.6 ไมล์/ชม.
ลุยน้ำลึก	48 นิ้ว
เครื่องยนต์	ดีเซล V6
แรงม้า	275 แรงม้า
ความจุเชื้อเพลิง	359.6 ลิตร

รสป. M 1064 A 3 (ค.120 มม.)

คุณลักษณะ

พลประจำรถ 4 นาย

ขนาด

ความยาว 209 นิ้ว

ความสูง 87 นิ้ว

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ 300 ไมล์

ความเร็วเดินทางสูงสุด 40 ไมล์/ชม.

ไต่ลาดชัน 60 %

ลาดเอียง 30 %

ข้ามเครื่องกีดขวางตั้งฉากสูง 0.6 เมตร

ข้ามคูกว้างสุด 1.65 เมตร

ติดตั้งอาวุธ ค. 120 มม.

ระยะยิงไกลสุด 7,200 เมตร

อัตรายิงสูงสุด 16 นัด/นาที

อัตรากระสุนมาตรฐาน 160 นัด

ขีดความสามารถในน้ำ

ความเร็วเดินทางสูงสุด 3.6 ไมล์/ชม.

ลุยน้ำลึก 48 นิ้ว

เครื่องยนต์ ดีเซล V6

แรงม้า 275 แรงม้า

ความจุเชื้อเพลิง 359.6 ลิตร

รสป. รถพยาบาล M 113 A 3

คุณลักษณะ

พลประจำรถ 3 นาย

อาวุธประจำรถ ปก.93 ขนาด .50 นิ้ว

ปืนกลขนาด 7.62 มม.

ขีดความสามารถในน้ำ

เครื่องยนต์ ดีเซล V6

แรงม้า 275 แรงม้า

ความจุเชื้อเพลิง 359.6 ลิตร

ขนาด

ความยาว 5.3 เมตร

ความสูง 2.8 เมตร

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ 300 ไมล์

ความเร็วเดินทางสูงสุด 25 ไมล์/ชม.

ไต่ลาดชัน 60 %

ลาดเอียง 40 %

ข้ามเครื่องกีดขวางตั้งฉากสูง 0.7 เมตร

ข้ามคูกว้างสุด 1.67 เมตร

รสป. M 901 A 3 (โทว์-2)

คุณลักษณะ

พลประจำรถ 5 นาย

ขนาด

ความยาว 213 นิ้ว

ความสูง 134 นิ้ว

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ 300 ไมล์

ความเร็วเดินทางสูงสุด 40 ไมล์/ชม.

ไต่ลาดชัน 60 %

ลาดเอียง 30 %

ข้ามเครื่องกีดขวางตั้งฉากสูง 0.6 เมตร

ข้ามคูกว้างสุด 1.65 เมตร

ติดตั้งอาวุธนำวิถีต่อสู้รถถังขนาดหนัก (โทว์ - 2)

ระยะยิงไกลสุด 3,000 เมตร

เจาะเกราะหนา 20 นิ้ว

อัตรากระสุนมูลฐาน 10 นัด (บรรจุทุกบนรถ) อันตรายท้ายเครื่องยิง 75 เมตร

ขีดความสามารถในน้ำ

ความเร็วเดินทางสูงสุด 3.6 ไมล์/ชม.

เครื่องยนต์ ดีเซล V6

แรงม้า 275 แรงม้า

ความจุเชื้อเพลิง 359.6 ลิตร

ยานเกราะลำเลียงพล BTR - 3E1 (Carrier)

คุณลักษณะ

พลประจำรถ 13 นาย

ขนาด

ความยาว 2.9 เมตร

ความสูง 7.85 เมตร

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ 850 กม.

ความเร็วเดินทางสูงสุด 100 กม./ชม.

ไต่ลาดชัน 30 %

ลาดเอียง 20 %

ข้ามเครื่องกีดขวางตั้งฉากสูง 0.5 เมตร

ความจุเชื้อเพลิง 350 ลิตร

ข้ามคูกว้างสุด 2 เมตร

เครื่องยนต์ เครื่องยนต์ดีเซล 326 แรงม้า

อาวุธประจำรถ BTR - 3E1

ปืนใหญ่อัตโนมัติ ขนาด 30 มม. ZAM – 1 Automatic Cannon

ปืนกลขนาด 7.62 มม. (PKT) Machine Gun

เครื่องยิงลูกระเบิด AG – 17 Automatic Grenade Launcher

เครื่องยิงจรวดต่อสู้รถถัง “BARRier” Antitank System

เครื่องยิงระเบิดควัน 902 V “Tucha” Smoke Laying System

อัตรากระสุนมูลฐาน/คัน 400 นัด

อัตรากระสุนมูลฐาน/คัน 2,000 นัด

อัตรากระสุนมูลฐาน/คัน 87 นัด

อัตรากระสุนมูลฐาน/คัน 4 นัด

อัตรากระสุนมูลฐาน/คัน 6 นัด

ยานเกราะบังคับการ BTR - 3k (Commander)

คุณลักษณะ

พลประจำรถ 2 นาย

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ 850 กม.

ความเร็วเดินทางสูงสุด 100 กม./ชม.

ไต่ลาดชัน 30 %

ลาดเอียง 20 %

ข้ามเครื่องกีดขวางตั้งฉากสูง 0.5 เมตร

ข้ามคูกว้างสุด 2 เมตร

ความจุเชื้อเพลิง 350 ลิตร

เครื่องยนต์ เครื่องยนต์ดีเซล 326 แรงม้า

อาวุธประจำรถ BTR 3K

ปืนใหญ่อัตโนมัติ ขนาด 30 มม. ZAM – 1 Automatic Cannon

ปืนกลขนาด 7.62 มม. (PKT) Machine Gun

เครื่องยิงลูกระเบิด AG – 17 Automatic Grenade Launcher

เครื่องยิงจรวดต่อสู้รถถัง “BARRier” Antitank System

เครื่องยิงระเบิดควัน 902 V “Tucha” Smoke Laying System

อัตรากระสุนมาตรฐาน/คัน 400 นัด

อัตรากระสุนมาตรฐาน/คัน 2,000 นัด

อัตรากระสุนมาตรฐาน/คัน 87 นัด

อัตรากระสุนมาตรฐาน/คัน 4 นัด

อัตรากระสุนมาตรฐาน/คัน 6 นัด

ยานเกราะล้อยาง BTR - 3M1 (81 – MM Motar)

คุณลักษณะ

พลประจำรถ 2 นาย

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ 850 กม.

น้ำหนัก 16,500 กก.

ความจุเชื้อเพลิง 350 ลิตร

อาวุธประจำรถ BTR 3M1

ปืนกลขนาด 12.7 มม. อัตรากระสุนมาตรฐาน 600 นัด

เครื่องยิงลูกระเบิดขนาด 81 มม. อัตรากระสุนมาตรฐาน 80 นัด

ยานเกราะล้อยาง BTR - 3M2 (120 – MM Motar)

คุณลักษณะ

พลประจำรถ 2 นาย

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ 850 กม.

น้ำหนัก 16,500 กก.

ความจุเชื้อเพลิง 350 ลิตร

อาวุธประจำรถ BTR 3M2

ปืนกลขนาด 12.7 มม. อัตรากระสุนมูลฐาน 600 นัด

เครื่องยิงลูกระเบิด ขนาด 120 มม. อัตรากระสุนมูลฐาน 40 นัด

ยานเกราะล้อยาง BTR – 3S รถพยาบาล (Medici)

คุณลักษณะ

พลประจำรถ 2 นาย

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ 850 กม.

น้ำหนัก 16,500 กก.

ความจุเชื้อเพลิง 350 ลิตร

ยานเกราะล้อยาง BTR – 3S

ปืนกลขนาด 12.7 มม. อัตรากระสุนมูลฐาน 300 นัด

เครื่องยิงลูกระเบิด ขนาด 120 มม. อัตรากระสุนมูลฐาน 40 นัด

ยานเกราะล้อยาง BTR - 3BR รถกู้ซ่อม (Recovery)

คุณลักษณะ

พลประจำรถ 2 นาย

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ 850 กม.

น้ำหนัก 16,500 กก.

ความจุเชื้อเพลิง 350 ลิตร

อาวุธประจำรถ BTR 3M2

ปืนกลขนาด 12.7 มม. อัตรากระสุนมูลฐาน 300 นัด

ยานเกราะล้อยาง BTR - 3RK รถติดตั้งอาวุธต่อสู้รถถัง

คุณลักษณะ

พลประจำรถ 2 นาย

ขนาด

ความยาว 2.9 ม.

ความสูง 7.85 ม.

ขีดความสามารถบนพื้นดิน

ระยะปฏิบัติการ 850 กม.

ความเร็วเดินทางสูงสุด 100 กม./ชม.

ไต่ลาดชัน 30 องศา

ลาดเอียง 20 องศา

ข้ามเครื่องกีดขวางตั้งฉากสูง 0.5 ม.

ข้ามคูกว้างสุด 2 ม.

ความจุเชื้อเพลิง 350 ลิตร

เครื่องยนต์ เครื่องยนต์ดีเซล 326 แรงม้า

อาวุธประจำรถ BTR 3RK

ปืนกลขนาด 12.7 มม.

อัตรากระสุนมูลฐาน/คัน 2,000 นัด

อาวุธต่อสู้รถถังสดีฟ

อัตรากระสุนมูลฐาน/คัน 12 นัด

เครื่องยิงระเบิดควัน 902 "Tucha" Smoke Laying System

อัตรากระสุนมูลฐาน/คัน 6 นัด

รถเกราะ V-150

มาตรฐาน

พลประจำรถ 2 นาย และทหาร 9 นาย

อาวุธพก.ขนาด 7.62 มม. 1 กระบอก

ขนาด

ยาว 5.7 เมตร

กว้าง 2.37 เมตร

สูง 1.98 เมตร

นน.พร้อมรบ 9,900 กก.

ความสิ้นเปลือง สป.3

บนถนน 2.5 กม./ลิตร

ในภูมิประเทศ 1.0 กม./ลิตร

สมรรถนะ

ความเร็วสูงสุด (บนถนน) 89.6 กม./ชม.

ไต่ลาดตรง 60 %

ไต่ลาดชัน 30 %

ข้ามเครื่องกีดขวางสูง 0.91 เมตร

ความจุถังน้ำมันเชื้อเพลิง 300 ลิตร

ระยะปฏิบัติการ (บนถนน) 800 กม.

รถเกราะ V-150

มาตรฐาน

พลประจำรถ 5 นาย
อาวุธ ปืนใหญ่ขนาด 90 มม. 1 กระบอก
ปืนกลร่วมแกนขนาด 7.62 มม. 1 กระบอก
ปืนกลต่อสู้อากาศยานขนาด 7.62 มม. 1 กระบอก
เครื่องยิงลูกระเบิดควันขนาด 76 มม. 2 ชุด

ขนาด

ยาว (รวมปืนใหญ่) 6.60 เมตร
กว้าง 2.37 เมตร
สูง (ถึงป้อมปืน) 2.79 เมตร

ความสิ้นเปลือง สป.3

บนถนน 2.5 กม./ลิตร
ในภูมิประเทศ 1.0 กม./ลิตร

สมรรถนะ

ความเร็วสูงสุด (บนถนน) 89.6 กม./ชม.
ไต่ลาดตรง 60 %
ไต่ลาดชัน 30 %
ข้ามเครื่องกีดขวางสูง 0.91 เมตร
ความจุถังน้ำมันเชื้อเพลิง 300 ลิตร
ระยะปฏิบัติการ (บนถนน) 800 กม.

รถเกราะ V-150 (ค. 81 มม.)

มาตรฐาน

พลประจำรถ 5 นาย
อาวุธ เครื่องยิงลูกระเบิดขนาด 81 มม. 1 กระบอก
ปืนกลต่อสู้อากาศยานขนาด 7.62 มม. 1 กระบอก

ขนาด

ยาว 5.7 เมตร
กว้าง 2.37 เมตร
สูง 1.98 เมตร
นน.พร้อมรบสูงสุด 9,900 กก.

ความสิ้นเปลือง สป.3

บนถนน 2.5 กม./ลิตร
ในภูมิประเทศ 1.0 กม./ลิตร

สมรรถนะ

ความเร็วสูงสุด (บนถนน) 89.6 กม./ชม.
ไต่ลาดตรง 60 %
ไต่ลาดชัน 30 %
ข้ามเครื่องกีดขวางสูง 0.91 เมตร
ความจุถังน้ำมันเชื้อเพลิง 300 ลิตร
ระยะปฏิบัติการ (บนถนน) 800 กม.

รสป. แบบ 85

มาตรฐาน (รสป.แบบลำเลียงพล)

พลประจำรถ 2 นาย และ ทหาร 13 นาย
อาวุธ ปืนกลขนาด 12.7 มม. 1 กระบอก
เครื่องยิงลูกระเบิดควั่นขนาด 76 มม. 2 ชุด
นน.พร้อมรบ 13.6 ตัน

มาตรฐาน (รสป.แบบติดตั้ง ค.ขนาด 82 มม.)

พลประจำรถ 2 นาย และชุดยิง ค. 6 นาย
อาวุธ เครื่องยิงลูกระเบิดขนาด 82 มม. 1 กระบอก
ปืนกลขนาด 12.7 มม. 1 กระบอก
เครื่องยิงลูกระเบิดควั่นขนาด 76 มม. 2 ชุด
นน.พร้อมรบ 13.8 ตัน

มาตรฐาน (รสป.แบบติดตั้ง ค.ขนาด 120 มม.)

พลประจำรถ 2 นาย และชุดยิง ค. 4 นาย
อาวุธ เครื่องยิงลูกระเบิดขนาด 120 มม. 1 กระบอก
ปืนกลขนาด 12.7 มม. 1 กระบอก
เครื่องยิงลูกระเบิดควั่นขนาด 76 มม. 2 ชุด
นน.พร้อมรบ 14.1 ตัน

ขนาด

ยาว	6.125 เมตร
กว้าง	3.060 เมตร
สูง (รวมปืนกล)	2.590 เมตร

ความสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิง

- บนถนน	1.2 กม./ลิตร
- ในภูมิประเทศ	0.5 กม./ลิตร

สมรรถนะ (รสป.ทั้ง 3 แบบ)

ความเร็วสูงสุด (บนพื้นดิน)	65 กม./ชม.
ความจุถังน้ำมันเชื้อเพลิง	450 ลิตร
ระยะปฏิบัติการ (บนถนน)	500 กม.
ข้ามเครื่องกีดขวางสูง	0.60 เมตร
ข้ามคูกว้าง	2.20 เมตร
ไต่ลาดตรง	32 องศา
ไต่ลาดชัน	25 องศา

3. รถถัง

ถ.เบา 21(Scorpion)

มาตรฐาน

พลประจำรถ 3 นาย (ผบ.รถ /พลบรรจุ) พลยิง และพลขับ
อาวุธ ปืนใหญ่ขนาด 76 มม. 1 กระบอก
ปืนกลร่วมแกนขนาด 7.62 มม. 1 กระบอก
เครื่องยิงลูกระเบิดควั่นขนาด 66 มม. 2 ชุด

ขนาด

ยาว	4.55 เมตร
กว้าง	2.18 เมตร
สูง (เหนือกล้องตรวจการณ์ของพลยิง)	2.10 เมตร
นน.พร้อมรบ	7,925 กก.

ความสิ้นเปลือง สป.3

บนถนน	1.6 กม./ลิตร
ในภูมิประเทศ	0.6 กม./ลิตร

สมรรถนะ

ความเร็วสูงสุด (บนพื้นดิน)	72.4 กม./ชม.
ความจุถังน้ำมันเชื้อเพลิง	423 ลิตร
ระยะปฏิบัติการ (บนถนน)	640 กม.
ข้ามเครื่องกีดขวางทางดิ่ง	0.50 เมตร
ข้ามคูกว้าง	2.06 เมตร
การลุยข้ามน้ำ (ไม่กางกรอบพยุ่ง)	1.07 เมตร
ไต่ลาดตรง	60 %
ไต่ลาดชัน	40 %

ถ.เบา 32 (Stingray)

มาตรฐาน

พลประจำรถ 4 นาย
(ผบ.รถ, พลยิง, พลขับ และพลบรรจุ)
อาวุธ ปืนใหญ่ขนาด 105 มม. 1 กระบอก
ปืนกลร่วมแกนขนาด 7.62 มม. 1 กระบอก
ปืนกลต่อสู้อากาศยานขนาด 12.7 มม. 1 กระบอก
เครื่องยิงลูกระเบิดควันขนาด 66 มม. 2 ชุด

ขนาด

ยาว(รวมปืนใหญ่) 9.30 เมตร
กว้าง 2.71 เมตร
สูง(ถึงหัวกล้องเล็ง ผบ.รถ) 2.55 เมตร
นน.พร้อมรบ 21,364 กก.

ความสิ้น สป.3

บนถนน 0.7 กม./ลิตร
ในภูมิประเทศ 0.33 กม./ลิตร

สมรรถนะ

ความเร็วสูงสุด 69 กม./ชม.
ความจุถังน้ำมันเชื้อเพลิง 757 ลิตร
ระยะปฏิบัติการ 483 กม.
ข้ามเครื่องกีดขวางสูง 0.76 เมตร
ข้ามคูกว้าง 2.13 เมตร
การลุยข้ามน้ำ (ไม่ติดตั้งอุปกรณ์ล่อน้ำลึก) 1.07 เมตร
ไต่ลาดตรง 60 %
ไต่ลาดชัน 40 %

ถ. M 48 A 5

มาตรฐาน

พลประจำรถ 4 นาย
(ผบ.รถ, พลยิง, พลขับ และพลบรรจุ)
อาวุธ ปืนใหญ่ขนาด 105 มม. 1 กระบอก
ปืนกลร่วมแกนขนาด 7.62 มม. 1 กระบอก
ปืนกลต่อสู้อากาศยานขนาด 7.62 มม. 2 กระบอก
เครื่องยิงลูกระเบิดควันขนาด 66 มม. 2 ชุด

ขนาด

ยาว (ปืนใหญ่อยู่ด้านหน้า) 9.456 เมตร
กว้าง 3.63 เมตร
สูง 3.28 เมตร
นน.พร้อมรบ 48,987.9 กก.

ความสิ้นเปลือง สป.3

บนถนน 0.25 กม./ลิตร
ในภูมิประเทศ 0.1 กม./ลิตร

สมรรถนะ

ความเร็วสูงสุด 48 กม./ชม.
ความจุถังน้ำมันเชื้อเพลิง 1,456 ลิตร
ระยะปฏิบัติการ 499 กม.
ข้ามเครื่องกีดขวางสูง 0.91 เมตร
ข้ามคูกว้าง 2.59 เมตร
การลุยข้ามน้ำ (ไม่ติดตั้งอุปกรณ์ล่อน้ำลึก) 1.21 เมตร
ไต่ลาดตรง 60 %
ไต่ลาดชัน 30 %

ถ. M 60 A 1

มาตราทาน

พลประจำรถ 4
(ผบ.รถ, พลยิง, พลขับ และพลบรรจุ)
อาวุธ ปืนใหญ่ ขนาด 105 มม. 1 กระบอก
ปืนกลร่วมแกน ขนาด 7.62 มม. 1 กระบอก
ปืนกลต่อสู้อากาศยาน ขนาด 12.7 มม. 1
กระบอก
เครื่องยิงลูกระเบิดควันขนาด 66 มม. 2 ชุด
มีเครื่องรักษาการทรงตัวของปืน แบบ 2 แกน

ขนาด

ยาว(ปืนใหญ่อยู่ด้านหน้า) 9.436 เมตร
กว้าง 3.63 เมตร
สูง 3.28 เมตร
นน.พร้อมรบ 51,392 กก. (113,200 ปอนด์)

ความสิ้นเปลืองสป.3

บนถนน 0.25 กม./ลิตร
ในภูมิประเทศ 0.1 กม./ลิตร

สมรรถนะ

ความเร็วสูงสุด 48 กม./ชม.
ความจุถังน้ำมันเชื้อเพลิง 1,457 ลิตร
ระยะปฏิบัติการ 450 กม.
ข้ามเครื่องกีดขวางสูง 0.91 เมตร
ข้ามคูกว้าง 2.59 เมตร
การลุยข้ามน้ำ
(ไม่ติดตั้งอุปกรณ์ล่อน้ำลึก) 1.21 เมตร
ไต่ลาดตรง 60 %
ไต่ลาดชัน 30 %

M 60 A 3

รายละเอียดและมาตราทานรถ

พลประจำรถ 4 (ผบ.รถ, พลยิง, พลขับ และพลบรรจุ)
อาวุธ ปืนใหญ่ขนาด 105 มม. 1 กระบอก
ปืนกลร่วมแกนขนาด 7.62 มม. 1 กระบอก
ปืนกลต่อสู้อากาศยานขนาด 12.7 มม. 1 กระบอก
เครื่องยิงลูกระเบิดควันขนาด 66 มม. 2 ชุด
มีเครื่องรักษาการทรงตัวของปืน แบบ 2 แกน

ขนาด

ยาว(ปืนใหญ่อยู่ด้านหน้า) 9.436 เมตร
กว้าง 3.63 เมตร
สูง 3.28 เมตร
น้ำหนักพร้อมรบ 51,392 กก. (113,200 ปอนด์)

ความสิ้นเปลือง สป.3

บนถนน 0.25 กม./ลิตร
ในภูมิประเทศ 0.1 กม./ลิตร

สมรรถนะ

ความเร็วสูงสุด 48 กม./ชม.
ความจุถังน้ำมันเชื้อเพลิง 1,457 ลิตร
ระยะปฏิบัติการ 450 กม.
ข้ามเครื่องกีดขวางสูง 0.91 เมตร
ข้ามคูกว้าง 2.59 เมตร
การลุยข้ามน้ำ
(ไม่ติดตั้งอุปกรณ์ล่อน้ำลึก) 1.21 เมตร
ไต่ลาดตรง 60 %
ไต่ลาดชัน 30 %

สรุปข้อแตกต่างระหว่างรถถัง M 60 A 1 กับ รถถัง M 60 A 3

รถถัง M 60 A 1	รถถัง M 60 A 3
1. ไม่มีปลอกกระบอกความร้อนที่ปืนใหญ่รถถัง มีเพียงหม้อระบายความร้อนควั่นอยู่กลางลำกล้องเท่านั้น 2. มีไฟฉาย ทางยุทธวิธีอยู่เหนือโคนปืนใหญ่รถถัง	1. ปืนใหญ่รถถังมีปลอกกระบอกความร้อยหุ้มลำกล้องปืนอีก 1 ชั้น 2. ไม่มีไฟฉายทางยุทธวิธี เนื่องจากมีระบบ ม. และเล็งกลางคืน (TTS) 3. มีระบบเซ็นเซอร์วัดความเร็วและทิศทางลม รุปร่างคล้ายเส้าอากาศ มีหัวกลมๆ เหมือนลูกกอล์ฟอยู่บนยอดเส้านี้ อยู่บนป้อมหลักเพื่อป้อนเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ไว้เล็งดักเผื่อทางซิปนวิธิ

T 69-2

รายละเอียดและมาตราทาทนรถ

พลประจำรถ 4 นาย (ผบ.รถ, พลยิง, พลขับ และพลบรรจุ)

อาวุธ ปืนใหญ่ขนาด 100 มม. 1 กระบอก
 ปืนกลร่วมแกนขนาด 7.62 มม. 1 กระบอก
 ปืนกลต่อสู้อากาศยานขนาด 12.7 มม. 1 กระบอก
 ปืนกลหน้า ขนาด 7.62 มม. 1 กระบอก
 เครื่องยิงลูกระเบิดควั่นขนาด 76 มม. 2 ชุด
 มีเครื่องรักษาการทรงตัวของปืนแบบ 2 แกน

ขนาด

ยาว 8.657 เมตร (ปืนใหญ่อยู่ด้านหน้า)
 กว้าง 3.306 เมตร
 สูง 2.534 เมตร (รวมโคมไฟฉาย)
 น้ำหนักพร้อมรบ 37,000 กก.

ความสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิง

บนถนน 0.4 กม./ลิตร
 ในภูมิประเทศ 0.3 กม./ลิตร

สมรรถนะ

ความเร็วสูงสุด 48 กม./ชม.
 ความจุถังน้ำมันเชื้อเพลิง 1,457 ลิตร
 ระยะปฏิบัติการ 450 กม.
 ข้ามเครื่องกีดขวางสูง 0.91 เมตร
 ข้ามคูกว้าง 2.59 เมตร
 การลุยข้ามน้ำ
 (ไม่ติดตั้งอุปกรณ์ลมน้ำลึก) 1.21 เมตร
 ไต่ลาดตรง 60 %
 ไต่ลาดชัน 30 %

M 41 A 3

รายละเอียดและมาตรฐานรถ

พลประจำรถ 4 นาย (ผบ.รถ, พลยิง, พลขับ และพลบรรจุ)
 อาวุธ ปืนใหญ่ขนาด 76 มม. 1 กระบอก
 ปืนกลร่วมแกนขนาด 7.62 มม. 1 กระบอก
 ปืนกลต่อสู้อากาศยานขนาด 12.7 มม. 1 กระบอก

ขนาด

ยาว 8.2125 เมตร (ปืนใหญ่อยู่ด้านหน้า)
 กว้าง 3.147 เมตร
 สูง 3.045 เมตร
 น้ำหนักพร้อมรบ 25,000 กก.

ความสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิง

บนถนน 0.2 กม./ลิตร
 ในภูมิประเทศ 0.1 กม./ลิตร

สมรรถนะ

ความเร็วสูงสุด 72 กม./ชม.
 ความเร็วปฏิบัติการ 40 กม./ชม.
 ความจุถังน้ำมันเชื้อเพลิง 530 ลิตร
 ระยะปฏิบัติการ 160 กม.
 ข้ามเครื่องกีดขวางสูง 0.70 เมตร
 ข้ามคูกว้าง 1.80 เมตร
 การลุยน้ำลึก 1.00 เมตร
 ความสามารถในการไถ่ลาด 60 %

T-84 Oplot ประเทศ ยูเครน

รายละเอียดและมาตรฐานรถ

พลประจำรถ 3 นาย (ผบ.รถ, พลยิง, และพลขับ)
 อาวุธ ปืนใหญ่ลำกล้องเรียบขนาด 125 มม. 1 กระบอก
 ปืนกลร่วมแกน PKT ขนาด 7.62 มม. 1 กระบอก
 ปืนกลต่อสู้อากาศยานขนาด 12.7 มม. 1 กระบอก
 กระสุนจรวดต่อสู้รถถังนำวิถีด้วยแสงเลเซอร์
 แบบ 9M119M1 Reflecks-M ระยะหวังผล 5,000 เมตร
 ระบบตอบโต้การถูกยิงด้วยอาวุธนำวิถี แบบ Varta

ขนาด

ยาว 9.720 เมตร (ปืนใหญ่อยู่ด้านหน้า)
 กว้าง 4.275 เมตร
 สูง 2.800 เมตร
 น้ำหนักพร้อมรบ 52,530 กก.

ความสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิง

บนถนน 3 ลิตร/กม.
 ในภูมิประเทศ 3.7 ลิตร/กม.

สมรรถนะ

ความเร็วสูงสุด 70 กม./ชม.
 ความจุถังน้ำมันเชื้อเพลิง 1,140 ลิตร
 ระยะปฏิบัติการ บนถนน 400 กม.
 ภูมิประเทศ 350 กม.
 ข้ามเครื่องกีดขวางทางดิ่ง 1.00 เมตร
 ข้ามคูกว้าง 2.85 เมตร
 การลุยน้ำลึก (ไม่ติดตั้ง/ติดตั้งอุปกรณ์) 1.80 / 5 เมตร
 ไถ่ลาดตรง 32 องศา
 ไถ่ลาดเอียง 25 องศา

4. อากาศยานประเภทเฮลิคอปเตอร์

เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง UH-1A (Huey)

- ประเทศผู้ผลิต สหรัฐอเมริกา
- น้ำหนัก 2.365 ตัน
- ความยาว 17.40 ม.
- ความกว้าง 2.62 ม.
- ความสูง 4.39 ม.
- น้ำหนักบรรทุก 4,309 กก.
- ระยะปฏิบัติการ 507 กม.
- ความเร็วสูงสุด 217 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 5,910 ม.

เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง Bell 206 (Jet Ranger)

- ประเทศผู้ผลิต สหรัฐอเมริกา/แคนาดา
- น้ำหนัก 777 กก.
- ความยาว 12.11 ม.
- ความกว้าง 10.16 ม.
- ความสูง 2.83 ม.
- น้ำหนักบรรทุก กำลังพล 4 นาย
- ระยะปฏิบัติการ 693 กม.
- ความเร็วสูงสุด 224 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 4,115 ม.

เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง Bell 212

- ประเทศผู้ผลิต สหรัฐอเมริกา/แคนาดา
- น้ำหนัก 2.96 ตัน
- ความยาว 17.43 ม.
- ความกว้าง 14.64 ม.
- ความสูง 3.83 ม.
- น้ำหนักบรรทุก กำลังพล 14 นาย/5,080 กก.
- ระยะปฏิบัติการ 439 กม.
- ความเร็วสูงสุด 223 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 5,305 ม.

เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง Mil MI-17

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- น้ำหนัก 7.489 ตัน
- ความยาว 18.465 ม.
- ความกว้าง 21.25 ม.
- ความสูง 4.76 ม.
- น้ำหนักบรรทุก กำลังพล 30 นาย/4,000 กก.
- ระยะปฏิบัติการ 465 กม.
- ความเร็วสูงสุด 250 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 6,000 ม.

เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง CH-47D Chinook

- ประเทศผู้ผลิต สหรัฐอเมริกา
- น้ำหนัก 10.185 ตัน
- ความยาว 30.10 ม.
- ความกว้าง 18.30 ม.
- ความสูง 5.70 ม.
- น้ำหนักบรรทุก กำลังพล 35นาย/12,700 กก.
- ระบบอาวุธ ปก.ขนาด 7.62 มม. M240
- ระยะปฏิบัติการ 741 กม.
- ความเร็วสูงสุด 315 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 5,640 ม.

เฮลิคอปเตอร์โจมตี AH-1F Cobra

- ประเทศผู้ผลิต สหรัฐอเมริกา
- น้ำหนัก 2.993 ตัน
- ความยาว 16.1 ม.
- ความกว้าง 13.6 ม.
- ความสูง 4.12 ม.
- ระบบอาวุธ ปก.ขนาด 20 มม. M197
จรวดขนาด 70 มม. Hydra70
อาวุธนำวิถีโทว์
- ระยะปฏิบัติการ 510 กม.
- ความเร็วสูงสุด 277 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 3,720 ม.

เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง/โจมตี UH-60 (Black Hawk)

- ประเทศผู้ผลิต สหรัฐอเมริกา
- น้ำหนัก 4.819 ตัน
- ความยาว 19.76 ม.
- ความกว้าง 16.36 ม.
- ความสูง 5.13 ม.
- น้ำหนักบรรทุก กำลังพล 14 นาย/3,600 กก.
- ระบบอาวุธ ปก.ขนาด 7.62 มม. M240x2
ปก.ขนาด 7.62 มม. M134
ปก.ขนาด 12.7 มม. GAU-19
จรวดขนาด 70 มม. Hydra70
จรวดอากาศสู่พื้น AGM-114
- ระยะปฏิบัติการ 2,220 กม.
- ความเร็วสูงสุด 295 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 5,790 ม.

5. อากาศยานประเภทเครื่องบิน

อากาศยานไร้คนขับ UAV IAI Searcher Mk.1/2

- ประเทศผู้ผลิต	อิสราเอล
- น้ำหนัก	500 กก.
- ความยาว	5.85 ม.
- ความกว้าง	8.54 ม.
- ความสูง	1.25 ม.
- น้ำหนักบรรทุก	68 กก.
- ระยะปฏิบัติการ	ได้นาน 18 ชม.
- ความเร็วสูงสุด	200 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด	6,100 ม.
- เพดานบินสูงสุด	5,910 ม.

เครื่องบินขับไล่ Alpha Jet

- ประเทศผู้ผลิต	ฝรั่งเศส
- น้ำหนัก	3,515 กก.
- ความยาว	13.23 ม.
- ความกว้าง	9.11 ม.
- ความสูง	4.19 ม.
- ระบบอาวุธ	ปก. 27 มม. Mauser BK-27

	จรวด SNEB/CRV7
	อาวุธนำวิถี AIM-9/Matra
	Magic IIs/AGM-65
	ระเบิด 2,500 กก.
- ระยะปฏิบัติการ	2,940 กม.
- ความเร็วสูงสุด	1,000 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด	14,630 ม.

เครื่องบินลำเลียง CASA C212-300

- ประเทศผู้ผลิต	รัสเซีย/ยูเครน
- น้ำหนัก	15.02 ตัน
- ความยาว	23.80 ม.
- ความกว้าง	29.20 ม.
- ความสูง	8.58 ม.
- น้ำหนักบรรทุก	กำลังพล 40 นาย/5,500 กก.
- ระยะปฏิบัติการ	2,500 กม.
- ความเร็วสูงสุด	440 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด	7,500 ม.

เครื่องบินขับไล่ F-5B/E/F, F5 Tigris

- ประเทศผู้ผลิต	สหรัฐอเมริกา
- น้ำหนัก	4,349 ตัน
- ความยาว	14.45 ม.
- ความกว้าง	8.13 ม.
- ความสูง	4.08 ม.
- ระบบอาวุธ	ปก.ขนาด 20 มม. M39A2

จรวด Hydra70/CRV7/
Zuni/SNEB

อาวุธนำวิถีอากาศสู่อากาศ
AIM-9/AIM-40/AGM-65
ระเบิด Mark 80/
CBU-24/M129

- ระยะปฏิบัติการ	1,405 กม.
- ความเร็วสูงสุด	1,700 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด	15,800 ม.

เครื่องบินขับไล่ F-16A /ADF/B

- ประเทศผู้ผลิต สหรัฐอเมริกา
- น้ำหนัก 8.57 ตัน
- ความยาว 15.06 ม.
- ความกว้าง 9.96 ม.
- ความสูง 4.88 ม.
- ระบบอาวุธ ปก.วันแคน 20 มม. M61
จรวด Hydra70/CRV7/Zuni
จรวดอากาศสู่อากาศ AIM7/9
จรวดอากาศสู่พื้น AGM45/65
จรวด AGM-84/1119
- ระยะปฏิบัติการ 550 กม.
- ความเร็วสูงสุด 2 มัค
- เพดานบินสูงสุด 15,240 ม.

เครื่องบินขับไล่ JAS 39 Gripen

- ประเทศผู้ผลิต สวีเดน
- น้ำหนัก 6.8 ตัน
- ความยาว 14.1 ม.
- ความกว้าง 18.4 ม.
- ความสูง 4.5 ม.
- ระบบอาวุธ ปก. 27 มม. Mauser BK-27
จรวดขนาด 135 มม.
จรวด Rb.71/74/75/99/
KEPD.350/Rb.s-15F
ระเบิด GBU-12/Bk.90/
Mark82
- ระยะปฏิบัติการ 800 กม.
- ความเร็วสูงสุด 2 มัค
- เพดานบินสูงสุด 15,240 ม.

เครื่องบินโจมตี/ฝึก Aero L-39 Albatros

- ประเทศผู้ผลิต สาธารณรัฐเช็ก
- น้ำหนัก 3.455 ตัน
- ความยาว 12.13 ม.
- ความกว้าง 9.46 ม.
- ความสูง 4.77 ม.
- ระบบอาวุธ ปก.วันแคน 20 มม. M61
จรวด Hydra70/CRV7/Zuni
จรวดอากาศสู่อากาศ AIM7/9
จรวดอากาศสู่พื้น AGM45/65
จรวด AGM-84/1119
- ระยะปฏิบัติการ 1,100 กม.
- ความเร็วสูงสุด 750 มัค
- เพดานบินสูงสุด 11,00 ม.

เครื่องบินตรวจการณ์ด้วยเรดาร์ SAAB 340 AEW&C

- ประเทศผู้ผลิต สวีเดน
- น้ำหนัก 13.155 ตัน
- ความยาว 20.57 ม.
- ความกว้าง 21.44 ม.
- ความสูง 6.97 ม.
- ระยะปฏิบัติการ 7 ชม.
- ความเร็วในการลาดตระเวน 296.32 กม./ชม.
- ความเร็วสูงสุด 300 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 7,620 ม.
- เพดานบินเมื่อปฏิบัติการกิจ 2,000 – 6,000 ม.
- ระยะปลอดภัยจากการตรวจจับ 250 กม.

6. ปืนใหญ่

ปบค.95 M101 A1 (ปรับปรุง)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่เบากระสุนวิถีโค้ง
 - กว้างปากลำกล้อง 105 มม.
 - น้ำหนัก 2,463 กก.
 - ความยาวลำกล้องปืน 3.15 ม.
 - มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -89 / 1,156 มิลลิวัด
 - ระยะยิงไกลสุด 11.5 กม./17.5 กม.
 - อัตราเร็วในการยิง
 - สูงสุด 6 – 8 นัด/นาที
 - ต่อเนื่อง 3 นัด/นาที
 - พลประจำปืน 10 นาย
- ประจำการในหน่วย ป.พัน.1 รอ.,ป.พัน.11 รอ.,
ป.พัน.3,ป.พัน.8,ป.พัน.13,ป.พัน.6,ป.พัน.16,ป.พัน.23,
ป.พัน.4,ป.พัน.17,ป.พัน.20,ป.พัน.30 ,ป.พัน.5,
ป.พัน.15,ป.พัน.25

ปบค.25 M425

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่เบากระสุนวิถีโค้ง
 - กว้างปากลำกล้อง 105 มม.
 - น้ำหนัก 3,143 กก.
 - ความยาวลำกล้องปืน 3.92 ม.
 - มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -95 / 1,100 มิลลิวัด
 - ระยะยิงไกลสุด 14.5 กม.
 - อัตราเร็วในการยิง
 - สูงสุด 8 นัด/นาที
 - ต่อเนื่อง 3 นัด/นาที
 - พลประจำปืน 10 นาย
- ประจำการในหน่วย ศูนย์อำนวยการสร้าง
อาวุธ กองทัพบก

ปบค.29 M56

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่เบากระสุนวิถีโค้ง
- กว้างปากลำกล้อง 105 มม.
- น้ำหนัก 1,250 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 1.47 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -89 / 1,155 มิลลิวัด
- ระยะยิงไกลสุด 10.2 / 13.0 กม.

- อัตราเร็วในการยิง
 - สูงสุด 100 นัด/ชั่วโมง
 - ต่อเนื่อง 12 นัด/3 นาที
 - พลประจำปืน 10 นาย
- ประจำการในหน่วย ป.พัน.7

ปบค.39 LG1 MK2

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่เบากระสุนวิถีโค้ง
- กว้างปากลำกล้อง 105 มม.
- น้ำหนัก 1,520 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 3.15 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) 745 มม.
- ระยะยิงไกลสุด 11.5 / 17.5 กม.
- อัตราเร็วในการยิง
- สูงสุด 12 นัด/นาที
- ต่อเนื่อง 3 นัด/นาที
- ผลประจำปี 5 นาย(น้อยสุด 3 นาย)

ประจำการในหน่วย ป.พัน.9, ป.พัน.19

ปบค.49 M119

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่เบากระสุนวิถีโค้ง
- กว้างปากลำกล้อง 105 มม.
- น้ำหนัก 1,977 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 2.785 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -90 / 1,244 มิลลิลีม
- ระยะยิงไกลสุด 11.5 / 19.5 กม.
- อัตราเร็วในการยิง
- สูงสุด 6 นัด/นาที
- ต่อเนื่อง 3 นัด/นาที
- ผลประจำปี 6 นาย

ประจำการในหน่วย ป.พัน.31 รอ.

ปนร.20 M71

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่หนักกระสุนวิถีราบ
- กว้างปากลำกล้อง 155 มม.
- น้ำหนัก 9200 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 6.05 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) 790 มม.
- ระยะยิงไกลสุด 23.0 / 32.0 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 2700 ม.
- สูงสุด 4 นัด/นาที
- ต่อเนื่อง 1 นัด/นาที
- ผลประจำปี 12 นาย

ประจำการในหน่วย ป.พัน.105

ปภค.03 M114 A1

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่กลางกระสุนวิถีโค้ง
- กว้างปากลำกล้อง 155 มม.
- น้ำหนัก 5,765 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 3.654 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) 0 / 1,156 มิลลิลีม
- ระยะยิงไกลสุด 14.6 กม.
- อัตราเร็วในการยิง
- สูงสุด 4 นัด/นาที
- ต่อเนื่อง 1 นัด/นาที
- ผลประจำปี 12 นาย

ประจำการในหน่วย ป.พัน.2 รอ., ป.พัน.12 รอ.,
ป.พัน.21 รอ.

ปกค.25 M198

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่กลางกระสุนวิถีโค้ง
- กว้างปากลำกล้อง 155 มม.
- น้ำหนัก 7,040.8 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 6.15 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -75 / 1,275 มิลลီเดียม
- ระยะยิงไกลสุด 30.4 / 32.0 กม.
- อัตราเร็วในการยิง

สูงสุด 4 นัด/นาที
ต่อเนื่อง 2 นัด/นาที

- ผลประจำปี 12 นาย

ประจำการในหน่วย ป.พัน.109, ป.พัน.103,
ป.พัน.106, ป.พัน.104

ปนร.34 GHN45 A1

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่หนักกระสุนวิถีราบ
- กว้างปากลำกล้อง 155 มม.
- น้ำหนัก 10,070 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 7.046 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -89 / 1,280 มิลลီเดียม
- ระยะยิงไกลสุด 30.3 / 39.6 กม.
- อัตราเร็วในการยิง

สูงสุด 7 นัด/นาที
ต่อเนื่อง 2 นัด/นาที

- ผลประจำปี 12 นาย

ประจำการในหน่วย ป.พัน.711, ป.พัน.712,
ป.พัน.713, ป.พัน.722, ป.พัน.723, ป.พัน.102 รอ.

ปกร.28 T59-1

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่กลางกระสุนวิถีราบ
- กว้างปากลำกล้อง 130 มม.
- น้ำหนัก 6,300 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 5.08 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -
- ระยะยิงไกลสุด 27.49 กม.
- อัตราเร็วในการยิง

สูงสุด -
ต่อเนื่อง -

- ผลประจำปี -

ประจำการในหน่วย ป.พัน.106

ปกค.37 M109 A5 (อจ.)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่อัตตาจร
- กว้างปากลำกล้อง 155 มม.
- น้ำหนัก 26,000 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 6.09 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -53 / 924 มิลลီเดียม
- ระยะยิงไกลสุด 18.0 / 30.3 กม.
- อัตราเร็วในการยิง

สูงสุด 4 นัด/นาที
ต่อเนื่อง 1 นัด/นาที

- ผลประจำปี 6 นาย

ประจำการในหน่วย ป.พัน.721

ปนร. 52 ขนาด 155 มม. (CAESAR)

- ประเภทอาวุธ	ปืนใหญ่(อจ.)กระสุนวิถีโค้ง	- ผลประจำปี	5 นาย
- กว้างปากลำกล้อง	155 มม.	- ประจําการในหน่วย	ป.พัน.711
- น้ำหนัก	18,500 กก.		
- ความยาวลำกล้องปืน	52 คาลิเบอร์		
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด)	-89 / 1,200 มิลลီเดียม		
- ระยะยิงไกลสุด	42.0 กม.		
- อัตราเร็วในการยิง			
สูงสุด	น้อยกว่า 1 นาที		
ต่อเนื่อง	-		

จลก.31

- ประเภทอาวุธ	จรวดหลายลำกล้อง	- ผลประจำปี	-
- กว้างปากลำกล้อง	130 มม.	- ประจําการในหน่วย	ป.พัน.711
- น้ำหนัก	-		
- ความยาวลำกล้องปืน	-		
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด)	-		
- ระยะยิงไกลสุด	10.2 กม.		
- อัตราเร็วในการยิง			
สูงสุด	14-17 วินาที/30 นัด		
ต่อเนื่อง	120 นัด/ นาที		

7. เครื่องมือติดต่อสื่อสาร

ชุดวิทยุ PRC-624

ระดับหน่วยที่ใช้งาน	หมู่
ย่านความถี่	30.00 – 87.975 MHz.
จำนวนช่องสื่อสาร	2,320 ช่อง ห่างกัน 25 KHz
แหล่งกำเนิดไฟ	12 VDC
ขนาด (สูงxกว้างxหนา)	180x82x44 มม.
น้ำหนัก	960 กรัม

ชุดวิทยุ AN/PRC-77

ระดับหน่วยที่ใช้งาน	มว. พัน.ร.
ย่านความถี่	30.00 - 75.95 MHz.
จำนวนช่องสื่อสาร	950 ช่อง ห่างกัน 50 KHz
แบบของการใช้งาน	คำพูด
ระยะสื่อสารในการวางแผน	8 ก.ม.
แหล่งกำเนิดไฟ	24 VDC
น้ำหนัก (พร้อมแบตเตอรี่)	10.7 กก.

วิทยุ AN/VRC - 46

ระดับหน่วยที่ใช้งาน	กองพัน กองพล
ย่านความถี่	
BAND A	30.00 - 52.95MHz.
BAND B	53.00 - 75.95 MHz
การตั้งความถี่	10 แชนแนล
แบบของการใช้งาน	คำพูด

ระยะสื่อสารในการวางแผน

เคลื่อนที่ 32 กม.	ประจำที่ 24 กม.	แหล่งกำเนิดไฟ 24 VDC
-------------------	-----------------	----------------------

วิทยุ PRC /VRC - 610 (ระบบ AM)

ระดับหน่วยที่ใช้งาน	กองร้อย - กรม ร.
ย่านความถี่	1.6 - 29.9999 MHz.
จำนวนช่องสื่อสาร	2,320 ช่อง ห่างกัน 25 KHz
แบบของการใช้งาน	คำพูด และประมวลเลขสัญญาณ
ระยะสื่อสารในการวางแผน	
คลื่นดิน	32 กม.
คลื่นฟ้า	160 กม.
แหล่งกำเนิดไฟ	12-30 VDC.
น้ำหนัก	11.6 กก.

ชุดวิทยุ PRC - 730

ระดับหน่วยที่ใช้งาน	มว. – กองพล
ย่านความถี่	30.00 – 87.975 MHz.
จำนวนช่องสื่อสาร	2,320 ช่อง
การตั้งความถี่ล่วงหน้า	10 ช่อง
แบบของการมอดูเลต	Narrow-band FM

กำลังออกอากาศ		แหล่งจ่ายกำลังงาน	HI 20 วัตต์
สะพานหลัง	LO 0.25 วัตต์	สะพานหลัง	12 VDC.
ติดตั้งบนยานยนต์	MD 4 วัตต์	ติดตั้งบนยานยนต์	28 VDC.(จากแบตเตอรี่)

ชุดวิทยุ AN/GRA - 39

ย่านความถี่	300 – 3500 Hz.
ระยะสื่อสารในการวางแผน	3.2 กม. ใช้สาย WD-1/TT
กำลังไฟใช้แบตเตอรี่ BA-30	6 ก้อนต่อเครื่อง
น้ำหนัก C-2328	11.00 ปอนด์
น้ำหนัก	

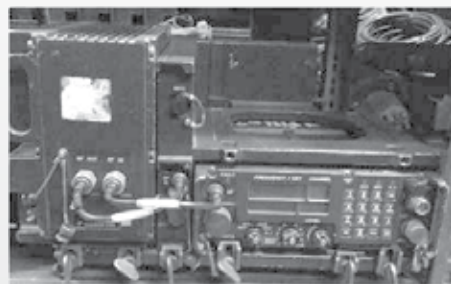
ชุดวิทยุ AN/GRC - 106

ระดับหน่วยที่ใช้งาน	กรม. – กองพล
ย่านความถี่	2-29.999 MHz.
จำนวนช่องสื่อสาร	28,000 ช่อง
RT-662/GRC	
ระยะสื่อสารเพื่อการวางแผน	80 กม.(คลื่นดิน)
กำลังออกอากาศ	400 วัตต์(คำพูด)
กำลังไฟที่ใช้	24 – 30 V.DC.
ความสิ้นเปลือง	45 วัตต์ (ขณะส่ง)

ชุดวิทยุ HF - 2000

ระดับหน่วยที่ใช้งาน	ร้อย. – กรม.
ย่านความถี่	1.5 – 29.9999 MHz.
จำนวนช่อง/ความถี่	285,000/100 Hz.
จำนวนช่องตั้งล่วงหน้า	20 ช่อง
แบบการตั้งความถี่ 3 แบบ	AUTO – CALL
	การเลือกตั้งโดยบุคคล
	การรับ-ส่งคนละความถี่

วิทยุถ่ายทอด RL- 420

ผู้ผลิต	บริษัท Ericsson จากสวีเดน
ย่านความถี่	760.0 – 960.0 MHz.
ขนาดความกว้างความถี่	4 x 50 MHz.
จำนวนช่องสื่อสาร	2000 ช่อง
ระยะห่างระหว่างช่อง	100 KHz.
การรับส่งเป็นสัญญาณ	Digital TDM
แหล่งจ่ายกำลังไฟ	
AC	185-267 V.AC
DC	21 – 32 V.DC

ชุดโทรศัพท์ TA-1/PT

ระดับหน่วยที่ใช้งาน	กองร้อย - กรม ร.
สามารถทำการติดต่อได้	10 -16 ชม.
แบบของการใช้งาน	คำพูด
น้ำหนัก	3.5 ปอนด์

เครื่องโทรศัพท์สนาม TA-312/PT

ระยะการติดต่อสื่อสาร	14 – 22 ไมล์
ขีดจำกัดการทำงาน 35 db	35 db
ย่านความถี่เสียงประมาณ	300 – 3,200 Hz
ผลิตสัญญาณไฟเรียกประมาณ	90 V 20 Hz
น้ำหนัก	9.5 ปอนด์
แหล่งจ่ายกำลังไฟ	แบตเตอรี่ BA-30 2 / ก้อน ก้อนละ 3 โวลต์

เครื่องสลับสายโทรศัพท์สนาม SB - 86/P

ระดับหน่วยที่ใช้งาน	กรม. , กองพล. , ทภ.
แผงสลับสายหน้า	TA – 207/P
ชุดปากพูด-หูฟัง	H – 91/U
แหล่งจ่ายกำลังงาน	PP – 990/G
รับทางสายได้	30 ทางสาย
ไฟเลี้ยงวงจรปากพูด	3 V.DC.
แหล่งจ่ายกำลังไฟตรง	24 V.DC.
น้ำหนัก	108 ปอนด์
	Mod.index0.7nominal

กล่องหมุดต่อสาย TA - 125/GT

ประกอบด้วยหมุดต่อสาย	48 หมุด
เชื่อมต่อสายเข้า-ออก	12 หมุด
ติดตั้งใช้งาน ณ ที่รวมสาย	ต้นทาง,กลางทาง,ปลายทาง
สวิตช์เรียงเป็นแถว	24 สวิตช์

ชุดโทรศัพท์ WD-1/TT

ความยาว	1 ไมล์
ทนแรงดึงสูงสุดได้	200 ปอนด์
ลวดเหล็ก	3 เส้น
ลวดทองแดง	4 เส้น
ฉนวนหุ้ม	POLYETHELENE
น้ำหนัก	48 ปอนด์

ชุดสายอากาศ RC-292

ความยาว	1 ไมล์
ทนแรงดึงสูงสุดได้	200 ปอนด์
ลวดเหล็ก	3 เส้น
ลวดทองแดง	4 เส้น
ฉนวนหุ้ม	POLYETHELENE
น้ำหนัก	48 ปอนด์

โครงล้อยาว RL - 39

การวางสาย

วางด้วยชุด CE-11 ให้ปลดปลายขอเกี่ยวออกจากโครงล้อยาว ห้อยติดตัวไว้ให้มีรบบที่หิ้วโครงล้อยาวเข้าด้วยกัน ถือด้วยมือๆ เดียวโดยให้คันมือหมุนอยู่นอกตัว

การเก็บสาย

โดยใช้สายรัด ST - 35 คล้องคอ พร้อมกับเกี่ยวขอเข้าที่มุมของโครงล้อยาวข้างละ 2 ข้อ ให้ด้านที่หิ้วที่มีลูกกลิ้งฉนวนอยู่ข้างล่าง, แล้วนำสายรัด ST - 34 รัดสะโพกเกี่ยวขอเข้าที่มุมโครงล้อยาวข้างล่างข้างละ 1 ข้อ

ชุดเครื่องวางสาย CE - 11

ชุดวางสาย CE-11 เป็นเครื่องวางสายที่มีน้ำหนักเบาหิ้วไปมา ได้ สะดวก ออกแบบมาเพื่อวางสายและเก็บสายเพียงคนๆ เดียว ในพื้นที่การรบข้างหน้าโดยใช้วางสาย ในระยะทางใกล้ๆ

ส่วนประกอบชุด

- 1.โครงล้อยสาย RL - 39
- 2.โทรศัพท์กำลังงานเสียง TA - 1/PT
- 3.สายรัด ST-33,ST-34, ST-35 อย่างละ 1 เส้น

- ระบบการปรุณคลื่น FM.
- สัญญาณการรับ - ส่ง คำพูด
- ย่านความถี่ 30.00 - 75.95 MHz
- จำนวนช่องความถี่ 920 ช่อง
- ระยะห่างระหว่างช่องความถี่ 50 KHz 25 KHz (เมื่อใช้งานร่วมกับเครื่องเข้าและถอดรหัส)
- RT-524/VRC มีลำโพงตั้งความถี่ล่วงหน้าไม่ได้
- RT-246/VRC ไม่มีลำโพง ตั้งความถี่ล่วงหน้าได้ 10 ความถี่

เหมือนกับเครื่อง รับ-ส่ง RT-246/VRC และ RT-524 /VRC ยกเว้นไม่สามารถส่งออกอากาศได้

การประกอบชุดวิทยุ

ชุดวิทยุ AN / VRC - 43

ชุดวิทยุ AN / VRC - 46

ชุดวิทยุ AN / VRC - 12

ชุดวิทยุ AN / VRC - 47

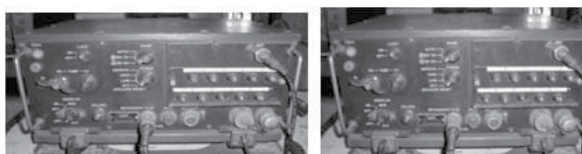
ชุดวิทยุ AN / VRC - 44

ชุดวิทยุ AN / VRC - 48

ชุดวิทยุ AN / VRC - 45

ชุดวิทยุ AN / VRC - 49

วิทยุ PRC - 77

ย่านความถี่

30.00 - 75.95 MHz.

จำนวนช่องสื่อสาร

950 ช่อง ห่างกัน 50 KHz

แบบของการใช้งาน

คำพูด

ระยะสื่อสารในการวางแผน

8 ก.ม.

แหล่งกำเนิดไฟ

24 VDC

น้ำหนัก (พร้อมแบตเตอรี่)

10.7 กก.

วิทยุ PRC – 624

ย่านความถี่	30.00 – 87.975 MHz.
จำนวนช่องสื่อสาร	2,320 ช่อง ห่างกัน 25 KHz
แหล่งกำเนิดไฟ	12 VDC
แบบของการใช้งาน	คำพูด
ขนาด (สูงxกว้างxหนา)	180x82x44 มม.
น้ำหนัก(พร้อมแบตเตอรี่ และเสาอากาศ 70 ซม.)	960 กรัม

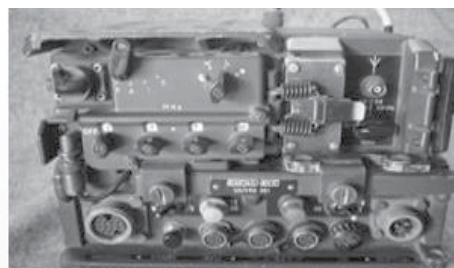
กลุ่มชุดวิทยุ CNR – 900

ย่านความถี่	30.000 - 87.975 MHz
จำนวนช่องสื่อสาร	2,320 ช่อง ห่างกัน 25 KHz
แบบของการใช้งาน	คำพูด/CW
แหล่งกำเนิดไฟ	12 VDC
ระยะสื่อสาร	40 กม.(ตำแหน่ง HI)
แบบของสัญญาณการรับ-ส่ง	CLR , SEC , AJ

ชุดวิทยุ UK/VRQ-301

ย่านความถี่	30.000 – 75.95 MHz
จำนวนช่องสื่อสาร	1,841 ช่อง ห่างกัน 25 KHz
แบบของการใช้งาน	คำพูด
แหล่งกำเนิดไฟ	20 - 32 VDC
ระยะสื่อสาร	15 - 20 กม.

วิทยุ TRA-931 X (รูปที่ 6-486)

ย่านความถี่	1.6 – 29.999 MHz
จำนวนช่องสื่อสาร	28,400 ช่อง ห่างกัน 1 KHz
แบบของการใช้งาน	คำพูด/CW
แหล่งกำเนิดไฟ	24 VDC / 28 VDC
ระยะสื่อสาร	25 กม.

- เอกสารอ้างอิง :
1. คู่มือ ผู้บังคับหมู่ หมวด เหล่าทหารราบ ของ ทบ.
 2. แนวสอนวิชาอาวุธศึกษา กองอาวุธศึกษา กองการศึกษา ศูนย์การทหารราบ
 3. แนวสอนวิชายานยนต์ โรงเรียนทหารม้า ศูนย์การทหารม้า
 4. แนวสอนวิชาสื่อสาร โรงเรียนทหารม้า ศูนย์การทหารม้า
 5. เว็บไซต์สารานุกรมเสรี วิกิพีเดีย (www.wikipedia.org)

14. อาวุธ ยุทโธปกรณ์ ที่ไม่ใช่ฝ่ายเรา

1. อาวุธประจำกาย

ปืนพกขนาด 9 มม. FN-35

- ประเทศผู้ผลิต เบลเยียม, สหรัฐฯ
- กว้างปากลำกล้อง 9 มม.
- ความยาว ลำกล้อง 118 มม.
- ความยาวทั้งกระบอก 197 มม.
- ระบบการทำงาน การถอยหลังของส่วน คท.
- ระยะยิงหวังผล 25 เมตร
- ความเร็วต้น 335 เมตร/วินาที
- ช่องกระสุนบรรจุ 13 นัด

ประจำการใน ทบ.พม่า, มาเลเซีย

ปืนพกขนาด 9 มม. HK P9S

- ประเทศผู้ผลิต เยอรมนี
- กว้างปากลำกล้อง 9 มม.
- ความยาว ลำกล้องยาว 10.2 มม.
- ความยาวทั้งกระบอก 19.2 มม.
- ระยะยิงหวังผล -
- ความเร็วต้น -
- ช่องกระสุนบรรจุ 9 นัด

ประจำการใน ทบ.มาเลเซีย

ปืนพก MAKAROV

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- กว้างปากลำกล้อง 9 มม.
- ความยาว
ลำกล้องยาว 93.5 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 161.5 มม.
- ความเร็วต้น 315 เมตร/วินาที
- ระยะยิงหวังผล 50 ม.
- ช่องกระสุนบรรจุ 8 นัด

ประจำการใน ทบ.ลาว

ปืนเล็กสั้น QBZ-95 (ขนาด 5.56x45 มม.)

- ประเทศผู้ผลิต จีน
- กว้างปากลำกล้อง 5.56 มม.
- ความยาว
ลำกล้องยาว 463 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 745 มม.
- ระยะยิงหวังผล
เป็นจุด 400 เมตร
เป็นพื้นที่ 600 เมตร

ประจำการใน ทบ.กัมพูชา

ปืนเล็กยาว Izhmash AK-47

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- กว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
- ความยาว
ลำกล้องยาว 415 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 870 มม.
- ระยะยิงหวังผล
ยิงแบบอัตโนมัติ 300 เมตร
ยิงแบบกึ่งอัตโนมัติ 400 เมตร

ประจำการใน ทบ.กัมพูชา, พม่า, ลาว, เวียดนาม

ปืนเล็กยาว 7.62 มม. G-3

- ประเทศผู้ผลิต เยอรมนี
- กว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
- ความยาว
ลำกล้องยาว 450 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 1025 มม.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 500-600 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 500 ม.
- ช่องกระสุนบรรจุ 20,50 นัด

ประจำการใน ทบ.พม่า

ปืนเล็กยาว Steyr AUG

- ประเทศผู้ผลิต ออสเตรีย
- กว้างปากลำกล้อง 5.56 มม.
- ความยาว
ลำกล้องยาว 508 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 790 มม.
- ระยะยิงหวังผล 300 ม.
- ระยะยิงไกลสุด 2700 ม.
- ชนกระสุนบรรจุ 30 นัด
- ประจำการใน ทบ.มาเลเซีย

ปืนเล็กยาว AR 70/90

- ประเทศผู้ผลิต อิตาลี
- กว้างปากลำกล้อง 5.56 มม.
- ความยาว 998 มม.
- น้ำหนัก 3.99 กก.
- อัตรายิงสูงสุด 650 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 500 ม.
- ความเร็วต้น 950 ม./วินาที
- ชนกระสุนบรรจุ 30 นัด และ 100 นัด
- ประจำการใน ทบ.มาเลเซีย

ปืนเล็กยาว HK 33E

- ประเทศผู้ผลิต เยอรมนี
- กว้างปากลำกล้อง 5.56 มม.
- ความยาว
ลำกล้องยาว 390 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 920 มม.
- อัตรายิงสูงสุด 750 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 400 ม.
- ชนกระสุนบรรจุ 30 นัด
- ประจำการใน ทบ.มาเลเซีย

ปืนกลขนาด 9 มม. (Sterling)

- ประเทศผู้ผลิต สหราชอาณาจักร
- กว้างปากลำกล้อง 9 มม.
- ความยาว
ลำกล้องยาว 196 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 686 มม.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 550 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 200 ม.
- ชนกระสุนบรรจุ 30 นัด
- ประจำการใน ทบ.พม่า

2. อาวุธประจำหน่วย

ปกบ.7.62 มม. (RPD - 56)

- ประเทศผู้ผลิต จีน
- กว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
- ความยาว
ลำกล้องยาว 414 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 874 มม.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 600 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 800 เมตร
- ชนกระสุนบรรจุ 20/30/40 นัด

ประจำการใน ทบ.พม่า

ปก. 7.62 มม. (MG-3)

- ประเทศผู้ผลิต เยอรมนี
- กว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
- ความยาว
ลำกล้องยาว 565 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 1225 มม.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 1000-1300 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 800 เมตร
- ชนกระสุนบรรจุ 50 นัด(ซอง) 100 นัด(สาย)

ประจำการใน ทบ.พม่า

ปืนกลเบา Bren L4A4

- ประเทศผู้ผลิต สหราชอาณาจักร/เชค
- กว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
- ความยาว
ลำกล้องยาว 635 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 1156 มม.
- อัตรายิงสูงสุด 500-520 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 550 ม.
- ชนกระสุนบรรจุ 100 นัด (สาย)

ประจำการใน ทบ.มาเลเซีย

ปืนกลเบา HK 21E

- ประเทศผู้ผลิต เยอรมนี
- กว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
- ความยาว
ลำกล้องยาว 560 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 1140 มม.
- อัตรายิงสูงสุด 800 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 1200 ม.
- ชนกระสุนบรรจุ 100 นัด (สาย)

ประจำการใน ทบ.มาเลเซีย

ปืนกลเบา RPK

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
 - กว้างปากลำกล้อง 7.62 มม.
 - ความยาว
ลำกล้องยาว 590 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 1040 มม.
 - อัตรายิงเร็วสูงสุด 600 นัด/นาที
 - ระยะยิงหวังผล 800 ม.
 - ช่องกระสุนบรรจุ 20/30/40 และ 75 นัด
- ประจำการใน** ทบ.ลาว,เวียดนาม

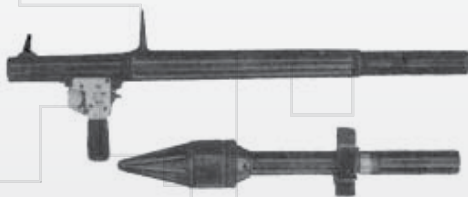
ปืนกลหนัก DShK 38

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
 - กว้างปากลำกล้อง 12.7 มม.
 - ความยาว
ลำกล้องยาว 1070 มม.
ความยาวทั้งกระบอก 1625 มม.
 - อัตรายิงเร็วสูงสุด 600 นัด/นาที
 - ระยะยิงหวังผล 1500 ม.
 - ช่องกระสุนบรรจุ แบบสาย 50 นัด
- ประจำการใน** ทบ.ลาว,เวียดนาม

เครื่องยิงจรวดต่อสู้รถถังขนาด 82 มม. (RPG-2)

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
 - กว้างปากลำกล้อง 40 มม.
 - น้ำหนัก
เฉพาะเครื่องยิง 2.38 กก.
รวมหัวรบ(พร้อมยิง) 4.67 กก.
 - อัตรายิงเร็วสูงสุด 4 - 6 นัด/นาที
 - ระยะยิงหวังผล 100 - 150 เมตร
 - ระยะยิงไกลสุด 200 เมตร
- ประจำการใน** ทบ.กัมพูชา

เครื่องยิงจรวดต่อสู้รถถังขนาด 85 มม. (RPG-7)

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
 - น้ำหนัก 5.4 กก.
 - ความยาวเครื่องยิง 950 มม.
 - กว้างปากลำกล้อง 40 มม.
 - พลประจำเครื่องยิง 2 นาย
 - อัตรายิงเร็วสูงสุด 4 - 6 นัด/นาที
 - ระยะยิงหวังผล 300 - 500 เมตร
 - ระยะยิงไกลสุด 1500 เมตร
- ประจำการใน** ทบ.,กัมพูชา,ลาว,เวียดนาม

ปืนไรแรงสะท้อนถอยหลัง 106 (M40 A1)

- ประเทศผู้ผลิต สหรัฐอเมริกา
- กว้างปากลำกล้อง 106 มม.
- ขนาด
 - ความยาว 3.404 ม.
 - ความสูง 1.12 ม.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 1 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 1350 ม.
- ระยะยิงไกลสุด 6870 ม.

ประจำการใน ทบ.พม่า,มาเลเซีย,ลาว

จรวดต่อสู้รถถัง ขนาด 84 มม.

CARL GUSTAV

- ประเทศผู้ผลิต สวีเดน
- กว้างปากลำกล้อง 84 มม.
- น้ำหนัก 8.5 กก.
- ความยาว 1.1 ม.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 6 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 1000 ม.
- ความเร็วต้น 230-255 เมตร/วินาที
- เจาะเกราะหนา 40 มม.

ประจำการใน ทบ.พม่า,มาเลเซีย

ปืนไรแรงสะท้อนถอยหลัง B-10

- ประเทศผู้ผลิต สหรัฐอเมริกา
- น้ำหนัก 71.7 กก.
- ความยาวเครื่องยิง 1.85 ม.
- กว้างปากลำกล้อง 82 มม.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 5-7 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 400 เมตร
- ระยะยิงไกลสุด 4500 เมตร
- เจาะเกราะหนา 200 มม.

ประจำการใน ทบ.ลาว,เวียดนาม

เครื่องยิงจรวดต่อสู้รถถัง 9K11 Malyutka

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- น้ำหนัก 10.9 กก.
- ความยาวเครื่องยิง 860 มม.
- กว้างปากลำกล้อง 73 มม.
- อัตรายิงเร็วสูงสุด 5-6 นัด/นาที
- ระยะยิงหวังผล 500 เมตร
- ระยะยิงไกลสุด 3000 เมตร
- เจาะเกราะหนา 400 มม.

ประจำการใน ทบ.มาเลเซีย

3. รถยานเกราะ

รถรบทหารราบ BMP-1

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- น้ำหนัก 13.2 ตัน
- ความยาว 6.73 ม.
- ความกว้าง 2.94 ม.
- ความสูง 2.07 ม.
- พลประจำรถ 11 นาย
- ระบบอาวุธหลัก ปืนกลขนาด 73 มม.
รอง ปก.ร่วมแกน 7.62 มม.
- ความเร็วสูงสุดบนถนน 65 กม./ชม.
- ในภูมิประเทศ 45 กม./ชม.
- ในน้ำ 7 - 8 กม./ชม.
- ระยะปฏิบัติการ 600 กม.

ประจำการใน ทบ.กัมพูชา, เวียดนาม

รถเกราะล้อยาง BTR-60

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- น้ำหนัก 10.3 ตัน
- ความยาว 7.56 ม.
- ความกว้าง 2.825 ม.
- ความสูง 2.31 ม.
- พลประจำรถ 11 นาย
- ระบบอาวุธหลัก ปืนกลหนัก 14.5 มม.
รอง ปก.ร่วมแกน 7.62 มม.
- ความเร็วสูงสุดบนถนน 80 กม./ชม.
- ในน้ำ 10 กม./ชม.
- ความจุเชื้อเพลิง 290 ลิตร
- ระยะปฏิบัติการ 500 กม.

ประจำการใน ทบ.กัมพูชา, ลาว, เวียดนาม

รถเกราะล้อยาง BTR-152

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- น้ำหนัก 9.91 ตัน
- ความยาว 6.55 ม.
- ความกว้าง 2.32 ม.
- ความสูง 2.04 ม.
- พลประจำรถ 20 นาย
- ระบบอาวุธหลัก ปืนกล 7.62 มม. (SGMB)
รอง 2x7.62 มม. ติดตั้งแทน

- ความเร็วสูงสุดบนถนน 75 กม./ชม.
- เครื่องยนต์ 6 สูบ 110 แรงม้า
- ความจุเชื้อเพลิง 300 ลิตร
- ระยะปฏิบัติการ 650 กม.

ประจำการใน ทบ.กัมพูชา, ลาว

รถสายพานลำเลียงพล M113A1/A3

- ประเทศผู้ผลิต สหรัฐอเมริกา
- น้ำหนัก 12.27 ตัน
- ความยาว 4.86 ม.
- ความกว้าง 2.68 ม.
- ความสูง 2.5 ม.
- พลประจำรถ 11 นาย
- ระบบอาวุธหลัก ปก.93 ขนาด 50 นิ้ว
- รอง ตามพลประจำรถ
- เครื่องยนต์ V6 275 แรงม้า
- ความเร็วสูงสุดบนถนน 67.6 กม./ชม.
- ในน้ำ 5.8 กม./ชม.
- ระยะปฏิบัติการ 480 กม.

ประจำการใน ทบ.กัมพูชา,เวียดนาม

รถเกราะล้อยาง OT-64 (POL)

- ประเทศผู้ผลิต โปแลนด์
- น้ำหนัก 14.5 ตัน
- ความยาว 7.44 ม.
- ความกว้าง 2.55 ม.
- ความสูง 2.71 ม.
- พลประจำรถ 12 นาย
- ระบบอาวุธหลัก ปก.หนักขนาด 14.5 มม.
- รอง ปืนกลขนาด 7.62 มม.
- เครื่องยนต์ V8 ดีเซล 180 แรงม้า
- ความเร็วสูงสุด 94 กม./ชม.
- ระยะปฏิบัติการ 710 กม.

ประจำการใน ทบ.กัมพูชา

รถยานเกราะล้อยาง BTR-3U

- ประเทศผู้ผลิต ยูเครน
- น้ำหนัก 16.4 ตัน
- ความยาว 7.65 ม.
- ความกว้าง 2.9 ม.
- ความสูง 2.8 ม.(รวมป้อมปืน)
- พลประจำรถ 9 นาย
- ระบบอาวุธหลัก ป.อัตโนมัติน้ำหนัก 30 มม.

- รอง ปืนกลขนาด 7.62 มม.
- เครื่องยิงลูกระเบิด AG-17
- ความเร็วสูงสุด 100 กม./ชม.
- ในน้ำ 8 กม./ชม.
- ระยะปฏิบัติการ 850 กม.

ประจำการใน

ทบ.พม่า

รถสายพานลำเลียงพล T-90 AFV

- ประเทศผู้ผลิต	จีน
- น้ำหนัก	14.5 ตัน
- ความยาว	6.744 ม.
- ความกว้าง	3.148 ม.
- ความสูง	2.376 ม.
- พลประจำรถ	15 นาย
- ระบบอาวุธ	ปืนกลต่อต้านอากาศยาน
	ขนาด 12.7 มม.แบบ 54
- เครื่องยนต์	Deutz ดีเซล 320 แรงม้า
- ความเร็วสูงสุด	65 กม./ชม.
- ระยะปฏิบัติการ	500 กม
ประจำการใน	ทบ.พม่า

รถสายพานลำเลียงพล MT-LB

- ประเทศผู้ผลิต	รัสเซีย
- น้ำหนัก	11.9 ตัน
- ความยาว	6.45 ม.
- ความกว้าง	2.86 ม.
- ความสูง	1.86 ม.
- พลประจำรถ	13 นาย
- ระบบอาวุธ	ปก.ขนาด 7.62 มม.PKT
- ความเร็วสูงสุดบนถนน	61 กม./ชม.
- ภูมิประเทศ	30 กม./ชม.
- ในน้ำ	6 กม./ชม
- ระยะปฏิบัติการ	500 กม
ประจำการใน	ทบ.พม่า

รถสายพานลำเลียงพล ACV-300 IFV

- ประเทศผู้ผลิต	ตุรกี	- เครื่องยนต์	6V -53T 300 แรงม้า
- น้ำหนัก	14 ตัน	- ความเร็วสูงสุด	6 กม./ชม.
- ความยาว	5.26 ม.	- ระยะปฏิบัติการ	490 กม.
- ความกว้าง	2.83 ม.	ประจำการใน	ทบ.มาเลเซีย
- ความสูง	2.88 ม.		
- พลประจำรถ	11 นาย		
- ระบบอาวุธ			
	หลัก ปืนกลขนาด 25 มม.		
	รอง ปืนกลขนาด 7.62 มม.		

รถสายพานลำเลียงพล K200 A1

- ประเทศผู้ผลิต เกาหลีใต้
- น้ำหนัก 13.2 ตัน
- ความยาว 5.49 ม.
- ความกว้าง 2.85 ม.
- ความสูง 2.52 ม.
- พลประจำรถ 12 นาย
- ระบบอาวุธ
 - หลัก ปก.หนักขนาด 12.7 มม.
 - รอง ปืนกลขนาด 7.62 มม.
- ความเร็วสูงสุด 70 กม./ชม.
- ในน้ำ 6 กม./ชม.
- ระยะปฏิบัติการ 480 กม.
- ประจำการใน ทบ.มาเลเซีย

รถยานเกราะล้อยาง Condor APC

- ประเทศผู้ผลิต เยอรมนี
- น้ำหนัก 12.4 ตัน
- ความยาว 6.13 ม.
- ความกว้าง 2.47 ม.
- ความสูง 2.18 ม.
- พลประจำรถ 14 นาย
- ระบบอาวุธ
 - หลัก ปืนกลหนักขนาด 20 มม.
 - รอง ปืนกลขนาด 7.62 มม.
- เครื่องยนต์ OM906LA 228 แรงม้า
- ความเร็วสูงสุด 95 กม./ชม.
- ระยะปฏิบัติการ 900 กม.
- ประจำการใน ทบ.มาเลเซีย

รถเกราะล้อยาง FNSS Pars APC

- ประเทศผู้ผลิต ตุรกี
- น้ำหนัก 24.5 ตัน
- ความยาว 8 ม.
- ความกว้าง 2.17 ม.
- ความสูง 2.18 ม.
- พลประจำรถ 14 นาย
- ระบบอาวุธ
 - หลัก ปืนกลขนาด 25 มม.
 - รอง ปืนกลขนาด 7.62 มม.
- เครื่องยนต์ Caterpillar 600 แรงม้า
- ความเร็วสูงสุด 100 กม./ชม.
- ระยะปฏิบัติการ 1,000 กม.
- ประจำการใน ทบ.มาเลเซีย

รถเกราะล้อ Panhard M3

- ประเทศผู้ผลิต ฝรั่งเศส
- น้ำหนัก 6.1 ตัน
- ความยาว 4.45 ม.
- ความกว้าง 2.4 ม.
- ความสูง 2.48 ม.
- พลประจำรถ 12 นาย
- ระบบอาวุธ ตามอาวุธของพลประจำรถ
- เครื่องยนต์ Panhard 90 แรงม้า
- ความจุเชื้อเพลิง 165 ลิตร
- ความเร็วสูงสุด 90 กม./ชม.
- ระยะปฏิบัติการ 600 กม.

ประจำการใน ทบ.มาเลเซีย

รถหุ้มเกราะต่อต้านอากาศยานเบา ZSU-23-4

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- น้ำหนัก 19 ตัน
- ความยาว 6.535 ม.
- ความกว้าง 3.125 ม.
- ความสูง 2.57 ม.
- พลประจำรถ 4 นาย
- ระบบอาวุธ ปโตอ.ขนาด 23 มม. 2A7
- ความเร็วสูงสุดบนถนน 50 กม./ชม
- ภูมิประเทศ 30 กม./ชม
- ระยะปฏิบัติการ .

บนถนน 450 กม

ภูมิประเทศ 300 กม.

ประจำการใน ทบ.ลาว

4. รถถัง

รถถัง T-55

ขนาด

- ยาว 9.00 เมตร
- กว้าง 3.27 เมตร
- สูง 2.40 เมตร
- พลประจำรถ 4 นาย
- อาวุธประจำรถ ปืนใหญ่ ขนาด 100 มม.
ปืนกลร่วมแกนขนาด 7.62 มม.
ปืนกลต่อสู้อากาศยาน
ขนาด 12.7 มม.

เครื่องยิงลูกระเบิดควั่น 2 ชุด

- น้ำหนักพร้อมรบ 36,000 กก.
- เครื่องยนต์ดีเซล V-55 12-cyl. 520 แรงม้า

ประจำการใน ทบ.กัมพูชา, ลาว, เวียดนาม

รถถัง PT-76

ขนาด

- ยาว 7.625 เมตร
- กว้าง 3.14 เมตร
- สูง 2.255 เมตร
- พลประจำรถ 3 นาย
- อาวุธประจำรถ ปืนใหญ่ ขนาด 76 มม.
ปืนกลร่วมแกน ขนาด 7.62 มม.
- ระยะห่างใต้ท้องรถ 0.37 เมตร
- น้ำหนักพร้อมรบ 14.6 ตัน
- กำลัง : น้ำหนัก 16.40 แรงม้า/ตัน
- เครื่องยนต์ดีเซล 6-cyl. 240 แรงม้า
- ระบายความร้อนด้วยน้ำ

ประจำการใน ทบ.กัมพูชา

รถถัง Type 59

ขนาด

- ยาว 9.00 เมตร
- กว้าง 3.27 เมตร
- สูง 2.59 เมตร
- พลประจำรถ 4 นาย
- อาวุธประจำรถ ปืนใหญ่ ขนาด 100 มม.
ปืนกลร่วมแกน ขนาด 7.62 มม.
ปืนกลต่อสู้อากาศยาน
ขนาด 12.7 มม.
เครื่องยิงลูกระเบิดควั่น 2 ชุด
- น้ำหนักพร้อมรบ 36 ตัน
- เครื่องยนต์ดีเซล 12150L V12 520 แรงม้า

ประจำการใน ทบ.กัมพูชา, พม่า, เวียดนาม

รถถัง T-69

ขนาด

- ยาว 8.859 เมตร
- กว้าง 3.307 เมตร
- สูง 3.270 เมตร
- พลประจำรถ 4 นาย
- อาวุธประจำรถ ปืนใหญ่ ขนาด 100 มม.
ปืนกลร่วมแกน ขนาด 7.62 มม.
ปืนกลต่อสู้อากาศยาน
ขนาด 12.7 มม.
เครื่องยิงลูกระเบิดควั่น 2 ชุด

- เครื่องยนต์ดีเซล 6-cyl. 240 แรงม้า
- เครื่องยนต์ดีเซล 12150L 7BW - V12 580 แรงม้า

ประจำการใน ทบ.พม่า

รถถัง T-72

ขนาด

- ยาว 9.533 เมตร
- กว้าง 3.370 เมตร
- สูง 2.228 เมตร
- พลประจำรถ 3 นาย
- อาวุธประจำรถ ปืนใหญ่ ขนาด 125 มม.
ปืนกลร่วมแกนขนาด 7.62 มม.
ปืนกลต่อสู้อากาศยาน
ขนาด 12.7 มม.
เครื่องยิงลูกระเบิดควั่น 2 ชุด
- น้ำหนักพร้อมรบ 46,500 กก.
- เครื่องยนต์ดีเซล V-46 12-cyl. 780 แรงม้า

ประจำการใน ทบ.พม่า, เวียดนาม

รถถัง PT-91

ขนาด

- ยาว 9.67 เมตร
- กว้าง 3.59 เมตร
- สูง 2.19 เมตร
- พลประจำรถ 3 นาย
- อาวุธประจำรถ ปืนใหญ่ ขนาด 125 มม.
ลำกล้องเรียบ
ปืนกลร่วมแกนขนาด 7.62 มม.
ปก.ต่อสู้อากาศยาน 12.7 มม.
เครื่องยิงลูกระเบิดควั่น 2 ชุด
- น้ำหนักพร้อมรบ 45,900 กก.
- เครื่องยนต์ดีเซล PZ-WOLES-12U 850 แรงม้า

ประจำการใน ทบ.มาเลเซีย

รถถัง M-48 Patton

ขนาด

- ยาว 9.306 เมตร
- กว้าง 3.630 เมตร
- สูง 3.086 เมตร
- พลประจำรถ 4 นาย
- อาวุธประจำรถ ปืนใหญ่ ขนาด 90 มม.
ปืนกลร่วมแกนขนาด 7.62 มม.
ปืนกลต่อสู้อากาศยาน
ขนาด 12.7 มม.
เครื่องยิงลูกระเบิดควั่น 2 ชุด

- น้ำหนักพร้อมรบ 48,987 กก.
- เครื่องยนต์ดีเซล AVDS 810 แรงม้า

ประจำการใน ทบ.เวียดนาม

รถถัง T-62

ขนาด

- ยาว 9.335 เมตร	- น้ำหนักพร้อมรบ 38,000 กก.
- กว้าง 3.300 เมตร	- เครื่องยนต์ดีเซล V-55 12-cyl. 580 แรงม้า
- สูง 2.395 เมตร	ประจำการใน ทบ.เวียดนาม
- พลประจำรถ 4 นาย	
- อาวุธประจำรถ ปืนใหญ่ ขนาด 115 มม.
ปืนกลร่วมแกนขนาด 7.62 มม.
ปืนกลต่อสู้อากาศยาน
ขนาด 12.7 มม.
เครื่องยิงลูกระเบิดควั่น 2 ชุด	

5. อากาศยานประเภท เฮลิคอปเตอร์

เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง Mil MI-8

- ประเทศผู้ผลิต	รัสเซีย
- น้ำหนัก	7.26 ตัน
- ความยาว	18.17 ม.
- ความกว้าง	21.29 ม.
- ความสูง	5.65 ม.
- น้ำหนักบรรทุก	กำลังพล 24 นาย/3,000 กก.
- ระยะปฏิบัติการ	450 กม.
- ความเร็วสูงสุด	260 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด	4,500 ม.

ประจำการใน กัมพูชา

เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง Mil MI-17

- ประเทศผู้ผลิต	รัสเซีย
- น้ำหนัก	7.489 ตัน
- ความยาว	18.465 ม.
- ความกว้าง	21.25 ม.
- ความสูง	4.76 ม.
- น้ำหนักบรรทุก	กำลังพล 30 นาย/4,000 กก.
- ระยะปฏิบัติการ	465 กม.
- ความเร็วสูงสุด	250 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด	6,000 ม.

ประจำการใน กัมพูชา

เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง Mil MI-2

- ประเทศผู้ผลิต โปแลนด์
- น้ำหนัก 2.372 ตัน
- ความยาว 11.40 ม.
- ความกว้าง 14.50 ม.
- ความสูง 3.75 ม.
- น้ำหนักบรรทุก กำลังพล 8 นาย/700 กก.
- ระยะปฏิบัติการ 440 กม.
- ความเร็วสูงสุด 200 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 4,000 ม.

ประจำการใน พม่า

เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง MI-24

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- น้ำหนัก 8.5 ตัน
- ความยาว 17.5 ม.
- ความกว้าง 17.3 ม.
- ความสูง 6.5 ม.
- น้ำหนักบรรทุก 3,500 กก.
- ระยะปฏิบัติการ 450 กม.
- ความเร็วสูงสุด 335 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 4,500 ม.

ประจำการใน พม่า

เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง PZL-W3

- ประเทศผู้ผลิต โปแลนด์
- น้ำหนัก 3.85 ตัน
- ความยาว 14.21 ม.
- ความกว้าง 15.70 ม.
- ความสูง 5.14 ม.

- น้ำหนักบรรทุก กำลังพล 12 นาย/2100 กก.
- ระยะปฏิบัติการ 450 กม.
- ความเร็วสูงสุด 335 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 4,500 ม.

ประจำการใน พม่า

เฮลิคอปเตอร์โจมตี Rooivalk

- ประเทศผู้ผลิต แอฟริกาใต้
- น้ำหนัก 5.73 ตัน
- ความยาว 18.73 ม.
- ความกว้าง 15.58 ม.
- ความสูง 5.19 ม.
- ระบบอาวุธ ปืนกลอากาศ 20 มม.

อาวุธนำวิถีต่อสู้ถึง Mookopa x 8

จรวดอากาศสู่อากาศ MBDA

- ระยะปฏิบัติการ 1,335 กม.
- ความเร็วสูงสุด 309 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 6,100 ม.

ประจำการใน มาเลเซีย

เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง Mil MI-6

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- น้ำหนัก 27.24 ตัน
- ความยาว 33.18 ม.
- ความกว้าง 35 ม.
- ความสูง 9.86 ม.
- ระบบอาวุธ จรวดตอร์ปิโด x 4

จรวดอากาศสู่อากาศ x 2

- บรรทุกกำลังพล 60 – 80 นาย
- ระยะปฏิบัติการ 620 กม.
- ความเร็วสูงสุด 300 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 14,747 ฟุต / 4,495 ม.

ประจำการใน เวียดนาม

6. อากาศยานประเภท เครื่องบิน

เครื่องบินลำเลียง AN-24 (COKE)

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- น้ำหนัก 13.3 ตัน
- ความยาว 23.53 ม.
- ความกว้าง 29.2 ม.
- ความสูง 8.32 ม.
- บรรทุกกำลังพล 50 นาย
- ระยะปฏิบัติการ 2,761 กม.
- ความเร็วสูงสุด 450 กม./ชม.

- เพดานบินสูงสุด 8,400 ม.
- ประจำการใน กัมพูชา, เวียดนาม

เครื่องบินลำเลียงลำเลียง AN-26 (CURL)

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย/ยูเครน
- น้ำหนัก 15.02 ตัน
- ความยาว 23.80 ม.
- ความกว้าง 29.20 ม.
- ความสูง 8.58 ม.
- น้ำหนักบรรทุก กำลังพล 40 นาย/5,500 กก.
- ระยะปฏิบัติการ 2,500 กม.
- ความเร็วสูงสุด 440 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 7,500 ม.

ประจำการใน ลาว, เวียดนาม

เครื่องบินขับไล่ MIG-21

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- น้ำหนัก 21,600 ปอนด์
- ระบบอาวุธ ปก.อากาศขนาด 23 มม. จรวดชนิดกระเปาะ 57 มม. จรวดอากาศสู่อากาศ ATOL
- ระยะปฏิบัติการ 310 ไมล์ทะเล
- ความเร็วสูงสุด 2.1 มัค
- เพดานบินสูงสุด 55,450 ฟุต

ประจำการใน กัมพูชา, พม่า, ลาว

เครื่องบินขับไล่ Chengdu J-7/F-7

- ประเทศผู้ผลิต จีน
- น้ำหนัก 5.292 ตัน
- ความยาว 14.885 ม.
- ความกว้าง 8.32 ม.
- ความสูง 4.11 ม.
- ระบบอาวุธ ปืนกลอากาศ 30 มม.

จรวดอากาศสู่อากาศ
ระเบิด 50-500 กก.

- ระยะปฏิบัติการ 850 กม.
- ความเร็วสูงสุด 2.0 มัค
- เพดานบินสูงสุด 17,500 ม.

ประจำการใน กัมพูชา, พม่า, ลาว

เครื่องบินขับไล่ MIG-29

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- น้ำหนัก 11 ตัน
- ความยาว 17.37 ม.
- ความกว้าง 11.4 ม.
- ความสูง 4.73 ม.
- ระบบอาวุธ ปืนกลอากาศ 30 มม.
จรวดอากาศสู่อากาศ SARH
- ระยะปฏิบัติการ 1430 กม.
- ความเร็วสูงสุด 2.25 มัค
- เพดานบินสูงสุด 18,013 ม.
- ประจำการใน พม่า, มาเลเซีย

เครื่องบินขับไล่ SU-30

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- น้ำหนัก 17.7 ตัน
- ความยาว 21.935 ม.
- ความกว้าง 14.7 ม.
- ความสูง 6.36 ม.
- ระบบอาวุธ ปืนกลอากาศ 30 มม.
จรวดอากาศสู่อากาศ R-27ER1
จรวดอากาศสู่อากาศพื้น Kh-31P/A
- ระยะปฏิบัติการ 3000 กม.
- ความเร็วสูงสุด 2.0 มัค
- เพดานบินสูงสุด 17,300 ม.
- ประจำการใน มาเลเซีย, เวียดนาม

เครื่องบินขับไล่ SU-22

- ประเทศผู้ผลิต รัสเซีย
- น้ำหนัก 12.16 ตัน
- ความยาว 19.02 ม.
- ความกว้าง 13.68 ม.
- ความสูง 5.12 ม.
- ระบบอาวุธ ปืนกลอากาศ 30 มม.
จรวดอากาศสู่อากาศ AA-8

- ระยะปฏิบัติการ 2,300 กม.
- ความเร็วสูงสุด 1,860 กม./ชม.
- เพดานบินสูงสุด 14,200 ม.
- ประจำการใน เวียดนาม

7. อาวุธยิงสนับสนุน (ป. และ จรวดหลายลำกล้อง)

ป.76 ZIS-3

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 76 มม.
- น้ำหนัก 1,200 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -5 / 37 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 13.29 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 25 นัด/นาที

ประจำการใน ลาว/กัมพูชา

ป.85 D 44 (Type 56)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 85 มม.
- น้ำหนัก 1,725 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -5 / 37 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 15.65 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 20 นัด/นาที

ประจำการใน ลาว/กัมพูชา/เวียดนาม

ป.105 (M 101) (M 101 A 1)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 105 มม.
- น้ำหนัก 2,260 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 2.31 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -5 / 66 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 11 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 4 นัด/นาที

ประจำการใน ลาว/พม่า/กัมพูชา/
เวียดนาม/มาเลเซีย

ป.122 (D-30)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 122 มม.
- น้ำหนัก 3,210 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -7 / 70 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 21.9 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 5-6 นัด/นาที

ประจำการใน ลาว/กัมพูชา/เวียดนาม
/พม่า

ป.130(M-46) (M-46 Type59)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 130 มม.
- น้ำหนัก -
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -2.5 / 45 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 27.5-38 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 6 นัด/นาที

ประจำการใน ลาว/เวียดนาม/พม่า/กัมพูชา

ป.152 (D-20)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 152 มม.
- น้ำหนัก 5,700 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 5.195 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -5 / 63 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 21.9 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 5-6 นัด/นาที

ประจำการใน ลาว/กัมพูชา/เวียดนาม

ป.155 (M-114)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 155 มม.
- น้ำหนัก 5,800 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 3.564 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -2 / 63 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 14 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 4 นัด/นาที

ประจำการใน ลาว/เวียดนาม/กัมพูชา

ป.87.6 mm. (Ordnance QF 25 pound)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 87.6 มม.
- น้ำหนัก 1,633 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 2.47 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -5 / 45 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 12.2 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 6-8 นัด/นาที

ประจำการใน พม่า

ป.76 (M-48)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่ภูเขา
- กว้างปากลำกล้อง 76 มม.
- น้ำหนัก 680 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 1.25 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -15 / 45 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 7.8 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 20 – 25 นัด/นาที

ประจำการใน ลาว/พม่า/กัมพูชา

ป.140 mm.(BL 5.5 inch Medium Gun)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 140 มม.
- น้ำหนัก 6,190 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 4.19 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -5 / 45 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 14-16 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 2 นัด/นาที

ประจำการใน พม่า/มาเลเซีย

จรวดหลายลำกล้อง(Type-63)

- ประเภทอาวุธ จรวดหลายลำกล้อง
- กว้างปากลำกล้อง 106.7 มม.
- น้ำหนัก 602 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -
- ระยะยิงไกลสุด 8.05 กม.
- อัตราเร็วในการยิง -

ประจำการใน พม่า/เวียดนาม

ป.ขนาด 57 มม.

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 57 มม.
- น้ำหนัก 1,224 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -5 / 15 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 8.9 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 20 นัด/นาที

ประจำการใน กัมพูชา

ป.122 มม.(M-1938)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 122 มม.
- น้ำหนัก 2,450 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 2.8 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -3 / 63.5 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 11.8 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 5-6 นัด/นาที

ประจำการใน กัมพูชา

จรวดหลายลำกล้อง(BM-13)

- ประเภทอาวุธ จรวดหลายลำกล้องอัตตาจร
- กว้างปากลำกล้อง 140.4 มม.
- น้ำหนัก -
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -
- ระยะยิงไกลสุด 11.8 กม.
- อัตราเร็วในการยิง -

ประจำการใน กัมพูชา

จรวดหลายลำกล้อง (BM-14)

- ประเภทอาวุธ จรวดหลายลำกล้องอัตตาจร
- กว้างปากลำกล้อง -
- น้ำหนัก -
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -
- ระยะยิงไกลสุด 9.8 กม.
- อัตราเร็วในการยิง -

ประจำการใน กัมพูชา/เวียดนาม

จรวดหลายลำกล้อง (Type 81)

- ประเภทอาวุธ จรวดหลายลำกล้องอัตตาจร
- กว้างปากลำกล้อง 122 มม.
- น้ำหนัก -
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -
- ระยะยิงไกลสุด 9.8 กม.
- อัตราเร็วในการยิง -

ประจำการใน กัมพูชา

ป.100 มม.(M-1944)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 100 มม.
- น้ำหนัก 3,650 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -5 / 45 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 20 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 8 – 10 นัด/นาที

ประจำการใน เวียดนาม

ป.105 มม. (M102)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 105 มม.
- น้ำหนัก 1,496 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -4/ 75 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 15.1 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 3 นัด/นาที

ประจำการใน เวียดนาม/มาเลเซีย

ป.122 มม. M1931/37 (A-19)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 122 มม.
- น้ำหนัก 7,117 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 5.4 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -2 / 65 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 20.4 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 3 – 4 นัด/นาที

ประจำการใน เวียดนาม

ป.152 มม.(2S3 Akatsiya)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนามอัตตาจร
- กว้างปากลำกล้อง 152 มม.
- น้ำหนัก 28,000 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -4/ 60 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 24 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 3 - 4 นัด/นาที

ประจำการใน เวียดนาม

ป.175 มม.(M 107)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนามอัตรา
- กว้างปากลำกล้อง 175 มม.
- น้ำหนัก 28,300 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -5 / 65 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 34 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 1 นัด/นาที

ประจำการใน เวียดนาม

จรวดหลายลำกล้อง(BM-21)

- ประเภทอาวุธ จรวดหลายลำกล้องอัตรา
- กว้างปากลำกล้อง 122 มม.
- น้ำหนัก 13,710 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน -
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -
- ระยะยิงไกลสุด 20 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 2 นัด/นาที

ประจำการใน กัมพูชา / เวียดนาม

ป.105 มม.(M-56)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 105 มม.
- น้ำหนัก 1,272 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 1.47 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -7 / 65 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 11.1 กม.
- อัตราเร็วในการยิง -

ประจำการใน มาเลเซีย

ป.155 มม.(G5)

- ประเภทอาวุธ ปืนใหญ่สนาม
- กว้างปากลำกล้อง 155 มม.
- น้ำหนัก 13,750 กก.
- ความยาวลำกล้องปืน 6.975 ม.
- มุมยิง (ต่ำสุด/สูงสุด) -3 / 75 องศา
- ระยะยิงไกลสุด 50 กม.
- อัตราเร็วในการยิง 3 นัด/นาที

ประจำการใน มาเลเซีย

- เอกสารอ้างอิง :
1. เว็บไซต์สารานุกรมเสรี วิกิพีเดีย (www.wikipedia.org)
 2. คู่มือผู้บังคับหมู่ หมวด กองร้อย (ม.)
 3. คู่มือผู้บังคับหน่วยและฝ่ายอำนวยการ ร.ร.เสธ.ทบ.

15. วัตถุระเบิดทางการทหาร และวัตถุระเบิดแสงเครื่อง (IED)

M 14

BLAST MINE, ANTIPERSONNEL

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 3 1/3 ออนซ์
- ดินระเบิดเทตตริล 1 ออนซ์
- การทำงานเมื่อมี นน. กด 20 -35 ปอนด์

TYPE 72

BLAST MINE, ANTIPERSONNEL

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 4.2 ออนซ์
- ดินระเบิด T.N.T 2 ออนซ์
- ดินขยายการระเบิด เทตตริลหรือฟิอี่ทีเอ็น 4 กรัม
- ชนวนไม่มีชื่อ
- การทำงาน น้ำหนักกด 20 – 55 ปอนด์

TYPE 72B

BLAST MINE, ANTIPERSONNEL

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 5. 11 ออนซ์
- วัตถุระเบิด T.N.T. 1.30 ออนซ์
- ชนวนไม่มีชื่อ
- การทำงาน นน. กด 20 -55 ปอนด์ เอียงประมาณ 15 องศา ตัวทุ่นระเบิดลั่นสะเทือน

VAR 40

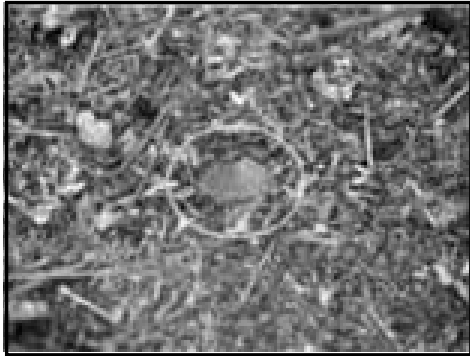
BLAST MINE, ANTIPERSONNEL

คุณลักษณะ

- น้ำหนักทุ่นระเบิด รวมทั้งชนวน 3.9 ออนซ์
- วัตถุระเบิด RDX 1.4 ออนซ์
- การทำงานเมื่อมี นน. กด 27 - 29 ปอนด์

PMN
BLAST MINE, ANTIPERSONNEL

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 1.3 ปอนด์
- วัตถุระเบิด T.N.T 8. 4 ออนซ์
- ชนวน ใช้ดินระเบิดน้ำ และดินขยายการระเบิดเทตทริล 0.35 ออนซ์
- การทำงาน เมื่อมี นน.กต 11- 17.6 ปอนด์

PMD – 6 M
BLAST MINE, ANTIPERSONNEL

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 1.12 ปอนด์ (นน. กล่องไม้ 9 ออนซ์)
- ดินระเบิด T.N.T. 7 ออนซ์
- ขนาดยาว 196 มม. สูง 64 มม. กว้าง 89 มม.
- ชนวน MUV
- การทำงาน นน.กต 2.2 – 22 ปอนด์

TYPE 72B
BLAST MINE, ANTIPERSONNEL

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 15.9 ออนซ์
- วัตถุระเบิด COMP.B 4.1 ออนซ์
- ชนวนในตัว
- การทำงาน นน. กตประมาณ 11 ปอนด์

VAR 40
BLAST MINE, ANTIPERSONNEL

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 3 1/3 ออนซ์
- วัตถุระเบิด T.N.T. 1 ออนซ์ ชนวนในตัว
- การทำงาน นน. กต 20 – 35 ปอนด์

NR - 409
BLAST MINE, ANTIPERSONNEL

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 4.6 ออนซ์
- วัตถุระเบิด TRIAENE 2.8 ออนซ์
- ชนวนใช้เชื้อปะทุชนวนเฉพาะ
- น้ำหนักกดประมาณ 17.6 กก. หรือมากกว่า

MD 82 B
BLAST MINE, ANTIPERSONNEL

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 4.3 ออนซ์
- วัตถุระเบิด T.N.T 1.34 ออนซ์
- ชนวน ในตัว
- การทำงาน เมื่อมี นน.กด ประมาณ 7 – 8 ปอนด์

BLU – 24 B/B
FRAGMENT ANTIPERSONNEL MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 1.35 ปอนด์ (วัตถุระเบิดอากาศ BLU- 24 B/B ของสหรัฐอเมริกา)
- ชนวน MUV
- วัตถุระเบิด OCTOL 4.16 ออนซ์
- การทำงาน แรงดึง 2.2 ปอนด์ หรือมากกว่า
- รัศมีอันตราย 10 เมตร

M 18 A 1
DIRECTIONAL MINE, ANTIPERSONNE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 3. 5 ปอนด์
- วัตถุระเบิด COMP.C 4 1.5 ออนซ์
- ตาบลจุดระเบิด จะต้องอยู่ในที่กำบัง ห่างจากตัวทุ่นระเบิดไปข้างหลัง 16 เมตร ทหารฝ่ายเดียวกันจะต้องอยู่ในที่กำบังห่างจากตัวทุ่นระเบิดด้านข้างและด้านหลัง 100 เมตร
- การเดิน ใช้เส้นต่อเป้าหมายที่ปรากฏข้างหน้าทางลึกในระยะทางตรง 50 เมตร จากทุ่นระเบิดใช้ระยะสูงจากระดับข้อเท้าถึงหัวเข่า

DH – 10
DIRECTIONAL MINE,ANTIPERSONNEL

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 20 ปอนด์
- วัตถุระเบิด T.N.T. ห่อแข็ง
- สะเก็ดลูกปราย ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1/2 นิ้ว ประมาณ 450 ชิ้น
- ชนวนบังคับด้วยเชื้อปะทุไฟฟ้า, ชนวนเสียดสี
- รัศมีอันตราย 50 เมตร

M 16 A 1
BOUNDING MINE, ANTIPERSONNEL

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 8.25 ปอนด์ (ดินระเบิด T.N.T. 1 ปอนด์)
- ขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง 103 มม. สูง 120 มม.
- รัศมีอันตรายหวังผล M 16, M16 A1 27 เมตร
- M 16 A2 30 เมตร
- กระโดดสูง 0.6 – 1.20 เมตร
- ชนวน ผสม M 605
- รัศมีอันตราย ทหารฝ่ายเดียวกัน 183 เมตร

M2A4
BOUNDING ANTIPERSONNEL MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 3 ปอนด์
- วัตถุระเบิด T.N.T. 0.34 ปอนด์
- ชนวนผสม M 6A1
- การทำงาน นน.กต 8 -20 ปอนด์ แรงดึง 3- 10 ปอนด์
- กระโดดสูง 1.80 -2.40 เมตร
- รัศมีหวังผล 9 เมตร สะเก็ดระเบิดเหล็ก

M 25
BLAST MINE, ANTIPERSONNEL

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 23/4 ออนซ์
- วัตถุระเบิด ดินระเบิดโพรง 1/3 ออนซ์
- ชนวนในตัว
- การทำงาน นน. กต 14 -26 ปอนด์

M 26
BOUNDING ANTIPERSONNEL MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 22 ปอนด์ ชนวนในตัวทุ่นระเบิด
- วัตถุระเบิด COMP.B 0.375 ปอนด์
- สะเก็ดระเบิดลูกปราย
- การทำงานแรงดิ่ง 4 – 8 ปอนด์, น้ำหนักกด 14 – 28 ปอนด์
- กระโดดสูง 1.80 เมตร
- รัศมีอันตราย 17 – 20 เมตร

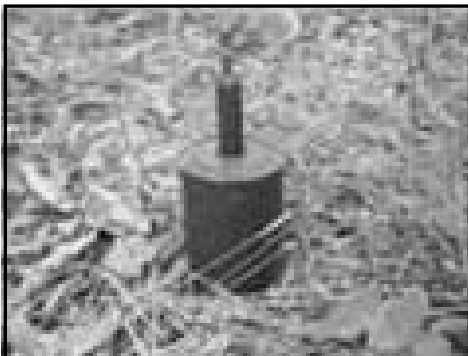
MBV 78 A 2
FRAGMENT ANTIPERSONNEL MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 10 ออนซ์
- วัตถุระเบิด T.N.T. ประมาณ 2.2 ออนซ์
- ชนวน MUV หรือ MYB – 2
- การทำงาน แรงดิ่ง 2.2 ปอนด์ หรือมากกว่า
- รัศมีหวังผล 10 เมตร

MBBSB
FRAGMENT ANTIPERSONNEL MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 1.2 ปอนด์
- วัตถุระเบิด T.N.T. 3.9 ออนซ์
- ชนวน MUV
- สะเก็ด เหล็กเส้นตัดขนาด 1/4 นิ้ว
- การทำงาน แรงดิ่ง 2.2 ปอนด์ หรือมากกว่า
- รัศมีอันตรายหวังผล 10 เมตร

วัตถุระเบิดทางทหาร

TYPE 69
BOUNDING ANTIPERSONNEL MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 3 ปอนด์
- วัตถุระเบิด T.N.T. 3.6 ออนซ์
- เส้นผ่านศูนย์กลาง 61 มม.
- สูง 114 มม.

M 49 A1

คุณลักษณะ

- การลุกไหม้ส่องสว่าง 55 – 70 วินาที
- รัศมีแสงสว่าง 300 เมตร
- การทำงาน ดิ่ง – เลิกดิ่ง

OZM – 3

BOUNDING ANTIPERSONNEL MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 6.6 ปอนด์
- วัตถุระเบิด T.N.T. 2.6 ออนซ์
- ชนวน MUV และชนวนไฟฟ้า ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 76 มม. สูง 130 มม.

OZM – 4

BOUNDING ANTIPERSONNEL MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 11 ปอนด์
- วัตถุระเบิด T.N.T. 6.5 ออนซ์
- ชนวน MUV
- แรงดิ่ง 2.2 ปอนด์ หรือมากกว่า
- กระโดดสูง 0.6 – 0.8 เมตร
- รัศมีอันตรายมากกว่า 15 เมตร

POMZ – 2

FRAGMENT ANTIPERSONNEL MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 4.4 ปอนด์ T.N.T. 2.6 ออนซ์
- ขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง 60 มม. สูง 96 มม.
- ชนวน MUV หรือ UPF
- แรงดิ่ง 2.2 ปอนด์ หรือมากกว่า
- รัศมีอันตราย 20 -25 เมตร
- รัศมีอันตรายหวังผล 20 เมตร
- สะเก็ดระเบิด เหล็ก

POMZ – 2 B
FRAGMENT ANTIPERSONNEL MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 1.02 ปอนด์
- วัตถุระเบิด T.N.T. 2.6 ออนซ์
- ชนวน MUV
- สะเก็ดระเบิด เหล็กเส้นตัด
- การทำงาน แรงดิ่ง 2.2 ปอนด์ หรือมากกว่า
- รัศมีอันตรายหวังผล 10 เมตร

PP – Mi -Sr
BOUNDING ANTIPERSONNEL MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 7.1 ปอนด์ (T.N.T. 12 ออนซ์)
- ชนวน RO -1 หรือ RO -8
- RO -1 แรงดิ่ง 22 ปอนด์
- RO – 8 แรงดิ่ง 10 ปอนด์
- กระโดดสูงประมาณ 1 เมตร
- รัศมีอันตรายมากกว่า 20 เมตร

TM 62 M
ANTI TANK MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 21 ปอนด์
- วัตถุระเบิดแรงสูง 19.4 ปอนด์
- ชนวน MV – 62 ถ่วงเวลาประมาณ 2 นาที
- น้ำหนักกด 375 -1720 ปอนด์
- ไม่มีช่องใส่ชนวนกันเขี่ยอื่น

M 19
ANTI TANK MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 28 ปอนด์
- วัตถุระเบิด COMP.B 21 ปอนด์
- เรือนชนวน M 606
- มีที่ใส่ชนวนกันเขี่ยอื่น 2 แห่ง
- การทำงาน นน.กด 350 – 500 ปอนด์

M 21
ANTI TANK MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 18 ปอนด์
- วัตถุระเบิด COMP.H6 10.5 ปอนด์
- ชนวน M 607
- การทำงาน นน.กต 290 ปอนด์ กดที่แผ่นรับแรงกดรูปวงแหวน หรือต่อเมื่อแกนเหล็กถูกกระทำให้เอียง 20 องศา ด้วยแรง 3.75 ปอนด์

M6A2
ANTI TANK MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 20 ปอนด์
- วัตถุระเบิด T.N.T 12 ปอนด์
- ชนวน M 603
- มีที่ทำงานเชื่อม 2 แห่ง
- การทำงาน นน.กต 300 – 400 ปอนด์

M 15
ANTI TANK MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 30 ปอนด์
- วัตถุระเบิด COMP.B 22 ปอนด์
- ชนวน M 603, M608
- มีที่ใส่ชนวนกันเขี้ยว 2 แห่ง
- การทำงาน 350 – 750 ปอนด์

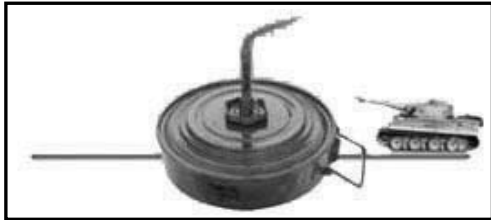
M7A2
ANTI TANK MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 5 ปอนด์
- วัตถุระเบิด เทตตริล 3.5 ปอนด์
- ชนวน M603
- มีที่ใส่ชนวนกันเขี้ยว 1 แห่ง
- การทำงาน นน. กต 140 – 240 ปอนด์

TM 46
ANTI TANK MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 19 ปอนด์
- วัตถุระเบิด T.N.T. 12.6 ปอนด์
- ขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง 300 มม. สูง 105.5 -115.5 มม.
- บางรุ่นมีที่ใส่ชนวนกันเขี่ยอื่น
- ทุ่นระเบิดจะทำงานเมื่อมี นน.กด ประมาณ 400 ปอนด์

TM 57
ANTI TANK MINE

คุณลักษณะ

- น้ำหนัก 19.20 ปอนด์
- วัตถุระเบิด T.N.T. 12.60 ปอนด์
- ชนวน MVZ - 57
- มีช่องใส่ชนวนกันเขี่ยอื่น MUV
- น้ำหนักกดประมาณ 400 ปอนด์

**วัตถุระเบิดแสงเครื่อง
(Improvised Explosive Devices - IED)**

1. วัตถุระเบิดแสงเครื่อง (IED)

วัตถุระเบิดแสงเครื่อง (IED) เป็นการนำเอาวัสดุที่มีอยู่หรือวัสดุที่สามารถจัดหาได้ง่ายมีอยู่ทั่วไป นำมาประดิษฐ์เป็นระเบิดโดยมีความมุ่งหมายเพื่อทำลายชีวิต, ทำลายทรัพย์สิน, ก่อวินาศกรรม หรือเพื่อสร้างสถานการณ์ก่อให้เกิดความไม่สงบโดยผู้ไม่หวังดีหรือผู้ก่อการร้าย ซึ่งปัจจุบันระเบิดแสงเครื่อง ได้ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในทุกภูมิภาคของโลกตัวอย่างของระเบิดแสงเครื่องที่พบเห็นได้บ่อยและใช้กันในปัจจุบัน เช่น รถยนต์ หรือรถบรรทุกระเบิด (Car or Truck Bomb), ไปรษณีย์ระเบิด (Letter and Package Bomb), ระเบิดพลีชีพ (Suicide Bomb), ระเบิดท่อ (Pipe Bomb), กล้องระเบิดหรือ กระเปาะระเบิด เป็นต้น

ปัจจุบันเทคโนโลยีทันสมัยมากขึ้น ทำให้การทำระเบิดแสงเครื่องมีความซับซ้อนมากขึ้น และสามารถควบคุมการทำงานได้จากระยะไกล (Remote Control) ส่งผลให้การเก็บกู้ระเบิดแสงเครื่องเป็นไปด้วยความยุ่งยากและอันตรายมากขึ้น ซึ่งในการเก็บกู้นั้นจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือพิเศษต่าง ๆ เข้าช่วยในการปฏิบัติงานและสิ่งสำคัญที่สุดคือ ต้องอาศัยการข่าวที่ถูกต้องและแม่นยำเพื่อเป็นข้อมูลในการปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัย

2. ระบบการทำงานของวัตถุระเบิดแสงเครื่อง (IED)

วัตถุระเบิดแสงเครื่องสามารถแบ่งประเภทตามลักษณะของระบบการทำงานได้ 3 ระบบ คือ

- **ระบบสารเคมี** เป็นการใส่สารเคมีซึ่งเป็นส่วนผสมของระเบิดผสมกันทำให้เกิดปฏิกิริยากันแล้วเกิดการระเบิดขึ้น ระบบนี้ไม่เป็นที่นิยมมากนักเพราะ ขั้นตอนการประดิษฐ์ยุ่งยากไม่สามารถควบคุมเวลาที่จะทำให้เกิดการระเบิดได้แน่นอน และที่สำคัญ คืออาจจะเป็นอันตรายแก่ผู้ประดิษฐ์

- **ระบบกลไก** เป็นการใช้อุปกรณ์ทางกลต่างๆ เป็นตัวทำให้เกิดการทำงานของระเบิดแสงเครื่อง ระบบนี้ส่วนใหญ่จะต้องอาศัยสิ่งอื่น ๆ มากระทำต่ออุปกรณ์ระเบิด ระเบิดจึงจะเริ่มทำงาน นิยมใช้เพื่อการข่มขู่หรือมุ่งประสงค์ต่อชีวิต หรือทำให้บาดเจ็บล้มตายเฉพาะบุคคล

- **ระบบไฟฟ้า** เป็นการใช้อุปกรณ์ทางไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์มาเป็นตัวทำให้ระเบิดเกิดการ ทำงาน ระเบิดแสงเครื่องแบบนี้เป็นที่นิยมกันมาก เนื่องจากประดิษฐ์ได้ง่ายสามารถกำหนดเวลา, ควบคุมจังหวะการทำงานได้แน่นอนควบคุมการทำงานได้ในระยะไกลและสามารถสร้างความซับซ้อนตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของผู้ประดิษฐ์ได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของผู้ประดิษฐ์

3. การแบ่งประเภทของระเบิดแสงเครื่อง สามารถแบ่งตามวิธีการจุดระเบิดได้เป็น 4 ประเภท

- **จุดระเบิดโดยการกระทำของเหยื่อ (Victim Operated IED)** ใช้โจมตีบุคคล กลุ่มยานพาหนะ ซึ่งอาจถูกหลงเข้าพื้นที่ที่กำหนด หรือสถานที่เกิดเหตุ ฯลฯ มากระทำให้เกิดการจุดระเบิด เช่น ดึง เลิกดึง ปลดย สะดุด กด เลิกกด การเคลื่อนไหว หรือการทำงานของสวิทช์อิเล็กทรอนิกส์แบบต่างๆ ที่ไวต่อเสียง แสง และแสงอินฟราเรด เป็นต้น

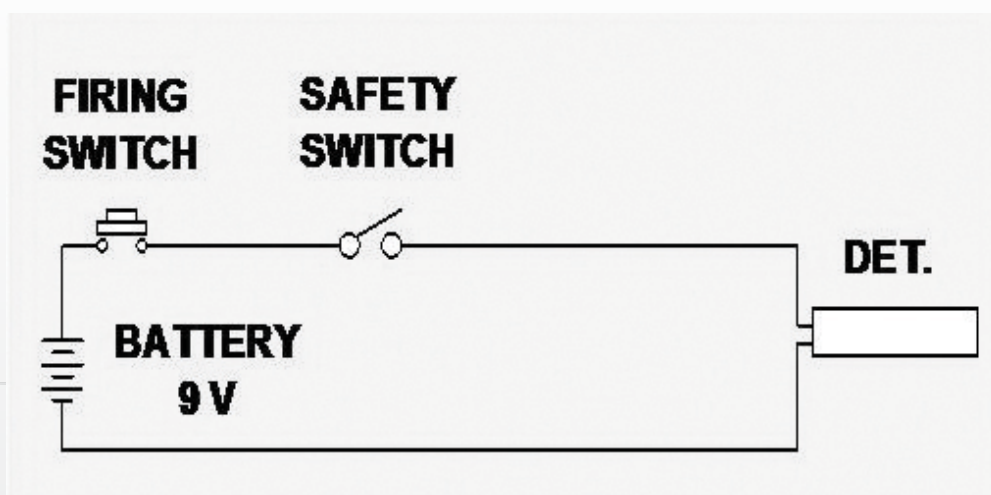
- **จุดระเบิดโดยการบังคับจุด (Commanded IED)** ผู้จุดระเบิดเลือกเวลาได้ตามต้องการ มักใช้กับเป้าหมายที่มีการเคลื่อนไหว หรือมีรูปแบบการปฏิบัติแบบซ้ำ ๆ กัน ประเภทที่นิยมใช้ได้แก่ การจุดระเบิดด้วยสายไฟฟ้า และแบบระยะไกลไร้สายด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิทยุรับ-ส่ง โทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์ไร้สาย วิทยุติดตามตัว อุปกรณ์รีโมทคอนโทรลต่างๆ

- **จุดระเบิดโดยการตั้งเวลา (Time IED)** ใช้อุปกรณ์ตั้งเวลาในการ จุดระเบิดเพื่อให้ผู้จุดมีเวลาหลบหนี หรือโจมตีเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามเวลาหรือมีรูปแบบตายตัว เช่น ใช้ชนวนเวลา นาฬิกา วงจรนับเวลาแบบอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ทางกลที่ตั้งเวลาได้ เป็นต้น

- **ระเบิดรถยนต์ (Vehicle Borne IED)** มักมีวัตถุระเบิดปริมาณมาก สร้างความเสียหายรุนแรง โดยใช้รถยนต์บรรทุกวัตถุระเบิดวิ่งชนหรือจอดใกล้เป้าหมายและทำการจุดได้ทั้งขณะเคลื่อนที่ หรือจอดอยู่กับที่

4. องค์ประกอบของวัตถุระเบิดแสงเครื่อง (IED)

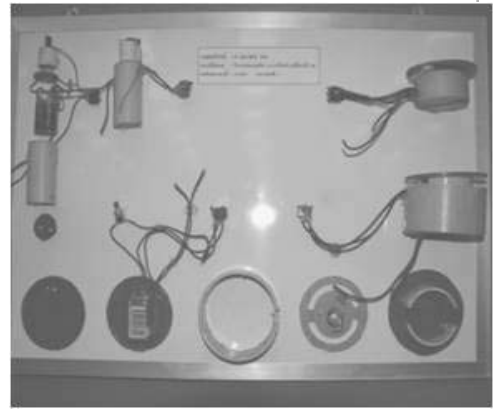
ระเบิดแสงเครื่องที่ฝ่ายตรงข้ามนิยมใช้กันมากเป็นการใช้อุปกรณ์ทางไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์มาเป็นตัวทำให้ระเบิดเกิดการ ทำงาน เนื่องจากประดิษฐ์ได้ง่ายสามารถกำหนดเวลา, ควบคุมจังหวะการทำงานได้แน่นอน ควบคุมการทำงานได้ในระยะไกลและสามารถสร้างความซับซ้อนตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของผู้ประดิษฐ์ได้หลายรูปแบบ ซึ่งมีส่วนประกอบที่สำคัญโดยทั่วไปดังนี้.-

- **แหล่งพลังงาน (แบตเตอรี่)** : มีใช้หลายแบบ แต่ที่พบส่วนมากในพื้นที่ จชต. จะเป็นแบตเตอรี่ ขนาด 6, 9, 12 โวลต์ ทั้งแบบแห้ง และแบบเติมน้ำกลั่น เป็นตัวจ่ายกระแสไฟฟ้าให้ตัวจุดระเบิด (เชื้อปะทุไฟฟ้า) และ วงจรอุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์

• สวิทช์ควบคุมการจุดระเบิด :

เป็นส่วนประกอบที่จะทำให้ระเบิดแสงเครื่องเกิดระเบิดขึ้นตามเวลาที่ต้องการ โดยสวิทช์ดังกล่าวอาจเป็นสวิทช์ทางกล, ทางไฟฟ้าที่ปิด-เปิดด้วยการมือ หรือ ควบคุมจากระยะไกลด้วยโทรศัพท์มือถือ วิทยุบังคับ วิทยุรับส่ง การใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์แบบต่างๆ การใช้สายไฟจุดระเบิดโดยตรง การตั้งเวลาให้ระเบิดที่วางไว้เกิดระเบิดด้วยนาฬิกา วงจรอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ตั้งเวลาทางกล หรือการกระทำโดยเป้าหมายตรง เช่น การยกกด เล็กกด ดึง เล็กดึง ปิด ปิด ขยับหรือเคลื่อนย้าย ฯลฯ

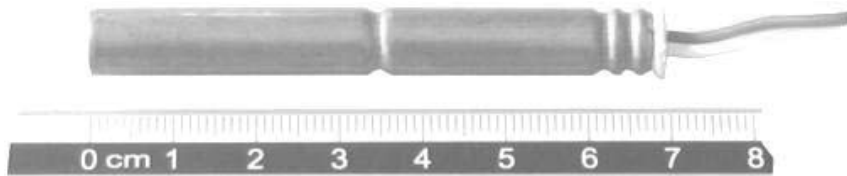

• ตัวจุดระเบิด (เชื้อปะทุ) โดยทั่วไปมี 2 แบบ คือ.-

1) เชื้อปะทุชนวน ใช้เปลวไฟหรือประกายไฟ

ในการจุดหรือนำมาดัดแปลงให้สามารถจุดได้ด้วยไฟฟ้า

2) เชื้อปะทุไฟฟ้า ต้องใช้กระแสไฟฟ้าในการจุดซึ่งมักใช้แบตเตอรี่เป็นแหล่งจ่าย ปลายด้านหนึ่งจะมีสายไฟยื่นออกมาสองเส้นสีของสายไฟมีหลายสีขึ้นอยู่กับโรงงานที่ผลิต

• วัตถุระเบิดสะเก็ดระเบิดและภาชนะบรรจุ วัตถุระเบิดที่ผู้ก่อความไม่สงบนำมาใช้ในการก่อเหตุ แบ่งเป็น 2 ชนิด

1) วัตถุระเบิดแรงต่ำ จุดระเบิดด้วยไฟความร้อน/

ไฟหลอดไฟ ชนวนไส้ไม่ขีด หรือความร้อนจากไฟถ่าน/เปลวไฟ ไม่จำเป็นต้องจุดด้วย เชื้อปะทุ ได้แก่ ดินดำ , ดินกลุ่มคลอเรท (ดินเทา : โปตัสเซียมเปอร์คลอเรท, ดินที่ใช้โปตัสเซียมและโซเดียม เป็นส่วนประกอบหลัก

2) วัตถุระเบิดแรงสูง จุดระเบิดต้องจุดด้วย

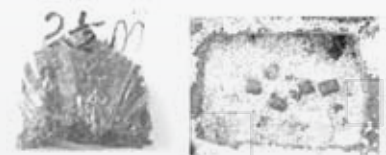
เชื้อปะทุ ได้แก่ ดินระเบิด TNT, ดินระเบิด Comp.C-4, ดินระเบิดไดนาไมต์ (แอมโมเนียมไดนาไมท์, เจลาตินไดนาไมท์), ดินระเบิด Water Gel ดินระเบิดแอมโมเนียมไนเตรทผสมน้ำมัน (ANFO) ฯลฯ

วัตถุระเบิดแสงเครื่อง

• สะเก็ดระเบิด : เป็นส่วนที่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บ เสียหาย

และการสูญเสีย สะเก็ดระเบิดจะเกิดจากตัวภาชนะที่ใช้บรรจุโดยเฉพาะที่ทำจากโลหะ เช่น กล่องโลหะ ถังดับเพลิง รถยนต์ ฯลฯ และเพิ่มเติมโดยการนำเอาชิ้นวัสดุต่างๆ บรรจุรวมกับวัตถุระเบิดเช่น ตะปู เหล็กเส้น ไซรด์ กระทะ ฯลฯ

• ภาชนะบรรจุ : เป็นส่วนที่ใช้ในการบรรจุวัตถุระเบิด

และป้องกันความชื้น โดยชนิดวัสดุ,ขนาดและรูปร่างที่ใช้จะมีความหลากหลาย อาจเป็นกล่อง, หีบห่อบรรจุของใช้ทั่วไปในครัวเรือน จนถึงอุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม หรือประดิษฐ์ดัดแปลงขึ้นเอง ตามความต้องการของผู้ก่อเหตุรุนแรงที่จะก่อให้เกิดผลต่อ เป้าหมายจุดที่วางการซ่อนพราง แต่ที่นิยมนำมาใช้ได้แก่ กล่องโลหะ ถังดับเพลิง ฯลฯ และ เป็นองค์ประกอบที่มีโอกาสสังเกต ตรวจพบได้ง่ายที่สุด

5. บริเวณที่อาจมีวัตถุระเบิดซุกซ่อน/ข้อสังเกตและสิ่งบอกเหตุ

บริเวณและขนาดของวัตถุระเบิดที่ผู้ก่อความไม่สงบลอบวางระเบิดจะขึ้นอยู่กับเป้าหมายที่ต้องการโจมตี และวิธีการควบคุมการจุดระเบิดที่ต้องการ

- อาจซ่อนไว้ใหล่ถนนหรือใต้ผิวถนน
- แขนงบนต้นไม้ เสาไฟ ป้ายบอกทางข้างถนน รั้วกันแนวถนน สะพานลอย คอสะพาน
- ภายใน ข้าง หรือใต้วัสดุหีบห่อต่าง ๆ ซุกซ่อนในบริเวณพื้นที่สาธารณะทั่วไป
- ซ่อนในรถจักรยานยนต์ รถยนต์ รถบรรทุก ซากสัตว์ ร่างคน หรือ รถลาก
- ซ่อนไว้เป็นระเบิดลูกที่ 2 ใกล้กับที่เกิดเหตุหรือ IED ลูกอื่น
- วางไว้เพื่อใช้โจมตีเป้าหมายเจ้าหน้าที่ที่เข้าตรวจสอบที่เกิดเหตุ ในพื้นที่กันเขต จุดตรวจ และ บก.

เหตุการณ์

- อาจวางมากกว่า 1 ลูก เป็นแนวติดต่อกันเพื่อสร้างผลกระทบเป็นลูกโซ่เมื่อลูกหนึ่งลูกใดเกิดระเบิดขึ้น

ข้อสังเกตและสิ่งบอกเหตุของวัตถุต้องสงสัยหรือวัตถุระเบิดแสงเครื่อง

• **การเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิต** ตื่นตัวคอยเฝ้าระวังเมื่อพบว่ามี ความพลุกพล่านของประชาชน และยานพาหนะลดลงผิดปกติ

• **ร่องรอย** สังเกตร่องรอยที่ฝ่ายตรงข้ามทิ้งไว้โดยไม่ตั้งใจ เช่น การปรากฏตัวของฝักแครงเปิดหรือ ส่วนต่าง ๆ ของวัตถุระเบิดแสงเครื่อง ความแตกต่างของสีและความใหม่ของดินที่เพิ่งถูกรบกวน (สีจะเข้มกว่า) หรือ ปูนที่ไม่เข้ากับพื้นที่รอบ ๆ ร่องรอยของดินที่ถูกขุดใหม่ ๆ ,รอยรบกวนวัชพืช และรอยเท้า

• **เครื่องหมายต่าง ๆ** มองหาสิ่งบอกเหตุข้างทางเช่น ยางรถยนต์ กองหิน ดินทราย ผ้าเทปหรือริบบิ้น ที่ใช้บอกตำแหน่ง หรือใช้เป็นจุดอ้างอิงในการเดิน

• **รูปร่าง** เป็นวัตถุหรือสิ่งของของเครื่องใช้ ที่มีลักษณะภายนอกผิดปกติหรือผิดไปจากรูปเดิม เช่น กล่องมีร่องรอยเปราะเปื้อน, กล่องปิดผนึกไม่เรียบร้อยหรือมีรอยผนึกใหม่, มีรอยยับหรือรอยขูดขีดต่าง ๆ หรือมีสีที่ เปลี่ยนแปลงไปจากลักษณะเดิม เป็นต้น

• **ที่อยู่** เป็นวัตถุที่ไม่มีเจ้าของ หรือ หาเจ้าของไม่พบ เป็นวัตถุที่ไม่เคยพบเห็น และควรจะอยู่ในที่อื่นมากกว่าจะอยู่ตรงนั้น เช่น กระเป๋าสตางค์ที่ถูกแขวนไว้ ตามต้นไม้หรือเสาไฟฟ้า เป็นต้น

• **รอยเขียนพ่นสี** พึงระวังถึงสัญลักษณ์ หรือรอยเขียนบนฝาผนัง สิ่งก่อสร้าง ที่อาจเป็นเครื่องหมายแจ้งเตือนคนท้องถิ่น

• **ป้าย** ให้ความสนใจกับป้ายประกาศที่เพิ่งปัก ติดตั้งใหม่ ๆ และอยู่ผิดที่ ซึ่งฝ่ายตรงข้ามอาจใช้เพื่อ แจ้งเตือนคนท้องถิ่นและ สื่อความหมายให้กับฝ่ายเดียวกัน

หลักการสังเกตวัตถุระเบิดแสงเครื่องเบื้องต้น (3 ไม่ 1 ดู)

1. ไม่ เคยเห็น : ไม่ คำนึง
2. ไม่ เป็นของใคร : ไม่ มีเจ้าของ
3. ไม่ ใช้อยู่ : ไม่ ควรอยู่ตรงนั้น
4. ดู ไม่เรียบร้อย : ดู ไม่ปกติ

6. เทคนิคการลาดตระเวน

กฎสำคัญในการเพิ่มโอกาสการมีชีวิตรอดในระหว่างการปฏิบัติการในพื้นที่ จตต. คือ

1) พบ.หน่วย จะต้องแก้ปัญหา ณ จุดวิกฤตที่หน่วยของตนกำลังเผชิญอยู่ได้ อย่างทันท่วงที สามารถตอบโต้ผู้ก่อความไม่สงบได้ด้วยการยิงเร็วและปฏิบัติการเร็ว

2) นำเทคนิคการลาดตระเวนในระบบคู่มือดีประกอบการสังเกตสิ่งผิดปกติมาเป็นแนวทางการปฏิบัติโดยเคร่งครัด กล่าวคือต้องมีกำลังส่วนหนึ่งปฏิบัติและอีกส่วนหนึ่งทำการระวังป้องกัน เมื่อมีเหตุการณ์สามารถเป็นฐานยิงและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้

3) ผบ.หน่วยต้องไม่ละเลยการวิเคราะห์ภูมิประเทศและข้าศึก ต้องรู้เขา รู้เรา เข้าใจภูมิประเทศทุกครั้งก่อนออกปฏิบัติการ

สิ่งที่ต้องปฏิบัติก่อนการปฏิบัติการ

- เมื่อมีเหตุการณ์หรือได้รับมอบภารกิจ ผบ.หน่วยทุกระดับชั้นต้องปฏิบัติตาม ขั้นตอนระเบียบการนำหน่วยทุกครั้ง โดยเฉพาะการวิเคราะห์ภารกิจที่ต้องพิจารณาถึงปัจจัยภูมิประเทศและการปฏิบัติของผู้ก่อความไม่สงบ แล้วนำไปสู่การวางแผนปฏิบัติของหน่วยที่รัดกุม

- ผู้ก่อความไม่สงบเลือกใช้ภูมิประเทศที่ได้เปรียบกระทำต่อฝ่ายเรา ดังนั้นควรทำการ ลว. พื้นที่ปฏิบัติการก่อน เพื่อศึกษาภูมิประเทศ จุดล่อแหลมหรือพื้นที่อันตราย

- ก่อนการปฏิบัติการทุกครั้ง ต้องมีการซักซ้อมแผนการปฏิบัติ และแผนเผชิญเหตุที่วางไว้ด้วย

- ต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนการปฏิบัติเสมอ ๆ เพื่อป้องกันฝ่ายตรงข้ามเฝ้าตรวจและติดตาม

- ฝึกให้กำลังพลทุกคนภายในหน่วยมีนิสัยรักการสังเกตโดยทำการฝึกทบทวนเรื่องการสังเกตและตรวจการณ์ IED ภายในฐานที่ตั้งของตนเองเป็นประจำ

- ทหารทุกคนต้องทำการสังเกตและตื่นตัวกับสิ่งบอกเหตุต่างๆ ที่ตรวจการณ์พบ และรีบรายงาน ผบ.หน่วยทันที เพื่อนำมาวิเคราะห์และประเมินการปฏิบัติของผู้ก่อความไม่สงบ

- ชุดลาดตระเวนต้องดำรงการติดต่อซึ่งกันและกันภายในหมู่ของตนได้ตลอดเวลาโดยแต่ละคนจะต้องตรวจการณ์เห็นคู่มือดีของตน และหน.ชุดยิง สามารถส่งทัศนสัญญาณต่อไปยัง ผบ. หมู่ได้

- ขณะเคลื่อนที่หากตรวจพบสิ่งผิดปกติ เช่น สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่ทำขึ้นใหม่ ต้องทำการตรวจสอบก่อนการเคลื่อนที่ผ่านโดยการหยุดหน่วยห่างจากจุดที่ตรวจพบประมาณ 80-100 ม. ตรวจความปลอดภัยจุดที่อยู่ด้วยวิธี 5-15-25 แล้วจึงส่งชุดลาดตระเวนนำออกพิสูจน์ทราบเพื่อหาสายไฟจุดระเบิด ห่างจากเส้นทางทั้งสองด้าน ด้านละ 20-50 ม.

- เมื่อถูกซุ่มโจมตีต้องทำการยิงโต้ตอบทันทีและรีบเข้าที่กำบัง ส่วนที่ไม่ปะทะโดยตรงทำการยิงคุ้มครองให้กับส่วนที่ถูกโจมตี ด้วยการยิงกดไปยังทิศทางข้าศึก หากไม่ทราบ แน่ชัดว่าข้าศึกอยู่ที่ใด ให้ทำการยิงคุ้มครองซ้ายขวาให้กับส่วนที่ถูกโจมตีเป็นระยะ เพื่อป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามเข้ามายิงซ้ำหรือแย่งชิงยุทธประโยชน์ได้

☐ การสังเกตและตรวจสอบจุดที่อยู่ของตนเองให้ปลอดภัยจากระเบิดแสวงเครื่อง ด้วยวิธี 5 - 15 - 25

****เริ่มตรวจจุดที่อยู่ของตนเองในรัศมี 5 ม. โดยรอบ แล้วขยายระยะออกไปเป็น 15 ม. และ 25 ม. ตามภาพ**

7. การปฏิบัติเมื่อตรวจพบวัตถุระเบิดแสวงเครื่องหรือวัตถุต้องสงสัย

เมื่อตรวจพบวัตถุระเบิดแสวงเครื่องหรือวัตถุต้องสงสัยให้แจ้งหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการเก็บกู้ทำลายวัตถุระเบิดโดยตรง ห้ามดำเนินการเก็บกู้ รื้อถอน โดยเด็ดขาด การเก็บกู้ รื้อถอน ทำลาย วัตถุระเบิดโดยผู้ที่ไม่มีความรู้โดยตรง ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติโดยประมาท นอกจากจะเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตแล้ว อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิกำลังพลที่ได้รับ รวมทั้งลดความน่าเชื่อถือของประชาชนในพื้นที่ และทำให้บรรลุผลตามความต้องการของฝ่ายตรงข้าม เว้นได้รับการอนุมัติจาก บก.หน่วยเหนือให้ดำเนินรื้อถอน ทำลายได้แต่ต้องจำกัดเฉพาะการปฏิบัติในระยะใกล้เท่านั้นและคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นลำดับแรก

การปฏิบัติตามมาตรการขั้นต้น (4 C)

เมื่อตรวจพบวัตถุระเบิดแสงเครื่องหรือวัตถุต้องสงสัยต้องปฏิบัติตามมาตรการดังนี้

- **การยืนยันและอพยพ (CLEAR)** อพยพทุกคนออกจากพื้นที่ กำหนดตำแหน่งที่อยู่ตนเองและสังเกต

ทิศทางและระยะถึงวัตถุต้องสงสัย เคลื่อนที่ออกให้ห่างระยะ 300 เมตร จากจุดที่พบวัตถุต้องสงสัยการตัดสินใจว่าขนาดพื้นที่ที่ต้องอพยพคนออกควรมีขนาดเท่าใด ผบ.ชวบนยานยนต์ หรือ หน่วยลาดตระเวน ณ ที่เกิดเหตุควรต้องนำปัจจัย METT-TC มาใช้ประกอบการพิจารณา การระเบิดอาจเกิดขึ้นถ้าอุปกรณ์ระเบิดพร้อมทำงานก่อนตรวจพบ จึงควรใช้ประโยชน์จากสิ่งกำบังแข็งแรงและต้องไม่มีคนอยู่ในแนวเส้นตรงจากพื้นที่ต้องสงสัยกับตำแหน่งที่อยู่ในที่โล่ง

- **ตรวจสอบ (CHECK)** ทุกคนต้องตรวจสอบพื้นที่รอบ ๆ ตนเอง เพื่อตรวจสอบว่ามีระเบิดลูกที่ 2 หรืออื่นๆ อีกหรือไม่ โดยใช้เทคนิคการตรวจ 5-15-25 เมตร กวาดสายตารอบตัวจากจุดที่อยู่ โดยการมองหาวัตถุที่เป็นวัสดุและอุปกรณ์ส่วนประกอบของวัตถุระเบิดแสงเครื่อง (ฝักกระเบิด เครื่องรับ-ส่ง วิทยุ โทรศัพท์ เสืออากาศ อื่นๆ) ที่จะนำไปสู่การพบระเบิดที่ล่อมหน่วย วัตถุต้องสงสัยใดๆ ที่พบต้องรายงานให้ ผบ.ชวบนยานยนต์ หรือ หน่วยลาดตระเวนทราบทันที และทำเครื่องหมายตรงบริเวณนั้นตามที่หน่วยกำหนด และทำการปรับแนวการกันเขตเพื่อให้พื้นที่ปลอดภัยและดำเนินการตรวจ 5-15-25 เมตร ต่อไป

- **การกันเขต (CORDON)** พื้นที่ที่กำหนดเป็นพื้นที่อันตรายจะต้องทำการปิดกั้นโดยการจัดตั้ง บก. ควบคุมเหตุการณ์ (ICP) สำหรับหน่วยงานอื่นที่จะตามมา วัตถุประสงค์ในการกันเขตคือป้องกันผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าไปในพื้นที่ (เพื่อความปลอดภัยของตนเองและเจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติงาน) เพื่อรักษาสภาพในการใช้ขยายผล และก่อให้เกิดความปลอดภัยจากภายนอกและป้องกันการจู่โจมแบบบังคับจุด ขณะอพยพคนออกจากพื้นที่ ลองสัมผัสตรวจคนเพื่อป้องกันปรามคนร้ายที่อาจแฝงตัวอยู่ในระยะจู่โจมเปิด กำลังพลที่มีอยู่ต้องวางกำลังควบคุมขอบเขตจนกว่ากำลังเพิ่มเติมจะมาถึง

- **การควบคุม (CONTROL)** พื้นที่ในที่กันเขตจะต้องควบคุมให้เข้าได้เฉพาะผู้ได้รับอนุญาตเข้าได้เท่านั้น จราจรทางพลเรือนทั้งหมดจะต้องหักเหให้มุ่งออกห่างพื้นที่ดังกล่าว ฝ้าตรวจให้แน่ใจว่าจะไม่มีการรบกวนใดๆ ต่อวัตถุต้องสงสัย ด้วยสายตา กล้องส่องทางไกล วิทยุรายงานหากมีผู้เข้าใกล้วัตถุต้องสงสัยตาม รปจ. พื้นที่ปิดจะต้องได้รับการรักษาความปลอดภัยจนกว่าเจ้าหน้าที่ทำลาย (EOD) จะให้สัญญาณว่าปลอดภัย เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องตื่นตัวและคอยมองตรวจหาคนจู่โจมที่แฝงตัวบริเวณใกล้ๆ

8. การทำลายวัตถุต้องสงสัยหรือระเบิดแสงเครื่อง (IED) จากระยะไกล

การทำลายวัตถุต้องสงสัยหรือระเบิดแสงเครื่อง (IED) จากระยะไกล ที่จะกล่าวนี้เป็นวิธีที่ช่วยเพิ่มพูนขีดความสามารถทางด้านการต่อต้านระเบิดแสงเครื่องด้วยการยิงทำลายจากระยะไกลให้กับหน่วยที่ปฏิบัติการทางด้านยุทธวิธีในพื้นที่ จขต.สำเร็จได้และปลอดภัยจากระเบิดแสงเครื่อง (IED)

จากเหตุการณ์การก่อความไม่สงบที่เกิดขึ้นใน จขต.ของไทย ผู้ก่อความไม่สงบมักใช้วิธีวางวัตถุต้องสงสัยไว้ในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น

- 1) วางไว้เพื่อรบกวนการติดตามของ จนท. เพื่อเพิ่มเวลาในการหลบหนีหลังจากที่ได้ก่อเหตุขึ้นแล้ว
- 2) การวางวัตถุต้องสงสัยไว้อย่างเปิดเผย เพื่อลวงให้ จนท. เข้าไปพิสูจน์ทราบ แล้วจึงทำการกดชนวนระเบิดจริงที่ได้แอบติดตั้งไว้แล้วใกล้ ๆ วัตถุต้องสงสัยนั้น เพื่อสังหาร จนท.
- 3) ทั้งวัตถุต้องสงสัยที่ประดิษฐ์ขึ้นให้มีลักษณะที่ดูแล้วไม่น่าจะเป็นอันตราย หรือดูเหมือนว่าเป็นวัตถุที่เจ้าของวางลืมทิ้งไว้ เมื่อ จนท. ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ไปทำการหยิบ,ยก,เคลื่อนย้ายก็จะเกิดการระเบิดขึ้นทันที และได้สร้างความเสียหายแก่ชีวิต จนท. ฝ่ายเรามาแล้วเป็นจำนวนมาก

การทำลายวัตถุต้องสงสัยหรือระเบิดแสงเครื่อง (IED) จากระยะไกล แบ่งได้ 3 วิธีดังนี้

ก. การใช้ปืนยิงน้ำแรงดันสูงแบบแสงเครื่อง ชนิด BOTTLE-BOMB

ความมุ่งหมายการใช้

- 1) ใช้พิสูจน์ทราบวัตถุต้องสงสัย (เปิดหีบห่อและทำลาย IED ที่บรรจุในภาชนะที่ประเภท กล้องกระดาศ พลาสติก หรือถังไม้ เป็นต้น)
- 2) มีขีดความสามารถในการทำลาย IED ได้โดยทำให้ส่วนประกอบของระเบิดแสงเครื่องแยกกระจายออกจากกัน และส่วนของวงจร IED เกิดการชำรุดเสียหาย หรืออาจทำให้ดินระเบิดแตกกระจาย และเชื้อปะทุหลุดออกจากแท่งดินระเบิดเป็นการลดอำนาจการระเบิดได้ (เกิดการระเบิดเฉพาะเชื้อปะทุ)

ข. การใช้ปืนยิงน้ำแรงดันสูงแบบแสงเครื่อง ชนิด Blow-Charge

ความมุ่งหมายการใช้

1. เปิด-ทำลาย IED ที่อยู่ภายในภาชนะที่มีความแข็งแรง เช่น กล้องเหล็ก รถยนต์ ฯลฯ
2. ทำลายระเบิดแสงเครื่อง ด้วยแรง JET จากน้ำที่พุ่งเข้าเจาะทำลายวงจรการจุดระเบิด และทำให้ส่วนประกอบของระเบิดแสงเครื่องแยกกระจายออกจากกันจนไม่สามารถระเบิดได้
3. สามารถเลือกทำลายเป้าหมายเป็นจุดได้ (รัศมีวงกว้างของ JET ขึ้นกับขนาด ของภาชนะที่ใช้ทำ และระยะห่างระหว่างฐานกรวยกับเป้าหมาย)

ค. การยิงทำลายวัตถุต้องสงสัยหรือ IED ด้วยอาวุธปืน

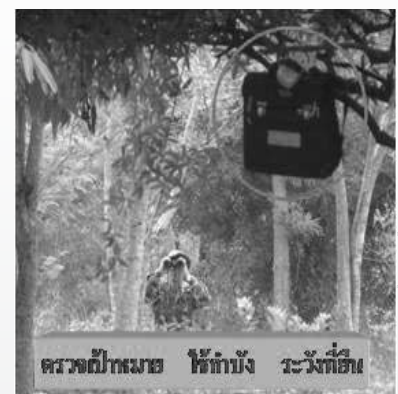
ในการใช้ปืนยิงวัตถุระเบิดนี้ ถือเป็นวิธีทำลายวัตถุระเบิดวิธีหนึ่ง ที่ช่วยลดอันตรายและทำให้ทราบวัตถุต้องสงสัยนั้นเป็นวัตถุระเบิดหรือไม่ เพื่อหน่วยสามารถดำเนินการต่อไปได้ และผู้เขียนขอเน้นย้ำว่า

“การยิงวัตถุต้องสงสัยหรือระเบิดแสงเครื่อง (IED) จะกระทำก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นเร่งด่วนเท่านั้น และห้ามใช้วิธีนี้ในเขตเมืองหรือชุมชน” โดยเริ่มดำเนินการดังนี้

- 1) ทำการตรวจสอบวัตถุต้องสงสัย ด้วยกล้องส่องสองตา ก่อนทำการยิงเพื่อหาตำแหน่งที่ดีที่สุด เช่น ตรงบริเวณที่คาดว่าเป็นสวิทช์จุดระเบิด หรือถ้าไม่ทราบทำการยิงบริเวณกึ่งกลาง เป้าหมาย
- 2) ระยะที่ทำการยิงจะขึ้นอยู่กับขนาดของวัตถุต้องสงสัยที่พบ
 - วัตถุขนาดเล็ก ยิงในระยะ 25 เมตร หลังที่กำบัง
 - วัตถุขนาดใหญ่ ยิงในระยะ 50 เมตร หลังที่กำบัง

ข้อควรระวัง : ผู้ควบคุมการจุดระเบิด จะต้องอยู่ในรัศมีของวิทยุ รับ-ส่ง และจะแฝงตัวหรือปะปนอยู่ในบริเวณที่สามารถตรวจการณ์เห็นเป้าหมาย และตำแหน่งได้ชัดเจน ให้ทำการ กันเขต / ค้นหา จนมั่นใจว่าไม่มีผู้ที่มีพฤติกรรมดังกล่าวแล้ว จึงเข้าพื้นที่ปฏิบัติงาน

: ใช้การสังเกตเพื่อพิสูจน์ทราบด้วยสายตาและเครื่องมือช่วยตรวจการณ์จากระยะที่ปลอดภัยและมีที่กำบัง

: ให้ระลึกอยู่เสมอว่า อาจมีระเบิดลูกที่สองอยู่ในบริเวณนั้นด้วยเสมอ

การยิง : โดยทำการยิงด้วย ปืนลูกซอง/ ปลย. เอ็ม 16 A1-A2 / ปลย. 11 / ปืนซุ่มยิง / ปก.38 หรือ ปก. เอ็ม.60 (บรรจุทีละนัด) ต้องคำนึงถึงทิศทางกรยิงด้วยว่าวิถีกระสุนที่ทำการยิงออกไปนั้นจะส่งผลกระทบและสร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนใกล้เคียงหรือไม่

ในกรณีที่ทำกรยิงแล้วพบว่าวัตถุต้องสงสัยนั้นเป็นระเบิดแสงเครื่อง และมีความจำเป็นต้องเคลื่อนที่ผ่านไป โดยที่ท่านยังไม่แน่ใจว่าปลอดภัยแล้วหรือไม่ ให้ทำการสังเกตและตรวจสอบให้ชัดเจนด้วยกล้องส่องสองตา เพื่อหาตัว

จุดระเบิดแล้วทำการยิงให้เกิดความเสียหายหรือถูกทำลายเสียก่อน (อย่าลืมทำการตรวจสอบพื้นที่ใกล้เคียงด้วยว่ามีระเบิดลูกที่สองอีกหรือไม่)แล้วแจ้งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นหรือพนักงานสอบสวนมาดำเนินการต่อก่อนที่จะเคลื่อนที่ผ่านไป

หมายเหตุ

1. ใช้ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนซึ่งไม่สามารถใช้กำลังของหน่วย EOD และได้รับอนุมัติจากผู้บริหารเหตุการณ์แล้วเท่านั้น
2. ห้ามทำการยิงวัตถุต้องสงสัยในเขตเมืองหรือชุมชน หากมีความจำเป็นต้องทำให้ปืนลูกซองของท่าน และต้องแน่ใจว่าไม่มีคนอยู่ในทิศทางการยิง
3. ผู้ที่จะทำการยิงต้องมีขีดความสามารถในการยิงปืนระดับพลแม่นปืน
4. กรณีเป็นกล่องที่ไม่สามารถตรวจการณ์เห็นตัวจุดได้ ให้ทำการยิงตรงบริเวณกึ่งกลางของวัตถุนั้น เพื่อให้ระเบิดแสงเครื่องแตกออกจนเห็นสิ่งที่บรรจุอยู่ภายใน เนื่องจากใน จชต. ใช้แอมโมเนียมไนเตรทเป็นดินระเบิดหลัก เมื่อโดนยิงจะไหลหรือแตกกระจายออกมาให้เห็นได้โดยง่าย

เอกสารอ้างอิง : คู่มือว่าด้วยการต่อต้านวัตถุระเบิดแสงเครื่อง พ.ศ. 2554

16. กฎการใช้กำลัง (Rules of Engagement)

กฎการใช้กำลัง คือ คำสั่งที่ออกโดยผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งอธิบายถึงขอบเขตที่ทหารหรือหน่วยทหาร รวมทั้งกำลังที่อยู่ในความควบคุมของทหาร อาจใช้กำลังในการป้องกันตนเอง หรือเพื่อบรรลุภารกิจ

1. กล่าวทั่วไป กฎการใช้กำลังเฉพาะในการปฏิบัติการทางบก จะเป็นแนวทางการปฏิบัติการใช้กำลังทหารที่อยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายทั้งภายในประเทศและกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องให้ผู้บังคับบัญชาในทุกระดับชั้น ทุกพื้นที่ปฏิบัติการ สามารถตัดสินใจการใช้กำลังได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม กับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน และสอดคล้องกับระดับความรุนแรงของสถานการณ์ โดยไม่เป็นการจำกัดเสรีในการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้กำลังมากเกินไป จนทำให้เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการที่ได้รับ อย่างไรก็ตาม ผบ.หน่วยทหารทุกระดับยังคงมีความรับผิดชอบในการกำหนดรายละเอียดแนวทางการปฏิบัติการใช้กำลังทางทหารเป็นมาตรการเสริมของหน่วยได้ตามความจำเป็นอย่างสอดคล้อง และเหมาะสมเพื่อให้บรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

2. หลักการทั่วไป

1) การป้องกันตนเอง

หน่วยทหารทุกระดับมีสิทธิในการใช้กำลังในการป้องกันตนเองในทุกกรณี ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของสถานการณ์ ซึ่งเป็นการป้องกัน จากการโจมตีหรือการคุกคามที่เป็นอันตรายใกล้จะถึง

2) การใช้กำลังเท่าที่จำเป็นและได้สัดส่วนกับภัยคุกคาม

(1) หากสถานการณ์เอื้ออำนวย ควรหลีกเลี่ยงการใช้กำลัง โดยผู้บังคับบัญชา อาจพิจารณาใช้การปฏิบัติในลักษณะอื่นๆ ที่ไม่มีการใช้อาวุธโดยตรงได้ นอกจากนี้ก่อนที่จะใช้กำลังทหารควรจะปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนในลักษณะจากเบาไปหาหนักเพื่อให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลล้มเลิกเจตนาในการคุกคาม ดังนี้

- การเจรจาต่อรองกับฝ่ายตรงข้ามหรือกลุ่มอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- การใช้กำลังที่ไม่ติดอาวุธ เช่น การเตือนด้วยวาจา
- การติดอาวุธเพื่อแสดงกำลังให้ฝ่ายตรงข้ามเห็น
- ยิงเตือน/ทีละนัด ไปในทิศทางที่ปลอดภัย เช่น ยิงขึ้นฟ้า
- การใช้อาวุธ ในกรณีที่ได้นำทุกมาตรการข้างต้นมาใช้จนครบถ้วนแล้วแต่ไม่ประสบความสำเร็จ

สำเร็จให้ใช้อาวุธได้ แต่การตัดสินใจในการยิงต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว เว้นแต่ในกรณีไม่มีเวลา และสถานการณ์กระชั้นชิด ไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้มาตรการต่าง ๆ ประกอบกับภัยได้มาถึงตัวแล้ว

(2) การใช้กำลังต้องมีขอบเขต ได้สัดส่วนกับการคุกคาม และให้พึงระวังความเสียหายข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นด้วย

3) ข้อห้าม/ข้อควรระวัง :

- (1) ห้ามใช้ทุ่นระเบิด/กับระเบิดสังหารบุคคล อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง (Weapons of Mass Destructions; WMD) ได้แก่ อาวุธนิวเคลียร์, อาวุธชีวภาพ, อาวุธเคมี และเครื่องส่ง (นชค.) เว้นสารควบคุมการจราจร
- (2) ห้ามใช้ระเบิดเพื่อจุดประสงค์อื่นนอกจากที่ได้รับอนุญาตไว้ เช่น ชุตทำลายล้างทุ่นระเบิด
- (3) ห้ามปล้นสะดม ทำลายทรัพย์สิน สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภคของพลเรือน ซึ่งไม่ได้เป็นเป้าหมายทางทหาร พยายามหลีกเลี่ยงความเสียหายข้างเคียง
- (4) ห้ามการลงโทษโดยเป็นกลุ่มหรือการกระทำในลักษณะการแก้แค้น
- (5) ห้ามใช้อาวุธโดยไม่ได้แยกแยะกลุ่มบุคคลหรือพิสูจน์ฝ่าย
- (6) การใช้ลูกระเบิดขว้างจะกระทำต่อเมื่อมีความจำเป็นเร่งด่วนในการป้องกันตนเองหรือบุคคลอื่น และไม่มีหนทางอื่นที่ดีกว่า
- (7) การจับกุม/ตรวจค้น จะต้องไม่ให้เกิดความอับอายกับผู้ถูกจับกุม หรือผู้ถูกกระทำ
- (8) การปฏิบัติการทางทหารในทุกกรณีต้องเคารพขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น
- (9) ห้ามมิให้สิทธิพิเศษแก่กลุ่มบุคคล เชื้อชาติ ศาสนาใด เป็นการเฉพาะ (ไม่เลือกปฏิบัติ)
- (10) กำลังพลทุกนายต้องประพฤติตนอยู่ในแบบธรรมเนียมของทหารอย่างเคร่งครัด
- (11) การฝ่าฝืนละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎการใช้กำลัง นอกจากจะทำให้เสียผลต่อเกียรติภูมิของประเทศไทยและกองทัพไทยแล้ว ยังเป็นการบ่อนทำลายภารกิจที่ได้รับมอบ และอาจจะต้องรับผิดชอบทางอาญา หรือทางวินัย

กฎการใช้กำลังในการป้องกันประเทศ

เป็นการดำเนินการตั้งแต่ยามปกติ ในการสถาปนาความมั่นคงตามแนวชายแดน ทั้งนี้ ในการดำเนินการให้ผสมผสาน อำนาจกำลังรบและมาตรการทั้งปวง ตลอดจนยึดถือหลักการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านเป็นลำดับแรก โดยการใช้กำลังจะต้องสอดคล้องกับสถานการณ์และพื้นที่ปฏิบัติการ

1. หลักปฏิบัติการใช้กำลัง

1) หลักพื้นฐาน

- (1) ห้ามละเมิดกฎการใช้กำลัง
- (2) ให้ใช้กำลังเฉพาะต่อข้าศึก โจมตีเฉพาะเป้าหมายทางทหารเท่านั้น หลีกเลี่ยงความสูญเสียข้างเคียงต่อพลเรือน และทรัพย์สินของพลเรือนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารของฝ่ายตรงข้าม ห้ามโจมตีทำลายสถานพยาบาล ยานพาหนะ สิ่งสนับสนุนทางการแพทย์รวมถึงบุคลากรทางการแพทย์, ห้ามโจมตีทำลายทรัพย์สินที่ได้รับการคุ้มครองทางวัฒนธรรม, ห้ามโจมตีทำลายสาธารณูปโภคที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนพลเรือน, ห้ามโจมตีทำลายสถานที่ที่บรรจุพลังงานอันตราย

(3) เพลย์ศึกต้องได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรม ห้ามทำร้ายข้าศึกซึ่งไม่สามารถทำการรบได้อีก หรือผู้ซึ่งยอมจำนนให้ปลดอาวุธและส่งตัวไปยังหน่วยเหนือเพื่อดำเนินการซักถามต่อไป, ห้ามจับเป็นตัวประกัน

- (4) ให้การดูแลผู้บาดเจ็บ และผู้ป่วยไขไม่ว่าจะเป็นของฝ่ายเราหรือฝ่ายตรงข้าม

2) การใช้กำลัง (การจับกุมและตรวจค้น)

(1) ในเขตพื้นที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารมีอำนาจเต็มที่ในการตรวจค้นบุคคล ยานพาหนะ เคหสถาน รวมถึงสิ่งของต่างๆ และสามารถกักผู้ต้องสงสัย เพื่อสอบถามหรือเพื่อความจำเป็นทางทหารได้ แต่ต้องไม่เกิน 7 วัน

(2) ในเขตพื้นที่ที่ไม่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึก เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารสามารถกระทำได้ในกรณีปฏิบัติการกิจสนับสนุนเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจในฐานะผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน หรือในกรณีใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

2. แนวทางการใช้อาวุธตามแนวชายแดนของกองทัพบก

1) เมื่อปรากฏแน่ชัดว่า กำลังทหารหรืออาวุธยุทโธปกรณ์ของฝ่ายตรงข้ามล่วงล้ำเขตแดนไทย และการล่วงล้ำนั้นจะก่อให้เกิดความเสียหาย และเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ หรือหน่วยทหารของฝ่ายเรา หรือเมื่อมีการปะทะเกิดขึ้นแล้ว ให้ฝ่ายเราใช้อาวุธเพื่อขัดขวางและสกัดกั้นการล่วงล้ำเข้ามาของฝ่ายตรงข้ามได้ทันที

2) หากหน่วยทหารหรือราษฎรถูกโจมตีด้วยอาวุธหรืออาวุธยิงจากอากาศยานของฝ่ายตรงข้ามจากนอกเขตแดนประเทศ และจะเป็นผลเสียหายของฝ่ายเรา ให้ดำเนินการใช้อาวุธตอบโต้ได้ในลักษณะที่ข่มการยิงของฝ่ายตรงข้าม โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับหน่วยทหาร

3) การสนับสนุนจากกำลังทางอากาศ

3.1) ห้ามอากาศยานบินล่วงล้ำหรือปฏิบัติการในเขตพม่า ลาว กัมพูชา มาเลเซีย นอกจากจะได้รับอนุมัติเป็นพิเศษ

3.2) ให้นักบิน ทบ. ที่ปฏิบัติการต่อเป้าหมายที่อยู่ในระยะ 5 กิโลเมตร จากเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างประเทศ มีแผนที่มาตราส่วน 1 : 50,000 บริเวณ พื้นที่ปฏิบัติการติดตัวไปด้วย

3.3) การขอใช้เครื่องบินโจมตีเป้าหมายในระยะ 5 กิโลเมตร จากเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างประเทศ ให้มีผู้ควบคุมอากาศยานหน้าในอากาศหรือผู้ชี้เป้าหมายของหน่วยทหารภาคพื้นปฏิบัติการร่วมในการชี้เป้าหมายให้เครื่องบินด้วย

3.4) การโจมตีเป้าหมายนอกประเทศ

3.4.1) เมื่อมีการปะทะเกิดขึ้น หน่วยที่ปะทะสามารถร้องขอการสนับสนุนทางอากาศโดยใกล้ชิดได้ และให้ ทอ. ให้การสนับสนุนตามคำขออย่างรวดเร็วที่สุด ทั้งนี้ให้หน่วยที่ปะทะส่งคำขอต่อหน่วยควบคุมทางอากาศยุทธวิธีของ ทอ. ในพื้นที่

3.4.2) เมื่อถูกโจมตีด้วยฝ่ายอาวุธยิงของฝ่ายตรงข้ามเกินขีดความสามารถของหน่วยกำลังภาคพื้นของฝ่ายเราที่จะดำเนินการตอบโต้ได้ หรือถูกโจมตีด้วยกำลังของฝ่ายตรงข้าม ให้หน่วยที่ถูกโจมตีร้องขอการสนับสนุนการโจมตีทางอากาศ โดยให้ส่งคำขอไปยังหน่วย ทอ. ตามข่ายการสื่อสารระบบควบคุมทางอากาศยุทธวิธี พร้อมทั้งส่งคำขอผ่านสายการบังคับบัญชาจนถึง มทก. ทั้งนี้ให้ มทก. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติเป้าหมายแล้วส่งคำอนุมัติเป้าหมายนั้นถึง ศสอ. หรือ ชสอ.

3.4.3) เมื่อจำเป็นต้องทำการโจมตีทางอากาศต่ออาวุธยิงหรือที่ตั้งของฝ่ายตรงข้ามที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายโดยตรงต่อฝ่ายเราให้หน่วยภาคพื้นร้องขอการสนับสนุนโดยส่งคำขอการโจมตีโดยข่ายการสื่อสารหน่วยภาคพื้นตามสายการบังคับบัญชา จนถึง ผบ.ทบ. เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติเป้าหมาย ขณะเดียวกันให้ส่งคำขอผ่านหน่วยในระบบควบคุมทางอากาศยุทธวิธีของ ทอ. จนถึง ศยอ.ศปก.ทอ.

3.4.4) ในกรณีการประกาศใช้แผนป้องกันประเทศถึงขั้นที่ กปช.จต. แปรสภาพเป็น กกล.นย. ขึ้นการควบคุมทางยุทธการกับ ทบ. การโจมตีเป้าหมายนอกประเทศตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชา ด้าน จันทบุรี และ จ.ตราด ตามข้อ 3.4.2) ให้ มทก. เป็นผู้อนุมัติเป้าหมาย และตามข้อ 3.4.3) ให้ ผบ.ทบ. เป็นผู้อนุมัติ

4) การใช้ปืนใหญ่ เครื่องยิงระเบิด

4.1) การยิงปืนใหญ่ เครื่องยิงระเบิด สนับสนุนต่อพื้นที่เป้าหมายในบริเวณที่ระหว่าง 2 กิโลเมตร จากเส้นแบ่งเขตแดน ระหว่างประเทศจะต้องมีการตรวจการณ์

4.2) การยิงปืนใหญ่ เครื่องยิงระเบิด สนับสนุนต่อพื้นที่เป้าหมาย ในบริเวณที่ระหว่าง 2 กิโลเมตร จากเส้นแบ่งเขตแดน ระหว่างประเทศอาจมีการตรวจการณ์หรือไม่มีการตรวจการณ์ก็ได้

4.3) ในการยิงด้วยกระสุนที่จะทำให้เกิดการเผาไหม้ต่อพื้นที่เป้าหมายในระยะ 2 กิโลเมตร จากเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างประเทศให้กระทำการระมัดระวังและการยิงเมื่อจำเป็นเท่านั้น

5) หน่วยทหารซึ่งวางกำลังอยู่ในบริเวณพื้นที่จากเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างประเทศเข้ามา 5 กิโลเมตร ต้องมีแผนที่มาตราส่วน 1 : 50,000 หรือใหญ่กว่า มีเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างประเทศแสดงไว้โดยชัดเจนสำหรับใช้ในการวางแผนและการปฏิบัติการ

กฎการใช้กำลัง อนุญาตให้ใช้สำหรับเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชา ในทุกระดับชั้น ทุกพื้นที่ ปฏิบัติการ สามารถตัดสินใจใช้กำลังได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน และสอดคล้อง กับระดับความรุนแรงของ โดยการใช้มาตรการจากเบาไปหนัก เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นกับทรัพย์สิน และประชาชนผู้บริสุทธิ์ให้ได้มากที่สุด

1. หลักปฏิบัติการใช้กำลัง

1) หลักพื้นฐาน

- (1) กฎการใช้กำลังนี้ใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นของหน่วยที่มีอยู่ภายใต้ การบังคับบัญชาของ ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ในการใช้กำลังในพื้นที่รับผิดชอบ ให้สามารถปรับ ระดับและวิธีใช้กำลังได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่าการปฏิบัติการจะมีการควบคุมและเป็นไปตามกฎหมาย
- (2) กฎการใช้กำลังมิได้เป็นข้อจำกัดในการป้องกันตนเองจากภัยคุกคาม เจ้าหน้าที่ทุกคน มี สิทธิป้องกันตนเองได้อย่างเหมาะสมตามความจำเป็นของสถานการณ์
- (3) การใช้สิทธิป้องกันตนเองก่อน เพื่อต่อต้านการโจมตีที่คาดหมายว่าจะเกิดขึ้น สามารถ กระทำได้ หากบุคคลต้องสงสัยมีท่าทีหรือสื่อเจตนาว่าจะทำการโจมตีฝ่ายเราโดยทันทีทันใด
- (4) หากสถานการณ์เอื้ออำนวย เจ้าหน้าที่ จะต้องพยายามนำวิธีการที่ไม่รุนแรงมาใช้แก้ไข ปัญหาเพื่อลดการเผชิญหน้ากับบุคคลต้องสงสัย หรือผู้ก่อเหตุรุนแรง แทนการใช้กำลัง เช่น การเจรจาต่อรอง เป็นต้น
- (5) การใช้กำลังต้องเหมาะสมกับระดับของการคุกคาม และต้องมีการจำกัดระดับความรุนแรง และห้วงระยะเวลาปฏิบัติการไว้เพียงเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์เท่านั้น

2) การใช้กำลัง

- (1) ในพื้นที่ จังหวัดยะลา, จังหวัดปัตตานี และ จังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการประกาศ กฎอัยการศึก เจ้าหน้าที่ทหารมีอำนาจเหนือเจ้าหน้าที่พลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับการยุทธหรือการรักษาความสงบเรียบร้อย
- (2) ในพื้นที่ซึ่งเป็นพื้นที่ประกาศยกเลิกกฎอัยการศึกและมีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติการ รักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ.2551 แทนการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ทหารมี 2 กรณีคือ กรณีที่ 1 หาก ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานตามกฎหมายพิเศษ ให้เจ้าหน้าที่ทหารใช้อำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ กรณีที่ 2 หากไม่มีกฎหมายให้อำนาจพิเศษไว้เป็นการเฉพาะ ให้เจ้าหน้าที่ทหารปฏิบัติการสืบสวนเจ้าหน้าที่ฝ่าย ปกครองหรือตำรวจ ในฐานะผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน

2. แนวทางการใช้อาวุธในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (จชต.)

แนวทางการปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่ สำหรับดำเนินการต่อภัยคุกคามในกรณีต่าง ๆ ได้แก่ การแจ้งเตือน การ ยิงเตือน การปฏิบัติภายหลังการยิง การตรวจค้น การจับกุม การปฏิบัติในสถานการณ์วิกฤติ การบันทึกและรายงาน

1) การแจ้งเตือน : โดยปกติแล้วการใช้อาวุธจะเป็นวิธีการสุดท้ายที่นำไปใช้ตอบโต้การกระทำที่ เป็นการคุกคามหรือการแสดงเจตนาที่จะคุกคามต่อฝ่ายเรา การแจ้งเตือนเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยยับยั้งการ คุกคามหรือเจตนาที่จะคุกคามดังกล่าวได้ เจ้าหน้าที่ ต้องพยายามใช้การแจ้งเตือนต่อการคุกคามที่เกิดขึ้น หรืออาจจะ เกิดขึ้น จุดประสงค์เพื่อระงับการกระทำของบุคคล ซึ่งหากยังไม่ประสบผล จะต้องใช้กำลัง หรือการยิงเป็นลำดับต่อไป การแจ้งเตือนมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

- (1) เตือนด้วยคำพูด พร้อมทั้งแสดงออกโดยใช้ท่าทางให้เห็นอย่างชัดเจน
- (2) “หยุด ไม่อย่างนั้นจะยิง” (พร้อมทั้งยกมือในลักษณะห้ามปราม)
- (3) การเตือนด้วยคำพูดและการแสดงออก ควรทำซ้ำกันหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าบุคคลต้อง สงสัยนั้นเข้าใจ หรือไม่ยอมปฏิบัติตาม

2) การยิงเตือน หากบุคคลต้องสงสัยไม่ปฏิบัติตามการแจ้งเตือน เจ้าหน้าที่ ควรใช้การยิงเตือนเป็น ลำดับต่อไป โดยมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

- (1) ยิงเตือนไปในทิศทางที่ปลอดภัยที่ละนัด จำนวน 3 นัด โดยหันปากกระบอกปืนขึ้นฟ้า เพื่อ หลีกเลี่ยงการบาดเจ็บและความเสียหายข้างเคียง

(2) หากปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวพยายามหลบหนี หรือยังคงมีท่าทีที่จะคุกคามหรืออาจเป็นอันตราย ต่อฝ่ายเรา ให้ใช้อาวุธประจำกายยิงเพื่อให้ได้รับบาดเจ็บ

(3) สามารถใช้การยิงที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตได้ หากแน่ใจว่าบุคคล มีอาวุธที่สามารถทำอันตรายถึงแก่ชีวิต และได้ใช้หรือคาดว่าจะใช้อาวุธนั้นทำอันตรายต่อฝ่ายเรา รวมทั้งการเจตนาขี้นยานพาหนะ พุ่งชนตัวเจ้าหน้าที่ และการขว้างระเบิดหรืออุปกรณ์เพลิงไปยังเจ้าหน้าที่

(4) สามารถทำการยิงได้โดยไม่ต้องเตือน ในกรณีที่ถูกโจมตีโดยไม่คาดหมาย ซึ่งการใช้เวลา ในการเตือนอาจนำไปสู่การเสียชีวิตหรือบาดเจ็บสาหัสของฝ่ายเรา

(5) การยิงจะต้องมีเป้าหมายที่แน่ชัด โดยใช้การยิงที่ละนัดเป็นหลัก การยิงอัตโนมัติควรใช้เป็นหนทางสุดท้าย โดยการยิงทั้งสองรูปแบบดังกล่าว อนุญาตให้ยิงได้ในห้วงระยะเวลาที่ยาวนานเท่าที่จำเป็นเพียงพอที่จะป้องกันตนเอง ป้องกันบุคคลหรือทรัพย์สินที่กำหนด

3) การปฏิบัติภายหลังการยิง หลังจากยิงอาวุธใด ๆ เมื่อสถานการณ์คลี่คลายแล้ว ต้องดำเนินการดังนี้

(1) การช่วยเหลือทางการแพทย์ให้แก่ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บทั้งหมด ควรได้รับการปฐมพยาบาลโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

(2) การปิดกั้นบริเวณพื้นที่ที่เกิดเหตุการณ์ และส่งมอบต่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อเก็บรวบรวมหลักฐานสำหรับใช้ดำเนินการทางกฎหมายต่อไป

4) การตรวจค้น

(1) อำนาจหน้าที่ในการตรวจค้น

- บุคคลที่ประสงค์จะเข้าไปในบริเวณที่ตั้ง หรืออาคารสถานที่ รวมทั้งบริเวณพื้นที่ของกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า หรือบริเวณที่เจ้าหน้าที่ รับผิดชอบ เช่น จุดตรวจ ต้องยินยอมให้ตรวจค้นตัวบุคคล ยานพาหนะ หรือสิ่งของต่าง ๆ การไม่ยินยอมให้ตรวจค้น หรือปฏิเสธที่จะส่งมอบอาวุธในครอบครองจะเป็นเหตุให้ไม่ได้รับอนุญาตเข้าไปในสถานที่ดังกล่าวข้างต้น หรือไม่ได้รับอนุญาตให้ผ่านจุดตรวจ หรือถูกกักตัว หรือถูกควบคุมตัว แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

- บุคคลที่กำลังพยายามจะเข้าหรือได้เข้าไปแล้วในบริเวณที่ตั้ง อาคารสถานที่ หรือบริเวณที่เจ้าหน้าที่ รับผิดชอบโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือมีพฤติกรรมที่ทำให้เจ้าหน้าที่ เชื่อได้ว่าถูกคุกคาม จะต้องหยุดยั้งและตรวจค้นเพื่อจุดประสงค์ในการรักษาความปลอดภัย โดยใช้กำลังแต่น้อยเท่าที่จำเป็น

(2) หลักปฏิบัติในการตรวจค้นในระหว่างการตรวจค้น เจ้าหน้าที่ จะต้องดำเนินการดังนี้

- ผู้ตรวจจะต้องไม่ทำให้ผู้ถูกตรวจค้นได้รับความอับอาย หรือเสียหน้า
- การใช้วิธีการตรวจค้นใด ๆ จะต้องคำนึงถึงเพศของผู้ถูกตรวจค้น รวมทั้งรายละเอียดในเรื่องที่อาจจะเป็นเงื่อนไขได้ เช่น ศาสนา เชื้อชาติ ประเพณี เป็นต้น

- ผู้ตรวจจะต้องได้รับการคุ้มครองตลอดเวลาในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ โดยเจ้าหน้าที่ที่ถืออาวุธของ กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า

- การตรวจค้นสถานที่ที่อาจส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของประชาชนในท้องถิ่น เช่น โรงเรียนสอนศาสนา ศาสนสถาน ผู้ตรวจต้องพยายามลดผลกระทบดังกล่าว และป้องกันความเข้าใจผิด โดยอาจประสานกับผู้นำศาสนา หรือผู้นำชุมชน ให้ช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหรือร่วมกันดำเนินการตรวจค้น รวมทั้งต้องใช้เครื่องมือหรือวิธีการอันเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้เกิดเงื่อนไขการดูหมิ่น หรือการละเมิดข้อห้ามทางศาสนา เช่น ไม่ควรมนำสุนัขเข้าไปตรวจค้นมัสยิด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ดูแลสถานที่ เป็นต้น

- จะต้องรายงานผลการตรวจค้นไปยังหน่วยเหนือโดยทันที

5) การจับกุม

(1) บุคคลที่ถูกจับกุม อาวุธ รวมทั้งของกลางที่ถูกยึดทั้งสิ้น จะต้องถูกส่งมอบให้กับผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจ ที่รับผิดชอบพื้นที่บริเวณนั้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อดำเนินการควบคุม ชักถาม และส่งมอบให้กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า หรือเจ้าหน้าที่บ้านเมืองที่มีอำนาจตามกฎหมายต่อไป

(2) หากผู้ถูกควบคุม หรือผู้ถูกจับกุมพยายามหลบหนี ให้เจ้าหน้าที่ ใช้กำลังได้เท่าที่จำเป็น เพื่อป้องกันการหลบหนี

(3) หากผู้ถูกควบคุม หรือผู้ถูกจับกุมใช้กำลังทำร้าย หรือพยายามทำร้ายเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าหน้าที่ ใช้กำลังได้เท่าที่มีความจำเป็น เพื่อป้องกันตนเองโดยสามารถใช้กำลังแต่น้อยจนถึงกำลังที่ทำให้ถึงแก่ชีวิต

(4) ผู้ถูกควบคุมจะต้องไม่ถูกข่มขู่ หรือทำให้ได้รับความอับอายและมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลตามหลักมนุษยธรรม เช่น อาหาร การดูแลสุขภาพทางการแพทย์ เป็นต้น

6) การปฏิบัติในสถานการณ์วิกฤต ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ มีความจำเป็นต้องใช้กำลังเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในสถานการณ์วิกฤต ตัวอย่างเช่น การขยายผลการปฏิบัติหลังการปะทะกับกลุ่มก่อเหตุรุนแรง การไล่ติดตาม ผู้ถูกควบคุม หรือผู้ถูกจับกุมที่หลบหนีและมีอาวุธ หรือสงสัยว่าจะมีอาวุธในครอบครอง การล้อมปราบ กลุ่มโจร ที่หลบหนีเข้าไปในบริเวณสิ่งปลูกสร้าง การถูกโจมตีโดยไม่คาดคิด ฯลฯ ซึ่งหากไม่กระทำการดังกล่าวแล้ว อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ หรือประชาชนได้ ให้ยึดถือแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(1) พึงระลึกอยู่เสมอว่ากลุ่มผู้เหตุรุนแรงเป็นคนไทยเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ ดังนั้น จึงควรพยายามใช้มาตรการในการดำเนินการจากเบาไปหาหนัก ความมุ่งประสงค์หลัก คือการได้ตัวของบุคคลเหล่านั้น โดยปราศจากการบาดเจ็บหรือเสียชีวิต ดังนั้น หากสถานการณ์เอื้ออำนวย จึงควรใช้วิธีการที่ไม่รุนแรง ก่อนในขั้นแรก โดยการใช้การเจรจาต่อรองและทำการปิดล้อมให้ยอมมอบตัว

(2) หากการเจรจาและปิดล้อมไม่เป็นผล และกลุ่มก่อเหตุรุนแรงมีท่าทีไม่ยอมจำนนให้ใช้วิธีการที่มีผลทางจิตวิทยาเพื่อให้ยอมมอบตัว ตัวอย่างเช่น การขู่ว่าจะใช้กำลังหรือการแสดงกำลัง เป็นต้น

(3) หากการใช้วิธีการที่มีผลทางจิตวิทยาไม่เป็นผล ให้เจ้าหน้าที่ สามารถใช้กำลังได้ เพื่อบรรลุมิติวัตถุประสงค์ในการจับเป็น

(4) หากกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงใช้อาวุธโจมตีต่อเจ้าหน้าที่ ที่ทำการปิดล้อมอยู่ ให้สามารถใช้อาวุธตอบโต้ได้ อย่างไรก็ตามในการใช้อาวุธนั้นจะต้องกระทำไปโดยพอสมควรแก่เหตุ เพียงเพื่อสามารถนำไปสู่การจับกุม เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการสอบสวนผู้ที่ถูกจับกุมดังกล่าวจะเป็นประโยชน์สำหรับขยายผลการปฏิบัติต่อไป สำหรับผู้มีอำนาจในการสั่งใช้อาวุธ ได้แก่ผู้บังคับหน่วยปฏิบัติการชั้นสูงสุดที่กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในบริเวณพื้นที่นั้น

7) อาวุธที่ใช้ ในสถานการณ์จำเป็นที่ต้องมีการใช้อาวุธ เจ้าหน้าที่ของ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า จะต้องพิจารณาเลือกใช้ประเภทอาวุธให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ เพื่อเป็นการจำกัดความรุนแรงของสถานการณ์ และความเสียหายข้างเคียงให้น้อยที่สุด โดยมีแนวทางดังนี้

(1) อาวุธที่อนุญาตให้ใช้ ได้แก่ อาวุธประจำกาย รวมทั้งเครื่องยิงลูกระเบิด เอ็ม 203 อาวุธประจำหน่วยบางชนิด ได้แก่ เครื่องยิงลูกระเบิดขนาด 40 มิลลิเมตร และปืนกลขนาด 7.62 มิลลิเมตร

(2) การใช้ระเบิดเพื่อทำลายวัตถุระเบิดหรือระเบิดแสวงเครื่องสามารถกระทำได้ สำหรับการยิงลูกระเบิดกว้างให้กระทำต่อเมื่อถูกโจมตีก่อน ด้วยลูกระเบิดกว้าง วัตถุระเบิด หรือระเบิดแสวงเครื่อง

(3) ห้ามใช้อาวุธต่อไปนี้ทำการยิงโดยเด็ดขาด เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ได้แก่ ระเบิดเคลย์โม ปืนกลที่มีกว้างปากลำกล้องขนาด .50 นิ้ว ขึ้นไป ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน ปืนใหญ่ และอาวุธที่ติดตั้งอยู่บนอากาศยาน

เอกสารอ้างอิง : 1.แผนพัฒนากองทัพบก ปี พ.ศ.2555 - 2559

2.กฎการใช้กำลัง ประกอบคำสั่งการป้องกันชายแดน ประจำปี 2555 – ทบ.1/ศปก.ทบ.1

3.กฎการใช้กำลัง ประกอบคำสั่งการป้องกันชายแดน ไทย – กัมพูชา ประจำปี 2555 – กก.ล.บูรพา/กอ.รมน.ภาค 1 สย.1

4.กฎการใช้กำลัง ประกอบแผนเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่ ประจำปี 2555 – ฉก.สงขลา

5.คำสั่งกระทรวงกลาโหม (เฉพาะ) ที่ 132/2528 เรื่อง แนวทางการใช้อาวุธตามแนวชายแดน

1. กล่าวทั่วไป

บุคลากรทางทหารจำเป็นต้องยึดถือแนวทางในการปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ภายใต้สภาวะสงคราม ไม่ว่าจะเป็นการยุทธหรือไม่ใช้การยุทธ เพื่อเป็นหลักประกันว่าบุคลากรทางทหารจะไม่กระทำการอันเป็นการละเมิดต่อกฎหมายดังกล่าว เพราะการละเมิดกฎหมาย นอกจากจะเป็นความผิดที่ต้องได้รับโทษทางอาญาแล้ว ยังมีผลต่อภาพพจน์และภาพลักษณ์ของประเทศ แม้ว่าจะทราบกฎหมายหรือไม่ก็ตาม ซึ่งเนื้อหาในตอนนี้ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญอยู่ 3 ประการดังนี้

- ปกป้องกำลังรบ และบุคคลที่ไม่ใช่กำลังรบจากความทุกข์ทรมานที่เกินกว่าเหตุ
- ปกป้องสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะเชลยศึก, ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ และพลเรือน
- ช่วยเหลือให้การฟื้นฟูสันติภาพได้สะดวกขึ้น

2. หลักการพื้นฐานของกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธ (Basic for Law of Armed Conflict)

หลักการพื้นฐานของกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธนั้น มีความมุ่งหมายเพื่อลดความน่าสะพรึงกลัวของความขัดแย้ง หรือสงคราม ซึ่งจะมีได้จำกัดกิจกรรมทางทหารของคู่พิพาทในจุดมุ่งหมายที่จะเอาชนะชนะ เพื่อให้เข้าใจหลักการนี้ได้ดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องเข้าใจคำจำกัดความของคำต่อไปนี้

• ความจำเป็นทางทหาร

เป็นหลักการซึ่งคู่พิพาทให้เหตุผลในการใช้กำลังใด ๆ ในขอบเขตที่จำเป็น เพื่อจุดประสงค์ของการสงครามอันได้แก่ การยอมแพ้โดยสิ้นเชิงของศัตรูโดยเร็วที่สุดที่จะเป็นไปได้ โดยใช้กำลังคน ทรัพยากร และเงิน น้อยที่สุดหรือเท่าที่จำเป็น และกำลังดังกล่าวจะต้องมีการควบคุม และสามารถควบคุมได้ เพราะหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้มีการออกกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งได้กำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติทางทหารรวมทั้งความจำเป็นทางทหาร

• มนุษยธรรม

หลักการนี้เกี่ยวข้องกับการกระทำที่ทำให้เกิดความทรมาน การบาดเจ็บ หรือการทำลายที่เกินความจำเป็นในการบรรลุวัตถุประสงค์ทางทหารที่ชอบด้วยกฎหมาย (Unnecessary Suffering) แต่หลักการนี้ได้ครอบคลุมไปถึงประชากรและพลเรือนที่ตกเป็นเป้าหมายระหว่างการโจมตีระหว่างกันด้วยอาวุธที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจ อันไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้ต้องไม่มากเกินไปกว่าความได้เปรียบทางทหารที่ชัดเจนหรือผลโดยตรงที่คาดว่าจะได้รับการโจมตีนั้น

• หลักอัศวิน

ปัจจุบันการสงครามมักจะมีได้เป็นการต่อสู้กันอย่างสุภาพบุรุษ เช่นในเรื่องการกระทำที่ไร้เกียรติและข้อฉ้อ การใช้อาวุธตรงข้ามหรือธงขาวโดยมิชอบ ลดการใช้อาวุธป่าเถื่อน และขณะเดียวกันแนวคิดนี้ยังช่วยเหลือในเรื่องการเจรจาร่วมกันและทำให้อีกฝ่ายที่พิพาทกันสามารถสื่อสารกันได้

หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

1) การแยกแยะและการพิสูจน์ฝ่าย (Distinction and Identification) ผู้บังคับบัญชาต้องแยกแยะระหว่างเป้าหมายทางทหารที่ชอบด้วยกฎหมายกับวัตถุของพลเรือน/ประชากร ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับคุณภาพของข่าวสารที่ผู้บังคับบัญชามีอยู่ ในการใช้ตัดสินใจ

ในกรณีที่ได้ใช้ความพยายามในการรวบรวมข่าวสารอย่างที่สุดแล้ว และได้ตัดสินใจโดยสุจริตว่าได้โจมตีเป้าหมาย แม้ว่าจะเป็นจริงจะเต็มไปด้วยข้อผิดพลาด การกระทำดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการละเมิดหลักการนี้

2) การไม่เลือกปฏิบัติ (Non-discrimination) ในข้อนี้จะพิจารณาออกเป็น 2 กรณี คือ ในความขัดแย้งนั้นไม่สามารถตราหน้าอีกฝ่ายว่าเป็นผู้กระทำความผิดแล้วจะปฏิบัติด้วยวิถีทางที่ต่างออกไปได้ และกฎหมายนี้จะเลือกปฏิบัติต่อเฉพาะเชื้อชาติ สีผิว ศาสนา เพศ ที่เกิด หรือฐานะความมั่งคั่งมิได้

3) ความเป็นสัดส่วน (Proportionality) หลักข้อนี้จะเชื่อมโยงระหว่างหลักเรื่องความจำเป็นทางทหารและมนุษยธรรม ซึ่งก็คือ ผู้บังคับบัญชาไม่ได้รับอนุญาตให้ทำความเสียหายแก่ผู้ที่ไม่ใช่พลรบ (Non Combatant) โดยจะต้องมีการชั่งน้ำหนักระหว่างผลสำเร็จในการปฏิบัติการกับผลร้ายที่อาจเกิดขึ้น แก่บุคคลหรือสิ่งของที่ได้รับการ

คุ้มครอง เช่น ไม่สามารถทิ้งระเบิดใส่ค่ายผู้พลีชีพ เพียงเพราะผู้หญิงในค่ายนั้นถูกข่มขืนให้ทหาร หรือในทางกลับกัน ท่านไม่จำเป็นต้องชะลอการทิ้งระเบิดคลังกระสุน เพียงเพราะมีชาวนาโถนาอยู่ในบริเวณนั้น

3. การสงครามทางบก (Land Warfare)

วิธีในการรบ

• กลอุบายที่ซอบด้วยกฎหมายและมีซอบด้วยกฎหมาย (Ruses and Perfidies)

กลอุบายในสงคราม (Tricks of War) คือ มาตรการที่มีขึ้นเพื่อสร้างความได้เปรียบต่อข้าศึก โดยการหลอกล่อหรือล่อลวง เรื่องดังกล่าวเป็นสิ่งที่ทำได้ หากปราศจากข้อเคลือบแคลงสงสัยว่าเป็นการโกงหรือข้อฉ้อฉลที่ไม่ซอบและไม่ได้ละเมิดข้อตกลงทำไว้โดยเปิดเผยหรือโดยปริยาย

กลอุบายที่ซอบด้วยกฎหมาย (Ruses) จะมีความสอดคล้องกับหลักอัศวิน ได้แก่ การจู่โจม การซุ่มโจมตี การสร้างโจมตี, ถอย หรือหลบหนี การใช้กำลังขนาดเล็กดูเล็ดลอดสำคัญขนาดใหญ่ การส่งเอกสารหรือข้อความหลอกที่คาดว่าฝ่ายตรงข้ามจะชิงเอาไป สงครามอิเล็กทรอนิกส์ การสร้างของจำลองเพื่อหลอกว่าเป็นของจริง การปลดเครื่องหมายออก เป็นต้น

กลอุบายที่มีซอบด้วยกฎหมาย (Perfidies) อ้างอิงจาก พิธีสารเพิ่มเติมอนุสัญญา เจนีวา ฉบับที่ 1 (จ.พ.1) เมื่อ 12 ส.ค.1977 ได้แก่

- 1) การสร้างว่ามีเจตนาจะเจรจาภายใต้ธงพักรบหรือธงยอมจำนน
- 2) การสร้างว่าไร้ความสามารถ เพราะบาดเจ็บหรือป่วยไข้
- 3) การสร้างว่าเป็นพลเรือน หรือมีฐานะมิใช่พลรบ
- 4) การสร้างว่ามีฐานะที่ได้รับคุ้มครอง โดยใช้เครื่องหมาย วัตถุ หรือเครื่องหมายของสหประชาชาติ หรือของรัฐที่เป็นกลางหรือรัฐอื่นที่ไม่ใช่คู่พิพาท

• ต้องไว้ชีวิต

- 1) การสังหารหรือข่มขู่ว่าไม่มีการจับเชลย หรือไม่ให้ผู้รอดชีวิต เป็นสิ่งต้องห้าม
- 2) บุคคลจะไม่ถูกโจมตี และถือว่าออกจากการรบเมื่อ บุคคลต่ออยู่ภายใต้อำนาจฝ่ายภาคี

ปรักษ์, แสดงเจตนาที่จะยอมจำนน หรือบุคคลนั้นถูกทำให้หมดสติ ได้รับบาดเจ็บ ทำให้ไม่สามารถป้องกันตนเองได้ ทั้งนี้บุคคลนั้นจะต้องละเว้นจากการกระทำที่เป็นปรักษ์ และไม่พยายามจะหลบหนี

• การทำให้อดอยากและทำลายล้าง (Starvation and Devastation)

- 1) ตามกฎหมายดั้งเดิมนั้น การทำลายและยึดทรัพย์สินของศัตรูเป็นสิ่งต้องห้าม เว้นแต่มีความจำเป็นทางทหาร เพื่อตัดกำลังข้าศึกที่เข้ามาในดินแดนของตน จะไม่ผิดต่อหลักกฎหมายระหว่างประเทศ
- 2) ห้ามใช้วิธีการทำให้พลเรือนอดอยาก เป็นวิธีหนึ่งของการรบ เช่น ใช้การทำลาย หรือเคลื่อนย้าย ซึ่งจะทำให้หมดประโยชน์ในสิ่งจำเป็นต่อความอยู่รอด
- 3) ห้ามใช้สนับสนุนกองทัพแต่เพียงผู้เดียว จนเป็นเหตุให้พลเรือนขาดแคลน

• **การคุ้มครองสิ่งแวดลอม** ในการทำสงครามให้ใช้ความระมัดระวัง เพื่อป้องกันสิ่งแวดลอม ตามธรรมชาติไม่ให้ได้รับความเสียหายเป็นวงกว้าง ระยะเวลา และร้ายแรง

• การจารกรรมและการก่อวินาศกรรม (Espionage and Sabotage)

- 1) การก่อวินาศกรรมนั้นไม่ขัดต่อกฎหมายก็ต่อเมื่อเป้าหมาย ในการก่อวินาศกรรมนั้นเป็นเป้าหมายทางทหารที่ซอบด้วยกฎหมาย
- 2) การก่อวินาศกรรม คือการกระทำหลังแนวฝ่ายตรงข้าม เพื่อการทำลายล้าง หากสามารถจำผู้ก่อวินาศกรรมได้ในชุดของพลรบ จะได้รับสถานะเชลยศึก แต่ถ้าเป็นในชุดพลเรือน จะต้องรับผิดชอบ เยี่ยงจารชน
- 3) ผลของการกระทำทั้ง 2 แบบ มีผลดังนี้

ก่อเหตุ	ถูกจับได้	ถูกจับในรัฐที่ก่อเหตุ	ถูกจับนอกประเทศที่ก่อเหตุ
ในชุดพลรบ	ได้รับฐานะเชลย	ได้รับฐานะเชลย	ไม่มีผลเมื่อถูกจับภายหลัง
ในชุดพลเรือน	ต้องดำเนินคดีในฐานะจารชน	ต้องดำเนินคดีในฐานะจารชน	ไม่มีผลเมื่อถูกจับภายหลัง

• **การลอบสังหารเป็นสิ่งต้องห้าม** (Assassination is Forbidden) โดยเฉพาะการตั้งคำห้วน และการจ้างพลรบหรือพลเรือนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นสิ่งที่มีชอบด้วยกฎหมาย

• **การสงครามปิดล้อม** (Siege Warfare) คือ การใช้กำลังปิดล้อมเมืองหรืออาคาร เพื่อตัดการส่งกำลังและบังคับให้อีกฝ่ายยอมแพ้ สามารถกระทำได้โดยมีเงื่อนไขดังนี้

- 1) การโจมตีต่อพื้นที่ปิดล้อมจะต้องคัดเฉพาะเป้าหมายที่ถูกนำไปใช้ในวัตถุประสงค์ทางทหาร
- 2) เจ้าหน้าที่ทางการทูตและกงสุลจะต้องได้รับการเคลื่อนย้าย ออกมาพื้นที่ปิดล้อมก่อนเริ่มการปะทะ สิทธินี้ไม่อาจใช้ได้เมื่ออยู่ในระหว่างการปะทะ
- 3) ผบ.หน่วยปิดล้อม มีสิทธิในการห้ามติดต่อสื่อสารและ การเข้า-ออก ซึ่งจะต้องพิจารณาในส่วนของสิ่งอุปกรณ์ที่มีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิต

ข้อจำกัดในการใช้อาวุธ

ข้อจำกัดนี้ก็จะสอดคล้องกับหลักการที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น กล่าวคือ จะต้องมีการแยกแยะผลของอาวุธ เช่น การยิงกระสุนทวีประสงค์ ซึ่งมีการโปรยกับระเบิด ไม่สามารถกำหนดผลต่อเป้าหมายที่ไม่ต้องการได้ เป็นต้น, จะต้องมีการแบ่งสัดส่วน คือ ผลการทำลายล้างของอาวุธจะต้องไม่สร้างความเสียหายต่อพลเรือนเกินกว่าประโยชน์ที่ได้รับทางทหาร, จะต้องไม่ก่อความทุกข์ทรมานเกินความจำเป็นในการบรรลุผลทางทหาร การบาดเจ็บสามารถรักษาได้ และไม่เจ็บป่วยทุกข์ทรมาน

อาวุธต้องห้าม ได้แก่ กระสุนระเบิดเมื่อกระทบผิวมนุษย์, กระสุนที่ขยายหรือเปลี่ยนรูปร่าง (เช่น กระสุนดัมดัม), อาวุธออบยาพิช, ทุ่นระเบิด, กับดัก (Booby Traps), อาวุธนิวเคลียร์, อาวุธเคมี, อาวุธชีวภาพ และอาวุธเพลิง

ข้อจำกัดในการกำหนดเป้าหมาย

ข้อจำกัดนี้จะสอดคล้องกับหลักการแบ่งสัดส่วน กล่าวคือ ในการโจมตี จะต้องกระทำต่อวัตถุประสงค์ทางทหาร โดยระมัดระวังตามสมควรที่หลีกเลี่ยงการเสียชีวิตของพลเรือน และความเสียหายต่อพลเรือนเมื่อทำการโจมตี ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการกำหนดเป้าหมายได้จากการรวบรวมข่าวกรอง ทั้งนี้ก็ยังมีโอกาสที่จะเกิดความเสียหายหรือการสูญเสียต่อชีวิตพลเรือนได้ เนื่องจากความเสี่ยงที่มีอยู่ในสภาวะดังกล่าว ที่เรียกว่า “ความเสียหายข้างเคียง” (Collateral Damage) ที่ไม่นับว่าจะผิดกฎหมาย ถ้าหากมีการวิเคราะห์และไตร่ตรองแล้วในการทำลายเป้าหมายดังกล่าว

สรุปกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมาย

1. สามารถทำการโจมตีได้ ได้แก่ พลรบ, พลเรือนที่มีส่วนร่วม ในการรบ และเป้าหมายทางทหารอื่นๆ
2. ห้ามโจมตีต่อเป้าหมายดังต่อไปนี้ พลเรือน, วัตถุของพลเรือน, สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์, บุคคลากรทางการแพทย์และอนุศาสนาจารย์, อากาศยานและยานพาหนะทางการแพทย์, เรือโรงพยาบาล, ผู้ป่วยและ ผู้ได้รับบาดเจ็บ และเชลยศึก

ทรัพย์สินในสนามรบ

การทำลายหรือยึดทรัพย์สินของศัตรูไม่ว่าจะเป็นของส่วนบุคคลหรือของรัฐเป็นสิ่งต้องห้ามเว้นแต่ความเสียหายหรือการยึดครองนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นในการทำสงคราม และการปล้นสะดมด้วยการใช้ความรุนแรงเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ส่วนตัวเป็นสิ่งที่ต้องห้าม

4. การปฏิบัติต่อเชลยศึก (Prisoners of War)

การปฏิบัติต่อเชลยศึกนั้นเป็นความรับผิดชอบของประเทศผู้ควบคุมเชลยศึก ไม่ใช่เฉพาะหน่วย ที่ควบคุมตัวเชลยศึก ดังนั้นหน่วยปฏิบัติจึงควรทราบหลักการในการปฏิบัติต่อเชลยศึก เพื่อไม่ให้นำไปสู่การตอรองในระดับการเมืองที่ล้มเหลว

- 1) การเลือกปฏิบัติที่มีชอบ คือ หน่วยจะต้องปฏิบัติต่อเชลยศึกที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ ศิพ ความเชื่อ ศาสนา และเพศ อย่างเท่าเทียมกันทั้งหมด

- 2) การปฏิบัติต่อเชลยศึกอย่างมีมนุษยธรรม คือ การจัดให้มีปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต พอสสมควร มีสิทธิในการประดับเครื่องหมายยศ หรือบรรดาศักดิ์เดิมตลอดเวลาที่เป็นเชลยศึก และได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาล
- 3) การปฏิบัติต่อเชลยศึกที่เป็นสตรี จะต้องได้รับสิทธิที่เท่าเทียมกับเชลยศึกที่เป็นชายทุกประการ แต่จะต้องได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษในเรื่องการข่มขืน และการใช้แรงงานในงานที่เหมาะสมแก่สตรี
- 4) การสอบสวน เชลยศึกอาจถูกสอบสวนได้ แต่มีหน้าที่ให้การเฉพาะเพียงชื่อ นามสกุล ยศ หมายเลขประจำตัว วันเดือนปีเกิด ถ้าหากเจตนาปฏิเสธที่จะให้ข้อมูล เนื่องจากยศและสถานะของตน หน่วยห้ามกระทำการใด ๆ ที่เป็นการข่มขู่เชลยศึก
- 5) ห้ามการตอบแทนการแก้แค้น เพราะเชลยศึกไม่สามารถแบกรับ ผลกระทบที่รัฐบาลของประเทศตนเองทำลงไปได้
- 6) ห้ามสังหารเชลยศึก เพียงเพราะไม่สามารถกำกับดูแลได้อย่างทั่วถึง โดยหน่วยจะต้องทำการปล่อยตัวเชลย หากเป็นพื้นที่รุกรันดารหรือมีอันตราย หน่วยจะต้องจัดอาวุธป้องกันตัว และเสบียงเพียงพอต่อการดำรงชีพ
- 7) ทรัพย์สินของเชลยศึก เชลยศึกจะได้รับอนุญาตให้เก็บทรัพย์สินส่วนตัว ยกเว้น รถ อาวุธ และยุทธโกรณ์ทางทหาร หรือเอกสารราชการ สำหรับเงินตรา ที่ยึดมาจากเชลยศึกนั้นจะต้องมีการจดบันทึกไว้เพื่อจ่ายให้แก่เชลยศึก เมื่อจบภารกิจ
- 8) การใช้อาวุธต่อเชลยศึก เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ แม้ว่าเชลยศึกจะพยายามหลบหนี เว้นเสียแต่จะเป็นมาตรการรุนแรงที่สุด แต่ทั้งนี้จะต้องเกิดขึ้นหลังจากที่มีการเตือนอย่างเหมาะสมแล้วเท่านั้น
- 9) การติดต่อสื่อสาร หลังจากที่ถูกคุมเชลยเข้ามาระยะหนึ่งประมาณ 1 สัปดาห์ หรือในกรณีที่เจ็บป่วย จะต้องให้สิทธิเชลยในการติดต่อกับครอบครัวของตนเอง รวมไปถึงในการรับพัสดุที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิต สำหรับในการรับ-ส่งพัสดุหรือจดหมายต่าง ๆ จะได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษี
- 10) กฎหมายที่บังคับับการปฏิบัติของเชลยศึก นอกจากจะต้องปฏิบัติตามวินัยทหารของประเทศที่ควบคุมแล้ว เชลยศึกยังอยู่ภายใต้กฎหมายทหารของประเทศตนเอง สำหรับในการพิจารณาและการลงโทษสามารถดำเนินการโดยผู้บังคับบัญชา ค่ายเชลยศึกหรือผู้แทนเท่านั้น ทั้งนี้ต้องมีหลักประกันว่าเจ้าหน้าที่พิจารณานั้นจะให้ความปรานีอย่างที่สุดแก่เชลยศึก
- 11) การละเมิดอนุสัญญาเกี่ยวกับเชลยศึก ได้แก่ การฆ่าโดยเจตนา การทรมาน หรือการปฏิบัติที่ไร้มนุษยธรรม รวมทั้งการทดลองทางชีววิทยา การกระทำที่ทำให้เกิดความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส หรือทำอันตรายแก่ร่างกายหรืออนามัยอย่างร้ายแรงโดยเจตนา บุคคลที่มีส่วนรับผิดชอบในการกระทำที่ละเมิดอนุสัญญาดังกล่าว จะต้องถูกพิจารณาดำเนินคดีจากรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาโดยไม่ต้องคำนึงถึงสัญชาติ

5. การปฏิบัติต่อผู้ป่วยและผู้ได้รับบาดเจ็บ (Wounded and Sick)

- **การคุ้มครองบริการทางการแพทย์** เจ้าหน้าที่แพทย์จะต้องได้รับการคุ้มครอง ไม่ถูกโจมตีและต้องได้รับการเคารพจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพราะเจ้าหน้าที่แพทย์ปฏิบัติหน้าที่เพื่อมนุษยธรรม ให้การช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยจากการขัดกันด้วยอาวุธ ทั้งนี้อาคาร สถานที่ วัสดุ และการขนส่งทางการแพทย์ ก็จะต้องได้รับการคุ้มครองด้วยเช่นกัน โดยการระบุหรือแสดงตนว่าบุคคลหรือสิ่งเหล่านั้น ด้วยเครื่องหมาย กากบาท (Red Cross) หรือเครื่องหมายเสี้ยววงเดือน (Red Crescent) นอกจากนี้หน่วยบริการทางการแพทย์จะต้องไม่ถูกนำไปใช้เพื่อกำบังเป้าหมายทางทหารจากการโจมตี
- **ข้อจำกัดในการใช้เครื่องหมายกาชาด** เครื่องหมายกาชาดนี้ใช้ได้แต่เฉพาะเพื่อระบุหรือคุ้มครองหน่วยหรือสถานที่ทางการแพทย์ พนักงาและสิ่งอุปกรณ์เท่านั้น การปฏิบัติที่นอกเหนือจากนี้ถือว่าขัดกับระเบียบ และหากมีการทำเลียนแบบจะต้องได้รับโทษ
- **การเสียไปซึ่งการคุ้มครอง** เช่น การใช้รถพยาบาลในการขนส่งอาวุธ, การใช้สถานพยาบาลเพื่อเป็นฐานบัญชาการรบ เป็นต้น อย่างไรก็ตามในกรณีดังกล่าวฝ่ายขัดแย้งก็สามารถโจมตีได้ทันที จะต้องมีการเตือนตามสมควรโดยมีการแจ้งเวลาที่เหมาะสม ซึ่งหากมีการเพิกเฉยก็โจมตีได้ แต่ก็มีกรณีดังต่อไปนี้ที่จะไม่ถือว่าเสียสิทธิในการคุ้มครอง

- 1) พนักงานของหน่วยที่มีอาวุธ ได้ใช้อาวุธประจำกาย เพื่อป้องกันตนเอง ผู้ป่วย หรือผู้บาดเจ็บที่อยู่ในความดูแลของตน (พิธีสารเพิ่มเติมอนุสัญญาเจนีวา ฉบับที่ 1 ข้อ 13) ในกรณีนี้
- 2) ในกรณีที่สถานที่ทางการแพทย์นั้น ไม่มีพยาบาลถืออาวุธประจำการอยู่ สถานที่นั้นจะได้รับการคุ้มครองจากหน่วยรบ ยามรักษาการณ์ หรือขบวนคุ้มกัน
- 3) หากได้มีการค้นพบอาวุธขนาดเล็กและกระสุนภายในสถานที่ทางการแพทย์ โดยได้ยึดมาจากผู้บาดเจ็บหรือผู้ป่วย และยังไม่ได้มีการส่งมอบอาวุธและกระสุนนั้น ๆ ให้แก่หน่วยที่เกี่ยวข้อง
- 4) ในการขนส่งผู้ป่วยด้วยยานพาหนะต่าง ๆ ทั้งทางบก, เรือ, อากาศนั้น จะต้องไม่ทำยานพาหนะนั้นมาแสวงประโยชน์ในการปฏิบัติการทางทหาร เช่น ใช้ในการลาดตระเวนหาข่าว, การใช้อาวุธเกินกว่าความจำเป็นในการป้องกันตนเอง, การใช้ค้นหาผู้ประสบภัยในดินแดนฝ่ายตรงข้าม เป็นต้น

6. การปฏิบัติต่อพลเรือน (Civilian Persons)

บุคคลที่ได้รับความคุ้มครองและระยะเวลาในการคุ้มครอง

หลักการนี้ได้มีขึ้นเพื่อคุ้มครองพลเรือนที่อยู่ในดินแดนที่อยู่ในความควบคุมของฝ่ายในความขัดแย้ง และพลเรือนที่ได้รับผลกระทบจากการรบ

• บุคคลที่ได้รับความคุ้มครอง

- 1) บุคคลที่จะได้รับความคุ้มครองจะต้องตกอยู่ภายใต้การควบคุมของฝ่ายหนึ่งการพิพาท หรือประเทศที่เข้ามายึดครองซึ่งตนไม่ได้เป็นคนในชาตินั้น แต่ในอีกในหนึ่ง จะถือได้ว่าเป็นบุคคลที่อยู่หลังแนวข้าศึก (Enemy Lines) ไม่ได้เป็นคนที่ได้รับความคุ้มครอง
- 2) คนในชาติของรัฐที่ไม่ได้เป็นภาคีของพิธีสารอนุสัญญาเจนีวาจะไม่ได้ได้รับความคุ้มครอง
- 3) คนในชาติของรัฐที่เป็นกลาง หรือคนในชาติของรัฐคู่พิพาทไม่ถือว่าเป็นบุคคลที่ได้รับความคุ้มครอง แต่จะได้รับสถานะตามความสัมพันธ์ระหว่างประเทศตามปกติที่รัฐของตนมีต่อรัฐที่ตกอยู่ในความควบคุม

• บุคคลบางประเภทที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง

- 1) หากว่าในเขตของฝ่ายหนึ่งในคู่พิพาท มีเหตุอันเป็นที่พอใจว่าบุคคล ผู้ได้รับความคุ้มครองเป็นผู้ที่ต้องสงสัยอย่างแน่ชัดว่า ได้กระทำหรือเกี่ยวข้องในการกระทำการต่าง ๆ อันเป็นปฏิปักษ์ต่อความมั่นคงของรัฐนั้น บุคคลนั้นก็จะไม่มีสิทธิ์ที่จะเรียกร้องบรรดาสิทธิในการคุ้มครอง
- 2) ในดินแดนที่ถูกยึดครอง บุคคลที่ได้รับความคุ้มครองผู้ใดที่ถูกควบคุมตัวในฐานะที่เป็นจารบุกรุกหรือผู้ก่อวินาศกรรม หรือในฐานะที่เป็นบุคคลที่ต้องสงสัยอย่างแน่ชัดว่าได้กระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่อความมั่นคงของประเทศที่ยึดครองแล้ว ให้ถือว่าบุคคล ผู้นั้นถูกจำกัดสิทธิ
- 3) อย่างไรก็ตามในทั้งสองกรณี บุคคลดังกล่าวจะยังคงได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรม และห้ามดลสิทธิที่จะได้รับพิจารณาดีโดยเที่ยงธรรม

• ห่วงเวลาการบังคับใช้

- 1) เริ่มต้นเมื่อเกิดการเป็นปฏิปักษ์หรือการเข้ายึดครอง และสิ้นสุด เมื่อการปฏิบัติทางทหาร ในดินแดนคู่พิพาทจบลง
- 2) ในกรณีดินแดนที่ถูกยึดครองนั้น แต่ฝ่ายยึดครองนั้นยังใช้อำนาจบริหารต่อไปในดินแดนที่ยึดครอง จะมีการต่อเวลาบังคับใช้ไปอีก 1 ปีหลังจากการปฏิบัติการทางทหารดังกล่าวได้สิ้นสุดลง

เอกสารอ้างอิง

1. หนังสือกฎหมายว่าด้วยการสงครามทางบก กรมพระธรรมนูญ สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
2. FM 27-10 The Law Of Land War Fare

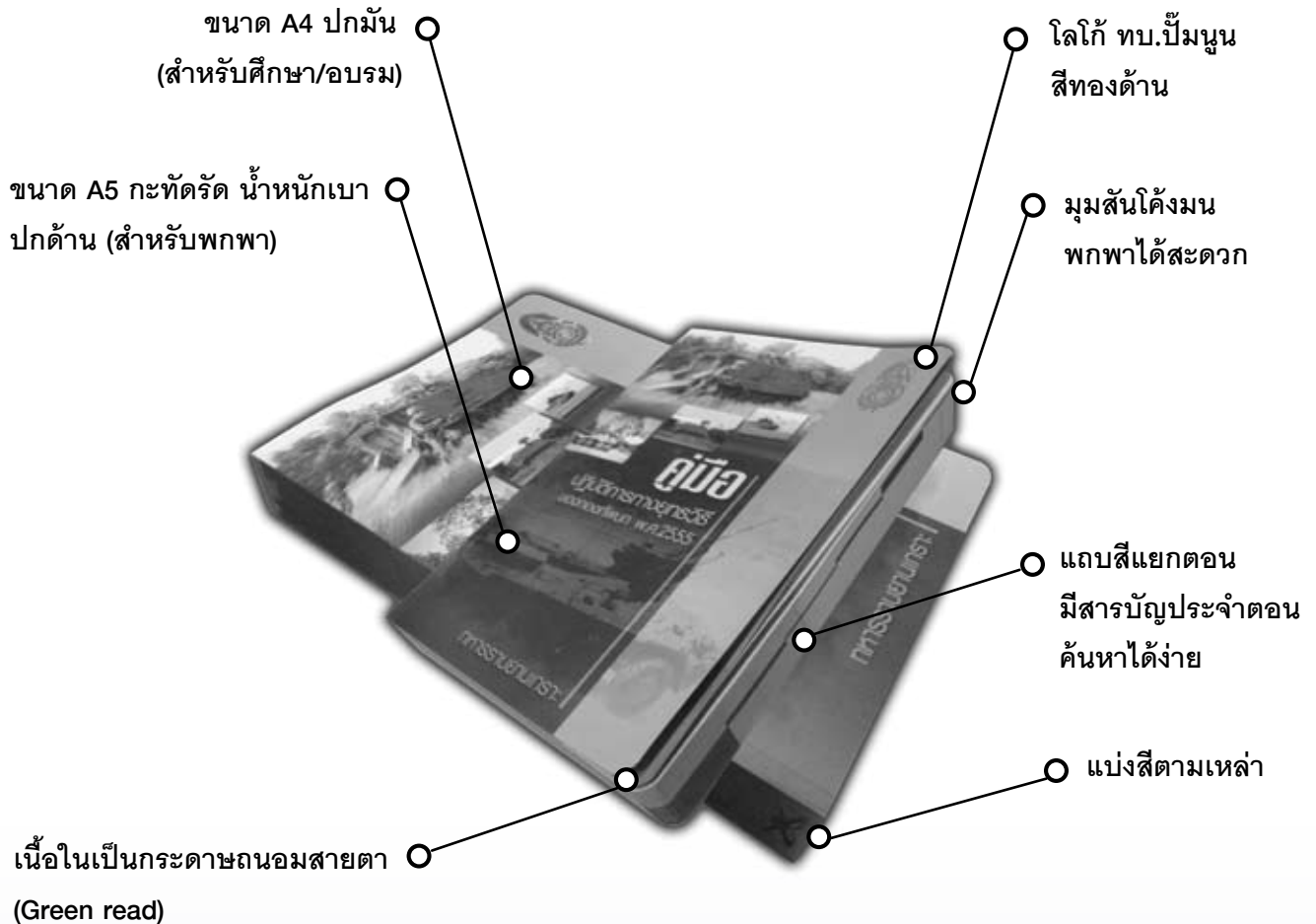
การใช้ประโยชน์ของคู่มือ

คู่มือปฏิบัติการทางยุทธวิธีของกองทัพบก ประกอบด้วยสาระสำคัญด้านหลักการ แนวทางการปฏิบัติการ เทคนิค ตลอดจนข้อมูลสำคัญทางการทหารที่มีความจำเป็นของแต่ละหน่วย/เหล่า เนื้อหามีความทันสมัยและถูกต้อง ซึ่งผู้ใช้สามารถนำไปใช้ปฏิบัติการหรือเป็นเครื่องมือช่วยเหลือในการปฏิบัติการทางยุทธวิธีของหน่วยในสนามได้อย่างมั่นใจ นอกจากนี้เรื่องราวที่รวบรวมไว้ในคู่มือยังเป็นประโยชน์ต่อการสนับสนุนการปฏิบัติงานระหว่างหน่วย/เหล่า และการพัฒนาการฝึกศึกษา e-Learning ตลอดจนการค้นคว้าวิจัยของกองทัพบกไทยในสาขาและสถาบันระดับต่างๆ อย่างกว้างขวางอีกด้วย

การใช้ประโยชน์จากคู่มือปฏิบัติการทางยุทธวิธี

กลุ่มผู้ใช้คู่มือ ประโยชน์ใช้งาน	ตำแหน่ง ผบ. หน่วย ระดับ กองร้อยลงมา	ผู้บังคับบัญชา/ ผอ. ระดับ กองพัน	ผู้บังคับบัญชา/ ผอ. ระดับ กรม-กองพล	ผอ./ผก. ระดับกองพล- ทบ.-ทบ.	นร., นส., นศท., กสร.	ผู้เข้าศึกษาใน รร. เหล่า/สาย วิทยาการ	สถาบันการศึกษา เหล่าทัพ/ ส่วนราชการ
ศึกษา ค้นคว้า อ้างอิง	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
เสริมการเรียนรู้เพิ่มพูน ความเข้าใจหลักการ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
ทบทวน/ซักซ้อมความ เข้าใจก่อนฝึก/ปฏิบัติ	☐	☐	☐	☐	☐		
พัฒนาทักษะ นำไป ประยุกต์ ปรับ/ขยายผล	☐	☐	☐	☐			
ฝึกพัฒนาประสิทธิภาพ ปกติ/สนาม/ทลป.	☐	☐	☐				
เตรียมการ/ใช้ปฏิบัติการ/ ทลป.	☐	☐					
ตำรา/แนวสอน ของเหล่า/ สายวิทยาการ	☐				☐	☐	☐
ศึกษา อ้างอิงประกอบ ตำรา เหล่าทัพอื่น ๆ					☐	☐	☐

คุณลักษณะเด่นของคู่มือ

- มีความทันสมัย สามารถขยายผลไปสู่ระบบ e - Learning ได้
- มีเนื้อหาของทุกเหล่า พร้อมเอกสารอ้างอิงที่ทันสมัย
- สามารถใช้ในการฝึก นำไปปฏิบัติการ การศึกษา/อบรมทั้งใน รร.ของเหล่า/สายวิทยาการ และ Unit School ของหน่วย

ชุดคู่มือปฏิบัติการทางยุทธวิธี

1. ทหารราบมาตรฐาน

เป็นคู่มือที่มีเนื้อหาครอบคลุมทุกมิติ สำหรับ ผบ.หน่วยตั้งแต่ระดับกองร้อยลงมา จนถึงระดับหมู่ทั้งการปฏิบัติการทางยุทธวิธี การฝึก การศึกษา และใช้อ้างอิงได้

2. ทหารราบยานเกราะ

รวมหลักการปฏิบัติการทางยุทธวิธีของทหารราบยานเกราะทั้งแบบสายพานและล้อ ในการรบตามแบบ การรบภายใต้สภาพพิเศษและการปฏิบัติการภารกิจรักษาสันติภาพ

3. ทหารราบเบา

อ่านแล้วเข้าใจง่าย สามารถนำไปปฏิบัติได้โดยทันที มีภาพ ประกอบชัดเจน มีการรวบรวมเนื้อหาเป็นหมวดหมู่และสามารถค้นหาได้อย่างรวดเร็ว

4. ทหารม้ารถถัง

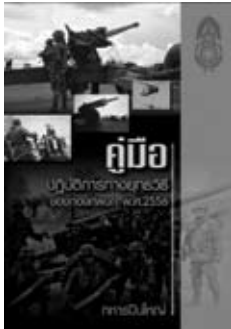
เป็นคู่มือที่ครอบคลุมเนื้อหาทางด้านเทคนิค ซึ่งมีความจำเป็นและสำคัญต่อการปฏิบัติการทางยุทธวิธีของทหารม้ารถถัง ตลอดจนกล่าวถึงหลักการทางยุทธวิธีของชุดรบผสมเหล่า

5. ทหารม้าลาดตระเวน

สามารถใช้ได้ครอบคลุมทุกระดับ มีรูปเล่มกะทัดรัด ทันสมัยพกพาสะดวก สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในการฝึกหรือปฏิบัติงาน ในสนามได้เป็นอย่างดี

ชุดคู่มือปฏิบัติการทางยุทธวิธี

6. ทหารปืนใหญ่

ทำให้ ผบ.หน่วย ป.เข้าใจในหน้าที่ของตนเอง และสามารถใช้อำนาจการยิงสนับสนุนได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำ และทันเวลา ดังสมญานามที่ว่า “ราชาแห่งสนามรบ”

7. ทหารช่างสนาม

ครอบคลุมการปฏิบัติ ตามพันธกิจ & ประการของทหารช่าง และเป็นคู่มือให้ ผบ.หน่วยใช้เพิ่มพูนขีดความสามารถด้านการช่างให้กับหน่วยดำเนินกลยุทธ์ในการปฏิบัติการรบ

8. ทหารช่างก่อสร้าง

กำหนดกิจของทหารช่างก่อสร้างในยุทธบบริเวณได้อย่างชัดเจน และรวบรวมแบบฝึกในเรื่องที่จำเป็น นอกจากนี้สามารถใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

9. ทหารสื่อสารกองพล

เป็นคู่มือสำหรับ ผู้บังคับหน่วยทหารสื่อสารกองพล ในการสนับสนุนการติดต่อสื่อสารทางยุทธวิธี ตลอดจนเทคนิคที่สำคัญ ในการติดต่อสื่อสารทั้งปวง

10. ทหารสื่อสารกองทัพบก

เป็นคู่มือปฏิบัติในการสนับสนุนการติดต่อสื่อสารทางยุทธวิธี รวมถึงการส่งกำลังทางการสื่อสารในยุทธบบริเวณของทหารสื่อสารกองทัพบก

รายชื่อคณะกรรมการคู่มือปฏิบัติการทางยุทธวิธีของกองทัพบก

คู่มือทหารม้าลาดตระเวน

• กองบัญชาการกองทัพบกที่ 1

พล.ท.อุดมเดช	สีตบุตร	มทภ.1
พล.ต.ไพบุลย์	คุ้มฉายา	รอง มทภ.1 (1)
พล.ต.ศุภวัฒน์	เชิดธรรม	เสธ.ทภ.1
พ.อ.ณัฐพนธ์	ศรีสวัสดิ์	รอง เสธ.ทภ.1 (1)
พ.อ.กันตภณ	อัครานุรักษ์	ผอ.กยภ.ทภ.1
พ.อ.ไกรภพ	ไชยพันธุ์	นปภ.ประจำ มทบ.11
		ชรภ.ทภ.1
พ.อ.ธรา	เจนตลอด	นสภ.ทภ.1

• กรมยุทธศึกษาทหารบกและเหล่า/สายวิทยาการ

พ.อ.วัชร	ถนัดรบ	หน.วช.กวก.ศร.
พ.อ.สุรชัย	เทพหัสดินทร์รัตน์	อจ.หน.กศน.กศ.รร.ร.ศร.
พ.อ.สุเมศ	พูลมี	อจ.หน.ยว.กศ.รร.ร.ศร.
พ.อ.วัชรินทร์	อิมทอง	อจ.หน.อก.กศ.รร.ร.ศร.
พ.ท.สุพจน์	ปานแพร	หน.วพ.กวก.ศร.
พ.อ.ณัฐชัย	บุญมาก	รอง ผอ.กวก.ศม.
พ.อ.อัมพร	คงนวล	หน.วิชาการ กวก.ศป.
ร.อ.วิฑิต	ทวิสุข	ประจำแผนก กยช.ศป.
พ.ท.จเร	ทรัพย์เที่ยง	หน.วิชาการ กวก.กช.
พ.ท.อวกาศ	สุขเยี่ยม	หน.วิชาการ กวก.สส.

• กองพันทหารม้าที่ 19

พ.ท.ศรีรัฐ	ศรีเพ็ญ	ผบ.ม.พัน.19
ร.อ.อดิศักดิ์	เพชรไทย	ฝอ.3
ร.อ.รัชเดช	สุภาสุรย์	ผบ.ร้อย.ม.
ร.ท.โกสินทร์	ชัยบุตร	ผบ.มว.ลว.
ร.ต.ยุทธภูมิ	รัตนอ่อน	ผบ.มว.ลว.

• กองพันทหารม้าที่ 30 กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์

พ.ท.วิระชัย	ศิระสาร	ผบ.ม.พัน.30 ฯ
ร.อ.ชัยณรงค์	ผาสุข	ผบ.ร้อย.ม.
ร.อ.จำลอง	อยู่สุข	ผบ.ร้อย.ม.
ร.ท.อนันต์	สุวรรณชัชวาล	รอง ผบ.ร้อย.ม.
ร.ท.วิธาน	ปัสววงษ์	รอง ผบ.ร้อย.ม.
จ.ส.อ.กิตติชัย	วิระกุล	รอง ผบ.มว.ลว.
จ.ส.อ.สีธน	ไชยนนท์	รอง ผบ.มว.ลว.
จ.ส.อ.นรวิญญ์	อินทรเดชากุล	ผบ.ตอน คห.ร้อย.ม.
จ.ส.อ.พิชัย	กรปรีชา	ผบ.หมู่ คห.ร้อย.ม.
จ.ส.อ.สายทอง	ศรีบุญเรือง	ผบ.รต ร้อย.ม.
จ.ส.อ.ปราโมทย์	งามเย็น	ผบ.หมู่ คห. ร้อย.ม.
จ.ส.อ.อาทร	โสมะเค็ง	ผบ.หมู่ คห. ร้อย.ม.
ส.อ.ธวัชชัย	ไวว่อง	พลขับรต ลว. ร้อย.ม.
ส.อ.ยอด	ฉากรัมย์	พลขับรต ลว. ร้อย.ม.